

BANGALORE TELECOM DISTRICT

2859126582

1782

= 1860 AD.

अथ श्रीमद्भागवतप्रथमस्कंधः
प्रारभ्यते

मद्भागवतपुस्तकवृत्तमभिपूवकवागिकोट्टुशालिवाहनशक १७८२ नेरौद्रिसंवत्सरदश्रावणशुक्लचुषकारदेउ

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः नमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय वागीशा-
यस्यवदनेलक्ष्मीर्यस्यचवक्षसि यस्यास्तेहृदयेसंवित्तनृसिंहमहंभजे १ विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षितम् श्रीकृष्णारब्धपरंधा-
मजगद्धामनमामतत् २ माधवोमाधवांवीशोसर्वसिद्धिविधायिनो वंदेपरस्पराल्मानोपरस्परनुतिप्रियौ ३ संप्रदायात्तुरोधेनपौर्वापर्यानु-
सारतः श्रीभागवतभावार्थदापिकेयंप्रतन्यते ४ काहंमंदमतिः केदंमंथनंक्षीरवारिधेः किंतत्रपरमाणुर्वैयत्रमज्जतिमंदरः ५ मूकंकरो
तिवाचालंपंगुलंघयतेगिरिम् यत्कृपातमहंवंदेपरमानंदमाधवम् ६ श्रीमद्भागवताभिधः सुरतरुस्तारांकुरःसज्जनिःस्कंधैर्द्वादशाभिस्त
तःप्रविलसद्भुत्त्यालवालौदयः द्वात्रिंशच्छिशतंचयस्यविलसच्छाखाःसहस्राण्यलंपणान्यष्टदशोष्टदोःतिस्रलभोर्वर्तिसर्वोपरि ७ अ
थनानापुराणशास्त्रप्रबंधैश्चित्तप्रसत्तिमलभमानस्तत्रतत्रपरितुष्यन्नारदोपदेशतः श्रीमद्भागवद्वर्णनप्रधानंभागवतशास्त्रं प्रारीक्ष्य
वेदव्यासस्तत्प्रतिपाद्यपरदेवताऽनुस्मरणलक्षणमंगलमाचरति जन्मादीति परंपरमेश्वरंधीमहीति ध्यायतेर्लिङ्गिच्छांदसंध्यायेमेत्यर्थः
बहुवचनंशिष्याभिप्रायम् तमेवस्वरूपतदस्थलक्षणाभ्यामुपलक्षयति तत्रस्वरूपलक्षणंसत्यमिति सत्यत्वेहेतुः यत्रयस्मिन्त्रयाणां-
मायागुणानांतमोरुजःसत्त्वानांसर्गोभूतेन्द्रियदेवतारूपःमृषासन्अमृषा सत्यः यत्सत्यतयामिथ्यासर्गोऽपिसत्यवत्प्रतीयतेतत्परंसत्य-
मित्यर्थः अत्रदृष्टांतः तेजोवारिमृदायथाविनिमयोव्यत्ययः अन्यस्मिन्नन्यावभासः सयथाऽधिष्ठानसत्तयासद्वत्प्रतीयतइत्यर्थः त
त्रतेजसिवारिबुद्धिर्मरीचितोयेप्रसिद्धा मृदिकाचादौवारिबुद्धिरित्यादियथायथमूढम् यद्वा तस्यैवपरमार्थसत्यत्वप्रतिपादनायत-
दितरस्यमिथ्यात्वमुक्तम् यत्रमृषैवायंत्रिसर्गोनिवस्ततःसन्निति यत्रेत्यनेनप्रतीतमुपाधिसंबंधंवारयति स्वेनैवधात्मानमहसानिरस्तं
कुहकंकपटयस्मिन्तम् तदस्थलक्षणमाह जन्मादीति अस्यविश्वस्यजन्मादिस्थितिभंगायतोभवंतितंधीमहीति तत्रहेतुः अन्व-
यादितरतश्चार्थेषुकार्येषुपरमेश्वरस्यसद्रूपेणान्वयादकार्येभ्यश्चरवपुष्पादिभ्यस्तद्वातिरेकात् यद्वा अन्वयशब्देनानुवृत्तिरितरश-
ब्देनव्यावृत्तिः अनुवृत्तत्वात्सद्रूपंब्रह्मकारणंमूलवर्णादिवत् व्यावृत्तत्वाद्विश्वंकार्यघटकुंडलादिवदित्यर्थः यद्वा सावयवत्वादन्वय
व्यतिरेकाभ्यांयदस्यजन्मादितद्यतोभवतीतिसंबंधः यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रयंत्यभिसंविशंतीत्याद्याः
श्रुतयः यतःसर्वाणिभूतानिभवंत्यादियुगागमे यस्मिंश्चप्रलयंयांतिपुनरेवयुगक्षयइत्याद्याः तर्हि किंप्रधानंजगत्कारणत्वाद्धेयम्
भिप्रेतंनेत्याह अभिज्ञायःतम् स एक्षतलोकानुसृजा इति स इमोल्लोकानुसृजतेति श्रुतेः ईक्षतेर्नाशब्दमिति न्यायाच्च तर्हि जीवः स्या
न्नेत्याह स्वराट् स्वेनैवराजतेयःतम् स्वतःसिद्धज्ञानवानित्यर्थः तर्हि किंब्रह्मा हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्यजातः पतिरेकआसी

दिति श्रुतेः नेत्याह तेन इति आदिकवये ब्रह्मणोऽपि ब्रह्मवेदं यः तेने प्रकाशितवान् यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयोर्वेदेदांश्च प्रहिणोति तस्मै
तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं सुमुखं वैशेषिणं प्रपद्य इति श्रुतेः ननु ब्रह्मणोऽन्यतो वेदाध्ययनमप्रसिद्धम् सत्यम् तच्च हृदामनसे वतेने अनेन
बुद्धिवृत्तिप्रवर्त्तकत्वेन गायत्र्यर्थो दर्शितः वक्ष्यति हि प्रचोदिता येन पुरासरस्वती वितन्वताऽजस्य सती स्मृतिं हृदि स्वलक्षणा प्रादुरभूत्कि
लास्पतः समेच्छणीणामृषभः प्रसीदतामिति ननु ब्रह्मा स्वयमेव सप्तप्रतिबुद्धन्यायेन वेदमुपलभ्यतां नेत्याह यद्यस्मिन् ब्रह्मणि सूरयोऽपि
मुह्यंतीति तस्मात् ब्रह्मणोऽपि पराधीनज्ञानत्वात् स्वतः सिद्धज्ञानः परमेश्वर एव जगत्कारणम् अतएव सत्यः असतः सत्ताप्रदत्वाच्च परमा

जन्माद्यस्य यतोऽन्यथादितरतश्चार्थेष्वभिज्ञः स्वराट् तेने ब्रह्म हृदाय आदिकवये मुह्यंति यत्सूरयः
तेजो वारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्वेन सदा निरस्तकुहकं सत्यं परधीमहि १

र्थसत्यः सर्वज्ञत्वेन च निरस्तकुहकः तंधीमहीति गायत्र्या प्रारंभेण च गायत्र्यारव्य ब्रह्मविद्यारूपमेतत् पुराणमिति दर्शितम् यथोक्तं म
त्स्यपुराणे पुराणदानप्रस्तावे यत्राधिकृत्य गायत्री वर्ण्यते धर्मविस्तरः वृत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमिष्यते लिखित्वा तच्च यो दद्याद्देमसिं
हसमन्वितम् प्रौष्ठपद्यां पौर्णमास्यां सयाति परमं पदम् अष्टादशसहस्राणि पुराणान्त्यकीर्तितम् पुराणांतरे च ग्रंथोऽष्टादशसाहस्रो-
द्वादशस्कंधसंमितः हयग्रीवब्रह्मविद्यायत्र वृत्रवधस्तथा गायत्र्या च समारंभस्तद्देवभागवतं विदुः पद्मपुराणे अंबरीषं प्रतिगौतमोक्तिः अं
बरीषशकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु पठस्व स्वमुखेनापि यदीच्छसि भवक्षयमिति अतएव वेदं भागवतमन्यवदित्यपि न शंकनीयम् १ ६२

इदानीं श्रोतृप्रवर्तनाय श्रीभागवतस्य कांडत्रयविषयेभ्यः सर्वशास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यं दर्शयति धर्म इति अत्र श्रीमत्सिंहरे भागवते परमो धर्मो निरूप्यते परमत्वे हेतुः प्रकर्षेण उज्झितं कैतवं फलाभिसंधिलक्षणं कपटं यस्मिन् सः प्रशब्देन मोक्षाभिसंधिरपि निरस्तः केवलमीश्वराराधनलक्षणो धर्मो निरूप्यत इति अधिकारितोऽपि धर्मस्य परमत्वमाह निर्मत्सराणां सतां भूतानु कं पिनाम् एवं कर्मकांड विषयेभ्यः शास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यमुक्तम् ज्ञानकांडविषयेभ्योऽपि श्रैष्ठ्यमाह वेद्यमिति वास्तवं परमार्थभूतं वस्तु वेद्यम् न तु वैशेषिकाणामिव द्रव्यगुणादिरूपम् यद्वा वास्तवशब्देन वस्तुनोऽशो जीवो वस्तुनः शक्तिर्माया वस्तुनः कार्यजगच्च तत्सर्वं वस्त्वेव न ततः पृथगिति वेद्यम् अयत्नेनैव ज्ञातुं-

धर्मः प्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तु शिवदंतापत्रयोन्मूलनम् ॥
श्रीमद्भागवते महासुनिहृते किं वा परैरीश्वरः सद्यो हृद्यवरुद्धतेऽत्र कृतिभिः शुश्रूषभिस्तत्क्षणात् २

शक्यमित्यर्थः ततः किमत आह शिवदं परमसुखदम् किंच आध्यात्मिकादितापत्रयोन्मूलनं च अनेन ज्ञानकांडविषयेभ्यः श्रैष्ठ्यं दर्शितम् कर्तृतोऽपि श्रैष्ठ्यमाह महासुनिः श्रीनारायणः तेन प्रथमं संक्षेपतः कृते देवताकांडविषयगतं श्रैष्ठ्यमाह परैः शास्त्रैस्तदुक्तसाधनैर्वर्द्धितो हृदि किं वा सद्य एवावरुद्धते स्थिराक्रियते वा शब्दः कटाक्षे किंतु विलंबेन कथंचिदेव अत्र तु शुश्रूषुभिः श्रोतुमिच्छद्भिरेव तत्क्षणादवावरुद्धते इदमेव तर्हि किमिति सर्वे न शृण्वन्ति तत्राह कृतिभिरिति श्रवणेच्छातु पुण्यैर्विनानोत्पद्यत इत्यर्थः तस्मादत्र कांडत्रयार्थस्यापि यथावत्प्रतिपादनादिदमेव सर्वशास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यम् अतो नित्य-

मेतदेव श्रोतव्यमिति भावः २

इदानींतुनकेवलंसर्वशास्त्रेभ्यः श्रेष्ठत्वादस्य श्रवणं विधीयते अपितु सर्वशास्त्रफलरूपमिदमतः परमादरेण सेव्यमित्याह निगमेति निगमो
वेदः स एव कल्पतरुः सर्वपुरुषार्थोपायत्वात् तस्य फलमिदं भागवतं नाम तत्तुर्वैकुण्ठगतं नारदेनानीयमह्यं दत्तम् मया च शक्यस्य सुखे निहितम् त
च्च तत्सुखाद्भुविगलितम् शिष्यप्रशिष्यादिरूपपल्लवपरंपरयाशनैरखंडमेवावतीर्णम् न त्वच्चपातेन स्फुटितमित्यर्थः एतच्च भविष्यदपि भूतव-
न्निर्दिष्टम् अनागतारब्धानेनैवास्वशास्त्रस्य प्रवृत्तेः अत एवास्मृतरूपेण द्रवेण संयुतम् लोके हि शक्यस्य सुखस्य फलमस्मृतमिव स्वादु भवतीति
प्रसिद्धम् अत्र शुको मुनिः अमृतं परमानंदः स एव द्रवोरसः रसो वै रसः रसश्चैवायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः अतोरसिकाः हेरसज्ञाः तत्रापि
भावुकाः हेरसविशेषभावनाच्चतुराः अहो भविगलितमित्यलप्यलाभोक्तिः इदं भागवतं नाम फलं मुहुः पिबत ननु त्वगध्यादिकं विहाय फ-

निगमकल्पतरुर्गलितं फलं शुक्लसुखादस्मृतद्रवसंयुतम्
पिबत भागवतं रसमालयं सुहुरहोरसिकाभुवि भावुकाः ३

लाद्रसः पीयते कथं फलमेव पातव्यं तत्राह रसरसरूपम् अतस्त्वगध्यादेर्हेयांशस्याभावात् फलमेव कृत्स्नं पिबत अत्र च रसतादात्म्यवि-
वक्ष्यारसवत्त्वस्याविवक्षितत्वादगुणवचनेऽपि रसशब्दे मतुपः प्राप्त्यभावात् तेन विनैव रसं फलमिति सामानाधिकरण्यम् तत्र फलमित्युक्तेषां
नासंभवो हेयांशप्रसक्तिश्च भवेदिति तन्निवृत्त्यर्थं रसमित्युक्तम् रसमित्युक्तेऽपि गलितस्य रसस्य पातुमशक्यत्वात् फलमिति द्रष्टव्यम् न च भा-
गवता स्मृतपानं मोक्षेऽपित्याज्यमित्याह आलयं लयो मोक्षः अभिविधावाकारः लयमभिव्याप्य न हीदं स्वर्गादिसुखवन्मुक्तैरुपेक्ष्यते किंतु से-
व्यत एव वक्ष्यति हि आत्मारामश्च मुनयो निर्यथा अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्यं भूतगुणो हरिरिति ३ ६२ ६२

तदेवमनेन श्लोकत्रयेण विशिष्टेष्टदेवताऽनुस्मरणपूर्वकं प्रारब्धितस्य शास्त्रस्य विषयप्रयोजनादिवैशिष्ट्येन सखसेव्यत्वेन च श्रौतुनभिमुखी
कृत्य शास्त्रमारभते नैमिश इति ब्रह्मणा विसृष्टस्य मनोमयस्य चक्रस्य नेमिः शीर्यते कुंठी भवति यत्र तन्नेमिशं नेमिशमेव नैमिशम् तथा च वाय
वीये एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं विसृज्यते यत्रास्य शीर्यते नेमिः स देशस्तपसः शतम् इत्यक्ता सूर्यसंकाशं चक्रं सृष्ट्वा मनोमयम् प्रणिपत्य महा
देवं विसर्जयित्वा महः तेषु पितृषु तमाविष्टः प्रणम्य जगतां प्रभुम् प्रययुस्तस्य चक्रस्य यत्र नेमिर्व्यशीर्यत तद्वनं तेन विख्यातं नैमिशं सुनिपूजित
मिति नैमिष इति पाठे वाराहपुराणोक्तं द्रष्टव्यम् तथा हि गौरमुखमृषिं प्रति भगवद्वाक्यम् एवं कृत्वा ततो देवो सुनिर्गौरमुखस्तदा उवाच निमिषे
णोदं निहतं दानवं बलम् अरण्येऽस्मिन् तस्त्वेतन् नैमिषारण्यसंज्ञितम् भविष्यति यथार्थं वै ब्राह्मणानां विशेषकमिति अनिमिषः श्रीविष्णुः

नैमिशोऽनिमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ४ त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुत
हुताग्नयः सत्सूतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ५ ऋषय ऊचुः त्वयारक्लुपुराणानि सेति हासानि
चानघ आख्यातान्यप्यधीतानि धर्मशस्त्राणि यान्युत ६ यानि वेदविदांश्चैष्टोभगवान्वादरायणः अन्ये च मुनयः
सूतपरावरविदो विदुः ७ वेत्थ त्वं सौम्य तत्सर्वं तत्त्वतस्तदनुग्रहात् श्रूयुः स्निग्धस्य शिष्यस्य गुरवो गुरुह्यमप्युत ८

अलुप्तदृष्टित्वात्तस्यक्षेत्रे तथाचात्रैवशौनकादिवचनम् क्षेत्रेऽस्मिन्नेषावेवयमिति स्वःस्वर्गे गायत इति स्वर्गायो हरिः स एव लोकः भक्तानां निवा-
सस्थानं तस्मै तत्प्राप्तय इत्यर्थः सहस्रं समाः संवत्सराः अनुष्ठानकालो यस्य तत् सत्रं सत्रसंज्ञकं कर्मोद्दिश्य आसत उपविशतः यद्वा आसता कुर्व-
तेत्यर्थः आलभेत निर्वपति उपयंतीत्यादिवत् प्रत्ययौच्चारणमात्रार्थत्वेन आसतेर्धात्वर्थस्याविवक्षितत्वात् ४ प्रातःकाले हुता एव हुता अग्न-
यो यैस्ते अनेन नित्यनैमित्तिक होमसाकल्यं दर्शितम् इदं वक्ष्यमाणमादरात् प्रच्छुः ५ विविदिषितानर्थान् प्रष्टुं सूतस्य सर्वशास्त्रज्ञानातिशय-
माहुः त्वयेति त्रिभिः श्लोकैः इति हासो महाभारतादिस्तत्सहितानि न केवलमधीतानि अपितु आख्यातान्यपि व्याख्यातानि च उत अपि यानि
धर्मशास्त्राणितान्यपि ६ किंच यानीत्यादि विदां विदुषां मध्ये श्रेष्ठो व्यासः यानि वेद परावरे सगुण निर्गुणे ब्रह्मणी विदंतीति तथा ७ वेत्थ जाना-
सि सौम्य हे साधो तेषामनुग्रहात् तत्त्वतो ज्ञाने हेतुमाह ब्रूयुरिति स्निग्धस्य प्रेमवतः उत एवरहस्यमपि ब्रूयुरेव ८ ९ १०

अंजसाग्रंथार्जवेन एकांततः श्रेयः अल्पभिचारिश्रेयः साधनम् ९ अन्येऽपि बहुना कालेन बहुशास्त्रश्रवणादिभिर्विचिन्वन्तु नेत्याहुः प्रा-
येणेति हेसम्यसाधो अस्मिन् युगे कलौ अल्पायुषो जनाः तत्रापिमंदाः अलसाः तत्रापि समंदमतयः तत्रापिमंदभाग्याः तत्राप्युपद्रुताः रोगा-
दिभिः १० न च बहुशास्त्रश्रवणेऽपि तावतैव फलसिद्धिरित्याहुः भूरीणि कर्माण्यनुष्ठेयानियेषु तानि समुद्धृत्य यथावदुद्धृत्य येन उद्धृतवचनेन
आत्मा बुद्धिः संप्रसीदति सम्यगुपशम्यति ११ प्रश्नान्तरं सूतजानासीति पंचभिः भद्रंत इत्यौत्सुक्येनाशीर्वादः भगवान्निरतिशयैश्वर्यादिगुणः
सात्वताम् सच्छब्देन सत्वमूर्तिर्भगवान् स उपास्यतया विद्यते येषां मिति सात्त्वंतो भक्ताः स्वार्थे अणू राक्षसवायसादिवत् तस्य चाश्रवणमार्घ-

तत्र तत्रांजसाऽयुष्मान्भवता यद्विनिश्चितम् पुंसामेकांततः श्रेयस्तन्नः शंसितुमर्हसि ९ प्रायेणाल्पायुषः सम्य-
कलावस्मिन् युगे जनाः मंदाः समंदमतयो मंदभाग्याः उपद्रुताः १० भूरीणि भूरिकर्माणि श्रोतव्यानि विभागशः
अतः साधोऽत्र यत्सारं समुद्धृत्य मनीषया ब्रूहि नः श्रद्धाधानानां येनात्मा संप्रसीदति ११ सूतजानां सिमद्रंतं भगवान्
सात्वतां पतिः देवक्यां वसुदेवस्य जातो यस्य चिकीर्षया १२ तन्नः श्रुश्रूषमाणानां मर्हस्यंगानुवर्णितुम् यस्यावतारो
भूतानां क्षेमाय च भवाय च १३ आपन्नः संसृतिं घोरं यन्नाम विवशो गृणन् ततः सद्यो विमुच्येत यद्विभोति स्वयं भय-
म् १४ यत्पादसंश्रयाः सूतमुनयः प्रशमायनाः सद्यः पुनर्त्पस्पृष्टाः स्वर्धुन्यापोऽनुसेवया १५ कोवा भगवतस्त-
स्य पुण्यश्लोकेऽयं कर्मणः शतद्विकामो न शृणुयाद्यशः कलिमलापहम् १६

सू तदेवं सात्त्वंत इति भवति तेषां पतिः पालकः यस्या

र्थविशेषस्य चिकीर्षया वसुदेवस्य भार्यायां देवक्यां जातः १२ अंगहे सूत तन्नो वर्णयितुमर्हसि सामान्यतः तावद्यस्यावतारो भूतानां क्षेमाय पा-
लनाय भवाय समुद्धये १३ तस्य भावमनुवर्णयंतस्तद्यशः श्रवणौत्सुक्यमाविष्कुर्वन्ति आपन्न इति त्रिभिः संसृतिमापन्नः प्राप्तः विवशोऽपि ततः सं-
सृतेः तत्र हेतुः यद्यतो नाम्नः भयमपि अविद्यालक्षणं तमः स्वयमेव विभोति १४ किंच यस्य पादः संश्रयो येषाम् अतएव प्रशमोऽयनं वत्सांश्रयो
येषां ते मुनयः उपस्पृष्टाः सन्निधिमात्रेण सेविताः सद्यः पुनन्ति स्वर्धुनी गंगा तस्या आपस्तु तस्या दान्तिः सूताः ननु तत्रैव तिष्ठन्ति अतस्तत्संबन्धेनैव
पुनर्त्पस्पृष्टाः पुनन्ति ननु सद्य इति मुनीनामुत्कर्षोक्तिः १५ पुण्यश्लोकैरीड्यानिस्तव्यानि कर्माणि यस्य तस्य यशः १६ ६९ ६९

प्रश्नांतरंतस्येति उदाराणिमहांतिविश्वसृष्ट्यादीनि सूरिभिर्नारदादिभिः कलाः ब्रह्मरुद्रादिमूर्त्तिः १७ अथेतिप्रश्नांतरं अवतारकथाः स्थित्यर्थमेवतत्तदवसरेयेमत्स्याद्यवताराः तदीयाः कथाः स्वैरंलीलाः कुर्वतः श्रीकृष्णावतारप्रयोजनप्रश्नेनैवतच्चरितप्रश्नोऽपिजातएवेतिज्ञातव्यम् १८ अत्योत्सव्येनपुनरपितच्चरितान्येवश्रोतुमिच्छंतस्तत्रात्मनस्तृप्त्यभावमावेदयंति वयंलिति योगयागादिषुतृप्ताः स्म उद्गच्छतितमोयस्मात्सुत्तमः तथाभूतः श्लोकोयशोयस्यतस्यविक्रमेतुविशेषेणनतृप्यामः अलमिति नमन्यामहे तत्रहेतुः यद्विक्रमंशृण्वताम् यद्वा अन्येतृप्यंतुनाम वयंतुनेतितुशब्दस्यान्वयः अयमर्थः त्रेधाह्यलंबुद्धिर्भवति उदरादिभरणेनवारसाज्ञानेनवास्वादुविशेषाभावाद्वा तत्रशृण्वतामित्यनेनश्रोत्रस्या

तस्यकर्माण्युदाराणिपरिगीतानिसूरिभिः ब्रूहिन्ः श्रद्धधानानांलीलयादधतः कलाः १७ अथारख्याहिहरेर्धर्मिनवतारकथाः शृङ्गाः लीलाविदधतः स्वैरमीश्वरस्यात्ममायया १८ वयंतुनवितृप्यामउत्तमश्लोकविक्रमे यच्छृण्वतारसज्ञानांस्वादुस्वादुपदेपदे १९ कृतवान्किलवीर्याणिसहरामेणकेशवः अतिमर्त्यानिभगवान्गूढः कर्पटमानुषः २० कलिमागतमाज्ञायक्षेत्रेऽस्मिन्वैष्णववयम् आसीनादीर्घसत्रेणकथायांसक्षणाहरेः २१ त्वनःसंदर्शितोधात्रादुस्तरंनिस्तितीर्षताम् कलिंसत्वहरंपुसाकर्णधारइवाणिवम् २२ ब्रूहियोगेश्वरेकृष्णब्रह्मण्येधर्मवर्मणि स्वांकाष्ठामधुनोपेतधर्मः कशरणगतः २३

काशत्वादभरणमित्युक्तम् रसज्ञानमित्यनेनचाज्ञानतः पशु

वत्तत्तिर्निराकृता इक्ष्मणवत्तरसांतराभावेनतृप्तिंनिराकरोति पदेपदेप्रतिक्षणंस्वादुतोऽपिस्वादु १९ अतः श्रीकृष्णाचरितानिकथयेत्याशयेनाहुः कृतवानिति अतिमर्त्यानिमर्त्यानतिक्रान्तानि गोवर्द्धनोद्धरणादीनि मनुष्येष्वसंभावितानीत्यर्थः २० ननुयाजनाध्यापनादिव्यग्राणांकुतएतच्छ्रवणावकाशः स्यादत आहुः कलिमागतं ज्ञात्वा तद्वियाविष्णुपदंगंतुकामाः दीर्घसत्रेण निमित्तेनात्रासीनाः हरेः कथायांसक्षणाः लब्धावसराः २१ अस्मिंश्चसमयेत्वद्दर्शनमीश्वरेणैवसंपादितमित्यभिनंदंति त्वमिति कलिंनिस्तर्तुमिच्छतामर्णवंतितीर्षतांकर्णधारोनाविकइव २२ पुनःप्रश्नांतरंब्रूहीति धर्मस्यवर्मणिकवचवद्रक्षके स्वांकाष्ठां गद्यादांस्वरूपमित्यर्थः अस्यचोत्तरंकृष्णोस्वधामोपगतेधर्मज्ञानादिभिः सहेत्ययंश्लोकः २३

इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ तदेवं प्रथमेऽध्याये षट्प्रश्नासु निभिः कृताः द्वितीये तत्तरं सूतश्चतुर्णामाह
तेष्वथ १ विप्राणामिति एवं भूतैः सम्यक् प्रश्नैः सम्यक् हृष्टो रोमहर्षणस्य पुत्र उग्रश्रवाः तेषां वचः प्रतिपूज्य सत्कृत्य प्रवक्तुमुपचक्रमे उपक्रांत
वान् १ प्रवचनस्योपक्रमो नाम गुरुदेवतानमस्कार इति तस्माद्विभिः यमिति तत्र स्वगुरोः शक्तस्यैश्वर्ये तच्चरिते नैव द्योतयन्नाह यं प्रव्रजंतं
संन्यस्य गच्छंतम् अनुपेतं मासुपनयस्वेत्कपनयनार्थमनुपसन्नम् यद्वा केनाप्यनुपेतमननुगतमेकाकिनमित्यर्थः तत्र हेतुः अपेतकृत्यं कृत्यं
शून्यम् कर्ममार्गे अप्रवर्तमानं नैष्ठिकत्वात् द्वैपायनो व्यासः विरहात्कातरो भीतः पुत्र इति ह्युतेनाजुहाव आहूतवान् दूरादाह्वाने ह्युते सत्यपि
संधिरार्षः तदा तन्मयतया शुक रूपतया तरवोऽभिनेदुः प्रत्युत्तरमुक्तवंतः पितुः स्नेहानुबंधपरिहाराय यो वृक्षरूपेणोत्तरं दत्तवानित्यर्थः तं सुनि

इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे नैमिषे योपाख्याने प्रथमोऽध्यायः १ व्यास उवाच इति संप्रश्नसंह
ष्टौ विप्राणो रोमहर्षणिः प्रतिपूज्य वचस्तेषां प्रवक्तुमुपचक्रमे १ सूत उवाच यं प्रव्रजंतमनुपेतमपेतकृत्यं
द्वैपायनो विरहकातर आजुहाव पुत्रेति तन्मयतया तरवोऽभिनेदुस्तं सर्वभूतहृदयं सुनिमानतोऽस्मि २ यः स्वानुभाव
मखिलश्रुतिसारमेकमध्यात्मदीपमतितितोर्षतांतमोऽधम् संसारिणां करुणयाऽहपुराणगुह्यं तं व्याससूनुमुपयामि गु
रुं सुनीनाम् ३ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ४ सुनयः साधुपृष्टोऽहं भव
द्विलोकमंगलम् यत्कृतः कृष्णसंप्रश्नो येनात्मा सुप्रसीदति ५

मानतोऽस्मि तन्मयलोपपादनाय विशेषणम् सर्वभूतानां हृन्मनः अयते योगबलेन प्रविशती
ति सर्वभूतहृदयस्तम् २ तत्कृपालुतां दर्शयन्नाह य इति अंधंगाढंतमः संसारख्यमतितर्तुमिच्छतां पुराणानां मध्ये गुह्यं गोप्यम् तत्र हेतुत्वेन च
त्वारि विशेषणानि स्वः निजः असाधारणः अनुभावः प्रभावो यस्य तत्स्वानुभावम् अखिलश्रुतीनां सारं एकमद्वितीयमनुपममित्यर्थः आत्मानं
कार्यकारणसंघातमधिकृत्य वर्तमानमात्मतत्त्वमध्यात्मंतस्य दीपं साक्षात्काशकम् उपयामि शरणं व्रजामि ३ जयं त्यजेन संसारमिति जययोगं
थः तमुदीरयेदिति स्वयंतथोदीरयन् अन्यान्यौराणिकानुपशिक्षयति ४ तेषां वचः प्रतिपूज्येत्यदुक्तं तत्प्रतिपूजनं करोति हे सुनयः साधु यथा-
भवति तथाऽहं पृष्टः यतो लोकानां मंगलमेतत् यद्यतः कृष्णविषयः संप्रश्नः कृतः सर्वशार्थसारां ह्यारप्रश्नस्यापि कृष्णोपर्यवसानादेव मुक्तं ५

तत्रयस्यधर्मंष्टुं सर्वशास्त्रसारमेकांतिकंश्रेयोब्रूहाति तत्रोत्तरं सर्वैपुंसांमिति अयमर्थः धर्मोद्विविधः प्रवृत्तिलक्षणो निवृत्तिलक्षणश्च तत्र-
यः स्वर्गाद्यर्थः प्रवृत्तिलक्षणः सोऽपरः यतस्तद्धर्मात् अवगादरादिलक्षणा भक्तिर्भवति सपरोधर्मः स एवैकांतिकंश्रेय इति कथंभूता अहेतुकी
हेतुः फलानुसंधानंतद्रहिता अप्रतिहताविघ्नैरनभिभूता ६ ननु तमेनमात्मानं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाश-
केनेत्यादिश्रुतिभ्यो धर्मस्य ज्ञानांगत्वं प्रसिद्धं तत्कुतो भक्तिहेतुत्वमुच्यते सत्यम् तत्तु भक्तिद्वारेणेत्याह वासुदेव इति अहेतुकं शक्तकर्तृद्यगोचर-
मौपनिषदमित्यर्थः ७ व्यतिरेकमाह धर्म इति यो धर्म इति प्रसिद्धः स यदि विश्ववसेनस्य कथास्मरति नोत्यादयेत् तर्हि स्वनुष्ठितोऽपि सन्नयं श्रमो-
ज्ञेयः ननु मोक्षार्थस्यापि धर्मस्य श्रमत्वमस्येव अत आह केवलं विफलश्रम इत्यर्थः नन्वस्ति तत्रापि स्वर्गादिफलमित्याशंक्य एवकारेण निरा-
करोति क्षयिष्णुत्वान्न तत्फलमित्यर्थः नन्वक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः स कृतं भवतीत्यादिश्रुतेर्न तत्फलस्य क्षयिष्णुत्वमित्याशंक्य हि शब्दे

सर्वैपुंसां परोधर्मो यतो भक्तिरधोक्षजे अहेतुक्यप्रतिहताय यात्मा संप्रसीदति ६ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः प्र-
योजितः जनयत्याशवैराग्यं ज्ञानं यत्तदहेतुकम् ७ धर्मः स्वनुष्ठितः पुंसां विश्ववसेन कथास्मरः नोत्यादयेद्यदिरतिं श्रम-
एव हि केवलम् ८ धर्मस्य ह्यापवर्ग्यस्य नार्थोऽर्थो नोपकल्पते नार्थस्य धर्मैकांतस्य कामोलाभाय हि स्मृतः ९ काम-
स्य नैन्द्रियप्रीतिलोभाजीवेतयावता जीवस्य तत्त्वजिज्ञासानार्थो यश्चेह कर्मभिः १०

न साधयति तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवा मुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयत इति तर्कानुगृहीतया श्रुत्या क्षयिष्णुत्वप्रतिपादनात् ८
तदेवं हरिभक्तिद्वारा तदितरवैराग्यात्मज्ञानपर्यंतः परोधर्म इत्युक्तम् अन्येतु मन्यंते धर्मस्य अर्थः फलम् तस्य च कामः फलम् तस्य चेंद्रियप्रीतिः
तद्वीतिश्च पुनरपि धर्मार्थादिपरंपरेति यथाहुः धर्मादर्थश्च कामश्च किमर्थं न सेव्यत इत्यादितन्निराकरोति धर्मस्येति द्वाभ्याम् आपवर्ग्य-
स्य उक्तन्यायेनापवर्गपर्यंतस्वार्थाय फलत्वाय अर्थो नोपकल्पते योग्यो न भवति तथाऽर्थस्याप्येवंभूतधर्माव्यभिचारिणः कामोलाभाय फल-
त्वाय न हि स्मृतो मुनिभिः ९ कामस्य च विषयभोगस्येंद्रियप्रीतिलोभः फलं न भवति किंतु यावता जीवेत तावानेव कामस्य लाभो जीवनप-
र्याप्त एव कामः सेव्य इत्यर्थः जीवस्य जीवनस्य च पुनः कर्मानुष्ठानद्वारा कर्मभिर्यद्दह प्रसिद्धः सोऽर्थो न भवति किंतु तत्त्वजिज्ञासैवेति १०

श्रीगोपालकृष्णाय नमः

७

७

७

७

७

७

ननु च तत्त्वजिज्ञासानामधर्मजिज्ञासैव धर्मएवहितत्वमिति केचित्तत्राह तत्त्वविदस्तु तदेव तत्त्वं वदंति किंतु यत् ज्ञानं नाम अद्वयमिति सा-
 णिकविज्ञानपक्षं व्यावर्त्तयति ननु तत्त्वविदोऽपि विगीतवचनाएव मैवम् तस्यैव तत्त्वस्य नामांतरैरभिधानादित्याह औपनिषदेषु ब्रह्मेति हैर-
 ण्यगर्भैः परमात्मेति सात्वतैर्भगवानिति अभिधीयते ११ तच्च तत्त्वं सपरिकरया भक्त्यैव प्राप्यत इत्याह तच्चेत्यन्वयः ज्ञानवैराग्ययुक्तयेत्यत्र ज्ञा-
 नं परोक्षम् तच्च तत्त्वमात्मनिक्षेत्रज्ञे पश्यति किंतु आत्मानं परमात्मानं श्रुतेन वेदांतादिश्रवणेन गृहीतया प्राप्तयेति भक्तेर्दाढ्यमुक्तम् १२
 धर्मस्य फलं भक्तिर्नार्थकामादिकमितीममर्थमुपपाद्योपसंहरति अत इति हे हि जश्रेष्ठाः हरितोषणं हरैराराधनं संसिद्धिः फलम् १३ यस्माच्च
 भक्तिहीनो धर्मः केवलं श्रम एव तस्माद्भक्तिप्रधान एव धर्मोऽनुष्ठेय इत्याह तस्मादिति एकेन एकाग्र्येण मनसा १४ भक्तिरहितो धर्मः केवलं श्रम-

वदंति तत्त्वविदस्तत्त्वं यत् ज्ञानमद्वयम् ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दयते ११ तच्छ्रद्धा नानासु न यो ज्ञानवै-
 राग्ययुक्तया पश्यत्यात्मनि चात्मानं भक्त्या श्रुतगृहीतया १२ अतः पुंभिर्हि जश्रेष्ठा वर्णाश्रमविभागशः स्वनुष्ठितस्य
 धर्मस्य संसिद्धिर्हरितोषणम् १३ तस्मादेकेन मनसा भगवाननुसात्वतां पतिः श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च ध्येयः पूज्यश्च नि-
 त्यदा १४ यदनुध्यासिना युक्ताः कर्मग्रंथिनिबन्धनम् छिंदंति कोविदास्तस्य कोन कुर्यात्कथारतिम् १५ शुश्रूषोः श्र-
 द्धानस्य वासुदेव कथारुचिः स्यान्महत्सेवया विप्राः पुण्यतीर्थनिषेवणात् १६ शृण्वतां स्वकथां कृष्णाः पुण्यश्रवण-
 कीर्त्तनः हृद्यंतस्थो ह्यभद्राणि विधुनोति सुहृत्सताम् १७ नष्टप्रायेष्वभद्रेषु नित्यं भागवतसेवया भगवत्कृतमभ्यु-
 के भक्तिर्भवति नैष्ठिकी १८ तदारजस्तमोभावाः कामलोभादयश्च ये चैत एतैरेना विह्वं स्थितं सत्त्वं प्रसीदति १९

एवेति प्रपञ्चितम्

इदानीं तु भक्तेर्भुक्तिफलत्वं प्रपञ्चयति यदिति यस्यानुध्या अनुध्यानं सैव असिः स्वङ्गः तेन युक्ता विवेकिनः ग्रंथिमहंकारं निबध्नाति यत्कर्म तत्तच्छि-
 दंति तस्य कथारतिं कोन कुर्यात् १५ ननु सत्यमेव कर्म निर्मूलनी हरिकथारतिस्तथाऽपि तस्यां रुचिर्नोत्पद्यते किं कर्मस्तत्राह शुश्रूषोरिति पु-
 ण्यतीर्थनिषेवणादिभिः निष्पापस्य महत्सेवायात् तया च तद्गुणं श्रद्धा ततः श्रवणेच्छा ततोरुचिः स्यादित्यर्थः १६ ततश्च शृण्वतामिति पुण्य-
 श्रवणकीर्त्तने यस्य सः सतां सुहृत्करी हृदियान्यभद्राणिकामादिवासनाः तानि अंतस्थः हृदयस्थः सन् १७ ततश्च नष्टप्रायेष्विति सर्वा-
 भद्रनाशस्य ज्ञानोत्तरकालत्वात् प्रायग्रहणम् भागवतानां भागवतशास्त्रस्य वासेवया नैष्ठिकी निश्चला विक्षेपकाभावात् १८ रजश्च तमश्च ये
 च तत्प्रभवाः कामादयः एतैरेना विह्वं मनश्चिभूतं प्रसीदति उपशाम्यति १९

भगवद्भक्तियोगतः प्रसन्नमनसः अतएवमुक्तसंगस्य २० ज्ञानफलमाह भिद्यतइति हृदयमेवग्रंथिः चिज्जडग्रथनरूपोऽहंकारः अतएवसर्वसंशयाः असंभावनादिरूपाः कर्माण्यनारब्धफलानि आत्मानिस्वरूपभूते ईश्वरे दृष्टे साक्षात्कृते सति एवकारेण ज्ञानानंतरमेवेति दर्शयति २१ तत्रच सदाचारं दर्शयन्नुपसंहरति अतइति आत्मनः प्रसादनीमनः शोधनीम् वासुदेवे भक्तिं कुर्वतीति भजनीयविशेषो दर्शितः २२ तदेवोपपादयितुं ब्रह्मादीनां त्रयाणामेकात्मकत्वेऽपि वासुदेवस्याधिक्यमाह सत्वमिति इह यद्यपि एक एव परः पुमानस्य विश्वस्य स्थित्या दये स्थितिः सृष्टिप्रलयार्थं संज्ञाः केवलं भिन्नाः धत्ते हरिविरिंचिहरे इति वक्तव्ये संधिरार्पः तत्र तेषां मध्ये श्रेयांसि शक्तमफलानि सत्वतनोर्वासुदेवादेवस्कः २३ उपाधिवैशिष्ट्येन फलवैशिष्ट्यं सदृशं तमाह पार्थिवात्त्वतः प्रवृत्तिप्रकाशरहिता दारुणः काष्ठात्सकाशात् धूमः प्रवृत्तिस्वभा

एवं प्रसन्नमनसो भगवद्भक्तियोगतः भगवत्तत्त्वविज्ञानं मुक्तसंगस्य जायते २० भिद्यते हृदयग्रंथिश्चिद्व्यंतैः सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि दृष्ट एवात्मनीश्वरे २१ अतो वै कवयो नित्यं भक्तिं परमया मुदा वासुदेवे भगवति कुर्वन्त्यात्मप्रसादनीम् २२ सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते स्थित्या दये हरिविरिंचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्वतनोर्नृणां स्युः २३ पार्थिवा दारुणो धूमस्तस्मादग्निस्त्रयीमयः तमसस्तुरजस्तस्मात्सत्त्वयद्ब्रह्मदर्शनम् २४ भेजिरे मुनयोऽथा ये भगवंतमधोक्षजम् सत्त्वं विश्वं ह्रस्वमाय कल्पन्ते ये नुतानि ह २५ सुमुक्षवो धाररूपान् हित्वा भूतपती नथ नारायणकलाः शांता भजन्ति ह्यनसूयवः २६

वः त्रयीमयः वैदोक्तकर्मप्रचुरः ईषत्कर्मप्रत्यासत्तेः तस्मादप्यग्निः त्रयीमयः साक्षात्कर्मसाधनत्वात् एवं तमसः सकाशाद्रजो ब्रह्मदर्शनं ब्रह्मप्रकाशकम् तु शब्देन लयात्मकात् तमसः सकाशाद्रजसः सौपाधिकज्ञानहेतुत्वेन किंचिद्ब्रह्मदर्शनं प्रत्यासत्तिमात्रमुक्तम् न तु सर्वथा तत्प्रकाशकत्वं विक्षेपकत्वात् यत्सत्त्वं तस्माद्ब्रह्मदर्शनम् अतस्तद्गुणोपाधीनां ब्रह्मादीनामपि यथोत्तरं वैशिष्ट्यमिति भावः २४ वासुदेवभक्तौ पूर्वाचारं प्रमाणयति भेजिरइति अथ अतो हेतोः अग्रे पुरा विशुद्धसत्त्वमूर्तिं भगवंतमधोक्षजम् अतो ये ताननुवर्तन्ते त इह संसारैर्क्षेमाय कल्पन्ते २५ नन्वन्यानपिकेचिद्भजन्तो दृश्यन्ते सत्यम् सुमुक्षवस्तु अन्यान् भजन्ति किंतु सकामा एवेत्याह सुमुक्षव इति द्वाभ्याम् भूतपती निति पितृप्रजेशादीनामुपलक्षणम् अनसूयवः देवतांतरानिंदकाः संतः २६

रजस्तमसीप्रकृतिः स्वभावोयेषांते अतएवपितृभूतादिभिः समंशीलंयेषांते श्रियासहऐश्वर्यंचप्रजाश्रेयसंतीतितथाते २७ मोक्षप्रदत्वाद्वा
सुदेवोभजनीयइत्युक्तम् सर्वशास्त्रतात्पर्यगोचरत्वादपीत्याहद्वाभ्याम् वासुदेवःपरःतात्पर्यगोचरोयेषांते ननुवेदाभरवपरादृश्यंतइत्याशं
क्यतेऽपितदाराधनार्थत्वात्तत्पराएवेत्युक्तम् योगाःयोगशास्त्राणितेषामप्यासनप्राणायामादिक्रियापरत्वमाशंक्यतासामपितत्यास्युपाय
त्वात्तत्परत्वमुक्तम् २८ ज्ञानंज्ञानशास्त्रम् ननुचतुर्ज्ञानपरमेवेत्याशंक्यज्ञानस्यापितत्परत्वमुक्तम् तपोऽत्रज्ञानम् धर्मोऽधर्मशास्त्रंदानं
व्रतादिविषयम् ननुतत्स्वर्गपरमित्याशंक्यगम्यतइतिगतिः स्वर्गादिफलंसाऽपितदानंदांशरूपत्वात्तत्परैवेत्युक्तम् यद्वा वेदाइत्यनेनैवत
न्मूलत्वात्सर्वाण्यपिवासुदेवपराणीत्युक्तम् तन्नननुतेषांभरवयोगक्रियादीनांनानाऽर्थपरत्वान्नतदेकपरत्वमित्याशंक्यभरवादीनामपित
त्परत्वमित्युक्तमितिद्रष्टव्यम् २९ ननुजगत्सर्गप्रवेशनियमनादिविलासयुक्तेवस्तुनिसर्वशास्त्रसमन्वयोदृश्यते कथंवासुदेवपरत्वंसर्वस्यत

रजस्तमःप्रकृतयःसमशीलाभजंतिवै पितृभूतप्रजेशादीन्श्रियैश्वर्यप्रजेष्ववः २७ वासुदेवपरावेदावासुदेवप
राभरवाः वासुदेवपरायोगावासुदेवपराःक्रियाः २८ वासुदेवपरंज्ञानंवासुदेवपरंतपः वासुदेवपरोधर्मोवासु
देवपरागतिः २९ सएवेदंससर्गायैभगवानात्ममायया सदसद्रूपयान्वासौगुणमय्याऽगुणोविष्कः ३० तयाविल
सितेष्वेष्टगुणेषुगुणवानिव अंतःप्रविष्टआभातिविज्ञानेनविजृम्भितः ३१ यथाह्यवहितोवन्निर्दोरुधेकःस्व-
योनिषु नानेवभातिविश्वात्माभूतेषुचतथापुमान् ३२ असौगुणमयैर्भावेभूतसूक्ष्मद्रियात्मभिः स्वनिर्मितेषु
निविष्टोभंक्तेभूतेषुतद्गुणान् ३३

आह सएवेतिचतुर्भिः एतैरेवश्लोकैस्तस्यकर्माण्युदाराणिब्रूहीतिप्रश्नस्योत्तरमुक्तम् सदसद्रूपयाका
र्यकारणात्मिकयाअगुणश्रेयस्त्वयः स्वतोनिर्गुणोऽपिसन्नित्यर्थः ३० भगवतो जगत्कारणत्वमुक्तम् प्रवेशनियमनलक्षणांलीलामाह तयेति
विलसितेषुउद्भूतेषुगुणेषुआकाशादिषुअंतःप्रविष्टः सन्नगुणवानिवसदधीनाएतेगुणाइत्यभिमानवानिव नतुवस्तुतस्तथा यतोविज्ञाने
नचिच्छत्तयाविजृम्भितः अत्यूर्जितः ३१ बहुरूपत्वलीलामाह यथेति स्वयोनिषुस्वाभिव्यंजकेषुअवहितोनिहितः विश्वात्मापुमान्परमे
श्वरोभूतेषुप्राणिषु अंतर्ग्रामिणोऽपिप्रतियोनिनानात्वेननानात्वमिवउच्यते क्षेत्रज्ञरूपेणवा ३२ भोगरूपांलीलामाह असौहरिःभू
तसूक्ष्माणिचइंद्रियाणिचात्माभनश्चतैः स्वयंनिर्मितेषुभूतेषुचतुर्विधैश्चितिभोगैस्वातं च्यंदीत्यतेतद्गुणान् तत्तदनुरूपान्विषयानि-
च्छयाभंक्ते भोजयतीतिणिजर्थोवाज्ञेयःपालयतीतिवातदात्वात्मनेपदमार्षभजोनवनइतिस्मरणात् ३३ ६१ ६२ ६३

इदानीं सूतजानासीति प्रश्नस्योत्तरमाह भावयतिपालयति एतच्च सर्ववतारसाधारणं प्रयोजनम् विशेषतः कृष्णावतारस्य कुंतीस्ततो वक्ष्यते लोकभावनः लोककर्त्ता देवादिषु ये लीलावतारास्ते च नुरतोऽनुरक्तः ३४ इति प्रथमे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ अवतारकथाप्रश्ने तृतीये तूत्तराभिधा पुरुषाद्यवतारोक्त्या तत्तच्चारित्र्यवर्णनैः १ यदुक्तमथारव्याहिहरेर्धर्मिन् अवतारकथाः शक्रा इति तदुत्तरत्वेनावताराननुक्रमिष्यन्मथमपुरुषावतारमाह जगृह इति पंचभिः सहदादिभिः सहदहंकारपंचतन्मात्रैः संभूतं सन्निष्पन्नम् एकादशेन्द्रियाणि पंचमहाभूतानीति षोडशकलांशायस्मिन् यद्यपि भगवद्विग्रहो नैव संभूतः तथाऽपि विराड्जीवांतर्यामिणो भगवतो विराड् रूपेणोपासनार्थमेव सुक्तमिति द्रष्टव्यम् १ कोऽसौ भगवानित्यपेक्षया तं विशिनष्टि यस्यां भसि एकार्णवेशयानस्य विश्रांतस्य तत्र च योगः समो धिस्तद्रूपां निद्रां विस्तारय

भावयत्येष सत्वेन लोकान् वै लोकभावनः लीलावतारानुरतो देवतिर्यङ् नरादिषु ३४ इति श्री भगवते महापुराणे प्रथमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ सूत उवाच जगृहे पौरुषं रूपं भगवान् सहदादिभिः संभूतं षोडशकलमादौ लोकसि सृक्षया १ यस्यां भसि शयानस्य योगनिद्रां वितन्वतः नाभिः कदा बुजादासीद्ब्रह्मा विश्वसृजापतिः २ यस्यावयवसंस्थानैः कल्पितो लोकविस्तरः तद्भगवतो रूपं विशदं सत्त्वमूर्जितम् ३ पश्यत्यदो रूपमदक्षमक्षपासहस्रपादोरुभुजाननाद्भुतम् सहस्रमूर्द्धाश्रवणाक्षिनासिकं सहस्रमौल्यं वरकुण्डलोच्छसत् ४ एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययम् यस्यां शाश्वतं न सृज्यते देवतिर्यङ् नरादयः ५

तो नाभिरेव हृदः तस्मिन् न्यदंबुजंतस्मात्सकाशाद्ब्रह्मा आसीत् अभूत्याद्येकत्वे स पौरुषं रूपं जगृहे २ कीदृशं रूपं तदाह यस्येति ननु कीदृशो विग्रहस्तस्य योऽभसि शोते स्म तदाह तत्तस्य भगवतो रूपं तु विशदं रज आद्यसन्निभम् अत एवोर्जितं निरतिशयसत्त्वम् ३ एतच्च योगिनां प्रत्यक्षमित्याह पश्यतीति अदक्षमनल्पं ज्ञानात्मकं यच्चक्षुः तेन सहस्रमपरिमितानि यानि पादादीनि तैरेद्भुतम् सहस्रमूर्द्धादयो यस्मिन् तत् सहस्रं यानि मौल्यादीनि तैरुल्लसच्छोभमानम् ४ एतच्च कूटस्थं न त्वन्यावतारवदा विभावति रोभाववदित्याह एतदादि नारायणरूपम् निधीयतेऽस्मिन्निति निधानम् कार्यावसाने प्रवेशस्थानमित्यर्थः बीजमुद्गमस्थानम् बीजत्वेऽपि नान्यबीजतुल्यम् किंतु अव्ययम् न केवलमवताराणामेव बीजम् किंतु सर्वप्राणिनामपीत्याह यस्यां शो ब्रह्मा तस्यां शो मरीच्यादिस्तेन ५

येतन्नास्नेब्राह्मणाय तत्त्वानां ग्रामस्य संघस्य विनिर्णयो यस्मिन् तत्सांख्यम् १० दत्तात्रेयावतारमाह ष
ष्ठ इति अत्रैरपत्यत्वं तेनैव वृतः सन् प्राप्ताः अत्रैरपत्यमभिकांक्षत आह तुष्ट इति वक्ष्यमाणत्वात् कथं प्राप्तः अनसूययामस्तदृशापत्यमिषेण
मामेवापत्यं वृतयानिति दोषदृष्टिमकुर्वन्नित्यर्थः आन्वीक्षिकीमात्मविद्यां प्रहादादिभ्यश्च आदिपदाद्यदुद्देह्याद्यागृह्यते ११ यज्ञावता
रमाह सयज्ञः यामाद्यैः स्वस्यैव पुत्रायामानाम देवाः तदाद्यैः सह स्वायं भवं मन्वंतरं पालितवान् तदा स्वयमिन्द्रोऽसूदित्यर्थः १२ ऋषभा
वतारमाह सर्वाश्रमनमस्कृतम् अंत्याश्रमं पारमहंस्यं वर्त्मधीराणां दर्शयिन् नानाभेराग्नीध्रपुत्रादृषभोजातः १३

श्रीमज्जगदीश्वराय नमः

पृथोरवतारमाह पार्थिवंवपुः राजदेहं पृथुरूपम् पाठांतरे पृथोरिदं पार्थिवम् औषधिरित्यपलक्षणम् इमां पृथ्वीं सर्वाणि वस्तूनि दुग्धं अदु-
ग्धं अडागमाभावस्त्वार्थः हे विष्णोः तेन पृथ्वीदोहनेन सोऽयमवतार उशत्तमः कमनीयतमः वशकांतावित्यस्मात् १४ मत्स्यावतारमाह चा-
क्षुषमन्वतरे यउदधीनां संप्लवः संश्लेषस्तस्मिन् यद्यपि मन्वतरावसाने प्रलयो नास्ति तथाऽपि केन चित्कौतुकेन सत्यव्रताय मायाप्रदर्शिता यथा
कांडे मार्केडेयायेति द्रष्टव्यम् महीमय्यां नाविनो कारूपायां मत्स्यामित्यर्थः अपाद्रक्षितवान् वैवस्वतामिति भाविनी संज्ञा १५ कूर्मावतारमाह
कमठः कूर्मः तद्रूपेणैकादशोऽवतारे विष्णोर्दधेदधार १६ धन्वंतर्यवतारमाह धान्वंतरं धन्वंतरिरूपम् द्वादशमादिप्रयोगस्त्वार्थः त्रयोदशममे-
वरूपं तच्चरितेन सह दर्शयति अपाययदित्यत्र सधामित्यध्याहारः मोहिन्यास्त्रियात्तद्रूपेण अन्यानसरान् मोहयन् धन्वंतरिरूपेणामृतमा-

ऋषिभिर्याचितो मेजेन वमं पार्थिवंवपुः दुग्धे मा मोषधी विष्णोस्तेनायं स उशत्तमः १४ रूपं सजगृहे मात्स्यं चाक्ष-
षोदधिसंप्लवे नात्मारोप्य महीमय्यामपां वैवस्वतं मनुम् १५ सुरासुराणां सुदधिमक्षतां मदराचलम् दधे कमठरू-
पेण पृष्ठे एकादशो विष्णुः १६ धान्वंतरं द्वादशमं त्रयोदशममेव च अपाययत्सरान्नन्यान् मोहिन्या मोहयन् स्त्रिया १७
चतुर्दशं नारसिंहं विष्णुर्द्वैत्येन्द्रमूर्जितम् ददारकरजैर्वक्षस्यैरकांकटकृद्यथा १८ पंचदशं वामनकं कृत्वा गादध्वरं च
लेः पदत्रयं याचमानः प्रत्यादित्सस्त्रि विष्टुपम् १९ अवतारे षोडशमे पश्यन् ब्रह्मद्रुहो नृपान् त्रिः सप्तकृत्वः कुपि-
तो निःस्त्रामकरोन्महीम् २० ततः सप्तदशं जातः सत्यवत्यां पराशरात् चक्रे वेदतरोः शारखा दृष्ट्वा पुंसोऽल्पमेधसः
२१ नरदेवत्वमापन्नः सरकार्यचिकीर्षया समुद्रनिग्रहादीनि चक्रे वीर्याण्यतः परम् २२ एकोनविंशो विंशतिमे-
दृष्ट्वा पुत्राप्यजन्मनीं रामकृष्णाविति फवो भगवानहरद्भरम् २३

नायमोहिन्याऽपाययदित्यर्थः १७ नृसिंहावतार

माह नारसिंहं रूपं विष्णुत् एरकां निर्यथितृणम् १८ वामनावतारमाह दुष्टानां मदं वामयतीति वामनकं रूपम् कृत्वा प्रत्यादित्सः तस्मा-
दाच्छिद्यगृहीतुमिच्छुः १९ परशुरामावतारमाह अवतार इति त्रिः त्रिगुणं यथाभवति तथा सप्तकृत्वः सप्तवारान् एकविंशतिवारानि
त्यर्थः २० व्यासावतारमाह अल्पमेधसः अल्पप्रज्ञान्युंसो दृष्ट्वा तदनुग्रहार्थं शारखाश्चक्रे २१ रामावतारमाह नरदेवत्वं राघवरूपेण प्राप्तः
सन् अतः परमष्टादशो २२ रामकृष्णावतारमाह विंशतितम इति वक्तव्ये तकारलोपः छंदोऽनुरोधेन रामकृष्णावित्येवं नामनी जन्मनी माप्य २३

बुद्धावतारमाह अजनस्यसक्तः जिनसक्तइति पाठेजिनोऽपि स एव कीकटेषु मध्ये गयाप्रदेशे २४ कल्क्यवतारमाह युगसंध्यायां मा
व्यायामित्यर्थः कलेरंते विष्णुयशसो ब्राह्मणात् सकाशात् जनिता जनिष्यते २५ अनुक्तसर्वसंग्रहार्थमाह अवतारा इति असंख्येयत्वे ह
ष्टांतः यथेति अविदासिनः उपक्षयशून्यात् दस उपक्षय इत्यस्मात् सरसः सकाशात् कुल्याः द्वादश प्रवाहाः २६ विष्णुतीराह ऋषय इति २७
तत्र विशेषमाह एते चेति पुंसः परमेश्वरस्य केचिदंशाः केचिक्कलाः विष्णुतयश्च तत्र मत्स्यादीनामवतारत्वेन सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेऽपि यथो
पयोगमेव ज्ञानक्रियाशक्त्या विष्करणम् कुमारनारदादिष्वधिकारिकेषु यथोपयोगमंशकलावेशः कृष्णस्तभगवान् साक्षान्नारायण एव
आविर्भूतः सर्वशक्तित्वात् सर्वेषां प्रयोजनमाह इंद्रारयोदैत्यास्तैर्व्याकुलमुपद्रुतं लोकं मृडयंति सखिनं कुर्वन्ति २८ एतत्कीर्तनफलमाह

ततः कलौ संप्रवृत्ते संमोहाय सरद्विषाम् बुद्धो नाऽन्नाजनसक्तः कीकटेषु मविष्यति २४ अथासौ युगसंध्यायां
दस्य प्रायेषुराजस्र जनिता विष्णुयशसो नाऽन्ना कल्किर्जगत्पतिः २५ अवतारा ह्यसंख्येया हरेः सत्त्वं निर्धोर्द्वि-
जाः यथाऽविदासिनः कुल्याः सरसः स्युः सहस्रशः २६ ऋषयो मनवो देवा मनुष्या महीजसः कलाः सर्वे हरे रवे
संप्रजापतयस्तथा २७ एते चांशकलाः पुंसः कृष्णस्तभगवान्त्वयम् इंद्रारिव्याकुलं लोकं मृडयंति युगयुगे
२८ जन्मगुह्यं भगवतोय एतत्प्रयतो नरः सायं प्रातर्गुणान् भक्त्या दुःखग्रामाद्विमुच्यते २९ एतद्रूपं भगवतो ह्य
रूपस्य चिदात्मनः मायागुणैर्विरचितं महदादिभिरात्मनि ३० यथानैमसि मेघौ घोरैर्णुर्वापार्थिवौ निलै एव द्रष्टरि
दृश्यत्वमारोपितमबुद्धिभिः ३१

जन्मेति गुह्यमतिरहस्यं जन्म प्रयतः शुचिः सन् दुःखग्रामात् संसारात् २९ विमुच्यत इति य
दुक्तं तत्र कथं देहद्वयसंबंधे सति तद्विमुक्तिरित्याशंक्य देहद्वयसंबंधस्य भगवन्मायोत्याविद्याविलसितत्वादेतच्छ्रवणादिज नितविद्यया तन्नि
वृत्तिरूपपद्यत इत्याशयेनाह एतदिति पंचभिः अरूपस्य चिदेकरसस्यात्मनो जीवस्य एतत्स्थूलरूपं शरीरं भगवतो यामाया तस्या गुणैर्मह
दादिरूपैर्विरचितम् क आत्मनि आत्मस्थाने शरीरं कृतमित्यर्थः ३० कथमित्यपेक्षायां स्वरूपावरणेन तदध्यासत इति सदृष्टांतमाह यथा
वाखाश्रितो मेघौ घोरैर्णुभिर्नैमसि आकाशो अबुद्धिभिरज्ञैरारोपितः यथा पार्थिवौ रेणुः तद्वत्तंधू सरत्वाद्यनिले एव द्रष्टरि आत्मनि दृश्यत्वं दृश्य
त्वादिधर्मकं शरीरमारोपितमित्यर्थः ३१

किंच अतःस्थूलाद्रूपात्परमन्यदपिरूपमारोपितमित्यनुषंगः कथंभूतंतत् यत् अव्यक्तं सूक्ष्मं तत्रहेतुः अव्यूढगुणव्यूहितंव्यूहः कर-
चरणादिपरिणामः तथा अव्यूढा अपरिणता ये गुणाः तैर्व्यूहितं रचितम् आकारविशेषरहितत्वात् अव्यक्तमित्यर्थः एतदेव कुतस्तत्राह अ-
दृष्टाश्रुतवस्तुत्वात् यच्चाकारविशेषवद्वस्तुतदस्मदादिवत् दृश्यते श्रूयते वा इन्द्रादिवत् इदं तु न तथा तर्हितस्य सत्त्वे किंप्रमाणं तत्राह सजीवः
जीवोपाधिः जीवो जीवेन निर्भुक्तो जीवो जीवं विहायेत्यादौ जीवोपाधौ लिंगदेहे जीवशब्दप्रयोगात् जीवोपाधितया कल्प्यत इत्यर्थः ननु स्थूल-
मेव भोगायतनत्वाज्जीवस्योपाधिरस्तु किमन्य कल्पनयेत्यत आह यद्यस्मात्सूक्ष्मात् पुनर्भवः पुनः पुनर्जन्म उक्तांति गत्या गतीनां तेन वि-
नाऽसंभवादिति भावः ३२ तदेव सुपाधिद्वयमुक्तात्तदपवादेन जीवस्य ब्रह्मतामाह यत्र यदा इमे स्थूलसूक्ष्मरूपे स्वसंविदास्वरूपसम्यक्-
ज्ञानेन प्रतिषिद्धे भवतः ज्ञानेन प्रतिषेधाहत्वे मायागुणौ विरचितत्वमेव हेतुमाह अविद्ययाऽत्मनिकृते कल्पिते इति हेतौः तद्ब्रह्मतदा जीवो

अतः परं यदव्यक्तमव्यूढगुणव्यूहितम् अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात्सजीवो यत्पुनर्भवः ३२ यत्रेमे सदसद्रूपे प्रतिषिद्धे
स्वसंविदा अविद्ययाऽत्मनिकृते इति तद्ब्रह्मदर्शनम् ३३ यद्येषोपरता देवीमाया वैशारदीमतिः संपन्नस्यै-
ति विदुर्महिम्नि स्वमहायते ३४ एवं जन्मानि कर्माणि ह्यकर्तुं सज्जनस्य च वर्णयति स्म कवयो वेदगुह्यानि ह्यस्य
तेः ३५ सवा इदं विश्वममोघलीलः सृजत्यवत्यन्ति न सज्जतेऽस्मिन् भूतेषु च तर्हित आत्मतत्रः षाड्गुगिकं जिघ्रति
षड्गुणेशः ३६

ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः कथंभूतं दर्शनं ज्ञानैकस्वरूपम् ३३ तथाऽपि भगवन्मायायाः संसृत्तिकारणभूताया विद्यमानत्वात्क-
थं ब्रह्मता तत्राह यदीति असंदेहे संदेहवचनम् यदि वेदाः प्रमाणं स्युरितितद्ब्रह्म वैशारदी विशारदः सर्वज्ञ ईश्वरस्तदीया देवी संसारचक्रेण
क्राडंती एषामाया यद्युपरता भवति किमित्युपरता भवेत्तत्राह मतिर्विद्या अयं भावः यावदविद्यात्मनाऽवरणविक्षेपो करोति तावन्नोपरम-
ति यदा तु सैव विद्यारूपेण परिणता तदा सदसद्रूपं जीवोपाधिदग्ध्वानि रंधनाग्निवत्स्वयमेवोपरमेदिति तदा संपन्नः ब्रह्मस्वरूपं प्राप्त एवे-
ति विदुस्तत्त्वज्ञाः किमतो यद्येवं स्वमहिम्नि परमानंदस्वरूपे महायते पूज्यते विराजत इत्यर्थः ३४ यथा जीवस्य जन्मादिमाया एव मीश्वरस्यापि ज-
न्मादिमायेत्याह एवमिति अकर्तुः कर्माणि अजनस्य जन्मानि ह्यस्य तेऽंतर्यामिणः ३५ तर्हि जीवात् ईश्वरस्य को विशेषः स्यात्तत्रैव विशेष-
इत्याह सवा इति षाड्गुगिकं मिन्द्रियषड्गुगविषयं जिघ्रति दूरादेव गंधवत्गृणहाति न तु सज्जत इत्यर्थः कुतः षड्गुणेशः षडिन्द्रियनियंता ३६ ६२

HT.
3.

ध्यायः ३

तुर्ये भागवतारंभकारणत्वेन वर्ण्यते व्यासस्यापरितोषस्तुतपः प्रवचनादिभिः १ इति एवं प्रसन्नतया आवयिष्यामीति ब्रुवाणम् सु
नीनां बहूनां मध्ये एकेन वक्तव्ये यो वृद्धः वृद्धेष्वपि बहुषु यः कुलपतिः गणमुख्यः तेष्वपि बहुषु यो बह्वृचः ऋग्वेदीतेन वक्तव्यम् अतए
वं भूतत्वात् शौनकोऽब्रवीत् १ यत्तयां कथामाह २ कस्मिन्वास्थाने केन हेतुनेति महाभारतादिधर्मशास्त्राणि कृतवतः पुनरेतत्संहिता
करणे किं कारणमित्यर्थः कुत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः केन प्रवर्तित इत्यर्थः कृष्णो व्यासः ३ यदुक्तं स तु संश्रवयामासेति तत्तत्शकस्य-
व्याख्यानादिकं कथं धर्तितमिति प्रष्टुं तस्यासंगो दासीनतामाह दास्याम् तस्येति समद्वयसमं ब्रह्म पश्यति अतो निर्विकल्पकः स्वार्थकः
निरस्तभेदः किंच एकस्मिन्नेवांतः समाप्तिर्यस्याः तथा भूतामतिर्यस्य सः यतः उन्निद्रः मायाशयनादु वृद्धः यानि शासर्व भूतानां तस्यां जा
गर्तिसंयमीति स्मृतेः अतएव गूढः अप्रकटः मूढ इव प्रतीयते ४ निर्विकल्पकत्वं प्रपंचयति दृष्ट्वेति आत्मजं शकं प्रव्रजंतं मनुगच्छंतं मृषिं

व्यास उवाच इति ब्रुवाणं संस्तूय मुनीनां दीर्घसन्निभाम् वृद्धः कुलपतिः सूतं बह्वृचः शौनकोऽब्रवीत् १
शौनक उवाच सूत सूत महाभाग वद नो वदतां वरः कथां भागवती पुण्यां यदा ह भगवान् शुकः २ कस्मिन् यु
गे प्रवृत्तं यं स्थाने वा केन हेतुना कुतः संचादितः कृष्णः कृतवान् संहितां मुनिः ३ तस्य पुत्रो महायोगी समद्वयः नि
र्विकल्पकः एकांतमतिरुन्निद्रो गूढो मूढ इवेयते ४ दृष्ट्वा तु यांतं मृषिमात्मजमप्यनग्नं देव्या क्रियापरिदधेर्नृसु
तस्य चित्रम् तद्दीक्ष्य पृच्छति मुनीजगद्गुरुस्तवास्ति स्त्रीपुंभिर्दानतुस्तस्य विविक्तदृष्टेः ५ कथं मालक्षितः पौरैः
संप्राप्तः कुरुजांगलान् उन्मत्तमूकजडवाहचरन् गजसावहये ६ कथं वा पांडवेयस्य राजर्षेर्मुनिना सह संवादः
समभूता तयत्रैषा सात्वती श्रुतिः ७ सगोदोहनमात्रं हि गृहेषु गृहमेधिनाम् अवक्षते महाभाग स्त्रीयां कुर्वन्त
दाश्रमम् ८ व्यासमनग्नमपि दृष्ट्वा जले क्रीडंत्यो देव्यः अप्सरसः क्रिया लज्जया परिदधुः वस्त्रपरिधानं कृतवत्यः अनग्नमपीत्य

नेनार्थात्तल्लुतो नग्न इत्युक्तम् नग्नस्य पुरतो गच्छतः स्तुतस्य तु हि यान् परिदधुः तच्चित्रं वीक्ष्य इयं स्त्री अयं पुमान् इति भिदा भेदः तवास्ति
विविक्ता पूता दृष्टिर्यस्य ५ एवं भूतोऽसौ कथं मालक्षितः ज्ञातः कुरुजांगलाश्च देशविशेषाः तान् संप्राप्तः प्रथमम् ततो गजसावहये विचरन्
गजेन सहित आकृत्यो नाम यस्य तस्मिन् हस्तिनापुरे हस्तीनाम राजा तेन निर्मितत्वात् ६ एवं भूतेन मुनिना सह यत्र संवादे एषा सात्वती भाग
वती श्रुतिः संहिता ७ एतद्व्याख्यानं बहुकालावस्थानापेक्षम् तस्य लेकत्रावस्थानं दुर्लभमित्याह स इति गोदोहनमात्रं कालं प्रतीक्षते त
दपि न भिक्षार्थं किंतु तेषामाश्रमं गृहं तीर्थं कुर्वन् विप्रो कुर्वन् ८

तस्मादेवंभूतोऽत्रवक्तव्यश्चरितमतीवाश्चर्यं प्रायोपवेशनं यतः अतः कथयेत्याह अभिमन्युसूतमिति पंचभिः गृणीहिकथय
९ सम्राट्चक्रवर्तीवेति वितर्ककस्य वा हेतोः कस्मात्कारणात् अधिराट्श्रियं अधिराजांश्रियं संपदमनादृत्य १० यस्य पादनिर्केतं चरणपी
ठम् हस्फुटम् धनान्यानीयशत्रवो नमंति अंगहेस्तूत युवातरुण एवैष त एच्छत् अत्रार्थमात्मनेपदम् अस्मभिः प्राणैः सह ११ विरक्तस्य
किं धनादिभिरिति चेत्तत्राह लोकस्य शिवाय सखाय भवाय समृद्धौ भूतये ऐश्वर्याय च ते जीवंति नत्वात्मा र्थम् एवं सत्यसौ राजानिर्विद्य विरज्या
पिपरेषामाश्चर्यं कलेवरं कुतो हेतोर्मुमोच नहि परोपजीवनं स्वयं त्यक्तुमुचितमित्यर्थः १२ यत्किंच न पृष्टोऽसितत्सर्वं नोऽस्मभ्यं समाचक्ष्व यद्यस्मा
त्त्वान्नां विषये गिरांगोचरेऽर्थे स्नातं पारंगतं त्वामन्ये छांदसादन्यत्र वैदिकात् व्यतिरेकेण अत्रैव णिकत्वात् १३ कस्मिन् युगइत्यादि प्रश्नानां व्या

अभिमन्युसूतं सूतश्राद्धं गवतोत्तमम् तस्य जन्म महाश्चर्यं कर्माणि च गृणीहिनः ९ ससम्राट्कस्य वा हेतोः पांडुनां
मानवर्द्धनः प्रायोपविष्टा गंगायामनादृत्याधिराट्श्रियम् १० नमंतियत्पादनिर्केतमात्मनः शिवाय हानीय धनानि शत्र
वः कथं सवीरः श्रियमंगदुरस्य जायुर्वैषतोत्सृष्टुमहोसहास्रभिः ११ शिवाय लोकस्य भवाय भूतये यत्तमं श्लोकपरा
यणाजनाः जीवंति नात्मा र्थमसौ पराश्चर्यं मुमोच निर्विद्य कुतः कलेवरम् १२ तत्सर्वं नः समाचक्ष्व पृष्टो यदि ह किंच न म
न्येत्वां विषये वाचां स्नातमन्यत्र छांदसात् १३ सूत उवाच द्वापरे समनुप्राप्ते तृतीये युगपर्यये जातः पराशरा
द्योगी वासव्या कलयाहरेः १४ सकदा चित्सरस्वत्या उपस्पृश्य जलं शुचिं विविक्त एक आसीन उदितेर विमंडले १५ परा
वरजः सन्नपिः कालेनाव्यक्तरं हसा युगधर्मव्यतिकरं प्राप्तं सुविद्युगे युगे १६ भौतिकानां च भावानां शक्तिद्वयसंचितकृत
म् अश्रद्धधानान्निःसत्त्वान् दुर्मेधान् रुद्रसितायुषः १७

सजन्म कथनपूर्वकमुत्तरमाह द्वापरे समनुप्राप्ते कदेत्यपेक्षायामाह तृतीये युगस्य पर्य
ये परिवर्त्ते वासव्या सुपरिचरस्य वसोर्वीर्याज्जातायां सत्यवत्यां योगी ज्ञानी व्यासो जातः १४ जलमुपस्पृश्य जले स्नानादिकं कृत्वेत्यर्थः आसीनो
वभूवेति शेषः विविक्तदेश इत्यादि चित्तैकाग्र्यार्थमुक्तम् अनेनैव बदरिकाश्रमस्थानं सूचितम् १५ तत्र सन्नपि युगधर्मव्यतिकरादिकं वीक्ष्य स
र्ववर्णाश्रमाणां गदितं तद्दृष्ट्वा वितितृतीयेनान्वयः परावरजः अतीतानागतवित् अव्यक्तरं होवेगो यस्य तेन कालेन युगधर्माणां व्यतिकरं संकरं
प्राप्तं वीक्ष्य तथा सुविद्युगे युगे १६ भौतिकानां शरीरादीनां तत्कृतं कालकृतम् निःसत्त्वान् धैर्यशून्यान् दुर्मेधान् मंदमतीन् १७ ध्रु ६२

१८ ततश्च होत्रोपलक्षिताश्चत्वारः ऋत्विजश्चतुर्होतारस्तैरनुष्ठेयं कर्म चातुर्होत्रम् शतद्वंशद्विकरम् यज्ञसंतत्येयज्ञानामविच्छेदाय १९
चातुर्विध्यमेवाह ऋगिति उद्भूताः पृथक्कृताः २० २१ दारुणः अथर्वोक्ताभिचारादिप्रवृत्तेः २२ व्यस्यन्विभक्तवन्तः २३ वेदविभागप्रयोज
नमाह तएवेति ये पूर्वमतिमेधाविभिर्धारयन्ति स्म तएव २४ किंच स्त्रीशूद्रेति द्विजबंधवः त्रैवर्णिकेष्वधमाः तेषां कर्मरूपे श्रेयसि श्रेयःसाध-

दुर्मगांश्च जनान्वाक्ष्यमुनिर्दिव्येन चक्षुषा सर्ववर्णाश्च माणां यदध्यौ हितममोघदृक् १८ चातुर्होत्रं कर्म शतद्वं
प्रजानां वाक्ष्यवैदिकम् व्यदधाद्यज्ञसंतत्येवेदमेकंचतुर्विधम् १९ ऋग्यजुः सामाथर्वारव्या वेदाश्चत्वार उद्भूताः इ
तिहासपुराणचपंचमो वेद उच्यते २० तत्र गर्वेदधरः पेल्लः सामगोजैमिनिः कविः वैशंपायन एवैको निष्णातो यजुषा
मुत २१ अथर्वगिरसामासीत्समंतुर्दारुणो मुनिः इतिहासपुराणानां पितामैरो महर्षणः २२ तएतच्छ्रुयो वेदस्व
स्वव्यस्यन्ननेकधा शिष्यैः प्रशिष्यैस्तच्छिष्यैर्वेदास्ते शास्त्रिनोऽभवन् २३ तएव वेदादुर्मधैर्धारयन्ते पुरुषैर्यथा ए
वं चकार भगवान् व्यासः कृपणवत्सलः २४ स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनां त्रयीनश्रुतिगोचरा कर्मश्रेयसिसूदानां श्रेय ए
वं भवेदिह इति भारतमारव्यानं कृपया मुनिना कृतम् २५ एवं प्रवृत्तस्य सदा भूतानां श्रेयसि हि जाः सर्वात्मकेनापि
यदाना तुष्यद्दृढयंततः २६ नातिप्रसीदद्दृढयः सरस्वत्यास्तदेशत्वा विवर्कयन्ति विवर्कस्थ इदं प्राचा च धर्मवित् २७
धृतव्रतेन हि मया छंदांसि गुरवोऽग्नयः मानिता निर्व्यलीकेन गृहीतं चातुशासनम् २८ भारतव्यपदेशेन ह्याम्ना
यार्थश्च दर्शितः दृश्यते यत्र धर्मादिस्त्रीशूद्रादिभिरप्युत २९ अद्यापि बतमेदैह्यो ह्यात्मा चैवात्मना विभक्तः असं
पन्न इवाभाति ब्रह्मवर्चस्य सत्तमः ३०

ने एवं भवेत् अनेनैव प्रकारेण भवत्विति अतएव तेषां कृपया भारतारव्यानं मुनिना कृ
तम् २५ भूतानां श्रेयसि हिते सर्वात्मकेनापि अनेकोद्देशवताऽपि कर्मणा २६ न अतिप्रसीदद्दृढयस्य सः चित्ताप्रसक्तो हेतुं विवर्कय-
न्तिदमुवाच स्वगतम् २७ मानिताः पूजिताः २८ २९ दैह्यः देहे भवः आत्मा जीवः वस्तुतो विभक्तः परिपूर्ण एव आत्मना स्वेन रूपेणासंपन्नः
तादात्म्यमप्राप्त इवाभाति ब्रह्मवर्चसं वेदश्रवणाध्यापनोत्कर्षजं तेजः तत्र साधवो ब्रह्मवर्चस्याः तेषु सत्तमः अतिश्रेष्ठोऽपि यद्वा न केवलमसंपन्न
इवाभाति प्रत्यक्त ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मवर्चसवानपि असत्तम इवाभाति पाठांतरे कमनीयतमोऽपीति ३० ६१ ६२ ६३

असंपत्तौ हेतुं स्वयमेवाशंकते किंवेति प्रायेण मूयस्त्वेन हियस्मान्न एव धर्माः अच्युतस्य प्रियाः ३१ खिलं न्यूनम् खिद्यतः स्वेदं प्राप्नुवतः
कृष्णस्य व्यासस्य प्रागुदाहृतं सरस्वतीतीरस्थम् ३२ तं नारदमागतमभिज्ञाय सहस्राप्रत्यक्षाया विधिवत् पूजयामासेति ३३ इति प्रथमे
टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमे सर्वधर्मेभ्यो हरिकीर्तनगौरवम् व्यासचित्तप्रसादाय नारदेनोपदिश्यते १ उपसमीपे आसीनं विप्रं
व्यासम् बृहच्छ्रुवाः महायशाः स्मयन् इषद्वसन्निवेत्यनेन मुखप्रसन्नित्युच्यते यद्वा इवेत्यनधिकारार्थम् अहो महानपि सुहृत्तीति स्मयमा
नः १ शारीरः शरीराभिमाना आत्मा आत्मना तेन शरीरेण कच्चिद्विपरितुष्यति मानस आत्मा मनोऽभिमाना तेन मनसा परितुष्यति कच्चि
न्नो वैति २ ते जिज्ञासितं ज्ञातुमिष्टं धर्मादियत्तत्सर्वं संपन्नम् सम्यक् ज्ञातम् अपिशब्दादनुष्ठितं चेत्यर्थः अथीति पाठे संबोधनम् ससंप

किंवा भागवताधर्मानप्रायेण निरूपिताः प्रियाः परमहंसानां त एव ह्यच्युतप्रियाः ३१ तस्यैवं खिलमात्मानं मन्य
मानस्य खिद्यतः कृष्णस्य नारदोऽप्यागादाश्रमं प्रागुदाहृतम् ३२ तमभिज्ञाय सहस्राप्रत्यक्षाया गतं मुनिः पूजया
मासविधिवन्नारदं सुरपूजितम् ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ सूत उवा
च अथ तं सखमासीन उपसीनं बृहच्छ्रुवाः देवर्षिः प्राह विप्रं विष्णोपाणिः स्मयन्निव १ नारद उवाच
पाराशर्यमहाभाग भवतः कच्चिदात्मना परितुष्यति शारीर आत्मा मानस एव वा २ जिज्ञासितं संपन्नमपि ते मह
दद्भुतम् कृतवान्मारतं यस्त्वं सर्वार्थपरिबृंहितम् ३ जिज्ञासितमधीतं च यत्तद्ब्रह्मसनातनम् अथापिशोचस्यात्मा
नमकृतार्थ इव प्रभो ४ व्यास उवाच अस्यैव मे सर्वमिदं त्वयोक्तं तथाऽपि नात्मा परितुष्यते मे तन्मूलम्
व्यक्तमगाधबोधं पृच्छामहे त्वात्मभवत्प्रभूतम् ५ सर्वे भवान्वेदसमस्तगुह्यमुपासितो यत्पुरुषः पुराणः परावरेणो मन
सैव विश्वं सृजत्यवत्यतिगुणैरसंगः ६

अत्र हेतुः महदद्भुतमित्यादि सर्वैरर्थैर्धर्मादिभिः परिबृंहितं परिपूर्णम् ३ किंच यत्सनातनं नित्यं प
रंब्रह्मतत्त्वतया जिज्ञासितं विचारितम् अधीतमधिगतं प्राप्तं चेत्यर्थः अथापिशोचसितस्मिन्नर्थमिति शेषः ४ आत्मा शारीरो मानसश्च तन्मूलं त
स्यापरितोषस्य कारणम् अव्यक्तमस्फुटम् हेनारदत्वात्वां पृच्छामहे आत्मभवो ब्रह्मा तस्यात्मनो देहादुद्भूतः तम् अतएवागाधोऽतिगंभीरो
बोधो यस्य तं त्वाम् ५ अगाधबोधतां प्रपंचयन्नाह सवा इति द्वाभ्याम् सर्वगुह्यज्ञाने हेतुः यद्यस्मात्पुराणः पुरुष उपासितस्त्वया कथं प्रभूतः परा
वरेणः कार्यकारणनियंता मनसैव संकल्पमात्रेण गुणैः कृत्वा विश्वं सृजतीत्यादि ६

किंच त्रिलोकिंपर्यटन् अर्कइवसर्वदर्शी योगबलेनप्राणवायुरिवसर्वप्राणिनामंतश्चरः सन्नात्मसाक्षीबुद्धिरुत्तिष्ठः अतः परेब्रह्मणिधर्मतो
योगेननिष्णातस्य तदुक्तंयाज्ञवल्क्येन इज्याचारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणाम् अयंतुपरमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनमिति अवरंचब्रह्म
णिवेदारब्धव्रतैः स्वाध्यायनियमैर्निष्णातस्यमेअलमत्यर्थंयन्त्यूनंतद्विचक्ष्व वितर्कय ७ अनुदितप्रायमनुक्तप्रायम् विमलंभगवद्यशोविना
येनैवधर्मादिज्ञानेनासौभगवान्नतुष्येत तदेवदर्शनंज्ञानंखिलंन्यूनमन्येऽहम् ८ ननुभगवद्यशएवतत्रतत्रानुवर्णितंतत्राह यथेति चश
ब्दाद्भर्मादिसाधनानिच तथाधर्मादिवत्साधान्येनवासुदेवस्यमहिमानत्कृतइत्यर्थः ९ वासुदेवव्यतिरिक्तान्यविषयज्ञानवदेवान्यविषय-
वाकृचातुर्यंचखिलमेवेत्याह नेति चित्रपदमपियद्वचोर्हरैर्यशोनप्रगृणीत तद्वायसंतीर्थंकाकतुल्यानांकामिनारतिस्थानम् उशंति मन्यंते

त्वंपर्यटन्नर्कइवत्रिलोकीमंतश्चरोवायुरिवात्मसाक्षी परावरेब्रह्मणिधर्मतोव्रतैःस्नातस्यमेन्यूनमलंविचक्ष्व ७
श्रीनारदउवाच भवताऽनुदितप्रायंयशोभगवतोऽमलम् येनैवासौनतुष्येतमन्येतददर्शनंखिलम् ८
यथाधर्मादयश्चार्थासुनिवर्यानुकीर्तिताः नतथावासुदेवस्यमहिमाह्यनुवर्णितः ९ नयद्वचश्चित्रपदंहरैर्यशो
जगत्प्रवित्रंप्रगृणीतकर्हिचित् तद्वायसंतीर्थंमुशंतिमानसानयत्रहसानिरमलकशिकुक्षयाः १० तद्वाग्विसर्गोजन
ताघविप्लवोयस्मिन्प्रतिश्लोकमबद्धवत्यपि नामान्यनंतस्ययशोऽकितानियच्छृण्वतिगायतिगृणंतिसाधवः ११
नैकर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितंनशोभतेज्ञानमलंनिरंजनम् कुतःपुनःशश्वदमद्भमीश्वरेनचापितकर्मयदप्यका
रणम् १२

कुतः मानसाः सत्त्वप्रधाने मनसि वर्तमानाः हंसायतनो यत्र न निरमंति कर्हिचिदपि नितरां न रमंते उशिकुक्षयाः उशिकुक्षमनी
यं ब्रह्मक्षयो निवासो येषां ते यथाप्रसिद्धा हंसा मानसे सरसि चरंतः कमनीयपद्मखंडनिवासास्तत्तु विचित्रान्नादियुक्तेऽप्युच्छिष्टगर्ते काकक्री-
डास्थानेन निरमंत इति शेषः १० विनाऽपि पदचातुर्यं भगवद्यशः प्रधानं वचः पवित्रमित्याह तद्वाग्विसर्गः सचासौ वाग्विसर्गः वाचः प्रयोगः जना-
नां समूहो जनता तस्या अघं विप्लावयति नाशयतीति तथासः यस्मिन्वाग्विसर्गे अबद्धवत्यपि अपशब्दादियुक्तेऽपि प्रतिश्लोकम् अनंतस्य यश-
सां गकितानि नामानि भवन्ति तत्र हेतुः यत्प्राणिनामानि साधवो महान्तो वक्तरि सति शृण्वन्ति श्रोतरि सति गृणन्ति अन्यदा तु स्वयमेव गायन्ति की-
र्तयन्तीति ११ भक्तिहीनं कर्म शून्यमेवेति कैमुत्यन्यायेन दर्शयति नैकर्म्यमिति कर्म निरुत्ति प्राप्यत्वात् निष्कर्म ब्रह्मतदेकाकारत्वात् निष्कर्म तारूपं

नैकर्मम् अज्यतेऽनेनेत्यंजनमुपाधिः तन्निवर्तकं निरंजनम् एवंभूतमपि ज्ञानं अच्युतेभावोभक्तिस्तद्वर्जितं चेदलमत्यर्थं न शोभते सम्य-
गपरोक्षाय न कल्पत इत्यर्थः तदाशश्वत्साधनकाले फलकाले चाभद्रदुःखरूपं यत्काम्यं कर्म यदप्यकारणमकाम्यं तच्चैति चकार स्यान्वयः
तदपि कर्म ईश्वरे नार्पितं चेत्कुतः पुनः शोभेत बहिर्मुखत्वेन सत्त्वशोधकत्वाभावात् १२ तदेवं भक्तिशून्या निज्ञानवाकृत्वात्तुर्यकर्मकोशलानि
व्यर्थान्येव यतः अतो हरे श्वरितमेवानुवर्णयेत्याह अथो अतः कारणात् अमोघायथार्थाद्वृद्धीर्यस्य शक्तिश्चुद्धंश्रवो यशो यस्य सत्ये रतः धृ-
तानि व्रतानि येन स भवानेवं महागुणस्तावत् अतः उरुक्रमस्य विविधं चेष्टितं लीलां समाधिना चित्तैकाग्र्येण अखिलस्य बंधमुक्तये त्वमनुस्मर-
स्मृत्वा वर्णयेत्यर्थः एतच्च वाक्यांतरमिति मध्यमपुरुषप्रयोगो नानुपपन्नः १३ विपक्षे दोषांतरमाह तत उरुक्रमचेष्टितात् पृथक् दृशः अतए-
वान्यथा प्रकारांतरेण यत्किंचिदर्थान्तरं विवक्षतः तथा विवक्षया कृतैः स्फुरितैः रूपैः नामभिश्च वक्तव्यत्वेनोपस्थितैः दुःस्थिताऽनवस्थितास-

अथो महाभाग भवानमोघद्वृक्षश्चुचिश्चवाः सत्यरतो धृतव्रतः उरुक्रमस्याखिलबंधमुक्तये समाधिनाऽनुस्मरत द्विचे-
ष्टितम् १३ ततोऽन्यथा किंच न र्थाद्विवक्षतः पृथग्दृशस्तत्कृतरूपनामभिः न कुत्रचित्कापि च दुःस्थिता मूर्तिर्लभेत-
वा ताह तन्नौरिवास्पदम् १४ जगुप्सितं धर्मकृतेऽनुशासतः स्वभाव रक्तस्य महान्व्यतिक्रमः यद्वाक्यतो धर्म इती-
तरः स्थितो न मन्यते तस्य निवारणं जनः १५

तीमतिः कदाचित्कापि विषये आस्पदं स्थानं न लभेत वार्तेनाह ता आघूर्णिता
नौरिव तदुक्तं गीतासु व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन बहुशारवाह्येन ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनामित्यादि १४ तदेवं हरियशो वि-
नाभारतादिषु कृतं धर्मादिवर्णनमकिंचित्करमित्युक्तम् प्रत्यत विरुद्धमेव जातमित्याह जगुप्सितं निंद्यं काम्यकर्मादिस्वभावतएव रक्तस्य
तत्र रागिणः पुरुषस्य धर्मकृते धर्मार्थमनुशासतस्तव महान्व्यतिक्रमः अन्यायः कुत इत्यत आह यस्य वाक्यतोऽयमेव मुख्यो धर्म इति-
स्थित इतरः प्राकृतो जनः तस्य काम्यकर्मादेरन्येन तत्त्वज्ञेन क्रियमाणं निवारणं स्वयमेव वा त्वया क्रियमाणम् यद्वा न कर्मणान् प्रजयाध-
नेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशक्तित्यादि श्रुत्या क्रियमाणं निवारणं यथाऽर्थमेतदिति न मन्यते किंतु प्रवृत्तिमार्गानि धिक्कृतविषयं तदिति कल्पयं-
ति तदुक्तं मतांतरोपन्यासे भट्टैः तत्रैवं शक्यते वक्तुं येषां पंगवादयो नराः गृहस्थत्वं न शक्यंति कर्तुं तेषामयं विधिः नैष्ठिकब्रह्मचर्यं वा परित्रा-
जकताऽपि वा तैरेव श्यं गृहीतव्या तैनादावेत दुच्यत इत्यादि १५

ननुयद्येवं प्रवृत्तिमार्गो निंद्यते तर्हि निवृत्तिमार्गो सर्वक्रियात्यागे नैव पारमेश्वरस्वरूपानुभूतेः किंतद्यथाः कथनेनापितत्राह विचक्षणोऽ
 तिनिपुणः कश्चिदेव निवृत्तितः सर्वक्रियानिवृत्त्याऽस्य विप्रोः सखं निर्विकल्पकसुरवात्मकं स्वरूपं वेदितुं ज्ञातुमर्हति न पुनरविचक्षणः प्रवृ
 त्तिस्वभावः विफलहेतुः न अंतः कालतः पारं च देशतः यस्य तस्य विप्रोऽश्रितम् ततः कारणात् हे विप्रो अनात्मनो देहाद्यभिमानिनः अ
 तएव गुणैः सत्त्वादिभिः प्रवर्तमानस्य जनस्य दर्शय भवानितित्वमित्यर्थः पाठांतरं भवन्नितिसंलोचनम् १६ एवतावत्काम्यकर्मादेरनर्थ
 हेतुत्वात्तं विहाय हरेर्लैव वर्णनीयेत्युक्तम् इदानीं तु नित्यनैमित्तिकस्वधर्मनिष्ठामध्यनादृत्य केवलं हरिभक्तिरेवोपदेष्टव्येत्याशयेनाह
 त्यक्तेति ननु स्वधर्मत्यागेन भजन् भक्तिपरिपाकेन यदि कृतार्थो भवेत्तदानकाचिच्चिंता यदि पुनरपक्व एव म्रियेत ततो भ्रश्येद्वा तदा स्वधर्मत्या
 गनिमित्तोऽनर्थः स्यादित्याशंक्याह ततो भजनात्कथंचित्पतेत् भ्रश्येत् म्रियेत वा यदि तदाऽपि भक्तिरसिकस्य कर्मनिधिकारान्नानर्थशंका
 अंगीकृत्याप्याह वाशब्दः कदाक्षे यत्र क्वानीच योनावपि अमुष्य भक्तिरसिकस्या भद्रमभूत्किम् नाभूदेवेत्यर्थः भक्तिवासनासद्भावादिति

विचक्षणोऽस्यार्हति वेदितुं विप्रो रनंत पारस्य निवृत्तितः सखम् प्रवर्तमानस्य गुणैरनात्मनस्ततो भवान्दर्शय
 चेष्टितं विप्रोः १६ त्यक्त्वा स्वधर्मचरणां बुजहरे भजन्पक्षोऽथ पतेत्ततो यदि यत्र क्वानीच योनावपि अमुष्य भक्तिरसिकस्या भद्रमभूत्किम् नाभूदेवेत्यर्थः
 य आतो भजतां स्वधर्मतः १७ तस्यैव हेतोः प्रयतेत को विदो न लभ्यते यद्भूमता सुपर्यधः तल्लभ्यते दुःखवदन्यतः
 सखं कालेन सर्वत्र गभीररहसा १८ न वै जनो जातु कथंचना व्रजे सुकुंदसेव्यन्यवदंगसंसृतिम् स्मरेत्सुकुदाय्यु
 पगूहनं पुनर्विहातु मिच्छेन्नरसग्रहो यतः १९

भावः अभजद्भिस्तु केवलं स्वधर्मतः को वा अर्थः आसः प्राप्तः अभजतामिति षष्ठीतु सं

बंधमात्रविवक्षया १७ ननु स्वधर्ममात्रादपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः पितृलोकप्राप्तिः फलमस्यैव तत्राह तस्यैव हेतोः तदर्थं यत्नं कुर्यात् य
 त्उपरि ब्रह्मपर्यंतं अधः स्थावरपर्यंतं च भ्रमद्भिर्जिवैर्न लभ्यते षष्ठीतु पूर्ववत् तत्तु विषयसखमन्यत एव प्राचीनकर्मणा सर्वत्र नरकादावपि ल
 भ्यते दुःखवत् यथा दुःखं प्रयत्नं विनाऽपि लभ्यते तद्वत् तदुक्तम् अप्राथितानि दुःखानियथैवायांति देहिनाम् सखान्यपि तस्यामन्ये देन्यमत्रा
 तिरिच्यत इति १८ यदुक्तं यत्र क्वानीच योनावपि अमुष्य भक्तिरसिकस्या भद्रमभूदिति तदुपपादयति नवा इति सुकुंदसेवी जनो जातु कदाचित्कथंचन कुयो निगतो पिसंसृतिं नाव्रजेत्
 नाविशेत् अंग अहो अन्यवत् केवलकर्मनिष्ठवत् इति वैधर्म्ये दृष्टान्तः कुत इत्यत आह सुकुंदां घेरुपगूहनमालिंगनं पुनः स्मरन् विहातुं न

छेत् यतोऽयं जनोरसग्रहः रसेन रसनीयेन गृह्यते वशीक्रियते यद्वा रसेन रसनीयेन ग्रह आग्रहो यस्य तदुक्तं भगवता यतते च ततो भूयः सं
सिद्धौ कुरु नंदन पूर्वाभ्यासेन तेनैव क्रियते ह्यवशोऽपि स इति १९ तदेवं भगवल्लीलां प्राधान्येन वर्णयेत्कृत्तत्रको भगवान्काश्च तस्थलीला
इत्यपेक्षायामाह इदं विश्वं भगवानेव सत्तु अस्मात् विश्वस्मादितरः ईश्वरात्पंचो न पृथक् ईश्वरस्तु पंचात्पृथगित्यर्थः तत्र हेतुः यतो भग
वतो हेतोर्जगतः स्थित्यादयो भवन्ति अनेनैव लीला अपि दर्शिताः यद्वा इदं विश्वं भगवान् इतर इव यः स जीवोऽपि भगवान्चेतनाचेतनः
प्रपंचस्तद्वातिरेकेण नास्ति स एवैकस्तत्त्वमित्यर्थः हि शब्देन सर्वैरवलंबितं ब्रह्मोत्पादिप्रमाणं सूचितम् तद्विषयमेव भवान् वेद प्रादेशमात्रमेक
देशमात्रम् आचार्यवात्सुरुषो वेदेत्यादिश्रुत्यर्थसंपादनाय प्रदर्शितम् २० न च तवाचार्यापेक्षा ईश्वरावतारत्वादित्याह त्वमिति हे असो घट-

इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवाः तद्विषयं वेदभवांस्तथाऽपि वै प्रादेशमात्रं भवतः प्रदर्शि
तम् २० त्वमात्मनात्मानमवेत्यसो घटकपरस्य पुंसः परमात्मनः कलाम् अजं प्रजातं जगतः शिवाय तन्महानुभाव
स्युदयोऽधिगण्यताम् २१ इदं हि पुंसस्तपसः श्रुतस्य वास्विष्टस्य सूक्तस्य च बुद्धिदत्तयोः अविच्युतोऽर्थः काविभिर्नि
रूपितो यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनम् २२ अहं पुराऽतीतमवेऽभवमुने दास्यास्तु कस्याश्च न वेदवादिनाम् निरूपि
तो बालक एव योगिनां शुश्रूषणो प्रावृषिर्निर्विविक्षताम् २३ तेमप्यपेताखिलचापलेऽर्भके दातेऽधृतक्रीडनकेऽनुव
र्त्तिनि चक्रुः कृपां यद्यपि तुल्यदर्शनाः शुश्रूषमाणे मुनयोऽल्पभाषिणि २४

कू त्वमात्मना स्वयमात्मानमजमेव संतं जगतः शिवाय प्रजातमवेहि कुतः परस्य पुंसः कलामंशमूतम् तत्तस्मान्महानुभावस्य हरेरम्फद
यः पराक्रमः अधिअधिकं गण्यताम् निरूप्यताम् २१ अनेनैव तप आदिसर्वतवसफलं स्यादित्याह इदं हीति श्रुतादयो भावे निष्ठाः इदमेव
हितपः श्रवणादेरविच्युतो नित्योऽर्थः फलम् किंतत् उत्तमश्लोकस्य गुणानुवर्णनमिति यत् २२ सत्संगतो हरिकथाश्रवणादिफलं स्ववृत्तां
तेन प्रपंचयति अहं पुरा पूर्वकल्पे अतीतमवे पूर्वजन्मनि वेदवादिनां दास्याः सकाशात् अभवम् जातोऽस्मि निरूपितः नियुक्तः क योगि
नां शुश्रूषणो प्रावृषिर्वर्षापलक्षिते चातुर्मास्ये निर्विविक्षतां निर्वेशमेकत्र वासं कर्तुमिच्छताम् २३ अपेतान्यखिलानि चापलानि यस्मात्तस्मि
न नियतैर्द्वये अधृतक्रीडनकेत्यक्तक्रीडासाधने अनुवर्त्तिनि अनुकूले २४

उच्छिष्टलेपान्पात्रलग्नान्तेर्द्विजैरेतुज्ञातः सन्भोजनेनापास्तकिल्बिषोजातोऽस्मि तेषांधर्मेपरमेश्वरभजने एवात्मनोमनसोरु
चिः प्रजायतेस्मैत्यनुबंगः २५ अश्रुणवंशुतवानस्मि मेश्रद्धयाममेवस्वतः सिद्धयानलव्येनबलाज्जनितया अतोममेत्यस्यापौनरुत्तयम् अनुप
दं प्रतिपदम् प्रियंश्रवोयस्यतस्मिन् २६ तस्मिन्भगवतिलब्धरुचेर्महास्वलित्ता अप्रतिहतामतिरुभवदित्यनुबंगः ययामत्यापरेप्रपंचातीते
ब्रह्मरूपेमयिसदसत्सूक्ष्मं चैतच्छरीरंस्वमाययास्वाविद्ययाकल्पितम् ननुवस्ततोऽस्तीति तत्क्षणमेवपश्यामीति २७ एवंश्रद्धेत्यनुबंगः
ज्ञातेदेहादिकृतविशेषनिवृत्तस्तत्कारणभूतरजस्तमोनिवर्तिकादृढाभक्तिर्जातेत्याह इत्यमिति हरैर्यशः अनुसवंत्रिकालम् २८ तस्येति श्र

उच्छिष्टलेपान्नुमोदितोद्विजैः सकृत्संभुंजेतदपास्तकिल्बिषः एवंप्रवृत्तस्य विश्रद्धचेतसस्तद्धर्म एवात्मरुचिः प्रजायते
२५ तत्रान्वहं कृष्णकथाः प्रगायतामनुग्रहेणाश्रुणवंमनोहराः ताःश्रद्धयामेऽनुपदंविश्रुण्वतः प्रियश्रवस्यगममाभव
दुचिः २६ तस्मिन्स्तदालब्धरुचेर्महामुनेप्रियश्रवस्यस्वलित्तामतिर्मम ययाहमेतत्सदसत्सूक्ष्माययापश्येमयिब्रह्मणि
कल्पितं परे २७ इत्यंशरत्याद्युषिकादृत्तहरेर्विश्रुण्वतोमेऽनुसवंयशोऽमलम् संकीर्त्यमानंमुनिभिर्महात्मभिर्भक्तिः
प्रवृत्तात्मरजस्तमोपहा २८ तस्यैवमेऽनुरक्तस्यप्रश्रितस्यहर्तनसः श्रद्धधानस्यबालस्यदातस्यानुचरस्यच २९ ज्ञा
नंगुह्यतमंयत्तत्साक्षाद्भगवतोदितम् अन्ववोचन्नामिष्यतः कृपयादीनवत्सलाः ३० येनैवाहंभगवतोवास्तुदेव-
स्यबोधसः मायाऽनुभावमविदंयेनगच्छंतितत्पदम् ३१ एतत्संसूचितं ब्रह्मस्तापत्रयचिकित्सितम् यदीश्वरेभ-
गवतिकर्मब्रह्मणिभावितम् ३२ आमयोयश्चभूतानांजायतेयेनसकृत् तदेवह्यामयद्रव्यंनपुनातिचिकित्सित
म् ३३

धत्वंपदार्थस्यदृढभक्तिमतोमेप्रश्रितस्यविनीतस्य २९ गुह्यतममिति साधनभूतधर्मतत्त्वज्ञानंगुह्यम् तत्साध्यंविविक्तात्मज्ञानंगुह्यतरम्
तत्साध्येश्वरज्ञानंगुह्यतमम् भगवतोदितंभागवतंशास्त्रमन्ववोचन्नुपदिष्टवतः ३० तदेवज्ञानंपूर्वोक्तत्वंपदार्थज्ञानात् विवेकेनदर्शयति येनैवेति
अविदंज्ञातवाहनम् ३१ तत्साधनधर्मरहस्यंचसूचितमित्याह एतदिति तापत्रयस्याध्यात्मिकादेश्चिकित्सितं भेषजंनिवर्तकं सत्त्वशोधकमितियावत्
किंतत् भगवतिभावितंसमर्पितंयत्कर्मतत् कथंभूतेभगवति ईश्वरेसर्वनियंतरि एवमपिचब्रह्मणिअप्रच्युतपूर्णरूपे ३२ ननुसंसारहेतोः कर्मणः
कथंतापत्रयनिवर्तकत्वम् सामग्रीभेदेनघटतदितिसदृष्टांतमाह दृष्ट्याम् य आमयोरोगः येनघृतादिनाजायतेतदेवकेवलमामयकारणभूतद्रव्यंतमाम
यंनपुनातिननिवर्तयतीत्यर्थः किंतुचिकित्सितंद्रव्यांतरैर्भावितंसत्त्वपुनात्येवयथा ३३

आत्मविनाशाय कर्मनिवृत्तये कल्पंते समर्था भवन्ति परे ईश्वरे कल्पिता अर्पिताः संतः अत्र च प्रथमं महत्त्वे वा ततश्च तत्कृपा ततश्च तद्गुणश्च ततो
भगवत्कथा श्रवणम् ततो भगवतिरतिः तया च देहद्वयविवेकात्मज्ञानम् ततो दृढा भक्तिः ततो भगवत्तत्त्वज्ञानम् ततस्तत्कृपया सर्वज्ञत्वादिभगव
दुणा विभावितिक्रमो दर्शितः ३४ ननु च ज्ञानेनाज्ञानप्राप्तकर्मनाशः तच्च ज्ञानं भक्तियोगाद्भवति कथं कर्मणा कर्मनाशः स्यात्तत्राह यदत्रेति ३५
भगवदर्पणेन क्रियमाणं कर्म भक्तियोगं जनयतीति सदाचारेण दर्शयति यत्र यदा भगवतः शिष्या कर्माणि कुर्वाणा भवन्ति तदा श्रीकृष्णस्य
गुणनामानि गृणन्ति अनुस्मरन्ति च कृष्णमित्यर्थः इयं भगवच्छिष्या यत्करोषियदस्मासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरु धर्म
दर्पणमिति ३६ कीर्तनस्मरणरूप भक्तिहेतुत्वं मुक्तं ज्ञानहेतुत्वं माह द्वाभ्याम् नम इति नमो धीमहि मनसानमनं कुर्वीमहि ३७ अमूर्तिकंमं-

एवं नृणां क्रियायोगाः सर्वे संसृतिहेतवः त एवात्मविनाशाय कल्पंते कल्पिताः परे ३४ यदत्र क्रियते कर्म भगवत्परि
तोषणम् ज्ञानयत्तदधीनं हि भक्तियोगसमन्वितम् ३५ कुर्वाणाय च कर्माणि भगवच्छिष्याः सकृत् गृणन्ति गुणना
मानि कृष्णस्यानुस्मरन्ति च ३६ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धीमहि प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ३७
इति मूर्त्यभिधानेन मंत्रमूर्तिममूर्तिकम् यजते यज्ञपुरुषं स सम्यग्दर्शनः पुमान् ३८ इमं स्वनिगमं ब्रह्मन् न वेत्यमद
नुष्ठितम् अदान्मे ज्ञानमेष्वयं स्यस्मिन् भावं च केशवः ३९ त्वमप्यदभ्यश्रुतविश्रुतं विभोः समाप्यते येन विदां बु
भक्तिसितम् आख्याहि दुःस्वैर्मुहूर्दितात्मनां संकेशानिर्वाणमुशांतिनान्यथा ४० इति श्रीभागवते महापु
रणे प्रथमस्कंधे व्यासनारदसंवादे पंचमोऽध्यायः ५ सूत उवाच एवं निशम्य भगवान् देवर्षेर्जन्मकर्मच
भूयः प्रपच्छतं ब्रह्मन् व्यासः सत्यवतीकृतः १

त्रोक्तव्यतिरिक्तमूर्तिश्चून्यम् यजते पूजयति स पुमान्सम्यग्दर्शनो भवति ३८ एवं च कृतव
तिमयि हरिः स्वसदृशं ज्ञानादिकं दत्तवानित्याह इमं स्वनिगमं स्वोपदेशं मयाऽनुष्ठितम् अवेत्यज्ञात्वा भावं प्रीतिं च ३९ अतस्त्वमप्येवं कुर्वित्या
ह त्वमिति अदभ्यमनस्यं श्रुतं यस्य हे अदभ्यश्रुतविभोर्विश्रुतं यशः आख्याहि कथय येन विश्रुतेन बुद्धेन विदां विदुषां बुभक्तिसितं बोधुमिच्छा
समाप्यते यतो दुःस्वैः पीडितानां संकेशांतिप्रकारांतरेण न मन्यन्ते ४० इति प्रथमे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ व्यासस्य प्रत्ययार्थं च
षष्ठे प्राग्जन्मसंभवम् स्वभाग्यं नारदः प्राह कृष्णसंकथनोद्भवम् १ १ ५ ५ ५ ५

स्वयमपितथाचिकीर्षुर्गुरुरूपदेशानंतरं भावितचरितं पृच्छति भिक्षुभिरिति विप्रवसिते दूरदेशगमने कृते सति विज्ञानस्यादेष्टुभिः २ परं
वयः उत्तरमायुः तैलयाकथं वर्तितं नीतम् इदमिति दासीपुत्रभूतं कलेवरमुदस्माक्षीः उत्सृष्टवानसि ३ एष कल्पांतलक्षणः कलः ते स्मृ-
तिकथं न व्यवधात् नखंडितवान् अडागमाभावस्तर्षः हियत एष सर्वस्य निराकृतिरपलापो यस्मात्सः ४ अकारषं कृतवानहम् रेफषकार-
योर्विश्लेषः छंदोः चुरोधेन ५ तत्र तावत्कंचिलकालं तत्रैव मातृस्नेहयंत्रितो न्यवसमित्याह त्रिभिः एक एवाह मात्मजो यस्याः सा यौषिदिति-
मूढेति च स्नेहानुबंधहेतुः ६ किंकरीत्यस्यार्थं प्रपंचयति अस्य तत्रासा अतो न कल्पानसमर्था आसीत् दारुमयी योषे त्यतिपारवश्ये दृष्टांतः ७
तदेवं सा स्नेहं चक्रे अहंचदिगादिष्वनभिज्ञोः तस्तत्रैव न्यवसमित्याह अहंच तस्मिन् ह्यकुले तस्य मातुः स्नेहानुबंधस्यावेक्षया कदा विरमोदिति

व्यास उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेष्टुभिस्तव वर्तमानो वयस्याद्येततः किमकरोद्भवान् २ स्वायं भ-
वकया वृत्त्या वर्तितं ते परं वयः कथंचेदमुदस्माक्षीः काले प्राप्ते कलेवरम् ३ प्राक्कल्पविषयामेतां स्मृतिं तस्मै सत्तम
न ह्येष व्यवधात्काल एष सर्व निराकृतिः ४ नारद उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेष्टुभिर्मम व-
र्तमानो वयस्याद्येतत एतद्कारणम् ५ एकात्मजा मे जननी यौषिन्मूढा च किंकरी मय्यात्मजेऽनन्यगतौ चक्रे स्ने-
हानुबंधनम् ६ साऽस्वतंत्रान कल्पासीद्योगक्षेमं मे मेच्छती ईशस्य हिवशो लोको योषा दारुमयी यथा ७ अहंच
तद्भक्तकुल ऊषिवांस्तदवेक्षया दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पंचहायनः ८ एकदा निर्गतां गेहादुहंतीं निशि गां
पथि संपीऽदशस्य दास्पृष्टः कृपणां कालचोदितः ९ तदा तदहमीशस्य भक्तानां शमभीप्सतः अनुग्रहं मन्यमा-
नः प्रातिष्ठं दिशमुत्तराम् १० स्फीतान् जनपदांस्तत्र पुरग्रामव्रजाकरान् खेटरवर्षटवादींश्च वनान्युपवनानि च

११

प्रतीक्षयेत्यर्थः ऊषिवान्वासं कृतवान् पंचहायनः पंचवर्षः ८ गेहान् निर्गतां गां दुहंतीम् हेतौ शत्रुप्रत्ययः दोग्धुं निर्गतामित्यर्थः पदापादेन आस्पृष्टः
ईषदाक्रांतः अदशत् अखादत् ९ तन्मातुर्मरणं शंकल्याणमभीप्सत ईशस्यानुग्रहं मन्यमानः प्रातिष्ठं प्रस्थितोऽस्मि १० स्फीतान् जनपदादीन्
तियातः सन्महद्विपिनमद्राक्षमिति चतुर्थेनान्वयः जनपदादिषु नानागुणदोषयुक्तेषु समदृष्टिः सन्नगतो ह्यमिति तात्पर्यार्थः स्फीतान् समृत्तान्
जनपदान् देशान् तत्र तस्यां दिशि पुरग्रामव्रजाकरान् तत्र पुराणिराजधान्यः ग्रामाभ्युपगोक्ताः विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्र चैव वसंतिते सत्तुग्रा-

मइतिप्रोक्तः शूद्राणांवासएवचेति ब्रजागोकुलानि आकरारत्नाद्यत्यतिस्थानानितान् खेदाः कर्षकग्रामाः स्वर्वटागिरितटग्रामाः भृगुप्रोक्ता
वा एकतोयत्रतुग्रामोनगरंचैकतःस्थितम् मिश्रंतुरखर्वटं नामनदागिरिसमाश्रयमिति वाद्यः पूगपुष्पादीनांचाटिकास्ताः वनानिस्वतः सिद्ध
वृक्षाणांसमूहाः उपवनानिरोपितवृक्षाणांसमूहाः तानिच ११ चित्रैर्धातुभिः स्वर्णरजताद्यैः विचित्रानद्रांश्च इमेर्षगनाफजाः शारवायैषांतेद्रु
मायेषुतान् शिवानिभद्राणिजलानियेषांतान् नलिनीः सरसीः १२ चित्राः स्वनाः येषांतैः पत्ररथैः पक्षिभिः तन्नादप्रबुद्धैरित्यर्थः विष्णुम-
द्भिर्भमरैः श्रीः शोभायासांताः नलिनीः अतियातः अतिक्रम्यगतः सन्महद्विपिनंवनमद्राक्षम् कीदृशम् नलवेणुशराणांस्तंबैः कुशैः कीचकै-

चित्रधातुविचित्रादीनिभमरगनाफजहुमान् जलाशयांश्छिवजलान्नलिनीः सरसेविताः १२ चित्रस्वनैः पत्ररथैर्वि-
ष्णुमद्भमरश्रियः नलवेणुशरस्तंबकुशकीचकगद्गरम् १३ एकएवातियातोऽहमद्राक्षंविपिनंमहत् घोरंप्रतिभयाकारं
व्यालोलूकशिवाजिरम् १४ परिश्रान्तेंद्रियात्माहंतृदपरीतोबुधक्षितः स्नात्वापीत्वाद्देनद्याउपस्पृष्टोगतश्चमः १५
तस्मिन्निर्मनुजेरण्येपिप्यलोपस्थ आस्थितः आत्मनात्मानमात्मस्थंयथाश्रुतमचिंतयम् १६ ध्यायतश्चरणांभोजं
भावनिर्जितचेतसा औलंकृत्याशुकलाऽक्षस्यहृद्यासीन्मेशनैर्हरिः १७ प्रेमातिभरनिर्भिन्नपुलकांगोऽतिनिवृतः
आनंदसंपुवेलीनोनापश्यमुभयमुने १८ रूपंभगवतोयत्तन्मनःकांतंशक्वाऽपहम् अपश्यन्सहसोत्तस्थेवैकुल्या
हुमनाइव १९ दिदृक्षस्तदहंभूयःप्रणिधायमनोहृदि वाक्षमाणोऽपिनापश्यमवितृप्तइवातुरः २० एवंयतंतोविज-
नैमामाहागोचरोगिराम् गभीरश्चक्षणायावाचाशक्तःप्रशमयन्निव २१

अथगहरंदुर्गमम् तत्रवेणुजातयएवविपुलांतरालगर्भाः

कीचकाः १३ घोरंदुःसहम् प्रतिभयाकारंभयंकररूपम् व्यालादीनामजिरंकीडास्थानम् १४ परिश्रान्तानिंद्रियाणिआत्मादेहश्चयस्य
तृषापरीतोव्याप्तः उपस्पृष्ट आचांतः १५ पिप्यलोपस्थेअश्वत्थमूलेआस्थितउपविष्टः आत्मनाबुद्ध्या आत्मस्थंहृदिस्थम् आत्मानंपरमा-
त्मानम् १६ भावेनभक्त्यानिर्जितंवशीकृतंयच्चेतः तेन औलंकृत्येनवैवश्येनाशुकलायुक्तेअक्षिणीयस्य १७ प्रेम्भोगतिभरेणनिर्भिन्नपुलका-
न्यंगानियस्य आनंदानांसंपूवेमहापूरेपरमानंदेउभयमात्मानंपरंच १८ मनःकांतमभीष्टम् शक्वाशोकः तामपहंतीतितथातत् उत्तस्थेव्यु-
स्थितोऽस्मि १९ हृदिमनःप्रणिधायस्थिरीकृत्यअवितृप्तोऽहमातुरइवाभवमितिशेषः २० गिरामगोचरः संवेदनस्याविषयभूतईश्वरः २१ ६९

हंतेतिसानुकंपसंबोधने माइतिमांद्रुपुंनार्हति यतः नविपक्षाः दग्धाः कषायाः मलाः कामादयोयेषांतेषां कुयोगिनामनिष्पन्नयोगानाम् २२
 कुतस्तर्हिदृष्टोऽसितत्राह सकृदृशितंमयेतियत् एतत्कामायमथ्यनुरागाय त्वत्कामेनकिमित्यतआह मत्कामः पुमान् हृच्छयान्कामान् २३
 अदीर्घयाऽपिसतांसेवयाअवद्यंनिद्यंलोकंदेहम् मज्जनतामत्पार्षदतांगंताऽसि २४ प्रजानांसर्गस्मृष्टौ निरोधेसंहारेऽपि प्रजासर्गस्यनिरोधइतिवा
 २५ तत्सिद्धमहद्भूतम् अस्ममहतोभूतस्यनिश्चसितमेतद्यद्वेदइत्यादिश्रुतेः कीदृशम् ईश्वरं सर्वनियंतु नमसिलिंगमूर्तिर्यस्यतन्नभोलिंग
 म् सन्निहितमपिनलिंगयतइतिअलिंगतस्मै अदृष्टायावनामंप्रणामंविदधे कृतवानहम् तेनानुकंपितःसन् २६ अनंतस्थनामानिपठन्निवान

हंतास्मिन्जन्मनिभवान्नमाद्रुपुमिहार्हति अविपक्षकषायाणांदुर्दृशोऽहंकुयोगिनाम् २२ सकृदृशितंरूपमेत
 त्कामायतेऽनघ मत्कामःशनैःसाधैः सर्वान्मुचतिहृच्छयान् २३ सत्सेवयादीर्घयातेजातामयिदृढामतिः हित्वाऽवद्य
 मिमंलोकंगंतामज्जनतामसि २४ मतिर्मयिनिबद्धेयंनविपद्येतकर्हिचित् प्रजासर्गनिरोधेऽपिस्मृतिश्चमदनुग्रहात्
 २५ एतावदुक्तोपररामतन्महद्भूतंनभोलिंगमलिंगमीश्वरम् अहंचतस्मैमहतामहीयसेशीर्ष्णाऽवनामंविदधेऽनु
 कंपितः २६ नामान्यनंतस्यहतत्रपःपठन्गुह्यानिमद्राणि कृतानिचस्मरन् गांपर्यटंस्तुष्टमनागतस्पृहः कालंप्रतीक्षान्वि
 मदोविमत्सरः २७ एवमुक्त्वा मतेब्रह्मन्नसक्तस्यामलात्मनः कालः प्रादुरभूत्कालेविद्यत्सौदामनीयथा २८ प्रयुज्य
 मानेमयितांशुत्वांभागवतीतनुम् आरब्धकर्मनिर्वाणोन्यपतत्पांचभौतिकः २९

वरतंगुणान् हतत्रपः त्यक्तलज्जः विमत्सरोजा

तइतिशेषः २७ कालेस्यावसरे कालोमृत्युः प्रादुरभूदाविर्बभूव अकस्मात्प्रादुर्भावेदृष्टांतः विद्यदिति सौदामनीतिविशेषणंस्फुटत्वप्रदर्शनार्थं
 म् सुदामामालातत्रभवत्सौदामिनीमालाकारेत्यर्थः यद्वा सुदामापर्वतः तैर्नैकादिगितिसूत्रेणाणू स्फटिकादिमयपर्वतप्रांतेभवाहिविद्युदिति
 स्फुटाभवतितद्वादित्यर्थः यद्वा तडिदिति अंतिकइत्यर्थः तडिदित्यंतिकवधयोरिति नैरुक्तिस्मरणात् २८ प्रयुज्यमानेमयितामित्ययमर्थः हित्वाऽव
 द्यमिमंलोकंगंतामज्जनतामसीतियथाभागवती भगवत्पार्षदरूपा शूद्रसत्त्वमयीतनुः प्रतिश्रुतातांप्रतिभगवतामयिप्रयुज्यमानेनीयमाने आर
 ब्धंयत्कर्मतन्निर्वाणंसमाप्तंयस्य आरब्धकर्मणोनिर्वाणमेवनिर्वाणंयस्येतिवा संपंचभूतात्मकोदेहोन्यपतत् अनेनपार्षदतनूनामकर्मारब्ध
 त्वंशूद्रत्वंनित्यत्वमित्यादिसूचितंभवति २९

इदं त्रैलोक्यमादाय उपसंहृत्य उदन्वत एकार्णवस्यां भसि शायाने श्रीनारायणे शिशयिषोः शयनं कर्तुं मिच्छोर्विभोर्ब्रह्मणः अंतः मध्यमनुप्राणं निश्वासेन सह विविशं प्रविष्टोऽहम् ततोऽवतार्य विश्वात्मा देहमाविश्य चक्रिणः अवाप वैष्णवीं निद्रामेकीभूयाश्च विष्णुनेति कौर्मोक्तेः स्वायनेऽं भसीति पाठे स्वायने स्वस्यायने अं भसि शिशयिषोर्ब्रह्मण इति श्रीनारायणेनाभेदविवक्षयोक्तमित्यवगंतव्यम् ३० प्राणोऽप्यइंद्रियेभ्यः अहं मरीचिमिश्राः तन्मुरव्याक्रषयश्च जज्ञिरे ३१ ये कर्मिणस्ते बहिर्नयांति तप आदिभिर्ब्रह्मलोकं गतास्त्वं नर्नयांति अहं तु महाविष्णोरनुग्रहात् अस्वं डित ब्रह्म चर्य व्रतः सन्तं तर्बहिश्च पर्येभिपर्यटामि क्वचिदप्यविधाता अप्रतिहता गतिर्यस्य सः ३२ किमिति पर्यटसि ईश्वराज्ञया लोकमंगलार्थमि

अ-
६

कल्पांत इदमादाय शायानेऽं भस्कदन्वतः शिशयिषोरनुप्राणं विविशोऽतुरहं विभोः ३० सहस्रयुगपर्यंत उत्थाये दंसि सृक्षतः मरीचिमिश्राक्रषयः प्राणोऽप्योऽहं च जज्ञिरे ३१ अंतर्बहिश्च लोकान् स्त्रीन्यरेभ्यस्कदितव्रतः अनुग्रहान् महाविष्णोरविधातगतिः क्वचित् ३२ देवदत्तामिमांवीणां स्वरब्रह्मविभूषिताम् मूर्च्छयित्वा हरिकथां गायमानश्चराम्यहम् ३३ प्रगायतः स्ववीर्याणि तीर्थपादः प्रियश्च वाः आहूत इव मेशीघ्रं दर्शनं याति चेत्तसि ३४ एतद्वातुरचित्ता नामात्रास्पर्शच्छया मुहुः भवसिंधुपूर्वो दृष्टो हरिचर्याऽनुवर्णनम् ३५ यमादिभिर्योगपथैः कामलोभहृतो मुहुः सुकुंदसेवया यद्वत्तथात्माऽद्धानशाम्यति ३६ सर्वतदिदमारव्यातयत्पृष्टोऽहं त्वया नय जन्मकर्मरहस्यं मे भवतश्चात्मतोषणम् ३७ सूत उवाच एवमंभाष्य भगवान्नारदो वासवीकृतम् आमं च्यवीणारणयनूययौ यादृच्छिको मुनिः ३८

त्याह चतुर्भिः देवेनेश्वरेण दत्ताम् स्वराणिषाद र्षभगांधारषड्भूमध्यमधैवतपंचमादिति सप्तत एव ब्रह्म ब्रह्माभिव्यंजकत्वात् तेन विभूषिताम् स्वतः सिद्धसप्तस्वरमित्यर्थः मूर्च्छयित्वा मूर्च्छनालापदतीकृत्वा ३३ स्वप्रयोजनमाह प्रगायत इति ३४ परप्रयोजनमाह एतद्वाति मात्राविषयास्तेषां स्पर्शाः भोगास्तेषां मिच्छया आतुराणि चित्तानियेषां तेषां हरिचर्याऽनुवर्णनं यत् एतदेव भवसिंधौ पूर्वोक्तः न केवलं श्रुतिप्रामाण्येन किं त्वन्यव्यतिरेकाभ्यां दृष्ट एवेत्यर्थः ३५ एतदेवेत्युक्तमवधारणमनुभवेन दृढयति यमादिभिस्तथानशाम्यति यद्वत्सुकुंदसेवयाऽद्वासाक्षादात्मा मनः शाम्यति कथंचिन्सुकुंदसेवा मात्रेण शाम्यति किंपुनस्तद्गुणवर्णनेनेति भावः ३६ भवतो मनः परितोषकं चारव्यातम् ३७ आमं च्य अनुज्ञाप्य यादृच्छिकः स्वप्रयोजनसंकल्पशून्यः ३८

हरिकथागायकभाग्यंश्लाघते अहोइति माद्यन् हृष्यन् तं च्यावीणया ३९ इति प्रथमेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ अथ भागवतश्रोतुर्जन्मव-
 कुंपरीक्षितः सुप्तबालवधादौणेर्दंडः सप्तमउच्यते १ तस्य नारदस्याभिप्रेतं श्रुतवान्सन् १ ब्रह्मनद्यां ब्रह्मदेवत्यायां ब्राह्मणैराश्रितायांच
 शम्यायुगकीलाः प्रास्यंते परिध्यर्थे प्रक्षिप्यंतेऽस्मिन्निति शम्याप्रासः सच्चं कर्मवर्द्धयतीति तथा २ बदरीणां षंडेन समूहेन मंडिते मनःप्रणिद
 द्यौःस्थिरीचकार समाधिनाऽनुस्मरत द्विचेष्टितमिति नारदोपदिष्टं ध्यानं कृतवानित्यर्थः ३ प्रणिहिते निश्चले अत्र हेतुः भक्तियोगेनामले-
 पूर्वप्रथमं पुरुषमीश्वरमपश्यत् पूर्णमिति वापाठः तदपाश्रयांतदधीनां मायांचापश्यत् ४ ईशमायाकृतांच जीवानां संसृतिमपश्यदित्याह

अहो देवर्षिर्द्वयोऽयं यत्कीर्तिं शार्ङ्गधन्वनः गायन्माद्यन्निदंतं चारमयत्वातुरं जगत् ३९ इति श्रीभागवते म
 हापुराणे प्रथमस्कंधे व्यासनारदसंवादे षष्ठोऽध्यायः ६ शौनक उवाच निर्गते नारदे सूत भगवानुवा
 दरायणः श्रुतवांस्तदभिप्रेतंततः किमकरो द्विषुः १ सूत उवाच ब्रह्मनद्यां सरस्वत्या माश्रमः पश्चिमे त
 दे शम्याप्रास इति प्रोक्तः ऋषीणां सच्चवर्द्धनः २ तस्मिन् स्व आश्रमे व्यासो बदरी षंडमंडिते आसीनो पउपस्पृश्य प्रणि
 दध्यौ मनः स्वयम् ३ भक्तियोगेन मनसि सम्यक् प्रणिहिते मले अपश्यत् पुरुषं पूर्वमायांच तदपाश्रयाम् ४ यया-
 संमोहितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकम् परोऽपि मनुतेऽनर्थं तत्कृतं चाभिपद्यते ५ अनर्थोपशमं साक्षाद्भक्तियोगम
 धोक्षजे लोकस्याजानतो विद्वांश्चक्र सात्त्वतसंहिताम् ६ यया संमोहितः स्वरूपावरणेन विक्षिप्तः परोऽपि गुणत्रयाद्यति

रिक्तोऽपि तत्कृतं त्रिगुणत्वाभिमानकृतमनर्थं च कर्तृत्वादिकं प्राप्नोति ५ अनर्थमुपशमयति योऽधो क्षजे साक्षाद्भक्तियोगः तंचापश्यत् ए
 तत्सर्वं स्वयं हृत्वा एवमजानतो लोकस्यार्थं सात्त्वतसंहितां श्रीभागवतारव्यांचक्रे तदनेन श्लोकत्रयेण भागवतार्थः संक्षेपतो दर्शितः एतदु-
 क्तं भवति विद्याशक्त्या मायानियंतानित्या विभूतपरमानंदस्वरूपः सर्वज्ञः सर्वशक्तिरीश्वरः तन्मायया संमोहितस्तिरोभूतस्वरूपस्तद्वि-
 परीतधर्मजीवः तस्य चेश्वरभक्त्या लब्धज्ञानेन मोक्षइति तदुक्तं विष्णुस्वामिना ल्लादिन्यासं विदांश्चिष्टः सच्चिदानंद ईश्वरः स्वावि-
 द्यासंरुतो जीवः संक्षेपानिकराकरः तथा स ईशो यद्दशमायासजीवो यस्तयाऽर्दितः स्वाविभूतपरानंदः स्वाविभूतसुदुःखभूः स्वादुगु-
 ल्यविपर्यासभवभेदजभीशुचः यन्मायया जुषन्नास्ते नमिमं नृहरिं नुमइत्यादि ६ ६९ ७२ ७३ ७४

संहिताया अनर्थोपशामकत्वं दर्शयति यस्यां वैश्रूयमाणायामेवाकिंपुनः श्रुतायामित्यर्थः ७ अचक्रम्यशोधयित्वा ८ कस्यवाहेतोर्बहतीं
वितताम् ९ निर्ययाः ग्रंथेष्वोनिर्गताः तदुक्तं गीतासु यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गंत्यासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य चे-
ति यद्वा ग्रंथिरेव ग्रंथः निवृत्तः क्रोधाहंकाररूपो ग्रंथिर्येषां ते निवृत्तहृदयग्रंथ इत्यर्थः ननु सुक्तानां किं भक्त्येत्यादिसर्वाक्षेपपरिहारा-
र्थमाह इत्यंभूतगुण इति १० भक्तिं कुर्वन्तु नाम एतच्छास्त्राभ्यासे शक्तस्य किं कारणमित्यत आह हरेरिति अध्यगात् अधीतवान् विष्णु-
जनाः प्रियायस्येति व्याख्यानादिप्रसंगेन तत्संगतिकाम इति भावः ११ एतेन तस्य पुत्रो महायोगीत्यादिना शक्तस्य व्याख्याने प्रवृत्तिः कथ-
मित्यत्पृष्टं तस्योत्तरमुक्तम् यदन्यत्पृष्टं परीक्षितः प्रायोपवेशेन श्रवणं कथमितितस्य जन्म महाश्चर्यमित्यादिना तस्योत्तरं वक्तुमाह परी-

यस्यां वैश्रूयमाणायाम् कृष्णोपरमपूरुषे भक्तिरुत्पद्यते पुंसः शोकमोहजरापहा ७ ससंहितां भागवतीं कृत्वा ८ अच-
क्रम्य चात्मजम् शक्तमध्यापयामास निवृत्तिनिरतं मुनिः ९ शौनका उवाच सर्वे निवृत्तिनिरतः सर्वत्रोपेक्ष-
को मुनिः कस्यवा बृहतीमेतामात्मारामः समभ्यसत् १० सूत उवाच आत्मारामश्च मुनयो निर्यया अप्युरु-
क्रमे कुर्वन्त्यहेतुकीं भक्तिमित्यंभूतगुणो हरिः १० हरेर्गुणाक्षितमतिभगवान् बादरायणिः अध्यगान्महदारव्या-
नं नित्यं विष्णुजनप्रियः ११ परीक्षितोऽथ राजर्षेर्जन्मकर्मविलापनम् संस्थां च पांडुपुत्राणां वक्ष्ये कृष्णकथोदयम् १२
यदा मृधेकौरवसृजयानां वीरध्वयो वीरगतिंगतेषु रकोदरा विद्मगदाभिर्मर्शभग्नौ रुरुदंडे धृतराष्ट्रपुत्रे १३

क्षित इति विलापनं सुक्तिं मूलं वा संस्थां महाप्रस्थानम् श्रीकृष्णकथानामुदयो यथा भवति तं तथा १२ तत्र परीक्षितो जन्मनिरूपयिष्यन्ना-
दौ तावद्गर्भस्थ एवाश्वत्थाम्नो ब्रह्मास्त्रात् कृष्णेन रक्षित इति वक्तुं कथां प्रस्तौति यदेत्यादिना यदा द्रौणि रश्वत्थामा कृष्णा सुतानां द्रौपदी पु-
त्राणां शिरांसि उपाहरत् तदा तन्मातारुदत् तां च सांख्यन् किरीटमाली अर्जुन आहंति तृतीयेनान्वयः किमिति बालानां शिरांस्यानीतवानि-
त्यपेक्षायामाह मृधे सुद्रे यद्यपि पांडवा अपि कौरवा एव तथाऽपि सृजयवंशो धृष्टकृष्णः पांडवानां सेनापतिरिति सृजयानामित्युक्तम् वीर-
गतिं स्वर्गम् अथो अनंतरम् रकोदरेणा विद्मयाः क्षिताया गदाया अभिमर्शेन घातेन भग्नौ रुरुदंडौ यस्य तथा मृते धृतराष्ट्रपुत्रे दुर्योधि-
ने सति १३

मर्तुः दुर्योधनस्य स्मेतिवितर्के इति एवं प्रियं स्यादिति पश्यन् तस्य तद्विप्रियमेवेति वाक्यान्तरम् विप्रियत्वे हेतुः जुगुप्सितमिति १४ योरंदुःसा
हेयथाभवति बाष्पस्य कलाभिर्बिंदुभिराकुले अक्षिणीयस्याः सा किरीटस्यैकलेऽपितदग्राणां बहुत्वात् किरीटमालीकृतम् १५ शुचः शो
काश्चूणि प्रमृजामि परिमार्जयामि यत्तदा ब्रह्मबंधो ब्रह्मणा धमस्य आततायिन इति अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारहर
श्चैव षडेतेत्याततायिन इति स्मरणात् अत्राततायी शस्त्रपाणिः तेन च पुत्रहंतृत्वं लक्ष्यते गांडीवाद्भुषो मुक्तैर्विशिखैर्बाणैरुपाहरे त्वत्स
मीपमानयामि यच्छिर आक्रम्य आसनं विधाय दग्धपुत्रासती १६ बल्ययोरस्याः विचित्रजल्याः पाषाणानितैः सोऽर्जुनः अच्युत एव मित्रं सू
तश्च यस्य दंशितः बद्धकवचः उग्रधनुश्चापयस्य कपिर्हनुमान् ध्वजे यस्य सः गुरोः पुत्रं रथेन अन्वाद्रवत् अन्वधावत् १७ आपतंतमाधाव

मर्तुः प्रियं द्रौणिरिति स्मरन् पश्यन् कृष्णासक्तानां स्वपतां शिरांसि उपाहरद्विप्रियमेव तस्य तज्जुगुप्सितं कर्म विगर्हयंति
१४ माता शिशूनां निधनं सक्तानां निशम्य योरं परितप्यमाना तदाऽरुदहाष्पकलाकुलाक्षी तां सां खयन्नाह किरी
टमाली १५ तदा शतचस्ते प्रमृजामि मदेयद्रह्मबंधोः शिर आततायिनः गांडीवमुक्तैर्विशिखैरुपाहरे त्वाक्रम्य यत्
स्नास्यसि दग्धपुत्रा १६ इति प्रियां बल्युविचित्रजलैः ससां खयित्वाऽच्युत मित्रसूतः अन्वाद्रवत् दंशित उग्रधनुः
कपिध्वजो गुरुपुत्रं रथेन १७ तमापतंत सविलक्ष्य दूरात् कुमारहो द्विग्नमनारथेन पराद्रवत् प्राणपरीप्सु रुव्यायाव
द्गमं रुद्रभयाद्यथाकः १८ यदा शरणमात्मानमेक्षत आतवाजिनम् अस्त्रं ब्रह्म शिरो मेन आत्मत्राणं द्विजात्म
जः १९

तम् सद्रौणिः कुमारहा बालघाती उद्विग्नमनाः कंपितहृदयः प्राणपरीप्सुः प्राणान् लब्धुमिच्छुर्न तु कीर्तिम् यावद्गमं याव
द्गंतुं शक्यं तावदुर्व्यापराद्रवत् अपलायत कः ब्रह्मामृगो भूलासक्तो यत्पुमुद्यतः स नुरुद्रस्य भयाद्यथापलायते स्म अर्क इति पाठे वामनपुरा
णकथा सूचिता तथा हि विद्यन्मालीनामकश्चिद्राक्षसो माहेश्वरः तस्मै रुद्रेण सौवर्णे विमानं दत्तम् ततोऽसौ अर्कस्य पृष्ठतो भ्राम्यन्दिमा
नदीस्यारात्रिं विलोपितवान् ततोऽर्केण निजतेजोभिर्द्रवयित्वा तद्विमानं पातितम् तच्छ्रुत्वा कुपिते रुद्रे भयादर्कः पर्याद्रवत् ततोरुद्रस्य
क्रूरदृष्ट्या दं दह्यमानः पतन्वाराणस्यां पतितो लोलार्कनाम्ना विख्यात इति १८ अशरणं रक्षकरहितम् ननु पलायनमेव रक्षकमस्ति न तस्या
पिकुंठितत्वादित्याह आतवाजिनो यस्य तम् ब्रह्मशिरोऽस्त्रं ब्रह्मास्त्रम् द्विजात्मज इत्यदीर्घदर्शितामाह १९ ७५ ७६ ७७ ७८

तत्तु ब्रह्मास्त्रम् समाहितः कृतध्यानः उपसंहारमजानतोऽपि संधाने हेतुः प्राणकृच्छ्र इति २० तत अस्त्रात् सर्वतो दिशं प्रादु श्रुतं प्रकटीष्टं तं तेजोऽभिप्रेक्ष्य ततः प्राणापदं चाभिप्रेक्ष्य २१ प्रस्तुतं विज्ञापयितुं प्रथमं स्तौति कृष्णोति चतुर्भिः संसृतेः हेतोर्दह्यमानानामपवर्गोऽपवर्जयितानाशक इत्यर्थः २२ यतस्त्वमीश्वरः साक्षात् कुतः यतः प्रकृतेः परः पुरुषः तत्कुतः यतः आद्यः कारणम् कारणत्वेऽप्यविकारितामाह मायां व्युदस्य अभिभूय कैवल्यरूपे आत्मन्येव स्थित इति २३ विवर्गदाताऽपि त्वमेवेत्याह स इति यस्त्वं मायामभिभूय स्थितः स एव मायाभिभूतस्य जनस्य धर्मादिफलमुपासितः सन्विधत्से वीर्येण प्रभावेन २४ तथा चानेनावतारेण तव साधुपक्षपातो लक्ष्यत इत्याह तथेति किं

अथोपसृश्य सलिलं संदधे तत्समाहितः अजानन्नुपसंहारं प्राणकृच्छ्र उपस्थिते २० ततः प्रादु श्रुतं तेजः प्रचंडं सर्वतो दिशम् प्राणापदमभिप्रेक्ष्य विष्णुजिष्णुरुवाच ह २१ अर्जुन उवाच कृष्ण कृष्ण महाभाग भक्तानामभयकरः त्वमेको दह्यमानानामपवर्गोऽसि संसृतेः २२ त्वमाद्यः पुरुषः साक्षादीश्वरः प्रकृतेः परः मायां व्युदस्य चिच्छत्त्या कैवल्ये स्थित आत्मानि २३ स एव जीवलोकस्य मायामोहितचेतसः विधत्से त्वेन वीर्येण श्रेयो धर्मादिलक्षणम् २४ तथाऽयं चावतारस्ते भवो भारजि हीर्षया स्वानां चानन्यभावा नामनुध्यानाय चासकृत् २५ किमिदं स्मिन्कुतो वेति देवदेवनवेदस्य हम् सर्वतो मुखमायाति तेजः परमदारुणम् २६ श्रीमगवानुवाच वेत्स्ये दद्रोणपुत्रस्य ब्राह्ममरुतं प्रदर्शितम् नैवासौ वेदसंहारं प्राणबाध उपस्थिते २७ न ह्यस्यान्यतमं किंचिदस्त्रं प्रत्यवकर्शनम् जह्यस्व तेज उन्नद्धमस्त्रं ज्ञाह्यस्व तेजसा २८

भूभारहरणं यदिच्छासात्रेण न भवति तत्राह स्वानां ज्ञातीनामनुध्यानाय च तथाऽनन्यभावा नामेकांतभक्तानां च २५ एवं स्तुत्वा प्रस्तुतं विज्ञापयति किमात्मकमिदं कुतो वा आयातीति स्थित्वितर्के २६ इदं द्रोणपुत्रस्य ब्राह्ममरुतं तेन च प्राणबाधे प्राप्ते प्रदर्शितं केवलं न तत्प्रयोगे कुशल इत्यर्थः यतोऽसाधुपसंहारं न वेद एतच्च त्वं तु वेत्स्य ज्ञानासि २७ प्रत्यवकर्शनं कृशत्वकरं निवर्तकमित्यर्थः अतः तदस्त्रं तेज उन्नद्धमुत्कटं ब्रह्मास्त्रं तेजसैव जहि घातय त्वत्प्रयुक्तं चास्त्रं तदुपसंहृत्य स्वयमुपशाम्येत् यतस्त्वमस्त्रं ज्ञोऽसि २८ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

परेशत्रवस्तएववीरास्तान्हंतीतितथाफाल्गुनोऽर्जुनः अपःस्पृष्ट्वा आचम्य तं श्रीकृष्णं परिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मयज्ञब्रह्मस्त्रं निव
र्त्तयितुम् ३९ ततश्च उभयोर्ब्रह्मस्त्रयोः तेजसीशरैः संवृते संवेष्टिते परस्परं मिलित्वा ववृधाते अवर्द्धताम् किंकृत्वारोदसीद्यावापृथि
व्योरवमंतरिक्षंचावृत्य यथाप्रलये संकर्षणसुरवाग्निः उपरिस्थितोऽर्कश्च संहृत्य वर्द्धते तद्वत् ३० तयोर्द्वौ णि फाल्गुनयोः तेन दह्यमानाः
सांवर्त्तकं प्रलयाग्निममंसत मे निरे ३१ लोकानां व्यतिकरं व्यत्ययं नाशमित्यर्थः वासुदेवस्य मतं चालक्ष्य ब्रह्मस्त्रद्वयमुपसंहृतवान्
३२ गौतमवंशजा गौतमीकृपीतस्याः सुतम् अमर्षेण कोपेन ताम्ने अक्षिणीयस्य सः निष्कृपत्वे दृष्टांतः पशंयथेति तस्य बंधनं धर्म इ

सूत उवाच श्रुत्वा भगवता प्रोक्तं फाल्गुनः परवीरहा स्पृष्ट्वाऽपस्तं परिक्रम्य ब्राह्मं ब्राह्मयज्ञं संदधे ३९ संहत्या
ऽन्योऽन्यमुभयोस्तेजसीशरसंवृते आवृत्य रोदसीरवंच ववृधातेऽर्कवह्निवत् ३० दृष्ट्वास्त्रं तेजस्तयोस्त्रील्लोका
न्वदहन्महत दह्यमानाः प्रजा सर्वाः सांवर्त्तकममंसत ३१ प्रजोपप्लवमालक्ष्य लोकव्यतिकरं च तम् मतं च वासुदेव
स्य सजहारार्जुनो ह्ययम् ३२ तत आसाद्य तरसादारुणं गौतमीसुतम् बंधामर्षताम्राक्षः पशुरशानया यथा ३३
शिविराय निनीषतं दाम्ना बध्वारिपुं बलात् प्राहार्जुनं प्रकुपितो भगवान् बुजे क्षणः ३४ मेनं पार्था हिंसा त्रातुं ब्र-
ह्मबन्धुमिमं जहि योऽसाधनागसः सुतानवधीन्निशि बालकान् ३५ मत्तं प्रमत्तमुन्मत्तसुतं बालं स्त्रियं जडम् प्र-
पन्नं विरथं भीतं नरिपुं हंति धर्मवित् ३६ स्वप्राणान्यः परप्राणैः प्रपुष्णात्यघृणः खलः तद्वधस्तस्य हि श्रेयो यो ह्यो
षाद्यात्यधः पुमान् ३७ प्रतिश्रुतं च भवता पांचाल्यैश्च शृण्वतो मम आहरिष्ये शिरस्तस्य यस्ते मानि निपुत्रहा ३८
तदसौ विध्यतां पाप आतताय्यात्स बंधुहा भर्तुश्च विप्रियं वीरकृतवान् कुलपांसनः ३९

नयारज्ज्वा ३३ शोकरोषादियुक्तस्याप्यर्जुनस्य धर्मनिष्ठारव्यापनाय श्रीकृष्णवाक्यम् तदा हृषड्भिः शिविराय राजनिवेशाय नेतुमिच्छंतं प्रकुपि
त इवेति ३४ अनागसो निरपराधान् ३५ रिपोरपि सुतस्य बालस्य च वधो न धर्म इत्यन्यार्थैर्दर्शयति मत्तं मद्यादिना प्रमत्तमनवहितम् उन्मत्तं य-
हवातादिना जडमनुद्यमम् प्रपन्नं शरणागतम् विरथं भग्नरथम् ३६ तद्वधो दंडरूपस्तस्यैव श्रेयः पुरुषार्थः यद्यतो दंडप्रायश्चित्तरहिताहो
वात्सपुमानधोयातीति तथा च स्मरंति राजभिर्धृतदंडास्तकृत्वा पापानि मानवाः विधूतकल्मषायांति स्वर्गं सकृत्तिनो यथेति ३७ ३८ ३९

यद्यपि चोदितः तथाऽपि हंतुं नैच्छत् आत्महनं पुत्रहंतारमपि यतो महान् ४० गोविंदः प्रियः सारथिश्च यस्य सः आत्मजान् शोचंत्यै ४१ त-
थापरिभवेनाहतमानीतम् कर्मणो जगुप्सितेन दोषेणावाङ्मुखम् अपकृतमपकारिणम् कृपयानिरीक्ष्य वामः शोभनः स्वभावो यस्य सा
४२ ननामच उवाच चोतिचकाराभ्यां संश्रमः सूचितः बंधनेनानयनमसहमाना ४३ सरहस्यः गोप्यमंत्रसहितः विसर्गः अस्त्रप्रयोगः उपसं-
यमः उपसंहारः ताभ्यां सहितोऽस्त्रसमूहश्च ४४ किंच तस्य द्रोणस्यात्मा देहस्तस्यार्द्धकृपी आसौ अर्द्धत्वे हेतुः पत्नी अर्द्धा एव आत्मनो
यत्पत्नीति श्रुतेः जायापती अग्निमादधीयातामिति श्रुतेरुभयोरैककारकत्वावगमाच्च ननु भर्तृरिमृते सा कथं जीवति तत्राह नान्वगाद्भर्तारमु-
यतो वीरसूः पुत्रवती ४५ तत्तस्माद्गौरैर्वंगुरोः कुलं भवद्भिः दृजिनंदुः खं प्राप्तुं नार्हति किंतु पूज्यं वंद्यं च ४६ मृतवत्सा मृतपुत्रा ४७ विपक्षे दो-

एवंपरीक्षता धर्मपार्थः कृष्णो न चोदितः नैच्छद् हंतुं गुरुकृतं यद्यप्यात्महनं महान् ४० अथोपेत्य स्वशिविरं गोविंद
प्रियसारथिः न्यवेदयत्तं प्रियार्यै शोचत्या आत्मजान् हतान् ४१ तथा हतपशवत्याशवद्भूमवाङ्मुखकर्मजगुप्सि-
तेन निरीक्ष्य कृष्णाः पकृतगुरोः कृतवामस्वभावा कृपयाननामच ४२ उवाच चासहस्यस्य बंधनानयनसती मुच्य-
ता मुच्यतामेष ब्राह्मणो नितरां गुरुः ४३ सरहस्यो धनुर्वेदः स विसर्गोपसंयमः अस्त्रग्रामश्च भवता शिक्षितो यदनु-
ग्रहात् ४४ स एष भगवान् द्रोणः प्रजारूपेण वर्तते तस्यात्मनोर्द्धपत्न्यास्ते नान्वगाद्दीरसूः कृपी ४५ तद्भर्मज्ञमहा-
भाग भवद्भिर्गौरैर्वंकुलम् दृजिनं नार्हति प्राप्तुं पूज्यं वंद्यं मभीक्ष्णशः ४६ मारो दीदस्य जननी गौतमी पतिदेवता
यथाऽहं मृतवत्सा त्तिरोदिम्यशुसुखी सुहुः ४७ यैः कोपितं ब्रह्मकुलं राजन्यैरकृतात्मभिः तत्कुलं प्रदहत्याश्रसानुब-
धं शुचापितम् ४८ मृतउवाच धर्मन्याय्यं सकरुणं निर्व्यलीकं सममहत् राजा धर्मसक्तो राज्ञ्याः प्रत्य-
नंदं चोद्विजाः ४९ नकुलः सहदेवश्च युयुधानो धनंजयः भगवान् देवकीपुत्रो ये चान्ये याव्ययोपितः ५० वमाह यैरिति

तेषां राजन्यानां कुलं कर्म कथं भूतम् सात्तु बंधं सपरिवारम् शत्रुशोकेनार्पितं व्याप्तं च ब्रह्मकुलं कर्तृप्रदहति ४८ धर्म्यमित्यादयो वच-
सः षड्रुणाः पूर्वश्लोकषट्के द्रष्टव्याः तत्र धर्म्यधर्मादनपेतं मुच्यतां मुच्यतामिति न्याय्यं न्यायादनपेतं सरहस्यइत्यादि सकरुणं तस्यात्मनो-
र्द्धमिति निर्व्यलीकं तद्भर्मज्ञेति समं मारोदिदिति दुःखसाम्योक्तेः महत्तयैः कोपितमिति निष्ठुरोक्त्या हितोपदेशात् एवंभूतं राज्ञ्याः वचः हे-
द्विजाः प्रत्यनंदत् अनुमोदितवान् ४९ नकुलादयश्च प्रत्यनंदन् युयुधानः सात्यकिः ५०

तस्य तथाविधस्य द्रोणेर्वध एव श्रेष्ठः अन्यथाऽस्य नरकपातप्रसंगः स्यात्तदाह नभर्तुरिति अहं नृजघान ५१ चतुर्भोजोक्तेरयं भावः भी-
मे एनं हंतुं प्रवृत्ते द्रोपद्यां च सहसा तन्निवारणे प्रवृत्ताया सुभयोः संवारणाया विष्कृतचतुर्भोज इति संदिहानस्य सरल्युरर्जनस्य ५२ वधार्ह-
णः वधार्हः मयैव शास्त्रकृता ब्राह्मणो न हंतव्यः तथाच आततायिनमायांतमपिवेदांगपारगम् जिघांसंतं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा-
मवेदिति वदता तदुभयमप्यनुशासनं परिपालय ५३ तव च प्रतिज्ञां पूरयेत्याह प्रियां सांत्वयता त्वया यत्प्रतिश्रुतं हननं तच्च सत्यं कुरु प्रियं
च कुरु मत्स्यं मम तत्र वधे भीमस्य प्रियं भवति अवधे द्रोपद्याः द्वये श्रीकृष्णस्य ५४ हार्दमभिप्रायम् आज्ञाय ज्ञात्वा न ह्यशक्यमुभयं विद-

तत्राहामर्षितो भीमस्तस्य श्रेयान्वधः स्मृतः नभर्तुर्न त्विनश्चार्थेयोऽहं नृसृतांश्छिन्नं नृश्या ५१ निशस्य भीमग-
दितं द्रोपद्याश्च चतुर्भोजः आलोक्य वदनं सरल्युरिदमाह हसन्निव ५२ श्रीभागवानुवाच ब्रह्मबन्धु-
र्न हंतव्य आततायी वधार्हणः मयैवोभयमास्नातं परिपालय अनुशासनम् ५३ कुरु प्रतिश्रुतं सत्यं युत्तसां त्वयता-
प्रियाम् प्रियं च भीमसेनस्य पांचाल्यामहमेव च ५४ सूत उवाच अर्जुनः सहसा ज्ञाय हरेर्हार्दमयासि-
ना मणिं जहार मूर्धन्यं द्विजस्य सह मूर्धजम् ५५ विमुच्य रशना बद्धबालहत्या हतप्रभम् तेजसामणिना हीनशि-
विरान्निरयापयतु ५६ वपनं द्रविणादानं स्थानान्निर्यापयत तथा एष हि ब्रह्मबधूनां वधो नान्योऽस्ति देहिकः ५७ इति श्रीभागव-
पुत्रशोकातुराः सर्वपांडवाः सह कृष्णया स्वानां मृतानां यत्कृत्यं च कुर्निर्हरणादिकम् ५८ अथ ते संपरेतानां स्वानां
ते महापुराणे प्रथमस्कंधे द्रोणिनिग्रहो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ सूत उवाच अथ ते संपरेतानां स्वानां
मुदकमिच्छताम् दातुं सकृष्णा गंगायां पुरस्कृत्य ययुः स्त्रियः १ ध्यात् अतोऽस्यायमभिप्राय इति ज्ञात्वा लेख्यार्थः असिना रस-

द्रुणेन मूर्धन्यं मूर्धनि जातम् सह मूर्धजं सकेशम् ५५ मणिना च हीनम् निरयापयत निःसारितवान् ५६ अनेन श्रीकृष्णोक्तं सर्वसं-
पादितमित्याह वपनमिति ५७ निर्हरणं दाहार्थं नियमम् ५८ इति प्रथमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे कुपितद्रोणे रस्त्राद्
क्षायरीक्षितः श्रीकृष्णो न स्तुतिः कुंत्याराजः शोकश्च कीर्त्यते १ ते पांडवाः संपरेतानां मृतानां गंगायां मुदकं दातुम् सकृष्णाः श्रीकृष्णो न स-
हिताः स्त्रियः पुरस्कृत्य अग्रतः कृत्वा तस्मिन् कार्ये स्त्रीपुरः सरत्नविधानात् १ ७१ ७२ ७३ ७४

निनीयदत्ता हरिपादाञ्जरजोभिः पूतायासरित्गंगातस्याजले पुनर्ग्रहणादादावपिस्नाताइतिगम्यते २ कुरुपतिसुधिष्ठिरम् सहाजुजंभी
मादिभिः सहितम् पुत्रशोकात्तामितिनिष्ठाविशेषणम् ३ सुनिभिः सहितः ४ कितवैधूतैः दुर्योधनादिभिः द्रौपद्याः कचग्रहणादिनाक्ष
तंनष्टमायुर्येषांतान् ५ याजयित्वाऽदिमात्रिकवासंक्षेपः शतमन्योः शतक्रतोरिव ६ शौनेयः शिनेर्नतासात्यकिस्तेनचोद्भवेनचसंयुतः
७ रथमास्थितः सन् उत्तरांगरीक्षित्वातरं भयेनविह्वलांब्याकुलामभिमुखं धावतीमुपलेभे ददर्श ८ उत्तराश्रीकृष्णं प्रार्थयते पाहिपादा

तैनिनीयोदकंसर्वेविलप्यचभृशंपुनः आपुताहरिपादाञ्जरजःपूतसरिज्जले २ तत्रासीनंकुरुपतिंधतराष्ट्रं स
हानुजम् गांधारीपुत्रशोकात्तामृथांकृष्णाचमाधवः ३ सात्वयामाससुनिभिर्हतबंधूंश्चुचाऽप्यितान् भूतेषु
कालस्यगतिंदशयन्नप्रतिक्रियाम् ४ साधयित्वाऽजातशत्रोः स्वराज्यं कितवैर्हतम् धातयित्वासुतोरारक्षः कच
स्पर्शक्षतायुषः ५ याजयित्वाऽश्वमेधैस्तत्रिभिरुत्तमकल्पकैः तद्यशःपावनंदिक्षुशतमन्योरिवातनोत् ६ आ
मंत्र्यपांडुपुत्राश्चशौनेयोद्भवसंयुतः द्वेपायनादिभिर्विप्रैः पूजितैः प्रतिपूजितः ७ गंतुंकृतमतिब्रह्मन्द्धारकारथ
मास्थितः उपलेभेऽभिधावतीमुत्तरांभयविह्वलाम् ८ पाहिपाहिमहायोगिन् देवदेवजगत्पते नान्यत्वदभयं
पश्येयत्रमृत्युः परस्परम् ९ अभिद्रवतिमामीशशरस्तमायसोविभो कामंदहतुमानाथमामेगर्भोनिपात्यता
म् १० सूतउवाच उपधार्यवचस्तस्याभगवान्भक्तवत्सलः अपांडवमिदंकर्तुंद्रौणेरस्त्रमबुद्ध्यात्
११ तर्ह्येवाथसुनिश्चेष्टपांडवाःपंचसायुकान् आत्मनोभिसुरवान्दीप्तानालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः १२ व्यसनंवी-
क्ष्यतत्तेषामनन्यविषयात्मनाम् सुदर्शनेनस्वास्त्रेणस्वानारक्षां व्यधाद्विभुः १३

नास्तीत्याह तत्त्वतः अन्यमभयंभयरहितंनपश्यामि यत्रलोकेपरस्परमन्योऽन्यंमृत्युर्भवतितत्र ९ प्रस्तुतंभयमावेदयति अभिद्रवति
अभिसुरवमायाति तत्तमायसंलोहमयंशल्यंयस्यसः अतिकार्षण्यमाह काममिति कामंयथेच्छम् १० पराभवेनातिकुपितस्यद्रौणोः अ
पांडवंपांडवशून्यम् इदंविश्वंकर्तुंमृत्तं ब्रह्मास्त्रमबुद्ध्यात् ११ अतएवबहुमुखंतदागतमित्याह तर्ह्येवेति १२ ब्रह्मास्त्रस्यास्त्रांतरै
रनिवर्त्यत्वात्तदुष्परिहरंव्यसनंवीक्ष्य अनन्यविषयआत्मायेषाम् स्वैकनिष्ठानामित्यर्थः १३

वैराट्याः उत्तराया अंतस्थः सद्गर्भमावृतवान् तत्र हेतुः यत आत्मा अंतर्गामी योगेश्वर इति बहिःस्थस्यापि प्रवेशघटनार्थमुक्तम् कुरुणां
तंतवे संतानाय पांडवानामपि कुरुवंशजत्वादेवमुक्तम् १४ अमोघमप्रतिक्रियं च समशाम्यत्संशान्तमासीत् १५ एतद्ब्रह्मास्त्रं शमनमाश्रय
र्यमामंस्थाः नमन्यस्व १६ कृष्णाय सह १७ लालानमस्येनमस्करोमि ननु कनिष्ठं मां कथं नमस्करोषि तत्राह आद्यं पुरुषम् कुतः प्रकृतेः पर
म् तत्कुतः ईश्वरं प्रकृतेरपि नियंतारम् अतएव सर्वभूतानां मंतर्बहिश्च पूर्णत्वेनावस्थितम् तथाऽप्यलक्ष्यम् १८ तत्र हेतुः मायैव जवनिका
तिरस्कारिणी तथा आच्छन्नं प्रतिच्छन्नम् अतोऽहं ज्ञातकृतियोगानभिज्ञा केवलं नमस्यामि अधः अक्षजं इंद्रियजं ज्ञानं यस्मात्तम् अव्यय-
मपरिच्छिन्नम् तत्पंचः मूढदृशा देहाभिमानिनां पुंसानलं लक्ष्यसे १९ किंच परमहंसानां मात्मानात्मविवेकिनाम् ततो मुनीनां मननशीला-
नामपि ततश्चामलात्मनां निवृत्तरागादीनामपि तथा तेन निजमहिम्नानलक्ष्यसे अतो भक्तियोगं विधातुं त्वां वयं स्त्रियः कथं हि पश्येम यद्वा

अंतस्थः सर्वभूतानां मात्मा योगेश्वरो हरिः स्वमायया वृणोद्गर्भं वैराट्याः कुरुतंतवे १४ यद्यप्यस्त्रं ब्रह्म शिरस्त्वमोघं
चाप्रतिक्रियम् वैष्णवं तेज आसाद्य समशाम्यद्गूढह १५ मामंस्था ह्येतदाश्चर्यं सर्वं श्रियं मयेऽच्युते यदहं मायया दे
व्या सृजत्यवतिहंत्यजः १६ ब्रह्म तेजो विनिर्मुक्तैरात्मजैः सह कृष्णाय प्रयाणाभिमुखं कृष्णामिदमाह पृथासती १७
कुंलकाच्च नमस्ये पुरुषत्वाद्यमीश्वरं प्रकृतेः परम् अलक्ष्यं सर्वभूतानां मंतर्बहिर्वस्थितम् १८ मायाजवनि
काच्छन्नमज्ञाधोऽक्षुजमव्ययम् नलक्ष्यसे मूढदृशानदीनां त्वधरो यथा १९ तथा परमहंसानां मुनीनां ममलात्मनाम्
भक्तियोगविधानार्थं कथं पश्येम हि स्त्रियः २० कृष्णाय वासुदेवाय देवकी नंदनाय च नंदगोपकुमाराय गोविंदाय न
मोनमः २१ नमः पंकजनाभाय नमः पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय नमस्ते पंकजाग्रये २२ यथा हृषीकेश खलनदे
वकी कंसेन रुद्धाऽतिचिरं श्रुत्वा पिता विमोचिता अहंच सहात्मजा विमोक्षयैव नाथेन सुदुर्विपद्गणात् २३ परमहंसादीनामपि

भक्तियोगविधानार्थं त्वाम् आत्मारामानप्यचिंत्य निजगुणैराकृष्य भक्तियोगं विधातुं कारयितुमवतीर्णमित्यर्थः २० ज्ञानभक्त्योरशक्यत्वमुक्त्वा
पुनः केवलं नमस्करोति कृष्णायैति द्वाप्याम् २१ पंकजनाभौ यस्य पंकजानां मालाऽस्ति यस्य पंकजवत्सन्नेनेत्रे यस्य पंकजांकितौ अंघ्रिं य
स्य तस्मै २२ तत्कृतोपकाराननुस्मरति यथेति द्वाप्याम् अयमर्थः मातृतोऽपि मर्यादिका तव प्रीतिः तथा हि हे हृषीकेश यथा देवकी कंसेन
रुद्धा त्वया विमोचिता अहंच तथैव किं विमोचितेति काष्ठा महाविशेष उक्तः तं दर्शयति साऽतिचिरं रुद्धा सती तस्मादेव सकृद्दिमोचिता तथा

शुचाःपितृत्वसती नचतस्याःपुत्रारक्षिताः अस्तिचान्योनाथस्तस्याः अहंतुविपद्गणात् तत्रापिसुदुःशीघ्रंच सात्मजाचत्वयैवचना
थेनेति २३ विपद्गणमेवदर्शयति विधात्भीमस्यविषमोदकदानात् महाग्नेःजतुगृहदाहात् पुरुषादाहिडिंबादयोराक्षसास्तेषांदर्शना
त् असत्सभायाः द्यूतस्थानात् अभितोरक्षिताः आस्यअभवाम २४ यत्पुत्रासुविपत्सु कीदृशं दर्शनम् नास्तिपुनरपिभवदर्शनंयस्या
त् २५ संपदस्तथैवैः परिपंथिन्यइत्याह जन्मसकुलेजन्मादिभिरेधमानोमदोयस्यसः अभिधातुंश्रीकृष्णगोविंदैतिवक्तुमपि अकिंचना
नांगोचरंविषयभूतम् २६ प्रस्तुतमनोरथपूरणायप्रणमति अकिंचनाभक्ताएववित्तंसर्वस्वंयस्यतस्मै ततःकिम् निवृत्तागुणवृत्तयोधर्मा
र्थकामविषयायस्मात्तस्मैकुतः आत्मारामाय तत्कुतः शांतायरागादिरहिताय किंच कैवल्यपतये कैवल्यंदातुंसमर्थाय २७ ननुदेवकीपुत्रं

विषात्महाग्नेःपुरुषाददर्शनादसत्सभायावनवासकुच्छ्रुतः मृधेमृधेनेकमहारथास्त्रतोद्रोण्यस्त्रतश्चास्मह
रेडभिरक्षिताः २४ विपदःसंतुनःशश्वत्तत्रतत्रजगद्गुरो भवतोदर्शनंयस्यादपुनर्भवदर्शनम् २५ जन्मेश्व
र्यश्रुतश्रीभिरेधमानमदःपुमान् नैवार्हत्यभिधातुं वै त्वामकिंचनगोचरम् २६ नमोऽकिंचनवित्तायनिवृत्तागु
णवृत्तये आत्मारामायशांतायकैवल्यपतयेनमः २७ मन्येत्वाकालमीशानमनादिनिधनविष्णुम् समचरंतस
र्वत्रभूतानांयन्मिथःकलिः २८ नवेदकश्चिद्गवश्चिकीर्षितंतवेहमानस्यनृणांविडंबनम् नयस्यकश्चिद्विद्विती
ऽस्तिकर्हिचित्हेष्यश्चयस्मिन्विषमामतिर्नृणाम् २९ जन्मकर्मचविश्वात्मन्मजस्याकर्तुरात्मनः तिर्यङ् नृषिषु
यादस्सुतदत्यंतविडंबनम् ३०

मांकथमेवंस्तौषितत्राह मन्येत्वाकालंननुदेवकीपुत्रम् तत्रहेतवः ईशानंनियंतारम् अ
नादिनिधनमाद्यंतशून्यम् विमुंग्रफम् समंयथाभवतितथासर्वत्रचरंतम् ननुपार्थसारथेः कथंममसाम्यंतत्राह यत्पुत्रः त्वत्तोनिमि
त्तभूतात् भूतानामेवमिथः कलिः कलहोभवति ननुस्वतस्त्वयिवैषम्यम् २८ ननुनिग्रहानुग्रहरूपंमयिप्रसिद्धंवैषम्यमतआह नवेदे
ति नृणांविडंबनमनुकरणमीहमानस्यकुर्वतः यस्मिंस्त्वयिविषमामतिः अनुग्रहनिग्रहरूपाभवति २९ अजस्यजन्म अकर्तुः कर्मति
र्यक्षुवराहादिस्त्रेण नृपुत्रादिस्त्रेण ऋषिषुवामनादिस्त्रेणयादस्समत्स्यादिस्त्रेण ३०
श्रीवामनायनमः श्रीगोपालकृष्णायनमः

नरविडंबनमत्याश्चर्यमित्याह गोपीति यशोदात्वयिकृतागसिदधिभांडस्फोटनं कृतवतियाव हामरज्जुं आददेजग्राह तावत्तत्क्षणमेवयाते
दशा अवस्थासामांविमोहयति किंभूतस्य अश्रुभिः कलिलं व्यामिश्रमंजनं ययोस्तेचतेसंभ्रमेव्याकुले अक्षिणीयस्मिन्तद्वक्त्रं निनीय अधः
कृत्वा ताडयिष्यतीति भयस्य भावनया स्थितस्य यत्नयतः त्वत्तः भीरपि स्वयं विभोति तस्य ते दशा ३१ अतएव जगन्मोहनतया दुर्जेयत्वात्तवज
न्मादिबहुधा वर्णयंतीत्याह केचिदिति चतुर्भिः पुण्यश्लोकस्य प्रियस्य युधिष्ठिरस्य कीर्तये यदोरेव कीर्तय इति मलयस्य कीर्तये वंशोवाचं द
नम् ३२ तथा वसुदेवस्य भार्यायां देवक्यामज एव त्वमभ्यगात् पुत्रत्वमिति शेषः प्रथमपुरुषस्त्वार्थः अर्भत्वमिति पाठः सगमः ताप्यामेव पू-
र्वं कृतपः पृथिरूपाभ्यां याचितः सन् अस्य जगतः क्षेमाय ३३ आत्मभवेति ब्रह्म प्रार्थनस्य प्राधान्यविवक्षया ३४ मतांतरम् परमानंदस्वरू-

गोप्याददेत्वयिकृतागसिदामताव द्याते दशा ३ शुक्लिलं जनसंभ्रमाक्षम् वक्त्रं निनीय भवभावनया स्थितस्य सा
मांविमोहयति भीरपि यद्विभोति ३१ केचिदाहुरजं जातं पुण्यश्लोकस्य कीर्तये यदोः प्रियस्यान्ववाये मलयस्येव चं-
दनम् ३२ अपरे वसुदेवस्य देवक्यां याचितोऽभ्यगात् अजस्त्वमस्य क्षेमाय वधाय च सरद्विषाम् ३३ भारवतर
णायान्ये भवो नावद्वीदधौ सीदं त्याभूरिभारेण जातो ह्यात्मभवाऽर्थितः ३४ भवेऽस्मिन् क्रियमानानां मविद्या
कामकर्मभिः श्रवणस्मरणार्हाणिकरिष्यन्ति केचन ३५ शृण्वन्ति गायन्ति गृणन्त्यपीक्ष्णाः स्मरन्ति नंदन्ति त
वेहितं जनाः तएव पश्यन्त्यचिरेणा तावकं भवप्रवाहोपरमं पदांबुजम् ३६ अप्यद्य नस्त्वं स्वकृते हितप्रप्तो जिहास
सि स्थितस्सहृदोऽनुजीविनः येषां न चान्यद्भवतः पदांबुजात्परायणं राजसूयोजिता हसाम् ३७

पाज्ञानमविद्या ततो देहाद्यभिमानात्कामः ततः कर्माणि तैश्च क्रियमानानां तन्निरुत्तये श्रवणाद्यर्हाणिकर्माणिकरिष्यन् ३५ अस्य पक्षस्य
सिद्धांततामभिप्रेत्य श्रवणादिफलमाह शृण्वन्तीति नंदन्ति अन्यैः कीर्त्यमानमभिनंदन्ति ये जना ईहितं चरितं तावकं त्वदीयं पदांबुजं तएव प-
श्यन्त्येव अचिरेणैवेति च सर्वत्रावधारणम् कीदृशम् भवप्रवाहस्य जन्मपरंपराया उपरमोयस्मिन्तत् ३६ इदानीं तवास्मत्पारित्या गोऽनु-
चित इत्याशयेनाह अपीति चतुर्भिः हे प्रप्तो सहृदोऽनुजीविनश्चनोऽद्य अपि स्थितस्त्वं जिहाससि येषां मस्माकमन्यत्परायणं नैवास्ति तत्कुतः
राजसूयोजितमंहो दुःखं ये स्तेषाम् स्वानां कृतमीहितमपेक्षितं येन तस्य संबोधनम् विसर्गातिपाठे त्वंपदविशेषणम् ३७ ७ ७

ननुतपबंधयौयदयः पुत्राश्चपांडवाः शूराः समर्थाश्चतल्लिंकार्पण्यंभाषसेअतआह केवयमिति यर्हिभवतोः दर्शनंयदात्वमस्मान्नपश्यसि
तदानामरूपाण्यांनाम्नाविरव्यात्यारूपेणसमृल्याच यदुभिः सहिताः पांडवानामकेवयंनकेऽपि अतितुच्छा इत्यर्थः हृषीकाणामिशितु
जीवित्यादर्शनेयथानकिंचिन्नामचरूपंचतद्वत् ३८ किंच यथेदानीमियमस्मयाल्याभूमिः स्वैरसाधारणैर्वज्राकुशादिभिर्लक्षणैर्विलक्षिते
श्चिन्हेतैस्त्वत्पदैरंकितासतीप्ताति तत्रतदात्वयिनिर्गतेसतिनशोभिष्यते ३९ अपिच इमेजनपदादेशाः स्तुद्धाः सप्तमृद्धाः संतः ४० गमने
पांडवानामकुशलम् अगमनेचयादवानामित्यभयतोव्याकुलचित्तासतीतेषुस्नेहनिवृत्तिप्रार्थयते अथेति विश्वेशोल्यादिसंबोधनानि स्नेह
च्छेदेसामर्थ्यरव्यापनाय दृढसंतम् ४१ ततःकिमतआह त्वयीति अनन्यविषयासतीमेमतिः रतिमुद्रहतात् अनवच्छिन्नां प्रीतिकरोत्वित्य

केवयंनामरूपाण्यांयदुभिःसहपांडवाः भवतोदर्शनंयर्हिहृषीकाणामिवेशितुः ३८ नेयंशोभिष्यतेतत्रयथेदानीं
गदाधर त्वत्पदैरंकितामातिस्वलक्षणविलक्षितैः ३९ इमेजनपदाःस्तुद्धाः सप्तमृद्धाः संतः ४० अथविश्वेशविश्वात्मन्विश्वमूर्तेस्त्वत्पदैरंकितामातिस्वलक्षणविलक्षितैः ४१
त्वयिमेऽनन्यविषयामतिर्मकपतेऽसकृत् रतिमुद्रहतादद्वागंगेवाधमुदन्वति ४२ श्रीकृष्णारुण्या सरवदृष्यपृथभा
वनिधुशान्यवशदहनानपवर्गवीर्य गोविंदगोद्विजसुरार्तिहरावतारयोगेश्वरारिविलसुरोभगवन्नमस्ते ४३
सूतउवाच पृथयत्येकलपदैःपरिणूताखिलोदयः मंदजहासवेकुठामोहयन्निवमायया ४४ त्वांवाढमित्यु
पामंत्र्यप्रविश्यगजसाहस्यम् स्त्रियश्चस्वपुरयास्यन्मृगाराज्ञानिवारितः ४५

र्थः ओषंपूरम् यथागंगाप्रतिबंधंनगणयति

एवंमतिरपि विघ्नान्मागणयत्वितिभावः ४२ एवमभ्यर्थ्यपुनः प्रणमति हे श्रीकृष्णातेनमः उपकाराननुस्मरंतीबहुधासंबोधयति कृष्णसरव अ
र्जुनस्यसखे दृष्टानामृषमथेद अवन्त्येष्टुम्येदुह्यंतियेराजन्यास्तेषांवंशस्यदहन एवमप्यनपवर्गवीर्य अक्षीणप्रभाव गोविंदप्राप्तकामधेन्वैश्व
र्य गोद्विजसुराणामार्तिहरोऽवतारोयस्येति ४३ कलानिमधुराणिपदानियेषुतैर्वाक्यैः परिणूतोऽखिलोदयोमहिमायस्यसः पुस्ततावित्यस्मा
त् परिणूतोतिवक्तव्येदीर्घकंडोऽनुरोधेनमंदमीषत् तस्यहासएवमाया वक्ष्यतिहि हासोजनोन्मादकरीचमायेति ४४ त्वयिमेनन्यविषयामति
रितियत्प्रार्थितंतद्वाढमित्यंगोत्तरस्थानात्गजाहस्यमागत्य पश्चात्तांचान्याश्चसुप्तदाप्रमुखाः स्त्रियउपामंत्र्यानुज्ञाप्यस्वपुरंयास्यन्मृगाराज्ञायुधि
ष्ठिरेणप्रेम्णाऽत्रैवकिंचित्कालंनिवसेतिसंप्रार्थ्यनिवारितः ४५ ६१

अथभीष्मनिर्याणोत्सवंवक्तुमुपोद्गतकथांप्रस्तौति व्यासाद्यैः प्रबोधितोऽपिशुचाव्यासः सन्नाबुध्यत विवेकंनप्राप कुतः ईश्वरेहाया अ-
ज्ञैः स्वभक्तभीष्मनिर्याणमहोत्सवायराज्ञासहकुरुक्षेत्रंगंतव्यम् तत्रतन्मुखेनेवायंप्रबोधनीय इति ईश्वराभिप्रायः कार्यद्वयविधायकस्तम-
जानद्विरित्यर्थः श्रीकृष्णोनापिप्रबोधितोनाबुध्यत अत्रहेतुः अद्भुतकर्मणेति यथाकुरुपांडवसंधानार्थंगतोऽपियथोचितमेववदन्नपि
विग्रहमेवदृष्टवान् एवमत्रापिप्रबोधयन्नबोधमेवदृष्टाचकारेत्यर्थः ४६ अबोधमेवप्रपंचयति आहेतिषड्विः प्राकृतेनाविवेकव्यासे-
नात्मनावित्तेन हेविप्राः ४७ पारक्यस्यश्वसृगालाद्याहारस्यदेहस्यार्थमेमया असौहिणीः असौहिण्यः असौहिणीप्रमाणंतुव्यासेनोक्त-
म् असौहिणीप्रसंख्यातारयानां द्विजसत्तमाः संख्यागणनतत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः शतान्युपरिचैवाष्टौतथाभूयश्चसप्ततिः गजा-

व्यासाद्यैरीश्वरेहाज्ञैः कृष्णोनाद्भुतकर्मणा प्रबोधितोऽपीतिहासैर्नाबुध्यतशुचाऽर्पितः ४६ आहराजाधर्मस्ततश्चिं-
तयन्सहृदावधम् प्राकृतेनात्मनाविप्राः स्नेहमोहवशंगतः ४७ अहोमेपश्यताज्ञानंरुदिरुदं दुरात्मनः पारक्य
स्यैवदेहस्यबन्धोमेः क्षौहिणीर्हताः ४८ बालद्विजसुहृन्मित्रपितृभ्रातृगुरुद्वहः नमस्यान्निरयान्मोक्षोह्यापिव
र्षायुतायुतैः ४९ नैनोराज्ञः प्रजाभर्तुर्धर्मयुद्धेवधोद्विषाम् इतिमेनतुबोधायकल्पतेशासनंवचः ५० स्त्रीणांमह-
तबंधूनाद्रोहोयोः साविहोत्थितः कर्मभिर्गृहमेधीयैर्नाहकल्पोव्यपोहितुम् ५१

नांचप्रसंख्यानमेतदेवप्रकीर्तितम् ज्ञेयंशतसहस्रंतुसहस्राणिनवैवतु नराणामपिपंचाशच्छतानित्रीणिचैवहि पंचषष्टिसहस्राणित-
थाश्वानांशतानिच दशोत्तराणिषट्प्राहुः संख्यातत्त्वविदोजनाः एतामसौहिणींप्राहुर्यथावदिहसंख्ययेति ४८ सहृदः संबंधिनः मित्रा
णिसखायः पितरः पितृव्याः ४९ द्विषांवधः एनः पापंनभवतीतियत् शासनंशिक्षारूपंवचः कुतो न कल्पतेयतस्तद्वचः प्रजाभर्तुरेव अयंमा-
वः स्वप्रजानामन्यतोबाधेप्रसक्तेतद्वधोऽनुज्ञातः दुर्योधनेनतुप्रजायांपाल्यमानायांमयाकेवलंराज्यलोभेनहतत्वात्पापमेवेदमिति ५० किं
च युद्धेपुंसांवधोभवतुनामधर्मःस्त्रीणांतुमयाहताबंधवोयासांतासांयोः सौद्रोहोऽनुद्विषोऽप्युत्थितः तंव्यपोहितुमपाकर्तुकल्पःसम-
र्थोनाहंगृहमेधीयैर्गृहाश्रमविहितैः ५१

ननु सर्वपाप्मानंतरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते य उच्येन मेवं वेदेति श्रुतेः पापमश्वमेधेन नश्येदेवेत्याशंक्य अविवेकविजृम्भितं हेतुवाद
माश्रित्य निराकरोति यथा घनपंकेन पंकांभोन मृज्यते यथा वासुरालेशकृतमपावित्र्यं बद्धा स्फुरयानमृज्यते तथैव भूतहत्यामेकां प्रमा
दतो जातां बुद्धिपूर्वा हिंसा प्रायेर्यज्ञैर्मार्ष्टुं शोधयितुं नार्हतीति ५२ इति प्रथमेटीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ युधिष्ठिराय भीष्मेण सर्वध
र्मनिरूपणम् कृष्णास्तुतिश्च मुक्तिश्च नवमेतस्य वर्ण्यते १ यदर्थं तस्याविवेकः श्रीकृष्णो न संवर्द्धितः तद्दर्शयति इतीति सर्वेषां धर्माणां-
विवित्सया वेदितुमिच्छया विनशनं कुरुक्षेत्रम् देवव्रतो भीष्माः १ संतः श्रेष्ठा अश्वायेषु तैरथैः २ ३ ४ तत्र तदा तत्रासन्न तत्क्षणमेवाग

यथा पंकेन पंकांभः स्फुरया वासुरालेशकृतम् भूतहत्यां तथैवैकां नयज्ञैर्मार्ष्टुमर्हतीति ५२ इति श्रीभागवते महापुरा
णे प्रथमस्कंधे कुंतीस्तुतिर्युधिष्ठिरानुतापो नामाष्टमोऽध्यायः ८ सूत उवाच इति भीतः प्रजाद्रोहात्सर्व
धर्मविवित्सया ततो विनशनं प्रागाद्यत्र देवव्रतोऽपतत् १ तदा तेऽप्रातरः सर्वे सदश्वैः स्वर्णफूषितैः अन्वगच्छन्
रथैर्विप्राव्यासधौ म्यादयस्तथा २ भगवानपि विप्रैरथेन सधनं जयः सतैर्व्यरोचत नृपः कुबेर इव गुह्यकैः ३ ह
स्वानिपतितं भूमौ दिवश्च्युतमिवामरम् प्रणोसुः पांडवा भीष्मं सानुगाः सहचक्रिणा ४ तत्र ब्रह्मर्षयः सर्वदेवर्षय-
श्च सत्तमं राजर्षयश्च तत्रासन्न द्रष्टुं भरतपुंगवम् ५ पर्वतो नारदो धौम्यो भगवान्वा दरायणः बृहदश्वो भरद्वाजः
सशिष्यो रेणुका सुतः ६ वसिष्ठ इन्द्रप्रमदस्त्रिता गृत्समदोऽसितः कक्षीवान् गौतमोऽत्रिश्च कौशिकोऽथ सुदर्शनः
७ अन्ये च सुनयो ब्रह्मन् ब्रह्मराता दयो मलाः शिष्यैरुपेता आजग्मुः कश्यपांगिरसादयः ८ तान्समैतान् महा
भागानुपलभ्य वसूतमः पूजयामास धर्मज्ञो देशकालविभागवित् ९ कृष्णां च तत्प्रभावज्ञासीनं जगदीश्व
रम् हृदि स्थं पूजयामास माययोपात्तविग्रहम् १० पांडुपुत्रानुपासीनान् प्रप्रेमसंगतान् अप्याचष्टानुरागा
स्त्रैरधीभूतनचक्षुषा ११

तादर्थ्यः भरतपुंगवं भीष्मम् ५ रेणुका सुतः परशुरामः ६ ७ ब्रह्मरातः शकः आंगिरसो बृहस्पतिः
८ वसूतमो भीष्माः ९ हृदि स्थं संतं पुरतश्चासीनं पूजयामास १० उपासीनान् समीपे उपविष्टान् प्रप्रेमसंगतान्
नुपसन्नान् पाठांतरे ताभ्यामवनतान् अप्याचष्ट अप्यभाषत अनुरागास्त्रैः स्नेहाश्रुभिः अंधीभूतेन चक्षुषा उपलक्षितः ददर्शेति वा ११

अभिभाषणमाह अहोइत्येकादशभिः हेधर्मनन्दनाः क्लृप्तं यथाभवत्येवंजीवितुं नार्हययूमिति यत्तदहो क्लृप्तं गुप्तिताम् अहो अन्य
य्यंचैतत् यतोयूयंविप्राः धर्मोऽच्युतश्चाश्रयोयेषांते १२ किंच संस्थिते मृते बालाः प्रजाः पुत्रायस्याः सा वधूश्चेति दैन्यं दर्शितम् तौकान्य
पत्यानितद्वती अपत्यैः सह कुशान् प्राप्तेत्यर्थः १३ कालकृतत्वेन शोकं वारयति सर्वमिति द्वाभ्याम् भवतामपि यद्वशेयस्य वशावर्ती १४
अहो दुर्घटघटनापदुः काल इत्याह यत्रेति कृष्णोऽर्जुनः अस्त्रीधन्या ततः तत्रापि विपत् पुण्यशरीरबलारुचने पुण्यशस्त्रदेवसंपत्तावपी
त्यर्थः १५ ननु कृष्णकथं कालोऽतिक्रमेदित्यपेक्षायामाह न ह्यस्य श्रीकृष्णस्येत्यंगुल्यानिर्दिशति विधिसितं कर्तुमिष्टं यत् यस्य विधिसि
तस्य जिज्ञासया १६ इदं स्मर्यादिदेवतं त्रयीश्वराधीनम् व्यवस्य निश्चित्य तस्येश्वरस्यानुविहितः अनुवर्त्तमानं कर्त्तरिक्तः हेनाथ कुल

अहो कष्टमहो न्याय्यं ययूयं धर्मनन्दनाः जीवितुं नार्हययूमिति क्लृप्तं विप्रधर्माच्युताश्रयाः १२ संस्थितेति रथेषां डौ पृथा
बालप्रजावधूः सुभक्तते बहून्कुशान् प्राप्ता तौ कवतीमुहुः १३ सर्वकालकृतं मन्ये भवतां च यदप्रियम् सपालो यद्व
शेलोको वा योरिव धनावलिः १४ यत्र धर्मस्तोरा जागदा पाणिर्धकोदरः कृष्णोऽस्त्रीगां डिवचापं सह कृष्णास्त
तौ विपत् १५ न ह्यस्य कर्हि चिद्राजन् पुमान् वेदविधिसितम् यद्विज्ञासया युक्ता सुहृते कवयोऽपि हि १६ त
स्मादिदं देवतं व्यवस्य भरतर्षभ तस्यानुविहितो नाथानाथपाहि प्रजाः प्रभो १७ एष वै भगवान् साक्षादाद्यो ना
रायणः पुमान् मोहयन्मायया लोकंगूढश्चरति वृष्टिषु १८ अस्यानुभावं भगवान् वेदगुह्यतमं शिवः देवर्षिर्ना
रदः साक्षाद्भगवान् कपिलो नृप १९ यमेन्यसे मातुलेयं प्रियं मित्रं सुहृतमम् अकरोः सचिवदूतसौहृदादथसार
थिम् २० सर्वात्मनः समदृशा ह्यह्यस्यानहकृतेः तत्कृतं मतिवैषम्यं निरवद्यस्य न क्वचित् २१

परंपरागतस्वामिन् प्रभो समर्थ

अनाथाः प्रजाः पाहि १७ अनुविधेयः परमेश्वरश्च श्रीकृष्ण एवेत्याह एष एव भगवान् सर्वेश्वरः यतः आद्यः पुमान् तच्च कुतः यतो नारायणः सा
क्षात् १८ तदुपपादयति अस्येति अनुभावं प्रभावम् १९ त्वमज्ञानात् यमेवं मन्यसे मातुलेयं देवक्याः सुतं प्रियं प्रीतिविषयम् मित्रं प्रीतिक
र्त्तारम् सुहृतममुपकाराननपेक्षोपकारकंच सौहृदादिश्वासात् अकरोः कृतवानसि सचिवं मंत्रिणम् २० नन्वीश्वरश्चेत्येकं नीचे सार
थ्यादौ प्रवृत्तस्तत्राह सर्वेति तत्कृतं नीचोच्चकर्मकृतं मम योग्यमयोग्यमिति मते वैषम्यं क्वचिदपि नास्ति कुतः निरवद्यस्य रागादिभूत्यस्य त
त्कृतः अनहंकृतेः तच्च कुतः अह्यस्य तदपि कुतः समदृशः तत्रापि हेतुः सर्वस्यात्मनः यथेष्टं वा हेतुहेतुमद्भावः २१

तथाऽपि समलोपि होमेषु अनुकंपितमनुकंपाम् २२ इदानीं स्वदेहत्यागपर्यंतं श्रीकृष्णावस्थानं प्रार्थयते भक्त्येति द्वाभ्याम् २३ यावदिति वि-
लंबं द्योतयति अहं हि नो मित्यजामीति स्वातंत्र्यम् इदमित्यनात्मत्वेन ज्ञातम् प्रसन्नहासेन अरुणलोचनाभ्यां च उल्लसद्भुविरं मुखं बुजयस्य ध्या-
नस्य वंशविषयः योऽन्यैश्चित्यते केवलं सोऽग्रतः स्थितः सन्मां प्रतीक्षतामित्यर्थः २४ तत्सानुकंपं वाक्यमाकर्ण्य २५ पुरुषस्वभावेन विहितान्न-
रजातिसाधारणान्वर्णयामासेति तृतीयेनान्वयः यथा वर्णवर्णधर्मान् यथाश्रममाश्रमधर्मांश्च वैराग्यरागाभ्यामुपाधिभ्यां क्रमेणास्नातमुभयं
निवृत्तिपट्टितिरूपमूलक्षणं येषां तान् २६ पुनस्तत्रैव विशेषमाह दानेति मोक्षधर्मान् शमदमादीन् भगवद्धर्मान् हरितोषणान् द्वादश्यादिनि-

तथाऽप्येकांतभक्तेषु पश्य भूपानुकंपितम् यन्मोःसंस्त्यजतः साक्षात्कृष्णो दर्शनमागतः २२ भक्त्यावेश्यमनोयस्मि
न्वाचायन्नामकीर्तयन् त्यजन्कलेवरयोगीमुच्यते कामकर्मभिः २३ स देवदेवो भगवान्प्रतीक्षतां कलेवरं यावदिदं हि-
नोस्यहम् प्रसन्नहासारुणलोचनो ल्लसन्मुखं बुजो ध्यानपथश्चतुर्भुजः २४ स्तूत उवाच युधिष्ठिरस्तदा
कण्यशायानशरपंजरे अष्टच्छद्विधान्धर्मान् नृधीणांचानुशृण्वताम् २५ पुरुषस्वभावविहितान्यथावर्णयथा-
श्रमम् वैराग्यरागोपाधिभ्यामास्नातो भयलक्षणान् २६ दानधर्मान् राजधर्मान् मोक्षधर्मान् विभागशः स्त्रीधर्मा-
न् भगवद्धर्मान् समासव्यासयोगतः २७ धर्मार्थकाममोक्षांश्च सहोपायान्यथा मुने नानारव्यानेति हासेषु वर्णयामा-
सतत्त्ववित् २८ धर्मप्रवदतस्तस्य सकालः प्रत्यक्षस्थितः यो योगिनश्छंदमूल्योर्वाहितस्तूत्तरायणः २९ तदोप-
संहस्य गिरः सहस्रणी विमुक्तसंगं मनआदिपूरुषं कृष्णालसत्पीतपटे चतुर्भुजं पुरःस्थितेऽमीलितदृग्व्यधारयत्
३० विशद्व्याधारणया हताशमस्तदीक्षयैवाशुगतायुधश्रमः निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिविश्रमस्तथावजन्मविसृजन् ज-
नार्दनम् ३१

यमरूपान् समासव्यासौ संक्षेपविस्तारौ तावेव योगौ उपायौ ततः ताभ्याम् २७ धर्मादींश्च यथाऽधिकारं प्रतिनियतोपायसहितान्
यथायथावत् नानारव्यानेषु ये ये इति हासास्तेषु यथासंतितथावर्णयामासेति २८ छंदेनेच्छयामृत्कर्यस्य २९ सहस्रणीः युद्धे समीपस्थान् सह-
स्रं रथिनो नयति पालयतीति सहस्रणीर्भीष्मः सहस्रिणी इति पाठे सहस्रार्थवती गिरः लसंतो पीतो पटो यस्य तस्मिन् अमीलितदृगेव मनो व्यधार-
यत् ३० अनयैव विशद्व्याधारणया हतमशमं यस्य सः तस्य श्रीकृष्णस्येक्षयारूपादृष्ट्यैव गत आयुधश्रमो यस्य सः अतएव निवृत्तः सर्वेन्द्रियवृत्तीनां

विश्रमः विविधं भ्रमणं यस्यासः जन्यं देहम् ३१

परमफलरूपां श्रीकृष्णोरतिप्रार्थयितुं प्रथमं स्वकृतमर्पयति इति नानाधर्माद्युपायैर्मतिर्मनोधारणलक्षणा उपकल्पिता समर्पिता क्व सात्त्वतानां पुं
गवेशेष्टे भगवति वितृष्णानि कामा अवितृष्णोतिवा छेदः अवितृष्णेत्यर्थः विगतो भूमायस्मान्तस्मिन् यमपेक्ष्यान्यत्र महत्त्वं नास्तीत्यर्थः तदेव पर
मैश्वर्यमाह स्वस्वरूपस्वरूपभूतं परमानन्दमुपगते प्राप्तयत्येव क्वचित् कदाचित् विहर्तुं क्रीडितुं प्रकृतिं योगमायामुपेयुषि स्वीकृतवति ननु स्वस्व
पतिरोधानेन जीववत्पारतन्त्र्यमित्यर्थः विहर्तुमिति यदुक्तं तत्प्रपञ्चयति यत् यतः प्रकृतेर्भवप्रवाहः सृष्टिपरंपराभवति ३२ इदानीं श्रीकृष्णायूतिं
वर्णयन् रतिप्रार्थयते त्रिभुवनकमनं त्रिलोक्यामेकमेव कमनीयं यत्तद्वपुर्दधाने रतिर्मैरुक्तं कथं भूतं वपुः तमालवत् नीलो वर्णो यस्य तत् प्रातः-
कालीनारवेः करा इव स्वत एव गौरे पीते वरे निर्मले च अंबरे यस्मिन् तत् अलककुलैरुपर्यावृतमाननाञ्जयस्मिन् तत् विजयसखे पार्थसारथी अ-
नवद्या अहेतुकी फलाभिसंधिरहितारतिरुक्त ३३ विजयसरिवत्त्वमेवानुवर्णयन् रतिप्रार्थयते युधियुद्धे तुरगाणां स्वरुरजस्तुरगरजः तेन विधूम्ना

भीष्म उवाच इति मतिरुपकल्पिता वितृष्णा भगवति सात्त्वतपुंगवे विभूम्नि स्वस्वरूपमुपगते क्वचिद्विहर्तुं
प्रकृतिमुपेयुषि यद्वप्रवाहः ३२ त्रिभुवनकमनं तमालवर्णं रविकरगौरवरावरदधाने वपुर्लककुलावृताननाञ्ज-
विजयसखेरतिरस्तु मेनवद्या ३३ युधितुरगरजो विधूम्नविध्वक्चलितश्चमवार्यलंकृतास्ये मम निशितशरैर्वि-
भिद्यमानत्वं चिविलसत्कवचेऽस्तु कृष्ण आत्मा ३४ सपदि सरिववचो निशम्य मध्ये निजपरयोर्बलयोरथ निवेश्य स्थि-
तवति परसेनिकायुरक्षणा हतवति पार्थसखेरतिर्ममास्तु ३५

धूसरास्ते च ते विध्वं च इतस्ततश्चलंतः कचाः कुंतलाः तैर्लुलितं विकीर्णं श्रमवारिस्वेदबिंदुरूपं तेन भक्तवात्सल्यघोतकेनालंकृतमास्यं य-
स्यतस्मिन् श्रीकृष्णो ममात्मा मनोऽस्तरमतामित्यर्थः पुनः किं भूते मदीये निशिते स्त्रीक्षणेः शरैर्विभिद्यमाना लवकयस्यतस्मिन् शरैरेव वि-
लसत्तुद्यत् कवचं यस्य तस्मिन् ३४ किंच सपदीति सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत यावदेतान्निरीक्षेहं योत्सुकामानवस्थिता-
निति सरस्वतर्जुनस्य वचो निशम्य सपदि तत्क्षणमेव स्वपरयोर्बलयोः सैन्ययोर्मध्ये स्थिते पार्थसखेरतिरुक्तं तत्र स्थित्वा हतं सरव्यं दर्शयति
परस्य दुर्योधनस्य सेनिकानामायुरक्षणा कालहृत्वा हतवति असौ भीष्मः असौ द्रोणः असौ कर्ण इति तत्तत्तददर्शनव्याजेन दृष्ट्वैव सर्वेषां
नायुराकृष्यार्जुनस्य जयं कृतवतीति ३५

न केवलमर्जनस्य सपत्न्यायुर्हरणे नैव जयभावहत् किंत्वविद्याहरणे नापीत्याह अवहितादूरे स्थिताया पृतना तस्या मुखमिव मुखमग्रे स्थिता
नृभीष्मादीन् निरीक्ष्येत्यर्थः स्वजनवधा हि मुखस्य निवृत्तस्य तदुक्तं गीतासु एवमुक्तार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् विसृज्य सशरं चापं शो
कसंविग्नमानस इति कुमतिमहं हंतं त्यादिकुबुद्धिम् ३६ मम तु महान्तमनुग्रहं कृतवानित्याह द्वाभ्याम् स्वनिगमम् अशस्त्र एवाहं साहाय्यमात्रं
करिष्यामीत्येवंभूतां स्वप्रतिज्ञां हित्वा श्रीकृष्णं शस्त्रं ग्राहयिष्यामीत्येवंरूपां मत्प्रतिज्ञां मृतं सत्यं यथाभवति तथा अधि अधिकां कर्तुं योरथस्थः
सन्नवपुतः सहसैवावतीर्णः सन् योऽभ्ययात् अभिमुखमधावत् इमं हंतुं हरिः सिंह इव किंभूतः धृतरथचरणः चक्रं येन सः तदा च संरंभेण
मानुष्यनाट्यविस्मृतेरुदरस्थ सर्वभूतभुवनभारेण प्रतिपदं चलद्गुः चलंतीगौः पृथ्वीयस्मात्सः तेनैव संरंभेण पथिगतं पतितमुत्तरीयं वस्त्रं यस्य

अवहितपृतना मुखं निरीक्ष्य स्वजनवधा हि मुखस्य दोषबुद्ध्या कुमतिमहरदात्मविद्ययायश्चरणरतिः परमस्य तस्य मे
ऽस्त ३६ स्वनिगममपहाय मत्प्रतिज्ञां मृतं माधिकर्तुमवपुतो रथस्थः धृतरथचरणोऽभ्ययाच्चलद्गुर्हरिरिव हंतुमिभंग
तोत्तरीयः ३७ शितविशिखहतो विशीर्णदंशः क्षतजप रिपुत आततायिनो मे प्रसभमभिससारमद्वधार्थं सभवतु
मेभगवान् गतिर्मुकुंदः ३८ विजयरथकुटुंब आत्ततोत्रे धृतहयरश्मि नितच्छ्रिये क्षणीये भगवति रतिरस्तु मे सुसू
षीर्यमिह निरीक्ष्य हतागताः स्वरूपम् ३९

समुकुंदो मे गतिर्भवत्वित्युक्तेन तरेणान्वयः ३७ एवं यदाऽभ्ययात्तदा स्पृश्यमानस्या तता
यिनो धन्विनो मे शितैस्तीक्ष्णैर्विशिखैर्हतः अतो विशीर्णदंशः क्षतकवचः क्षतजेन रुधिरेण परिपुतः व्यासः सन् प्रसभं बलाद्वारयंतमर्जुन
मप्यतिक्रम्य मद्वधार्थमभिससार अभिजगाम एवं यो लोकप्रतीत्याऽर्जुनपक्षपातो बलक्षितः वस्तुतस्तममैवानुग्रहं कृतवान् यच्च द्रुक्तेनो
क्तं वचोभामृषाऽस्त्विति स भगवान् मे गतिर्भवत्वित्यर्थः ३८ तदेव मन्यायैरपि मृत्युरक्षान्वग्रे कृष्णोरतिमाशास्ते विजयोऽर्जुनः तस्य रथ एव
कुटुंबमकृत्यैरपि रक्षणीयो यस्य तस्मिन् आत्ततोत्रं प्रतोदो येन तस्मिन् धृताश्च ते हयानां रश्मयः प्रग्रहास्ते संतियस्य तस्मिन् व्रीह्यादिभ्यश्च
त्यनकारांतादपि रश्मि शब्दादिभिः तच्छ्रिया तया सारथ्याश्चिदाक्षणीयेशो भवान् सुसूषोर्मर्त्युमिच्छोः नन्वन्यायवर्तिनिकिमिति रतिः प्रार्थ्य-
तोऽत आह भगवत्यर्चित्यैश्वर्ये तदाह इह युद्धे हताः सर्वे यानिरीक्ष्य स्वरूपं तत्समानं रूपं गताः प्राप्ता इति दिव्यदृष्ट्या पश्यन्नाह ३९ ६९

क्षत्रधर्मेण युल्यमानास्तत्त्वरूपं प्राप्पुरित्येतन्नचित्रम् यतोमदांधा अपि प्राप्पुरित्याह ललितगतिश्च विलासश्चरासादिः मंजुगत्यादिभिरात्मी
यैस्तदीयेर्वाकल्पितउरुमानः पूजायासांताः अतउत्कटेनमदेनांधाविचशाः अतएवतदेकचित्तत्वेनतस्य कृतं कर्मगोवर्द्धनोद्धरणादिकमनुक
तवत्योगोपवध्योयस्यप्रकृतिस्वरूपमगन् अगमन् मकारलोपस्वार्धः किलप्रसिद्धम् तस्मिन्नेरतिरस्त्वितिपूर्वेणैवान्वयः ४० जगत्पूज्यतामनु
स्मरन्नाह मुनिगणैर्नृपवर्यैश्चसंकुलेख्याते अंतः सदसिसभामध्येयुधिष्ठिरस्यराजसूये एषांमुनिगणादीनांईक्षणीयः अहोरूपमहोमहि
मेत्येवमाश्चर्येणविलोकनीयः सन्उपपेदेप्राप एषजगतामात्मा ममदृशिगोचरः दृष्टिविषयः सन्नाविः प्रकटोवर्तते अहोमेभाग्यमितिभावः
४१ सोऽहंकृतार्थोऽस्मीत्याह तमिममजंसम्यगधिगतः प्राप्तोऽस्मि सम्यक्कमाह विधूतभेदमोहः तदर्थभेदस्योपाधिकत्वमाह आत्मकल्पि

ललितगतिविलासवल्गुहासप्रणयनिरीक्षणकल्पितोरुमानाः कृतमनुकृतवत्युन्मदांधाः प्रकृतिमगन् किलय-
स्यगोपवध्यः ४० मुनिगणनृपवर्यसंकुलेऽतः सदसियुधिष्ठिरराजसूयएषाम् अर्हणमुपपेदईक्षणीयोममदृशिगोच
रणेष आविरात्मा ४१ तमिममहमजशरीरभाजाहृदिहृदिधिष्ठितमात्मकल्पितानाम् प्रतिदृशमिवनेकधाऽकमेकं
समधिगतोऽस्मि विधूतभेदमोहः ४२ सूतउवाच कृष्णाएवमगवतिमनोवाग्दृष्टिवृत्तिभिः आत्मन्यात्मा
नमावेश्यसोऽतः श्वासोउपारमत् ४३ संपद्यमानमाज्ञायभीष्मब्रह्मणिनिष्कले सर्वेवभूवुस्तैतूष्णीं वयांसीवदिना
त्यये ४४ तत्रदुंदुभयोनेदुर्देवमानववादिताः शशङ्कः साधवोराज्ञारवात्येतुः पुष्पवृष्टयः ४५ तस्यनिर्हरणादी
निसंपरेतस्यभागेव युधिष्ठिरः कारयित्वा सुहृत्तंदुःखितोभवत् ४६ तुष्टुवुस्तुनयोहृष्टाः कृष्णांतद्गुह्यनामभिः
ततस्तेकृष्णाहृदयाः स्वाश्रमान्प्रययुः पुनः ४७ ततोयुधिष्ठिरोगत्वासहकृष्णागजाक्षयम् पितरस्वात्वयामास
गांधारीचतपस्विनीम् ४८

तानांस्वयंनिर्मितानांशरीरभाजांप्राणिनांहृदिहृदिप्रतिहृदयंधिष्ठितमधिष्ठितम् अकारलोपस्वार्धः नैकधाअनेक
धा अधिष्ठानभेदादनैकधाभातमित्यर्थः अत्रदृष्टांतः सर्वप्राणिनांदृशंदृशंप्रति एकमेवार्कमनेकधाप्रतीतमिवेति ४२ मनोवाग्दृष्टानांवृत्तिभिः प
रमात्मनिश्रीकृष्णोअंतरेविलीनः श्वासोयस्यसः ४३ निष्कलेनिरुपाधौसंपद्यमानंमिलितमाज्ञाय आलक्ष्य ४४ देवैर्मानवैश्चवादिताः राज्ञांमध्येये
साधवः अनसूयवः ४५ निर्हरणादीनिदाहसंस्कारादीनिसम्यक्परेतस्यमुक्तस्यापीत्यर्थः ४६ ४७ पितरंधृतराष्ट्रम् तपस्विनींसंतापवतीम् ४८

राजायुधिष्ठिरः ४९ इतिप्रथमैटीकायांनवमोऽध्यायः ९ दशमेकृतकार्यस्यहस्तिनापुरतोहरेः स्त्रोभिः संस्तूयमानस्यवर्ण्यतेद्वारकागमः
१ राज्यं चकारेत्युक्तं तत्र पृच्छति हत्वेति स्वस्वरिक्थेधनेस्पृहते स्मयेतेतथा यद्वा स्वरिक्थायस्पृहसंयामोयेषामतएवधनादिहरणादातता
यिनस्तान् हत्वा प्रत्यवरुद्धभोजनः बंधुवधदुःखेनसंकुचितभोगः राज्यलाभेनप्राप्तभोगोवा कथंराज्येप्रवृत्तः प्रवृत्तोवाततः किमकार्षीत् १
राज्यप्रवृत्तौश्रीकृष्णस्यप्रीतिंपर्यालोच्यप्रवृत्तइत्याशयेनोत्तरमाह वंशंकुरोः संरोहयित्वापरीक्षिद्रक्षणो न संरोह्य अंकुरितंकृत्वा कथंभूतम्
वंशदवाग्निनिर्हृतंवंशाएवदवोवनंतस्मादुद्धूतोयः क्रोधरूपोऽग्निः तेननिर्हृतंदग्धंनिजराज्येनिवेशयच २ प्रवृत्तौहेतुमुक्त्वाकिमकार्षीदित्य

पित्राचानुमतो राजा वासुदेवानुमोदितः चकारराज्यंधर्मेणपितृपैतामहंविष्कः ४९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
प्रथमस्कंधेयुधिष्ठिरराज्यप्रसंगेनामनवमोऽध्यायः ९ शौनकाउवाच हत्वास्वरिक्थस्पृधआततायिनोयुधि
ष्ठिरोधर्मभूतावरिष्ठः सहानुजैः प्रत्यवरुद्धभोजनः कथंप्रवृत्तः किमकार्षीत्ततः १ सूतउवाच वंशंकुरोर्वं
शदवाग्निनिर्हृतंसंरोहयित्वाभवभावनोहरिः निवेशयित्वानिजराज्यइश्वरोयुधिष्ठिरंप्रीतमनाबभूवह २ निशम्य
भीष्मोक्तमथाच्युतोक्तंप्रवृत्तविज्ञानविधूतविभ्रमः शशासगामिंद्रइवाजिताश्रयः परिध्युपातामनुजानुवर्तितः ३
कामंववर्षपर्जन्यः सर्वकामदुघामही सिषिचुः स्मव्रजान्गवः पयसोधस्वतीसुदा ४ नद्यः समुद्रागिरयः सवनस्पति
वीरुधः फलंत्योषधयः सर्वाः काममन्वृतुतस्यवै ५ नाधयोव्याधयः क्लेशादैवभूतास्महेतवः अजातशत्रावभवन्नुजं
तूनांराजिकर्हिचित् ६ उषित्वाहस्तिनपुरेमासान्कतिपयान्हरिः संहृदांचविशोकायस्वस्त्यप्रियकाम्यया ७
आमंश्चचाप्यनुज्ञातः परिष्वज्याभिवाद्यतम् आरुरोहरथंकेश्चित्परिष्वक्तोभिवादितः ८

स्योत्तरमाह निशम्येति प्रवृत्तंयद्वि
ज्ञानंपरमेश्वराधीनंजगत्नस्यतंत्रमित्येवंभूतेनविधूतोविभ्रमोहंकर्तृत्येवंभूतोमोहोयस्यसः अनुजैरेनुवर्तितः सेवितः सन् अजितः श्रीकृष्णाए
वाश्रयोयस्यसः परिधिः समुद्रस्तत्पर्यंतांगांपृथ्वीपालयामास ३ तस्यराज्यमनुवर्णयतिकाममितित्रिभिः महीसर्वकामदोग्धीबभूव व्रजान्गो
ष्ठानिऊधस्वतीः ऊधस्वत्यः ऊधः क्षीराशयः तद्वत्यः स्थूलोधसइत्यर्थः सिषिचुरभ्यषिंचन् ४ अन्वृतुक्रतावृतौ ५ आधयोमनोव्यथाः व्याधयो रोगाः
क्लेशाः शीतोष्णादिकृताः दैवंचभूतानिच आत्माचहेतुर्येषामाधिदैविकादीनांतेजंतूनांनाभवन् ६ इदानींद्वारकागमनंनिरूपयितुमाह उषित्वे
ति स्वस्त्यः सुभद्रायाः ७ तंयुधिष्ठिरम् ८

युयुत्सुः धृतराष्ट्रद्वेषयायाजातः गौतमः कृपः यमौनकुलसहदेवौ ९ अन्धश्चस्त्रियः सत्यसुताउत्तरा तस्याः पुनर्ग्रहणं गर्भरक्षककृष्णवि-
रहेमोहाधिक्यात् यद्वा मत्स्यसुतासत्यवती १० तेषां कृष्णविरहासहनं कैमुत्यन्यायेनाह सत्संगादिति द्वाभ्याम् सतासंगाद्देतोर्मुक्तः पुत्रा-
दिविषयोदुःसंगोयेनसः सद्भिः कीर्त्यमानं रुचिकरं यस्य यशः सकृदप्याकर्ण्य सत्संगं त्यक्तुं न शक्नोति ११ दर्शनादिभिस्तस्मिन् श्रीकृष्णो न्यस्ता
ऽप्यस्ताधीर्येषांते १२ अतएवानिमिषैर्नेत्रैः तमेव वीक्षमाणास्तत्र तत्रार्हणानयनाद्यर्थं चलन्ति स्म यतः स्नेहेन सम्यक्बद्धाः अतएव तमनु-
द्रुतानि गतानि चेतांसि येषांते १३ अगारान्निर्याति निर्गच्छति सति औलं कृत्याद्देतोः उद्गलत्स्ववत् बाष्पमशुन्यरुंधन् नेत्रे धेवस्तंभितवत्यः

सप्तद्राद्रौ पदी कुंती विराटतनया तथा गांधारी धृतराष्ट्रश्च युयुत्सुर्गौतमो यमौ ९ वृकोदरश्च धौम्यश्च स्त्रियो
मत्स्यसुतादयः न सोहिरे विमुह्यंतो विरहं शार्ङ्गधन्वनः १० सत्संगान्मुक्तदुःसंगो हातुं नोत्सहते बुधः कीर्त्यमानं य-
शो यस्य सकृदाकर्ण्य रोचन्मू ११ तस्मिन् न्यस्तधियुः पार्थाः सहैरन्विरहं कथम् दर्शनस्य शसलापशयनासनभो-
जनैः १२ सर्वतैः निमिषैरक्षैस्तमनुद्रुतचेतसः वीक्षतः स्नेहसंबद्धा विचेलुस्तत्र तत्र ह १३ न्यरुधन्नुद्गलद्बाष्प-
मौलं कृत्याद्देवकीकृते निर्यात्य गारान्नो भद्रमिति स्मृत्वा ह्यधवस्त्रियः १४ मृदंगशंखभेर्यश्च पणवानकगोमुखवाः धु-
धुर्यानि कघटाद्याने दुर्दुर्दुभयस्तथा १५ प्रासादशिरवरा रूढाः कुरुनार्यो दिदृक्षुः वरपुः कुसुमैः कृष्णो प्रेमव्रीडा-
स्मितेक्षणः १६ सितातिपत्रजग्राहमुक्तादामविभूषितम् रत्नदंडगुडाकेशः प्रियः प्रियतमस्य ह १७ उद्भवः सा-
त्यकिश्चैव व्यजने परमाद्भुते विकीर्यमाणः कुसुमैरेजमधुपतिः पथि १८ अश्रूयता शिषः सत्यास्तत्र तत्र द्विजेरि-
ताः नानुरूपा नुरूपाश्च निर्गुणस्य गुणात्मनः १९ अन्योऽन्यमासीत् संजल्प उत्तमं श्लोकचेतसाम् कौरवैर्द्रुपदपुरा-
णां सर्वश्रुतिमनोहरः २०

तत्र हेतुः अपभ्रंशोऽस्यात् अमंगलं माभूदित्येतदर्थम् १४ मृदंगादयो दशवाद्यभेदाः १५ प्रेमव्रीडास्मितपूर्वक-
मीक्षणं प्रासांताः १६ गुडाका निद्रा तस्या ईशः जितनिद्रोऽर्जुनः १७ व्यजने चामरे जगृहतुः मधुपतिः श्रीकृष्णः १८ सत्याः श्रीकृष्णो तासा-
मव्यभिचारात् किंतु नानुरूपाश्च ता अनुरूपाश्च निर्गुणस्य परमानंदस्य स्वरूपवेत्यादयो नानुरूपाः गुणात्मनो मानुष्यनाद्यावतारैः अनु-
रूपाश्चेत्यर्थः १९ सर्वासां श्रुतीनां मनोहरः उपनिषदोऽपि मूर्तिमत्यस्तं संजल्पमभ्यनंदनित्यर्थः २० ६१ ६२ ६३ ६४

तत्र तैजः सौंदर्याद्यतिशयेन विस्मिताभ्यः सर्वोभ्योऽन्याः स्त्रियः कथयन्ति नाप्रविस्मयः कार्यः साक्षादश्वरत्वादस्येति सवा इति चतुर्भिः वै
स्मरणो किलेति प्रसिद्धा प्रमाणद्योतकम् यएक एवा द्वितीयः पुरुष आसीत् स एवायं श्रीकृष्णः कुत्र आसीत् अविशेषे आत्मनि निष्पपंचो निज
रूपे कदा अग्रे गुणेषु गुणक्षोभात् पूर्वम् तथानि शिप्रलये च तस्य लक्षणम् जगतामात्मनि जीवे निमीलितात्मनि निमीलितात्मनिति
लुप्तसप्तम्यंतं पदम् जातावेकवचनम् ईश्वरे लीनरूपेषु जीवेषु सत्स्वित्यर्थः ननु जीवानां ब्रह्मत्वात्कथं लयः तत्राह सुप्तास्तशक्तिषु सतीषु जी
वोपाधिभूतसत्त्वादिशक्तिलय एव जीवलय इत्यर्थः २१ तदेवं सृष्टेरादौ प्रलयानंतरं च निष्पपंचावस्थानमुक्त्वा सृष्टिप्रलययोर्मध्ये सप्तपंचाव-
स्थानमाहुः स एवाप्रच्युतस्वरूपस्थितिरेव प्रकृतिमनुससार अधिष्ठितवान् भूयः पुनः सृष्टिप्रवाहस्यानादित्वात् कीदृशीम् निजवीर्यचोदितां

सर्वैकलायं पुरुषः पुरातनो यएक आसीदविशेष आत्मनि अग्रे गुणेषु जगदात्मनीश्वरे निमीलितात्मनि शिस्
सशक्तिषु २१ स एव भूयो निजवीर्यचोदितां स्वजीवमायां प्रकृतिसिं सृक्षतीम् अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधि-
त्समानोऽनुससार शास्त्रकृत् २२ सवा अयं यत्पदमत्र सूरयोजितेन्द्रिया निर्जितमातरि श्वनः पश्यति भक्त्युत्कलि
तामलात्मनानन्वेषसत्त्वं परिमार्पुमर्हति २३ सवा अयं सरव्यनुगीतसत्कथो वेदेषु गुह्येषु च गुह्यवादिभिः यएक
ईशो जगदात्मलीलया सृजत्यवत्यतिनतत्र सज्जते २४

स्वकालशक्तिप्रेरिताम् स्वांशभूतानां जीवानां मायां मोहिनीम् अतएव

सिं सृक्षतीं स्रष्टुमिच्छतीम् किमर्थमनुससार अनामरूपे आत्मनि जीवे रूपनामनीविधातुमिच्छन् उपाधिसृष्ट्या जीवानां भोगायेत्यर्थः कर्मा
णि च विधातुं वेदान्कृतवानित्याहुः शास्त्रकृदिति २२ अस्य दर्शनमतिदुर्लभमस्माभिर्लब्धमित्याहुः सर्वे अयम् यस्य पदं स्वरूपमंघ्रिवा निर्जि
तो मातरि श्वा प्राणो यैः ह्रस्वत्वमार्पम् ते सूरय एव पश्यन्ति केन भक्त्युत्कलित उत्कण्ठितः अमलो य आत्मा बुद्धिस्तेन दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या इति
श्रुतेः बुद्धिर्वैमल्यस्याप्ययमेव हेतुरित्याहुः ननु हे सखि एष एव सत्त्वं बुद्धिं परिमार्पुं सम्यक्शोधयितुमर्हति ननु योगादय इत्यर्थः यद्वा नु अ-
हो एष सत्त्वं ज्ञानं परिमार्पुं नाशयितुं दूरगमनेनाप्रत्यक्षीभवितुं नार्हति किं त्वनेन सहैवास्माभिर्गतव्यमित्यर्थः २३ पुण्यश्लोकतामाहुः हे सखि
यो वेदेषु रहस्यागमेषु च रहस्यनिरूपके रनुगीतसत्कथः अन्वनुगीताः सत्यः कथायस्य स एवायम् गानप्रकारमाहुः यएक ईश इत्यादि २४ ६५

एवंभूतस्यनानावतारेकारणमाहुः यदाहीति तमोव्याप्ताधीर्येषांतेनृपायदाअधर्मेणजीवंतिकेवलंप्राणान्मुष्यांति तत्रतदाएषएवभवायस्थि
 लैसल्वतः विशद्वसल्वेनरूपाणिदधत्तुभगादीनिधत्ते प्रकटयति युगेयुगेतत्तदवसरे भगमैश्वर्यम् सत्यंसत्यप्रतिज्ञत्वम् अतंयथार्थोपदेश
 कत्वम् दयाभक्तकृपासु यशः अद्भुतकर्मत्वम् २५ विशेषतः श्रीकृष्णावतारसौभाग्यवर्णयंति अहोइतिपंचभिः यत्तयस्मादेषपुरुषोत्तमः श्रियः
 प्रियःपतिः स्वजन्मनायदोःकुलमंचति पूजयतिसत्करोति अतःश्लाघ्यतमंतत् चक्रमणेनचमधोर्वनमशुरांसत्करोति अतस्तत्पुण्यतममिति त
 मवर्षस्याप्यत्यंतातिशयोःलमिति तत्राप्याश्चर्येअहोइत्युक्तम् २६ अहोबतअत्याश्चर्यम् किंतत् कुशस्थलीद्वारकासर्गउत्कृष्टइतियत्तद्यश
 स्तस्यतिरस्करीपरिभवकर्त्री सुवश्चपुण्ययशः कर्त्राभवति यद्यतः तत्रत्याः सर्वाः प्रजाः स्वानुग्रहेणइषितं प्रेषितंयत्स्मितंतत्पूर्वावलोक्यस्य

यदाह्यधर्मेणतमोधियोनृपाजीवंतितत्रैषहिसल्वतः किल धत्तेभगंसत्यमृतंदयांयशोभवायरूपाणिदधत्तुगोयुगे २५
 अहोअलंश्लाघ्यतमंयदोःकुलअहोअलंपुण्यतममधोर्वनम् यदेषपुंसांसृषभः श्रियः प्रियः स्वजन्मनाचक्रमणेन
 चंचति २६ अहोबतस्वयंशसस्तिरस्करीकुशस्थलीपुण्ययशस्करीसुवः पश्यंतिनित्यंयदनुग्रहेषितस्मितावलोकं
 स्वपतिंस्मयत्यजाः २७ नूनंयतस्नानहुतादिनेश्वरः समर्चितोह्यस्यगृहीतपाणिभिः पिबंतियाः सरलधरामृतमुहुर्ध
 जस्त्रियः संसुमुहुर्ददाशयाः २८ यावीर्यशुल्केनहृताः स्वयंवरे प्रमथ्यचैद्य प्रमुखान्निहिशुभिणः प्रद्युम्नसांबाबसु-
 तादयोऽपरायाश्चाहृताभौमवधेसहस्रशः २९ एताः परस्त्रीत्वमपास्तपेशलनिरस्तशौचंबतसाधुकुर्वते यासांगृहा
 त्युक्तरलोचनः पतिर्नजात्वपेत्याहृतिभिर्हृदिस्पृशन् ३०

तम् यद्वा अनुग्रहार्थमिषितमिष्टम् स्वस्यात्मनः पतिं श्रीकृष्णाम् नतुपित्रादि
 वत्तदेहमात्रपतिंनित्यंपश्यंतिस्म उषितमितिपाठेस्वानुग्रहार्थमुषितंकृतनिवासंनैतत्स्वर्गेऽस्तीत्यर्थः २७ हेसखि अस्यगृहीतपाणिभिः पत्नी
 भिरीश्वरोऽयमेवनूनंजन्मांतरेषुसमर्चितः यस्मिन्नधरामृतेआशयश्चित्तंयासांताः संमोहंप्राप्ताइतिमनोहरत्वमुक्तम् २८ एतत्पंचः याइति-
 द्वाप्याम् वीर्यप्रभावएवशुल्कंमूल्यंतेन शूभिणोबलिष्ठान् प्रद्युम्नः सांबश्चअंबश्चसुतायासांरुक्मिणीजांबवतीनाग्नजितीनांता आदियासां
 सत्यभामादीनांताः याश्चापराः अस्यश्लोकस्योत्तरश्लोकेनान्वयः २९ एताःस्त्रीत्वमेवपरंकेवलंसाधुशोभनंकुर्वते अपास्तंगतंपेशलंभद्रंस्वातं
 अयंयस्मात्तत् निरस्तंशौचंशुचिलंयस्मात्तथाभूतमपिजातुकदाचिदपिनापैतिननिर्गच्छति आहृतिभिव्याहारैः यद्वा पारिजातादिप्रियवस्त्वाह
 रणैः हृदिस्पृशन्नानंदयन् ३०

एवंविधाविचित्रागिरः सस्मितेन निरीक्षणेनाभिनन्दन् सहरिर्ययौ ३१ मधुहिषोऽपि गोपीथाय रक्षणाय स्नेहात्परेभ्यः शत्रुभ्यः शंकितः सन् प्रायुक्तं हस्त्यश्वरथपादातं सेनागंस्याच्चतुर्विधम् इत्येवंचतुरंगिणीं पृतनाम् सेनाम् ३२ पांडोः कुरुवंशजत्वात् पांडवा अपि कौरवा एव तान् प्रियैरुद्धवादिभिः सह ३३ कुरुक्षेत्रं कुरुदेशांतरगतमेव क्रमोऽत्र न विवक्षितः ३४ मरुर्निरुद्धकोदेशः धन्वोऽल्योदकः आनर्त्तास्व्योद्धारकादेशः सविष्मः उपागात्प्राप्तः हेमार्गव मनागीषत् श्रुतां वाहायस्यसः ३५ तत्र तत्र देशे तत्रत्यैर्जनैः प्रत्युद्यतानि निवेदितान्यर्हणान्युपायनानि यस्य सौमः सायमपराणहे पश्चाद्दिशं पश्चिमां दिशं भेजे प्राप्तः तदा च गविष्ठः स्वर्गस्थः सूर्यो गामुदकंगतः प्रविष्टोऽस्तंगत इत्यर्थः अङ्गो वा एष श

एवंविधा गदंतीनां सगिरः पुरयोषिताम् निरीक्षणेनाभिनन्दन् सस्मितेन ययौ हरिः ३१ अजातशत्रुः पृतनां गोपीथाय मधुहिषः परेभ्यः शंकितः स्नेहात्प्रायुक्तचतुरंगिणीम् ३२ अथ दूरागतान् शौरिः कौरवान् विरहातुरान् सन्निवर्त्य हतस्मिन्धान् प्रायात्स्वनगरीं प्रियैः ३३ कुरुजांगलपान्चालान् शूरसेनान् सयामुनान् ब्रह्मावर्त्तकुरुक्षेत्रं मत्स्यान्सारस्वतानथ ३४ मरुधन्वमतिक्रम्य सौवीराभीरयोः परान् आनर्त्तान् मार्गवोपागाच्छ्रुतवाहो मनाग्विष्मः ३५ तत्र तत्र हतत्रत्यैर्हरिः प्रत्युद्यतार्हणः सायं भेजे दिशं पश्चाद्गविष्ठो गंगतस्तदा ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० सूत उवाच आनर्त्तान् स उपव्रज्य स्मृद्धान् जनपदान् स्वकान् दध्मौदरवरं तेषां विषादं शमयन्निव १ स उच्चकाशो धवलोदरोदरोऽप्युरुक्रमस्याधरशोणशोणिमा दाध्मायमानः करकंजसंपुटे यथाऽञ्जखंडे कलहस उत्स्वनः २

तुरुदेल्यपः सायं प्रविशतीति श्रुतेः यद्वा तदा सायंकाले जातेरथादवतीर्य गविष्ठो भूमौ स्थितस्ततो गांजलाशयंगतः सन् पश्चाद्दिशं संध्यां भेजे उपासितवानित्यर्थः ३६ इति प्रथमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० आनर्त्तैः स्तूयमानस्य पुरीं निर्विशयबंधुभिः एकादशोरतिः सम्यग्यादवेंद्रस्य वर्ण्यते १ उत्सवैरुच्चलत्योरमुदंचध्वजतोरणम् उद्धसद्बलदीपालिस्त्रपुरं प्रफराविशत् २ स्मृद्धान् स स्मृद्धान् दरवरं पांचजन्यं शंखं दध्मौवादितवान् १ स इति दरः शंखः उच्चकाशो अतिशयेन शशभे कथं भूतः दरः करकंजसंपुटे दाध्मायमानः आपूर्यमाणः धवलं उदरं यस्य सः उरुक्रमस्य कृष्णस्याधरस्य यः शोणगुणस्तेन शोणिमायस्य सः कथमुच्चकाशो अञ्जखंडेरक्तकमलसमूहे कलहं स राजहंस उच्चकाशो यथा तद्वत् २

जगतोयद्भयंतस्यभयावहम् प्रत्यद्ययुः प्रत्यज्जग्मुः भर्तुर्दर्शनैलालसमौत्सुक्यंयासांताः ३ तत्रतस्मिन् श्रीरुघोरुपनीताः समर्पिताब-
लयउपायनानियाभिस्ताः निरपेक्षेऽपितस्मिन्नादरेणसमर्पणेदृष्टांतः रवेर्दीपमिवेति पितरमर्भकाइवतंसर्वसहृदमवितारमूचुरित्युत्तरेणा
न्वयः सहृद्वेनैवावितारंनतुकामेन अत्रहेतुः आत्मारामम् तत्रापिहेतुः परमानंदनिजस्वरूपलाभेनैवपूर्णकामम् ५ विरिचोब्रह्मावैरि-
च्याः सनकादयः इहसंसारेपरंक्षेममिच्छतांपरायणंपरमंशरणम् कुतःपरेषांब्रह्मादीनांप्रभुरपिकालोयत्रप्रफर्नभवेत् ६ अतोभवाय
उद्भवायनोऽस्माकंलभव हेविश्वभावन कृतिनः कृतार्थाः बभूविमजातावयम् ७ कृतार्थत्वमेवाहुः अहोभवतावयंसनाथाःस्म यद्यस्मात्त

तमुपश्रुत्यनिनदंजगद्भयभयावहम् प्रत्यद्ययुः प्रजाःसर्वाभर्तुर्दर्शनैलालसाः ३ तत्रोपनीतबलयोरवेर्दीपमि
वाहताः आत्मारामंपूर्णकामंनिजलाभेननित्यदा ४ श्रीत्सुकुल्लसुखाः प्रोचुर्हर्षगद्गदयागिरा पितरंसर्वसहृदम
वितारमिवार्भकाः ५ नताःस्मतेनाथसदाधिपंकजंविरिचिवैरिच्यसुरेद्रवंदितम् परायणंक्षेममिहेच्छतांपरुनय
त्रकालःप्रभवेत्परःप्रभुः ६ भवायनस्त्वभवविश्वभावनत्वमेवमाताऽथसहृदपतिःपिता त्वंसहुरुर्नःपरमंचदेवतं
यस्यानुवृत्त्याकृतिनोबभूविम ७ अहोसनाथाभवतास्मयद्वयंत्रैविष्टपानामपिदूरदर्शनम् प्रेमस्मितस्निग्ध-
निरीक्षणाननंपश्येमरूपंतवसर्वसौभगम् ८ यद्वंबुजाक्षापससारभोभवान्कुरुन्मधून्वाऽथसहृदिदृक्षया
तत्राब्दकोटिप्रतिमःक्षणोभवेद्रविंविनाऽक्षणोरिवनस्तवाच्युत ९ इतिचोदीरितावाचः प्रजानांभक्तवत्सलः शृ
ण्वानोऽनुग्रहंदृष्ट्यावितन्वन्प्राविशत्पुरीम् १० मधुभोजदशाहार्हककुरांधकष्टिभिः आत्मतुल्यबलैर्गुप्तांना
गौर्भोगवतीमिव ११

वरूपंपश्येम त्रैविष्टपानामपिदूरेदर्शनंयस्यतत् देवानामपिदुर्लभमित्यर्थः प्रेम्णायस्मितंतद्युक्तंस्निग्धंनिरीक्षणं
यस्मिन्तदाननंयस्मिन्तद्रूपम् सर्वेषुचांगेषुसौभगंयस्मिन्तत् ८ अर्भकाइवसकरुणमाहुः यर्हियदा भोअंबुजाक्ष नोभवानितिपादेन
इत्यनादरेषष्टी अस्मान्अनादृत्यअपससार अपहायजगाम कुरुन्हस्तिनापुरम् मधून्मथुरांवा तत्रतदारविंविनाआध्यादक्ष्णोर्यथा
एवंतवनः त्वदीयानामस्माकमपीत्यर्थः ९ इतिचएवंविधाः अन्याश्चोच्चारितावाचः शृण्वन् दृष्ट्यासाभिनंदावलोकेनानुग्रहंकुर्वन्पुरीं
द्वारकांप्राविशत् १० तांद्वारकांस्तौतिपंचभिः स्वतुल्यबलैः मधुभोजादिभिः गुप्तांरक्षिताम् ११

सर्वेषु भूतसु सर्वविभवाः पुष्पादिसंपदो येषां ते पुण्यवृक्षाः लताश्रमाः लतामंडपाश्च येषु तैरुद्यानादिभिः वृता ये पद्माकराः सरांसितैः श्रीः
शोभायस्यांताम् उद्यानं फलप्रधानम् उपवनं पुष्पप्रधानम् आरामः क्रीडार्थं वनम् १२ गोपुरं पुरद्वारम् द्वारं गृहद्वारम् कृतानिकौतुके-
नोत्सवेन तोरणानियस्यांताम् गरुडादिचिन्हांकितध्वजाः जयप्रदयंत्रांकिताः पताकाः चित्राणां ध्वजपताकानामग्रेः अंतःप्रतिहत आत-
पोयस्यांताम् १३ संमार्जितानि निःसारितरजस्कानि महामार्गादीनियस्यांताम् महामार्गाः राजमार्गाः रथ्याः इतरमार्गाः आपणकाः प-
ण्यवीथयः चत्वरण्यंगणानि फलादिभिरुत्सामवकीर्णानि १४ १५ प्रेष्ठमंत्ररात्मानमायांतं निशम्य श्रुत्वा वसुदेवादयः प्रत्यज्जग्मु-
रिति चतुर्थेनान्वयः १६ प्रहर्षवेगेन उच्छ्वसितानि उद्ध्वितानि शयनादीनि ये स्ते श्वसप्लुतगतौ १७ वारणोदं मंगलार्थं पुरतः कृत्वा

सर्वर्तुसर्वविभवपुण्यवृक्षलताश्रमैः उद्यानोपवनारामैर्वृतपद्माकरश्रियम् १२ गोपुरद्वारमार्गेषु कृतकौतुकतोर-
णाम् चित्रध्वजपताकाग्रैरतःप्रतिहतातपाम् १३ संमार्जितमहामार्गरथ्यापणकचत्वराम् सिक्तांगंधजलैरुत्सां
फलपुष्पाक्षतांकुरैः १४ द्वारिद्वारिगृहाणांच दध्यक्षतफलेक्षभिः अलंकृतां पूर्णकुम्भैर्बलिभिर्धूपदीपकैः १५
निशम्य प्रेष्ठमायांतवसुदेवो महामनाः अक्रुरथोग्रसेनश्च रामश्चाद्भुतविक्रमः १६ प्रद्यस्नश्चोरुदेष्याश्च सांबो
जांबवतीसुतः प्रहर्षवेगोच्छ्वसितशयनासनभोजनाः १७ वारणोदं पुरस्कृत्य ब्राह्मणैः सस्रमंगलैः शंखतूर्यनि-
नादेन ब्रह्मघोषेण चाहताः प्रत्यज्जग्मुरथैर्दृष्टाः प्रणयागतसाध्वसाः १८ वारमुख्याश्च शतशो यानैस्तद्दर्श-
नोत्सकाः लसत्कुंडलनिर्भातकपोलवदनश्रियः १९ नटनर्तकगंधर्वाः सूतमागधबंदिनः गायतिचोत्तमश्लोक-
चरितान्यद्भुतानि च २० भगवांस्तत्र बंधूनां पौराणामनिवर्तिनाम् यथाविध्युपसंगम्य सर्वेषां मानभादधे २१

सस्रमंगलैः सस्रमंग

लंपुष्पादितद्युक्तपाणिभिः ब्रह्मघोषो मंत्रपाठः प्रणयेन स्नेहेनागतं साध्वसंसंभ्रमो येषां ते १८ वारमुख्या नटादयश्च प्रत्यज्जग्मुः लसत्कुंडलैर्निर्भा-
तानियानि कपोलानि तैर्वदनेषु श्रीः शोभायासांताः वारमुख्याः नर्तक्योवेश्या इति यावत् १९ अद्भुतानि चेत्येति चकारस्य बंदिनश्चेत्यन्वयः नटानवर-
साभिनयचतुराः तालाद्यनुसारेण नृत्यंतो नर्तकाः गंधर्वा गायकाः सूताः पौराणिकाः प्रोक्ता मागधवंशशंसकाः बंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसह-
शोक्तयः ते सर्वे गायतिचेति चकारस्यान्वयः २० यथाविधियैः सह यथोचितं तैस्तथा समागमं कृत्वा सर्वेषां मानं कृतवानित्यर्थः २१ ४९ ४९

तदाह प्रवृत्तेति प्रवृत्तं प्रवृत्तं शिरसानतिः अभिवादनं वाचनतिः आशवास्यामयं दत्वा शययाकानभिव्याप्यवरैरभीष्टदानैश्चमानं कृतवान् २२
 अन्यैश्च बन्दिभिः २३ तस्यैक्षण्येन महानुल्लोचोयासांताः २४ यत्नयस्मात् नित्यं सदा अच्युतं निरीक्षमाणानामपि दृशो नैव तृप्यन्ति अत आरुरुहुः
 कथं भूतम् श्रियः शोभायाः धामस्थानमंगं यस्य तम् २५ एतदेवाभिनयेनाह श्रियो लक्ष्म्याः यस्योरः वक्षः निवासः यस्य मुखं सर्वप्राणिनां दृशा
 सौंदर्यामृतपानाय पात्रम् यस्य बाहवो लोकपालानां निवासः सारं श्रीकृष्णांगायंती तिसारंगाः भक्तास्तेषां यस्य पादांबुजं निवासः तं निरीक्षमाणानां
 नांदश इति पूर्वेषां न्वयः २६ सितैरातपत्रव्यजनैरुपस्कृतो मंडितः अर्कश्च उडुपो नक्षत्रसहितश्चंद्रश्च चापमिंद्रधनुश्च वैद्यकं विद्यते जश्नैः अर्कः
 श्रृंगश्च सोपमानम् नक्षत्राणि पुष्पवृष्टेः चंद्रः परिष्कृतमंडलाकारयोश्चामरव्यजनयोः चापं वनमालायाः विद्यते जः पिशंगवाससोः अभूतो

प्रवृत्ताभिवादानां श्लेषकरस्पर्शस्मितेक्षणैः आशवास्य चाशयपाकेभ्योवरैश्चाभिमतैर्विभ्रः २२ स्वयंच गुरुभिर्विभ्रैः स
 दारैः स्थविरेरपि आशीर्भिर्युज्यमानो न्येर्बन्दिभिश्चाविशत्पुरम् २३ राजमार्गं गते कृष्णद्वारकायाः कुलस्त्रियः ह-
 स्थापंयारुरुहुर्विप्रतदीक्षणमहोत्सवाः २४ नित्यं निरीक्षमाणानां यदपि द्वारकोकसाम् न वितृप्यति हि दृशः श्रियो
 धामांगमच्युतम् २५ श्रियो निवासो यस्योरः पानपात्रमुखं दृशाम् बाहवो लोकपालानां सारंगाणां पादांबुजम् २६ सि-
 तातपत्रव्यजनैरुपस्कृतः प्रसूनवर्षैरभिवर्षितः पृथि पिशंगवासावनमालया बभौघनो यथाः केडुपचापवैद्यकैः २७
 प्रविष्टस्तु गृहं पित्रोः परिषक्तः स्वमातृभिः ववंदेशिरसा सप्तदेवकी प्रमुखामुद्रा २८ ताः पुत्रमंकमारोप्य स्नेहस्तुत-
 पयोधराः हर्षं विह्वलितात्मानः सिषिचुर्नेत्रजैर्जलैः २९ अथाविशत्स्वभवनं सर्वकाममनुत्तमम् प्रासादायत्र पत्नीनां
 सहस्राणि च षोडश ३० पत्न्यः पतिं प्रोष्या गृहानुपागतं विलोक्य संजातमनो महोत्सवाः उत्तस्थुरारात्सहसा सनाशयात्सा
 कंत्रतेर्ब्राडितलोचनाननाः ३१ पमेयम् यदि घनस्योपरि सूर्यविंबम् उभयतश्चंद्रौ सर्वतो नक्षत्राणि मध्ये च मिलितं चाप्रदयम् स्थिरं
 विद्युत्तेजश्च यदि भवेत्तर्हि स घनो यथा भाति तथा हरिर्बभौ वित्यर्थः ३२ देवकी प्रमुखाः सप्तववंदइति मातृसौंदर्यादादरविशेषज्ञापनार्थमुक्तम्
 अष्टादशापिवसुदेवभार्यामातृतुल्यत्वात् नमस्कृता एव २८ २९ सहस्राणि च षोडश इति चकारादष्टोत्तरशताधिकानीति ज्ञेयम् ३० प्रोष्यदेशा-
 तरे उषित्वा आरात् दूरादेव विलोक्य संजातो मनसि महोत्सवो यासांताः आसनादाशयाच्च आसनाद्देहेनोत्तस्थुः आशयोऽतः करणं तस्माद-
 प्यात्मना उत्तस्थुः श्रीकृष्णो नात्मनः संश्लेषेऽतः करणव्यवधानमपि नासहंतेत्यर्थः ब्राडितानिलोचनान्या ननानि च यासांताः अपांगैरेव वी-

क्षणात्तद्ब्रीडितलोचनाः अवनतमुखत्वाद्ब्रीडिताननाः साकं व्रतैरिति हास्यक्रीडावर्जनादिनियमा अपिताभ्युत्तस्थुरित्यर्थः धृतव्रता एवोत्तस्थु-
रिति वा व्रतानि च याज्ञवल्क्योक्तानि क्रीडांशरीरसंस्कारं समाजोत्सवदर्शनम् हास्यं परगृहेयानं त्यजेत्सोषितभर्तृकेति ३१ आयातंतं पतिं द-
र्शनात्पूर्वमात्मना बुद्ध्यापरिरेभिरे ततो दृष्टिभिः ततः समीपमागतमात्मजैः पुत्रैर्गृहीतकंठमालिङ्गयंत्यइव स्वयमालिङ्गितवत्यित्यर्थः अत्र हेतुः
दुरंतभावागंभीराभिप्रायाः तदा च तासां नेत्रयोर्निरुद्धमप्यंबुवाप्यंबैकुव्यात् वैयस्यादास्यवत् ईषत्कस्याव अतएव धैर्यहान्या विलज्जतीनाम्
हैभृगुवर्यचित्रं शृण्वति ३२ पार्श्वगतः समीपस्थः तत्रापिरहोगतः एकांतं प्रवर्तते स्म पदे पदे प्रतिक्षणं नवं नवमेव अत्र कैमुत्यन्यायः काविरमे-
तेति चलाच्चलस्वभावाऽपि ३३ उक्तं श्रीकृष्णचरितं संक्षिप्याह एवमिति द्वाभ्याम् क्षितेभिरायजन्मयेषाम् असौहिणीभिः कृत्वा परिवृत्तं

तमात्मजैर्दृष्टिभिरंतरात्मना दुरंतभावाः परिरेभिरे पतिम् निरुद्धमप्यास्त्रवदंबुनेत्रयोर्विलज्जतीनां भृगुवर्यवैकु-
वात् ३२ यद्यप्यसौ पार्श्वगतोरहोगतस्तथाऽपि तस्यांघ्रियुगं नवं नवम् पदे पदे काविरमेततस्य दाञ्चलाऽपियच्छीर्ण-
जहातिकर्हिचित् ३३ एवं नृपाणां क्षितिभारजन्मनामसौहिणीभिः परिवृत्ततेजसाम् विधाय वैरं श्वसनो यथाऽनलं
मिथोवधेनोपरतो निरायुधः ३४ स एष नरलोके स्मिन्नवतीर्णः स्वमायया रेमेस्त्रीरत्नकूटस्थो भगवान्प्राकृतो यथा
३५ उद्दामभावपिशनामलवल्गुहासब्रीडाऽवलोकनिहतोऽमदनोऽपियासाम् संमुह्यन्वापमजहात्यमदोत्तमास्ता
यस्येन्द्रियविमथितुंकुहकैर्नशोक्तः ३६ तमयं मन्यते लोको ह्यसंगमपिसंगिनम् आत्मौपम्येन मनुजं व्यापृण्वानं यतो
बुधः ३७

सर्वतः प्रसृतं तेजः प्रभावो येषाम् श्वसनो वायुः वेणूनामन्योऽन्यसंघर्षेणानलं विधाय मिथो दाहेन यथोपशाम्यति तद्वत् ३४ स्त्री-
रत्नकूटस्थः उत्तमस्त्रीकटवस्थः ३५ नन्वेवं स्त्रीसंगादिभिः संसारप्रतीतेः कथं भगवानवतीर्ण इत्युच्यते तत्राह उद्दामेति द्वाभ्याम् यासां सु-
द्दामोगंभीरो योभावोऽभिप्रायः तस्य पिशनः सूत्रकोऽमलो वल्गुः सन्दरो हासः ब्रीडाऽवलोकश्च ताभ्यां निहतः अमदनः श्रीमहादेवोऽपि संमु-
ह्यलज्जया चापं पिनाकमजहात् एवं प्रभावाः याः स्त्रिय इत्येतावद्विवक्षितम् यद्वा भगवतो मोहिनीरूपेण महेशोऽपि मोहित एवमेतां श्वहृग्वि-
लासा एवेति तथोक्तम् ताः कुहकैः कपटैर्विभ्रमैर्यस्येन्द्रियमनः विमथितुं क्षोभयितुं न शक्ताः ३६ तं श्रीकृष्णमयं प्राकृतो लोकः आत्मौपम्ये-
न स्वसादृश्येन संगिनं मनुजं मन्यते अत्र हेतुः व्यापृण्वानं व्यापियमाणम् यतोऽयमबुधः अतस्त्वज्ञः ३७

कुत इत्यपेक्षायामैश्वर्यलक्षणमाह एतदिति ईशस्य ईशानमैश्वर्यनामैतदेव किंतत् प्रकृतिस्थोऽपि तस्यागुणैः सखदुःखादिभिः सदानयु
ज्यत इतियत् यथा आत्मस्थैरानंदादिभिरात्माश्रयाऽपि बुद्धिर्नयुज्यते तद्वत् वैधर्म्ये दृष्टान्तो वा आत्मस्थैः सत्ताप्रकाशादिभिर्यथा बुद्धिर्नयुज्य
त इति एवं वा असदात्मा देहः तत्रस्थैर्गुणैस्तदाश्रया बुद्धिस्तदुपाधिर्जीवो यथा युज्यते एवं प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैर्नयुज्यत इतियत् एतदीशान
मीशस्येति ३८ तस्य त्व्योऽपि तस्य तत्त्वं न जानंतीत्याह तस्मैणमात्मवश्यम् रह एकांते अनुव्रतमनुसृतं च मे निरे भर्तुरप्रमाणविदः प्रमाणमि
यत्ताम् महिमानमजानंत्य इत्यर्थः ईश्वरं ह्येव ज्ञमतयः अहं वृत्तयो यथा स्वाधीनं स्वधर्मयोगिनं मन्यते तद्वत् यद्वा यथा यथा मतयः कल्पनाः त
था तथा तमीश्वरं स्त्रैणादिरूपं मे निर इत्यर्थः ३९ इति प्रथमे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ पुरोक्तं यत्संगा यद्गोणिदंडादिविस्तरा

एतदीशानमीशस्य प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः नयुज्यते सदात्मस्थैर्यथा बुद्धिस्तदाश्रया ३८ तं मे निरेऽबलामूढाः स्त्रैणंचानु
व्रतं रहः अप्रमाणविदो भर्तुरीश्वरं मतयो यथा ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे श्रीकृष्णद्वारकाप्र
वेशो नामैकादशोऽध्यायः ११ शौनका उवाच अश्वत्थाम्नोऽपसृष्टेन ब्रह्मशीर्ष्णो रूतेजसा उत्तरायाह-
तोगर्भ ईशेन जीवितः पुनः १ तस्य जन्म महाबुद्धेः कर्माणि च गृणीहि नः निधनं च यथैवासीत् स प्रेत्य गतवान् यथा
२ तदिदं श्रोतुमिच्छामि गदितुं यदि मन्यसे ब्रूहि नः श्रद्धा नानां यस्य ज्ञानमदाच्छुक्रः ३ सूत उवाच अ
पीपलद्वर्मराजः पितृवद्व्रजयन् प्रजाः निस्पृहः सर्वकामेभ्यः कृष्णपादाब्जसेवया ४ संपदः क्रतवो विप्रामहिषीभ्योऽतरोम
ही जंबुद्वीपाधिपत्यं च यशश्च त्रिदिवंगतम् ५

तद्वादशोऽनुत देवाश्च परीक्षिज्जन्मवर्ण्यते १ परीक्षितोऽथ राजर्षेर्जन्मकर्मविला
पनम् संस्थांच पांडुपुत्राणां वस्ये कृष्णकथोदयमिति प्रतिज्ञाय पांडवानां राज्यस्थितिरूपोद्वातरूपासप्रसंगं सप्तमाध्यायमारभ्य निरूपिता इदा
नीमौपोद्वातिकमुक्तानुवादपूर्वकं पृच्छति अश्वत्थाम्नेति उपसृष्टेन विस्मृष्टेन तस्य जन्मोत्पादे ब्रूहीत्युत्तरेणान्वयः १ सपरीक्षितप्रेत्य देहं त्यक्त्वा
२ प्रार्थयेन त्वाज्ञापयामीत्याह गदितुं यदि मन्यसे अनुग्रहेण तर्हि ब्रूहीति यस्य ज्ञानमदाच्छुक्र इति श्रवणेच्छायां कारणम् ३ निस्पृहस्यापि रा
ज्ञः श्रीकृष्णानुग्रहात् तादृक्पौत्रः समजनीति वक्तुं तस्य श्रीकृष्णो भक्त्युद्रेकमाह अपीपलदिति त्रिभिः पितृवदपीपलत् पालयामास ४ क्रतवः
तदुपार्जितान्नोकाश्च ५

सरस्वार्हाः सुराणां स्पृहणीयास्ते संपदादयः कामाः विषयाराज्ञः किं सुदं प्रीतिमधिजहुः न हतवन्त इत्यर्थः अत्र हेतुः सुकुंदे एव मनो यस्येति क्ष
धितस्य अन्नेकमनसो यथा इतरे स्त्रकूचं दनादयो न कुर्वन्ति तद्वत् ६ प्रस्तुतमाह मातुरिति ७ पुरदं स्वरुणं स्फुरन् पुरदमौलिर्यस्यास्ति तं ब्रीह्यादि
प्यश्चेति इति प्रत्ययः अपीच्यमतिस्फुरदं श्यत इति दर्शनं रूपं यस्य तम् तडिह्वाससीयस्येति श्याममिति च पदाभ्यां विद्युत्तमेघोपमा सूचिता
अच्युतमविकारम् ८ तसंदाहोत्तीर्णयत्कांचनं तन्मये कुंडले यस्य क्षतजाक्षंसं संभादत्यारक्तनेत्रम् अहोमद्भक्तस्यापि गर्भास्त्रपीडेति क्रोधेनेति भा
वः अस्त्रतेजोविधमंतं विनाशयंतम् नीहारं हिमं गोपतिः सूर्य इव एवं विधंगर्भगतो बालः सन्निकर्षे समीपे ददर्श दृष्ट्वा चासौ कइति पर्यैक्षत वित

किं ते कामाः सरस्वार्हा सुकुंदमनसो द्विजाः अधिजहुः सुदं राज्ञः क्षधितस्य यथेतरे ६ मातुर्गर्भगतो वीरः सतदा मृगुनंद
न ददर्श पुरुषं कंचिद्दृष्ट्यमानो अस्त्रतेजसा ७ अंगुष्ठमात्रममलं स्फुरत् पुरदमौलिनम् अपीच्य दर्शनं श्यामं तडिह्वासस
मच्युतम् ८ श्रीमद्दीर्घचतुर्बाहुं तप्तकांचनकुंडलम् क्षतजाक्षंगदापाणिमात्मनः सर्वतो दिशम् परिभ्रमंतमुल्काभा
म्रामयंतं गदां मुहुः ९ अस्त्रतेजःस्वगदयानीहारमिव गोपतिः विधमंतं सन्निकर्षे पर्यैक्षत कइत्यसौ १० विधूयत दमे
यात्मा भगवान् धर्मगुप्तिभुः मिषतो दशमास्यस्य तत्रैवातेर्दधे हरिः ११ ततः सर्वगुणोदधे सात्तुकूलग्रहोदये जज्ञे वंश
धरः पांडोर्भूयः पांडुरिवोजसा १२ तस्य प्रीतमनाराजा विप्रैर्धौम्यैः कृपादिभिः जातकं कारयामास वाचयित्वा च मंगलम्
१३ हिरण्यगामही ग्रामान् हस्त्यश्वा नृपतिर्वरान् प्रादात्स्वन्नं च विप्रैः प्रजातीर्थे सतीर्थवित् १४ तमूचुर्ब्राह्म
णास्तु शराजानं प्रश्रयान्वितम् एष ह्यस्मिन् यजातंतो पुरूषाणो रवर्षभ १५

किं तवान् १० अमेयात्मा कथं तद्विधूतवानित्यवितर्क्य

रूपः धर्मगोपायतीति धर्मगुप् यद्वा धर्मगोपायंतीति धर्मगुपो राजानः तत्प्रभः तेषामपि पालकत्वात् दशमासपरिच्छेदस्य तस्य मिषतः पश्यतः य
त्र दृष्टस्तत्रैवांतर्हितः न त्वन्यत्र गतः यतो विष्णुः सर्वगतः ११ उदकं उत्तरफलम् सर्वगुणानामुत्तरोत्तराधिक्यसूचकं लग्ने तत्र हेतुः अनुकूलैरन्यैर्ग्रहीः
सहितानां शतमयहाणा मुदयो यस्मिन् १२ जातकं जातकर्म मंगलं पुण्याहम् १३ वरान् श्रेष्ठान् स्वन्नं शोभनमन्नं च यावन्निच्छिद्यते नालं तावन्नामो
तिसूतकम् छिन्ने नाले ततः पश्चात्सूतकं तु विधीयत इति वचनात् ततः पूर्वप्रादात् आमन्नं वा प्रजातीर्थे पुत्रोत्पत्तिपुण्यकाले तीर्थविद्वानकालज्ञः
पुत्रे जाते व्यतीपाते दत्तं भवति चाक्षयम् इति स्मृतेः देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जातो ह्यजन्मनाम् आयांति हि नृपश्चैव पुण्याहमिति चाब्रुवन् नित्यं १४ हे पौर
वर्षभ पुरूषाणं पुरुवंश्यानाम् १५

शकुलेशदेअस्मिन्प्रजातंतौदैवेन कथंभूतेन अप्रतिघातेनदुर्वारेणसंस्थांनशमुपेयुषिगतेसति वोऽनुग्रहार्थाययस्मात्प्रभवनशैलेनश्रीवि
ष्णुनारातोदत्तः १६ तस्मान्नोकेविष्णुरातइतिनास्नामविष्यति महाभागवतश्च गुणैश्चमहान्मविष्यति नात्रसंदेहइतितराजानंब्राह्मणाऊ-
चुरितित्रयाणामन्वयः १७ महाभागवतोमविष्यतीत्युक्तेहृष्टः पृच्छति अपिस्वित्किंस्वित् साधवादेनसुयशसासकीर्त्याचानुवर्तितामवि
ष्यतीतिपूर्वस्यैवातः परमप्यनुषंगः १८ प्रजानामवितारक्षकः मानवः मनोःपुत्रः ब्राह्मणेषुहितः सत्यप्रतिज्ञश्चश्रीरामोयथा १९ उशीनर
देशाधिपतिः शिबिः येनस्वमांसंश्येनायदत्वाशरणागतः कपोतोरक्षितः स्वानांज्ञातीनाम् यज्वनांचयशोविस्तारकोदौष्यंतिर्भरतइव २० अ-

दैवेनाप्रतिघातेनशकुलेशसंस्थासुपेयुषि रातोवोऽनुग्रहार्थायविष्णुनाप्रमविष्णुना १६ तस्मान्नान्नाविष्णुरातइति
लोकेषुहृच्छ्रवाः मविष्यतिनसंदेहोमहाभागवतोमहान् १७ युधिष्ठिरउवाच अप्येषवंप्रयान्नराजर्षी
न्पुण्यश्लोकान्महात्मनः अनुवर्तितासुयशसासाधुवादेनसत्तमाः १८ ब्राह्मणाऊचुः पार्थप्रजावितासा
क्षादिह्वाकुरिवमानवः ब्रह्मण्यःसत्यसंधश्चरामोदाशरथिर्यथा १९ एषदाताशरण्यश्चयथाह्योशीनरःशिबिः
यशोवितनितास्वानांदौष्यंतिरिवयज्वनाम् २० धन्विनामग्रणीरेषतुल्यश्चार्जुनयोर्द्वयोः हुताशइवदुर्धर्षःसमुद्र
इवदुस्तरः २१ मृगेंद्रइवविक्रांतोनिषेव्योहिमवानिव तितिक्ष्वसुधेवासौसहिष्णुःपितराधिव २२ पितामहसमः
साम्येप्रसादेगिरिशोपमः आश्रयःसर्वभूतानांयथादेवोरमाश्रयः २३ सर्वसद्गुणमाहात्म्यएषकृष्णामनुव्रतः रंति-
देवइवोदारोययातिरिवधार्मिकः २४ धृत्याबलिसमःकृष्णोप्रह्लादइवसद्ग्रहः आहर्त्तैर्षोऽश्वमेधानांरुद्धानांपर्युपा
सकः २५ राजर्षीणांजनयिताशास्ताचोत्पथगामिनाम् निग्रहीताकलेरिषभुवोधर्मस्यकारणात् २६ तक्षकादा
त्मनोमृत्कंद्विजपुत्रोपसर्जितान् प्रपत्यतउपश्रुत्यमुक्तसंगःपदंहरैः २७

र्जुनयोः पार्थकर्त्तव्यीर्ययोः २१ हिमवानिवसतां-
निषेव्यः अनन्यगतिकत्वेनवसुधेवतितिक्ष्वः संता प्रीत्यामातापितराविवसहिष्णुः २२ पितामहोब्रह्मातेनसमःसाम्येसमत्वेरमाश्रयोहरिः
२३ सर्वैःसद्गुणैर्माहात्म्यंयत्तस्मिन्श्रीकृष्णातुल्यः २४ धृत्याधैर्येणसद्ग्रहःसन्मद्रःग्रहः अभिनिवेशोयस्यसः आहर्त्ताकर्त्ता २५ राजर्षीणां-
जनमेजयादीनाम् २६ द्विजपुत्रेणपेरितान्तक्षकादात्मनोमृत्कमुपश्रुत्यहरेः पदंप्रपत्यते भजिष्यति २७ ६२ ६२ ६२

ततश्च जिज्ञासितमात्मनो याथात्म्येन सः इदं शरीरं गंगायां हित्वा अकुतोभयं पदं यास्यति २८ लब्धा उपपत्तिः पूजायै स्ते २९ परीक्षिदिति
नामनिर्वक्ति स एष इति यद्यस्मात्प्रकः समर्थः सन् गर्भे दृष्टं पुरुषमनुध्यायन् इह दृश्यमानेषु नरेषु मध्ये सर्वमपि नरं परीक्षेत अयमसौ भवे-
दिति नो वेति विचारयेदतः परीक्षिदिति विख्यातः पूर्वदृष्टमिति वा पाठः ३० शकुन्तलपक्षे सप्तसिद्धउडुपोऽन्वहं यथा काष्ठाभिः पंचदशक-
लाभिरा पूर्यमाणो वर्द्धते एवं पितृभिर्युधिष्ठिरादिभिः कामैश्चतुः षष्टिकलाभिश्चा पूर्यमाणो वर्द्धते ३१ पूर्वमपहृष्योक्तानश्वमेधान्स्वाव-
सरे सप्रकारं कथयति ज्ञातिद्रोहस्य हानेच्छया यक्ष्यमाणः करदंडयोरन्यत्र ताभ्यां विनाऽलब्धधनो दध्यौ चिंतयामास करदंडजस्य परिजन-

जिज्ञासितात्मयाथात्म्यो मुनेर्व्याससुतादसौ हित्वेदं नृपगंगायां यास्यत्यद्वाऽकुतोभयम् २८ इति राज्ञ उपदि-
श्य विप्रजातककोविदाः लब्धोपचितयः सर्वे प्रतिजग्मुः स्वकान् गृहान् २९ स एष लोकविख्यातः परीक्षिदिति
यत्प्रकः गर्भे दृष्टमनुध्यायन् परीक्षेत नरेषु हि ३० सराजपुत्रो वर्द्धते आशुशकुन्तलवोडुपः आपूर्यमाणः पितृभिः
काष्ठाभिरिव सोऽन्वहम् ३१ यक्ष्यमाणोऽश्वमेधेन ज्ञातिद्रोहजिहासया राजालब्धधनो दध्यौ वन्यत्र करदंड-
योः ३२ तदभिप्रेतमालक्ष्य प्रातरोच्युतचोदिताः धनं प्रहीणमाजङ्गुरुदीच्यां दिशि भूरिशः ३३ तेन संभृतसंभारो
धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः वाजिमैधौ स्त्रिभिर्भीतो यज्ञैः समयजह्हरिम् ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कं-
धे परीक्षिज्जन्माद्युत्कर्षो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच विदुरस्तीर्थयात्रायामैत्रेयादात्मनो गति-
म् ज्ञात्वाऽगाद्वास्तिनपुरं तथा वासविविस्मितः १ यावतः कृतवान् प्रश्नान् क्षत्ता कौषारवाग्रतः जातैकभक्तिर्गो-
विंदे तेभ्यश्चोपररामह २

भरणमात्रोपक्षीणत्वात् ३२ प्रहीणं मरुत्तस्य यज्ञेत्यक्तं सुवर्णपात्रादिकमानीतवतः ३३ संभृतसं-
भारः संपादितयज्ञोपकरणः भीतो ज्ञातिद्रोहात् ३४ इति प्रथमे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ निर्गमो धृतराष्ट्रस्य विदुरोत्तयात्रयोदशो
उक्तः पौत्राभिषेकेण वक्तुं राज्ञो महोदयम् १ इदानीं परीक्षितः कलिनिग्रहादिकर्माणि कथयिष्यन् विदुरागमनेन धृतराष्ट्रप्रस्थानम् ततो
ऽर्जुनागमनम् ततः पांडवप्रस्थानं च निरूपयति त्रिभिरध्यायैः गतिं हरिम् तथात्मगत्याऽवासं विविस्मितं ज्ञातुमिष्टं सर्वयेन १ तदेवाह या-
वतः कर्मयोगव्रतादिविषयान् प्रश्नान् प्रथमं कृतवान् कौषारवस्यमैत्रेयस्य पुरतः पश्चात्त्रिचतुरप्रश्नार्थं ज्ञानमात्रेण गोविंदे जातैकभक्तिः
कृतार्थः सन् तेभ्यः प्रश्नेभ्यः उपरराम ततः परं न विजिज्ञासितवान् २

सूतः संजयः शारद्वतः रूपः ३ रूपीद्रोणभार्या जामयोज्ञातिभार्याः अन्याश्चस्त्रियः प्राणंतन्वइवेतिकुतश्चिन्मूर्च्छादिदोषतः प्राणोसन्नेसतित-
 न्वः करांघ्यादयोनिश्चेशमवन्ति पुनस्तस्मिन्नाविर्भूतेयथोत्तिष्ठंतितद्वत् ४ विरहेणयदौलंक्यंतेनकातराः विवशाः ५ ६ पक्षिणोत्थपत्न्या
 नियथाः तिस्नेहेनपक्षच्छाययावर्द्धयंतितद्वत् युष्मत्पक्षपातच्छाययासमेधितान्नोऽस्मान् किंनस्मरथ समेधितत्वमेवाह विपद्गुणात्तयस्मा
 न्मोचिताः स्म ७ वीर्युष्माभिः कयावृत्त्यावर्तितं देहवृत्तिः कृता कान्वितीर्यादीनिसेवितानीति ८ भवतांचतीर्याटनंनस्वार्थं किंतुतीर्थानुग्र-
 हार्थमित्याह भवद्विधेति मलिनजनसंपर्केणमलिनानितीर्थानिसंतः पुनः स्वयंतीर्थकुर्वन्ति स्वांतंमनः तत्रस्थेन स्वस्यांतः स्थितेनेतिवा ९ अ

तंबंधुमागतं दृष्ट्वा धर्मपुत्रः सहानुजः धृतराष्ट्रोयुयुत्सश्चसूतः शारद्वतः पृथा ३ गांधारीद्रौपदीब्रह्मन्सभद्राचोत्त
 राक्ष्णी अन्याश्चजामयः पांडोज्ञातयः ससुतास्त्रियः ४ अभिसंगस्यविधिवत्परिधंगाभिवादनेः सुमुचुः प्रेम
 बाष्पोद्यं विरहौलंक्यकातराः ५ राजातमर्हयांचक्रेकृतासनपरिग्रहम् तंभक्तवत्मासीनविश्रातसुखमासने प्र
 श्रयावनतोराजाप्राहतेषांचशृण्वताम् ६ युधिष्ठिरउवाच अपिस्मरथनोयुष्मत्पक्षच्छाययासमेधितान्
 विपद्गुणाद्विषाग्न्यादेर्मोचितायत्समातृकाः ७ कयावृत्त्यावर्तितं वश्चरद्भिः क्षितिमंडलम् तीर्थानि क्षेत्रमुरव्यानि
 सेवितानीहभूतले ८ भवद्विधाभागवतास्तीर्थभूताः स्वयंविभो तीर्थकुर्वन्तितीर्थानिस्वांतस्थेनगदाभृता ९
 अपिनः स्रुहदस्तातबांधवाः कृष्णादेवताः दृष्टाः श्रुतावायदवः स्वपुण्यां सुखमासते १० इत्युक्त्वाधर्मराजेन सर्वतत्स
 मवर्णयत् यथाऽनुभूतंक्रमशोविनायदुकुलक्षयम् ११ नन्वप्रियंदुर्विषहंनृणांस्वयमुपस्थितम् नावेदयेत्स
 करुणोदुःखितान्द्रष्टुमक्षमः १२ कंचित्कालमथावात्सोत्सल्लुतोदेववत्सुखम् भ्रातुर्ज्यैष्ठस्यश्रेयस्कृत्सर्वेषांप्रीति
 मावहन् १३ अविष्मदयमादडंयथावदधकारिषु यावदधारभूद्रत्नशापाद्वर्षशतंयमः १४

पिकिंसखमासते भवद्भिः कापिदृ
 दृष्टाः श्रुतावा १० ११ यदुकुलक्षयावर्णनेकारणमाह नन्विति १२ श्रेयस्कृत्तत्त्वमुपदिशन् १३ ननुभूद्रोऽसौक्यमुपदिशेत् नह्यसौभूद्रः किंतु
 यमस्तद्रूपेणासीत् किंतत्रकारणंतत्राह यमेचात्रागतेअमुत्रकोदंडधरइत्यपेक्षायामाह अविष्मदिति धृतवानित्यर्थः मांडव्यस्यशापात्
 तथाहि कंचिच्चोराननुधावंतोरजभटामांडव्यस्यऋषेस्तपश्चरतः समीपेतान्संप्राप्यतेनसहनिबन्ध्यानीयराज्ञेनिवेद्यतदाज्ञयासर्वान्भू

लमारोपयामासः ततो राजा तमृषिं ज्ञात्वा शूलं दत्तार्यं प्रसादयामास ततो मुनिर्यमंगत्वा कुपित उवाच कस्मादहं शूलमारोपित इति तेनोक्तं
 त्वं बाल्ये शूलं कुशाग्रेणा विध्य क्रीडितवानिति तच्छ्रुत्वा माण्डव्यस्तं शशाप बाल्येऽजानतो मे महान्तं दण्डं यतस्त्वं कारितवान् अतः शूद्रो भवेति
 १४ इदानीं राज्यस्यापकर्षं निरूपयितुमुत्कर्षं निगमयति युधिष्ठिर इति कुलंधरं वंशधरम् १५ तदीह यागृह व्यापारेण प्रमत्तानां मत्स्यक्रामत्-
 आयुः कालः अतिक्रान्तः यद्वा तानप्यभवदित्यर्थः १६ अभिप्रेत्य ज्ञात्वा १७ तत्प्रतीकारः क्रियतां किं निर्गमनेन तत्राह प्रतिक्रियेति सर्वेषा-
 भिति यैः प्रतिकर्तव्यं तेषामपीत्यर्थः १८ कथं धनादिवियोगः सोढुं शक्यः अत आह येन चेति अभिपन्नः अभिग्रस्तः १९ तत्रावस्थानमिति दैन्यमि-

युधिष्ठिरो लब्धराज्यो दृष्ट्वा पौत्रं कुलंधरम् भ्रातृभिलोकपालाभैर्मुमुदे परयाश्रिया १५ एवं गृहेषु सक्तानां प्रमत्तानां
 तदीह या अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमदुस्तरः १६ विदुरस्तदभिप्रेत्य धृतराष्ट्रमभाषत राजन् निर्गम्यतां शीघ्रं पश्येदं
 भयमागतम् १७ प्रतिक्रियानयस्येह कुतश्चित्कर्हिचित्प्रभो स एव भगवान्कालः सर्वेषां नः समागतः १८ येन चैवाभि-
 पन्नो यं प्राणैः प्रियतमैरपि जनः सद्यो विद्युज्येत किमु तान्यैर्धनादिभिः १९ पितृभ्रातृसहसु ब्राह्मतास्ते विगतं वयः आ-
 त्मा च जरया ग्रस्तः परगृहमुपासते २० अहो महोयसी जंतोर्जीविताशाययाभवान् भीमेनावर्जितं पिंडमादत्ते गृहपा-
 लवत् २१ अग्निर्निसृष्टो दत्तश्च गरो दाराश्च दूषिताः हृतं क्षेत्रं धनं येषां तद्दत्तैरसृग्भिः कियत् २२ तस्यापि तव देहाय
 कृपणस्य जिजीविषोः परैत्य निच्छतो जीर्णो जरया वाससी इव २३ गतस्वार्थमिमं देहं विरक्तो मुक्तबंधनः अविज्ञातग-
 तिर्जह्यात्स वैधीर उदाहृतः २४ यः स्वकात्परतो वेह जातनिर्वेद आत्मवान् हृदि कृत्वा हरिं गेहात् प्रजेत्सनरोत्तमः २५

तिदर्शयन् वैराग्यमुत्पादयति पितृभ्रात्रितिसप्तभिः आत्मा च देहः २० येन पुत्राहतास्तेन भीमेन दत्तं पिंडमन्नं गृहपाल इव गृहपालः श्वा २१
 निसृष्टः प्रक्षिप्तः गरो विषम् दूषिताः अवमताः तद्दत्तैरन्नादिभिर्लब्धैरसृग्भिः कियत्प्रयोजनं किंचिदित्यर्थः २२ तस्यापि एवं दैन्यमनु-
 भवतोऽपि परैति क्षीयते अत एव धीरो भवेति २३ किंलक्षणो धीर इत्यपेक्षायामाह गतस्वार्थं यशोधर्मादिभूत्यम् मुक्तबंधनः त्यक्ता-
 भिमानः कृतगत इत्यविज्ञाता गतिर्यस्य सः धीरः प्रातदुःखस्य स्वयं सहनेन मुक्तिप्राप्तैः २४ नरोत्तमस्तु ततः प्रागेव कृतप्रतीकारः स्वकात्स्व-
 त एव परतः परोपदेशतो वा २५

त्वंतुनरोत्तमोनाभूः अतइदानींधीरोभवइत्याह अथेति अर्वाक् अर्वाचीनः एष्यन्नित्यर्थः गुणान्धैर्यदयादीन् विकर्षति आच्छिन्नतीतितथा
 २६ आजमीढः अजमीढवंशजः प्रज्ञाचक्षुरंधः एवं बोधितः सन् द्रदिम्नः चित्तदाढ्यात् आत्रासंदर्शितः अध्वाबंधमोक्षयोमार्गोयस्यसः २७
 सुबलस्यपुत्रीगांधारीसाध्वीसुशीला हिमालयप्रयांतपतिमनुजगाम ननु कथं सासुकुमारी हिमादिदुःखबहुलं हिमवंतंगता अत आह न्यस्त
 दंडानां प्रहर्षेयस्मिन्तम् दुःखदमपिकेषांचित्प्रहर्षहेतुभर्वतीत्यत्र दृष्टांतः मनस्विनां शूराणां युद्धे सन्तीवः प्रहारोयथा पाठांतरे सत्संप्रहारं
 पुद्गययेति २८ कृतंमैत्रं मित्रदेवत्यं संध्यावंदनं येन नत्वा संपूज्य पितरौ विदुरधृतराष्ट्रौ २९ हेगावल्गानेगवल्गानस्यपुत्रसंजय ३० अकृतप्रज्ञे

अथोदीचीं दिशंयातुस्वैरज्ञातगतिर्भवान् इतोर्वाक् प्रायशः कालः पुंसांगुणविकर्षणः २६ एवराजाविदुरेणानुजेन
 प्रज्ञाचक्षुर्बोधितो ह्याजमीढः छित्वास्वेषुस्नेहपाशान् द्रदिम्नो निश्चक्राम आतृसंदर्शिताध्वा २७ पतिंप्रयांतं सुबल
 स्यपुत्रीपतिप्रतात्त्वानुजगामसाध्वी हिमालयन्यस्तदडप्रहर्षमनस्विनामिव सत्संप्रहारः २८ अजात शत्रुः कृतमैत्रो
 हुताग्निर्विप्रान्नत्वा तिलगोभूमिरुक्मैः गृहंप्रविष्टो गुरुवंदनाय नचापश्यत् पितरौ सौबलींच २९ तत्र संजयमासीनं
 पप्रच्छोद्दिग्गमानसः गावल्गाने कनस्तातो दृष्टो हीनश्च नेत्रयोः ३० अंबाचहतपुत्रार्त्तापितृव्यः कृगतः सहृत् अ
 पिमय्यकृतप्रज्ञे हतबंधुः सभार्यया आशंसमानः शमलगंगायादुःखितोपतत् ३१ पितर्युपरते पांडौ सर्वान्नः स
 हृदः शिशून् अरक्षतां व्यसनतः पितृव्यौ कृगतावितः ३२ सूत उवाच कृपयास्नेहवैकुव्यात्सूतो विरह
 कर्षितः आत्मेश्वरमचक्षाणो न प्रत्याहति पीडितः ३३ विमृज्या शूणिपाणिभ्यां विष्टभ्यात्मानमात्मना अजातशत्रु
 प्रत्युचे प्रभो पादा वचुस्मरन् ३४ संजय उवाच नाहं वेदव्यवसितं पित्रोर्विकुलनंदन गांधार्या वामहाबा
 हो मुषितोऽस्मि महात्मभिः ३५ अथाजगाम भगवान् नारदः सह तु बरुः प्रत्यक्षायाभिवाद्या हसानुजोऽप्यर्चयन्निव

३६

मंदमतौ शमलमपराधम् आशंसमानः आशंकमानः भार्यया सह ३१ यौ अरक्षतांतौ इतः स्थानात् ३२ कृपयास्नेहवैकुव्याच्चातिपीडितः आ
 त्मेश्वरं धृतराष्ट्रमपश्यन् विरहकर्षितश्च सूतः संप्रयोजनप्रत्युत्तरमाह ३३ आत्मना बुद्ध्या आत्मानं मनो विष्टभ्यधैर्ययुक्तं कृत्वा प्रभो धृतराष्ट्रस्य ३४
 गांधार्याश्च व्यवसितं निश्चितम् यतो मुषितो वंचितोऽस्मीति ३५ एवं कंचित्कालं शोचतितस्मिन् अथ नारद आजगाम अत्रास्ति कंचित्पुस्तके पाठांतरं
 तदुल्लंघ्य यथा संप्रदायं त्योरव्यायते शोकवेगादप्यर्चयन्निवाह राजानं त्वप्यर्चयत् ३६

नाहंवेदवेदि तपस्विनीदुःखयुक्ता अपारेशोकार्णवेभगवान्त्वमेवपारदर्शकः अतोब्रूहीतिशेषः ३७ आदावेवयथावृत्तकथनेशोकेनमूर्च्छितः
पतेदितिप्रथमंतावच्छोकमुपशमयति माकंचनशक्तः माशोच नकेवलंनानेव यद्यस्मादीश्वराधीनंजगत् ३८ तदेवाह लोकादिति ३९ ४०
प्रवृत्तौपारतंत्र्यमुक्तासंयोगवियोगयोरप्याह यथेति क्रीडोपस्कराणां क्रीडासाधनानाम् ४१ ईश्वराधीनत्वान्नशोकः कार्यइत्युक्तम् लोकत-
त्वेविचार्यमाणोनिर्विषयोयंशोकइत्याह यद्यदिलोकंजनंध्रवंजीवरूपेण अध्रवंदेहरूपेण नचेति नध्रवंनाप्यध्रवंशब्दब्रह्मरूपेणअनिर्वच-
नीयत्वेनवा उभयंवाचिज्जडांशतः सर्वथाचतुर्ध्वपिपक्षेषुतेपित्रादयोनशोच्याः स्नेहादन्यत्र स्नेहएवकेवलंशोकहेतुः सचाज्ञानमूलइत्यर्थः ४२

युधिष्ठिरउवाच नाहंवेदगतिंपित्रोर्भगवन्कृगतावितः अंबावाहतपुत्रार्त्ताकृगताचतपस्विनी कर्णधारइवापा
रैभगवान्पारदर्शकः ३७ अथावभाषेभगवान्नारदोमुनिसत्तमः माकंचनशुचोराजन्यदीश्वरवशंजगत् ३८ लोकाः
सपालायस्येमेवहंतिबलिमीशितुः ससंयुनक्तिभूतानिसएववियुनक्तिच ३९ यथागावोनसिप्रोतास्तत्यांबद्धाः स्वदाम्
भिः वाकृतत्यांदामभिर्बद्धावहंतिबलिमीशितुः ४० यथाक्रीडोपस्कराणांसंयोगविगमाविह इच्छयाक्रीडितुः स्यातां
तथैवेशेच्छयानूणाम् ४१ यन्मन्यसेध्रवंलोकमध्रवंवानचोभयम् सर्वथानहिशोच्यास्तेस्नेहादन्यत्रमोहजात् ४२
तस्माज्जह्यंगवैकुल्यमज्ञानकृतमात्मनः कथंलनाथाः रूपणावर्त्तेरन्वनमाश्रिताः ४३ कालकर्मगुणाधीनोदेहोऽयं पां-
चभौतिकः कथमन्यास्तुगोपायेत्सर्पग्रस्तोयथापरम् ४४ अहस्तानिसहस्तानामपदानिचतुष्पदाम् फल्गूनित्र
महतांजीवोजीवस्यजीवनम् ४५ तदिदंभगवान्प्राजन्नेक आत्मात्मनांस्वदृक् अंतरोनंतरोभातिपश्यतमाययोरुधा
४६

तस्मान्मांविनाकथंतेवर्त्तेरन्नितिमनसावैकुल्यंचव्याकुलतांत्यज ४३ तत्रलदेहतस्तेषांवृत्तिरेवतावन्नास्तीत्याह कालोगुणक्षोभकः कर्मजन्मनिमि-
त्तम् गुणाउपादानम् तदधीनः पांचभौतिकः जडः तद्विभागेनाशवांश्च सर्पग्रस्तः अजगरगिलितोयथाऽन्यंनरक्षतितद्वत् ४४ ईश्वरेणविहितावृ-
त्तिश्चसर्वतःसलभैवेत्याह अहस्तानिपश्वादीनि अपदानितृणादीनि तत्रतेषहस्तादिष्वपिफल्गूनिअल्पानि एवंजीवःसर्वोऽपिजीवस्यसर्वस्य
जीवनंजीविकाएतेनैवसर्वतोमृत्कृत्वासत्वंचोक्तम् ४५ मोहनिवृत्त्यर्थं द्वैतस्यावस्तवमाह तदिदमहस्तसहस्तादिरूपंजगत् स्वदृक्भगवा-
नेव नततः पृथक् सचैकएवनतुनाना ननुसजातीयविजातीयभेदेप्रत्यक्षेकुतएतत्तत्राह आत्मानांभोक्तृणामात्मास्वरूपम् अतो नसजा-

तीयभेदः अंतरोऽनंतरश्च अंतर्बहिश्चभोक्तृभोग्यरूपश्चभाति अतो नवाविजातीयभेदोऽपि एकः कथं तथा प्रतीयते अत आह मायया बहु
धातं पश्येति ४६ कासावस्तीदृशो महामायावीदारकायमित्याह सोऽयमिति अस्यां भूम्याम् अभवाय नाशाय ४७ तर्हि श्रीकृष्णोऽत्रास्तीत्य
त्रैवास्थां माहृथा इत्याह तच्च देवानां कार्यं तेन निष्पादितम् केवलमवशेषं प्रतीक्षते यदुकुलक्षयमिति हृदि स्थम् ततो निजं धाम यास्यति ततो-
यूयमपि गच्छतेत्यर्थः तच्च भूतमपि विदुरवदेवनावर्णयत् ४८ तदेवं शोकमास्थांच निवार्य जिज्ञासु वेतस्मै यथावृत्तं कथयति धृतराष्ट्र इति षड्वि-
हिमवतो दक्षिणे भागे ४९ यावै प्रसिद्धास्वर्धुनी सा आत्मानं यत्र सप्तधा व्यधात् किमर्थम् नाना पृथक् सप्तभिः स्रोतोभिः प्रवाहैः सप्तानां मृषीणां
प्रीतये अत एव तत्तीर्थं सप्तस्रोतो वदन्ति ५० तत्र तेन कृतमष्टांगयोगमाह स्नात्वेति चतुर्भिः तत्र स्नानं होमोऽन्नक्षपणं चेत्येति नियमा उक्ताः सप्तस्थाने-

सोऽयमद्य महाराज भगवान्मृतभावनः कालरूपोऽवतीर्णोऽस्यामभवाय सूरद्विषाम् ४७ निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं
प्रतीक्षते तावद्यूयमवेक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ४८ धृतराष्ट्रः सहस्रात्राणां धाय चिस्वभार्यया दक्षिणेन हिमवतः मृषी-
णामाश्रमं गतः ४९ स्रोतोभिः सप्तभिर्यवैस्वर्धुनी सप्तधा व्यधात् सप्तानां प्रीतये नाम्ना सप्तस्रोतः प्रचक्षते ५० स्नात्वा
ऽनुसवनं तस्मिन् हुत्वा चाग्नीन्यथाविधि अन्नक्ष उपशांतात्मा स आस्ते विगतैषणः ५१ जितासनो जितश्वासः प्रत्या-
हृतषडिन्द्रियः हरिभावनया ध्वस्तरजः सत्त्वतमो मलः ५२ विज्ञानात्मनिसंयोज्य क्षेत्रज्ञे प्रविलाप्य तम् ब्रह्मण्यात्मानमा-
धारे घटांबरमिवांबरे ५३ ध्वस्तमायागुणोदको निरुद्धकरणाशयः निवर्तितारिवलाहार आस्ते स्थाणुरिवाचलः त-
स्यांतरायो मैवाभूः संन्यस्तारिवलकर्मणः ५४

अपांस्वीकारादन्नक्षः उपशांतः आत्मा यस्य सः विगताः पुत्रादिषण्णायस्मादिति नियमा उ-

क्ताः ५१ जितासन इत्यादिना आसनप्राणायामप्रत्याहारा उक्ताः हरिभावनयेति धारणोक्ता ध्वस्ताः रजः सत्त्वतमो रूपामला यस्येति फलतो ध्यानमुक्तम्
५२ समाधिमाह विज्ञानेति ह्याभ्याम् आत्मानमहंकारास्पदं स्थूलदेहाद्वियोज्य एकीकृत्य तंच विज्ञानात्मानं दृश्यांशाद्वियोज्य क्षेत्रज्ञे द्रष्टरि प्रविलाप्य
तंच क्षेत्रज्ञं द्रष्टृं शाद्वियोज्य आधारे आश्रय संज्ञे ब्रह्मणि प्रविलाप्य घटांबरं घटोपाधौ विद्योज्य यथा महाकाशे प्रविलाप्यते तद्वत् ५३ व्युत्थानाभावमाह
ध्वस्तेति अंतर्गुणक्षोभाद्वा बहिरिन्द्रियविक्षेपाद्वा व्युत्थानं भवेत् तदुभयंतस्य नास्ति यतो ध्वस्तो मायागुणानामुदकं उत्तरफलं वासना यस्य सः निरुद्धा नि-
करणानि चक्षुरादीनि आशयो मनश्च यस्य सः अत एव निवर्तित अरिवल आहारो भोग्यमिन्द्रियैर्विषयाहरणं वा येन सः स्थाणुरिव निश्चल आस्ते तथा भूत-

मप्यानेतुमुद्यतं प्रस्थाह तस्येति अंतरायो विघ्नः मैवाभू रित्यङ्गागमः छांदसः ५४ ६५

दर्शनमपि तावत् कुर्यामीत्यद्यतं प्रत्याह सर्वे अद्यतनादहः स्वस्वाधीनम् तर्हि दाहार्थं गमिष्यामिनेत्याह तच्चेति ५५ तर्हि गांधार्या नयनाय गमिष्यामिनेत्याह पत्कंदेहे सहोदजे पर्णशालासहिते योगाग्निना सहगार्हपत्यादिभिर्दह्यमाने तस्य पत्नी बहिः स्थिता सती तं पतिमन्वग्निं वेक्ष्यति प्रवेक्ष्यति ५६ तर्हि विदुरानयनार्थं गंतव्यमेवनेत्याह विदुरस्ततन्निशम्य दृष्ट्वा आतुः सगत्या हर्षः तन्मृत्युना शोकश्च ताभ्यां युक्तः तस्मात्स्थानातीर्थानि सेवितुं गता गमिष्यति ५७ शुचः शोकान् ५८ इति प्रथमे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोत्तरिष्ठानि दृष्ट्वा राजा विशंकितः अश्रूणो दर्शुना लक्ष्णातिरोधानमितीर्यते १ श्रीलक्ष्णास्य चेति चकारेणाभिप्रायं च ज्ञातुम् १ कतिचित्सप्त तदा कालातिक्रमेऽपि ततः द्वारकातः

स वा अद्यतनाद्राजन् परतः पंचमेहनि कलेवरं हास्यति स्वतश्च भस्माभिविष्यति ५५ दह्यमानेऽग्निभिर्देहे पत्कः पत्नी सा होदजे बहिः स्थिता पतिसाधोतमग्निमनुवेक्ष्यति ५६ विदुरस्तदा श्रयं निशम्य कुरुनंदन हर्षशोकयुतस्तस्माद्गता तीर्थनिषेवकः ५७ इत्युक्त्वाऽथारुहस्वर्गनारदः सहतुवरुः युधिष्ठिरो वचस्तस्य हृदि कृत्वाऽजहान् चक्षुः ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ सूत उवाच संप्रस्थिते द्वारकायां जिष्णौ बंधुं कदि दृक्ष्या ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य लक्ष्णास्य च विचेष्टितम् १ व्यतीताः कतिचिन्मासास्तदनायात्ततोऽर्जनः ददर्श घोररूपाणि निमित्तानि कुरूद्वहः २ कालस्य च गतिरौद्रां विपर्यस्तर्तुधर्मणः पापीयसी नृणां वात्तां क्रोधलोभानृतात्मनाम् ३ जिह्मप्रायं व्यवहृतं शाक्यमिश्रं च सौहृदम् पितृमातृसहृद्भ्रातृदंपतीनां च कल्कनम् ४ निमित्तान्यत्यरिष्ठानिका लेखनुगते नृणाम् लोभाद्यधर्मप्रकृतिं दृष्ट्वा वाचानुजं नृपः ५ युधिष्ठिर उवाच संप्रेषितो द्वारकायां जिष्णुर्बन्धुदिदृक्षया ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य लक्ष्णास्य च विचेष्टितम् ६ गताः सप्ताधुना मासा भीमसेनतवानुजः नायातिकस्य वाहेतोर्नाहवेदेदमंजसा ७

नायान्नागतः निमित्तानि उत्पातान् कुरूद्वहो युधिष्ठिरः २ रौद्रांघोराम् तदेवाह विपर्यस्तां क्रतुधर्मा यस्मिन् तस्य वात्तांजा विकाम् क्रोधलोभानृतेर्युक्तः आत्मा येषाम् ३ जिह्मप्रायं कपटबहुलं व्यवहृतं व्यवहारम् शाक्यं वंचनं तस्मिन् मिश्रं सौहृदं सख्यम् पित्रादीनां प्रतियोगिभिः कल्कनं कलहादि ४ अत्यरिष्ठानि अत्यंतमशुभानि दृष्ट्वा नृणां लोभाद्यधर्मप्रकृतिं च दृष्ट्वा अनुजं भीमम् ५ ६ वेति वितर्कं कस्माद्देतोर्नायातीत्यहं न वेदि ७

अपिकिम् यदा आत्मनः आक्रीडं क्रीडासाधनमंगं मनुष्यनाल्यमुत्पद्युमिच्छतिसकालः प्रातः ८ अस्माकंसर्वपुरुषार्थत्वे हेतुः श्रीकृष्णः
अतस्तद्वियोगं विनाऽनिष्टं न स्यादित्याशयेनाह यस्मात् श्रीकृष्णाद्देतोः एतच्चोपरिष्टादनुजः स्पष्टीकरिष्यति लोकाश्च यज्ञकरणानुरूप-
पायस्यानुग्रहात् ९ अदूरात्संनिहितं नोऽस्माकं आशंसतः उत्पातान् १० दौहिकानाह ऊर्विति ऊर्वादयो वामाः स्फुरन्ति वेपथुः कंपश्च
हृदये वर्तते एते मत्स्यभारात् संनिहितं विप्रियं दास्यन्ति ११ भौमानाह सार्द्धैस्त्रिभिः शिवाक्रोष्ट्रा आदित्यमभिरोत्ति उद्यत्सूर्याभिमुखं क्रोशति अन-
लानना अग्निं मुखेन वमन्ती अंगहेभीममामभिलक्ष्य सारमेयः श्वाऽभिरोत्ति प्लुतं भवति अभीरुवत् निःशंकम् १२ शस्ताः गवादयो मांसव्यं वा-

अपि देवर्षिणादिष्टः सकालो यमुपस्थितः यदात्मनोऽंगमाक्रीडं भगवानुत्तिसृक्षति ८ यस्मान्नः संपदो राज्यं दा-
राः प्राणाः कुलं प्रजाः आसन् सपत्न्यविजयो लोकाश्च यदनुग्रहात् ९ पश्योत्पातान्नरव्याघ्रदिव्यान् भौमान्सदौहिका-
न् दारुणांश्छेदतः दूराद्भयं नो बुद्धिर्मोहनम् १० ऊर्वक्षिबाहवो मत्स्यं स्फुरन्त्यंगपुनः पुनः वेपथुश्चापि हृदये आराहा-
स्यन्ति विप्रियम् ११ शिवैषोद्यतमादित्यमभिरोत्य नलानना मामगसारमेयोऽयमभिरोत्ति ह्यभीरुवत् १२ श-
स्ताः कुर्वन्ति मांसव्यं दक्षिणं पशवो णरे बाहांश्च पुरुषव्याघ्रलक्षयेरुदतो मम १३ मृत्कदूतः कपोतो यमृत्कः कंपयन्म-
नः प्रत्नलूकश्च कुक्कानैरनिद्रोऽन्यमिच्छतः १४ धूम्रादिशः परिधयः कपूतेभूः सहादिभिः निर्धातश्च महानासी-
त्साकंचस्तनयितुभिः १५ वायुर्वातिरवरुस्पर्शोरजसा विस्मृजस्तमः अस्मृग्वर्षति जलदावी भस्ममिव सर्वतः १६ सूर्यह-
तप्रभं पश्य ग्रहमर्दमिथो दिवि संसकुलैर्भूतगणैर्ज्वलितैर्द्वरोदसी १७ नद्यो नदाश्च क्षभिताः सरांसि च मनांसि च
नज्वलत्यग्निराज्येन कालो यं किं विधास्यति १८

मंकुर्वन्ति अपरे गर्दभाद्याः प्रदक्षिणं कुर्वन्ति बाहान् अश्वासन् १३ अयं कपोतो मृत्क-

दूतः मृत्कसूचकः उल्कोधूकः प्रत्नलूकस्तत्पतिपक्षो धूकः काकोवा कुक्कानैः कुलितशब्दैः विश्वं शून्यमिच्छतः १४ धूम्राधूसरादिशः परिधयो
ऽग्निमिव लोकमावृण्वन्ति दिव्यानाह सार्द्धाभ्याम् निर्धातो निरफ्रवज्जपातः स्तनयित्वोऽवगर्जितानितैः सह १५ तमः विशेषेण स्मृजन् अ-
स्मृकुरक्तम् १६ ग्रहाणां मर्दयुद्धम् भूतारुद्रानुचराः तेषां गणैः संकुलैर्व्याभिर्भैः प्राणिभिः सहितैः रोदसीद्यावापृथिव्यौ ज्वलिते प्रदीपे इव च प-
श्येति १७ पुनर्भौमानाह नद्यदितिसार्द्धैः त्रिभिः प्राणिनां मनांसि च १८

दुह्यंतीतिकर्मकर्त्तर्यार्षम् नमस्तुवंतीत्यर्थः १९ दैवतानिप्रतिभाः अघंदुःखम् २० एतैः कृत्वा न विद्यते अन्येषु पुरुषेषु श्रीर्वज्रांकुशादिशौ-
भायेषांतैः भगवतः पदैर्हीनाभूरित्यहं मन्ये २१ तस्य राज्ञः इति एवं दृष्टान्यरिष्टानि येन तेन चेतसा चिंतयतः सतः २२ अयथा पूर्वनिपतितम्
तदेवाह आतुरमित्यादि अपाविंदून् अभूणिनेत्राभ्यां विसृजंतमित्यर्थः २३ उद्दिग्ने कं पितं हृदयं यस्य सः विच्छायां विगतकांतिम् २४ स्वजनाः बा-
धवाः २५ किं वक्ष्यतीति शक्या व्यवहितक्रमेण पृच्छति शूर इत्यादिना मारिषः मान्यो मातामहः आनकदुंदुभिर्वसुदेवः २६ स्वसारः परस्पर

नपि बंतिस्तनं वत्सान दुह्यति च मातरः रुदंत्यश्च सुरवागावो न हृष्यत्यृषभाग्रजे १९ दैवतानि रुदंतीव सिध्यंति ह्यत्र
लंति च इमे जनपदाग्रामाः पुरोद्यानाकराग्रमाः ऋष्टश्रियो निरानंदाः किमघं दर्शयंति नः २० मन्य एतैर्महोत्पातैर्नूनं
भगवतः पदैः अनन्यपुरुषश्रीभिर्हीनाभू हंतसो भगाः २१ इति चिंतयतस्तस्य दृष्टारिष्टेन चेतसा राज्ञः प्रत्यागमद्दृष्ट-
न्यदुपूर्याः कपिध्वजः २२ तं पादयोर्निपतितमयथा पूर्वमातुरम् अधोवदनमधिदून् मुचंतं नयनाभ्रयोः २३ विलो-
क्योद्दिग्ने हृदयो विच्छाया मनुजं नृपः पृच्छति स्म सहन्मध्वे स स्मरन्नारदे रितम् २४ युधिष्ठिर उवाच कश्चि-
दानर्त्तपुण्यो नः स्वजनाः सख्यमासते मधुभोजदशाहो हंसा त्वतांधकवृष्णयः २५ शूरो मातामहः कश्चित्स्वस्त्यास्ते वा-
थमारिषः मातुलः सानुजः कश्चित्कुशल्यो न कदुंदुभिः २६ सप्तस्वसारस्तत्पत्न्यो मातुलान्यः सहात्मजाः आसते सस्तु-
षाः क्षेमदेवकी प्रसुरवाः स्वयम् २७ कश्चिद्राजा हुको जीवत्यसत्पुत्रोऽस्य चानुजः हृदीकः ससुतोऽक्रूरो जयंतगदसार-
णाः २८ आसते कुशलं कश्चिद्योचुः शत्रुजिदादयः कश्चिदास्ते सख्यं रामो भगवानुसा त्वतां प्रभुः २९ प्रदुग्धः सर्ववृष्णी-
नां सख्यमास्ते महारथः गंभीररयोऽनिरुद्धो वर्द्धते भगवानुत ३० सख्येण श्वारुद्रेणाश्वसा बाजा बवती सतः अन्ये च
कार्ष्णिप्रवराः सपुत्रा अरुषभादयः ३१ तथैवानुचराः शौरैः श्रुतदेवोद्धवादयः सुनंदनंदशीर्षण्या ये चान्ये सा त्वतर्षभाः

३२

सु वसुदेवक्षेमेन तासामपि क्षेमं पृष्टमेव तथाऽपि पृथक् पृच्छति स्वपमिति २७ आहुकः उग्रसेनः असत्पुत्रो यस्य अतएव जीवनमा-
त्रमेव पृष्टम् अनुजश्च देवकः हृदीकः सतः कृतवर्मा जयंतादयः कृष्णाभ्यातरः २८ २९ सर्ववृष्णीनां मध्ये महारथः गंभीररथः युद्धे महावेगः
वर्द्धते मोदत इत्यर्थः ३० कृष्णास्यापत्यानि कार्ष्णायः तेषु प्रवराः ३१ सुनंदनंदौ शीर्षण्यौ सुरत्नौ येषां ते ३२

भगवत्सुखमास्तइतिप्रश्नस्यानौचित्यमाशङ्क्याह पुरइत्यादि ३४ भगवतोच्चावस्थानहिलोकानांमंगलंनान्यथेत्याशयेनाहचतुर्भिः
मंगलायशभाय क्षेमायलब्धपालनाय भवायउद्भाय अनंतसरवःबलभद्रसहायः ३५ अर्चिताःसर्वपूजिताःपरमानंदंयथाभवतितथा
महापौरुषिकाः वैकुण्ठनाथानुचराः ३६ यस्यादशुश्रूषणंमेवमुख्यंतप आदिभ्यः श्रेष्ठंयत्कर्मतेनसत्यभामादयः संख्ययुद्धेश्रीकृष्णबले
ननिर्जित्यतदाशिषः देवभोग्यान्पारिजातादीन् वज्रायुधस्यबलभाशचीतस्याः उचिताः ३७ यद्वाहुदंडप्रभावोपजीविनःसुधर्ममिंधिभि
रधिक्रामंतिसगोविंदः सुखमास्तेइतिगतपंचमश्लोकेनान्वयः ३८ इदानींतस्यैवकुशलंपृच्छति कांचेदितिषड्विः अनामयमारोग्यम् नल

अपिस्वस्यासतेसर्वेसामकृष्णामुजाश्रयाः अपिस्मरंतिकुशलमस्माकंबद्धसौहृदाः ३३ भगवानपिगोविंदोब्रह्म
ण्योभक्तवत्सलः कश्चित्पुरेसुधर्मायांसुखमास्तेसहृदतः ३४ मंगलायचलोकानांक्षेमायचभवायच आस्तेय-
दुकलांभोधावाद्योऽनंतसरवःपुमान् ३५ यद्वाहुदंडगुप्तायांस्वपुर्ण्यायदवोऽर्चिताः कीदृतिपरमानंदमहापौ-
रुषिकाइव ३६ यस्यादशुश्रूषणमुख्यकर्मणासत्यादयोद्यष्टसहस्रयोषितः निर्जित्यसंख्येत्रिदशास्तदाशिषोह
रतिवज्रायुधबलभाचिताः ३७ यद्वाहुदंडाभ्युदयानुजीविनोयदुप्रवीराह्यकुतोभयामुहुः अधिकमत्यंधिभिरा
हृताबलात्सभासुधर्मासुरसत्तमोचिताम् ३८ कश्चित्तेऽनामयतातप्रष्टतेजाविभासिम अलब्धमानोऽवज्ञातः
किंवातातचिरोषितः ३९ कश्चिन्नाभिहतोभावेः शब्दादिभिरमंगलैः नदत्तमुक्तमर्थिभ्य आशयायत्यतिश्रुतम्
४० कश्चित्त्वब्राह्मणंवालगांरुद्धरोगिणंस्त्रियम् शरणोपसृतंसत्वंनात्यासीः शरणप्रदः ४१ कश्चित्त्वंनागमोऽ
गम्यांगम्यावासत्कृतास्त्रियम् पराजितोवाऽथभवान्भोत्तमैर्नासिमैःपथि ४२

धोमानोयेन बंधुभ्यःसकाशा

तु किंवातैः प्रत्युत अवज्ञातः निरस्कृतः यतश्चिरोषितः बहुकालंतत्रस्थितः ३९ अभावैरितिच्छेदः प्रेमशून्यः अ मंगलैः परुषैः शब्दादिभिर्नाभि
हतः नताडितोऽसिकिम् यद्वा अर्थिभ्यः किमपिदास्यामीतिनोक्तंकिम् यद्वा आशयासहयथा आशाभवतितथादास्यामीतिप्रतिश्रुतंसत्नदत्तं
किंकुतःविच्छायोसि ४० अन्यद्वाशरणागतंसत्वंप्राणिमात्रंनत्यक्तवानसिकिम् यतस्त्वंपूर्वशरणप्रदः आश्रयप्रदः ४१ अगम्यामितिच्छेदः ननिंदि
तांस्त्रियमगमः किंनगतवानसि असत्कृतांमलिनवरूपादिनानागमः किम् नोत्तमैः अनुत्तमैः समैरित्यर्थः असमैरधमैर्वाकिंनपराजितोऽसीत्यर्थः
४२

संभोजनार्हान्दृष्टान्बालकांश्चकिंस्वित्पर्यभांश्याः त्यक्ताफक्तवानसिकिम् अक्षयंकर्तुमयोग्यंयत्तन्नकृतवानसिकिम् ४३ नित्यंसदाप्रेष्ठतमे
नहृदयेनांतरंगेणस्वबंधुनाश्रीकृष्णोनरहितः शून्योऽस्मीतिमन्यसे अन्यथातेरुक्रमनः पीडानघटेत ४४ इतिप्रथमेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः
१४ कलिप्रवेशमालक्ष्यधुरंन्यस्यपरीक्षिति आरुरोहचूपाःस्वर्गमितिपंचदशोऽब्रवीत् १ कृष्णोऽर्जुनः अविकल्पितइतिच्छेदः नानाशंकास्पदं
रूपमालक्ष्यविकल्पितइत्यर्थः प्रतिभाषितुंनाशकोदित्यत्तरेणान्वयः तत्रहेतवः कृष्णविश्लेषेणकश्चितः कृपाः कृतः १ शोकेनहेतुनावदनंचह
चतएवसरोजे शक्यतीवदनसरोजेयस्यसः हताप्रभातेजोयस्यसः २ शुचःशोकाश्रूणिपातुद्गच्छंतितानिनेत्रयोरेवसंस्तप्य गलितानिचपा
णिनाआमृज्य परोऽक्षेणदर्शनागोचरेणश्रीकृष्णोनहेतुनासमुन्नद्धमधिकंयत्सौमौलंकृत्यतेनकातरः व्याकुलः नृपमित्याहेत्यत्तरेणान्वयः ३

अपिस्वित्पर्यभांडुःधारस्त्वंसंभोज्यान्वृद्धबालकान् जगुप्सितंकर्मकिंचित्कृतवान्नयदक्षमम् ४३ कश्चित्प्रेष्ठतमेनाय
हृदयेनात्मबंधुना शून्योऽस्मिरहितो नित्यमन्यसेतेऽन्यथानरुक् ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधे
युधिष्ठिरवितर्केनामचतुर्दशोऽध्यायः १४ सूतउवाच एवंकृष्णसरवः कृष्णोऽप्रात्राराज्ञाविकल्पितः नानाशंका
स्पदंरूपंकृष्णविश्लेषकश्चितः १ शोकेनशक्यहृदनहृत्सरोजोहतप्रभः विभक्तमेवानुध्यायन्नाशकोत्पतिभाषितुम् २
कृच्छ्रेणसंस्तप्यशुचः पाणिनामृज्यनेत्रयोः परोक्षेणसमुन्नद्धप्रणयौलंकृत्यकातरः ३ सरव्यंमैत्रीसौहृदंचसारख्यादिषु
संस्मरन् नृपमग्रजमित्याहबाष्पगद्गदयागिरा ४ अर्जुनउवाच वंचितोऽहंमहाराजहरिणाबंधकरूपिणा
येनमेऽपहतंतेजोदेवविस्मापनमहत् ५ यस्यक्षणावियोगेनलोकोत्थाप्रियदर्शनः उक्थेनरहितोऽक्षेणमृतकः प्रोच्यते
यथा ६ यत्संश्रयात्तदुपदगेहमुपागतानाराज्ञास्वयंचरमुखेस्मरदुर्मदानाम् तेजोहतंखलुमयाऽभिहतश्चमत्स्यः स-
ज्जीकृतंनधनुषाऽधिगताचकृष्णा ७

सरव्यंहितैषिताम् मैत्रीमुपकारिताम् सौहृदंसंबंधितांच बाष्पेणकंठावरोधात्गद्गदया ४ येन-
मावेचयतादेवान्विस्मापयतियत् ५ यस्यक्षणावियोगेनेत्यादियच्छब्दानांतेनाहमद्यमुषितइतिसप्तमश्लोकस्थेनतच्छब्देनसंबंधः प्रियस्याप्य
प्रियत्वेदृष्टांतः उक्थेनप्राणेन एषपित्रादिः ६ श्रीकृष्णोपकाराननुस्मरति यत्संश्रयादितिदशभिः यस्यसंश्रयात्बलात् स्मरेणकामेनदुर्मदाना
मतिमत्तानांतेजः प्रभावः हतंधनुर्ग्रहणेनैव पश्चान्नद्धनुःसज्जीकृतंच तेनचमत्स्योयंचोपरिष्मन्नुविद्धः ततस्तान्विजित्यद्रौपदीप्राप्ताच ७

उद्भूतिविस्मये रवांडवमिंद्रस्यवनम् अदांदत्तवानस्मि रवांडवदाहेरक्षितेनमयेनकृताचसमालब्धा अद्भुतशिल्परूपामायायस्यांसा तेअ
ध्वरेयागोराजसूये ८ अनंतरश्लोकोविगीतस्तथाऽपिव्याख्यायते नृपशिरः स्वधिर्यस्यतंजरासंधंतवानुजोभीमः मरुवार्धमहन्हतवान् तन्नि
र्जयंविनाराजसूयमरवानुपपत्तेः गजायुतस्येवसत्त्वमुत्साहशक्तिर्वीर्यं बलंचयस्यसः तंहत्वा प्रमथनाथोमहाभैरवः तस्यमरवाययेराजान
स्तेनाहताः तेचयद्यस्मान्मोचिताः तत्तस्मात्तेऽध्वरेबलिमानीतवंतः ९ यैः कितवैः दुःशासनादिभिः तवपत्न्याः कवरंविकीर्यउन्मुच्यस्पृष्टमा
कृष्टम् तेषांस्त्रियोहृतेशाः अतएववैधव्याद्विसुक्तकेशा अकृतचकार कथंभूतंकवरम् अधिमरवंराजसूयमधिकृत्यकूमोरचितोयोमहाभि
षेकः तेनश्लाघ्यतमंचारुरम्यम् यत्स्मरणात्तदानीमेवप्राप्तस्यश्रीकृष्णस्यनमनेपादयोः पतितान्यश्रूणिमुखात्पदयोः पत्न्याः पदशब्दसा
पेक्षस्यापिपतितशब्दस्याश्रुपदेनसमासोनित्यसापेक्षितत्वात् १० शिष्याणामयुतस्यायेतत्पंत्योक्तोक्तैः तस्मादुर्वससोहेतोः अरिणारचितं

यत्सन्निधावहसुरवांडवमग्नयेदामिंद्रं चसामरगणंतरसाविजित्य लब्धासमामयकृताऽद्भुतशिल्परूपामायादिगम्योऽह
रन्मृपतयोबलिमध्वरेते ८ यत्तेजसानृपशिरोऽधिमहन्मरुवार्धे आयोऽनुजस्तवगजायुतसत्त्ववीर्यः तेनाहताः प्रमथ
नाथमरवायभूपायन्मोचितास्तदनयन्बलिमध्वरेते ९ पत्न्यास्तवाधिमरुवकुसुममहाभिषेकश्लाघिष्टचारुकवरंकि
तवैःसमायाम् स्पृष्टंविकीर्यपदयोः पतिताश्रुमुख्यायस्तस्त्रियोऽकृतहृतेशाविसुक्तकेशाः १० योनोजुगोपवनमेत्य
दुरंतकृच्छ्रादुर्वससोऽरिबिहितादयुताग्रमुग्यः शाकान्नशिष्टमुपयुज्ययतस्त्रिलोकींतृप्तममंस्तसलिलेविनिमग्न
संघः ११

यत्दुरंतं कृच्छ्रं शापलक्षणंतस्मात्सकाशान्नोऽस्मान्वनेएत्यजगोप किंकृत्वा शाकमेवान्नंतस्मिन्नेवपात्रेऽवशिष्टमुपयुज्यज
ग्ध्या यतउपयोगात्सलिलेविनिमग्नोमुनीनांसंघः त्रिलोकींतृप्तममंस्त एवंहिभारतेकथा कदाचिदुर्वससोदुर्योधनेनातिथ्यंकृतम् तेन
चपरितुष्टेनवरंचणीघेत्युक्तेदुर्वससः शापात्वांडवानश्येयुरिति मनसिविधायदुर्योधनेनोक्तम् युधिष्ठिरोऽस्मत्कुलसुरव्योऽतस्तस्यापिभवते
वमेवशिष्यायुतसहितेनातिथिनाभवितव्यम् किंतु द्रौपदीयथाक्षधानसीदेत्तथातस्यांभक्तवत्यांतद्गुहंगंतव्यमिति ततश्चतथैवदुर्वस
सिप्रातेपरमादरेणयुधिष्ठिरेणमाध्याह्निकंकृत्वा आगम्यतामिति विज्ञापितोमुनिसंघोऽघमर्षणायजलेनिममज्ज तत्रचिंतानुरयाद्रौपद्यास्मृ
तमात्रः श्रीकृष्णस्तत्क्षणमेवभक्तवात्सल्यतयाचागतः तयान्वाचेदितेवृत्तांतेभगवतोक्तम् हेद्रौपदिअहंचबुभुक्षितोऽस्मि प्रथमंमांभोजयेति

तयान्वतिलज्जयोक्तम् स्वामिन्मद्भोजनपर्यंतमक्षयमप्यन्नं सूर्यदत्तस्थाल्यां मया च सर्वान्संभोज्यमुक्तम् अतो नास्त्यन्नमिति तथाऽप्यतिनि
र्बंधेन स्थालीमानाख्यतत्कंदलग्नं किंचित् शाकान्नं प्राशयोक्तम् अनेन विश्वात्मा भगवान् प्रीयताम् अथ भोक्तुं सुनिसंघमाद्भवेति सचतावताऽ
तित्तमो वृथा पाकमयेन पलायित इति ११ गिरिजा सहितो विस्मापितः सन् निजं पाशपतमस्त्रम् अन्येऽपि लोकपालानि जान्यस्त्राणि अदुः
अन्यदप्याश्चर्यमाह अमुनेति महत इन्द्रस्यासनाद्धम् १२ तत्रैव स्वर्गेऽकीडतः गांडीवलक्षणं विन्ध्यस्य तत् अरातयो निवातकवचादैत्याः ते
पांवधार्यमाश्रितवन्तः येनानुभावितं प्रभावयुक्तं कृतम् हे आजमीढ युधिष्ठिर तेन सुषितः वंचितोऽस्मि कथं भूतेन भूम्नानिजमहिमावस्थाने
न १३ यद्वांधव इत्यादिश्लोकत्रयस्थापितेन सुषितोऽहमिति पूर्वोक्तैव संबन्धः श्रीकृष्णाबांधव एवाहं कौरवसैन्याधिपम् नास्त्यंतो गांधीर्येण पारं
चदेशतो यस्य तम् ततरेतीर्णवान् उत्तरगोघ्रहे अतीर्याणि दुस्तराणि सत्वानिति मिंगिलादानि भीष्मादिरूपाणि यस्मिन् परैर्नीतिगोधनं प्रत्याह

यत्तेजसाऽथ भगवान्युधिष्मूलपाणिर्विस्मापितः स गिरिजोऽस्त्रमदान्निजं मे अन्येऽपि चाहममुनैव कलेवरेण प्राप्तो
महेन्द्रभवने महदासनाद्धम् १२ तत्रैव मे विहरतो भजदंडयुग्मं गांडीवलक्षणमरातिवधाय देवाः सैद्राः श्रिता यद
नुभावितमाजमीढतेनाहमद्य सुषितः पुरुषेण भूम्ना १३ यद्वांधवः कुरुबलाधिपमन्तपारमेकौरथेन ततरेऽहम्
तीर्यसत्त्वम् प्रत्याहृतं बहुधनं च मया परेषां तेजस्पदं मणिमयं च हृतं शिरोभ्यः १४ यो भीष्मकर्णगुरुशल्यचमू-
घदम्भराजन्यवर्यरथमंडलमंडितास् अग्रे च रोममविभोरथयूथपानामायुर्मनांसि च दृशा सह ओज आर्च्छतु १५
यद्दोः पुमां प्रणिहितं गुरुभीष्मकर्णद्रोणित्रिगर्तशलसैंधवबाल्हिकाद्यैः अस्त्राण्यमोघमहिमानि निरूपितानि नो
पस्पृशन् नृहरिदासमिवास्तराणि १६

तम् परेषां च शिरोभ्यः सकाशात् तेजस्पदं प्रभावस्थास्पदमुष्णीषरूपम् मणिमयं सुकुटर-
त्वरूपं च बहुधनं तान्मोहनास्त्रेण मोहयित्वा हृतम् यद्वांधवेन मया १४ अदम्भा अनल्पा ये राजन्यवर्याः तेषां रथमंडलैर्मंडितास् भीष्मादीनां
चमूषु सारथिरूपेण ममाग्रे चरः सन् हे विभो तेषां रथयूथपानामायुरादीनियो दृशा दृष्ट्यैव आर्च्छतु हृतवान् मनांसीत्यल्पाहादिशक्तिम्
सहो बलं ओजः शस्त्रादिकौशलम् १५ यस्य दोः पुमजेषु मामां प्रणिहितं स्थापितं तेनैव गुर्वादिभिर्निरूपितानि प्रयुक्तान्यस्त्राणि न स्पृशन्ति स्म
गुरुद्रोणः त्रिगर्तः त्रिगर्तदेशाधिपतिः सशर्माशलः शल्यः सैंधवः सिंधुदेशाधिपतिर्जयद्रथः बाल्हिकः शान्तनोर्भाता अमोघो महिमायेषां तथा
भूतान्यपि पाठांतरेऽपि स एवार्थः प्रतीकाराकरणेऽप्यस्पर्शदृष्टांतः नृहरिदासं प्रह्लादमिवेति १६

स्वापराधमनुस्मरन्संतप्यमानआह सौत्येसारथ्येकुमतिनामेमयासवृतः कुमतित्वमेवाह आत्मदइत्यादिना अभवायमोक्षाय भव्याः श्रे
 ष्ठाः श्रांतावाहा अश्वायस्यतंमांजयद्रथवधोहिजलपानंविनाऽश्वाः श्रांताः ततोरथादवतीर्यबाणैर्भवंभित्वाजलं संपादितम् तदायस्यानुभा
 वेननिरस्तचित्ता अरयोमांनप्रहृतवंतः ससौत्येवृतइतिकुमतित्वम् १७ हेनरदेव उदारंगंभीरंरुचिरंचयत्स्मितंतेनशोभितानिनर्मणि
 परिहासवाक्यानि तथाकार्यप्रस्तावेषु हे पार्थेत्यादीनिमधुराक्षराणिसंजल्पितानिचहृदिस्पृशानिमनोज्ञानिमाधवस्ययान्येतानितानीदा
 नांस्मर्तुर्ममहृदयंलुठंति लोठयंतिक्षोभयंतिणिजभावआर्षः १८ विकल्पनंस्वगुणश्लाघनम् शय्यादिषुऐक्यात् अव्यतिरेकान्हेतोः क
 दाचिद्वाभिचारं दृष्ट्वा हे वयस्यकृतवान्सत्ययुक्तस्त्वमिति वक्रोक्त्याविप्रलब्धस्तिरकृतोऽपि ऋमुमानितिपाठेऽभ्रमवोदेयाः सेवकाः संतिय

सौत्येवृतः कुमतिनाऽत्मदर्शिवरोमेयत्पादपद्ममभवायभजंतिभव्याः मांश्रांतवाहमरयोरथिनोभ्रविष्टंनप्राहरन्त्य
 दनुभावनिरस्तचित्ताः १७ नर्मण्युदाररुचिरस्मितशोभितानिहेपार्थहेऽर्जुनसरवेकुरुनदनेति संजल्पितानिनर
 देवहृदिस्पृशानिस्मर्तुर्लुठंतिहृदयंमममाधवस्य १८ शय्यासनाटनविकल्पनभोजनादिष्वैक्याद्वयस्यकृतवानि
 तिविप्रलब्धः सरव्युः सरवेवपितृवत्तनयस्यसर्वं सेहेमहान्महितयाकुमतेरघंमे १९ सोऽहंनृपेद्रहितः पुरुषोत्त
 मेनसरव्याप्रियेणसहृदाहृदयेनशून्यः अध्वन्युरुक्रमपरिग्रहमंगरक्षन्गोपैरसद्भिरबलेवविनिर्जितोऽस्मि
 २० तद्वैधुस्तुस्तइषवः सरथोहयास्तेसोऽहंरथीनृपतयोयत्तआनमंति सर्वक्षणेनतदभूदसदीशरिक्तं भस्मनूहुतंकुह
 कराहमिवांसमूष्याम् २१ राजंस्त्वयाऽभिपृष्टानां सहृदानः सुहृत्पुरे विप्रशापविमूढानानिघ्नतामुष्टिभिर्मिथः २२

स्यसः असौमहानपिमयावयस्यइतिमत्वाविप्रलब्धः तिरस्कृतइत्यर्थः ऋतवानितिपाठेवत्त्वभावआर्षः मेअधमपराधमसहत महितयामहत्त्वेन
 एकपदेअतिमहत्त्वेनेत्यर्थः सरव्युरघंसरवेव तनयस्याघंपितेव १९ त्वयाशंकितंपराजयंचापिप्राप्तोऽहमित्याह तेनसरव्यारहितः अतोहृदयेनअ
 स्महृदयेनवाशून्यः अंगहोराजन् उरुक्रमस्यपरिग्रहंषोडशसहस्रस्त्रीलक्षणम् असद्भिर्निर्चैः अबलायोषेव २० श्रीकृष्णवियोगएवात्रहेतु
 र्नान्यइत्याह तदिति यतः येभ्यः ईशोनरिक्तंशून्यमसत्कार्याक्षमम् सन्मंत्रविधानैरपिभस्मनिहुतमिवअतिप्रीतादपिकुहकात्मायाविनः सका
 शाद्राहंलब्धंयथाअसत्सम्यक्कर्षणादिनाप्युपरभूमौउत्तंबीजमिव २१ सुहृत्पुरेत्वयापृष्टानां सहृदांमध्येचत्वारः पंचवाऽवशेषिताः तत्रहेतुः

वारुणीमन्नमयीम् अजानतामिवान्योऽन्यमेरकाशुष्टिभिर्निघ्नताम् २३ अवशोषिता इत्यनेनोक्तं हेतुकर्तारमाह त्रिभिः प्रायेणेति भावयं-
तिपालयंति २४ जलौकसांमत्स्यादीनामध्यमेमांतःस्थूलाः अणीयसः सूक्ष्मान्यथाभक्षयंति २५ एवंबलिष्ठैर्महद्भिः पांडवैर्दुर्योधनजरासं-
धादीन्निहत्ययदून्यदुभिरन्योऽन्यंनिहत्यभगवान् भुवोभारभूतान्संहतवान् २६ अतःपरंवक्तुंनशक्नोमीति सूचयन्नाह देशकालोचित-
र्थयुक्तानि मनःपीडोपशमकराणिच गोविंदस्यक्वनानिस्मरतोमेममचित्तंहरंति आकर्षंति २७ एवमिति सूतोक्तिः अतिदृढेनस्नेहेनचित्त-
यतोमतिः शांताविशोका विमलाविरक्ताचासीत् २८ मतिर्वैमल्यफलमाह वासुदेवाध्यनुध्यानपरिवृंहितंरंहोवेगोयस्याः तयानिर्मथिता-

वारुणीमदिरांपीत्वामदोन्मथितचेतसाम् अजानतामिवान्योऽन्यंचतुःपंचावशोषिताः २३ प्रायेणेतिद्विगवत्तई-
श्वरस्यक्वेष्टितम् मिथोनिघ्नतिभूतानिभावयंतिचयन्मिथः २४ जलौकसांजलेयद्वन्महांतोदंत्यणीयसः दुर्ब-
लान्बलिनोराजन्महांतोबलिनोमिथः २५ एवंबलिष्ठैर्यदुभिर्महद्भिरितरान्विभुः यदून्यदुभिरन्योऽन्यंभूभारान्
संजहारह २६ देशकालार्थयुक्तानिहृत्तापोपशमानिच हरंतिस्मरतश्चित्तंगोविंदाभिहितानिमे २७ एवंचित्तय-
तोजिष्णोः कृष्णपादसरोरुहम् सौहार्दनातिगाढेनशांतासीद्विमलामतिः २८ वासुदेवाध्यनुध्यानपरिवृंहितंर-
हसा भक्त्यानिर्मथिताशेषकषायधिषणोऽर्जुनः २९ गीतंभगवताज्ञानंयत्तत्संग्राममूर्द्धनि कालकर्मतमोरुद्धपुन-
रध्यगमत्यक्तः ३० विशोकोब्रह्मसंपत्त्यासंछिन्नहैतसंशयः लीनप्रकृतिर्नैर्गुण्यादलिंगत्वादसंभवः ३१ निशम्यभ-
गवन्मार्गसंस्थायदुकुलस्यच स्वःपथायमतिचक्रेनिभृतात्मायुधिष्ठिरः ३२

उन्मूलिताअशोषाः कषायाः कामादयोयस्याः

साधिषणाबुद्धिर्यस्यसः ज्ञानंपुनरध्यगमदित्युत्तरेणान्वयः २९ कालेनकर्मभिः तमसाभोगाभिनिवेशेनचरुद्धमावृतंसत् ३० ज्ञानफलमाह
विशोकइति एतदेवशोकहेत्वभावेनोपपादयति शोकस्यहिहेतुर्द्वैतभ्रमः तस्यदेहः तस्यलिंगम् तस्यगुणाः तेषामविद्यातत्रब्रह्मसंपत्त्याब्र-
ह्माहमितिज्ञानेनलीनाप्रकृतिरविद्यायस्मिन्तन्मैर्गुण्यंभवति नतुसृष्टिप्रलययोरिवाविद्याशेषम् तस्मान्नैर्गुण्यादुणकार्यलिंगनाशः अ-
लिंगत्वाच्च असंभवः सम्यग्भोगायभवतिपुनः पुनरितिसंभवः स्थूलदेहः तद्रहितः ततश्चतस्यरिच्छेदाभावात्संछिन्नोहैतलक्षणः संशयोभ्र-
मोयस्यसविशोकः जातइति ३१ भगवतोमार्गमालक्ष्ययदुकुलस्यसंस्थानाशंक्त्वानारदोक्तंचानुस्मृत्यस्वःपथायस्वर्गमार्गायनिभृतात्मानिश्चल-

तांदुर्विज्ञेयाम् वक्ष्यति हि सौदामन्यायथाकाशोयात्याहिलाऽभ्रमंडलम् गतिर्नलक्ष्यते मर्त्ये स्तिथा कृष्णस्य देवतैरिति संसृतेरुपररामजीवन्मुक्तावभूव देहं जहाविति वा ३३ तदेवमुक्तमपि यादवभ्यो भगवतो वैलक्षण्यमबुध्वा तस्मात्संवादतो मंदमतीन् प्रतिवैलक्षण्यं स्पष्टयति द्वाभ्याम् यथा यादवरूपया तन्वाभुवो भारं कंटकेन कंटकमिवाहरत् यादवतनुः भूभारतनुश्चेति द्वयमपीश्वरस्य संहार्यत्वेन सममेव ३४ श्रीकृष्णमूर्तेर्विशेषमाह यथेति तान्यपि यथा धत्ते जहाति च तदाह यथानटो निजरूपेण स्थितो रूपांतराणि धत्ते तर्धत्ते च तथा तदपि कलेवरं जहौ अंतरधादित्यर्थः ३५ युधिष्ठिरस्य स्वर्गारोहप्रसंगाय कलिप्रवेशमाह यदेति स्वतन्वा जहौ सतनोरेव वैकुण्ठारोहात् श्रवणाहसितीकथायस्य तदायदहस्तस्मिन्नेव अहरितिलुप्तसतस्य तं पदम् अप्रतिबुद्धचेतसामिति विवेकिनां तु न प्रफरित्यक्तम् अन्ववर्त्ततेति पूर्वमेवांशेन प्रविष्टस्य

पृथाऽप्यनुश्रुत्य धनं जयोदितं नाशं यदूनां भगवद्भक्तिं च ताम् एकांतभक्त्या भगवत्पथोक्षजे निवेशिता त्मोपरराम संसृतेः ३३ यथाऽहरद्भुवो भारं तां तनुविजहाव जः कंटकं कंटकेनैव ह्वयं चापीशितुः समम् ३४ यथा मत्स्यादिरूपाणि धत्ते जह्याद्यथानटः भूभारः क्षपितो येन जहौ तच्च कलेवरम् ३५ यदा मुकुंदो भगवानिमाम् मूर्हां जहौ स्वतन्वा श्रवणीयसत्कथः तदा हरैवाप्रतिबुद्धचेतसामधर्महेतुः कलिरन्ववर्त्तत ३६ युधिष्ठिरस्तत्परिसर्पणबुधः पुरे च राष्ट्रे च गृहे तदात्मनि विभाव्य लोभानृतजिह्वा हि सनाद्यधर्मचक्रं गमनाय पर्यधात् ३७ स्वराट् पौत्रविनयिनमात्मनः सुसमंगुणैः तोयनीत्याः पतिं भूमेरभ्यविच ह्रजाह्वये ३८ मथुरायां तथा वज्रं शूरसेनपतिततः प्राजापत्यां निरूप्येष्टि मग्नीनपिबदीश्वरः ३९ विसृज्य तत्र तत्सर्वं दुकूलवल्यादिकम् निर्ममो निरहंकारः संच्छिन्नाशेषबंधनः ४० वाचं जुहाव मनसितत्याण इतरं च तम् मृत्वा वपानं सोत्सर्गं तं पंचत्वे ह्यजो हवीत् ४१ तेन रूपेणानुवृत्तिरुक्ता ३६ बुधो युधिष्ठिरः

तस्यः कलेः परिसर्पणं प्रसरणं विलोक्य कथं भूतम् लोभाद्यधर्मचक्रं यस्मिन् जिह्वां कोटित्यम् पर्यधात् तदुचितं परिधानमकरोत् ३७ आत्मनः स्वस्य गुणैः सुसममति सद्दृशम् तोयं सर्वतः स्थितं समुद्रोदकमेव नीवी परिधानविशेषो यस्याः तस्या भूमेः पतित्वेनाभिषिक्तवान् ३८ वज्रमनिरुद्धस्य पुत्रम् निरूप्य कलेत्यर्थः अपिबत् आत्मन्यारोपयामास ईश्वरः समर्थः ३९ संच्छिन्नान्यशेषाणि बंधनानि उपाधयो येन ४० तदेव दर्शयति द्वाभ्याम् वाचमित्फलक्षणम् सर्वेन्द्रियाणि मनसि प्रविलापितवानित्यर्थः तच्च मनः प्राणो प्राणाधीनवृत्तित्वात् तंच प्राणमितरे

अपानेतेनाकर्षणात् अपानव्यापारउत्सर्गः तत्सहितमपानंमृत्योर्तदधिष्ठातृदेवतायाम् अनेनैववागादिष्वपितत्तत्कर्मसाहित्यंज्ञेयम्
तंमृत्युपंचत्वेपंचभूतानामेक्येदेहे देहस्यैवमृत्युर्नात्मनइतिभावितवानित्यर्थः अजोहवीदितियङ् लुगंतात् लुङि रूपम् ४१ त्रिलेगुण
त्रये तच्चत्रित्वमेकत्वेअविद्यायाम् सर्वेसर्वारोपहेतुमविद्यामात्मनिजीवे अजोहवीदितिवक्तव्ये अनुहवीदित्यार्षम् एवंशोधितमात्मा
नंब्रह्मणिअव्ययेकूटस्थे नतस्यान्यत्रलयइत्यर्थः ४२ तदेवमात्मप्रतिपत्तिमुक्त्वाबाह्यस्थितिमाह चीरवासाइतिहास्याम् बद्धवाक्मौनी
४३ अनवेक्षमाणः अनुजादिप्रतीक्षामकुर्वन् आशांदिशम् गतपूर्वापूर्वप्रविष्टाम् यतःयांदिशम् ४४ अधर्मोमित्रंयस्यतेन ४५ साधु

त्रिलेहुत्वाऽथपंचत्वंतच्चैकत्वेऽनुहोन्मुनिः सर्वमात्मन्यजहवीद्ब्रह्मण्यात्मानमव्यये ४२ चीरवासानिराहारोबद्ध
वाङ्मुक्तमूर्द्धजः दर्शयन्नात्मनोरूपंजडोन्मत्तपिशुचवत् ४३ अनवेक्षमाणो निरगादशृण्वन्बधिरोयथा उदी
चीप्रविवेशाशागतपूर्वमिहात्मभिः ४४ तदिब्रह्मपरध्यायन्नावर्त्तेतयूतोगतः सर्वेतमनुनिर्जग्मुःप्रतिरः कृतनिश्च
याः कलिनाधर्ममित्रेणदृष्ट्यास्पृष्टाः प्रजापतिवि ४५ तेसाधुकृतसर्वाथ्याज्ञात्वात्यंतिकमात्मनः मनसाधारयामा
सुर्वैकुण्ठचरणांबुजम् ४६ तत्स्थानोद्विक्तयाभक्त्याविशब्दधिषणाः परे तस्मिन्नारायणपदेएकात्मतयोगति
म् ४७ अवापुर्दुरवापांतेअसृद्भिर्विषयात्मभिः विधूतकल्मषास्थानं विरजेनात्मनैवहि ४८ विदुरोपिपरित्य
ज्यप्रभासेदेहमात्मवान् कृष्णावेशेनतच्चित्तःपितृभिः स्वक्षयंययौ ४९ द्रौपदीचतदाज्ञायपतीनामनपेक्षताम्
वासुदेवेभगवतिह्येकात्मतिरापतम् ५० यःश्रद्धयैतद्भगवत्प्रियाणांपांडोः सुतानामितिसंप्रयाणम् शृणोत्य
लंस्वस्त्ययनंपवित्रंलब्ध्वाहरोभक्तिसुपौतिसिद्धिम् ५१ इतिश्रीभा०म० प्रथम० पांडवस्वगारोहणनामपंचदशः १५

कृताःसर्वेअर्थाधर्मादयोयैः अतएववैकुण्ठस्यचरणांबुजमेव आत्यंतिकंशरणंज्ञात्वा ४६ तदिति ४७ कथंभूतेपदे विधूतकल्मषाणामास्थानं
निवासस्थानंयत् तस्मिन्विरजेनात्मनैवगतिंप्रापुः नतुषोडशकलेनलिंगेनगतेर्वाविशेषणम् विरजेनात्मनैवावस्थानंरूपांगतिम् तेविधूत
कल्मषाः प्रापुरिति ४८ तीर्थान्यदनुप्रभासेश्रीकृष्णावेशेनकृष्णोचित्तमावेश्य देहंपरित्यज्यतच्चित्तएवसन्तदानीनेतुमागतैः पितृभिः सह स्व
क्षयंस्वाधिकारस्थानंययौ ४९ आत्मानंप्रतिअनपेक्षतांतदाज्ञात्वातमाप ५० इतिएवंयत्संप्रयाणम् अलमतिशयेनस्वस्त्ययनंमंगलास्पदम् अ
लंपवित्रंच ५१ इतिप्रथमेटीकायांपंचदशः १५ ६९

ततश्च षोडशे भूमिधर्मयोः कलिखिन्नयोः संवादे वर्ण्यते प्राप्तिः पालकस्य परीक्षितः १ द्विजवर्याणां शिक्षया सूत्यां जन्मनि अभिजातको
विदाः जातकर्मविदः हेविप्र महतां गुणायस्मिन्नुसः १ जनमेजयादानित्यक्षराधिक्यं छांदसम् हेतोः शत्रुप्रत्ययः सूतानुत्पादयितुमिरावतीसु
पयेम इति वाक्ययोजना २ आजहार कृतवानित्यर्थः शारद्वतं रूपम् यत्र येषु अश्वमेधेषु ३ निजग्राहनिगृहीतवान् कलिमेव निर्दिशति
नृपेति ४ कस्य हेतोरिति अयमर्थः कलिकस्माद्देतोः केवलं निजग्राहनतु हतवान् यतोऽसौ शूद्रः कः अतिकुत्सितः योगोपदाऽहनत् अ
हन्निति ५ अस्य विष्णोः पदां भोजयोर्यो भिकरंदः तं लिहंति आस्वादयंति ये तेषां सतां महतां वाक्याश्रयमिति समासान्निष्ठस्यानुषंगः

सूत उवाच ततः परीक्षि द्विजवर्य शिक्षया महो महाभाग वतः शशासह यथा हि सूत्यामभिजातको विदाः समादि
शान्विप्रम हृदुणस्तथा १ स उत्तरस्य तनया सुपयेम इरावतीसु जनमेजयादौ शत्रुरस्तस्या सुत्पादयुत्कृतान् २ आ
जहाराश्वमेधोऽस्त्रीनृगंगायां भूरिदक्षिणान् शारद्वतं गुरुकृत्वा देवाय त्राक्षगोचराः ३ निजग्राहो जसावीरः कलिं
दिग्विजये क्वचित् नृपलिंगधरं शूद्रघ्नं तंगो मिथुनं पदा ४ शौनके उवाच कस्य हेतोर्निजग्राहकलिं दि
ग्विजये नृपः नृदेवचिन्हधृक् शूद्रः कोऽसौ गायः पदाहनत् ५ तत्कथ्यतामहाभाग यदि कृष्णकथाश्रयम् अथवा
स्य पदां भोजमकरंदलिहांसताम् किमन्यैरसदालापैरायुषो यदसहायः ६ क्षद्रायुषां नृणामंगमर्त्यानामृतमिच्छताम्
इहोपहृतो भगवान्मृत्कः शामित्रकर्मणि ७ न कश्चिन्म्रियते तावद्यावदास्त इहोतकः एतदर्थं हि भगवानाहूतः परमार्थ
भिः अहो नृलोके पीयेत हरिलीलाऽमृतं वचः ८ मंदस्य मंदप्रज्ञस्य वयामिदायुषश्च वै निद्रया क्रियते न त्तं दिवा च
व्यर्थं कर्मभिः ९

तर्हि कथ्यतां नो चे किमन्यैरसदालापैः यत्तयैः आयुषो वृथा क्षयः ६ अस्माकमयं सत्रप्रयत्नोऽपि हरिकथाऽमृतपानार्थं
एवेत्याह सार्द्धाभ्याम् क्षद्रमल्पमायुर्येषाम् अतो मर्त्यानां मरणधर्मवताम् तथाऽपि क्रतुं सत्यं मोक्षमिच्छतां यो मृत्कः स इह सत्रे शमितुरिदं शा-
मित्रं कर्म पशुहिंसनं तदर्थमुपहृतः ७ ततः किमत आह न कश्चिदिति ततोऽपि किमत आह अहो नृलोके हरिलीलाऽमृतं वचः पीयेत त्वेतदर्थं
मू हरिलीले वा मृतं यस्मिन् तत् ८ तदभावे वृथैव जीवनमित्याह मंदस्य मलसस्य न त्तं रात्रौ यद्वयः आयुः तत् निद्रया क्रियते दिवा अहिचय
द्वयः तद्व्यर्थं कर्मभिरपक्रियते ९

तत्र तावत्कलिनियहप्रसंगमाह यदानिजचक्रवर्तिनैस्वसेनयापालितेदेशे कलिप्रविष्टं शुश्राव तदा तामनतिप्रियां वासीं किंचित्प्रियां च युद्धकौ-
तुकसंपत्तेः तां निशम्य ततः शरासनंदुष्टनियहार्थमाददे संयुगे शौण्डिः युद्धे प्रगल्भः पाठांतरे युद्धे शौरितुल्यः १० ततश्चादिग्विजयाय निर्गतः
११ भद्राश्वादीनि पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरतः समुद्रलग्नानिवर्षाणि मेरोः सर्वतः इलाहृतम् तत उत्तरतोरम्यकंहिरण्मयंचदक्षिणतो हरिवर्षीकं
पुरुषंचतानि विजित्य १२ प्रगीयमानं यशः यश आदीनि शृण्वन् तेष्यो ददाविति तृतीयेनान्वयः १३ १४ १५ किंच स्निग्धेषु पांडवेषु विष्णोर्वा-
निसारथ्यादीनि कर्माणि तानि शृण्वन् तथा विष्णोः जगत्कर्तृकां प्रणतिं च शृण्वन् नृपतिः परीक्षित् विष्णोश्चरणारविंदे भक्तिकरोति स्म यारव-

सूत उवाच यदा परीक्षित् कुरुजांगले वसन् कलिप्रविष्टं निजचक्रवर्तिने निशम्य वार्त्तामनतिप्रियां ततः शरासनं सं-
युगे शौण्डिराददे १० स्वलंकृतं श्यामतुरंगं योजितं रथं मृगेंद्रध्वजमाश्रितः पुरात् दृत्तोरथाश्चाद्विपपत्ति युक्तया स्वसेनया
दिग्विजयाय निर्गतः ११ भद्राश्चक्रे तुमालं च भारतं चोत्तरान्कुरुक्षेत्रं किंपुरुषादीनि वर्षाणि विजित्य जगृहबलिम् १२ त-
त्र तत्रोपशृण्वानः स्वपूर्वेषां महात्मनाम् प्रगीयमानं च यशः कृष्णामाहात्म्यसूचकम् १३ आत्मानं च परित्रातमश्वत्था-
म्नोऽस्त्रतेजसः स्नेहं च दृष्ट्वा पार्थानां तेषां भक्तिं च केशवे १४ तेष्यः परमसंतुष्टः प्रीत्यज्जृम्भितलोचनः महाधनानि-
वासांसि ददौ हारान्महामनाः १५ सारथ्यपारषदसेवनसरस्यदौत्यवीरासनानुगमनस्तवनप्रणामम् स्निग्धेषु पांडवेषु
जगत्प्रणतिं च विष्णोर्भक्तिकरोति नृपतिश्चरणारविंदे १६ तस्यैवं वर्त्तमानस्य पूर्वेषां वृत्तिमन्वहम् नातिदूरे किलाश्व-
यं यदा सीतं निबोधमे १७ धर्मः पदैकेन चरन् विच्छायां मुपलभ्य गाम् पृच्छति स्माश्रुवदनां विवत्सामिव मातरम्
१८ कञ्चिद्भद्रेऽनामयमात्मनस्ते विच्छायां सिम्लायतेषु मुखेन आलक्षये भवती मंतराधिदूरे बंधुशोचसि कंचनां
व १९

दमितरे फषकारयोर्विश्लेषश्छांदसः तत्र पार्षदं सभापतित्वम् सेवनं चित्तानुवृत्तिः वीरासनं रात्रौ खड्गहस्तस्य तिष्ठतो जा-
गरणम् १६ वृत्तिमनुवर्त्तमानस्य सतः नातिदूरे शीघ्रमेव १७ धर्मो वृषरूपः विच्छायां हतप्रभाम् गांगोरूपां पृथ्वीम् विवत्सां नृपत्या-
म् १८ ते आत्मनो देहस्य यद्यपि बहिरामयो न लक्ष्यते तथाऽपि अंतर्मध्ये आधिः पीडाय स्यात्तां त्वामालक्षये केन यतो विच्छायां सि अत-
ईषत् स्नायता वैवर्ण्यं भजता मुखेन लिंगेन तत्र कारणानि कल्पयन् पृच्छति दूरे बंधूमित्यादि पंचभिः दूरे स्थितं बंधुम् १९ २० २१
श्रीवामनो विजयते २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

त्रिभिः पदैर्न्यूनमतएवैकपादम् मामांमल्लक्षणंजनमित्यर्थः वृषलैः इत ऊर्ध्वं भोक्ष्यमाणम् पुंस्त्वमात्मपदविशेषणत्वात् हतायज्ञभागायेषां
तान् यज्ञाद्यकरणात् २० हेउर्विपृश्चि भर्तृभिररक्ष्यमाणाः स्त्रियः पितृभिररक्ष्यमाणान् बालान् प्रत्यततैरेव पुरुषादैर्निर्दयैरिव आर्त्तान्
कुष्ठान् वाचं देवीं सरस्वतीं कुकर्मणि दुराचारे स्थिताम् कुलाग्र्यान् ब्राह्मणोत्तमान् सेवकान् २१ उपसृष्टान् व्याप्तान् अवरोपितानि उद्वासि
तानि व्यवायोमैशुनम् इतस्ततः निषेधानादरेण सर्वतोऽशनादिषून्मुखं प्रवर्त्तमानं जीवलोकं वा २२ हे अंब मातः हे धरि त्रि ते तव यो भूरि भा
रः तस्यावतारणार्थं कृतावतारस्य कर्माणि स्मरंती तेन विस्मृष्टा सती शोचसि निर्वाणं विलंबितमाश्रितं येषु तानि पाठांतरे निर्वाणं विडंबितं उ

पादैर्न्यूनं शोचसि मैकपादमात्मानं वा वृषलैर्भोक्ष्यमाणम् अथोसुरादीन् हतयज्ञभागान् यज्ञाउतस्त्विन्मयवत्य
वर्षति २० अरक्ष्यमाणाः स्त्रिय उर्वि बालान् शोचस्यथो पुरुषादैरिवार्त्तान् वाचं देवीं ब्रह्मकुले कुकर्मण्य ब्रह्म
ण्येराजकुले कुलाग्र्यान् २१ किंक्षत्रबंधून् कलिनोपसृष्टान् राष्ट्राणि वा तैरवरोपितानि इतस्ततो वाऽशनपानवास
स्नानव्यवायोन्मुखजीवलोकम् २२ यद्वांबते भूरिभरावतारं कृतावतारस्य हरेर्धरि त्रि अंतर्हितस्य स्मरती विस्मृ
ष्टा कर्माणि निर्वाणविलंबितानि २३ इदममाचक्ष्वतवाधिमूलवसंधरेयेन विकर्षिताऽसि कालेन वा ते बलिनां बली
यसासुरार्चितं किं हतमद्यसौ भगम् २४ धरण्युवाच भवान्हिवेदतत्सर्वं युन्मां धर्मान्नुपृच्छसि चतुर्भि
र्वर्त्तसे येन पादैर्लोकसरवावहैः २५ सत्यं शौचं दया क्षांतिरत्यागः संतोष आर्जवम् शमो दमस्तपः साम्यं तिति क्षो
परतिः श्रुतम् २६ ज्ञानं विरक्तिरैश्वर्यं शौर्यं तेजो बलं स्मृतिः स्वातंत्र्यं कौशलं कांतिर्धैर्यं मार्दवं मेव च २७

पहसितं येः मोक्षादप्यधिक

सरवानीत्यर्थः २३ हे अंब ते सौभाग्यं कालेन वा हतम् २४ भवान् जानात्येव तथाऽपि वक्ष्यामीत्याह येन हेतुभूतेन त्वंचतुर्भिः पदैर्वर्त्तसे यत्र च सत्या
दयो महागुणानक्षीयं ते तेन श्रीनिवासेन रहितं लोकं शोचामीति षष्ठेन अन्वयः २५ सत्यं यथार्थभाषणम् शौचं शल्यत्वम् दया परदुःखासहनम्
क्षांतिः क्रोधप्राप्तौ चित्तसंयमनम् त्यागः अर्थेषु मुक्तहस्तता संतोषः अलंबुद्धिः आर्जवमवक्रता शमो मनो नैश्वल्यम् दमो बाह्येन्द्रियनैश्वल्यम्
तपः स्वधर्मः साम्यमरि मित्राद्यभावः तिति क्षा परापराधसहनम् उपरतिर्लाभप्राप्तावौदासीन्यम् श्रुतं शास्त्रविचारः २६ ज्ञानमात्मविषयम् विर
क्तिर्वैतृष्यम् ऐश्वर्यं नियंतृत्वम् शौर्यं संग्रामोत्साहः तेजः प्रभावः बलं दक्षत्वम् स्मृतिः कर्तव्यार्थानुसंधानम् स्वातंत्र्यमपराधीनता कौशलं क्रि
यानिपुणता कांतिः सौंदर्यम् धैर्यमव्याकुलता मार्दवं चित्ताकाठिन्यम् २७

प्रागल्भ्यं प्रतिभाति शयः प्रश्रयो विनयः शीलं सहजो बलानि मनसः ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च पादवानि भगः भोगास्पद-
त्वम् गांभीर्यमक्षौभ्यत्वम् स्थैर्यमचंचलता आस्तिक्यं श्रद्धा कीर्तिर्यशः मानः पूज्यत्वम् अनहंकृतिः गर्वाभावः २८ एते एकोनचत्वारिंश-
त् अन्ये च ब्रह्मण्यत्वशरण्यत्वादयो महान्तो गुणायस्मिन्नित्याः सहजाः न विनयंति न क्षीयन्ते स्म २९ तेन गुणपात्रेण गुणालयेन पाप्मना पा-
पहेतुना ३० ३१ तस्य विरहो दुःसह इत्याह चतुर्भिः ब्रह्मादयो यस्याः श्रियः अपांगमोक्षः स्वस्मिन् दृष्टिपातः तत्कामाः संतः बहुतिथं ब-
हुकालं तपः समचरन् सम्यक्चरन्ति स्म भगवद्भिरुत्तमैः प्रपन्ना आश्रिता अपि सा श्रीः यस्य पादलावण्यमलमनुरक्ता सती सेवते ३२ त

प्रागल्भ्यं प्रश्रयः शीलं सहजो बलं भगः गांभीर्यं स्थैर्यमास्तिक्यं कीर्तिर्मानो न हंकृतिः २८ एते चान्ये च भगव-
न्नित्या यत्र महागुणाः प्रार्थ्या महत्त्वमिच्छद्भिर्न विनयंति स्म कर्हिचित् २९ तेनाहं गुणपात्रेण श्रीनिवासेन सांप्रतम्
शौचमिरहितं लोकपाप्मना कलिनैः क्षितम् ३० आत्मानं चानुशौचमिभवंतं चामरोत्तमम् देवान् पितॄन् ऋषीन्
साधून् सर्वान् वणांस्तथाऽश्रमान् ३१ ब्रह्मादयो बहुतिथं यदपांगमोक्षकामास्तपः समचरन् भगवत्प्रपन्नाः सा
श्रीः स्ववासमरविद्वनं विहाय यत्सादृशं भगमलं भजतेऽनुरक्ता ३२ तस्याहमञ्जकुलिशा कुशकेतुकेतैः श्रीम-
त्पदं भगवतः समलंकृतांगी श्रीनल्यरोच उपलभ्यततो विभूतिं लोकान् समाव्य सृजदुत्स्रयतीतदते ३३ यो वै म-
मातिभरमासुरवंशराजामक्षौहिणीशतमपानुददात्मतंत्रः त्वांदुःस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् यदुषु-
रम्यमभिप्रदंगम् ३४ कावासहेतुविरहं पुरुषोत्तमस्य प्रेमावलोकं रुचिरस्मितवल्गुजल्पैः स्थैर्यं समानमहरन्मध-
मानिनीनारोमोत्सवो मम यदंघ्रिविदं कितायाः ३५

स्य भगवतः श्रीमद्भिः पदैः केतुर्ध्वजः अञ्जादयः केताश्चिद्भानियेषांतैः यद्वा अञ्जादीनां
माश्रयैः सम्यगलंकृतमंगं यस्याः साऽहंततो भगवतो विभूतिं संपदमुपलभ्य प्राप्य त्रीन् लोकान् अतिक्रम्य अरोचे शोभितवत्यस्मि पश्चात्तस्या वि-
भूतेरन्तेनाशकाले प्राप्ते सति उत्स्रयन्ती गवर्कुर्वाणां मांसव्यसृजत् त्यक्तवान् ३३ किंच यो वै आसुरो वंशो येषां तेषां राजा मक्षौहिणीशतरूपं
ममातिभरं भारमपनीतवान् त्वांच ऊनपदत्वाद् दुःस्थं संतं पौरुषेण पुरुषकारेण आत्मनि स्वस्मिन् संपूर्णपदं सस्थं संपादयन् लक्षणहेत्वोः क्रि-
याया इति हेतौ शत्रुप्रत्ययः संपादयितुमित्यर्थः अभिप्रदं धृतवानित्यर्थः ३४ तस्य विरहं कावासहेतु प्रेमावलोकं रुचिरस्मितं च वल्गुजल्पश्च तेः

मधुमानिनीनांसत्यभामादीनांसमानं गर्वसहितं स्थैर्यं स्तब्धवंत्यः अहरन् यस्यां धिणारजस्युस्थितेन विटं कितायाः अलंकृतायाः सस्यादिप्रिवे
णारोमोत्सवोभवति ३५ कथयतोः सतोः प्राचीपूर्ववाहिनींकुरुक्षेत्रे ३६ इति प्रथमे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशो राजा कले
निग्रह उच्यते तस्यैवं वीर्यभाजोऽपि वैराग्यं वक्तुमर्ह्युतम् १ हन्यमानं ताड्यमानम् १ मृणालं पद्मकंदः तद्वत् धवलम् भयात् मेहतं मूत्रयंत
म् इवेत्यनेन पादावशेषो धर्मो भयात् मूत्रयन्निव प्रतिक्षणं क्षीयमाणांशः तस्याप्यनिर्वाहात् कंपमान इवेति दर्शितम् २ धर्मदुष्टां हविर्दग्धी
म् क्षामां कृशाम् यवसंतृणम् अन्नसस्यादिप्रसवक्षयाद्विबलेव यज्ञाद्यभावात् कृशा अतएव यज्ञभागमिच्छन्ती पृथ्वीति सूचितम् ३ कार्त्तस्व
रं सवर्णं तत्कृतः परिच्छदः परिकरोयस्य स्वर्णनिबद्धमित्यर्थः सज्जीकृतकार्मुकः ४ हंसिघातयसिराजाः हमिति चेत्तत्राह नट इव वेपमात्रेण नर

तयोरेवं कथयतोः पृथिवीधर्मयोस्तदा परीक्षिन्नामराजर्षिः प्राप्तः प्राचीं सरस्वतीम् ३६ इति श्रीभागवते म
हापुराणे प्रथमस्कन्धे पृथ्वीधर्मसंवादो नाम षोडशोऽध्यायः १६ सूत उवाच तत्र गोमिश्रनराजा हन्यमानम
नाथवत् दडहस्तचवृषलददृशेनृपलाञ्छनम् १ वृषं मृणालधवलं मेहतमिव बिभ्यतम् वेपमानं पदैकेन सीदतं शूद्रता
डितम् २ गां च धर्मदुष्टादीनां शूद्रपदाहताम् विवत्सां साश्रुवदनां क्षामां यवसमिच्छतीम् ३ पप्रच्छ रथमारूढः
कार्त्तस्वरपरिच्छदम् मेघगंभीरयावाचा समारोपितकार्मुकः ४ कस्त्वमच्छरणं लोके बलाद्धस्य बलांबली नरदेवोऽ
सि वेषेण नटवल्कर्मणा द्विजः ५ कस्त्वंकृष्णो गते दूरसहगाडी वधन्वना शोच्याऽस्य शोच्या नूरहसि प्रहरन् वधमर्हसि
६ त्वं वामृणालधवलः पादैर्न्यूनः पदाचरन् वृषरूपेण किंकशिद्देवो नः परिखेदयन् ७ न जातु पौरवैद्राणां दौर्दंड
परिरंभिते मृतलेऽनुपतंत्यस्मिन् विना ते प्राणिनां शत्रुः ८ मासौरभेया नु शत्रो व्येतुते वृषलाद्भयम् मारोदीरं बभ
द्रं ते रवलानां मयि शास्तरि ९

देवोऽसि कर्मणा तु अद्विजः शूद्रः ५ अशोच्यान्निरपराधान् रहसि यस्त्वं प्रहरन् प्रहरसि सशोच्यः सापराधो
ऽसि अतो वधमर्हसि ६ वृषं प्रत्याह त्वं वाकः स्वयमेव संभावयति किंकशिद्देवो वृषरूपेणास्मान् परिखेदयन् वर्त्तसे ७ दौर्दंडैः परिरंभिते विधि
यत्करक्षिते ते शत्रुः अशूणि विना अन्येषामशूणि नानुपतंत्यति रवेदहेतुत्वं दर्शितम् ८ एवमुक्ते पुनरपि शोचंतं प्रत्याह भोऽस्मैः पुत्रमाश्र
चः शोकं मा कुरु व्येतु अपायतु गां प्रत्याह अं वमातः शास्तरि मयि जीवति सतिते भद्रमेव अतो मारोदीः ९ ६ ७ ८ ९

महितार्थमेवैनं हनिष्यामि न तवोपकारायेत्याह यस्येति ह्यस्याम् हेसाधि सर्वाः याः काश्चिदपीत्यर्थः असाधुभिः त्रस्यंते पीडयंत इत्यर्थः १० गोभाग्यम् गतिः परलोकः १० ११ पुनरपिशोचंतं वृषं प्रत्याह कः अहं च त्वच्छेदत्वाद्दृशाः त्वद्विधाः दुःखिताः १२ वोभद्रमस्त आत्मनस्त वपादच्छेदेन वैरूप्यं कृतवन्तम् कीर्तिदूषयतीति तथा तमारख्याहि ननु तदारख्याने कृते कयं भद्रं स्यादित्यत आह यस्मादनागसिजनेयः अयंदुः खंयुं जनं कुर्वन् भवति अस्य एवं भूतस्य भक्तः सकाशात् सर्वत्रापि भयं भवति ततः साधूनां भद्रं भवेदेवेति १३ एतस्य दंडे अहमसमर्थ इति मां शंकां रित्याह अनागस्त्विति आगस्कृत् अपराधकर्ता तस्यामर्त्यस्य देवस्यापि भजमाहर्ता गस्मि आहरिष्यामि सांगदमित्यनेन मूलत उत्पाद्याह

यस्य राष्ट्रे प्रजाः सर्वास्त्रस्यंते साध्यसाधभिः तस्य भक्तस्य नश्यंति कीर्तिरायुर्मगोगतिः १० एष राज्ञां परोधर्मो ह्या र्त्तानामा र्त्तिनिग्रहः अत एनं वधिष्यामि भूतद्रुहमसत्तमम् ११ को वृश्चत्तवपादां स्त्रीन्सौरभेयचतुष्पदमा भूवं स्वाहशाराष्ट्रे राज्ञां कृष्णानुवर्तिनाम् १२ आख्याहि वृषभद्रवः साधूनामकृतागसाम् आत्मवैरूप्यकर्तारं पार्थानां कीर्तिदूषणं जनेः नागस्य घंयुं जनं सर्वतोऽस्य च मद्भयम् १३ अनागः स्विह भूतेषु य आगस्कृन्निरंकु शः आहर्ता गस्मि भजंसाक्षादमर्त्यस्यापि सांगदम् १४ राज्ञो हि परमोधर्मः स्वधर्मस्थानुपालनम् शासतोऽन्या न्यथा शास्त्रमनापद्यत्यथानिह १५ धर्म उवाच एतद्दः पांडवेयानां युक्तमात्ताभयं वचः येषां गुण गणैः कृष्णो दौत्यादौ भगवान् कृतः १६ न वयं क्लेशबीजानियतः स्युः पुरुषर्षभ पुरुषं तं विजानीमो वाक्यभेद विमोहिताः १७ केचिद्विकल्पवसना आहुरात्मानमात्मनः देवमन्येऽपरं कर्म स्वभावमपरे प्रभम् १८

रिष्यामीति दर्शि

तम् १४ नन्वेकस्य निग्रहेणान्यस्यानुग्रहेतव किं प्रयोजनं तत्राह राज्ञो हीति अन्यान् अधर्मिष्ठान् शासतः दंडयतः १५ आर्त्तानामभयं य स्मात्तद्वचो वोयुष्माकं युक्तमुचितमेव १६ वयं तु यतः पुरुषात् प्राणिनां क्लेशहेतवो भवेयुः तं पुरुषं न विजानीमः यतः वादिनां वाक्यभेदैर्वि- मोहिताः १७ वाक्यभेदानेवाह विकल्पं भेदं वसते आच्छादयंति ये योगिनः ते आत्मानमेवात्मनः प्रभं सरवदुःखप्रदमाहुः तदुक्तम् आत्मै व ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मन इति यद्वा विकल्पैः कुतर्कैः प्रावृताः नास्तिकाः एवं हिते वदंति न तावद्देवतादीनां प्रभवं कर्मधीनत्वात् न च कर्मणः स्वाधीनत्वात् अतः स्वयमेव प्रभं न चान्यः कश्चिदिति अन्ये दैवज्ञाः दैवग्रहादिरूपां देवताम् परेतुमीमांसकाः कर्म अपरे लोकायतिकाः स्व

केषपिसेश्वरेषुमध्येकेषपीतिदुर्लभत्वंदर्शितम् निश्चयइतिसिद्धांतत्वम् अप्रतर्क्यात्तुमनोऽगोचरादनिर्देश्यात्क्वचनागोचरात्परमेश्वरात्सर्वं
भवतीतिविमृशविचारयस्वबुद्ध्या १९ विखेदःगतमोहःपर्यचष्टतप्रत्यभाषत ज्ञातवानितिवा २० अनिर्द्धारितमिवब्रुवन्धातकंजानन्म-
पिनसूचयेदित्येवंरूपंधर्मब्रवीषि अतोधर्मोऽसि सूचनेकोदोषइत्यत आह यदिति स्थानंनरकादि २१ यद्वा अज्ञानादप्यकथनंभवतीत्या-
ह अथवेति देवस्यमायायागतिर्वध्यधातकलक्षणावृत्तिर्भूतानांचेतसोवचसश्चागोचरासुज्ञेयान्भवतिइतिनिश्चयः २२ धर्मोऽसावितिज्ञा-
त्वातस्यपादानुवादेनव्यवस्थामाह तपइतिह्याभ्याम् अधर्मपादैस्तवत्रयःपादास्त्रिभिरंशैर्भगनाःस्मयोविस्मयः २३ इदानींकलौहेधर्मतेपादः
चतुर्थोऽंशः तत्रापिसत्यमेवास्ति यतःसत्यात्भवानात्मानंनिर्वर्त्तयेत् कथंचिद्धारयेत् यद्वा पुरुषस्त्वांसाधयेत् तमपिपादमनृतेनसंबर्द्धि

अप्रतर्क्यादनिर्देश्यादितिकेषपिनिश्चयः अत्रानुरूपंराजर्षेर्विमृशस्वमनीषया १९ एवंधर्मप्रवृत्तिससम्नाद्विज-
सत्तम समाहितेनमनसाविखेदःपर्यचष्टत् २० धर्मब्रवीषिधर्मज्ञधर्मोऽसिदृषरूपधृक् यदधर्मकृतःस्थानंसूचक
स्थापितइवेत् २१ अथवादेवमायायानूनंगतिरगोचरा चेतसोवचसश्चापिभूतानामितिनिश्चयः २२ तपःशौचं
यासत्यमितिपादाःप्रकीर्त्तिताः अधर्मोऽशैस्त्रयोभगनाःस्मयसंगमदेस्तव २३ इदानींधर्मपादस्तेसत्यंनिर्वर्त्तयेद्यतः
तंजिघृक्षत्यधर्मोऽयमनृतेनैधितःकलिः २४ इयंचभूभगवतान्यासितोरुभरासती श्रीमद्भिस्तत्पदन्यासेःसर्वतःकृ-
तकौतुका २५ शौचत्यश्रुकलासाध्यादुर्भगेवोद्भिस्ताधुना अब्रह्मण्यान्पव्याजाःशूद्राभोक्ष्यन्तिमामिति २६ इति
धर्ममहीचैवसात्वयित्वामहारथः निशातमाददेरकङ्कलयेधर्महेतवे २७ तंजिघांसमभिप्रेत्यविहायन्पलाञ्छन-
म् तस्यादमूलशिरसासमगाद्भयविकूलः २८

तः कलिरूपोऽयमधर्मोऽगृहीतुमिच्छति तत्रेयंस्थितिः कृतयुगेप्रथमंसंपूर्णश्चतु-
ष्पाद्धर्मः त्रेतायांचतुर्णामपिपादानांमध्येस्मयेनतपः संगेनशौचम् मदेनदया अनृतेनसत्यमिति एवंचतुर्थोऽंशोहीयते द्वापरैत्वर्द्धम् कलौचतु-
र्थोऽंशोऽवशिष्यतेसोऽपिअंतेनक्ष्यतीति २४ न्यासितः अन्योऽन्यद्वारेणावतारितः उरुर्भरोभारोयस्याः कृतकौतुकंमंगलयस्याःसा २५ अश्रूणि
कलयतिमुंचतीत्यश्रुकला तेनत्यक्तासतीशूद्राभोक्ष्यन्तिमामितिशौचति २६ निशातंनिशितम् अधर्मस्यहेतुर्यः कलिस्तंहंतुमित्यर्थः २७
अभिप्रेत्यज्ञात्वा २८

शरण्यः आश्रयार्हः श्लोक्यः सत्कीर्त्यर्हः २९ गुडाकेशोऽर्जनः तस्य यशोधरा ये वयं तेषाम् तान्प्रतिबद्धोऽजलिर्येन तस्य ते किंतु कथंचन केनाप्यं
शेन न वर्तितव्यम् यस्मात्त्वमधर्मस्य बंधः ३० तदेवाह राजदेहेषु वर्तमानं त्वामनुसर्वतः प्रवृत्तः अनार्यदौर्जन्यम् अंहः स्वधर्मत्यागः ज्येष्ठा अलं
क्ष्मीः माया कपटम् ३१ तत्तस्मात्तु वर्तितव्ये वर्तितुमर्हं ब्रह्मावर्ते देशे यज्ञस्य वितानं विस्तारः तत्र विज्ञाः निपुणाः ३२ इज्यायागस्तद्रूपा मूर्तिर्य
स्य शंक्षेमम् कामाश्च नन्विद्रादयो देवा इज्यंते न तु हरिस्तत्राह एषः स्थावरादीनामात्मेति तथाऽपि जीववन्नपरिच्छिन्न इत्याह अंतर्बहिरिति य
थावायुः प्राणरूपेणांतस्थोऽपि बहिरप्यस्ति तद्वत्सर्वं तर्कामीश्वरोऽपीति ३३ उद्यतासि मुहूतस्वद्वंदं डपाणि यमम् उद्यतमुद्यत्तम् ३४ अत्र न

अ.
१७

पतितं पादयोर्वक्ष्य कृपया दीनवत्सलः शरण्यो नावधीच्छुक्व्य आह चेदं ह सन्निव २९ राजोवाच न ते गु
डाकेश यशोधराणां बद्धांजले वैभयमस्ति किंचित् न वर्तितव्यं भवता कथंचन क्षेत्रे मदीये त्वमधर्मबंधः ३० त्वां वर्त
मानं नरदेव देहेषु प्रवृत्तोऽयमधर्मपूगः लोभोऽनृतं चौर्यमनार्यमहोज्येष्ठा च माया कलहश्च दम्भः ३१ न वर्तितव्यं त
दधर्मबंधो धर्मण सत्येन च वर्तितव्ये ब्रह्मावर्ते यत्र यजंतियज्ञैर्यज्ञेश्वरं यज्ञवितानविज्ञाः ३२ यस्मिन् हरिर्भगवानीज्य
मान इज्या मूर्तिर्यजतां शंतनोति कामान मोघान् स्थिरजंगमानां मंतर्बहिर्वायुरिवैष आत्मा ३३ सूत उवाच
परीक्षितैवमादिष्टः सकलिर्जातवेपथुः तमुद्यतासिमाहेदं दंडपाणिमिवोद्यतम् ३४ यत्र क्वचन वत्स्यामि सार्वभौमत
वाज्ञया लक्षयेत तत्र तत्रापि त्वामात्तेषु शरासनम् ३५ तन्मैधर्मभृतां श्रेष्ठस्थानं निर्देष्टुमर्हसि यत्रैव नियतो वत्स्ये आति
ष्ठंस्तेऽनुशासनम् ३६ सूत उवाच अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कलयेद्ददौ द्यूतं पानं स्त्रियः सूनाय त्राधर्म
श्चतुर्विधः ३७

वस्तव्यमिति यातवाज्ञातया यत्र क्वापि वत्स्यामि किंतु तत्र तत्रापि आतः गृहीतः इषुः शरासनं च येन तं त्वामेव लक्षये ३५
तत्तस्मान्नियतो निश्चलो वत्स्यामि ३६ पानं मद्यादेः सूनाः प्राणिवधाः द्यूते अनृतम् पाने मदः पूर्वमदो दयानाशकत्वेनोक्तः अत्र तु गर्वद्वारा तपोना
शकत्वेन स्त्रीषु संगः हिंसायां क्रौर्यं दयानाशकमिति ज्ञेयम् यद्यपि सर्वसर्वत्र संभवति तथाऽपि प्राधान्येनानृततादीनां द्यूतादिषु यथा संख्यं ज्ञेयम् हा
दशस्कंधेतु सत्यं दया तपो दानमिति पादाविभोर्नृप इत्यत्र दानशब्देन शौचमेवोक्तम् मनः शक्तिरूपत्वाद्भूता भयदानस्य त्रेतायां धर्मपादानां तुर्या
शोहीयते शनैः अधर्मपादैरनृतहिंसा संतोषविग्रहैरित्यत्र च असंतोषशब्देन तस्य हेतुः गर्वलक्ष्यते विग्रहशब्देन च तद्धेतुः स्त्रीसंग इत्यविरोधः ३७

चतुर्विधस्याप्येकत्रैवावस्थानं देहीति पुनर्याचमानायजातरूपं स्वर्णं दत्तवान् ततः स्वर्णदानात् अनृतं मदं काममिति स्त्रीषु संगमं रज इति र-
जोमूलां हिंसाम् एतानि च त्वारिपंचमं वैरं चादादिति ३८ औत्तरेयेण परीक्षिता अमूनि अमूषु स्थानेषु न्यवसदित्यर्थः ३९ अथ इति हेतोः बुधू-
षुः उद्भवितुमिच्छुः स्त्रीस्वर्णयोरसेवनं नाम तयोरनासक्तिः ४० एवं कलिं निगृह्य वृषस्य पादान् प्रतिसंदधे तप आदीनि प्रवर्तितवानित्यर्थः ४१
युष्मदीयसञ्चरतिरपितत्वाभावादेवेत्याह त्रिभिः एतर्हि इदानीं युधिष्ठिरेणारण्यं प्रवेष्टुमिच्छता उपन्यस्तं समर्पितमासनमध्यास्ते ४२ अधुना
सांप्रतमास्ते पालयत इति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देशः स्मेत्यध्याहारो वा ४३ सञ्चाय सञ्चकर्तुं दीक्षिताः दीक्षां कृतवन्तः ४४ इति

पुनर्याचमानायजातरूपमदात्प्रफः ततोऽनृतं मदं कामं रजो वैरं च पंचमम् ३८ अमूनि पंचस्थानानि ह्यधर्मप्रभवः
कलिः औत्तरेयेण दत्तानि न्यवसत्तन्निर्देशाकृत् ३९ अथैतानि न सेवेत बुधूषुः पुरुषः क्वचित् विशेषतो धर्मशीलो
राजालोकपतिर्गुरुः ४० वृषस्य नष्टं स्त्रीन्यादांस्तपः शौचं दयामिति प्रतिसंदध आशवास्य महीं च समवर्द्धयत् ४१ स
एष एतर्ह्यध्यास्ते आसनं पार्थिवोचितम् पितामहेनोपन्यस्तं राजारण्यं विविक्षता ४२ आस्तेऽधुना स राजर्षिः कौरवै-
र्दृष्ट्रियो लुप्तं गजाद्वयं महाभागश्चक्रवर्त्तविहङ्गुवाः ४३ इत्थं भूतानुभावो यमभिमन्युसुतो नृपः यस्य पालयतः
क्षोणीयूयं सञ्चाय दीक्षिताः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे कलिनिग्रहो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७
सूत उवाच यो वै द्रोण्यस्त्रविपुष्टो न मातुरुदरे मृतः अनुग्रहाद्भगवतः कृष्णस्याद्भुतकर्मणः १ ब्रह्मकोपोऽस्थिता
द्यस्तु तक्षकात्प्राणविप्लवात् न संसुमो होरुभयाद्भगवत्पार्षिता शयः २ उत्सृज्य सर्वतः संगं विज्ञाता जितसंस्थितिः वै
यासकेर्जहौ शिष्यो गंगायां संकलेवरम् ३ नोत्तमश्लोकवार्त्तानां जुषतां तत्कथाऽमृतम् स्यात्संभ्रमोऽतकालेऽपि स्म-
रतां तत्पदां बुजम् ४

प्रथमे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ राजस्त्वष्टादशो न स्य ब्रह्मशापो निरूप्यते स चानुग्रह एवास्मयतो वैराग्यमावह-
न् १ परीक्षितो निर्याणमत्याश्चर्यं वक्तुं तत्संभावनायजन्माश्चर्यमनुस्मारयति यो वा इति विपुष्टो निर्दग्धः सन् १ ब्रह्मकोपादुत्थितात् तक्षकात्
यः प्राणविप्लवः प्राणनाशः तस्माद्यदुरुभयं तस्मान्न संसुमो ह तत्र हेतुः यस्तु भगवत्पार्षिता शय इति २ किंतु उत्सृज्येति वैयासकेः शकस्य शि-
ष्यः सन् विज्ञाता अजितस्य हरेः संस्थितिस्तत्त्वं येन सः ३ न चैतच्चित्रमित्याह उत्तमश्लोकस्यैव वार्त्तायेषु अत एव नित्यं तत्कथारूपममृतं जुषतां स-
ंभ्रमो न स्यात् ४

तस्मिन्नुराजिस्तरांतन्मविचमित्याशयेनाह तावदिति अभिमन्योः पुत्रः एकराट्चक्रवर्ती ईशः पतिः यावत् ५ ननु तदा कलेरप्रवेश एवास्तु
प्रविष्टोऽपि न प्राप्तवदितिकुतस्तत्राह यस्मिन्नह नित्यं हि यस्मिन्नेव क्षणे गां पृथ्वीम् अनुवृत्तः प्रविष्टः अधर्मस्य प्रभवो यस्मिन् ६ नन्वधर्म
हेतुं कलिं सर्वथा किं न हतवांस्तत्राह नानुद्देष्टीति सारंगो मर इव सारग्राही सारमाह यद्यस्मिन्कुशलानि पुण्यानि आशंसंकल्पमात्रेण फलं
ति इतराणि पापानि आशंसि स्युः इति यतस्तानि कृतान्येव सिल्यंति ननु संकल्पितमात्राणि इति ७ ननु दोषाधिक्यात् द्वेष एव युक्तः नधीरे
पुतस्या किंचित्करत्वादित्याह किंचित्किंचित्नुतेन भवेत् बालेषु अधीरेषु अप्रमत्तः अवहितः सन् यो वृक इव वर्तते ८ पारीक्षितमारव्यानम्

तावत्कलिर्न प्रभवत्येव विष्टोऽपीह सर्वतः यावदीशो महानुर्व्यामा अभिमन्यव एकराट् ५ यस्मिन्नह नित्यं हि व भगवान्नु
ससर्जगाम् तदैवैहानुवृत्तोऽसावधर्मप्रभवः कलिः ६ नानुद्देष्टिकलिं सन्माट् सारंग इव सारग्राहक कुशलान्याशंसि
ल्यंति नेतराणि कृतानि यत् ७ किंचु बालेषु शूरेण कलिनाधीरभीरुणा अप्रमत्तः प्रमत्तेषु यो वृकैर्नृषु वर्तते ८
उपवर्णितमेतद् पुण्यं पारीक्षितं मुया वासुदेव कथोपेतमारव्यानं यदपृच्छत ९ यायाः कथा भगवतः कथनीयोरु
कर्मणः गुणकर्मप्रियाः पुंभिः संसेव्यास्ता बुभूषुभिः १० ऋषय ऊचुः सूत जीव समाः सोम्य शाश्वती वि
शद्वयशः यस्त्वशंससि कृष्णस्य मर्त्यानाममृतं हि नः ११ कर्मण्यस्मिन्ननाश्वासे धूमधूमात्मना भवान् आपायय
ति गोविंद पादपद्मासवं मधु १२ तुलया मलवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमुता शिषः

१३

अपृच्छत पृष्टवंतो यूयम् ९ किंच हुनानरैरेतावदेव कर्तव्यमिति सर्वशास्त्रार्थसारं कथयति याया इति कथनीयान्युरूपि कर्माणि
यस्य तस्य गुणकर्मविषयाः बुभूषुभिः सद्भावमिच्छद्भिः १० पुनर्विस्तरेण कथनार्थं सूतोक्तिं तत्संगं चाभिनंदंति सूतेति त्रिभिः शाश्वतीः समाः
अनंतान् वत्सरान् जीव अत्यंतसंयोगे द्वितीया विशद्वयशः कीर्तयसि तच्चास्माकं मर्त्यानाममृतं मरणनिवर्तकम् ११ किंच अस्मिन् कर्मणिस
त्रे अनाश्वासे अविश्वसनीये वै गुण्यबाहुल्येन फलनिश्चयाभावात् धूमेन धूमः विवर्ण आत्मा शरीरं येषां तान् स्मान् कर्मणि षष्ठी आसवं म
करंदम् मधुमधुरम् १२ भगवत्संगिनो विष्णु भक्ताः तेषां संगस्य यो लवः अत्यल्पकः कालः तेनापि स्वर्गं न तुलया म समं न पश्याम न चापव
र्गम् संभावनायां लोट् मर्त्यानां तुच्छा आशिषो राज्याद्या न तुलया मेति किमु वक्तव्यम् १३ ६९ ६९ ६९

एवंसत्संगमभिनंद्यश्रवणौलूक्यमाविष्कुर्वति कोनामेति रसवित्तरसज्ञः महत्तमानामेकांतेन परमयनमाश्रयोयः तस्यकथायाम् अगुणस्यप्रा
कृतगुणरहितस्यकल्याणगुणानामंतयेयोगेश्वरास्तेऽपिनजग्मुः एतावंतइतिनपरिगणयांचक्रुः भवःशिवः पाद्मोब्रह्माचसुरव्योयेषांते १४ नो
स्माकंमध्येभगवान्प्रधानंसेव्योयस्यसभवान्ननः शूश्रूषतांहरेश्चरितंविस्तारयतु १५ तच्चशक्तपरीक्षित्संवादेनकथयेत्याह सवाइतिद्वाप्याम्
वैयासकिनाशब्दितेनकथितेनयेनज्ञानेनज्ञानसाधनेन अपवर्गइत्याख्यायस्यतम् स्वर्गोद्वजस्यहरेः पादमूलंभजे १६ तत् असंवृतार्थयथात
थाआख्याहि तदेवनिर्दिशति परीक्षितेकथितंपारीक्षितम् आख्यानंश्रीभागवतंपुराणम् परंपुण्यंसत्त्वशोधकम् अत्यद्भुतेयोगेनिष्ठास्य अनं
तस्याचरितैरुपपन्नंयुक्तम् अतएवभागवतानामभिरामंप्रियम् एतैर्विशेषणैः कर्मज्ञानभक्तियोगप्रकाशकत्वंदर्शितम् १७ श्रीभागवतव्याख्या

कोनामतृप्येद्रसविकथायांमहत्तमैकांतपरायणस्य नांतंगुणानामगुणस्यजग्मुर्योगेश्वरायेभवपाद्मसुरव्याः १४ त
न्नोभवान्चैभगवत्प्रधानोमहत्तमैकांतपरायणस्य हरेरुदाराचरितंविशद्भूशूश्रूषतानोवितनोतुविद्वन् १५ सर्वमहा
भागवतःपरीक्षितोनापवर्गोऽख्यमदभ्रबुद्धिः ज्ञानेनवैयासकिशब्दितेनभजेस्वर्गोद्वजपादमूलम् १६ तन्नःपरंपुण्य
मसंवृतार्थमारख्यानमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् आख्याह्यनताचरितोपपन्नंपारीक्षितभागवताभिरामम् १७ सूतउवाच
अहोवयंजन्मभृतोऽद्यहास्मिदृद्धानुवृत्त्याऽपिविलोमजाताः दौकुल्यमाधिविधुनोतिशीघ्रंमहत्तमानामभिधानयोगः
१८ कुतःपुनर्गुणतोनामतस्यमहत्तमैकांतपरायणस्य योऽनंतशक्तिर्भगवाननंतोमहद्गुणत्वाद्यमनंतमाहुः १९

नेलब्धप्रसंगंमहतामादरपात्रमात्मानंश्लाघतेद्वाप्याम् अहोइत्याश्चर्येहइतिहर्षे वयमितिबहुवचनंश्लाघायाम् प्रतिलोमजाअपिअद्य
जन्मभृतः सफलजन्मानः आस्मजाताः दृद्धानामनुवृत्त्याआदरेण ज्ञानवृद्धः शक्तः तस्यसेवयेतिवा यतोदुक्कुलत्वंतन्निमित्तमाधिंच मनः
पीडांमहत्तमानामभिधानयोगः लौकिकोऽपिसंभाषणलक्षणः संबंधःविधुनोतिअपनयति १८ कुतःपुनः किंपुनर्वक्तव्यंतस्यानंतस्यनाम
गुणतः पुंसोमहत्तमानामभिधानयोगोदौकुल्यंविधुनोतीति यद्वा नामगुणतः पुनर्दौकुल्यमिति यद्वा गुणतः पुंसः तस्यनामदौकुल्यंवि
धुनोतीति किंवक्तव्यमिति कैमुत्यन्यायमेवाह अनंताः शक्तयोयस्य स्वतोऽप्यनंतः किंच महत्सगुणायस्यसमहद्गुणः तस्यभावः तस्मात्
यंगुणतोऽप्यनंतमाहुः १९

एतत्पंचयतित्रिभिः एतावतेति तस्ययदसाम्यमनतिशायनंच गुणैस्तत्साम्यंतदाधिक्यंचान्यस्यनास्तीत्यस्यार्थस्यज्ञानं एतावतासूचितेन
अलंपर्याप्तम् कस्तद्विस्तरतोवक्तुंशक्नोति तदेवाह इतरान्ब्रह्मादीन्प्रार्थयमानान्ब्रह्माविष्मूतिर्लक्ष्मीः अनभीप्सोरपियस्यांधिरेणुंसेवत
इति २० अथेत्यर्थान्तरे यस्यपादनखावसृष्टंनिःसृतमपिविरंच्येनोपहृतंसमर्पितमर्हणांभः अर्घोदकमीशसहितंजगत्पुनाति विरंच्योपहृ
तंसेशमितिवतयोरप्युपासकत्वमुक्तम् तस्मान्मुकुंदव्यतिरिक्तः कोनामभगवत्पदस्यार्थः सर्वेश्वरइत्यर्थः २१ धीराः संतः ऊढं धृतम् अलंप
रमेकाष्ठापन्नम् तदाह यस्मिन्नहिंसाउपशमश्चस्वाभाविको धर्मः २२ एवंस्वभाग्यमभिनंद्यपारीक्षितोपारब्धानंवक्तुमाह अहंहीति अर्थ
मणः हेसूर्याः त्रयीमूर्त्तयः अत्रयावानात्मावगमः समज्ञानंतावदावक्षेप्रवक्ष्यामि तथाहि यथापक्षिणोनभः आत्मसमंस्वशक्त्यनुरूपमेवोत्प

एतावतालंननुसूचितेनगुणैरसाम्यानतिशायनस्य हित्वेतरान्प्रार्थयतोविष्मूतिर्यस्यांधिरेणुंजघतेऽनभीप्सोः

२० अथापियत्पादनखावसृष्टंजगद्विरंच्योपहृतार्हणांभः सेशंपुनात्यन्यतमोमुकुंदात्कोनामलोकेभगवत्प
दार्थः २१ यत्रानुरक्ताः सहसेवधीराव्यपोह्यदेहादिषुसंगमूढम् व्रजंतितत्सारमहस्यमत्ययस्मिन्नहिंसोपशमः स्व
धर्मः २२ अहंहिपृष्टोऽर्थमणोभवद्विराचक्ष आत्मावगमोऽत्रयावान् नभः पतत्यात्मसमंपतत्रिणस्तथासमंविष्णु
गतिंविपश्चितः २३ एकदाधनुरुद्यम्यविचरन्मृगयावने मृगाननुगतः श्रान्तः क्षुधितस्तृषितोभृशम् २४ जलाश
यमचक्षाणः प्रविवेशतमाश्रमम् ददर्शमुनिमासीनं शांतमीलितलोचनम् २५ प्रतिरुद्धेन्द्रियप्राणमनोबुद्धिमु-
पारतम् स्थानत्रयात्परंप्राप्तं ब्रह्मभूतमविक्रियम् २६ विप्रकीर्णजटाच्छन्नं रोरवेणाजिनेनच विशुष्यन्तालु
रुदकं तथाभूतमयाचत २७ अलब्धतृणभूम्यादिरसंप्राप्तार्थसूनृतः अवज्ञातमिवात्मानं मन्यमानश्चुकोपह २८

तंति नहृत्स्नम् तथाविपश्चितोऽपिविष्णोर्गतिंलीलांसमंस्वमत्यनुरूपमेववदंतीत्यर्थः २३ २४ अचक्षाणः अपश्यन् तंप्रसिद्धमाश्रमम्
तस्मिंश्चमुनिंशमीकम् २५ प्रतिरुद्धाः प्रत्याहृता इन्द्रियादयोयेनतम् अतएवोपरतंस्थानत्रयात्जाग्रदादिलक्षणात्परंतुरीयंपदंप्राप्तम् अत
एवब्रह्मभूतत्वादविक्रियम् २६ विप्रकीर्णाभिर्जटाभिराच्छन्नम् रुरुर्मृगविशेषः तस्यचर्मणाचाच्छन्नम् विशेषेणशुष्यन्तालुर्यस्यसः तथाभूतं
मुनिमुदकमयाचत २७ नलब्धतृणतृणासनंभूमिरुपवेशस्थानंचयेनसः नसंप्राप्तः अर्थः सूनृतंप्रियवचनंचयेनसः २८ ६ ६

मत्सरः तदुत्कर्षसहनम् ३९ गतासुंमृतम् धनुःकोट्याचापाग्रेण ३० सर्पनिधानेराज्ञोऽभिप्रायमाह एषकिंप्रत्याहृतसर्वेन्द्रियः सन्मी
लितेक्षणः स्थितः यद्वा क्षत्रबंधभिरागतेर्वीकिंनुस्यादित्यवज्ञयामृषासमाधिः सन्निति जिज्ञासयेत्यर्थः ३१ तस्यपुत्रः शृंगीनामा अध
दुःखम् तत्रअर्पकमध्ये ३२ पालानांराज्ञाम् पीत्रांपुष्टानाम् अधर्ममेवनिर्दिशति स्वामिनिदासानांयदधंपापाचरणम् बलिभुजांका
कानामिवशूनामिवचेति ३३ दासत्वंदर्शयति ब्राह्मणैरिति सभांडंभांडेएवस्थितम् ३४ तत्तदनंतरम् अहंशास्मिदंडयामि ३५

अभूतपूर्वः सहसाक्षत्तृड्भ्यामर्दितात्मनः ब्राह्मणंप्रत्यभूद्ब्रह्मन्मत्सरोमन्युरेवच ३९ सतुब्रह्मत्रुषेरंसेगता
सुसुरगंरुषा विनिर्गच्छेन्धनुः कोट्यानिधायपुरमागमत् ३० एषकिंनिभृताशेषकरणामीलितेक्षणः मृषा
समाधिराहोस्वित्किंनुस्यात्क्षत्रबंधुभिः ३१ तस्यपुत्रोऽतितेजस्वीविहरन्बालकोऽर्पकैः राज्ञाऽधंपापितंतातंश्र
त्वातत्रेदमब्रवीत् ३२ अहोअधर्मः पालानांपीत्रांबलिभुजामिव स्वामिन्यधयद्दासानांदारपानांशूनामिव ३३
ब्राह्मणैः क्षत्रबंधर्हिद्वारपालोनिरूपितः सकथंतद्गृहेहास्थः सभांडंभोक्तुमर्हति ३४ कृष्णो गतेभगवतिशास्त्र
युत्पथगामिनाम् तद्भिन्नसेतूनद्याहंशास्मिपश्यतमेवबलम् ३५ इत्युक्त्वारोषताम्राक्षोवयस्यानृषिबालकान्
कौशिक्यापउपस्पृश्यवाग्वज्रं विससर्जह ३६ इतिलंघितमयादंतक्षकः सप्तमेऽहनि दंक्ष्यतिस्मकुलांगारंचो
दितोमेततद्रुहम् ३७ ततोऽभ्येत्याश्रमंबालो गलेसर्पकलेवरम् पितरंवीक्ष्यदुःस्वार्तोमुक्तकंठोरुरोद्गह ३८
सवाआंगिरसोब्रह्मन्श्रुत्वाकृतविलापनम् उन्मील्यशनकैर्नेत्रैर्दृष्ट्वास्वासेमृतोरंगम् ३९ विसृज्यपुत्रपप्रच्छ
वत्सकस्माद्दिरोदिषि केनवातेप्रतिकृतमित्कतः सन्यवेदयत् ४० निशम्यशप्तमतर्दहनरेद्रसब्राह्मणानात्मज
मभ्यनंदत् अहोबतांहोमहदज्ञतेकृतंस्वल्पीयसिद्रोहउरुर्दमोधृतः ४१

इतिवयस्यानुत्कारोषेणताम्रे अक्षिणीयस्यसः कौ
शिकीनदीतस्याः अपःसंधिरार्षः वाग्वज्रंशापम् ३६ इति एवंसर्पनिक्षेपेणदंक्ष्यति भक्षयिष्यति पाठांतरेभस्मीकरिष्यति स्येतिपादपूरणे
कुलस्यांगारतुल्यम् मेमया ततेतिद्रस्वमार्षम् ३७ गलेसर्पकलेवरंयस्येत्यलुक्समासः मुक्तकंठः उच्चैरित्यर्थः ३८ ३९ तंसर्पविसृज्यकेना
पकारः कृतः ४० अनभिनंदनवाक्यमहोइत्यादि चतकष्टम् तेलयामहत्यापंकृतम् द्रोहेअपराधेदमोदंडः ४१ ६१ ६१

परः विष्णुरित्यारव्यारव्यातिर्यस्यतं नरदेवं नृभिः संमातुं समं द्रष्टुम् ४२ अलक्ष्यमाणे अदृश्यमाने अविवरूथवत् मेषसंघवत् ४३ नष्टो नाथो यस्य लोकस्य तस्य वसोर्वसुनो धनस्य विलुंपकादपहर्तुश्चोरादेर्हेतोर्यत्पापं भविष्यति तत् अस्मिन्निमित्तत्वाद् अस्मानुपैष्यति अनन्वयं संबंधश्चून्यमेव तदेव पापं दर्शयति परस्परमिति शपंति परस्परं वदंति पशवादीन् वृजते अपहरंति पुरुदस्यवः चोरबहुलाः ४४ आर्यधर्मः सदाचारः श्रुतां कपीनामिव वाऽर्थकामयोरेवाभिनिवेशितचित्तानाम् ४५ एव राजमात्रस्य शापानर्हत्वं मुक्ताप्रसूते विशेषमाह धर्मपाल इति सार्द्धेन हयमेधयाद् अश्वमेधया जी नन्वेवं भूतश्चेत्तत्कुतोऽपकृतवांस्तत्राह क्षत्तृ इति स्वागतप्रश्नाद्यभावेनावज्ञातः प्रसूतशापं कथमर्हतीत्यर्थः ४६ अस्य महापापस्यान्यत्प्रायश्चित्तमदृष्ट्या पापमावेदयन् भगवंतं प्रार्थयते अपापेष्टिति ४७ राजा चेत्प्रतिशापे दद्यात्तर्हि नि-

न वै नृभिर्नरदेवं पुरारव्यं संमातुं मर्हस्य विपक्षबुद्धे यत्तेजसा दुर्विषहेण गुप्ता विंदंति मद्राण्यकुतो भयाः प्रजाः ४२ अलक्ष्यमाणे नरदेवनाम्निरथांगपाणावयमंगलोकः तदा हि चोरप्रचुरो विनश्यत्यरक्ष्यमाणो विवरूथवत् क्षणात् ४३ तदघनः पापमुपैत्य नन्वयं यन्नृणां यस्य वसोर्विलुंपकात् परस्परं घ्नंति शपंति वृजते पशून् स्त्रियोऽर्थान् पुरुदस्य वोजनाः ४४ तदा र्यधर्मश्च विलीयते नृणां वर्णाश्चिमाचारयुतस्त्रयीमयः ततोऽर्थकामाभिनिवेशितात्मनां शकना कपीनामिव वर्णसंकरः ४५ धर्मपालो नरपतिः स तु सस्माद् दृष्ट्वा साक्षान् महाभागवतो राजर्षिर्हयमेधयाद् क्षत्तृदृष्ट्वा युतो दीनो नैवास्मच्छापमर्हति ४६ अपापेषु स्वभृत्येषु बालेनापक्षबुद्धिना पापं कृतं तद्भगवान् सर्वा त्याक्षतुमर्हति ४७ तिरस्कृता विप्रलब्धाः शप्ताः क्षिप्ता हताऽपि वा नास्य तत्प्रतिकुर्वंति तद्भक्ताः प्रभवोऽपि हि ४८ इति पुत्रकृता येन सोऽनुतप्तो महासुनिः स्वयं विप्रकृतो राजानो वा घतदचित्तयन् ४९ प्रायशः साधवो लोके परे दृष्टेषु योजिताः न व्यथंति न दृष्ट्यति यत आत्माऽगुणाश्च यः ५० इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विप्रशापोपलंभननामाष्टादशोऽध्यायः १८

कृतिर्भवेदपि तत्तु न संभवति तस्य महाभागवतत्वादित्याह तिरस्कृताः निंदिताः विप्रलब्धाः वंचिताः क्षिप्ताः अवज्ञाताः हताः ताडिताः अस्य तिरस्कारादिकर्तुः न तत्प्रतीकारं कुर्वंति तद्भक्ताः विष्णुभक्ताः प्रभवः समर्था अपि ४८ विप्रकृतः अपकृतः अधमपराधम् ४९ युक्तं चेत्तदित्याह प्रायश इति दृष्टेषु सरवदुःखादिषु अगुणाश्च यः सरवदुःखाद्याश्च यो न भवति ५० इति प्रथमोऽध्यायः १८

प्रायोपविष्टे गंगायां राज्ञि योगिजनावृते शकस्यागमनं तत्र प्रोक्तमेकोनविंशके १ स्वकृतं तत्कर्म मुनिस्कंधे सर्पप्रक्षेपणं गह्वरं निघंचितं यन्सुदुर्मना जातः चिंतामेवाहसाद्धीभ्याम् अहो इति नीचं पापम् अमीवमिति पाठे स एवार्थः ब्रह्मणि ब्राह्मणे गूढं गुप्तं तेजो यस्य तस्मिन् १ कृतं यदेव हे लनं ईश्वरावज्ञा पापमित्यर्थः तस्मान्मेव्यसनं भविष्यति तत्तु नातिदीर्घात्कालात् अचिरादेवास्तु तत्रापि अहसाद्वात् न पुत्रादिद्वारेणेति प्रार्थना काममसंकोचतः एवं प्रार्थनायाः प्रयोजनम् अघस्य निष्कृताय प्रायश्चित्ताय यथा पुनरेवं न कुर्यामिति च २ एवं साक्षात्स्वस्यैव व्यसनं संप्राप्य तस्या गेव किंचित्प्रार्थयते अद्यैव मे राज्यादिदहतु प्रकोपितं ब्रह्मकुलमेवानलः पुनर्हि जान् पीडयितुं धीर्मे मा भून्मम वेदित्यर्थः ३ इत्थं विचिंतयन् सरा जासुनेः सुतेनोक्तः सप्तमेऽहनि निर्ऋतिर्मुस्युर्यथा भविष्यति तथा शृणोत् शमीकप्रेषितशिष्यात् श्रुत्वा त्वसतक्षकस्य विषाग्निं साधु मेने यतो

सूत उवाच महीपतिस्त्वय तत्कर्म गह्वरं विचिंतयन्नात्मकृतं सुदुर्मनाः अहो मयानीच मनार्यवत्कृतं निरागसि ब्रह्मणि गूढतेजसि १ ध्रुवं ततो मे कृतदेव हे लनादुरत्ययं व्यसनं नातिदीर्घात् तदस्तु कामं त्वय निष्कृताय मे यथा न कुर्यात् पुनरे वमहा २ अद्यैव राज्यं बलमूढकोशं प्रकोपितं ब्रह्मकुलानलो मे दहतु मम द्रस्य पुनर्न मे भूत्या पीयसी धीर्हि जदेव गोप्यः ३ सचिंतयन् नित्यमथाशृणोद्यथासुनेः सुतोक्तो निर्ऋतिस्तक्षकारव्यः ससाधुमेनेन चिरेण तक्षकानलप्रसक्तस्य विर क्तिकारणम् ४ अथो विहाये मम मुचलोकं विमर्शितो हेयतया पुरस्तात् कृष्णांघ्रिसेवामधिमन्यमान उपाविशत्प्रा यममर्त्यनद्याम् ५ यावेलसच्छीतुलसीविमिश्रकृष्णांघ्रिरेणवभ्यधिकां बुनेत्री पुनाति लोकान्नुभयत्र सेशान् कस्तान सेवेत मरिष्यमाणः ६ इति व्यवच्छिद्य स पांडवेयः प्रायोपवेशं प्रति विष्णुपद्याम् दध्यौ सुकुंदांघ्रिमनन्यभावो मुनिघ- तो मुक्तसमस्तसंगः ७

विषयेषु प्रसक्तस्य विरक्तिकारणम् ४ अथोऽनंतरमुभौ लोको पुरस्ताद्राज्यमध्य एव हेयतया विचारितो विहाय श्रीकृष्णां घ्रिसेवामेवाधिमन्यमानः सर्वपुरुषार्थाधिकां जानन् प्रायमनशनं तस्मिन्नित्यर्थः तत्संकल्पेनोपाविशदितियावत् यद्वा प्रायं प्रकृष्टमयनं शरणं य था भवति तथा ५ अमर्त्यनद्यामिति विशेषणस्य फलमाह यागंगालसंतो श्रीर्यस्यास्तुलस्याः तया विमिश्राये कृष्णांघ्रिरेणवः तैरभ्यधिकं सर्वोत्क ष्टं यदंबुतस्य नेत्री तद्वाहिनी उभयत्र अंतर्बहिश्च सेशान् लोकपालैः सहितान् लोकान् पुनाति मरिष्यमाणः आसन्नमरणः मरणस्यानियतकाल त्वात्सर्वोऽपि तथा अतस्तां कोन सेवेत ६ इति एवं विष्णुपद्यां गंगायां प्रायोपवेशं प्रति व्यवच्छिद्य निश्चित्य पांडवेय इति तत्कुलोचित्यं दर्शयति नास्त्यन्यस्मिन् भावो यस्य सः कुतः मुनिघतः उपशांतः तत्कुतः मुक्तः समस्तसंगो येन सः ७ ७ ७ ७ ७

तत्रतदातद्दर्शनार्थमुनयउपागताः ननुतीर्थस्नानार्थम् कृतार्थत्वात् ननुतादृशानामपितीर्थयात्रादृश्यतेतत्राह प्रायेणेति तीर्थयात्राव्या-
जैः ८ ९ १० अरुणादयः कांडर्षित्वविशेषेणपृथक्निर्दिष्टाः नानायान्यार्थेयाणिचरुषीणांगोत्राणितेषुप्रवरान्श्रेष्ठान् शिरसाश्रवंस्पृ-
ष्ट्वाववंदे ११ विज्ञापनार्थेपुनः कृतप्रणामः विविक्तशब्दंचेतोयस्य अभिगृहीतौसंयोजितौपाणीयेनसः स्वचिकीर्षितं प्रायोपवेशनादियुक्त-
मयुक्तंवेतिविज्ञापयामास १२ अनुमोदनेनानुग्रहमालक्ष्यात्मानंश्लाघते अहोइतिनृणांमध्येमहत्तमैरनुग्रहणीयंशीलंवृत्तंयेषांते एतच्च
राज्ञामतिदुर्लभमित्याह ब्राह्मणानांपादशौचात्पादक्षालनोदकात् दूरादुच्छिष्टविष्मूत्रपादांभसिसमुत्सृजेदितिस्मृतेः दूरेहितैस्तद्विस्त-

तत्रोपजग्मुर्भवनंपुनानामहानुभावासुनयःसशिष्याः प्रायेणतीर्थाभिगमापदेशैः स्वयंहितीर्थानिपुनंतिसंतः
८ अत्रिर्वसिष्ठश्च्यवनःशरद्धानरिष्टनेमिर्भृगुरंगिराश्च पराशरोगाधिसक्तोऽथरामउत्तथ्यइंद्रप्रमदेध्रुवाहौ ९
मेधातिथिर्देवलआर्षिषेणोभारद्वाजोगोतमःपिप्पलादः मैत्रेयऔर्वःकवषःकुंभयोनिर्द्वैपायनोभगवान्नारदश्च
१० अन्येचदेवर्षिर्ब्रह्मर्षिवर्याराजर्षिवर्याअरुणादयश्च नानार्थयप्रवरान्समेतानभ्यर्च्यराजाशिरसाववंदे ११
सरवोपविष्टेष्वथतेषुभूयः कृतप्रणामः स्वचिकीर्षितंयत् विज्ञापयामासविविक्तचेताउपस्थितोऽग्रेऽभिगृहीतपा-
णिः १२ राजोवाच अहोवयंधन्यतमानुपाणांमहत्तमानुग्रहणीयशीलाः राज्ञांकुलंब्राह्मणपादशौचा
दूराद्विस्तृष्टंयत्तगर्ह्यकर्म १३ तस्यैवमेघस्यपरावरंशोव्यासक्तचित्तस्यगृहेष्वमीक्ष्यन् निर्वेदमूलोद्विजशाप-
रूपोयत्रप्रसक्तोभयमाश्रयते १४ तमोपयातंप्रतियंतुविप्रागंगाचदेवीधृतचित्तमीशो द्विजोपसृष्टःकुहकस्तक्षको
वादशखलंगायतविष्णुगाथाः १५

ज्यते ततोऽपिदूरादेवविस्तृष्टंक्षिप्तम् तत्रापिस्थातुमयोग्यमित्यर्थः गर्ह्यकर्मयस्येत्यात्मानमुद्दिश्यो-
क्तम् १३ आस्तांतावदनुग्रहः ब्रह्मशापोऽपिभगवत्ससादादेवजातइत्याह तस्यगर्ह्यकर्मणएव अतःअघस्यपापात्मनोगृहेष्व्यासक्तचित्तस्य
मेघप्राप्तयेपरावराणामीशएवद्विजशापतयाचभूव यत्रयस्मिन्शापेसतिगृहेषुप्रसक्तोभयंधत्तेनिर्विण्णोभवति यतोनिर्वेदमूलः निर्वेदो
वैराग्यमूलंप्राप्तिकारणंयस्मिन् स्वस्यवैराग्यप्राप्यत्वान्तस्यचभयमूलत्वान्तदर्थंद्विजशापंकारितवानित्यर्थः १४ तान्यार्थयते तमितिद्वा-
भ्याम् तमामासुपयातंशरणागतंप्रतियंतुजानंतुदेवीदेवतारूपागंगाचप्रत्येतु वाशब्दः प्रतिक्रियाऽनादरे गाथाः कथाः १५ ६ ६

स आश्रयो येषां तेषु प्रकृष्टः संगो भूयात् तस्यां तस्यां सृष्टौ जन्मनि १६ अध्यवसायो निश्चयः प्राचीनानि प्रागयाणि मूलानि येषां तेषु प्राग-
 येषु कुशेषु आस्ते स्म स्वसृते जनमेजयेन्यस्तो भारो राज्यायेन सः १७ सुदाव्यकिरन् देवसंघैर्वा दिताने दुः १८ प्रजाः नुग्रहशीलं स्वभावः सा-
 रो बलं च येषाम् उत्तमं लोकगुणैरभिरूपं संदरमिव १९ भवत्सपांडोर्वैश्येषु ये जहुरितियुधिष्ठिराद्यभिप्रायेण २० परस्परं संमंत्रयंते परं
 श्रेष्ठं लोकम् तत्र हेतुः विरजस्कं निर्मायम् विशोकं च यास्यतीति कुतस्तत्राह अयमिति २१ आश्रय आकर्ष्य समं पक्षपातशून्यम् मधु-

पुनश्च भूयाद्भगवत्यनन्तेरतिः प्रसंगश्च तदाश्रयेषु महत्सयां यामुपयामि सृष्टिं मैत्र्यस्तसर्वत्र नमो द्विजेभ्यः १६
 इति स्मरानाः अध्यवसाययुक्तः प्राचीनमूलेषु कुशेषु धीरः उदङ्मुखो दक्षिणकूल आस्ते समुद्रपत्न्याः स्वसुतन्यस्तमा-
 रः १७ एवं च तस्मिन् रदवदेव प्रायोपविष्टे दिवि देवसंघाः प्रशस्य भूमौ व्यकिरन् सूनैर्मुदामुहुर्दुभयश्च ने दुः १८
 महर्षयो वै समुपागता ये प्रशस्य साध्वित्यनुमोदमानाः ऊचुः प्रजानुग्रहशील साराय दुत्तमं लोकगुणाभिरूपम् १९
 नवा इदं राजर्षिर्वर्यचित्रं भवत्सकृष्णं समनुव्रतेषु योऽध्यासनं राजकिरीटं जुष्टं सद्योजहू भगवत्पार्श्वकामाः २० सर्वे
 वयं तावदिहा स्महेऽद्य कलेवरं यावदसौ विहाय लोकं परं विरजस्कं विशोकं यास्यत्ययं भागवतप्रधानः २१ आश्रुत्य
 तद्विषिगणवचः परीक्षित्समं मधच्छुद्रुचाव्यलीकम् आभाषतैर्नानाभिर्वंद्ययुक्तं शुश्रूषमाणश्चरितानि विष्णोः
 २२ समागताः सर्वतएव सर्वे वेदायथामूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे नेहाऽथवाऽमुत्र च कश्चनार्थं ऋते परानुग्रहमात्मशीलम्
 २३ ततश्च वः पृष्ठ्यमिमं विपृच्छे विश्रम्य विप्रा इति कृत्यतायाम् सर्वात्मना म्रियमाणैश्च कृत्यं शक्यं च तत्रामृशताभि-
 युक्ताः २४ तत्राभवद्भगवान्व्यासपुत्रो यदृच्छया गामदमानोऽनपेक्षः अलक्ष्यलिंगो निजलाभतुष्टो हतस्त्रिबालैर-
 वधूतवेषः २५

अमृतस्त्रावि गुरुगंभीरार्थम् अल्यलीकं सत्यम् २२ त्रयाणां लोकानां पृष्ठे उपरिसत्यलोके वेदायथामूर्तिधरा भवंति तत्तुल्याः
 ज्ञानातिशयमुक्ता कृपालुतामाह नेहेति भवतां प्रयोजनं परानुग्रहं विनानास्ति तर्हि स एवार्थः स्यात् न आत्मशीलं स्वभावम् २३ पृष्ठ्यं प्रष्टव्यं
 म् विश्रम्य विश्वासं कृत्वा एवं कर्तव्यस्य भाव इति कृत्यता तस्मिन् विषये सर्वात्मना सर्वावस्थासु यत्कृत्यम् विशेषतश्च म्रियमाणैः तच्च शक्यं पा-
 पसंपर्करहितम् आमृशतविचारयत अभियुक्ताः एकमतयः २४ तत्र तेषु यागयोगतपोदानादिभिर्विवदमानेषु सत्सयदृच्छया गां पर्यटन्-
 व्यासपुत्रः तत्र अभवत् प्राप्तः न लक्ष्यमाश्रमादिलिंगं यस्य अवधूतः अवज्ञायजनैस्त्यक्तो यः तस्यैव वेषो यस्य सः २५ ६९ ६९

तमित्यादीनां प्रत्यक्षिता इति तृतीयश्लोकेनान्वयः द्विगुणान्यथैवर्षाण्यस्य सकुमारौ पादौ करोऊरूबाहू अंसौ कपोलौ गात्रं च यस्य चारु-
णा आयते अक्षिणीयस्मिन् उन्नतानासायस्मिन् लंबकृत्वा दिवेषमं विना तुल्यौ कर्णौ यस्मिन् शोभने फक्वौ यस्मिन् एवं भूतमाननयस्य कं-
बुवतुरेखात्रयांकितः स्रष्टुजातः कंठो यस्य २६ कंठस्याधोभागयोः स्थिते अस्थिनीजत्रुणी मांसेन निगूढे जत्रुणी यस्य पृथक् विस्तीर्णं तुंगसुन्न-
तं च वक्षो यस्य आवर्त्तवन्नाभिर्यस्य वलिभिस्तिर्यक् निम्नरेखाभिर्वल्गुरस्य सुदरं यस्य दिश एव अंबरं यस्य वक्राविकीर्णाः केशा यस्य प्रलंबौ

तं द्यष्टवर्षं सकुमारपादकरोरुबाहूंसकपोलगात्रम् चार्वायतोक्षन्नसतुल्यकर्णस्रक्त्वाननं कंबुस्रजातकंठम्
२६ निगूढजत्रुपृथक्तुंगवक्षसमावर्त्तनाभिं वलिवल्गूदरं च दिगंबरं वक्रविकीर्णकेशं प्रलंबबाहुं स्वमरोत्तमाभम्
२७ श्यामं सदापीच्यवयोऽंगलक्ष्म्यास्त्रीणां मनोज्ञं रुचिरस्मितेन प्रत्यक्षितास्ते सुनयः स्वासनेभ्यस्तल्लक्षणाज्ञा-
अपिगूढवर्चसम् २८ सविष्णुरातोऽतिथय आगताय तस्मै सपर्यां शिरसाजहार ततो निवृत्ता ह्यबुधाः स्त्रियो भक्ता
महासने सोपविवेश पूजितः २९ स संवृतस्तत्र महान्महीयसां ब्रह्मर्षिराजर्षिदेवर्षिसंघैः व्यरोचतालं भगवान् नृपथे
दुर्ग्रहक्षतारानि करैः परीतः ३० प्रशांतमासीनमुकुठमेधसं मुनिनृपो भागवतोऽप्युपेत्य प्रणम्य मूर्त्ताऽवहितः कृ-
तांजलिर्नत्वा गिरासूनुतयाऽन्वपृच्छत् ३१ अहो अद्य वयं ब्रह्मन् सत्सेव्याः क्षत्रबंधवः कृपयाऽतिथिरूपेण भव-
द्भिस्तीर्थकाः कृताः ३२ येषां संस्मरणात्पुंसांसघः शुद्धातिवैगृहाः किंपुनर्दर्शनस्पर्शपादशौचासनादिभिः ३३

बाहू यस्य स्वमरेषु श्रेष्ठदेवेषु उत्तमो हरिः तद्वत् आभायस्य तम् २७ सदा अपीच्यमत्कृतमं यद्वयो यौवनं तेन या अंगलक्ष्मीर्देहकांतिस्तयारु-
चिरस्मितेन च गूढवर्चसमपि प्रत्यक्षिताः तं दृष्ट्वा प्रत्यक्षमं कृतवन्त इत्यर्थः २८ शिरसे विसपर्यामाजहार आत्मनिवेदनं कृतवान् तेन सहाग-
ताः सूर्यपत्यादयो निवृत्ताः सचोपविवेश संधिरार्षः २९ स भगवान् ब्रह्मर्ष्यादिसंघैः संवृतः सन् अलं व्यरोचत ग्रहाः शक्रादयः ऋक्षाण्यभिन्या-
दीनि अन्यास्ताराः ३० नकुंठासर्वार्थेषु मेधायस्य तम् प्रणम्य तत्प्रभार्थं पुनर्नत्वा ३१ सूनुतां गिरमाह अहो इति पंचभिः सतांसे व्याजाताः य-
तः अतिथिरूपेण हेतुना तीर्थकाः योग्याः कृताः ३२ ३३ ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

विष्णोः सान्निध्यादसुरादय इव ३४ पांडुसुतानां प्रियः अतस्तेषां पैतृष्वस्त्रेयप्रीत्यर्थं तद्गोत्रस्य मे आत्तं स्वीकृतं बांधवं बंधु कृत्यं येन सः
 ३५ अन्यथा श्रीकृष्णप्रसादं विना अव्यक्तागतिर्यस्य म्रियमाणानां नितरां कथं स्यात् वनयितायाचयिता वनयितृ तमो वनीयान् तस्य अ
 सुदारतया याचेथा इति प्रवर्तकस्येत्यर्थः ३६ सम्यक् सिद्धिर्यस्मात्तम् कार्यं कर्तुं योग्यम् कर्तव्यं तु आवश्यकमिति भेदः अतएव सर्वथा म्रिय
 माणस्य पुरुषस्य यस्मिन्कृते संसिद्धिर्मोक्षलक्षणा सिद्धिर्भवति त्यायोगिनां गुरुं पृच्छामि ३७ यच्छ्रोतव्यं यज्जाप्यं यत्कर्तव्यं यत्स्मर्तव्यं यदा-

अ
१९

सान्निध्यात्ते महायोगिन् पातकानि महांत्यपि सद्यो नश्यंति वै पुंसां विष्णोरिव सुरेतराः ३४ अपि मे भगवान्
 प्रीतः कृष्णः पांडुसुतप्रियः पैतृष्वस्त्रेयप्रीत्यर्थं तद्गोत्रस्यात्त बांधवः ३५ अन्यथा तेऽव्यक्तगते दर्शनेनः कथं
 नृणाम् नितरां म्रियमाणानां संसिद्धस्य वनीयसः ३६ अतः पृच्छामि संसिद्धिं योगिनां परमं गुरुम् पुरुषस्येह य
 त्कार्यं म्रियमाणस्य सर्वथा ३७ यच्छ्रोतव्यं यज्जाप्यं यत्कर्तव्यं नृभिः प्रभो स्मर्तव्यं भजनीयं वा ब्रूहि यद्वा विपर्यय
 म् ३८ नूनं भगवतो ब्रह्म नृगृहेषु गृहमेधिनाम् नलक्ष्यते ह्यवस्थानमपि गोदोहनं क्वचित् ३९ सूत उवाच
 एवमाभाषितः पृष्टः सराज्ञां श्लक्ष्णया गिरा प्रत्यभाषत धर्मज्ञो भगवान्वा दरायणिः ४० इति श्रीभा
 गवते महापुराणे षादशा साहस्रपारमहंस्यां संहितायां प्रथमस्कंधे शुकागमनं नामैकोनविंशोऽध्यायः १९ ६२
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभं भवतु ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

राध्यंतद्ब्रूहि विपर्ययमश्रोतव्यादि ३८ तव दर्शनस्य पुनर्दुर्लभत्वादिदानीमेव कथनीयमित्याशयेनाह नूनमिति गोदोहनमात्रकालम
 पि ३९ एवमहोदयादिकृष्णश्लक्ष्णयामधरया गिरा आभाषितः अभिसुरवीकृतः पृष्टश्च ४० आर्यधर्मजमाह तारिमवनीं कृत्वा परीक्षिन्तु
 पञ्चह्रास्त्रादभिरक्षितं कलिजयस्यातंच कृत्वा भवि अंतैयः शकस्त्पुनः स्वपरमज्ञानोपदेशेन तं शापादावदमुं नमामि परमानंदाकृतिं माध-
 वम् १ इति श्रीमद्भागवतभाषार्थदीपिकायां श्रीधरस्वामिविरचितायां प्रथमस्कंधे टीकायां एकोनविंशोऽध्यायः १९ ६२ ६२

५०

इति श्रीमद्भागवतप्रथमस्कंधः समाप्तः

ब्रह्मदेव

नारद

कृष्ण

अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयस्कंधः प्रारभ्यते.

अर्जुन

कृष्ण

श्रीगणेशायनमः द्वितीयेतुदशाध्यायैः श्रीभागवतमादितः उद्देशलक्षणोक्तिभ्यांसंक्षेपेणोपवर्ण्यते १ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेकीर्तनश्च
णादिभिः स्थविष्ठेभगवद्रूपेभनसोधारणोच्यते २ यन्नामकीर्तनं दानतपोयोगादिसत्फलम् तन्नित्यं परमानंदं हरिं नरनमस्मर ३ अ
थद्वितीयस्कंधव्याख्या उक्तः पूर्वमुपोद्घातः सप्रसंगः श्रुकागमः राज्ञापृष्टं नृणां कृत्यमथाह शुकसन्मुनिः ४ राज्ञः प्रश्नमभिनंदति
वरीयानिति तेत्वयापुंसां श्रोतव्यादिषु मध्येयः परः श्रेष्ठः गोचरः प्रश्नः कृतएषः वरीयान् यतो लोकहितमेतत् मोक्षहेतुत्वात् आत्मवि
दांमुक्तानां च संमतोयतः १ तत्रतावत्स्वाभाविकक्रियाणामनर्थहेतुत्वं वदन् ब्रूहि यदा विपर्ययमित्यस्योत्तरमाह श्रोतव्यादानीति-
त्रिभिः गृहेषु सक्तानामतएव गृहमेधिनां तद्गतपंचसूनापराणाम् मेधेति हिंसांर्थः २ तैश्च ह्येवायुर्व्ययोभबतीत्याह नक्तं रात्रौ यद्वयः

नमोभगवते वासुदेवाय श्रीशुक उवाच वरीयानेषते प्रश्नः कृतो लोकहितं नृप आत्मवित्तसंगतः पुं
सां श्रोतव्यादिषु यः परः १ श्रोतव्यादीनि राजेन्द्र नृणां संतिसहस्रशः अपश्यतामात्मतत्त्वं गृहेषु गृहमेधिनाम्
२ निद्रया क्रियते नक्तं व्यववायेन च वावयः दिवा चार्थहया राजन कुटुंबभरणेन वा ३ देहापत्यकलत्रादिष्वात्म
सैन्येष्वसत्स्वपि तेषां प्रमत्तो निधनं पश्यन्नपि न पश्यति ४ तस्माद्भारत सर्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः श्रो
तव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यश्चेच्छताभयम् ५ एतावान् सारव्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठयो जन्मलाभः
परः पुंसामंते नारायणस्मृतिः ६

आयुः तन्निद्रया व्यववायेन रत्यावाहियते दिवा अर्थहया अर्थार्थमुद्यमेन-
सिद्धेः र्यकुटुंबपोषणेन वाचकरावनुक्तसमुच्चयार्थो ३ ननु नश्वरकुटुंबाद्यर्थक्यमायुर्व्ययं कुर्यात्तत्राह देहादिषु आत्मनः सैन्येषु परि
करेषु असत्समिध्याभूतेष्वपि प्रमत्तः प्रसक्तः तेषां पित्रादिदृष्टान्तेन नाशं पश्यन्नपि नानुसंधत्ते ४ एवं विपर्ययप्रश्नोत्तरमुक्त्वा श्रोत
व्यादिप्रश्नस्योत्तरमाह तस्मादिति हेभारत भरतवंश्य सर्वात्मेति प्रेषत्वमाह भगवानिति सौंदर्यम् ईश्वर इत्यावश्यकत्वम् हरिरि
ति बंधहारित्वम् अभयं मोक्षमिच्छता ५ अतः परमन्यत् श्रेयो नास्तीत्याह एतावानेव जन्मनोलाभः फलम् तमाह नारायण-
स्मृतिरिति सारव्यादिभिः साध्य इति तेषां स्वातंत्र्येण लाभत्वं वारयति सारव्यमात्मानात्मविवेकः योगोऽष्टांगः अंते तु स्मृतिः-
परोलाभः नतन्माहिमावक्तुं शक्य इत्यर्थः ६

तत्र सदाचारं प्रमाणायति प्रायेणेति विधिषेधतः विधिनिषेधाभ्यां निवृत्ताः नैर्गुण्ये ब्रह्मणि स्थिता अपि स्मप्रसिद्धम् ७ किमिदमपूर्वं कथयसि सत्यमत्यपूर्वमेवेदमित्याह इदं भागवतोक्तम् तन्नामैकप्रधानं पुराणम् ब्रह्मसंमितं सर्ववेदतुल्यम् यद्वा ब्रह्मसम्यक् गतं येन कुतस्त्वया प्राप्तमत आह अधीतवानिति सिद्धस्य तव कुतोऽध्ययने हतिस्तत्राह परिनिष्ठितोऽपीति गृहीतचेता आकृष्टचित्तः ९ महापुरुषो विष्णुः तदीयः यस्य यास्मिन् शब्दां कुर्वताम् सती अहेतुकी १० साधकानां सिद्धानां च नातः परमन्यत् श्रेयोऽस्तीत्याह एतदिति इच्छतां कामिनां तत्तत्फलसाधनमेतदेव निर्विद्यमानानां मुमुक्षूणां मोक्षसाधनमेतदेव योगिनां ज्ञानिनां फलं चैतदेव मिणीतिम् नात्र प्रमाणं प्रवक्तव्यमित्यर्थः ११ अल्पमेवायुरवशिष्टं किमहं साधयेयमिति माशङ्क इत्याह किमिति त्रिभिः परोक्षैरलक्षितैर्होयने वैर्षैः निदितं ह्या

प्रायेणामुनयो राजन् निवृत्ता विधिषेधतः नैर्गुण्यस्थारमंते स्म गुणानु कथने हरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्ये उत्तमश्लोकलीलया गृहीतचेताराजर्षे आख्यायनं यदधीतवान् ९ तदहं तेऽभिधास्यामि महापौरुषिको भवान् यस्य श्रद्धा माशङ्क्यान्मुकुन्दे मतिः सती १० एतन्निर्विद्यमानानां मिच्छतामकुतोभयम् योगिनां नृपानिणीति हरेर्नामानुकीर्तनम् ११ किंप्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्होयने रिरह वरं मुहूर्तं विदितं घटे तश्चैयसेयत् १२ खट्वांगो नाम राजर्षिज्ञात्वे यत्तामिहायुषः मुहूर्तात् सर्वमुत्सृज्य गतवान् भयं हरिम् १३ तवाप्येतर्हि कौरव्यसप्ताहं जीवितावधिः उपकल्पयत तत्सर्वं तावद्यत्सांपरायिकम् १४ अंतकाले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः छिंघादसंगशस्त्रेण स्पृहां देहेऽनुयेचतम् १५

यातीति ज्ञातम् यतो येन ज्ञानेन घटे तयलं कुर्यात् १२ खट्वांगो हि देवपक्षे स्थित्वा दैत्यान् जयत् ततः प्रसन्नैर्देवैर्वरं ह्यणीष्वेत्युक्तोऽतस्तेनोक्तं प्रथमं तावन्ममायुः कथ्यतामिति ततो देवैरुक्तं तत्तु मुहूर्तमात्रमस्तीति ततोऽतिशीघ्रं विमानेन श्रुवमागत्य हरिं शरणं गत इति यत इयं स्वर्गभूमी रजोधिका कर्मभूमीः पृथ्वी १३ तव तु एतर्ह्यपि इदानीमपि तावदिति तावता कालेन सांपरायिकं पारलौकिकं साधनं संपादय १४ तत्र वैराग्यं तावदाह अंतकाल इति गतसाध्वसः मृत्युभयशून्यः असंगो नामानासक्तिः तेन शस्त्रेण स्पृहां सरवेच्छाम् तं देहमनुये पुत्रकलत्रादयः तेष्वपि स्पृहां छिंघात् १५

किंच गृहात्प्रव्रजितः निर्गतः गृहेस्थितस्य पुनरप्यासक्तिसंभवात् तत्राष्टांगयोगमाह धीरइति ब्रह्मचर्यादियमोपलक्षणम् पुण्यती-
र्थेतिस्नानादिनियमोपलक्षणम् आसनमाह शृचाविति विविक्तेएकांते विधिवत् कुशाजिनचैलैः क्रमेणनिर्मिते १६ जपगर्भप्राणा-
यामेवक्तुंजप्यमाह त्रिवृत्ब्रह्माक्षरम् त्रिवृत् त्रिभिरकारादिभिर्वर्तितं ग्रथितं ब्रह्माक्षरं प्रणवम् मनसाऽभ्यसेत् आवर्तयेत् मनसा इन्द्रि-
यप्रत्याहारं वक्तुं प्राणायामेन मनो नियमनमाह मनोयच्छेत् वशीकुर्यात् ब्रह्मबीजं प्रणवमविस्मरन्नेव जितश्वासः सन् १७ प्रत्याहार-
माह नियच्छेत् निगूणहीयात् अक्षान् इन्द्रियाणि निश्चयात्मिका बुद्धिः सारथिर्यस्य सः धारणामाह मनइति पुनश्च कर्मभिः तदा स-

गृहात्प्रव्रजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः शृचौ विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने १६ अभ्यसेन्मन-
सा शृचं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् मनोयच्छेत् जितश्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्म-
नसा बुद्धिसारथिः मनः कर्मभिराक्षिप्तं शृभार्ये धारयेद्विद्या १८ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेन चेतसा
मनो निर्विषयं युक्ता ततः किंच न न स्मरेत् पदं तत्परमं विष्णोर्मनो यत्र प्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं वि-
मूढं मन आत्मनः यच्छेद्धारणया धीरो हंतिया तत्कृतं मलम् २० यतः संधार्यमाणाय योगिनो भक्तिलक्ष-
णः आश्रुसंपद्यते योग आश्रयं भद्रमीक्षतः २१ राजोवाच यथा संधार्यते ब्रह्मन् धारणाय त्रसंमता या
दृशीवाहरे दाश्रुपुरुषस्य मनो मलम् २२ श्रीशुक उवाच जितासनो जितश्वासो जितसंगो जिते-
न्द्रियः स्थूलभगवतोरूपे मनः संधारयेद्विद्या २३

नाभिराक्षिप्तमाकृष्टं शृभार्ये भगवद्रूपे १८ ध्यानमाह तत्रेति एकमेकं
पादाद्यवयवम् अव्युच्छिन्नेन समग्ररूपादव्युक्तेन आश्रयविशेषेण सामान्यतश्चित्तस्थिरीकरणं धारणा अवयवविभावनया तद्दार्ढ्य-
ध्यानमिति भेदः समाधिमाह निर्विषयं मनो युक्ता समाधाय स्थिरीभूते मनसि स्फुरत्परमानंदमात्राकारं कृत्वेत्यर्थः प्रसीदति उपशाम्यति
१९ गुणवशात् पुनरपि क्षोभे सति धारणामेव स्थिरीकुर्यादित्याह रजसा आक्षिप्तम् तमसा विमूढम् स्वीयं मनो निरुंध्यात् तत्कृतं रजस्तमो-
भ्यां कृतम् २० यतः यस्यां क्रियमाणायाम् भद्रं सखात्मकमाश्रयं विषयं पश्यतः तत्रैव प्रीतिर्भवति २१ यथा यत्र यादृशी चेति कर्त-
व्यता विषयतस्तद्विशेषणानां प्रश्नाः २२ यथेत्यस्योत्तरम् जितासनइति विषयमाह स्थूलइति सान्देहं २३

विशेषो विराट् देहः अतिस्थूलानामपि स्थूलतरः सत्कार्यमात्रम् २४ अस्य चोपलक्षणत्वेन विषयत्वं वस्तुतस्तु विराट् जीवनि यन्ता भगवाने-
व विषय इत्याह आंडकोशो तर्बर्तिनिकटाह एव एथिव्यावरणम् ततः अमेजो वाय्वाकाशाहंकारमहत्तत्त्वानीति सप्त २५ विराट् देह तज्जी-
वतदंतर्यामिणामभेदमारोप्योपासनं कर्तव्यमित्याशयेनाह पातालं पादमूलं पादस्याधोभागम् पातालादीनां तदवयवता विधीयते-
पातालादीनि अतलांतानि अधस्तनादारभ्य सप्तभूविवराणि पठंति गृणंतीत्यादिप्रमाणप्रदर्शनम् पार्ष्णिप्रपदं पादस्य पश्चात्पुरो-
भागो २६ ऊरुद्वयस्याधोभागे वितलमुत्तरभागे अतलमिति ज्ञेयम् नाभिरेव सरः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिषां समूहं स्वर्गम् मह-

विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् यन्नेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च सत् २४ आंडकोशो श-
रोरेस्मिन् सप्तावरणसंयुते वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान्धारणाश्रयेः २५ पातालमेतस्य हि पादमूलं पठंति
पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् महातलं विश्वसृजो यगुल्यो तलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ देजानुनीकृतलं विश्वमूर्ते-
रूरुद्वयं वितलं चातलं च महीतलं तज्जघनं महीपतेन भस्तलं नाभिसरो गृणंति २७ उरस्थलं ज्योतिरनीकं
मस्य ग्रीवामहर्बदनं वै जनोऽस्य तपो रराटीं विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्ष्णाः २८ इंद्रादयो बाहव
आहुरुस्त्राः कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः नासत्यदस्त्रौ परमस्य नासे घ्राणोऽस्य गंधो मुखमग्निरिहः २९ घोर
क्षिणी चक्षुरभूत्पतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च तद्भूवि जंभः परमेष्ठिधिष्यमापोऽस्य तालूरस एव जिह्वा ३०
छंदांस्यनंतस्य शिरो गृणंति दंष्ट्रायमः स्नेहकला हि जानि हासो जनोन्मादकरी च माया दुरंतसर्गो यदपांगमोक्षः
३१ व्रीडोत्तरोष्ठोऽधर एव लोभो धर्मस्तनोऽधर्मपथोऽस्य एष्टः कस्तस्य मेढ्रं वृषणौ च मित्रौ कुक्षिः समुद्रा गिरयो
ऽस्थिसंघाः ३२ लोकां ग्रीवेति गृणंति तपो लोकराटीम् ललाटम् सत्यं सत्यलोकम् ३३ उस्त्रा देवाः तेजोमयशरीरत्वात् ते बा-

हव इत्याहुः दिशः अस्मदादि श्रोत्राधिष्ठात्र्यो देवताः कर्णौ श्रोत्रस्याधिष्ठानम् शब्दस्तु श्रोत्रविषयः सतस्य श्रोत्रेन्द्रियम् एवं नासिकादि
ष्वपि नासत्यदस्त्रौ अश्विनौ नासेनासापुटे इत्योदीप्तः २९ घोरं तरिक्षम् अक्षिणी नेत्रगोलके चक्षुः इंद्रियम् पतंगः सूर्यः अहनीराच्य
हनी परमेष्ठिधिष्यं ब्रह्मपदम् तालु अधिष्ठानम् जिह्वा इंद्रियम् ३० छंदांसि वेदाः शिरो ब्रह्मरंध्रम् स्नेहकलाः पुत्रादि स्नेहलेशाः हि-
जानि दंताः पटत्वमार्षम् दुरंतः अपारः सर्ग इति यत् सतस्य कटाक्षः ३१ अधर्ममार्गोऽस्य एष्टभागः कः प्रजापतिः मित्रौ मित्रावरूणौ ३२

अनंतवीर्यस्यसः वयः कालस्तस्यगमनम् गुणप्रवाहः प्राणिनांसंसारः कर्मतस्यक्रीडा ३३ भूम्नः विभोः अव्यक्तप्रधानम् सप्रसि-
द्धः चंद्रमाः तदीयमनः सर्वेषां विकाराणां कोश इवाश्रयभूतम् ३४ विज्ञानशक्तिंचित्तम् महिमहत्तत्त्वम् अंतःकरणमहंकारम् गिरिचं-
श्रीरुद्रम् गर्दभादुडवायां उत्पन्ना अश्वतरी ३५ वयांसिपक्षिणः तस्य व्याकरणम् नामरूपे व्याकरवाणीति श्रुत्युक्तं शिल्पेनैपुण्यम् य-
थाहुः येन शक्तीकृता हंसाः शकाश्च हरितीकृताः मयूराश्चित्रिता येन सतेवृत्तिं विधास्यतीति मनुः स्वायंभुवः मनीषाबुद्धिः मनुजः पुरु-
षः निवासः आश्रयः पुरुषत्वे चाविस्तरा मात्मेति श्रुतेः गंधर्वादीनां हं द्वैक्यम् गंधर्वादयः स्वरस्मृतीः षड्जादिस्वरस्मृतय इत्यर्थः अ-

नद्योऽस्य नाड्योऽथ तनू रूहाणि महीरूहा विश्वतनोर्नृपेन्द्र अनंतवीर्यः श्वसितं मातरि श्वागतिर्वयः कर्म-
गुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुरंबुवाहान्वासस्तसंध्यांकुरुवर्यभूम्नः अव्यक्तमाहुर्हृदयं मनश्च सचंद्र-
माः सर्वविकारकोशः ३४ विज्ञानशक्तिं महिमा मनंतिसर्वात्मनोऽतः करणं गिरिचम अश्वश्वतर्युष्टग-
जानरवानिसर्वे मृगाः पशवः श्रोणिदेशे ३५ वयांसितव्याकरणं विचित्रं मनुर्मनीषामनुजो निवासः गंधर्व-
विद्याधरचारणाप्सरः स्वरः स्मृतीरस्ररानी कवीर्यः ३६ ब्रह्माननं क्षत्रभुजो महात्मा विडूरु रंघिश्चितकृष्णाव-
र्णः नानाभिधाः भीज्यगणोपपन्नो द्रव्यात्मकः कर्मवितानयोगः ३७ इयानसावीश्वरविग्रहस्य यः स-
न्निवेशः कथितो मया ते संधार्यतेऽस्मिन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्ध्या नयतोऽस्ति किंचित् ३८

स्ररानी कवीर्यस्यसः स्मृतिरस्ररानी कवीर्य इति पाठे गंधर्वादयः स्वरः अस्ररसमूहश्चेष्टः प्रह्लादः स्मृतिस्तस्येति ३६ ब्रह्माविप्रस्तस्यान-
नं मुरवम् क्षत्रं क्षत्रियो भुजो यस्य विट्वैश्यः ऊरूयस्य अंधिश्चितः कृष्णावर्णः शूद्रो यस्य नानाभिधाना मानियेषां ते च ते अभिज्या-
देवास्तेषां गणैर्वस्ररुद्रादिभिरुपपन्नो युक्तः द्रव्यात्मको हविः साध्यः वितानयोगः यज्ञप्रयोगः तस्य कर्मकार्ये आवश्यकोऽभिप्रेत इत्यर्थः
३७ इयानेतावान् सन्निवेशः अवयवसंस्थानम् अस्मिन् स्वबुद्ध्या मनः संधार्यते कैर्मुमुक्षुभिः यतो व्यतिरिक्तं किंचिन्नास्ति तस्मिन् ३८

तदेवंचित्तस्थैर्योर्थैर्विराट् देहजीवेश्वराणामभेदेनोपासनमुक्तम् तत्रतुदेहजीवावीश्वरेप्रविलाप्यसएवध्येयइतिनिर्धारयति सइतिसर्वेषां-
धीवृत्तिभिरनुभूतंसर्वेयेनसएकएवसर्वांतरआत्मातमेवसत्यंभजेत अन्यत्रोपलक्षणेनसज्जेतयतआसंगात् आत्मनःपातःसंसारोभ-
वति एकस्यतत्तदिंद्रियैःसर्वानुभूतोदृष्टांतःस्वभजनानामीक्षितायथेति स्वभेदिकदाचित् बहून्देहान्प्रकल्प्यजीवस्तत्तदिंद्रियैःसर्वेप-
श्यतितद्वत् ईश्वरस्यतुविद्याशक्तित्वान्नबंधः ३९ इतिद्वितीयस्कंधेटीकायांप्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयेतुततःस्थूलधारणा
तोजितंमनः सर्वसाक्षिणिसर्वेशेविष्णोधार्यमितीर्यते १ दृश्यालंबनरूपैवमुक्तोवैराजधारणा इहोच्यतेतुतत्साध्यासर्वांतर्योमिधार-
णा २ तत्रतावत्पूर्वोक्तधारणायाअवांतरफलमाह एवंयाधारणातयातुष्टाद्वरेपुराप्रलयसमयेनष्टांसृष्टिस्मृतिंप्रत्यवरुत्थ्यलब्धाअ

ससर्वधीवृत्त्यनुभूतसर्वआत्मायथास्वप्रजनेक्षितैकः तंसत्यमानंदनिधिंभजेतनान्यत्रसज्जेधतआत्म-
पातः ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेमहापुरुषसंस्थानुवर्णनेप्रथमोऽध्यायः १
श्रीशुकउवाच एवंपुराधारणायात्मयोनिर्नष्टास्मृतिंप्रत्यवरुत्थ्यतुष्टात् तथाससर्जदममोघदृष्टिर्यथाः
प्ययात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः १ शाब्दस्यहिब्रह्मणएषपंथायन्नामभिध्यायतिधीरपार्थैः परिभ्रमंस्तत्रनविं-
दतेऽर्थान्मायामयेवासनयाशयानः २ अतःकविर्नामसूयावदर्थः स्यादप्रमत्तोव्यवसायबुद्धिः सिद्धेः
न्यथाऽर्थेनयतेतत्रपरिभ्रमंतत्रसमीक्षमाणः ३

प्ययात्प्रागिदंविश्वंयथासीत्तथाससर्ज व्यवसायात्मिकाबुद्धिर्यस्य
सः अतएवामोघादृष्टिर्यस्येति अतस्तथाधारणयाविश्वसृष्टिसामर्थ्यंभवति १ उपासनाफलादपिविरक्तस्यशब्दात्मधारणायामधि-
कारः अतोवैराग्यार्थंसर्वकर्मफलंनिंदति शाब्दंशब्दमयंब्रह्मवेदः तस्यएषपंथाः कर्मफलबोधप्रकारः कोऽसौअर्थशून्यैरेवस्वर्गादि-
नामभिः साधकस्यधीर्ध्यायतितत्तदिच्छांकरोतिइतियत् अपार्थत्वमेवाह तत्रमायामयेपथिसरवमितिवासनयाशयानः स्वप्नान्पश्य-
न्निवपरिभ्रमन् अर्थान्नविंदति तत्तल्लोकंप्राप्तोऽपिनिरवद्यंसरवंनलभतइत्यर्थः २ तर्हिंसर्वथाकर्मफलत्यागेसद्यएवदेहपातःस्यादित्या-
शंक्याह अतःकविर्नामसूनाममात्रेषुभोग्येषुयावताऽर्थेनअर्थोदेहनिर्वाहोयस्यसतथाभूतःस्यात् अप्रमत्तः तावन्मात्रेऽप्यनासक्तः
व्यवसायबुद्धिर्नदंसरवमितिनिश्चयवान् तदाऽपितत्रतस्मिन्नर्थेअन्यथैवसिद्धेसतितत्रयत्नेपरिभ्रमंपश्यन्नयतेत ३ ६९

अन्यथासिद्धिमाह द्वाभ्याम् सत्यामिति कशिपोः शय्यायाः स्वतः सिद्धेर्बाहोसति उपवर्हणेः उच्छीर्षकैः पुरुधा बहुप्रकारयाऽन्नपात्र्या-
भोजनपात्रेण ४ ननु दिक् सद्बावो नाम नग्नत्वमेव वल्कलमन्नतोयं वासः स्थानं तु याज्याप्रयत्नं विना कथं प्राप्येत तत्राह चीराणि वस्त्र-
खंडानि परान् विभ्रति पुष्पांति फलादिभिर्ये गुहाः गिरिदर्यः ननु कदाचिदेषामलाभो किं कार्यम् तत्राह अजितो हरिः उपसन्नान् शर-
णागतान् किं नावति नरसति किंशब्दस्य पूर्वचापि संबंधः धनेन यो दुर्मदस्तेनांधान् नष्टविवेकान् ५ तदा तेन किं कर्तव्यं हरिस्तु सौम्य-
इत्याह एवं विरक्तः सन् तं भजेत भजनीयत्वे हेतवः स्वचित्ते स्वतएव सिद्धः यतः आत्मा अतएव प्रियः प्रियस्य च सेवा सारवस्तु एव अ-
र्थः सत्यः न त्वनात्मवन्मिथ्या भगवान् भजनीयगुणश्च अनंतश्च नित्यः य एवं भूतः तं भजेत् नियतार्थः निश्चितस्वरूपः तदनुभवा

सत्यांक्षितौ किं कशिपोः प्रयासैर्बाहोस्वसिद्धेर्ह्युपवर्हणेः किम् सत्यं जलौ किं पुरुधाऽन्नपात्र्यादिगवल्कला-
दौ सति किं दुकूलैः ४ चीराणि किं पथिनसंति दिशंति भिक्षां नैवांघ्रिपाः परभूतः सरितोऽप्यशुष्यन् रु-
द्धा गुहाः किं मजितोऽवति नोपसन्नान् कस्माद्भजंति कवयो धनदुर्मदाधान् ५ एवं स्वचित्ते स्वतएव-
सिद्ध आत्मा प्रियोऽर्थो भगवाननंतः तन्निर्वृतो नियतार्थो भजेत् संसारहेतुं परमं च यत्र ६ कस्तां त्व-
नाहृत्य परानुचिंतामृते पशून् सतीनामयुं ज्यातु पश्य जनं पतितं वैतरण्यां स्वकर्मजान् परित्तापान् जुषाण-
म् ७ केचित् स्वदेहांतर्हृदयो वकाशे प्रादेशमात्रं पुरुषं वसंतम् चतुर्भुजं कजरथांगशरवगदाधरधारणयास्म-
रंति ८

नंदेन निर्वृतः सन्निति स्वतः सारवात्मत्वं दर्शितम् किंच यत्र यस्मिन् भजने सति संसारहेतोर् विद्याया उपरमो नाशो भव-
ति ६ एतदेवान्यचिंतानिंदया द्रव्यति कइति तां तथा भूतां परस्य हरेरनुचिंतां धारणाभनाहृत्य पशून् कर्मजान् विना यथा पशून्
वंसदेवानामिति श्रुतेः असतीं विषयचिंतां को नाम कुर्यात् तथा चिंतया वैतरण्यां पतितम् तत्र च स्वकर्मजान् आध्यात्मिकादिक्लेश-
शान् सेवमानं जनं पश्यन् वैतरणीयमस्य द्वारस्थानदीतत्तुल्यत्वात् संसृतिं वैतरणी ७ तामेव धारणां सविशेषणामाह केचिदिति ष-
ड्विः स्वदेहस्यांतर्मध्ये यत्तद्दृढदयंतत्रयो वकाशस्तस्मिन् वसंतम् प्रादेशस्तर्जन्यं गुष्ठयोर्विस्तारः स एव मात्राप्रमाणं यस्येति हृदयपरि-
माणं तत्रोपचर्यते कंजं पद्मम् रथांगं चक्रम् ८

नलिनं पश्यंतद्वत्प्रसन्ने आयते दीर्घे ईक्षणे यस्य कदंबकुसुमस्य किंजल्काः केसराः तद्वत्पिशंगे पीते वाससीयस्य लसन्ति महारत्नानि ये पुता-
निस्रवर्णमयान्यंगदानियस्य स्फुरन्ति च तानि महारत्नानि च तन्मयानि किरीटकुंडलानियस्य ९ उन्निद्रं हृत्पंकजं तस्य
कर्णिकैव आलयः स्थानं तस्मिन् योगेश्वरैरास्थापितौ पादपल्लवौ यस्य श्रीरेवलक्ष्माचिह्नं तद्युक्तम् पामादिविहितो मत्वर्था यो न प्रत्ययः
कौस्तभरत्नकंधरायां यस्य अम्लानालक्ष्मीः शोभायस्याः तया वनमालया आचितं व्याप्तम् १० स्निग्धत्वादिविशिष्टैः कुंतलैर्विरोचमाने आ-
नने यो हासः तेन पेशलं सुंदरम् ११ अदीनमुदारं यल्लीलाहसितं तेन यदीक्षणं तस्मिन् उल्लसंतो ये भ्रूभंगाः भ्रूविक्षेपास्तेः संसूचितो भूरिरनु-

प्रसन्नवक्त्रं नलिनायते क्षणं कदंबकिंजल्कपिशंगवाससम् लसन्महारत्नहिरण्यमयांगदं स्फुरन्महारत्नकि-
रीटकुंडलम् ९ उन्निद्रं हृत्पंकजं कर्णिकालये योगेश्वरास्थापितपादपल्लवम् श्रीलक्ष्मणकौस्तभरत्नकं-
धरमम्लानलक्ष्म्या वनमालया चितम् १० विभूषितं मेरुवलयगुलीयकैर्महाधनैर्नूपुरकंकणादिभिः स्नि-
ग्धामलाकुंचितनीलकुंतलैर्विरोचमानाननहासपेशलम् ११ अदीनलीलाहसिते क्षणो लसद्भ्रूभंगसं-
सूचितभूर्यनुग्रहम् ईक्षेत चिंतामयमेनमीश्वरं यावन्मनोधारणयाऽवतिष्ठते १२ एकैकशोऽगो निधि-
योऽनुभावयेत्पादादियावद्धसितंगदाभूतः जितं जितं स्थानमपोह्य धारयेत्परंपरं शुद्धातिधीर्यथा यथा
१३ यावन्न जायेत परावरेऽस्मिन् विश्वेश्वरे द्रष्टरि भक्तियोगः तावत्स्थवीयः पुरुषस्य रूपं क्रियावसाने प्रय-
तः स्मरेत् १४

ग्रहोयेन चिंतामयं चिंतया आविर्भवन्तम् १२ अस्यैव ध्यानमाह एकैकश इति अनुभावयेत् ध्यायेत् यद्य-
ज्जितमयत्नतः स्फुरितं पादगुल्फादिस्थानमवयवस्तत्तदपोह्य त्यक्त्वा परंपरं जंघाजान्वादिधारयेत् ध्यायेत् शब्दाति तस्मिन् निश्चला भवति
१३ पूर्वोक्तैर्वैराजधारणाया एतद्धारणांगत्वमाह यावदिति परे ब्रह्मादयोऽवरेयस्मात् कुतः विश्वेश्वरे द्रष्टरि न तु दृश्ये चैतन्यघनत्वात् भक्ति-
योगः प्रेमलक्षणः क्रियावसाने आवश्यककर्मानुष्ठानानंतरम् अनेन कर्मापि भक्तियोगपर्यंतमेवेत्युक्तम् प्रयतः नियमतत्परः १४ ६९

एवंतावदासन्नमृत्योः पुंसः कृत्यमुक्तम् इदानींतस्यैवस्वयंदेहंत्यक्तुमिच्छतः कृत्यमाह स्थिरमिति सार्द्धैश्चतुर्भिः अंगहेराजन् एवंभूतोय-
तिर्यदाइमंलोकम् देहंजिहासुः हातुमिच्छतितदादेशोपुण्यक्षेत्रेकालेचउत्तरायणादौमनोनसज्जयेत् संगंनप्रापयेत् नदेशकालौयोगिनः
सिद्धिहेतू किंतुयोगएवइतिदृढनिश्चयोभूत्वास्थिरंसरवकरंचासनमास्थितः प्राणानियच्छेदित्यर्थः १५ तत्तृहीतविषयेमनःबुद्ध्यानिश्च
यरूपयानियम्यतन्मात्रंरुत्वाएतांबुद्धिंक्षेत्रज्ञेबुद्ध्यादिद्रष्टरिनिनयेत् प्रविलापयेत् तंचक्षेत्रज्ञमात्मनिशब्दे तंचशब्दमात्मानमात्मैवाहमि
त्यात्मनिशब्देब्रह्मणिअवरुध्यएकीकृत्यलब्धोपशान्तिः प्राप्तनिर्वृतिः सन् कृत्यादिरमेत् ततः परंप्राप्याभावात् १६ तदेवाह नयत्रेति य
त्रात्मस्वरूपेकालोनप्रभुः किमपिकर्तुंनसमर्थः अतएवदेवाः नप्रभवइत्याह अनिमिषांदेवानांपरः प्रभुः कालोऽपियत्रनप्रभुः तत्रकुतो-
नुदेवाः प्रभवेषुः देवनियम्यानांतुजगतांप्राणिनांकावार्तेत्याह जगतामिति कुतो नप्रभवंतीत्यपेक्षायांनिरुपाधित्वादित्याह नयत्रे

स्थिरंसरवंचासनमाश्रितोयतिर्यदाजिहासुरिममंगलोकम् कालेचदेशेचमनोनसज्जयेत्प्राणानियच्छे
न्मनसाजितासुः १५ मनःस्वबुद्ध्याऽमलयानियम्यक्षेत्रज्ञेतांनिनयेत्तमात्मनि आत्मानमात्मन्यवरु
ध्यधीरोलब्धोपशान्तिर्विरमेत्कृत्यात् १६ नयत्रकालोऽनिमिषांपरः प्रभुः कुतोनुदेवाजगतांयदंशिरे
नयत्रसत्त्वंनरजस्तमश्चनवैविकारोनेमहान्प्रधानम् १७ परंपदंवैष्णवमामनंतितद्यन्नेतिनेतीत्यतदु-
त्तिसृक्षवः विसृज्यदोरात्म्यमनन्यसौहृदाहृदोपगुह्यार्हपदंपदेपदे १८ इत्थंमुनिस्तुपरमेष्ठ्यवस्थि-
तोविज्ञानदृग्वीर्यसरंधिताशयः स्वपार्ष्णिनापीड्यगुदततोऽनिलस्थानेषुषट्सून्नमयीजितक्लमः १९

ति यद्वा जगत्कारणान्यपिनयस्यसृष्ट्यादौप्रभवंतीत्याह नयत्रेति विकारोऽहंकारः १७ निरुपाधित्वंकुतइत्यतआह परमिति य-
द्यस्मात् अतत् आत्मव्यतिरिक्तंनेतिनेतीत्येवमुत्सृष्टुमिच्छेदोरात्म्यंदेहाद्यात्मत्वंविसृज्यअर्हस्यपूज्यस्यश्रीविष्णोःपदंपदेपदेक्ष
णोक्षणेहृदाउपगुह्यआश्लिष्यनान्यस्मिन् सौहृदंयेषांतथाभूताः संतः तद्वैष्णवपदमतएवपरंसर्वतः श्रेष्ठमामनंतीत्यन्वयः १८ त-
स्मादित्थं ब्रह्मत्वेनव्यवस्थितोमुनिरुपरमेत् तुशब्देनयदिप्रयास्यन्नितिबक्ष्यमाणात्सकामादिशेषोक्तः तमाह विज्ञायतेऽनेनेति विज्ञा
नंशास्त्रेतेनजाताहकुज्ञानंतस्यवीर्यबलंतेनसरंधिताः विहंसिताः आशयाविषयवासनायस्यसः इदानींतस्यदेहत्यागप्रकारमाह स्व
पार्ष्णिनापादमूलेनगुदंमूलाधारमापीड्यनिरुध्यअनिलंप्राणमुन्नमयेत् ऊर्ध्वनयेत् जितः क्लमोयेन षट्सूस्थानेषुनाभ्यादिषु १९ ५

नाभ्यांमणिपूरकेस्थितं हृदि अनाहतचक्रे अधिरोप्य उरसिकंठादधोदेशे स्थिते विशद्विचक्रे मनस्वीजितचित्तः स्वतालुमूलं तस्यैव चक्रस्याग्रदेशम् ततो बहुधागमनसंभवाच्छनकैरित्युक्तम् २० तस्माद्भुवोरंतरमाज्ञाचक्रम् निरुद्धानि श्रोत्रे नेत्रे नासिके मुखं चेत्येवं सप्तायतनानि प्राणमार्गायेन सः अनपेक्षश्चेत्परं ब्रह्मगतः सन् मूर्ध्नि मूर्ध्नि ब्रह्मरंध्रे निर्भिद्यदेहमिन्द्रियाणि च विसृजेत् २१ सद्यो मुक्तिमुक्ताक्रममुक्तिप्रकारमाह यदातिदशभिः यदितुपारमेष्ठ्यपदं प्रयास्यन् भवति वैहायसानां रेचराणां सिद्धानां यद्विहारं कीडास्थानम् कीदृशम् अष्टावाधिपत्यानि अणिमाद्यैश्वर्याण्यस्मिन् तदपि प्रयास्यन् कर्गुणसन्निवाये गुणसमुदायरूपे ब्रह्मांडे सर्वत्रेत्यर्थः तर्हि देहत्यागावसरे मनश्चेन्द्रियाणि च न त्यजेत् किंतु तैः सहैव तत्तल्लोकभोगार्थं गच्छेत् २२ यतः कर्मगतिवन्नयोगगतिः परिच्छिन्नेत्याह योगेश्वराणां त्रिलोक्या अंतर्बहिः स्वमहर्लौकादिषु ब्रह्मांडाद्विह्वगतिमाहुः अत्र हेतुः पवनस्यांतः आत्मा लिंगशरीरं येषामिति विद्याउपासना तपोभगवद्धर्मः योगोऽष्टांगः समाधि

नाभ्यां स्थितं हृद्यधिरोप्य तस्माद्भुदानगत्योरसितं नयेन्मुनिः ततोऽनुसंधाय धियामनस्वी स्वतालुमूलं शनकैर्नयेत् २० तस्माद्भुवोरंतरमुन्नयेत् तन्निरुद्धसप्तायतनोऽनपेक्षः स्थित्वा मुहूर्तार्द्धमकुंठदृष्टिर्निर्भिद्य मूर्ध्नि विसृजेत् परंगतः २१ यदि प्रयास्यन् पारमेष्ठ्यं वैहायसानामुत यद्विहारम् अष्टाधिपत्यां गुणसन्निवाये सहैव गच्छन्मने सेंद्रियैश्च २२ योगेश्वराणां गतिमाहुरंतर्बहिः त्रिलोक्याः पवनांतरात्मनाम् न कर्मभिस्तां गतिमाप्नुवंति विद्यातपोयोगसमाधिभाजाम् २३ वैश्वानरयाति विहाय सागतः स्रष्टुम्याया ब्रह्मपथेन शोचिषा विधूतकल्कोऽथ हररुदस्तात्प्रयाति चक्रं नृपेशं शम्भारम् २४ तद्विष्णोर्नाभित्वतिवर्त्य विष्णोरणीयसा विरजेनात्मनैकैः नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैति कल्यायुषो यद्विबुधारमंते २५

ज्ञानम् तान् ये भजंति तेषां यागतिस्ताम् २३ तामाह वैश्वानरमित्यष्टभिः विहाय सा आकाशेन तत्र च ब्रह्मलोकपथेन गतः सन् प्रथमं वैश्वानरमग्न्याभिमानिनी देवतां याति केनोपायेन स्रष्टुम्याया नाड्या सा च देहाद्विहरपिविततास्तीत्याह शोचिषा ज्योतिर्मय्या विधूतः त्यक्तः कल्को मलोयेन सः क्वाप्यसज्जमान इत्यर्थः उदस्तादुपरिष्ठात् वर्तमानं हरैः संबधितारारूपं नारायणाधिष्ठितमित्यर्थः शैश्वमारं चक्रं पंचमस्कंधे वक्ष्यमाणं शिश्वमाराश्रयं ज्योतिश्चक्रम् चक्रस्थानि आदित्यादिध्रुवांतानि पदानि प्रयातीत्यर्थः २४ तद्विष्णोः चक्रं विश्वस्य नाभिसूर्याद्याश्रयभूतम् आविष्टलिंगत्वान्नाभिशब्दस्य नषटत्वम् अतिवर्त्य अतिक्रम्य परतः स्वर्गिणां गत्यभावादेक एव निर्मलेन लिंगशरीरेण ब्रह्मविदां स्थानमन्यैर्नमस्कृतं महर्लोकमुपैति यस्मिन् विबुधाः महाकल्यायुषो

अथो अनंतरं कल्पांते सविश्वं त्रैलोक्यमतिशयेन दह्यमानं निरीक्ष्य तत्राप्युपप्राप्तेः यत्तद्विपरार्द्धस्थायितत्पारमेष्ठ्यपदं प्रतिनिर्याति सिद्धेश्वर-
रज्जुषानिधिष्ययानिविमानानियस्मिन्तत् उडिति श्रेष्ठं सूचितम् २६ तदेवाह नयत्रेति आर्तिः दुःखम् उद्देगोभयम् किंतु चित्ततो-
हेतोः यद्दुःखमदः ऋतेतदेकं विना तत्कुतो भवति अनिदं विदामिदं भगवतो ध्यानमजानतां प्राणिनां दुरंतदुःखोयं प्रभवोजन्मतस्यान्वनु-
दर्शनात् तेषां कृपया यद्वा चित्ततो दोमनः पीडेति यत् तद्दिना कुतश्चिदपि यत्र शोकादयो न संतीति तत्र ब्रह्मलोकं गतानां त्रिविधा गतिः
ये पुण्योत्कर्षेण गताः ते कल्पांतरे पुण्यतारतम्येनाधिकारिका भवंति ये तु हिरण्यगर्भाद्युपासनाबलेन गताः ते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये तु-
भगवदुपासकाः ते स्वेच्छया ब्रह्मांडं भित्वा वैष्णवं पदमारुहन्ति २७ तत्र प्रसूतस्य भगवद्भक्तस्य ब्रह्मांडभेदनप्रकारमाह तत इत्या-
दिना तत्रेयं प्रक्रिया ईश्वराधिष्ठितायाः प्रकृतेः केन चिदंशेन महत्तत्वं भवति तस्यांशेनाहंकारः तस्यांशेन शब्दतन्मात्रद्वारा नभः तस्यां-
दिना तत्रेयं प्रक्रिया ईश्वराधिष्ठितायाः प्रकृतेः केन चिदंशेन महत्तत्वं भवति तस्यांशेनाहंकारः तस्यांशेन शब्दतन्मात्रद्वारा नभः तस्यां-

अथो अनंतस्य पुराणानुलेन दं दह्यमानं स निरीक्ष्य विश्वम् निर्याति सिद्धेश्वरज्जुषधिष्ययं यद्देपरार्द्धं तदुपारमे-
ष्ठ्यम् २६ नयत्रे शोको न जरानमृत्युर्नार्तिर्न चोद्देगो ऋते कुतश्चित् यच्चित्ततो दुःखपयाऽनिदं विदामिदं दुरंतदुः-
खप्रभवानुदर्शनात् २७ ततो विशेषं प्रतिपद्य निर्भयस्तेनात्मनाऽपोऽनलमूर्तिरत्वरन् ज्योतिर्मयो वायुमु-
पेत्य काले वाय्वात्मनो रवं बृहदात्मलिंगम् २८ घ्राणेन गंधं रसं नेत्रेण स्पर्शं तद्विद्याश्वसनं त्वचैव श्रोत्रेण-
चोपेत्य नभोगुणत्वं प्राणेन चाकूतिमुपैति योगी २९ शो नस्पर्शतन्मात्रद्वारा वायुः तस्यांशेन रूपतन्मात्रद्वारा तेजः तस्यांशेन

रसतन्मात्रद्वारा आपः तदंशेन गंधतन्मात्रद्वारा एष्या तैश्च मिलितैश्चतुर्दशभुवनात्मकं विराट्शरीरम् तस्य च पंचाशत्कोटियोजनविशाल-
स्य एथिव्येवांडकटाहविशेषशब्दवाच्या कोटियोजनविशालं प्रथमावरणम् पंचाशत्कोटियोजनविशालमित्येके ततश्चावादीनां ये परिण-
ता अंशाः तान्येवोत्तरोत्तरं दशगुणान्यावरणानि अष्टमंतु प्रकृत्यावरणं व्यापकमेव तदेवं स्थिते एथिव्यावरणभेदप्रकारः कथ्यते ततो-
विशेषं प्रतिपद्य लिंगदेहेन एथिव्यात्मतां प्राप्येत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् निर्भयः कथं यास्यामीति शंका शून्यः तेनात्मना एथिवीरूपे-
ण तन्निरंतरा आपः प्रतिपद्य अत्वरन् त्वरामकुर्वन् तत्तदात्मत्वेन क्लेददाहादिशंकाभावाद्यथेष्टं भोगान्भुंजान इत्यर्थः एवं ज्योतिर्मयः सन्
काले भोगावसाने बृहत् आत्मलिंगं परमात्ममूर्तिं त्वेनोपासनेषूक्तम् यद्वा वेदशब्दात्मना तस्य प्रमापकमिति २८ इंद्रियार्थानां भूतसू-
क्ष्माणामतिक्रममाह घ्राणेनाधिष्ठितेन गंधमुपेत्य श्वसनं स्पर्शम् नभोगुणत्वं शब्दात्मताम् प्राणेन तत्तत्कर्मेन्द्रियेण आकूतिं तत्तत्क्रियाम्

तदेवंस्थूलसूक्ष्मभूतातिक्रममुक्तातदावरणभूताहंकारप्राप्त्यामहदादिप्राप्तिमाह सयोगीविकार्यसंसाद्यविज्ञानतत्त्वंयाति विविधंकार्यमस्ये
तिविकार्योऽहंकारः सत्रिविधः तामसोराजसः सात्विकइति तत्रतामसाज्जडानिभूतसूक्ष्माणिजायन्ते राजसाद्विहर्मुखादिदशेंद्रियाणि सा-
त्विकान्मनइंद्रियदेवताश्च तेषालयश्चतत्तदहंकारे तत्रभूतसूक्ष्माणामिंद्रियाणांचसन्निकर्षलयस्थानम् तामसंराजसंच मनोमयंदेवम-
यंचसात्विकंप्राप्यगत्वा एवंगमनेनतेनाहंकारेणसहविज्ञानतत्त्वंमहत्तत्त्वंयाति ततःगुणानांसन्निरोधोलयोयस्मिन् तत्प्रधानंयाति ३० तेनात्म-
नाप्रधानरूपेणानंदमयः सन् उपाधीनामवसानेशांतमविकृतमानंदंपरमात्मानमुपैति नविषज्जतेनावर्ततइत्यर्थः ३१ सृतीमार्गोप्रकारावि-
त्यर्थः हेनृप अनपेक्षोनिर्भिद्यमूर्द्धन्विसृजेत् परंगतइतियासद्योमुक्तिः सैकासृतिः यदिप्रयास्यन्नित्यादिनाक्रममुक्तिश्चद्वितीयासृतिः

सभूतसूक्ष्मेंद्रियसन्निकर्षमनोमयंदेवमयंविकार्यम् संसाद्यगत्यासहतेनयातिविज्ञानतत्त्वंगुणसन्निरो-
धम् ३० तेनात्मनात्मानमुपैतिशांतमानंदमानंदमयोऽवसाने एतांगतिंभागवतींगतोयः सर्वैपुनर्नेहविष-
ज्जतेऽंग ३१ एतेसृतीतेनृपवेदगीतेत्वयाऽभिपृष्टेहसनातनेच येवैपुराब्रह्मणआहृष्टआराधितोभगवा-
नूवाकदेवः ३२ नृत्यतोऽन्यः शिवः पंथाविशतः संसृताविह वासुदेवोभगवतिभक्तियोगोयतोभवेत् ३३
भगवान्ब्रह्मकाल्स्त्र्येनत्रिरन्वीक्ष्यमनीषया तदध्यवस्यत्कूटस्थोरतिरात्मन्यतोभवेत् ३४

एतेसृतीवेदेनगीतेउ-

क्ते नतुस्वोत्प्रेक्षिते तत्रयदासर्वेप्रमुच्यन्ते कामायेऽस्यहृदिश्रिताः अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुतइतिसद्योमुक्तिः तेऽर्चिरभिसंभवन्तीत्यादि-
नाक्रममुक्तिश्चवेदेनोक्ता यद्वा नकर्मभिस्तांगतिमाप्नुवन्तीतिदक्षिणमार्गस्यापिसूचितत्वादेतेसृतीइतिद्विवचनम् त्वयाऽभिपृष्टे यच्छ्रोत-
व्यमित्यादिप्रश्नेनार्थान्मुक्तिविषयेहेअपिसृतीपृष्टे ब्रूहियद्वाविपर्ययमिति दक्षिणमार्गोऽप्यर्थात्पृष्टः एवंत्वयाचयैपृष्टेएतेसृतीइत्यन्व-
यः ३२ संतिसंसरतः पुंसोबहवोमोक्षमार्गास्तपोयोगादयः समीचीनस्त्वयमेवेत्याह नहीति यतोऽनुष्ठितात् भक्तियोगोभवेत् अ-
तोऽन्यः शिवः सारवरूपोनिर्विघ्नश्चनस्त्येव ३३ कुतएतदतआह भगवान्ब्रह्माकूटस्थः निर्विकारः एकाग्रचित्तः सन्नित्यर्थः त्रि-
स्त्रीन्दारान् काल्स्त्र्येनसाकल्येनब्रह्मवेदमन्वीक्ष्यविचार्य यतआत्मनिहरोरतिर्भवेत् तदेवमनीषयाअध्यवस्यत्निश्चितवान् ३४

नन्वनुभूतेऽर्थेतिर्भवति अननुभूतेतुभगवतिकथंरतिः स्यात्तत्राह भगवानलक्षितः दृष्टः कथम् स्वात्मनाक्षेत्रज्ञांतर्यामितया केदृश्यैर्बु-
 द्ध्यादिभिः तदेवहेधादर्शयति दृश्यानांजडानांदर्शनंस्वप्रकाशंद्रष्टारंविनानघटतइत्यनुपपत्तिमुरवेनलक्षणेः स्वप्रकाशांतर्यामितल-
 क्षणेः तथाबुद्ध्यादीनिकर्तृप्रयोज्यानिकरणत्वात् वास्यादिवत् इतिव्याप्तिमुरवेनानुमापकैः स्वतंत्रश्चकर्तृत्येवमीश्वरसिद्धिः ३५
 यच्छ्रोतव्यमित्यादिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति तस्मादिति ३६ श्रवणादिफलमभिनयेनाह पिबंतीति सतामात्मनः आत्मत्वेनप्रकाश-
 मानस्यकथैवामृतम् विषयैर्विदूषितंमलिनीकृतमाशयंपुनंतिशोधयंति तस्यचरणपद्मांतिकंश्रीविष्णुपदंब्रजंति ३७ इतिद्विती-
 यस्कंधेटीकायांद्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेविष्णुभक्तेस्तुवैशिष्ट्यंशृण्वतोमुनेः भक्त्युद्रेकेणतत्कर्मश्रवणादरईर्यते १ इदा-

भगवान्सर्वभूतेषुलक्षितःस्वात्मनाहरिः दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणेननुमापकैः ३५ तस्मात्सर्वात्मना-
 राजन्हरिःसर्वत्रसर्वदा श्रोतव्यःकीर्तितव्यश्चस्मर्तव्योभगवान्मृणाम् ३६ पिबंतियेभगवतआत्मनः
 सतांकथामृतंश्रवणपुटेषुसंभृतम् पुनंतितेविषयविदूषिताशयंब्रजंतितेचरणसरोरुहांतिकम् ३७
 इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेपुरुषसंस्थावर्णनंनानामद्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुकउवा-
 च एवमेतन्निगदितंपृष्टवान्यद्भवन्मम नृणांयन्म्रियमाणानांमनुष्येषुमनीषिणाम् १ ब्रह्मवचं
 सकामस्तुयजेतब्रह्मणस्पतिम् इंद्रमिंद्रियकामस्तुप्रजाकामःप्रजापतीन् २ देवीमायांतुश्रीकामस्ते
 जस्कामोविभावसुम् वसुकामोवसून्रुद्रान्वीर्यकामोऽथवीर्यवान् ३ अन्नाद्यकामस्त्वदितिस्वर्गका-
 मोऽदितेःसुतान् विश्वान्देवान्राज्यकामःसाध्यान्संसाधकोविशाम् ४

नीमन्यदेवताभजनस्यापिपुत्रादिभ

जनवदेवतुच्छफलत्वेनहेयत्वंवक्तुंपूर्वोक्तमनुवदति एवमिति ममेतिमाम् कदाचिद्देवयोगेनमनुष्यत्वंप्राप्तेषुजीवेषुयेमनीषिणस्तेषां
 तत्रापियेन्म्रियमाणास्तेषांविशेषतएवमेतद्धरिकथाश्रवणादिकंनिगदितंविहितमित्यर्थः १ ब्रह्मणस्पतिम् वेदस्पतिंब्रह्माणम् इंद्रियपाटव-
 कामस्त्विन्द्रम् प्रजाकामःप्रजापतीन्द्रक्षादीन् २ मायांदुर्गाम् विभावसुमग्निम् वसुकामःधनार्थीवीर्यप्रभावस्तत्कामोवीर्यवान्सन्
 रुद्रान्यजेत ३ अन्नाद्यभोज्यंभक्ष्यंचअदितेःसुतान् द्वादशादित्यान् विशांदेशस्थप्रजानांस्वाधीनतामिच्छन्साध्यान्यजेत् ४ ५

इलां पृथ्वीम् प्रतिष्ठां स्थानादप्रच्युतिम् रोदसीद्यावाभूमी ५. अप्सराश्चासौ उर्वशी च ताम् ६. यज्ञं यज्ञोपाधिं विष्णुम् कोशो वसुसंचयः वसु-
काम इत्यत्र धनमात्रमिति भेदः दांपत्यमन्योन्यप्रीतिस्तदेवार्थो यस्य सः ७. धर्मार्थः धर्मकामः उत्तमश्लोकोपाधिं विष्णुम् तंतुं तन्वन् सं-
तानवृद्धिमन्विच्छन् रक्षाबाधानिवृत्तिः तत्कामः पुण्यजनान्यक्षान् ओजोबलं तत्कामो मरुद्गणान् देवान् ८. राज्यं राजत्वं तत्कामो मनू-
देवान् मन्वंतरपालान् राज्ञः कर्मराज्यम् तत्कामो विश्वान् देवान् इति विशेषः अभिचरन् शत्रुमरणमिच्छन् निर्ऋतिं राक्षसम् कामकामः
भोगेच्छुः अकामः वैराग्यकामः पुरुषं परंप्रकृत्यतिरेकोपाधिमीश्वरम् ९. अकामः एवांत भक्तः उक्तानुक्तसर्वकामो वा पुरुषं पूर्णं निरू-
पाधिम् १०. पूर्वोक्तनानादेवतायजनस्यापि संयोगएव त्वेन भक्तियोगफलत्वमाह एतावानिति इंद्रादीनपियजताम् इहतत्तद्यजनेन भाग-

आयुः कामोऽश्विनो देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरो ५. रूपाभिकामो गंध-
र्वान् रूपाभिकामोऽप्सर उर्वशीम् आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनम् ६. यज्ञं यजेद्यशः कामः कोशकामः प्र-
चेतसम् विद्याकामस्तु गिरिशं दांपत्यार्थं उमां सतीम् ७. धर्मार्थं उत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन् पितृन् यजेत् रक्षाकामः
पुण्यजनानो जस्कामो मरुद्गणान् ८. राज्यकामो मनूदेवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् कामकामो यजेत् सोम-
मकामः पुरुषं परम् ९. अकामः सर्वकामो वा मोक्षकाम उदारधीः तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत् पुरुषं परम् १०. एता-
वानेव यजतामिहानिः श्रेयसोदयः भगवत्यचलोभावो यद्वागवतसंगतः ११. ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्मि-
चक्रमात्मप्रसाद उत यत्र गुणेष्वसंगः कैवल्यसंमतपथस्त्वय भक्तियोगः को निर्वृतो हरिकथास्मरति न कुर्यात्
१२. शौनक उवाच इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य भरतर्षभः किमन्यत् पृष्टवान् भूयैवैयास किमृषिं कविम्

१३. वतानां संगतो भगवत्यचलोभावो भक्तिर्भवतीति यत् एतावानेवनिः श्रेयसस्य परमपुरुषार्थस्योदयो लाभः अन्यत्तु सर्वतुच्छमित्य-
र्थः ११. भागवतसंगत इत्यनेन सूचितां हरिकथारतिं स्तोति ज्ञानमिति यत् यासु कथासु ज्ञानं भवति कीदृशम् आसर्वतः प्रतिनिवृत्तमु-
परतं गुणोर्मिणां रागादीनां चक्रं समूहो यस्मात्तत् उत अनंतरं तद्धेतुरात्मप्रसादश्च यत्र यासु मनः प्रसादहेतुर्गुणेषु विषयेष्वसंगो वैराग्यं च
उभयत्रेति पाठे इहामुत्र च गुणेष्वसंगः कैवल्यमित्येव संमतः पंथायो भक्तियोगः निर्वृतः श्रवणस्मरवेन अन्यत्रा निर्वृत इति वा तासु हरि-
कथासु कोरति न कुर्यात् १२. अभिव्याहृतमुक्तम् ऋषिं परब्रह्मदर्शिनम् कविं शब्दब्रह्मनिष्णातम् १३.

श्रवणेच्छायां हेतुः हरिकथा एव उदर्कः उत्तरफलं यास्यताः कथाः सतां भागवतानां सदसि सभायां स्युः १४ एतत्प्रपञ्चयति सवा इति द्वाभ्याम्
कृष्णपूजादिरूपां क्रीडां यः स्वीकृतवान् १५ उरुगायस्य गुणैरुदाराः महत्यः कथाः स्युः १६ किञ्च वृथैव क्षीयमाणमायुर्हरिकथया सफलं
कुर्वित्याशयेनाह त्रिभिः आयुरिति असौ सूर्य उद्यन् उद्गच्छन् अस्तमदर्शनं च यन् गच्छन् यत् येन क्षणो नीतः तस्य आयुः ऋतेव
र्जयित्वा वृथैव हरति १७ ननु जीवनमेव तेषामायुषः फलमस्ति तत्राह तरव इति ननु तेषां श्वासो नास्ति तर्हि भस्त्राः चर्मकोशाः ननु ता
सामाहारादिकं नास्ति तत्राह नरवादंतिना श्रमंति न मेहंति रेतः सैकमेथुनं न कुर्वन्ति किम् उत अपि नराकारं पशुमत्वाऽह अपरे इति १८

एतच्छ्रुत्वा विद्वन्सूतनोऽर्हसि भाषितुम् कथा हरिकथोदर्कः सतां स्युः सदसि ध्रुवम् १४ सर्वे भागव-
तौ राजा पाण्डवेयो महारथः बालक्रीडनकैः क्रीडन् कृष्णक्रीडां य आददे १५ वैयासिकश्च भगवान् वासु-
देवपरायणः उरुगायगुणोदाराः सतां स्युर्हि समागमे १६ आयुर्हरति वैपुसां मुद्यन् सन् च यन् असौ तस्य
तैयत् क्षणो नीत उत्तमश्लोकवार्तया १७ तरवः किं न जीवन्ति भस्त्राः किं न श्वसन्त्युत नरवादंति न मेहंति किं
ग्रामपशवोऽपरे १८ श्वविदूराहो ह्रस्वरैः संस्तुतः पुरुषः पशुः नयत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९
बिले बतोरुक्रमविक्रमान्येन शृण्वतः कर्णपुटे नरस्य जिह्वा सती दार्दुरिके वसूत न चोपगायत्यु रुरुगायगा-
थाः २० भारः परंपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमांगननमेन्मुकुन्दम् शवो करौ नो कुरुतः सपर्यो हरे लसत्कांचनकं
कर्णो वा २१ बर्हायिते ते नयने नराणां लिंगानि विष्णोर्नाभिरीक्षितो ये पादौ नृणां तौ द्रुमवज्जन्मभाजौ क्षेत्राणि-
नानुव्रजतो हरेर्यौ २२

तदेवाह श्वादिभिः संस्तुतः सदृशो निरूपितः यस्य कर्णपथं कदाचिदपि नागतः सः अवज्ञास्पदत्वात्
श्वभिः कश्मलविषयासक्तत्वात् विदूराहैर्ग्रामसूकरैः कंटकवत् दुःखदा विषयासक्तत्वाद्दुष्टैः भारवाहित्वात् स्वरैस्तुल्य इत्यर्थः १९ तस्यां-
गानि च निष्फलानीत्याह बिले इति पञ्चभिः बतेति रवेदेन शृण्वतः अशृण्वतो नरस्य ये कर्णपुटे ते बिले वृथारंध्रे न चेदुपगायति तस्य जिह्वा अ-
सती दुष्टा दार्दुरो भेकस्तदीया जिह्वैव २० पट्टवस्त्रोष्णीषेण किरीटेन च जुष्टमपि शिरो यदि न नमेत् तर्हि केवलं भार एव शवो मृतकस्तत्करतु-
ल्यौ लसती कांचनकं कर्णे ययोस्तौ अप्यर्थे वा शब्दः २१ येन यने विष्णोर्मूर्तीर्निरीक्षते ते बर्हायिते मयूरपिच्छने च तुल्ये द्रुमवज्जन्मभाजं त इति
तथा वक्ष्यमूलतुल्यावित्यर्थः २२

नाभिलभेत अभितोनस्पृशेत् नधारयेत् श्रीविष्णुपद्याः श्रीविष्णुपदलग्नायाः नवेदेति अवघ्रायनाभिनन्देदित्यर्थः २३ अश्मवत्सारोबलं-
काठिन्यं यस्य विक्रियालक्षणमाह अथेति गात्ररुहेषुरोमसहर्षः उद्गमः २४ यस्मादभक्तस्य सर्वमेतद्व्यर्थम् मनसोऽनुकूलं प्रियं ब्रूषे-
अथ अतः साधु एष्टः सन् वैयासकिर्नृपतिं प्रतियदाह तदभिधेहीति २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ तुर्यपरीक्षि-
ता एष्टसु ख्यादिहरिचेष्टितम् शक्येन ब्रह्मतत्पुत्रसंवादे नोपवर्ण्यते १ राज्ञः प्रश्नं कथयितुं तस्य प्राक्तनीं स्थितिमाह चतुर्भिः वैयासकेः

जीवंश्छवो भागवतां धिरेणुं न जातु मर्त्योऽभिलभेत यस्तु श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तलस्याः श्वसंश्छवो यस्तु न वे-
दगंधम् २३ तदश्मसारं हृदयं बतेदयं हृत्समागौर्हरिनामधेयैः न विक्रियेताथ यदा विकारो नेत्रे जलंगात्र रुहेषु ह-
र्षः २४ अथाभिधेयं गमनोऽनुकूलं प्रभाषसे भागवतप्रधानः यदाह वैयासकिरात्मविद्याविशारदो नृपतिं साधु-
एष्टः २५ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ सूत उवाच वैयासकेरिति व-
चस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः उपधार्य मतिं कृष्णो औत्तरेयः सती व्यधात् १ आत्मजायां सुतागारपशूद्रविणबंधुषु
राज्ये चाविकले नित्यं विरूढां मम तां जहौ २ अप्रच्छन् मे मेवार्थं यन्मां पृच्छत्यसत्तमाः कृष्णानुभावश्च वणे श्रद्धा-
नो महामनाः ३ संस्थां विज्ञाय सन्यस्य कर्म त्रैवर्गिकं च यत् वासुदेवे भगवति आत्मभावं हृदंगतः ४ राजोवाच
समीचीनं वचो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्य तवानघ तमो विशीर्यते मह्यं हरेः कथयतः कथाम् ५ भूय एव विवित्सामि भग-
वानात्ममायया यथेदं सृजते विश्वं दुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथा गोपायति विश्वं यथा संयच्छते पुनः यांयां श-
क्तिमुपाश्रित्य पुरुशक्तिः परः पुमान् आत्मानं क्रीडयन् क्रीडन् करोति विकरोति च ७ नूनं भगवतो ब्रह्मन् ह-
रेरद्भुतकर्मणः दुर्विभाव्यमिवाभाति कविभिश्चापि चेष्टितम्

शक्यस्य इति एवं भूतम् आत्मनस्तत्त्वस्य निश्चयो-
यस्मात् तद्वचः उपधार्य आकलय्य सती कृष्णा एव सेव्यो नान्यदित्येवं भूताम् १ आत्मा देहः पशवोगजादयः २ इममेवार्थं हरिलीलालसा-
णम् ३ संस्थां भृत्यम् त्रैवर्गिकं धर्मार्थकामप्रधानम् सन्यस्य त्यक्त्वा आत्मभावं परप्रेम्णा भगवदात्मत्वं गतः प्राप्तः सन् अप्रच्छ ४ मह्यं मम-
तमोऽज्ञानं विशीर्यते नश्यति तव कथयतः सतः अतः समीचीनम् ५ पुनश्च वेदितुमिच्छामि इदं दुर्विभाव्यमवितर्क्य विश्वं यथा सृजति ६
गोपायति पालयति संयच्छते संहरते पुरुशक्तिः बहुशक्तिमान् क्रीडन् यथा करोति आत्मानं ब्रह्मादिरूपिणं क्रीडयन् विकरोति विविधं क-
रोति ७

एकः पुरुषरूपेण युगपत् जन्मभिः ब्रह्माद्यवतारैः कमशोवायथाप्रकृतेर्गुणान् गृणहीति ९ विचिकित्सितं संदिग्धम् शाब्दे ब्रह्मणि विचारेणानि
ष्ठातः परस्मिन्ननुभवेन १० उपामंत्रितः प्रार्थितः प्रचक्रमेदेवतागुरुनमस्कारादिरूपमुपक्रमं कृतवानित्यर्थः ११ तदेवाह त्रयोदशभिः प
रस्मै सर्वोत्तमाय तत्र हेतुः भूयसेऽपरिमितमहिम्ने तद्दर्शयति सतः प्रपंचस्य उद्भवादिषु निमित्तभूताया लीलातया गृहीतं ब्रह्मादिरूपेण रज
आदिशक्तिवित्तयं येन तस्मै अंतर्भवाय अंतर्यामिणे अतएव सर्वोत्तरत्वादनूपलक्ष्यवर्त्म्यस्य १२ विचित्रफलदातृत्वमनुस्मरन् प्रणमति -
भूयः पुनश्च नमः सतां धर्मवर्तिनां हजिनच्छिदेदुःखहं च असतामधर्मशीलानामसंभवाय अनुद्भवहेतवे अरिवलसत्त्वमूर्तये तत्तद्देवतादि

यथा गुणां स्तु प्रकृतेर्युगपत्क्रमशोपि वा विभर्ति भूरिशस्त्वेकः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ९ विचिकित्सितमे
तन्मे ब्रवीतु भगवानन्यथा शाब्दे ब्रह्मणि निष्ठातः परस्मिन् भवानुरवलु १० सूत उवाच इत्युपामं
त्रितो राजा गुणानु कथने हरेः तृषी केशमनुस्मृत्य प्रतिवक्तुं प्रचक्रमे ११ श्रीशुक उवाच नमः पर
स्मै पुरुषाय भूयसे सदुद्भवस्थाननिरोधलीलया गृहीतशक्तिवित्तया यदेहिनामंतर्भवायानुपलक्ष्यवर्त्मने
१२ भूयो नमः सहजिनच्छिदे सतामसंभवायारिवलसत्त्वमूर्तये पुंसां पुनः पारमहंस्य आश्रमे व्यवस्थितानां
मनुमृग्यदाश्रुषे १३ नमोनमस्तेऽस्त्वभमाय सात्वतां विदूरकाष्टाय मुहुः कुयोगिनाम् निरस्तसाम्याति-
शयै नराधसास्वधामनि ब्रह्मणिरस्यते नमः १४ यत्कीर्तनं यत्स्मरणं यदीक्षणां यद्ददनं यच्छ्रवणं यदहंणम्
लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्मषं तस्मै सुभद्रश्च वसे नमोनमः १५

रूपेण तत्तत्फलदायेत्यर्थः समग्रसत्त्वमूर्तये इति वा

पुनरपि पूर्वोक्तोभयवैलक्षण्यमाह पारमहंस्ये प्रत्यक् निष्ठा रूपे आश्रमे व्यवस्थितानां पुंसां मनुमृग्यमतनिरसनेन पुनः पुनर्मृग्यं यदात्म-
तत्वं तस्यदाश्रुषे दात्रे १३ सात्वतां भक्तानां मृषभायपालकाय कुयोगिनां भक्तिहीनानां विदूराकाष्ठादिगपियस्य दुर्ज्ञेयायेत्यर्थः तदे
वं वैषम्यप्रतीतावपि निर्दोषत्वायाचिंत्यमैश्वर्यमाह निरस्तसाम्यमतिशयश्च यस्य यदपेक्षया अन्यस्य साम्यमतिशयश्च नास्ति तेन रा
धसा ऐश्वर्येण स्वधामनि स्वस्वरूपे ब्रह्मणिरममाणाय १४ सर्वसाधनेभ्यो भक्तेः श्रेष्ठमनुस्मरन् प्रणमति यत्कीर्तनमिति द्वाभ्याम्
अर्हणं पूजनम् सुभद्रं मंगलं श्रवणं शोयस्य तस्मै १५

विचक्षणाः विवेकिनः यस्य चरणयोरुपसादनात् उपसत्तेर्भजनात् अंतरात्मनो मनसः उभयत्र इह च परत्र च संगं व्युदस्य निरस्य गतकुमाः
 प्रयासरहिताः १६ भक्तिशून्यानां सर्वसाधनवैफल्यं दर्शयन्मति तपस्विन इति मनस्विनो योगिनः सुमंगलाः सदाचाराः यस्मिन् तप
 आद्यर्पणं विना स भद्रश्रवस इत्यस्यावृत्तिर्यशः श्रवणादेः प्राधान्यज्ञापनाय १७ भक्तेः परमशक्तिहेतुत्वं दर्शयन्नाह किरातादयो ये पापजात
 यः अन्ये च ये कर्मतः पापरूपास्ते यदुपाश्रयाः भागवताः तदाश्रयाः संतः शक्त्यंति असंभावनाशंकां परिहरति प्रभविष्णवे प्रभवनशीला ये-
 ति १८ सर्वोपास्यत्वमनुस्मरन्प्राप्यते स एष आत्मवतां धीराणामात्मा आत्मत्वेनोपास्य इत्यर्थः त्रयीमयत्वादिविशेषणैस्तत्तन्मार्गैर्गोपा

विचक्षणाय चरणोपसादनात् संगं व्युदस्योभयतोंऽतरात्मनः विंदंति हि ब्रह्म गतिं गतकुमास्तस्मै सुभद्रश्रवसे
 नमोनमः १६ तपस्विनोदानपरायशस्विनो मनस्विनो मंत्रविदः सुमंगलाः क्षेमं न विंदंति विनायदपणंत-
 स्मै सुभद्रश्रवसे नमोनमः १७ किरातहूणां ध्रुपुलिंदपुल्कसा आभीरकंकायवनाः खसादयः येऽन्ये च पापा-
 यदुपाश्रयाश्रयाः शक्त्यंति तस्मै प्रभविष्णवे नमः १८ स एष आत्मात्मवतामधीश्वरस्त्रयीमयो धर्ममयस्तपो
 मयः गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्वितर्क्यलिंगो भगवान् प्रसीदताम् १९ श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धि
 यांपतिलोकपतिर्धरापतिः पतिर्गतिश्चांधकवृष्णि सात्वतां प्रसीदतां मे भगवान् सतांपतिः २० यदंघ्र्यनुध्या
 नसमाधिधौतयाधियाऽनुपश्यंति हितत्वमात्मनः वदंति चैतत्कवयो यथारूचं स मे मुकुंदो भगवान् प्रसीदताम्
 २१ प्रचोदिता येन पुरासरस्वती वितन्वताऽजस्य सती स्मृतिं हृदि स्वलक्षणा प्रादुरभूत्किलास्यतः समे ऋषी-
 णामृषभः प्रसीदताम् २२

स्यत्वं विवक्षितम् गतव्यलीकैर्निष्कपटैर्भक्तैर्वितर्क्यमत्याश्चर्येण वीक्षणीयं लिंगं मूर्तिर्यस्य सः प्रसी
 दतु १९ सर्वपालकत्वमनुस्मरन्नाह श्रिय इति गतिश्च सर्वोपलक्षकः २० ज्ञानप्रदत्वमनुस्मरन्नाह यदंघ्र्यनुध्या-
 नमेव समाधिस्तेन धौतयाशोधितया यथारूचं रुच्यनुसारेण सगुणनिर्गुणादिभेदैः यद्वा रुक्मपतिभायथामतीत्यर्थः २१ किंच पुराक-
 ल्यादौ अजस्य हृदिसतीं स्मृतिं विषयां स्मृतिं वितन्वता येन प्रचोदिता सरस्वती तस्य पुरवतः किल प्रादुर्भूता स्वानिलक्षणा निशिक्षाद्युक्तानिय-
 स्याः सा ऋषीणां ज्ञानप्रदानामृषभः श्रेष्ठः २२

इदानीं स्वदाचं श्रोतृजनान्हादिनां शृंगारकरुणादिशोभां प्रार्थयते भूतैरिति समेवचांसि अलंकृषीष्ट अलंकरोतु अन्यस्य वचसामन्येनालंकारा
संभवमाशंक्यतस्यांतर्यामितामाविष्करोति योमहद्भिर्भूतैरिमाः पुरःशरीराणिसृष्ट्वा अमृषुपूर्वतर्यामितयाशेतेवसति अत्रपुरुषसमारब्धा
प्रमाणयति यद्यस्मात्पुरुष इति अतएवयः एकादशेन्द्रियपंचभूतरूपान् षोडशगुणान् कलाः भुंक्ते प्रकाशयति पालयतीति वा तदात्मा-
त्मनेपदमार्षम् अत्रहेतुः यतः षोडशानामात्माचेतयिता स्वार्थैकः न त्वत्रजीवत्वमुच्यते प्रार्थनाविरोधात् २३ श्रीव्यासं नमस्करोति न
म इति सौम्याः भक्ताः यस्य मुखं बुरुहे आसवो मकरंदस्तम् २४ इदानीं प्रश्नोत्तरतया ब्रह्मनारदसंवादे प्रस्तौति एतदिति उत्पत्तिस-
मय एव वेदागर्भे यस्य साक्षाद्हरिर्यदाह २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेनारदेनाथ एष्टः सृष्ट्यादिव

भूतैर्महद्भिर्यद्माः पुरोविभुर्निर्मायशेतेयदमृषुपुरुषः भुंक्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः सोऽलंकृषीष्ट-
भगवान्वचांसि मे २३ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे पपुज्ञानमयं सौम्याय न्मुखं बुरुहासवम्
२४ एतदेवात्मभूराजन नारदाय विष्टच्छते वेदगर्भोऽभ्यधात्साक्षाद्यदाह हरिरात्मनः २५ इति श्रीभगो
वते महापुराणे द्वितीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारद उवाच देवदेवनमस्ते स्तुभूतभावनपूर्वज
तद्विजानीहि यज्ज्ञानमात्मतत्त्वं निदर्शनम् १ यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं प्रभो यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्तत्त्वं
वदत त्वतः २ सर्वं ह्येतद्भवान्वेदभूतमव्यभवत्प्रभुः करामलकवद्विश्वं विज्ञानावसितं तव ३

तयजः हरेर्लीलां

विराट्सृष्टिं कालकर्मादिशक्तिभिः १ नारदाय विष्टच्छते वेदगर्भोऽभ्यधादित्युक्तं तत्र नारदप्रश्नमाह देवदेवेति हे भूतभावन अतएव सर्वे
षां पूर्वज अनादे ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं तत्साधनं यत् तद्विजानीहि विशेषेण ज्ञापयेत्यर्थः कथं भूतम् आत्मतत्त्वं नितरां दृश्यते येन तत् १ उपलक्षण
भूतं विश्वमेवात्मज्ञानसाधनमतस्तद्विशेषं चच्छति यद्रूपं येन रूप्यते प्रकाशयते यदधिष्ठानं यदाश्रयम् यतः येन सृष्टम् यत्संस्थं यस्मिन्-
लीयते यत्परं यदधीनम् यच्चेति यदात्मकम् स्वतः सत्कारणतो वेत्यर्थः तस्य तत्त्वं याथार्थ्यं तत्त्वतो वद २ न जानामीति न वक्तव्यमित्याह
सर्वमिति भूतं जातम् अव्यंजनिष्यमाणम् भवत् जायमानम् तेषां प्रभुः यतः अतो विशिष्टेन ज्ञानेनावसितं निश्चितम् ३

आस्तामिदम् आदौ तावत्त्वामेव कथयेत्याह यतो विज्ञानं यस्य कस्तव विज्ञान इत्यर्थः यदाधारः कस्तवाश्रयः यत्परः यदधीनः यदात्म-
 कः यत्स्वरूपः मम तु त्वमेव स्वतंत्रः परमेश्वर इति बुद्धिः तव तपश्चरणेन तु परशंकया एच्छामीत्याह सार्धैश्चतुर्भिः एकः असहायः ४
 आत्मनि भावयसे पालयसि स्वयमेव पराभवमप्रापयन् अक्लमः श्रमरहितः यथोर्णनाभिरात्मन एव शक्तिमवष्टभ्य सृजति तद्वत् ५
 तस्मादहं तु अस्मिन् विश्वस्मिन् परमुत्तमम् अपरमधमम् समं मध्यमं च तत्रापि नाममनुष्यादिरूपं द्विपदत्वादिगुणः शकृत्वादितैर्भा-
 व्यंसाध्यम् तत्रापि सदसत्स्थूलसूक्ष्मं च किंचिदप्यन्यतो न वेद किंतु त्वत्त एव सर्वं भवतीति मन्ये ६ स तथाविधोऽपि भगवान्
 तपोऽचरदिति यत् तेन नोऽस्मान् रवेदयसे मोहयसि यतः पराशंकां ईश्वरांतराशंकां प्रयच्छसि ७ यथैवाहं त्वयाऽनुशासितः शिक्षितः
 सन् बुद्ध्ये बुद्ध्येयं तथा विजानीहि विशेषेण ज्ञापय ८ प्रश्नमभिनंदति वत्सहे पुत्र तवेदं विचिकित्सितं संदेहः तत्पूर्वकः प्रश्नोऽयं सम्यगित्य

यद्विज्ञानो यदाधारो यत्परस्त्वं यदात्मकः एकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मन भावयसे तानि
 न पराभावाय न स्वयम् आत्मशक्तिमवष्टभ्य ऊर्णनाभिरिवाक्लमः ५ नाहं वेद परं ह्यस्मिन् नापरं न समं वि-
 भो नामरूपगुणैर्भाव्यं सदसत्किंचिदन्यतः ६ स भवानचर ह्योरयत्तपः स समाहितः तेन रवेदयसे न स्त्वं प-
 राशंकां प्रयच्छसि ७ एतन्मोहच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर विजानीहितथैवेदमहं बुद्ध्योऽनुशासितः ८
 ब्रह्मोवाच सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स ते विचिकित्सितम् यदहं चोदितः सौम्यभगवद्दीयदर्शने ९ नानृतं त-
 वत् तच्चापियथामां प्रब्रवीषि भो अविज्ञाय परं मत्त एतावत्त्वं यतो हि मे १० येन स्वरोचिषा विश्वरोचितं रोचयाम्य-
 हम् यथाऽर्कोऽग्निर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतारकाः ११ र्यः यतः कारुणिकस्य तवायं प्रश्नः अत्र हेतुः यत् यतः परधर्मे भगवद्दीय

प्रकाशने प्रवर्तितोऽस्मि अतस्त्वं जिज्ञासुरपि मयि रूपामेव कृतवानित्यर्थः ९ ननु त्वमेव भगवानित्युक्तं मया एकः सृजसि भूतानीत्यादिना सत्यम्
 यथामामीश्वरत्वेन प्रभाषसे तदपि तव भाषणं नात्यंतमनृतम् यतः कारणात् एतावत्प्रभावस्य भावः एतावत्त्वं मे अस्ति किंतु मत्तः परमोश्च
 रमविज्ञाय ब्रूषे अतः सादृश्यात्तवेयं भांतिः ननु बुद्धिपूर्वमनृतमित्यर्थः यत ईश्वरान्मम एतावत्त्वं तमविज्ञायेति वाऽन्वयः १० तर्हि कोऽसावीश्वर-
 इत्यपेक्षायां मत्तन्या नमस्कुर्वन्नेवंतं कथयति त्रिभिः येन स्वप्रकाशेन रोचितं प्रकाशितमेव प्रकाशयामि सृष्ट्या भिव्यक्तं करोमि यथाऽर्कोदय-
 श्चैतन्यप्रकाश्यमेव प्रकाशयंति यथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतो भाति कुतोऽयमग्निः तमेव भांतमनु भाति सर्वं तस्य-
 भासा सर्वमिदं विभातीति ११

तस्मै नमो धीमहि यस्य मायया विमोहिताः संतो युष्मादादयो मां जगदुरुजगत्कारणं वदन्ति तस्मै १२ यन्माययेति माया संबन्धोक्तेस्तस्यादुर्जयत्वोक्ते-
 श्वतस्यापि किमस्ति संसारः नैवेत्याह मत्कपटमसौ जानातीति यस्य दृष्टिपथे स्थातुं विलज्जमानयेव तस्मिन् स्वकार्यमकुर्वन्त्या अमुया माय-
 या विमोहिता अस्मदादयो दुर्धियः अविद्यावृत्तज्ञाना एव केवलं विकल्प्यन्ते श्लाघन्ते अनेन यद्रूपमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति १३ तदेवं-
 स्वस्मादन्यं परमेश्वरं निरूप्येदानीं यदधिष्ठानमित्यादि नवप्रश्नानां स एवाधिष्ठानादिकं सर्वमित्युत्तरं वक्तुं तद्व्यतिरेकेणान्यस्यासत्त्वमाह
 द्रव्यमिति द्रव्यं महाभूतानि उपादानरूपाणि कर्मजन्मनिमित्तम् कालः तत्सोभकः स्वभावस्तत्परिणामहेतुः जीवो भोक्ता वास्तु देवा-
 त्परोऽन्योऽर्थो नास्ति कारणव्यतिरेकात् कार्यस्य १४ तत्पंचयति द्वाभ्याम् नारायणः परः कारणं येषां ते अनेनैव शास्त्रयोनित्वप्रतिपाद-

तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि यन्मायया दुर्जययामां व्रुवंति जगदुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्थातुमी-
 क्षापथेऽमुया विमोहिता विकल्प्यन्ते ममाहमिति दुर्धियः १३ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च वास्तु
 देवात्परो ब्रह्मन् चान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः १४ नारायणपरावेदा देवानां नारायणांगजाः नारायणपरा लोकानां नारा-
 यणपरा मरवाः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरं तपः नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः १६ तस्यापि द्र-
 ष्टुरीशस्य कूटस्थस्यारिवलात्मनः सृज्यं सृजामि सृष्टो हं मीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वं रजस्तम इति निर्गुण-
 स्य गुणास्त्रयः स्थितिर्गतिरनिरोधेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः बध्मं-
 तिनित्यदा मुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९

नेनेश्वरे प्रमाणं सर्वज्ञत्वादिकं चोक्तम् देवाश्च तदंगाज्जाताः अतो न तद्व्यतिरिक्ताः लोकाः
 स्वर्गादयस्तदानंदं शाः मरवास्तत्साधनभूताः १५ योगः प्राणायामादिः तपस्तत्साध्यं चित्तैकाग्र्यम् ज्ञानं तत्साध्यम् गतिस्तत्फलम् अनेनैव स-
 र्वतदधीनमित्युक्तम् १६ तर्हि त्वं किं करोषीत्यपेक्षायामाह तस्य सृज्यमपि तेन सृष्टोऽहं सृजामि ईक्षया कदाक्षेण तत्र हेतवः द्रष्टुरित्यादयः १७ न
 नुकुतोऽयं जीवेश्वरविभागः यतस्त्वं प्रेर्यः स च प्रेरकः स्यादित्यपेक्षायां जीवेश्वरविभागहेतुमाह त्रिभिः सत्त्वमिति निर्गुणस्यापीश्वरस्यैते त्रयो गु-
 णाः बध्मंतीत्युत्तरेणान्वयः कथं भूताः तेनैव स्वातंत्र्येण स्थित्या ययं मायया गृहीताः १८ वस्तुतः सर्वदा मुक्तमपि मायिनं मायाविषयं पुरुषं जीवं ब-
 ध्मंति क्व कार्यमधिभूतम् कारणमध्यात्मम् कर्ताऽधिदेवतं तेषां भावस्तत्त्वम् तस्मिन् द्रव्यं महाभूतानि ज्ञानशब्देन देवताः क्रिया इंद्रियाणि तदाश्रयाः
 तेषां कारणभूताः तत्तदभिमानेन बध्मंति १९

अतः स एष वश्यमायः एभिर्गुणैः लिङ्गैः जीवानामावरकैरुपाधिभिः स्रष्टु अलक्षितागतिस्तत्त्वं यस्य सः स्वैर्मर्त्तैरेवलक्षितागतिस्तत्त्वं यस्येति वा २०
तस्य सृष्टिप्रकारमाह कालमिति कर्मजीवाहृष्टम् विबभूषुः विविधं भवितुमिच्छन् २१ गुणानां व्यतिकरः क्षोभः साम्यत्यागः परिणामो
रूपांतरापत्तिः पुरुषः ईश्वरस्तेनाधिष्ठितत्वं त्रयाणां विशेषणम् महतः महत्तत्त्वस्य २२ महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणात् विक्रियमाणात् तस्य च क्रि-
याज्ञानशक्तित्वात् त्रिगुणत्वेऽपिरजः सत्त्वाभ्यामुपहृंहितत्वम् अहंकारस्यत्वावरकत्वात्तमः प्रधानत्वम् अतएवाहंकारकार्येषु तामसमा
काशादिकं बहुराजसं सात्त्विकं चाल्पम् एव तदुपाधिकेषु जीवेष्वपि तथैव तामसाधिक्यम् २३ स च विकुर्वन् रूपांतरं गच्छन् त्रैविकृत्यमेवाह
वैकारिकः सात्त्विकः तैजसो राजसः यद्भिदायस्य भेदः द्रव्यशक्तिरित्यादीनि प्रातिलोभ्येन त्रयाणां लक्षणानि द्रव्ये महाभूतारव्येशक्तिर्यस्य

स एष भगवो लिङ्गैस्त्रिभिरेभि रधोक्षजः स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च माये
शोभायया स्वया आत्मन्यहच्छया प्राप्तं विबुभूषु रूपाददे २१ कालाहुण व्यतिकरः परिणामस्वभावतः क
र्मणोजन्म महतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् २२ महत्तत्त्वविकुर्वाणाद्रजः सत्त्वापहृंहितात् तमः प्रधानस्त्वभवद्रव्य-
ज्ञानक्रियात्मकः २३ सोऽहंकार इति प्रोक्तो विकुर्वन् समं भूत्रिधा वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेति यदि द्वा द्र
व्यशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो २४ तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभून्नभः तस्य मात्रा गुणः श
ब्दो लिङ्गं यद्द्रष्टव्ययोः २५ नभसोऽथ विकुर्वाणादभूत्स्पर्शगुणोऽनिलः परान्वयाच्छब्दवांश्च प्राण ओजः
सहोबलम् २६

क्रियासु इंद्रियेषु शक्तिर्यस्य ज्ञानेषु देवेषु शक्तिर्यस्य हे प्रभो वोदुं शक्त २४ भूतादेरिति तामसस्य विशेषणम् ननु ना
मसात्प्रथमं शब्दो भवतीति प्रसिद्धम् सत्यम् सतु तस्य नभसो मात्रा सूक्ष्मरूपम् गुणश्च असाधारणः व्यावर्तको धर्मः शब्दद्वारा नभ उत्पद्यत इ-
त्यर्थः एवमेव स्पर्शादिष्वपि द्रष्टव्यम् शब्दस्य लक्षणं लिङ्गमिति कुड्याद्यंतरितेन केनचिदुच्चैर्गजोगज इत्युक्ते योगज द्रष्टव्यश्च तेन दृश्योग-
जः तयोर्लिङ्गं बोधकम् लिङ्गविशेषणत्वात् यच्छब्दस्य षट्त्वम् २५ परस्य नभसः कारणत्वेनान्वयाच्छब्दवांश्च वायुः तस्यैवलक्ष-
णं प्राणो देहधारणम् ओजः सहोबलानि इंद्रियमनः शरीराणां पाटवानितेषां हेतुरित्यर्थः २६

स्वतोरूपवत्तेजः वायुनभसोः कारणभूतयोरन्वयात्स्पर्शशब्दवच्च एवमभसः एथिव्याश्च परान्वयाधिक्याहुणाधिक्यम् २७ घोषः श-
ब्दः २८ विशेषः पृथ्वी एथिव्याश्च परान्वयाधिक्यात्गुणाधिक्यम् २९ मनः शब्देनैव तदधिष्ठाता चंद्रोऽपि द्रष्टव्यः अन्ये च दश देवा वैका-
रिकाः सात्विकाहंकारकार्याः तानाह दिशश्च वातश्च अर्कश्च प्रचेताश्च अश्विनो च एते पंच श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणानामधिष्ठातारः व-
ह्निश्च इंद्रश्च उपेन्द्रश्च मित्रश्च कश्च प्रजापतिः एते पंच वाक्पाणिपादपायूपस्थानामधिष्ठातारः ३० यतो ज्ञानशक्तिः बुद्धिः क्रियाशक्तिः प्रा-
णश्च तैजसाहंकारकार्यो अतो ज्ञानक्रियाविशेषरूपाणि इंद्रियाण्यपि तैजसादभवन्नित्यर्थः तान्याह श्रोत्रमिति दोः पाणिः मेढ्रमुपस्थः

वायोरपि विकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः उदपद्यततेजो वै रूपवत्स्पर्शशब्दवत् २७ तेजसस्तु विकुर्वाणा-
दासीदंभोरसात्मकम् रूपवत्स्पर्शवच्चाभो घोषवच्च परान्वयात् २८ विशेषस्तु विकुर्वाणादंभसो गंधवा-
नभूत परान्वयाद्रसस्पर्शशब्दरूपगुणान्वितः २९ वैकारिकान्मनोजज्ञे देवा वै कारिका दश दिग्वाता र्कप्र-
चेतोऽश्विनोऽपेन्द्रोऽपेन्द्रमित्रकाः ३० तैजसात्तु विकुर्वाणादि इंद्रियाणि दशा भवन् ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिः
बुद्धिः प्राणस्तु तैजसो श्रोत्रत्वग्घ्राणहृग्जिह्वा वाग्दोर्मेढ्रांघ्रिपायवः ३१ यदैतेऽसंगताभावाभूते इंद्रियमनो-
गुणाः यदायतननिर्माणेन शो कुर्ब्रह्मवित्तम ३२ तदा संहृत्य चान्योऽन्यं भगवच्छक्तिचोदिताः सदसत्त्वमु-
पादाय चोभयं ससृजुर्हृदः ३३ वर्षपूगसहस्रांत तदंडमुदकेशयम् कालकर्मस्वभावस्थो जीवो जीवमजीव-
यत् ३४ स एव पुरुषस्तस्मादंडं निर्भिद्य निर्गतः सहस्रोर्विधिबाह्वक्षः सहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहा
वयवैर्लोकान् कल्पयंति मनीषिणः कल्यादिभिरधः सप्तसप्तोर्ध्वं जघनादिभिः ३६

कमस्त्वचनविवक्षितः ३१ ए

वकारणसृष्टिमुक्त्वा कार्यसृष्टिमाह यदा एते असंगताः अमीलिता आसन् अतएव यदा आयतनस्य शरीरस्य निर्माणेन शो कुः ३२ त-
दा सदसत्त्वप्रधानगुणभावमुपादाय स्वीकृत्य उभयं समष्टिं व्यष्ट्यात्मकं शरीरम् ३३ कालकर्मस्वभावानधिष्ठाय स्थितः जीवयतीति जी-
वः परमात्माऽजीवमचेतनम् अजीवयत् चेतयति स्म ३४ निर्भिद्य एथ कृत्वा स्थित इत्यर्थः ३५ तदवयवैर्लोकरचनामाह य-
स्येति कटिरिति ऊरुमूलयोः पश्चाद्भागः जघनं पुरोभागः अधः सप्तलोकान् अतलादीन् ऊर्ध्वं भूरादीन् सप्त ३६ ७ ७

वर्णानांततउत्पत्तिदर्शयति पुरुषस्येति ब्रह्मब्राह्मणोमुरवमिति कार्यकारणयोरभेदविवक्षयोक्तम् बाहवदितिच क्षत्रंक्षत्रियः ३७ इदानीमुपासनार्थलोककल्पनाभेदान् दर्शयन् सप्तलोकपक्षमाह द्वाभ्याम् भूलोकः पातालमारभ्य पञ्चांकटिपर्यन्ताभ्याम् ३८ स्तनद्वयादिति उपासनाऽर्थत्वादूर्ध्वाधोभाववैपरीत्येन दोषः यद्वास्तनत् शब्दं कुर्वधदोषद्वयं तस्मादित्यर्थः ब्रह्मलोको वैकुण्ठारव्यः सनातनो नित्यः नतु सृज्यप्रपञ्चा-तर्वर्तीत्यर्थः ३९ इदानींचतुर्दशलोकपक्षं दर्शयति तत्र जघनादिभिर्भूरादयः पूर्वोक्ता एव सप्त कल्यादिभिरधः सप्तलोकानाह तत्कल्यामि-ति द्वाभ्याम् शब्दं हरिभक्तनिवासत्वात् ४० ४१ त्रिलोकपक्षमाह भूलोकः पातालादिसहितः ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीय-

पुरुषस्य मुरवं ब्रह्मक्षत्रमेतस्य बाहवः ऊर्वोर्वैश्यो भगवतः पद्भ्यां भूद्रोऽभ्यजायत ३७ भूलोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य नाभितः तद्वा स्वर्लोक उरसामहर्लोको महात्मनः ३८ ग्रीवायां जनलोकश्च तपोलोकस्तनद्वयात् मूर्ध्नि सत्यलोकस्तु ब्रह्मलोकः सनातनः ३९ तत्कल्यांचातलं क्लृप्तमूरुभ्यां वितलं विभोः जानुभ्यां सतलं शब्दं जघाभ्यां तु तलातलम् ४० महातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् पातालपादतलं तु इति लोकमयः पुमान् ४१ भूलोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य नाभितः स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्ना इति वालोककल्पना ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे पंचमोऽध्यायः ५ ब्रह्मोवाच वाचां व न्हे मुरवं क्षेत्रं छंदसां सप्तधा तवः हव्यकव्यामृतान्नानां जिह्वा सर्वरसस्य च १ सर्वा सूनांच वायोश्च तन्नासे परमायने अश्विनो रोषधीनांच घ्राणो मोदप्रमोदयोः २

स्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे विराड्भू

तिश्च प्रोक्ताऽध्यात्मादिभेदतः दृढीकृतं च पूर्वोक्तं सर्वं पुरुषसूक्ततः १ इदानीं वैराजस्य विभूतिः सप्रपंचमनुवर्ण्यते वाचा मस्मदादि-वागिन्द्रियाणांतदधिष्ठातुर्वन्हेश्च तस्य मुरवं क्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् छंदसां गायत्र्यादीनां सप्तानांतस्य सप्तधा तवः त्वगादयः क्षेत्रम् हव्यं देवानामन्नं कव्यं पितॄणामृतं तदुभयशेषो मनुष्याणाम् तेषामन्नानां सर्वरसस्य मधुरादेः षड्विधस्य च कारादस्मदादिरसनेन्द्रियस्य तदधिष्ठातुर्वरुणस्य चैतस्य जिह्वा क्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् एवं सर्वत्रानुक्तमुन्नेयम् १ सर्वा सूनामस्मदादिघ्राणानांतस्य नासेनासारं धे परमायने उत्तमक्षेत्रे मोदप्रमोदयोश्च सामान्यविशेषगंधयोर्घ्राणः घ्राणेन्द्रियं परमायनम् २

रूपाणां तेजसां रूपप्रकाशानां च चक्षुरिन्द्रियम् अक्षिणी नेत्रगोलके सर्वत्रषष्ठ्यंतानां प्रथमांतं क्षेत्रं द्रष्टव्यम् कर्णौ श्रोत्राधिष्ठाने श्रोत्रमिन्द्रियम् तस्य गात्रं शरीरं वस्तूनां ये सारांशास्तेषां भाजनं स्थानम् ३ अस्य त्वक्स्पर्शस्य वायोश्चेत्यर्थः सर्वस्य मेधस्य यज्ञस्य उद्भिज्जजातीनां सर्ववृक्षाणाम् यैर्वक्ष्ये यज्ञः सम्यक्साधितः तेषामेव वा ४ केशामेधानां क्षेत्रम् पूर्वतथोक्तेः श्मश्रूणि विद्युताम् पादकरनरवानिशिलालोहानामितिसादृश्यादूह्यम् क्षेत्रमकर्मणां पालनकर्तृणाम् ५ विक्रमः पादन्यासो भूरादिलोकानामास्पदमाश्रयः भूरादिशब्दानामव्यय-

रूपाणां तेजसां चक्षुर्दिवः सूर्यस्य चाक्षिणी कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः तद्भावं वस्तुसाराणां सौभगस्य च भाजनम् ३ त्वगस्य स्पर्शवायोश्च सर्वमेधस्य चैव हि रोमाण्युद्भिज्जजातीनां यैर्वा यज्ञस्तु संभृतः ४ केशश्मश्रुनरवान्यस्य शिलालोहाभ्रविद्युताम् बाह्वोलोकपालानां प्रायशः क्षेत्रमकर्मणाम् ५ विक्रमो भूभुवः स्वश्च क्षेत्रमस्य शरणस्य च सर्वकामवरस्यापि हरे श्वरण आस्पदम् ६ अपां वीर्यस्य सर्गस्य पर्जन्यस्य प्रजापतेः पुंसः शिशु उपस्थस्तु प्रजात्यानंदनिर्वृतेः ७ पायुर्यमस्य मित्रस्य परिमोक्षस्य नारद हिंसाया निर्वृतेर्मृत्योर्निरयस्य गुदः स्मृतः ८ पराभूते रधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः नाड्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंहतिः ९ अव्यक्तरससिंधूनां भूतानां निधनस्य च उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् १० धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमारणां भवस्य च विज्ञानस्य च सत्वस्य परस्यात्मा परायणम् ११

त्वात् षष्ठ्या लुक् क्षेत्रमोलब्धरक्षणम् शरणं भयाद्रक्षणम् सर्वेषां कामानां वरस्य वरणस्यापि हरे रंघिरास्पदम् ६ वीर्यस्य शक्रस्य शिशोः धिष्ठानम् उपस्थस्त्विन्द्रियम् प्रजात्यानंदः संतानार्थः संभोगस्तेन या निर्वृतिः तापहानिस्तस्याः ७ परिमोक्षस्य मलत्यागस्य पायुरिन्द्रियम् गुदः स्थानं निर्वृतेरलक्ष्म्याः ८ तमसोऽज्ञानस्य पश्चिमः पृष्ठभागः गोत्राणां गिरीणामस्थिसंघातः ९ अव्यक्तं प्रधानम् रसः अन्नादिसारः सिंधवः समुद्रास्तेषाम् निधनस्य लयस्य उदरं पदं स्थानं विदितं ज्ञानिभिः मनसः अस्मदादिलिङ्गशरीरस्य १० तुभ्यंतव कुमारणां सनकादीनाम् भवस्य श्रीरुद्रस्य आत्मा चित्तं परमायनम् ११

एवंतावत्परमेश्वराज्जातंविश्वंततो न भिन्नम् यथाकुण्डलंरुक्मण्यन्तएथक् सतुसर्वनियंतासर्वप्रकाशकोनित्यमुक्तइत्यर्थादुक्तम् एतदेव पुरुषसूक्तार्थकथनेन हृदयति तत्रसहस्रशीर्षेत्यर्द्धस्य ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीदित्यादेश्वक्रकृत्रयस्यार्थः पूर्वाध्यायएवदर्शितः पुरुषएवेदंसर्वमित्यस्यार्थदर्शयति अहंभवानितिसार्द्धत्रिभिः तेअग्रजाइमेसनकादयः मरीच्यादयश्च १२ १३ जलंचस्थलंचनभश्चोकांसि येषांते नभौकसइतिसंधिरार्थः १४ सर्वेपुरुषएवनततः एथगित्यर्थः प्रपंचेनतस्यापरिच्छेदंवक्तुंसभूमिमित्यस्यार्थमाह तेनपुरुषेणविश्वमितिभूमिपदस्यार्थः वितस्तिमितिदशांगुलपदस्य अधीत्यतिशब्दस्य सचवितस्तिमधिकं व्याप्यतिष्ठतीति आधिक्यमात्रंविबक्षितम् नपरिमाणम् अनुपयोगादपरिच्छिन्नत्वाच्च १५ एतत्सदृशंतमाह असौप्राणः आदित्यः असौवा आदित्यः प्राणइतिश्रुतेः स्वधिष्यंमंडलंप्रकाशयन् यथाबहिश्चप्रकाशयति एवंविराट्देहंप्रकाशयन् ब्रह्मांडमंतर्बहिश्चप्रकाशयति नित्यमुक्तत्वंदर्शयितुमुतामृतत्वस्येत्यस्यार्थ-

अहंभवान्भवश्चैवतइमेमुनयोऽग्रजाः सुरासुरनरानागाः खगामृगसरीसृपाः १२ गंधर्वाप्सरसोयक्षारक्षो-
भूतगणोरगाः पशवः पितरः सिद्धाविद्याधाश्चारणाद्रुमाः १३ अन्येचविविधाजीवाजलस्थलनभौकसः ग्रहर्क्षके-
तवस्तारास्तडितस्तनयित्ववः १४ सर्वेपुरुषएवेदंभूतंभव्यंभवच्चयत् तेनेदमावृतंविश्वंवितस्तिमधितिष्ठति १५
स्वधिष्यंप्रतपन्प्राणोबहिश्चप्रतपत्यसौ एवंविराजंप्रतपंत्यंतर्बहिःपुमान् सौऽमृतस्याभयस्येशोमर्त्यम-
न्यदत्यगात् १६ महिमेषततोब्रह्मन्पुरुषस्यदुरत्ययः पादेषुसर्वे भूतानिपुंसः स्थितिपदोविदुः १७

माह सइति अभयस्येतिमंत्रगतामृतपदव्याख्या अन्नेनेतिपदंविभक्तिव्यत्ययेनव्याचष्टे मर्त्यमरणधर्मकमन्नंकर्मफलंयस्मादत्यागात्
अतिक्रान्तवान् अतो न केवलंसर्वात्मकः किंतु अमृतत्वस्यनिजानंदस्यापीश्वरइत्यर्थः १६ प्रपंचात्मकस्यकुतो नित्यमुक्तत्वमित्याशं-
क्यतत्परिहारायएतावानस्येत्यस्यार्थमाह महिमेति प्रपंचात्मकस्याप्यमृतेशत्वमित्येषमहिमादुरत्ययः अपारः प्रपंचानभिभूतत्वादि-
तिभावः मंत्रेणचएतावानस्यमहिमाविभूतिः सतुज्यायान् महत्तरइतिवदताऽयमेवार्थउक्तः तदेवमीश्वरोनित्यमुक्तइत्युक्तम् त-
दाश्रितानांभूतानांबंधमोक्षौव्यवस्थयेतिदर्शयन् पादोऽस्यविश्वाभूतानीत्यस्यार्थमाह पादेष्विति तिष्ठंत्यत्रेतिस्थितयोभूरादिलो-
काः तेषादाइवपादाः अंशायस्यसस्थितिपात् तस्यपादेष्वंशभूतेषुलोकेषुसर्वान्जीवान्विदुः मंत्रेतुपादोऽस्यविश्वाभूतानीतिसा-
मानाधिकरण्यमधिष्ठानाधिष्ठेयाभेदविवक्षयापादइत्येकवचनंचसामान्याभिप्रायेणोतिव्याख्यातंभवति १७ ६२ ६२

भूतेषु फलवैचित्र्यं दर्शयन् त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यस्यार्थमाह अस्येश्वरस्य संबंधि त्रिपादमृतं नित्यस्वरवंदिविऊर्ध्वलोकेषु न त्रिलोक्या-
मित्यर्थः तदेव त्रिपाच्छब्दोक्तं वैचित्र्यं दर्शयन्नाह त्रयाणां लोकानां मूर्धामहर्लोकः तस्य मूर्धानस्तदुपरितनलोकास्तेषु यथाक्रमममृतादिकम-
धायिनिहितम् तत्र त्रिलोक्यां नश्वरमेव स्वरवम् महर्लोकस्य क्रममुक्तिस्थानत्वेऽपि कल्पान्ते तत्रत्यानां स्थानत्यागान्नाविनाशिस्वरवम् जन-
लोके त्वमृतमविनाशिस्वरवम् यावज्जीवं स्वस्थानापरित्यागात् किंतु महर्लोकवासिनां कल्पान्ते त्रिलोकदाहोष्मपीडितानां तदा तत्र गमना-
दक्षेमदर्शनमस्ति तपोलोके तस्य भावात् क्षेममेव वक्ष्यति हि त्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणाग्निना यां त्यूष्मणामहर्लोकज्जनं भृ-
ग्वादयोऽर्दिता इति सत्यलोके त्वभयं मोक्षः तत्प्रत्यासत्तेः एतदेव वैचित्र्यमधिकारिभेदेनोपपादयन् त्रिपादूर्ध्वइत्यस्यार्थमाह न प्रजायन्ते-
पुत्रादिरूपेणेत्यप्रजाः नैष्ठिकब्रह्मचारिवानप्रस्थयत यस्तेषामाश्रमास्त्रिलोक्याः बहिः रासन गृहमेधस्त्वंतः यस्माद्बृहद्भूतः ब्रह्मचर्यव्रत

अमृतं क्षेममभयं त्रिमूर्धाधायि मूर्धसु पादास्त्रयो बहिःश्वासन्नप्रजानां य आश्रमाः अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृ-
हमेधोऽबृहद्भूतः १८ सृतीविचक्रमे विष्वङ् साशनानशने उभे यदविद्या च विद्या च पुरुषस्तूभयाश्रयः १९ य-
स्मादंडं विराट् जज्ञे भूतेंद्रियगुणात्मकः तद्रव्यमत्यगादिश्वंगोभिः सूर्य इवा तपन् २० यदाऽस्य नाभ्यान्नलिनाद्
हमासं महात्मनः नाविदं यज्ञसंभारान् पुरुषावयवा हते २१

रहितः १८ अयं चाधिकारभेद एकस्यैवाभेदेन न त्वत्यंतमिन्नविष-

य इति दर्शयंस्ततो विष्वङ् इत्यस्यार्थमाह विविधं स्रष्टु अंचतीति विष्वङ् पुरुषः क्षेत्रज्ञः सृती मार्गो दक्षिणोत्तरो विचक्रमे चलति स्म कथं भूते सृती -
साशनानशने भोगापवर्गप्राप्तिसाधनभूते अत्र हेतुत्वेन पुनर्विशेषणम् यद्यतः अविद्याकर्मरूपा एका विद्या च तत्साधनोपासनारूपाऽन्या १९
तदेवं विराटंतर्वर्तिनां फलवैचित्र्यमुक्त्वा तत्कारणेश्वरस्य तद्देलक्षण्यं दर्शयितुं तस्माद्विराट् जायतेत्यस्यार्थमाह यस्मादंडं जज्ञे तत्र च भूतेंद्रिय-
गुणात्मको विराट् च जज्ञे स ईश्वरः तत् विश्वं विराट् देहम् द्रव्यमंडं च अतिकांतवान् सूर्य इवेति पूर्वोक्त एव दृष्टांतः २० नन्वेवं पुरुष एव चे-
त्सर्वं तर्हि यज्ञस्य तत्साधनानां चाप्यभावात् यज्ञैः पुरुषाराधनं न सित्येदित्याशंक्य तत्परिहाराय यत्पुरुषेण हविषेत्यादि मंत्रार्थसंगृह्यदर्श-
यति यदेत्यादिना अस्येति विराटंतर्थाभिप्रायः तस्यैव प्रकृतत्वात् नाभौ भवं नाभ्यंतस्मात् यज्ञसंभारान् साधनानि नापश्यम् २१

तदातेषुसंभारेषुसाध्येषुसत्सुपुरुषावयवैरेतेसंभाराः संभृताइतिचतुर्थेनान्वयः वनस्पतयोयूपाः देवयजनंयज्ञभूमिः इदंचेतिवचनाद्यज्ञार्हे
स्थानेउपविष्टः कथयतीतिगम्यते बहुगुणान्वितोवसंतादिकालः २२ वस्तूनिपात्रादीनि औषधयोबीह्यादयः स्नेहाघृतादयः रसामधुराद-
यः सुवर्णादीनिलोहानिमृदश्च चातुर्होत्रंहोत्रादिकंकर्म २३ नामधेयानिज्योतिषोमादीनि ऋगादीनामुक्तत्वान्मंत्राइतिस्वाहाकारादयः
देवतानामनुक्रमउद्देशः कल्पोबोधायनादिकर्मपद्धतिग्रंथः अनेनाहंयस्यइतिसंकल्पः तंत्रमनुष्ठानप्रकारः २४ गतयोविष्णुक्रमाद्याः मतयो
देवताध्यानानि कृतस्यभगवतिसमर्पणम् २५ संभृताः संपादिताः संभारायेनसोऽहंतैनेवयज्ञेनेव अनेनयज्ञेनयज्ञमयजंतेतिमंत्रार्थः सूचि-
तः २६ तेनदेवाअयजंतेत्यस्यार्थेसप्रपंचंदर्शयति ततइतिद्वाभ्याम् व्यक्तमिंद्रादिरूपेणअव्यक्तंस्वतः अनेनपुरुषंजातमग्रतइत्यस्यार्थोद-

तेषुयज्ञस्यपशवः सवनस्पतयः कुशाः इदंचदेवयजनंकालश्चौरुगुणान्वितः २२ वस्तून्यौषधयः स्नेहारसलो-
हमृदोजलम् ऋचोयजूषिसामानिचातुर्होत्रंचसत्तम २३ नामधेयानिमंत्राश्चदेक्षिणाश्चव्रतानिच
देवताऽनुक्रमः कल्पः संकल्पस्तंत्रमेवच २४ गतयोमतयश्चैवप्रायश्चित्तंसमर्पणम् पुरुषावयवैरेतेसंभा-
राः संभृतामया २५ इतिसंभृतसंभारः पुरुषावयवैरहम् तमेवपुरुषंयज्ञंतेनेवायजमोश्वरम् २६ तत-
स्तेभ्रातरइमेप्रजानांपतयोनव अयजनव्यक्तमव्यक्तंपुरुषंसुसमाहिताः २७ ततश्चमनवः कालेईजिरेऋ-
षयोऽपरे पितरोविबुधादेत्यामनुष्याः क्रतुभिर्विभुम् २८ नारायणोभगवतितदिदंविश्वमाहितम् गृहीत-
मायोरुगुणः सर्गादावगुणः स्वतः २९ सृजामितान्नेयुक्तोऽहंहरोहरतितद्दशः विश्वंपुरुषरूपेणपरिपाति
त्रिशक्तिरुक् ३० इतितेऽभिहिततातययेदमनुष्टुप्सि नान्यद्भगवतः किंचिद्भाव्यंसदसदात्मकम् ३१

शितः २७ कालेस्वस्वावरे २८ यदधिष्ठानमित्येतत्प्रश्नोत्तरार्थमुपसंहरति नारायणइति आहितमधिष्ठितम् भगवत्त्वेहेतुः यः स्वतोगुणः
सर्गादोगृहीतामाययाउरवोगुणाः येनतस्मिन् २९ यत्परस्त्वमित्येतत्प्रश्नोत्तरंयदुक्तंस एषभगवान्सर्वेषांममचेश्वरइतितदुपसंहरति सृ-
जामीति पालनंतुस्वयमेवकरोतीत्याह विश्वमितिपुरुषरूपेणविष्णुरूपेण त्रिशक्तिर्मायातांधरतीतितथासः ३० यच्चेदंविश्वंयदात्मक-
श्चत्वमित्येवमादिसर्वप्रश्नानांसामान्योत्तरंयदुक्तंवास्तुदेवात्परोब्रह्मन्चाऽन्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतइति पुरुषएवेदंसर्वमितिश्रुत्याचयदृढीकृतं
तदुपसंहरति इतीति कार्यकारणात्मकंभाव्यंसृज्यंभगवतः सकाशादन्यत् एथकूनभवतीत्यभिहितम् ३१

यदुक्तं एतावत्त्वं यतो हि मेतमविज्ञायमा मीश्वरं प्रब्रवीषीति तदुपपाद्योपसंहरति नभारतीति यत्तु यस्मान्मेमया औत्कण्ड्यं भक्त्युद्रेकः तद्युक्तेन ह-
 दाहरिर्धृतः ध्यातः अंगहेनारद अतः मेवाङ्गमनइन्द्रियाणां हृत्तयः सत्यार्थाः ननु मत्प्रभावेनेत्यर्थः ३२ अत्र स्वानुभवमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां
 प्रमाणयति द्वाभ्याम् सोऽहं समाप्तायादिभिः सर्वोत्कृष्टोऽपियोगमाश्रित्यापियत आत्मनो मम संभवो जन्मतमेव न ज्ञातवान् कुतोऽन्यस्य वा
 त्ता एतच्च तृतीयस्कंधे पद्योद्भवे वक्ष्यते ३३ तदा समीयुषां शरणागतानां संसारनिवर्तकम् मंगलावहं स्रुसेव्यं च तस्य चरणं नतोऽस्मि ततोऽ-
 चिंत्यमहिमत्वेन ज्ञातवानस्मीति कैमुत्यन्यायेनाह योहीति स्वमायाविस्तारं स्वयमपि पर्यगात् परिशब्दो निषेधे एतावानिति न ज्ञातवा
 नित्यर्थः अपरे कुतो जानीयुः तस्य चरणं नतोऽस्मीति पूर्वोक्तसंबंधः ननु सर्वज्ञः कथं न जानाति अंताभावादिति दृष्टान्तेनाह यथा स्वस्यांतं न भो-

नभारती मेऽङ्गमृषोपलक्ष्यते नैवेकचिन्मेमनसो मृषागतिः न मे हृषीकाणि पतंत्य सत्पथे यन्मे हृदौ त्कण्ड्यवता धृतो
 हरिः ३२ सोऽहं समाप्ताय मयस्तपो मयः प्रजापतीनामभिवंदितः पतिः आस्थाय योगं निपुणं समाहितस्तं ना-
 ध्यगच्छं यत आत्मसंभवः ३३ नतोऽस्म्यहं तच्चरणं समीयुषां भवच्छिदं स्वस्त्ययनं स्रुमंगलम् यो ह्यात्ममाया
 विभवं स्मपर्यगाद्यथानभः स्वातमथापरे कुतः ३४ नाहं नयं यदृतांगतिं विदुर्न वामदेवः किमु तापरे सराः त-
 न्मायया मोहितबुद्धयस्त्विदं विनिर्मितं चात्मसमं विचक्ष्महे ३५ यस्यावतारकर्माणि गायंति त्वस्मदादयः न
 यं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ३६ स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः आत्मात्मन्यात्मनात्मानं-
 संयच्छति च पाति च ३७

नाप्रोतितहत् नहिरवपुष्पादर्शनं सार्वज्ञं विहंतीति भावः तथा च वक्ष्यति घुपतय एव तेन ययुरंतमनंततया त्वम-
 पियदंतरांडनिचयाननुसावरणा इत्यादि श्रुतिश्च यो अस्याध्यक्षः परमेव्यो मन्सो अंगवेदयनिवानवेदेति ३४ एतत्प्रपंचयति नाहमिति
 द्वाभ्याम् वामदेवोरुद्रः यस्य क्रतांगतिं परमार्थस्वरूपम् किंतु इदं प्रपंचरूपं तस्य मायया विनिर्मितं विचक्ष्महे विद्यः तदप्यात्मसमं स्व-
 ज्ञानानुरूपमेव न तु कृत्स्नम् मोहितबुद्धय इत्ययंतदज्ञाने प्रपंचज्ञाने च हेतुः ३५ ननु सर्वैः पितं वर्णयंतो दृश्यंते तत्राह यस्येति ३६ अवतारकर्मा-
 णि संक्षेपतो दर्शयति स एष आद्यो भगवान्यः पुरुषावतारः सन् सृष्ट्यादिकरोति आत्मात्मन्यात्मनात्मानमिति कर्ता अधिकरणं साधनं कर्म
 च स्वयमेवेत्यर्थः पुरुषावतारः सृष्ट्यादीनि च कर्माणीति संक्षेपोक्तिः ३७

नयंविदंतितत्वेनेत्युक्तं किंतत्तत्त्वमित्यपेक्षायामाह ज्ञानंकेवलंसत्यंतत्वम् घटाद्याकारवृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थविशेषणानि विशद्वंद्विषयाकारशून्यम् यतःप्रत्यक्सर्वोत्तरम् अतएवसम्यक्संदेहादिरहितम् अवस्थितंस्थिरम् यतोनिर्गुणम् गुणकार्येहिगुणव्यतिकराच्चंचलंभवति यद्यपिहृत्तिज्ञानमपिस्वरूपज्ञानमेवेतिनचांचल्यादिदोषयुक्तंतथाऽप्यंतःकरणवृत्तिदोषैस्तथातथाभवतीतिव्यवच्छिद्यते एभिरेवविशेषणैःसत्यत्वमपिसमर्थितम् किंच यद्विकारवत् तदसत्यंदृष्टम् नचास्यजन्मादयः षड्विकाराःसंतीत्याह अनाद्यंतंजन्मनाशरहितम् अतएवजन्मानंतरास्तित्वलक्षणोऽपिविकारोनास्ति वद्विविपरिणामापक्षयाश्चनसंति यतःपूर्णम् सर्वत्रहेतुः नित्यमद्वयंनित्यंसर्वदाद्वैतप्रतीतिसमयेऽपिपरमार्थतोद्वयमिति ३८ अत्रविद्वदनुभवंप्रमाणयति हेऽक्षेनारद प्रशांतात्मैन्द्रियाशयाः प्रसन्नदेहैन्द्रियमनसोयदाभवन्ति तदाविदंति अन्यदातदज्ञानेकारणमाह यदातदेवप्रकाशमानमेव असतांतर्कैः विधुतंस्यात्तदातिरोधीयेतेति ३९ कल्पेकल्पेआत्मानं

विशद्वंद्वंकेवलंज्ञानंप्रत्यक्सम्यगवस्थितम् सत्यंपूर्णमनाद्यंतंनिर्गुणंनित्यमद्वयम् ३८ ऋषेविदंतिमुनयः प्रशांतात्मैन्द्रियाशयाः यदातदेवासत्तर्कैस्तिरोधीयेतविधुतम् ३९ आद्योऽवतारःपुरुषःपरस्यकालःस्वभावःसदसन्मनश्च द्रव्यंविकारोगुणइन्द्रियाणिविराट्स्वराट्स्थायस्मृचरिणुभूम्नः ४० अहंभवोयज्ञइमे प्रजेशादक्षादयोयेभवदादयश्च स्वलोकपालाःरवगलोकपालानूलोकपालास्तललोकपालाः ४१

केतेसृज्यमानावतारास्तानवतारान्विस्तरेणाह आद्यइत्यादियावत्समाप्ति परस्यभूम्नःपुरुषःप्रकृतिप्रवर्तकः यस्यसहस्रशीर्षेत्युक्तोलीलाविग्रहःसआद्योऽवतारः वक्ष्यतिहि भूतैर्यदापंचभिरात्मसृष्टेःपुरंविराजंविरचय्यतस्मिन् स्वांशेनविष्टःपुरुषाभिधानमवापनारायणआदिदेवः यथोक्तम् विष्णोस्तृतीयाणिरूपाणिपुरुषारव्यान्यथोविदुः प्रथमंमहतःस्रष्टृद्वितीयंत्वंडसंस्थितम् तृतीयंसर्वभूतस्थंतानिज्ञात्वाविमुच्यतइति यद्यपिसर्वेषामविशेषेणावतारत्वमुच्यते तथाऽपिकालश्चस्वभावश्चसदसदितिकार्यकारणात्मिकाप्रकृतिश्चएताः शक्तयःमनआदीनिकार्याणि ब्रह्मादयोगुणावताराः दक्षादयोविभूतयइतिविवेक्तव्यम् मनःमहत्तत्त्वम् द्रव्यंमहाभूतानिक्रमोऽत्रनवि वक्षितः विकारोअहंकारःगुणःसत्त्वादिःविराट्समष्टिशरीरम् स्वराट्चैराजःस्थायस्मृस्थावरम् चरिणुजंगमंचव्यष्टिशरीरम् ४० अहं ब्रह्मा भवोरुद्रः यज्ञोविष्णुः दक्षादयोयज्ञइमेप्रजेशाः तललोकपालाः पातालाधिपतयः ४१

गंधर्वादीनामीशाः यक्षादीनांनाथाः रक्षोरगेतिसंधिरार्षः ऋषीणांपितृणांचश्रेष्ठाः प्रेतादीनामधीशाः ४२ किंबहुनायत्किंचिद्भगवदादितत्सर्वं प
रमेवतत्त्वमित्यन्वयः भगवत्पेश्वर्ययुक्तम् महस्वत्तेजोयुक्तम् ओजःसहस्री इन्द्रियमनःशक्तीतद्युक्तम् बलंदास्यम् श्रीःशोभा क्षीरक-
र्मजुगुप्सा विभूतिःसंपत्तिः आत्माबुद्धिः तद्युक्तम् अर्णोवर्णः अद्भुतार्णमाश्चर्यवर्णमित्यर्थः स्वरूपमेवस्वरूपम् स्वरूपवत् अस्वरूपं-
चयत् तत्सर्वंपरंतत्त्वंतद्विभूतिरित्यर्थः ४३ शब्दसत्त्वावतारानुवक्तुमाह प्राधान्यतइति असत्कथाश्रवणैर्येकर्णयोः कषायाः मलाः
तानुशोषयतीति तथातानुसूपेशानुसंदरानुसकारलोपश्चार्षः हेऋषे तेनुभ्यमनुक्रमिष्येतदनुक्रमणामृतं त्वयापीयतामित्यर्थः यदा
पीयतामिति श्रुतं तम् आपिबतांकर्णकषायशोषानित्यर्थः ४४ इति द्वितीयस्कंधेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमैभगव-

गंधर्वविद्याधरचारणेशायेयक्षरक्षोरगनागनाथाः येवाऋषीणामृषभाः पितृणांदैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेन्द्राः अ-
न्येचयेप्रेतपिशाचभूतकूष्माण्डयादोमृगपक्ष्यधीशाः ४२ यत्किंचलोकेभगवन्महस्वदोजःसहस्वद्वलव-
त्क्षमावत् श्रीहीविभूत्यात्मवदद्भुतार्णोतत्त्वंपररूपवदस्वरूपम् ४३ प्राधान्यतोयानुषआमनंतिलीला
वतारानुपुरुषस्यभूम्नः आपीयतांकर्णकषायशोषाननुक्रमिष्येतदमानुसूपेशान् ४४ इति श्रीभा-
गवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ ब्रह्मोवाच यत्रौघतःक्षितितलोद्भरणायविभ्रत-
क्रौडोतनुंसकलयज्ञमयीमनंतः अंतर्महाणवउपागतमादिदैत्यंतदंष्ट्रयाःद्रिमिववज्रधरोददार १ जातोरुचै-
रजनयत्स्रयमान्स्रयज्ञआकूतिसूनुरमरानयदक्षिणायाम् लोकत्रयस्यमहतीमहरघदातिस्वायंभुवेनमनुना-
हरिरित्यनूक्तः २ जज्ञेचकर्मगृहेहृजदेवहूत्यांस्त्रीभिःसमेनवभिरात्मगतिंस्वमात्रे ऊचेययात्मशमलंगुणसंगं
कमस्मिन्विधूयकपिलस्यगतिंपपेदे ३ लीलाःवताराब्रह्मणोदिताः नारदायतुतत्कर्मप्रयोजनगुणैःसह १ यत्रयदाक्षितितलोद्भरणा

र्थवाराहीतनुंविभ्रत्सन्नुद्यतोऽनंतः तदातंस्रप्रसिद्धं हिरण्याक्षंदंष्ट्रयाददार १ यज्ञावतारमाह रुचैःप्रजापतेःसकाशाक्तद्वार्यायाः आकूतेःसूनुःस्रतः
स्रयज्ञोनामजातःसचस्वभार्यायांदक्षिणायांस्रयमान्देवान् अजनयत् सएवइंद्रःसन् यदा आर्तिमहरत् तदापूर्वस्रयज्ञइत्युक्तोऽपिअनुपश्वा-
त् मनुनामातामहेनहरिरित्युक्तःअनेनदेवोत्पादनंलोकत्रयार्तिहरणंचतस्यकर्मदर्शितम् एवंसर्वत्रावतारस्तत्कर्मचज्ञेयम् २ कपिलावतारमा-
ह कर्मस्यप्रजापतेर्गृहेचतद्वार्यायांदेवहूत्यांजज्ञेनवभिःस्त्रीभिर्मगिनीभिःसहसचस्वमात्रे आत्मगतिंब्रह्मविद्यामुक्तवान् ययात्मगत्या-
सा आत्मनः शमलंमलिनीकरणंगुणसंगरूपंपंकमस्मिन्नेवजन्मनिविधूयकपिलस्यगतिमुक्तिंप्राप्तवती ३ ७ ७

दत्तात्रेयावतारमाह मयाः हमेवतुभ्यं दत्त इति यद्यत आह ततः सनाम्ना दत्तो जातः स्वभक्तेभ्यो योगैश्वर्यदानं तच्चरितं दर्शयति यस्य पादपं-
 कजयोः परागः तेन पवित्रादेहायेषां ते उभयोर्मैहिकीमामुषिकींच भुक्तिमुक्तिरूपांवा ४ कुमारवतारमाह मेमया आदौ यत्तपस्तप्तं तस्मा-
 त्स्वतपसः मत्तपसो हेतोः सहरिः चतुः सनो भूत् सनकुमारः सनकः सनंदनः सनातन इति चत्वारः सनशब्दानाम्भियस्यसः कथं भूतात्स्वतप-
 सः सनातनात् अरवंडितात् यद्वा स्वतपसः सनात् दानात् समर्पणादित्यर्थः षण्णुदाने सच पूर्वकल्पस्य संप्लवे प्रलये विनष्टमुच्छिन्नसंप्रदाय
 मात्मतत्त्वम् इह अस्मिन्कल्पे सम्यक्जगादुक्तवान् सम्यक्त्वं दर्शयति यद्गदितमात्रमेव मुनयः आत्मन् आत्मनि मनसि अचक्षत साक्षा
 दपश्यन् ५ नरनारायणावतारमाह धर्मस्य पल्यादक्ष दुहितरिभूति संज्ञायां नारायणो नर इति मूर्तिद्वयेन जातः कथं भूतः स्वः असाधारणः तपः-
 प्रभावो यस्य तदेवाह अनंगस्य एतना देव्योः पसरसः भगवतः सकाशात् आत्मनः स्वप्रतिरूपाः उर्वश्याद्याः स्त्रीर्दृष्ट्वा तस्य नियमावलोपं वत-

अत्रैरपत्यमभिकांक्षत आह तुष्टो दत्तो मयाः ह मिति यद्गवान् सदत्तः यत्पादपंकजपरागपवित्रदेहायोगार्द्धमापु
 रुभयोः यदुहेहयाद्याः ४ तप्तं तपो विविधलोकसि सृक्षयामे आदौ सनात्स्वतपसः सचतुः सनोः भूत् प्राक्कल्पसं-
 प्लवविनष्टमिहात्मतत्त्वसम्यग्जगादमुनयो यदचक्षतात्मन् ५ धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्टमूल्यां नारायणो नर इति स्व-
 तपः प्रभावः दृष्ट्वाऽत्मनो भगवतो नियमावलोपं देव्यस्त्वनंग एतना घटितुं न शकः ६ कामं दहंति कृतिनो न नुरोषह-
 र्यारोषं दहंत मुत तेन दहंत्यसह्यम् सोऽयं यदंतरमलं निविशन् बिभेति कामः कथं नु पुनरस्य मनः श्रयेत ७ विन्दः
 सपत्न्युदितपत्रिभिरंति राक्षो बालोऽपि सन्नुपगतस्तपसेवनानि तस्मा अदात्तुवगतिं गृणते प्रसन्नो दिव्याः स्तुवंति
 मुनयो यदुपर्यधस्तात् ८ भगं घटितुं साधयितुं न शकः यद्वा आत्मनः स्वस्य यो नियमः तपो नाशनरूपः तस्यावलोपं तत्र दृष्ट्वा भग-

वतस्तं घटयितुं न शकुरिति एतच्चारव्यानमेकादशो भविष्यति ६ यत्र कामविजयी क्रोधोऽपि बिभेति तत्र कामो न प्रभवतीति किं वक्तव्यमित्याह
 काममिति कृतिनः श्रीरुद्रप्रमुखाः रोषयुक्ता दृष्ट्वा कामं दहंति रोषं त्वात्मानं दहंत मपितेन दहंति क्रोधेनाभिभूयंत इत्यर्थः नु अहो सोऽयं रोषो-
 यदंतरं यन्मध्यं प्रविशन्नलं बिभेति यस्यांतः मनः कथं भूतम् अमलं निर्मलं प्रविशन्निति ७ चरित्रेणैव कर्मव्यवतारं सूचयति मातुः सपत्न्याः
 उदितानि उक्तानि वाक्यान् येव पतत्रिणो बाणाः तैर्विद्धो ध्रुवः राक्ष उक्तानपदोऽतिसमीपे तपसे तपस्तप्तुम् ध्रुवगतिं ध्रुवपदम् यत्पुण्यामुपरिस्थिता-
 मधस्तात्स्थिताः दिवि भवा दिव्याः सप्तर्षयः स्तुवंति यद्वा उपरिभृग्वादयः अधस्तात्सप्तर्षय इति ८ ९ १० ११

एष्ववतारमाह यद्यदात्र पिभिरर्थितः तदावेनंवात्वाअन्वर्थेतत्पुत्रइतिपदं नामलेभे पुन्नाम्नोनरकाद्यस्मात्पितरंवायतेकृतः तस्मात्पुत्रइति-
 प्रोक्तः स्वयमेवस्वयंभुवेतिहिपुत्रपदव्युत्पत्तिः कथंभूतं हिजानांशापवाक्यमेववज्जतेनविष्णुष्टं दग्धंपौरुषंभगमैश्वर्यंचयस्यतम् चरित्रांत-
 रमाह येनचजगतिजगदर्थेवसूनि अन्नादिद्रव्याणिदुग्धा ९ ऋषभावतारमाह असौहरिर्नाभेराग्नीध्रपुत्रात्सुदेव्याः सूनुरास नाभे-
 र्भार्यायामेरुदेव्याएवसुदेवीत्यपिसंज्ञाजडवद्योगेननित्यसमाधिनाचर्याम् यदितियाम् तत्रहेतुः समदृक् तत्रापिहेतुः स्वस्थः स्वस्वरूपे-
 स्थितः यतः प्रशान्तेन्द्रियः तत्कृतः यतः परितोमुक्तसंगः १० हयग्रीवावतारमाह सत्रइति अयोदत्यर्थोतरे सएवसाक्षाद्भगवान्ममब्रह्मणः सत्रे-
 यज्ञेहयशीर्षाआस तपनीयंसुवर्णंतद्दृष्ट्वायस्य छंदोमयः वेदमयः तद्दिधेयायेमरवाः तन्मयः अमृतमयइतिवापाठः मरैवैर्यजनीयाअश्वि-
 लादेवतास्तदात्माचअस्यश्वसतः श्वासंभुचतोनेस्तः नासाम्पुटान् उशतीः उशत्यः कमनीयावेदलक्षणावाचोबभूवुः ११ मत्स्यावतारमाह म-

यद्देनमुत्पथगतं हिजवाक्यवज्जविष्णुष्टंपौरुषंभगंनिरयेपतंतम् वात्वाऽर्थितोजगतिपुत्रपदंचलेभेदुग्धावसूनिवसू-
 धासकलानियेन ९ नाभेरसावृषभआससुदेविसूनुर्येवैचचारसमदृक्जडयोगचर्याम् यत्पारमहंस्यमृषयः पद-
 मामनंतिस्वस्थः प्रशान्तकरणः परिमुक्तसंगः १० सत्रेममासभगवान् हयशीरषाः थोसाक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः
 छंदोमयोमरवमयोऽश्विबलदेवतात्मावाचोबभूवुरुशतीः श्वसतोऽस्यनेस्तः ११ मत्स्योयुगांतसमयेमनुनोपलब्धः क्षोणी-
 मयोनिश्विलजीवनिकायकेतः विस्रंसितानुरूपमयेसलिलेमुखावन्मे आदायतत्रविजहारहवेदमार्गान् १२ क्षीरोदधाव-
 मरदानवयूथपानामुन्मथ्यताममृतलब्धय आदिदेवः एष्टेनकच्छपवपुर्विदधारगोचंनिद्राक्षणाद्रिपरिवर्तकषाणकंडूः
 १३ त्रैविष्टपौरुषमयहासनृसिंहरूपंकृत्वाभ्रमद्भुकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् दैत्येन्द्रमाशङ्गदयाऽभिपतंतमारादूरोनिपात्यवि-
 ददारनरेवैः स्फुरंतम् १४ तस्योभाविनावैवस्वतेनमनुनादृष्टः क्षोणीमयः पृथ्वीप्रधानः तदाश्रयइत्यर्थः अतएवनिरिवलजीवनिकाया-

नामाश्रयः मेमुखाद्विस्रंसितान् गलितान् वेदस्यमार्गान् वेदानादायतत्रयुगांतसलिलेविजहारहर्षेण १२ कूर्मावतारमाह क्षीरोदधौकच्छपव-
 पुः सन् गोचंमथनार्थंमंदरगिरिंएष्टेनधृतवान् कदाअमृतलब्धयेक्षीराब्धिमुन्मथ्यतांसताम् निद्रायाः क्षणः अवसरः उत्सवोवायस्यसः निद्रावसरः-
 कुतस्तत्राह अद्रेःपरिवर्तः परिभ्रमएवकषाणः कषणंघर्षणंसरवप्रदोयस्यांसाकंडूर्यस्यसः यद्वा अद्रिपरिवर्तएवकषा कषणंतेन अणिति अप-
 यातीति कषाणाकंडूर्यस्य १३ श्रीनृसिंहावतारमाह त्रैविष्टपादेवाः तेषामुरुभयंहंतीतितथासभगवान् कथंभूतम् भ्रमंत्योभुकुट्योदंष्ट्राश्वय-
 स्मिन्तत् करालं वक्त्रं यस्मिन्तत् दैत्येन्द्रं स्फुरंतमारात्समीपएवगदयाउपलक्षितमभिपतंतंनरेवैर्विददार १४

हरिसंज्ञकावतारमाह अंतरितियुगुलेनगजयूथस्यपतिः तीर्थरूपंश्रवोयशोयस्यसतीर्थश्रवाः हेतीर्थश्रवः श्रवणेनैवमंगलंनामधेयंयस्यसः १५
तद्वचनंश्रुत्वाशरणार्थिनंतंहस्तेशंङायांप्रगृह्य किंकृत्वा नक्रस्यग्राहस्यवदनंविनिपात्यविदार्यतस्मात्तद्वदनात् १६ वामनावतारमाह अ
दितेःसूतानांद्वादशादित्यानांमध्येअधियज्ञः यज्ञाधिष्ठाताविष्णुः अवरजः कनीयानपिगुणैर्ज्यायान्ज्येष्ठःगुणानेवाह यद्यतइमान्लो
कान्विचक्रमे पादन्यासैःकांतवान् अथप्रतिश्रुतानंतरमेव तत्रहेतुःबलेः क्ष्मांवामनरूपेणजगृहे नन्वीश्वरःस्वयंकिमिति त
थाचक्रेतत्राह याज्ञांविनाधर्ममार्गेवर्तमानोनचाल्यः ऐश्वर्यान्नभ्रंशनीयइति १७ ननुतर्हि याज्ञयाःपिचालनमनुचितमेवेत्याशंक्यत
तोऽधिकंस्वसालोक्यादिदास्यामीत्याशयेनहृतवानित्याह नार्थइति यद्विबुधाधिपत्यमिदानींबलात् प्राप्तमग्रेदीयमानंचअयंबलेःपु-

अंतःसरस्युरुबलेनपदेगृहीतो ग्राहेणयूथपतिरंबुजहस्तआर्तः आहेदमादिपुरुषारिवललोकनाथतीर्थश्र
वः श्रवणमंगलनामधेय १५ श्रुत्वाहरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्चक्रायुधःपतगराजभुजाधिरूढः च
क्रेणनक्रवदनंविनिपात्यतस्माद्धस्तेप्रगृह्यभगवान्कृपयोज्जहार १६ ज्यायान्गुणैरवरजोऽप्यदितेःसू
तानांलोकान्विचक्रमइमान्यदथाधियज्ञः क्ष्मांवामनेनजगृहेत्रिपदच्छलेनयाञ्जामृतेपथिचरन्प्रभु-
भिर्नचाल्यः १७ नार्थोबलेरयमुरुक्रमपादशौचमापःशिरवांधतवतोविबुधाधिपत्यम् येविप्रतिश्रुतमृ-
तेनचिकीर्षदन्यदात्मानमंगशिरसाहरयेऽभिमेने १८ तुभ्यंचनारदभृशंभगवान्विहृद्भावेनसाधुपरितु
ष्टुवाचयोगम् ज्ञानंचभागवतमात्मसतत्वदीपयद्दासुदेवशरणाविदुरंजसैव १९

रुषार्थो न भवति कुत इत्यत आ

ह आअपइतिच्छेदः उरुक्रमस्यपादशौचंचरणक्षालनरूपाअपः आसर्वतोधृतवतः कशिरवांशिरवायांमूर्ध्नात्यर्थः किंच शक्रेणवा
रितःशप्तोऽपि अंगहेनारद यःप्रतिश्रुतंविनाअन्यतूनचिकीर्षत् कर्तुंनैच्छत् यश्चतृतीयपादपूरणार्थंहरयेआत्मानंदेहमपिअभि
मेन अंगीकृतवान् एवंसदेहंत्रैलोक्यंश्रद्धयादत्तवतोविबुधाधिपत्यमर्थो न भवतीत्यर्थः १८ हंसावतारमाह तुभ्यमिति भृशं-
विहृद्भावेनअत्युद्रिक्तयाभक्त्यापरितुष्टःसन् भक्तियोगंसाधुयथातथाउवाच ज्ञानंचेतिज्ञानसाधनम् किंतत् भागवतंनाम-
कथंभूतम् तत्वमेवसतत्वम् आत्मतत्वदीपकम् विहृद्भावेनेतिविशेषणस्यफलमाह यदिति १९

तत्तन्मन्वंतरावतारमाह चक्रमिति स्वतेजः निजं प्रभावमेव चक्रं स्रद्धादर्शनं विभर्ति चक्रवदप्रतिहतं प्रभावं विभर्तीत्यर्थः तदेवाह मनुवं-
 शपालकः सन् त्रयाणां लोकानां एष्टे उपरिस्थिते सत्यलोकेऽपि कमनीयां स्वकीर्तिं विस्तारयन् राजस्रद्धादं विधत्ते २० धन्वंतर्यवतारमाह
 लोके अवतीर्य धन्वंतरिः सन् पुरुजानां महारोगिणां स्वनाम्नैव रुजः रोगान् हन्ति स्वयमेव कीर्तिरिति कीर्त्यति शयोक्तिः अमृतं मरणशू-
 न्यमायुर्यस्मात्सः अव अवसन्नं पूर्वं दैत्यैः प्रतिबद्धं यज्ञे भागमवरुंधे लभते अवापरुद्धमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः आयुर्विषयं वेदं चानुशा-
 स्ति प्रवर्तयति २१ परशुरामावतारमाह जगतः क्षयाय विधिना देवेनोपभृतं संवर्द्धितं मृत्यवे समर्पितमिति वा ब्राह्मणेभ्यो द्रुह्यतीति त-
 था अतः उद्दिशतः पन्थावेदमार्गोयेन अतएव नरकातिं लिप्सतीव एवं भूतभवनेः कंटकतुल्यं क्षत्रं असौ महात्मा हरिः उद्धतिं उत्पादयति

चक्रं च दिक्षु विहतं दशस्रस्वतेजो मन्वंतरेषु मनुवंशधरो विभर्ति दुष्टेषु राजस्रद्धादं व्यदधात् स्वकीर्तिं सत्ये त्रिष्ट-
 ष्ठशतीं प्रथयंश्चरित्रैः २० धन्वंतरिश्च भगवान् स्वयमेव कीर्तिर्नाम्नानृणां पुरुजानां रुजं आश्रहन्ति यज्ञे च
 भागममृतायुरवावरुंध आयुश्च वेदमनुशास्त्य वतीर्य लोके २१ क्षत्रं क्षयाय विधिना देवेनोपभृतं महात्मा ब्रह्मधुगु-
 द्दिशतपथं नरकातिं लिप्सु उद्धत्य साववनि कंटकमुग्रवीर्यस्त्रिः सप्तकृत्व उरुधारपरश्वधेन २२ अस्मत्पसा
 दस्रमुरवः कल्याकलेशा इक्ष्वाकुवंश अवतीर्य गुरोर्निदेशे तिष्ठन्वनं सदयितानुज आविवेश यस्मिन् विरुह्य
 दशकंधर आर्तिमाच्छत् २३ यस्मा अदादुदधिरूढमयांगवेपो मार्गं सपथरिपुरं हरवदिधक्षोः दूरे स्रद्धां
 यितरोषस्रशोणहृष्ट्या तातप्यमानमकरो रगने चक्रः २४

दीर्घतीक्ष्णधारेण परशुना २२ रामावतारमाह त्रिभिः अस्म-

दिति अस्माकं ब्रह्मादीनां प्रसादे स्रमुरवः कल्याभरतादिरूपया सह कलामाया तस्या ईशः गुरोर्दशरथस्याज्ञायां तिष्ठन् सीतालक्ष्मणा-
 भ्यां सहितो वनमाविवेश यस्मिन् विरोधं कृत्वा रावणो नाशं प्राप्तः २३ यस्मै रामाय उदधिर्मार्गं ददौ सपदिशीघ्रम् हरो यथा त्रिपुरं दिधक्षुः तद्व-
 द्रिपुरं लंकां दग्धुमिच्छोः षष्ठीचतुर्थ्यर्थे यद्वा पंचमीयम् दिधक्षोः रामात् यद्वयं प्राप्तं तेनांगे कं पोयस्येति कथं भूत उदधिः ऊढं प्राप्तं यद्वयं ते-
 न अंगेषु वेपः कं पोयस्य अबहेतुः दूरे वर्तमाना स्रद्धात् सीता तया निमित्तं भूतयामयितः क्षुभितो रोषः तेन स्रशोणा अत्यरुणा हृष्टिस्तयाऽत्यं-
 तं तप्यमानं मकराणामुरगाणां नकाणां च चक्रं यस्मिन् २४

किंच युद्धेरावणस्य वक्षस्थलस्पर्शेन रुग्णा भग्नार्थे महेंद्रवाहस्य ऐरावतस्य दंताः तैर्विडंबिताः स्वधवलिम्ना धवलीकृताः तत्तद्विस्फुपितैः प्रका-
 शिता इत्यर्थः या एवं भूताः ककुभो दिशः ताः जुषते सेवते पालयतीति तथा तस्य दारहर्तूरावणस्य अहोमत्समः कोऽन्योऽस्तीति महागर्वेण-
 ऊढं प्राप्तं हासमस्तुभिः प्राणैः सह सद्यः शीघ्रं विनेष्यति अपनेष्यति कैः धनुषो विस्फूर्जितैः टंकारघोषैरेव कथं भूतस्य अधिसेन्ये स्वप-
 रसेन्यमध्ये उच्चरतः उत्कर्षेण विचरतः ककुब्जय रूढ हासमिति पाठे दंतैरुज्ज्वलितानां ककुभां जयेन योरूढ हासः संजातगर्वः तमपने-
 ष्यतीत्यर्थः २५ श्रीकृष्णावतारमाह भूमेरिति दशभिः सरेतराः असुरांशभूताराजानस्तेषां वरूथैः सेन्यैर्विमर्दितायाः भारेण पीडितायाः
 कलयारामेण सह जातः सन् कोऽसौ जातः सितकृष्णो केशो यस्य भगवतः स एव साक्षात् सितकृष्णकेशत्वं शोभेन्न तु वयः परिणामकृतम्
 अविकारित्वात् यत्तूक्तं विष्णुपुराणे उज्जहारात्मनः केशो सितकृष्णो महामुन इति यच्च भारते सचापिकेशो हरिरुच्चजहेशकृमेकम-

वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतैर्विडंबितककुभुषऊढहासम् सद्योऽस्तुभिः सह विनेष्यति दारहर्तुर्वि-
 स्फूर्जितैर्धनुष उच्चरतोऽधिसेन्ये २५ भूमेः सरेतरवरूथैर्विमर्दितायाः क्लेशव्ययाय कलया सितकृष्ण-
 केशः जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्य मार्गः कर्मणि चात्ममहिमोपनिबधनानि २६ तोकेन जीवहरणं यदुलूकि-
 कायास्त्रैर्मासिकस्य च पदाशकटोऽपहृत्तः यद्विरवतां तरगतेन दिवि स्पृशोर्वा उन्मूलनं त्वितरथाऽर्जुनयोर्न भव्यम्
 २७

परं चापिकृष्णम् तौ चापिकेशावाविशेतां यदूनां कुलेऽस्त्रियौ रोहिणी देवकी च तयोरेको बलभद्रो बभूव योऽसौ श्वेतस्तस्य देवस्य के-
 शः कृष्णो द्वितीयः केशवः संबभूव केशो योऽसौ वर्णतः कृष्ण उक्त इति तत्तु न केशमात्रावताराभिप्रायं किंतु भारावतारणरूपं कार्यं कियदेत-
 त् मत्केशावैवेतत्कर्तुं शक्ताविति द्योतनार्थं रामकृष्णयोर्वर्णसूचनार्थं च केशोद्धरणमिति गम्यते अन्यथा तत्रैव पूर्वापरविरोधापत्तेः कृष्ण-
 स्तु भगवान् स्वयमित्येतद्विरोधाच्च कथं भूतः परमेश्वरतया जनैः अनुपलक्ष्यो मार्गीयस्य तर्हीश्वरत्वे किं प्रमाणम् अतिमानुषकर्मन्यथाः
 नुपपत्तिरेवेत्याह आत्मनो महिमा उपनिबध्यते अभिव्यज्यते येषु तानि २६ एतदेव प्रपंचयति तोकेनेत्यादिना बालेन पूतनाया जीवहर-
 णं यत्त्वं विरवता जानुभ्यां गच्छता अंतरंगतेन मध्यं प्राप्तेन दिवि स्पृशोः अत्युच्चयोः इतरथा अनीश्वरत्वे तन्ममवितव्यम् २७ ६५

विषतोयपीथान् विषमयतोयस्य पीथं पानं चेषाम् पालान् गोपांश्च कृपादृष्टिस्तथा वृष्ट्या जीवयिष्यतीति यमुनायां कीडन् उरगं कालियमुच्चाटयिष्यति तच्छुद्ध्येतस्याहृदिन्यानिर्वपत्वाय अतिविषवीर्येण विलोला अतिचंचला जिह्वायस्य २८ दिव्यमलौकिकमिवेति लोकोक्तिः उन्नेष्यति उद्हरिष्यति शत्रुचिर्ग्रीष्मः तत्संबन्धिनिवने शत्रुक इत्यर्थः अतो दावाग्नेर्हेतोः अवसितो निश्चितः अंतकालो यस्य तम् सबलः सरामः अनधिगम्यं दुर्ज्ञेयं वीर्यं यस्य तन्न निशिनिः शयानमिति कालियदमने रात्र्यां यमुनातीरे नैत्रेऽपि धाय्यपिहिते कारयित्वेति मुं जाटव्यामिति ज्ञेयम् २९ उपबल्यते नेनेति उपबंधं तत्साधनम् शल्वंदाम अमुष्यमाताय शोदाऽग्रहीत् अमुष्य उदरेन मातिबंधनसं-

यद्वै ब्रजे ब्रजपशून् विषतोयपीथान् पालांस्त्वजीवयदनुग्रहदृष्टिस्तथा तच्छुद्ध्येति विषवीर्यं विलोलजिह्वमुच्चाटयिष्यदुरगं विहरन् हृदिन्याम् २८ तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशिनिः शयानं दावाग्निना शत्रुचिवने परिदह्यमाने उन्नेष्यति ब्रजमतोऽवसितांतकालं नेत्रेऽपि धाय्यसबलोऽनधिगम्यवीर्यः २९ गृण्हीतयद्यदुपबंधममुष्यमाता शल्वं स्तुतस्य न तु तत्तदमुष्यमाति यज्जुं भतोऽस्य वदने सुवनानि गोपीसंवीक्ष्य शंकितमनाः प्रतिबोधिताः सीत् ३० नंदं च मोक्षयति भयाद् वरुणस्य पाशाद् गोपान्बिलेषु पिहितान् मयसूनुना च अह्या एतं निशि शयानमिति श्रमेण लोके विकुंठ उपनेष्यति गोकुलं स्म ३१ गोपैर्मरवे प्रतिहते ब्रजविप्लवाय देवेऽभिवर्षति पशून् कृपयारिरक्षः धूर्तोच्छिलींधमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षा महोधमनघैककरे सलीलम् ३२ कीडन्वने निशि निशाकररश्मिगौर्या रासोन्मुखः कलपदाय तमूर्च्छितेन उद्दीपितस्मररुजां ब्रजपशून् हर्तुं हरिष्यति शिरोधनदानुगस्य ३३

मितं न भवति न पूर्यत इत्यर्थः गोपीयशोदासं वीक्ष्य दृष्ट्वा प्रतिबोधिता निजैश्वर्यं ज्ञापिता आसीदिति यत् तच्च कर्म दिव्यमिवेति सर्वत्र पूर्वणोवांस्वयः ३० वरुणस्य पाशाद्यद्भ्यंतस्मान्मोचयिष्यति मयसूनुना व्योमनाम्ना आपतं व्यापतम् निशि शयानमिति च वैकुंठप्राप्तिसाधनानुशानाभावो दर्शितः उपनेष्यति प्रापयिष्यति गोकुलवासिनं जनम् स्मेत्याश्वर्यं ३१ देवे इंद्रे पशून् रिरक्षः रिरक्षिषुरित्यर्थः अनघे श्रमरहिते एकस्मिन्नेव करे सलीलं यथा तथा महोधं गोवर्धनं धर्ता धारयिष्यति उच्छिलींधमुद्गतं छत्राकमिव सप्तवर्षाणि वयो यस्य सः ३२ निशिरात्रौ निशाकररश्मिभिः गौर्याधवलायां वने कीडन् कलानिमंजुलानि पदानि यस्मिन् तच्च तत् आयतं दीर्घमूर्च्छितमालापविशेषयुक्तं गीतं तेन उद्दीपितः स्मरणवरुक्यासां तासां गोपीनां हर्तुः शंखचूडस्य शिरोहरिष्यति ३३

येचप्रलंबादयः ते सर्वे हरिणा हेतुभूतेन तदीयं निलयमदर्शनं दर्शनायोग्यं वैकुण्ठम् अलंयास्यंतीत्युत्तरेणान्वयः रवरोधेनुकः दर्दुरइव दर्दुरोब-
 कः इमः कुवल्यापीडः कपिर्द्विविदः कुजोनरकः ३४ येचमृधेआत्तचापाः समितौ संग्रामेशालंते श्लाघंते ते समितिशालिनः ननुप्रलंबरवर
 कपिबल्वलरुक्मिप्रमुरवाः बलभद्रेणनिहताः कांबोजादयश्चभीमाज्जुनादिभिः शंबरः प्रद्युम्नेनयवनोमुचुकुंदेननतु हरिणातत्राह बलो-
 भीमः पार्थइत्यादयोव्याजाह्वयाः कपटनामानियस्यतेनसप्तोक्षाणस्तत्तेनदमिताः कालांतरेयास्यंतीतिभावः एतच्चसर्वमपिकर्मदिव्यमिव त
 चान्यथानभाव्यमितिपूर्वैणैवसंबंधः ३५ व्यासावतारमाह अनुयुगंमीलितासंकुचिताधीर्येषाम् स्तोकमल्पमायुर्येषांतेस्वनिगमः स्वकृ-
 तोवेदराशिः बतअहोदूरेपारंयस्येतिदुर्गमइत्यवमृश्यसत्यवत्यामाविभूतः सन्सएवहरिः विटपः शारवाभेदेन ३६ बुद्धावतारमाह देवदि-

येचप्रलंबरवरदर्दुरकेशयरिष्टमल्लेभकंसयवनाः कुजपौंड्रकाद्याः अन्येचशाल्वकपिबल्वलदंतवक्त्रसप्तोक्ष-
 शंबरविदूरथरुक्मिप्रमुरव्याः ३४ येवामृधेसमितिशालिनआत्तचापाः कांबोजमलस्यकुरुकैकयसृजयाद्याः
 यास्यंत्यदर्शनमलंबलभीमपार्थव्याजाह्वयेनहरिणानिलयंतदीयम् ३५ कालेनमीलितधियामवमृश्यन्
 णांस्तोकायुषांस्वनिगमोबतदूरपारः आविर्हितस्त्वनुयुगंसहिसत्यवत्यांवेदद्रुमंविटपशोविभजिष्यतिस्म ३६
 देवद्विषांनिगमवर्त्मनिनिष्ठितानांपूर्भिर्मयेनविहिताभिरदृश्यतूर्भिः लोकान्मतांमतिविमोहमतिप्रलोभंवेषंवि-
 धायबहुभाष्यतऔपधर्म्यम् ३७ यैर्ह्यलयेष्वपिसतांनहरेः कथाःस्युः पारवंडिनोद्विजजनावृषलानृदेवाः स्वाहा
 स्वधावषडितिस्मगिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेर्भगवान्युगांते ३८ सर्गेतपोहमृषयो नवयेप्रजेशाः स्थाने-
 चधर्ममरवमन्वमरावनीशाः अंतेत्वधर्महरमन्युवशासराद्यामायाविभूतयइमाः पुरुशक्तिभाजः ३९

षांनिष्ठितानांनितरांस्थितानाम् तद्वलेनचपूर्भिः पूरिभिः अदृश्यतूर्भिः अलस्यवेगाभिः मतेर्विमोहः योग्यतात्यागोयस्मात् मतेः प्रलोभश्चायुक्त
 स्वीकारोयस्मात्तंपारवंडवेषंविधायतेनऔपधर्म्यंपारवंडधर्मम् स्वार्थेप्यञ् बहुभाषिण्यतइत्यर्थः ३७ कल्क्यवतारमाह यर्हियदासतामप्यालये
 पुगृहेषुहरेः कथाःनस्युः त्रैवर्णिकाः पारवंडिनःस्युः शूद्राश्चराजानःस्युः तदाकल्किरूपेणकलेः शास्ताभविष्यति अत्रचब्रह्मनारदसंवादात् मागभा
 विनोवराहादयः मन्वंतरावतारास्तभूताभाविनश्च धन्वंतरिपरशुरामौ तदावर्तेते श्रीरामादयस्तभाविनः तत्रतुक्चिद्रूपादिनिर्देशश्छांदसइतिद्र
 ष्यम् ३८ सृष्ट्यादिकार्यभेदेनमायागुणावतारविभूतीराह सर्गइति स्थानेस्थितौमरवोविष्णुः धर्मश्चमरवश्चमनवश्चअमराश्चअवनीशा-

श्च अंतेसंहारेहरोरुद्रः मन्युवशाः सर्पाः बहुशक्तिधारिणोभगवतइमाविभूतयः ३९

इदं मया संक्षेपेणोक्तं विस्तरेण वक्तुं न कोऽपि समर्थ इत्याह एथिव्याः परमाणूनां पियो विममे गणितवान् तादृशोऽपि को नु विष्णोर्वीर्यगणनां कर्तुं म
हन्ति कथं भूतस्य यो विष्णुः त्रिष्टुभं सत्यलोकं च स्कंभधृतवान् किमिति च स्कंभयस्मात्त्रैविक्रमे अस्वलता प्रतिघातशून्येन स्वरं हसास्वपादवेगेन
त्रिसाम्यरूपं सदनमधिष्ठानं तस्मादारभ्य उर अधिकं कंपयानं कंपमानम् कंपेन यानं यस्येति वा अतः कारणाच्च स्कंभ आत्रिष्टुभमिति वा छे
दः सत्यलोकमभिव्याप्य यः सर्वं धृतवानित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नुकमिति अस्यार्थः विष्णोर्नुवीर्याणिकं प्रवोचं कः प्रवोचदित्यर्थः -
यः पार्थिवानिरजांस्यपि विममे सोऽपियो विष्णुः त्रैधाविचक्रमाणः त्रिविक्रमं कुर्वन् उत्तरं लोकमस्कभाय अवष्टब्धवान् कथं भूतम् सधस्यं
सहस्यसधादेशः तिष्ठंतीति स्थाः तत्रस्थेः देवैः सह वर्तमानमित्यर्थः ४० एतत्पंचयति नांतमिति पुरुषस्य यन्मायाबलं तस्यांतं न विदामि

विष्णोर्नुवीर्यगणनां कतमोऽहंती हयः पार्थिवान्यपि कविर्विममे रजांसि च स्कंभयः स्वरहसाः स्वलता
त्रिष्टुभं यस्मात्त्रिसाम्यसदनादुरुकंपयानम् ४० नांतं विदाम्यहममीमुनयोऽग्रजास्ते मायाबलस्य पुरुष
स्य कुतोऽपरेये गायनगुणान्देशशतानन ओदिदेवः शेषोऽधुनाऽपि समवस्यति नास्य पारम् ४१ येषां स ए
व भगवान् दययेदनंतः सर्वात्मनाऽश्रितपदो यदि निर्व्यलीकम् ते दुस्तरामतितरंति च देवमायां नैषां ममाह-
मिति धीः श्वसृगालमक्ष्ये ४२ वेदाहमंगपरमस्य हियोगमायां यूयं भवश्च भगवान् यदैत्यवर्यः पत्नीमनोः
सचमनुश्च तदात्मजाश्च प्राचीनबर्हिः प्रभुरंगुत ध्रुवश्च ४३ इक्ष्वाकुरैलमुचुकुदविदेहगाधीरध्वं बरीष-
सगरागयनाहुषाद्याः मांधात्रलर्कशतधन्वनुरंति देवदेवव्रतो बालिरमूतरयोदिलोपिः ४४

नवेद्यि दशशतान्याननानि

यस्य सोऽपि अस्य गुणान्मायन्यारं न समवस्यति न प्रामोति ४१ यदि न केऽपि विदंति तर्हि कथं मुच्येरन् तत्कुर्यात्वेत्याह येषामिति दययेत् दयां-
कुर्यात् ते च यदि निष्कपटमाश्रितचरणा भवंति ते दुस्तरां देवमायामतितरंति चकारान्मायावैभवं विदंति च अथेति वा पाठः प्रत्यक्षमेव ते-
षां मायांतरणमित्याह नैषामिति श्वसृगालानां मक्ष्येदेहे ४२ अंतर्ज्ञानाभावेऽपि मायेयमिति ज्ञानं तत्कुर्यात् बहूनामस्तीत्याह वेदाहमि-
ति त्रिभिः यूयमिति सनकादीनां तर्मान्वबहुत्वम् दैत्यवर्यः प्रह्लादः मनुः स्वायंभुवः तस्य पत्नी च तदात्मजाः पुत्रौ कन्याश्च प्राचीनबर्हि-
षो विसर्गलोपः छंदसः ४३ शतधनुः अनुश्चसंधिरार्षः रंति देवा इति वा पाठः स्रगमः ऐकपद्ये एतैः सहितो देवव्रत इत्यर्थः ४४

उपेन्द्रदत्तः शक्तः विभीषणादयो वर्यामुरव्यायेषांते ४५ किंबहुना सत्संगेन सर्वेऽपि विदंतीत्याह तेवा इति अद्भुताः क्रमाः पादन्यासाय स्थ-
 रः तत्परायणास्तद्भक्ताः तेषां शीलेशिक्षायेषांते तथा यदि भवंति तर्हि ते अपि विदंतीत्यर्थः शम्भे भगवतोरूपे धारणामनो नियमनयेषांते विदंती-
 तिकिमुवक्तव्यम् ४६ किंतद्भगवतः स्वरूपं यस्मिन्मनो धारणां विधाय मायां तरेतीत्यपेक्षायामाह शश्वदिति द्वाभ्याम् यद्भूमेति विदुर्मु-
 नयः तद्वै भगवतः स्वरूपम् किंतत्ब्रह्मतदाह अजस्रं नित्यं च तत्सरवंच विशोकंचेति अजस्रसरवत्वे हेतुः शश्वत्सदा प्रशांतमतो नि-
 त्यसरवरूपम् विशोकत्वे हेतुः अभयम् कुतः यतः समं भेदशून्यम् अतोऽभयम् द्वितीयाद्वै भयं भवतीति श्रुतेः तत्कुतः यतः प्रति बो-
 धमात्रम् शान्तैकरसम् ननु ज्ञानस्यापि नीलपीताद्याकारेण चक्षुरादिकरणभेदेन च भेदो दृश्यते न शब्दं निर्मलम् ननु दर्शितो विषयकर-

सौमयुतं कशि विदेवलपिप्पलादसारस्वतोद्भवपराशरभूरिषेणाः येऽन्ये विभीषणहनूमदुपेन्द्रदत्तपा-
 र्थादिषु विदुरश्रुतदेववर्याः ४५ तैवैविदंत्यतितरंति च देवमायां स्त्रीशूद्रहूणशबरा अपि पापजी-
 वाः यद्यद्भुतक्रमपरायणशीलशिक्षास्तिर्यग्जना अपि किमु शम्भधारणायै ४६ शश्वत्प्रशांतमभयं प्रति
 बोधमात्रं शब्दं समंसदसतः परमात्मतत्त्वम् शब्दोनयत्र पुरुकारकवान् क्रियोऽर्थो मायापरैत्यभिमुखे च वि-
 लज्जमाना ४७

णोपरागरूपो मल इत्यत आह सदसतः परं विषयकरणसंगशून्यम् वृत्तेरेव तदुपरागेन ज्ञानस्येति भावः न-
 नु तथाऽपि ज्ञात्रा सह भेदः स्यात् न आत्मतत्त्वमात्मनो ज्ञातुः स्वरूपमेव तत् न ततो भिन्नम् ननु तं त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति शब्दबोध्यत्व-
 प्रतीतेः कुतो बोधरूपत्वं तत्राह शब्दोनयत्रेति आरोपितनिवृत्तावेव शब्दस्य व्यापारे न तद्बोध इत्यर्थः ननु च भवतु नाम निरस्तभेदज्ञान-
 रूपत्वादि शोकत्वम् सरवस्य तु नानाकारकसाध्यक्रियाफलत्वात्कथमजस्रसरवत्वं तस्येत्यत आह यत्र बहुकारकसाध्यः क्रिया-
 र्थः उत्पाद्यादिचतुर्विधं क्रियाफलं च नास्ति इन्द्रियैर्ज्ञानां शाभिव्यक्तिरिव क्रियाभिरानंदं शाभिव्यक्तिमात्रं क्रियते नोत्पत्त्यादिकमिति
 भावः न नूत्पत्त्याद्यभावेऽपि मायामलापाकरणेन विकार्यत्वमेव स्यात् ब्रीहिणा भिवतुषापाकरणेनेत्याशंक्याह माया अभिमुखे स्था-
 तुं विलज्जमाने वयस्मात्परैरेति दूरतोऽपसरति ४७

तस्मादेवंभूतेभगवतिनियमितमनसांरुताथानांनकि.मपिकृत्यमस्तीत्याह सहांचतीतिसध्यक् सहचरंमनः यंप्रतिनियम्ययस्मिन् स्थिरी
कृत्ययतयः यत्नशीलाः कर्तोभेदः तन्निरासोऽकर्तः तत्रहेतिसाधनंजह्युः त्यजेयुः अनुपयोगात्तन्नाद्रियंतइत्यर्थः उपयोगाभावेनसा
धनानादरेदृष्टांतः निपीयतेऽस्मिन्नितिनिपानंकूपः तस्यरवनिचंरवननसाधनंयथास्वयमेवपर्जन्यरूपेणविराजमानइंद्रोनादत्तेतद्
दिति यद्वा स्वेनैवराजतइतिस्वराट् दरिद्रः सयथाइंद्रः समृद्धः सन् कर्मकारदशायांगृहीतंनिपानरवनिचंजहाति तद्दित्यर्थः ४८
एवंतावदजस्रस्ररवंविशोकं ब्रह्मैवभगवतः स्वरूपम् तत्प्राप्तानांचनप्राप्यंकृत्यंवाकिंचिदस्तीत्युक्तम् इदानींततः प्राक्सएवसर्वफल
दातासर्वकर्मप्रवर्तकश्चेत्याह सएवश्रेयसाफलानांविभुः दाताऽपि तत्रहेतुः भावानांब्राह्मणादीनांस्वभावेः शमदमादिभिर्विशेषणैः-

तद्वैपदंभगवतः परमस्यपुंसो ब्रह्मेतियद्विदुरजस्रस्ररवंविशोकम् सध्यङ्.नियम्ययतयोयमकर्तहेतिंज
ह्युः स्वराडिवनिपानरवनिचमिंद्रः ४८ सश्रेयसामपिविभुर्भगवान्यतोऽस्यभावस्वभावविहितस्यसतः प्रसि
द्धिः देहेस्वधातुविगमेऽनुविशीर्यमाणेव्योमेवतत्रपुरुषोनविशीर्यतेजः ४९ सोऽयंतेऽभिहितस्तातभगवान्-
विश्वभावनः समासेनहरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयत् ५० इदंभागवतंनामयन्मेभगवतोदितम् संग्रहोऽयं
विभूतीनांत्वमेतद्विपुलीकुरु ५१ यथाहरोभगवतिनृणांभक्तिर्मविष्यति सर्वात्मन्यरिवलाधारैरितिसंक-
ल्प्यवर्णय ५२ मायांवर्णयतोऽमुष्यइश्वरस्यानुमोदतः शृण्वतः श्रद्धयानित्यमाययात्मानमुत्थति ५३

इतिश्रीभागवतेमहापुराणोद्वितीयस्कंधेब्रह्मनारदसंवादेसप्तमोऽध्यायः ७

विहितस्यसतः श्रमस्यकर्म-

णायतः प्रवर्तकात्प्रसिद्धिः यद्वा भावानांमहदादीनांस्वभावेनपरिणामेनविहितस्यसतः कार्यस्यप्रसिद्धिः सएवस्वर्गादीनांदातेत्यर्थः ननु-
कर्मकर्तुर्मृतस्यकथंस्वर्गादिफलंस्यात्तत्राह स्वारंभकधातूनांभूतानांविगमेवियोगेसति अन्वनुविशीर्यमाणेऽपिदेहेतत्रस्यंव्योमेवय-
स्तेनसहनविशीर्यते यतः तेनसहनजातः तस्यपुरुषस्यश्रेयसांप्रभुरित्यर्थः ४९ अध्यायत्रयस्यार्थमुपसंहरति सोऽयंतेसमासेनसंक्षेपेणा
भिहितः तमेवाह सदसत्कार्यकारणंचहरेरन्यन्नभवति ननुहरेः तदव्यतिरेकेतद्गतविकारप्रसंगः स्यात् नअन्यस्मात्कारणभूतोहरिः का
र्याद्यतिरिक्तइत्यर्थः ५० अयंचविभूतीनांसंग्रहउदितः ५१ यथावर्णितेननृणांभक्तिर्मविष्यतीत्येवंसंकल्प्यसंचित्यतथाहरिलीलाप्राधा-
न्येनश्रीभागवतंवर्णयननुभक्तिरसविधातेनकेवलंतत्त्वमित्यर्थः ५२ ननुलीलामायाश्रयाकिंतद्वर्णनेनेत्यतआह मायामिति ५३ इति

द्वितीयस्कंधेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमेदेहसंबंधमाक्षिपन्नाशजीवयोः बहून्परिक्षिदाष्टच्छतपुराणार्थान्बुभुक्षितान् १ त्वमेतद्विपुलीकुर्वित्युक्तंतदेवविपुलीकरणंष्टच्छति
ब्रह्मणेतित्रिभिः अगुणस्यगुणातीतस्यापि देववद्दर्शनंयस्यसः १ २ निःसंगमनः श्रीकृष्णोनिवेश्येतिस्वप्रयत्नोदर्शितः ३ सोऽपिश्र-
द्ध्याशृण्वतोनावश्यकइत्याह शृण्वतइति स्वप्रयत्नंविनाऽपिभगवान्स्वयमेवहृदिविशति ४ भावसरोरुहंहृदयकमलंप्रविष्टश्चतद्गतं-
सर्वमलंधुनोति सलिलस्येतिद्रव्यांतरव्यामिश्रणादिनाकुंभस्येजलेशोधितेतदेवकेवलंशुद्ध्यति नतुनदीतडागादिगतंसत्त्वमलः कुंभस्यां
तस्तिष्ठत्येव नतुसर्वदाविलीयते अतएवकिंचिच्चलनेनपुनःक्षुभ्यतिच एवंतपोदानादिप्रायश्चित्तंनसर्वथासर्वेषांसर्वेषांपंधुनोति किंतुसा
वशेषम् तच्चकस्यचिदेवकिंचिदेवहृदिप्रविष्टमात्रस्तुश्रीकृष्णः सर्वेषांसर्वेषांपनिः शेषंहरतीत्यनेनदृष्टंतेनोक्तंसलिलस्यमलयथाशरदिति

राजोवाच ब्रह्मणाचोदितोब्रह्मन्गुणारव्यानेगुणस्यच यस्मैयस्मैयथाप्राहनारदोदेवदर्शनः १ एत-
द्देदितुमिच्छामितत्वेदविदांवर हरैरुद्धुतवीर्यस्यकथालोकसुमंगलाः २ कथयस्वमहाभागयथाऽह-
मरिवलात्मनि कृष्णोनिवेश्यनिःसंगमनःस्त्यक्ष्येकलेवरम् ३ शृण्वतःश्रद्धयानित्यंगुणतश्चस्वचेष्टितम्
कालेननातिदीर्घेणभगवानुविशतेहृदि ४ प्रविष्टःकर्णरंध्रेणस्वानांभावसरोरुहम् धुनोतिशमलंकृष्णःस
लिलस्ययथाशरत् ५ धौतात्मापुरुषःकृष्णपादमूलंनमुंचति मुक्तसर्वपरिक्लेशःपांथःस्वशरणंयथा ६
यदधातुमतोब्रह्मन्देहारंभोऽस्यधातुभिः यदृच्छयाहेतुनावाभवंतोजानतेयथा ७ आसीद्यदुदरात्पद्मंलोक
संस्थानलक्ष्णम् यावानयंवैपुरुषइयत्तावयवैःपृथक् तावानसावितिप्रोक्तः संस्थावयववानिव ८

५ ततश्चकृतार्थोभवतीत्याह धौतात्मानिष्ठापः मुक्ताःसर्वेरागद्वेषादयःपरिक्लेशायेन पांथःप्रवासादागतःस्वशरणंगृहंयथानमुंचतितद्
त् ६ तदेवंश्रवणौत्सुक्यमाविष्कृत्यसंदिग्धानर्थान्ष्टच्छति अधातुमतः धातवोभूतानितत्संबंधशून्यस्यास्यलौकिकस्यात्मनः धातु
भिर्देहारंभइतियत् एतत्किंयदृच्छयानिर्निमित्तम् हेतुनावाकर्मादिना भवंतोयथावज्जानते अतःकथयंतितिशेषः ७ यश्चासावी
श्वरः सोऽप्येतत्तुल्यदेहवान्प्रोक्तः अतस्तस्यकोविशेषइत्याशयेनष्टच्छति आसीदितिसार्धेन लोकानांसंस्थानंरचनातदेवलक्षणंस्व
रूपंयस्यतत्पद्मंयस्योदरात् आसीत् असावीश्वरः इयत्तायुक्तैः स्वपरिमितैरवयवैरयंलौकिकः पुरुषोयावान् यत्संख्याकावयवयु
क्तः तावान् प्रोक्तः संस्थावान् अवयववानिवप्रोक्तः अतःकोविशेषस्तस्येति ८

अवश्यं च विशेषो वाच्य इत्याह अजो ब्रह्माभूतानां व्यष्ट्युपाधीनामात्मानियंता समष्ट्युपाधित्वात् येन च अनुगृह्यता तस्य रूपं ददृशे दृष्टवान् ए
तच्च तस्यापि द्रष्टुरीशस्य कूटस्थस्याखिलात्मनः सृज्यं सृजामि सृष्टोऽहमीक्ष्ये वाभिचोदित इत्यादि चोक्तमनूयते अग्रे तु स्पष्टं भविष्यति ९
प्रश्नांतरमाह संचापीति यत्र शैतेयेन रूपेणावतिष्ठते विश्वस्य स्थित्यादयो यस्मात् एवमादिप्रश्नानां तत्त्वतोऽहं स्युदाहर्तुमिति सर्वोत्तेक्रिया
याः संबंधः १० प्रश्नांतरमाह पुरुषस्यावयवैः पूर्वकल्पिताः यस्येहावयवैर्लोकान्कल्पयंतीत्यादौ लोकेश्वरामुप्यावयवा इति पातालमे-
तस्य हि पादमूलमित्यादौ च त्वं पुरवात् श्रुतवन्तो वयम् ११ एवं संदेहविपर्ययाभ्यां दृष्टम् इदानीमज्ञातान् बहून् रथान् च्छति यावानित्या-
दिना कल्पो महान् विकल्पोऽर्थांतरः भूतादिशब्दो यस्मात् यस्यैवाचक इति वा सतः स्थूलदेहाभिमानिनो मनुष्यपितृदेवादेः आयुषः प्रमा-

अजः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् दृष्टो येन तद्रूपेणाभिपद्य समुद्भवः ९ संचापियत्र पुरुषो विश्वस्थि-
त्युद्भवाप्ययः मुक्ताः त्वमायां मायेशः शैते सर्वगुहाशयः १० पुरुषावयवैर्लोकैः सपालाः पूर्वकल्पिताः लो-
कैरमुप्यावयवाः सपालैरिति श्रुम ११ यावान्कल्पो विकल्पो वा यथा कालोऽनुमीयते भूतभव्यभवच्छब्द-
आयुर्मानं च यत्सतः १२ कालस्यानुगतिर्या तु लक्ष्यतेऽग्रीवहृत्यपि यावत्यः कर्मगतयो यो दृशीर्द्विजसत्तम-
१३ यस्मिन्कर्मसमवायो यथा येनोपगृह्यते गुणानां गुणिनां चैव परिणाममभीप्सताम् १४ भूपातालककुब्जो-
मग्रहनक्षत्रभूभृताम् सरित्समुद्रद्वीपानां संभवश्चैतदोकसाम् १५ प्रमाणमंडकोशस्य बाह्याभ्यंतरं भेदतः
महतां चानुचरितं वर्णोऽथ मविनिश्चयः १६ अवतारानुचरितं यदोश्चर्यतमं हरेः युगानियुगमानं च धर्मो यश्च यु-
गेयुगे १७ नृणां साधारणो धर्मः सविशेषश्च यादृशः श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् १८

णाम् १२ अनुमानप्रकारः दृष्टः विशेषं च्छति कालस्येति अनुगतिः प्रवृत्तिः कर्मगतयः कर्मप्राप्त्या निस्थानानियादृशीः यादृश्यः १३ गुणा-
नां सत्त्वादीनां परिणामं देवादि रूपमिच्छतां गुणिनां जीवानां मध्ये यस्मिन् परिणामे कर्मणां पुण्यपापानां समवायः समुदायः केन कर्मस-
मुदायेन कथं कृतेन कोऽधिकारी देवादि भावं प्राप्नोति इत्यर्थः १४ भूरादीनां संभवः एतानि ओकांसि येषां प्राणिनां तेषां च संभवः यच्चैति स-
र्वत्रानुषंगः १५ वर्णानामाश्रमाणां च विनिश्चयः तत्तत्स्वभावं निर्धारः १६ युगेयुगे प्रतियुगं यो धर्मः यच्च हरेरवतारानुचरितम् १७ सवि-
शेषः वर्णोऽथ मविनिबंधनः श्रेणीनां तत्तद्व्यवसायोपजीविनां व्यवहारनियमलक्षणो धर्मः राजर्षीणां प्रजापालनाधिकारिणाम् कृच्छ्रेषु आपत्स-
जीवतां सर्वेषाम् १८

सर्वेषां तत्त्वानां प्रकृत्यादीनां परिसंख्याने संख्या लक्षणं स्वरूपम् हेतुतोलक्षणम् तत्तत्कार्यहेतुत्वेन चलक्षणमित्यर्थः पुरुषाराधनस्य विधिः
 देवपूजाप्रकारः अष्टांगयोगस्य च विधिः १९ योगेश्वराणां भैरवैर्येणाणिमादिना अर्चिरादिगतिः लिंगशरीरस्य भंगः प्रलयः वेदाङ्गवेदाद-
 यः उपवेदा आयुर्वेदादयः धर्माः धर्मशास्त्राणितेषाम् इतिहासपुराणयोश्च गतिः स्वरूपम् २० संप्लवः अवांतरप्रलयः यद्वा सम्यक्प्ल-
 वनं समुद्रवः विक्रमः स्थितिः प्रतिसंक्रमो महाप्रलयः इष्टं वैदिकं कर्म पूर्तस्मार्तम् वापीकूपतडागादिदेवतायतनानि च अन्नप्रदानमारा-
 मः पूर्तमित्यभिधीयत इति तत्र च काम्यानां मग्निहोत्रादीनां विधिः त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामस्य विधिः अविरोधप्रकारः २१ अनुशायिनां ली-

तत्त्वानां परिसंख्याने लक्षणं हेतुलक्षणम् पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च १९ योगेश्वरैश्वर्यगतिर्लि-
 गभंगस्तु योगिनाम् वेदोपवेदधर्माणां मितिहासपुराणयोः २० संप्लवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः इष्टा पू-
 र्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः २१ यश्चानुशायिनां सर्गः पारवंडस्य च संभवः आत्मनो बंधमोक्षौ च-
 व्यवस्थानं स्वरूपतः २२ यथाऽत्मतंत्रो भगवान्विक्रीडत्यात्ममायया विसृज्य वायथा मायामुदास्ते साक्षिव-
 द्विभुः २३ सर्वमेतच्च भगवन् पृच्छते मेऽनुपूर्वशः तत्त्वतोऽहं स्युदाहर्तुं प्रपन्नाय महामुने २४ अत्र प्रमाणं
 भगवान् परमेषीयथात्मभूः परे चेहानुतिष्ठति पूर्वेषां पूर्वजैः कृतम् २५ न मेऽसवः परायंति ब्रह्मन्न न शनादमी-
 पिबतोऽच्युत पीयूषमन्यत्र कुपित द्विजान् २६ सूत उवाच स उपामंत्रितो राज्ञा कथायामिति सत्पतेः
 ब्रह्मरातो भृशं प्रीतो विष्णुरातेन संसदि २७ ग्राह्य भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ब्रह्मणे भगवत्प्रोक्तं ब्रह्म क-
 ल्प उपागते २८

नोपाधीनां जीवानां आत्मनो जीवस्य व्यवस्थानं बंधमोक्षातिरिक्तस्वरूपेणावस्थानम् २२ उदास्ते प्रलये २३
 च शब्दादष्टमपि २४ प्रमाणं सम्यक्ज्ञाता यतस्तव ब्रह्म नारद व्यासक्रमेण संप्रदायोऽस्तीति सामान्यन्यायेनाह यद्वा त्वदन्ये-
 प्रायशोगतानुगतिका एव न तत्त्वविद इत्याह परे चेति २५ ननु तवानशन द्विजकोपाभ्यां व्याकुलस्य कुतः श्रवणं तत्राह नेति न परायंति
 नापगच्छंति न व्याकुली भवंतीत्यर्थः अच्युत कीर्तिपीयूषं पिबतः २६ उपामंत्रितः एष्टः संश्वासोपतिश्च तस्य २७ ब्रह्म कल्पे स-
 स्युपक्रमकल्पे भागवतारव्यानेनैव प्रश्नानामुत्तरं दातुमुपक्रांतवानित्यर्थः २८

पांडूनामृषभः श्रेष्ठः आनुपूर्व्येणेति प्रस्तावक्रमः अत्र विवक्षितो न प्रश्नक्रमः २९ इति द्वि. टी. कायामष्टमोऽध्यायः ८ राजमश्वोत्तरं वक्ष्य
नृब्रह्मणे हरिणोदितम् कथयामासनवमेश्वको भागवतं पुनः १ तत्र यत्तावदुक्तं यदधातुमत इत्यनेन जीवस्य कथं देहसंबंध इति तत्रोत्तरमाह आत्म
नो हरेर्मया मंतरेण अनुभव रूपस्यात्मनः अर्थे न दृश्येन देहादिना संबंधः अंजसा तत्त्वतो न घटेत अत्र हेतुः परस्येति स्वप्नद्रष्टुर्यथा स्वप्न देह
संबंधो न घटेत इत् १ संसारोऽपि माययैवेत्याह बहुरूपः बालयुवादि रूपः देवनारदादि रूपश्च आभाति गुणेषु देहादिषु २ अतएव भक्ति
योगेन तन्निरासे सति मोक्षोऽपि घटत इत्याह यर्हीति वावशब्द एवार्थे स्व एव महिम्नि यदारमेत तदेवाह कालमाययोः पुरुषप्रकृत्योः परस्मिन् त
दा उभयमहं ममेति च त्यक्त्वा उदास्ते पूर्णरूपेणावतिष्ठते तदुक्तम् यया संमोहितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकम् परोऽपि मनुते न र्थं तत्कृतं चाभि
पद्यते अनर्थोऽपि शमं साक्षाद्भक्तियोगमधोक्षजे लोकस्याजानतो विद्वांश्च के सा त्वतसंहितामिति ३ यच्चोक्तं परमेश्वरस्यापि देहसंबंधाविशे-

यद्यत्परीक्षितृषभः पांडूनामनुपच्छति आनुपूर्व्येण तत्सर्वमारख्यातुमुपचक्रमे २९ इति श्रीभा. द्वितीयस्कं
धे प्रश्नविधिर्नामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच आत्ममायामृते राजन परस्यानुभवात्मनः न घटेता
र्थसंबंधः स्वप्नद्रष्टुरिवांजसा १ बहुरूप इवाभाति मायया बहुरूपया रममाणो गुणेष्वस्याममाहमिति मन्यते २
यर्हि वाव महिम्नि स्वेपरस्मिन्कालमाययोः रमेत गतसंमोहस्त्यक्तो दास्ते तदोभयम् ३ आत्मतत्त्वविश्वार्थय-
दाह भगवानृतम् ब्रह्मणे दर्शयन् रूपमव्यलीकव्रताहतः ४ स आदिदेवो जगतां परो गुरुः स्वधिष्यमास्यायसि सृ
क्षयैक्षत तांनाध्यगच्छ हृशमत्र संमतां प्रपंच निर्माणविधिर्यया भवेत् ५

षात्कथं तद्भक्त्या मोक्षः स्यादिति आसीद्यदुदरा-
त्ययमित्यादिना तत्राह आत्मनो जीवस्य तत्त्वविश्वार्थतत्त्वज्ञानार्थतद्भवत्येव किंतत् यत्तप आदिना भजनं भगवान् ब्रह्मणे आह किं कुर्वन् ऋतं
सत्यं चिद्गनं रूपं दर्शयन् दर्शने हेतुः अव्यलीकेन व्रतेन तपसा आहतः सेवितः सन् अयं भावः जीवस्याविद्यया मिथ्या रूपदेहसंबंधः ईश्वरस्य
तु योगमायया चिद्गनलीलाविग्रहाविर्भाव इति महान्विशेषः अतस्तद्भजनान्मोक्षोपपत्तिरिति ४ भगवद्भजनादेव तत्त्वज्ञानमित्येतत्प्रपंच-
यिष्यन् ब्रह्मणोऽपि तत्त्वज्ञानं तत्प्रसादादेवेति दर्शयितुमिति हासमाह स इत्यादिना परो गुरुः भक्तिरहस्योपदेश स्वधिष्यं पद्यमास्याय अ
धिष्य तस्याधिष्ठानान्वेषणाय पूर्वजले निमग्नः परावृत्य स्वधिष्ये स्थित्वेत्यर्थः ऐक्षत तत्कथं सृष्ट्यमित्यालोचितवान् तां दृशं प्रशाम् अत्र
सृष्टिविषये संमतामव्यभिचारिणीम् विधिः प्रकारः ५

सृष्टिचिंतयन्कदाचिद्वाक्षरं वचः अंभसि उपाशृणोत् उपसमीपे श्रुतवान् ते अक्षरे दर्शयति कादयो मावसानाः स्पर्शाः तेषु यत् षोडशतकारः यच्चैकविंशपकारः वचसो निर्देशार्थं तदर्थमाह हेनृपनिष्किंचनानां त्यक्तधनानां धनं यद्विदुः येन तपो धना इति प्रसिद्धाः तच्च द्विर्गदितं तपतपेति लोपमध्यमपुरुषैकवचनम् तस्य वीप्सांसादरविधिरूपामशृणोदित्यर्थः ६ एवं निशम्य तस्य वचसो वक्तुर्दिदृक्षया ततः प्रचलितः सन् दिशो विलोक्य पुनः स्वधिष्यमास्थाय केनचित्प्रत्यक्षं नियुक्त इव तच्चात्मनो हितं विमृश्य तपसि मनो धृतवानित्यर्थः ७ ततश्च सः ब्रह्मा अरिवलानां लोकानां तापनं प्रकाशकं तपः अतप्यत कृतवान् तपतपेत्येतस्य वचसोऽर्थे अमोघं दर्शनं यस्य जितः अनिलः आत्मा मनश्च येन विजितानि उभयैन्द्रियाणि ज्ञानकर्मात्मकानि येन तपतां तपश्चरतां मध्येतपीयान् अतिशयेन तपस्वी ८ तस्मै ब्रह्मणे स्वलोकं वैकुण्ठारव्यपरं श्रेष्ठम् नयत्परं यतः

सचिंतयन्वाक्षरमेकदाः मस्युपाशृणोद् द्विर्गदितं वचो विभुः स्पर्शेषु यत्षोडशमेकविंशानिष्किंचनानां नृपयद्वनं विदुः ६ निशम्य तद्वक्तुर्दिदृक्षया दिशो विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः स्वधिष्यमास्थाय विमृश्य तद्वितं तपस्युपादिष्ट इवा दधेमनः ७ दिव्यं सहस्राब्दममोघदर्शनो जितानिलात्मा विजितोभयैन्द्रियः अतप्यतस्मा रिवललोकतापनं तपस्तपीयांस्तपतां समाहितः ८ तस्मै स्वलोकं भगवान्सभाजितः संदर्शयामास परं नयत्परम् व्यपेतसंक्लेशविमोहसाध्वसं स्वदृष्टवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतम् ९ प्रवर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः न यत्र माया किमु तापरे हरे रनुव्रता यत्र स्ररा स्ररा चिताः १० श्यामावदाताः शतपत्रलोचनाः पिशंगवस्त्राः स्ररुचः स्रपेशसः सर्वे चतुर्बाहव उन्मिषन्मणिप्रवेकनिष्काभरणाः स्रवर्चसः प्रवालवैडूर्यमृणालवर्चसः परिस्फुरकुण्डलमौलिमालिनः ११

परमुत्कृष्टमन्यन्नास्ति तमेवलोकमनुवर्णयति पंचभिः व्यपेताः संक्लेशादयो यस्मात् स्वदृष्टवद्भिः सत्पुण्यवद्भिः यद्वा स्वस्य दृष्टं दर्शनमस्ति येषाम् आत्मविद्भिरित्यर्थः ९ तयोः ताभ्यां मिश्रं सत्त्वं च न प्रवर्तते किंतु शुद्धमेव सत्त्वम् कालविक्रमो नाशः अपरे रागलोभादयो न संतीति किमु वक्तव्यम् अनुव्रताः पार्षदाः १० श्यामाश्च ते अवदाताश्च पद्मनेत्राः पीतांबरः स्ररुचः अतिकमनीयाः स्रपेशसः अतिसुकुमाराः उन्मिषन्त इव प्रभावं तोमणिप्रवेकामण्युत्तमायेषु तानि निष्कानि पदकान्याभरणानि च येषां ते स्रवर्चसः अतितेजस्विनः प्रवालादिवन् वच्चैर्वर्णीयेषां ते परितः स्फुरन्ति कुण्डलानि मौलयो मालाश्च संतियेषां ते ११ ७

पार्षदान् अनुवर्ण्य पुनरपि लोकमनुवर्णयति भ्राजिष्णुभिर्देदीप्यमानाभिः प्रमदोत्तमानां दिवः कांतयस्ताभिर्विद्योतमानाः सहविद्युद्भिर्वर्तमानाः सविद्युतः ताभिरभ्रावलिभिः तत्रविद्युतइवस्त्रियः अश्रपंचकयइवविमानानि नभइवलोकः १२ श्रीः संपत्स्वरूपिणीमूर्तिमती मानं पूजाम् विभूतिभिर्नानाविभवेः प्रेरवमोदोलंसंश्रिता कुसुमाकरोवसंतस्तस्यानुगाः भ्रमराः तौर्विधिगीयमाना स्वयंतुप्रियस्यहरेः कर्मगायतीवभवति १३ यएवंभूतोलोकः तत्रतस्मिन् १४ मृत्यानां प्रसादे अभिमुखम् दृगेव आसवइव द्रष्टुणां हर्षकरीयस्यतम् प्रसन्नहासमरुणलोचनेयस्य वक्षसिस्थितयाचश्रियालक्षितम् अलंकृतमित्यर्थः १५ अर्ध्यहणीयं वरिष्ठं सिंहासनम् चतस्रः प्रक-

भ्राजिष्णुभिर्यः परितो विराजते लसद्दिमानावलिभिर्महात्मनाम् विद्योतमानः प्रमदोत्तमाद्युभिः सविद्युदभ्रावलिभिर्यथानभः १२ श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगायपादयोः करोतिमानं बहुधाविभूतिभिः प्रेरवंश्रितायाकुसुमाकरानुगेर्विगीयमानाप्रियकर्मगायती १३ ददर्शतत्रारिवलसात्वतांपतिंश्रियः पतिंयज्ञपतिंजगत्पतिम् सनंदनंदप्रबलाहणादिभिः स्वपार्षदमुख्यैः परिसेवितंविभुम् १४ मृत्यप्रसादाभिमुखं दृगासवं प्रसन्नहासारुणलोचनाननम् किंशदिनंकुंडलिनंचतुर्भुजं पीतांबरं वक्षसिलक्षितंश्रिया १५ अर्ध्यहणीयासनमास्थितं परं वृत्तं चतुःषोडशपंचशक्तिभिः युक्तं भगैः स्वरितरत्रचाध्रुवैः स्वएवधामनूरममाणमीश्वरम् १६ तद्दर्शनाल्हादपरिप्लुतांतरोहृष्यत्तनुः प्रेमभ्रमराश्चलोचनः ननामपादाबुजमस्यविश्वसृकृत्यत्पारमहंस्येनपथाऽधिगम्यते १७ तं प्रीयमाणं समुपस्थितं तदा प्रजाविसर्गे निजशासनार्हणम् बभ्राषईषत्स्मितशोचिषागिराप्रियः प्रियं प्रीतमनाः करेस्पृशन् १८

तिपुरुषमहदहंकाररूपाः षोडशएकादशेन्द्रियपंचमहाभूतारव्याः पंचतन्मात्ररूपायाः शक्तयस्ताभिर्वर्तमानाः स्वेः भगैः स्वाभाविर्कैरैश्वर्यादिभिः इतरत्रयोगिषु अध्रुवैरागंतुकेः साधारणैरित्यर्थः एवं सत्यापि स्वएवधामनूस्वरूपएवरममाणम् अतएवेश्वरम् १६ तस्यदर्शनेनयः आल्हादः तेन परिप्लुतं व्याप्तमांतरमंतःकरणं यस्य हृष्यंतीरोमांचितातनुर्यस्य प्रेमभ्रमेण अश्रूणिलोचनेषु यस्य विश्वसृकृबद्धा पारमहंस्येनपथाज्ञानमार्गेण १७ तं ब्रह्माणं भगवान् बभ्राषे प्रजाविसर्गकार्ये निजशासनार्हणं स्वनियोगार्हम् प्रजाविसर्गं समुपस्थितमिति वाऽन्वयः ईषत्स्मितेन शोचिर्दीप्तिः शोभायस्याः तयागिरा १८

सिसृक्षया हेतुना चिरं संभृतेन तपसाऽहं सम्यक्तोषितः दुस्तोषः तोषयितुमशक्तः १९ मादिति माम् श्रेयसां फलानां परिश्रामः परिश्रमः साधनप्र-
यासः मम दर्शनमवधिर्यस्य स तथा अतोऽधिकं तु पुनः फलं नास्तीत्यर्थः २० एतच्च मत्कृपयैव त्वया प्राप्तमित्याह मनीषितमिच्छातुम्यमिदं दात-
व्यमिति याममेच्छातस्यानुभवोऽयम् कोऽसौ तमाह मम लोकस्यावलोकनं यत् न चेदं मयैव तपोबलेन प्राप्तमिति स्वातंत्र्यमन्यस्व तत्प्रवृत्तेरपि-
मत्कृतत्वादित्याह रहसितपतपेति यद्वच्च उपश्रुत्य परमंतपश्च कथं कृतवानसि २१ तदपित्वां प्रतिमयैवादिष्टमुपदिष्टम् कदा तच्च तदा सू-
क्ष्मरंभे त्वधिकर्मणि कार्येऽर्थे विमोहिते सति किंच तपोनामममेव शक्तिरित्याह तपोमे हृदयमंतरंगाशक्तिः आत्मा स्वरूपम् यस्य ज्ञा-

श्रीभगवानुवाच त्वयाऽहं तोषितः सम्यग् वेदगर्भसिसृक्षया चिरं भृतेन तपसा दुस्तोषः कूटयोगिनाम्
१९ वरं वरय भद्रं ते वरं शंभाऽभिवाञ्छितम् ब्रह्मन् श्रेयः परिश्रामः पुंसो मद्दर्शनावधिः २० मनीषितानुभावो
ऽयं मम लोकावलोकनम् यदुपश्रुत्य रहसि च कथं परमंतपः २१ प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वधिकर्म विमोहिते तपोमे
हृदयं साक्षादात्माऽहं तपसो न घ २२ सृजामि तपसे वेदं ग्रसामि तपसा पुनः विभ्रमि तपसा विश्वं वीर्यं मे दुश्च-
रंतपः २३ ब्रह्मोवाच भगवन् सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितो गुह्यम् वेदस्य प्रतिरुद्धेन प्रज्ञानेन चिकीर्षि-
तम् २४ तथाऽपि नाथ मानस्य नाथ नाथ यनाथितम् परावरेयया रूपे जानीयांते त्वरूपिणः २५ यथाऽत्म-
मायायोगेन नानाशक्त्युपबृंहितम् विलुपन् वि सृजन् गृणहन् विभ्रदात्मानमात्मना २६ कीडस्य मोघसंक-
ल्प ऊर्णनाभिर्यथोर्णुते तथा तद्विषयां धेहि मे नीषां मयि माधवे २७

नमयंतप इति श्रुतेः २२ ग्रसामि संहरामि विभ्र-
मिं गालयामि वीर्यं शक्तिः २३ अध्यक्षः अधिष्ठाता गुह्यं गुहायाम् बुद्ध्याववस्थितः सन्यद्यपि वेदतथाऽपीत्युत्तरेणान्वयः २४ नाथ
मानस्यया च मानस्य उपतप्यमानस्येति वा हेनाथ नाथय आशंसय प्रयच्छ नाथितं याचितम् नाथनाथया च्छोपतां पेश्वर्याशीः पु-
नाथितमेवाह परं सूक्ष्ममवरं स्थूलं च ते रूपं यथा जानीयाम् २५ यथा च त्वं कीडसितद्विषयां मनीषां मयि धेहीत्युत्तरेणान्वयः नाना-
शक्त्युपबृंहितं विश्वं विलुपन् विविधं सृजन् विभ्रत्पालयन् आत्मना स्वयमेव आत्मानं ब्रह्मादिरूपं गृणहन् अनुगृणहन् कीडसि २६
ऊर्णुते तंतुभिः आत्मानमाच्छादयति २७

तत्किंसृष्टेरुद्दिग्गएवतत्वज्ञानं प्रार्थयसेनेत्याह भगवता त्वया शिक्षितमनुशिष्टमंतर्द्रितः अनलसः सन् करिष्यामि तर्हि किमनेन तत्त्वज्ञानेन तत्राह य
स्मादेवंभूतात्तवानुग्रहात् प्रजासर्गमीहमानः कुर्वन्नपि अहंकारादिभिर्वह्नेन भवेयमिति २८ अवश्यं च मदो भविता सतु कंचित्कालं मा-
भूदिति प्रार्थयते यावदिति मोर्द्देश ते त्वया लौकिकस्य सरव्युः सरवेवाहंकृतः करस्पर्शनादिनाममत्वेन संमानितः सन् प्रजासर्गरूपे तव प-
रिकर्मणि सेवायां स्थितोऽविक्रवोऽव्याकुल एव यावत् जनं विभजामि उत्तममध्यमादिभेदेन सृजामि तावत् त्वत्संमानादहमप्यजः स्व-
तंत्र इति मानिनो मे समुन्नद्ध उत्कटो मदो माभूत् यद्वा मदो मा समुन्नद्ध मा समुन्नह्यताम् उद्विक्तो न भवेदित्यर्थः २९ ज्ञानं शास्त्रोत्थम् विज्ञा-
नमनुभवः रहस्यं भक्तिः सुगोप्यमपि वक्ष्यामीत्यादि निर्देशात् तस्यांगं साधनम् ३० यावान् स्वरूपतः यथाभावः यादृक् सत्तावान् यानि

भगवच्छिक्षितमहंकरवाणिस्ततर्द्रितः नेहमानः प्रजासर्गं बल्येयं त्वदनुग्रहात् २८ यावत्सरवासरव्युरिवेशते कृ-
तः प्रजाविसर्गो विभजामि भोजनम् अविक्रवस्ते परिकर्मणि स्थितो मामे समुन्नद्धमदोऽजमानिनः २९
श्रीभगवानुवाच ज्ञानं परमगुह्यं मेयद्विज्ञानसमन्वितम् सरहस्यं तदंगं च गृहाण गदितं मया ३० यावानहं
यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः तथैव तत्त्वविज्ञानमस्तु ते मदनुग्रहात् ३१ अहमेवासंमेवाग्रे नान्यद्यत्सदसत्परम्
पश्चादहं यदेतच्च योऽवशिष्येत सोऽसम्यहम् ३२ ऋतेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चात्मनि तद्विद्यादात्मनो मा-
यां यथाऽभासो यथा तमः ३३

रूपाणि गुणाः कर्माणि च यस्य ३१ एतदेव सम्यगुपदिशन् यावानित्यस्यार्थं स्फुटयति अहमेवा-
ग्रेसृष्टेः पूर्वमासम् स्थितः नान्यत् किंचित् यत्सत् स्थूलम् असत् सूक्ष्मम् परंतयोः कारणं प्रधानम् तस्याप्यंतर्मुखवत्तया तदाम्येव लीन-
त्वात् अहंच तदा आसमेव केवलं न चान्यदकरवम् पश्चात्सृष्टेरनंतरमप्यहमेवास्मि यदेतद्विश्वं तदप्यहमस्मि प्रलये योऽवशिष्येत सोऽ-
प्यहमेव अनेन चानाद्यनंतत्वाद्वितीयत्वाच्च परिपूर्णोऽहमित्युक्तं भवति ३२ यथाऽत्ममायायोगेनेत्यनेन मायाया अपि पृष्टत्वात् वक्ष्य-
माणोपयोगित्वाच्च मायां निरूपयति ऋतेऽर्थं विनाऽपि वास्तवमर्थं यद्यतः किमप्यनिरुक्तं आत्मनि अधिष्ठाने प्रतीयेत स अपि च न प्रतीयेत त-
त् आत्मनो मम मायां विद्यात् यथा आभासो द्विचंद्रादिरिति अर्थं विना प्रतीतौ दृष्टांतः यथा तम इति सतो प्रतीतौ तमो राहु र्यथा ग्रहमंड-
ले स्थितोऽपि न दृश्यते ३३

यथाभावद्वयेतत्स्पष्टयति यथामहामूतानिभौतिकेषु अनुसृष्टेरनंतरंप्रविष्टानितेषूपलभ्यमानत्वात् अप्रविष्टानिच प्रागेवकारणतयातेषु-
विद्यमानत्वात् यथातेषुभूतभौतिकेषुअहंनचतेष्वहम् एवंभूताममसत्तेत्यर्थः ३४ साधनमाह आत्मनस्तत्त्वजिज्ञासुनाएतावत्त्वमेवजि-
ज्ञास्यंविचार्यम् तदेवाह अन्वयः कार्येषुकारणत्वेनानुवृत्तिः कारणावस्थायांचतेभ्योव्यतिरेकः तथाजाग्रदाद्यवस्थासुतत्तत्साक्षित-
याःन्वयः व्यतिरेकश्चसमाध्यादौएवमन्वयव्यतिरेकाभ्यायत्स्यात् सर्वत्रसर्वदाचतदेवात्मेति ३५ यत्पार्थितंनेहमानः प्रजासर्गमितितत्त्व-
सादीकरोति एतन्मतंसम्यगनुतिष्ठसमाधिनाचिन्तैकाग्र्येण कल्पेषुविकल्पाः विविधाः सृष्टयस्तेषुविमोहंकर्तृत्वाभिनिवेशंनयास्यतीति ३६

यथामहांतिभूतानिभूतेषूच्चावचेष्वनु प्रविष्टान्यप्रविष्टानितथातेषुनतेष्वहम् ३४ एतावदेवजिज्ञास्यंत-
त्वजिज्ञासुनात्मनः अन्वयव्यतिरेकाभ्यायत्स्यात्सर्वत्रसर्वदा ३५ एतन्मतंसमातिष्ठपरमेणसमाधिना
भवान्कल्पविकल्पेषुनविमुह्यतिकर्हिचित् ३६ श्रीशुकउवाच संप्रदिश्येवमजनोजनानांपरमेष्ठिन-
म् पश्यतस्तस्यतद्रूपमात्मनोन्यरुणद्धरिः ३७ अंतर्हितोद्विद्यार्थायहरयेविहितांजलिः सर्वभूतमयोविश्वंसस-
जैदंसपूर्ववत् ३८ प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदानियमान्यमान् भद्रंप्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाम्यया ३९
तंनारदःप्रियतमोरिक्थादानामनुव्रतः शूश्रूषमाणः शीलेनप्रश्रयेणदमेनच ४० मायांविविदिषन्विष्णोर्माये-
शस्यमहामुनिः महाभागवतोराजन्पितरंपर्यतोषयत् ४१ तुष्टंनिशम्यपितरंलोकानांप्रपितामहम् देवर्षिः
परिपप्रच्छभवान्यन्माःनुएच्छति ४२ तस्माद्भद्रंभागवतंपुराणंदशलक्ष्णम् प्रोक्तंभागवताप्राहप्रीतःपुत्रा-
यभूतकृत् ४३ नारदःप्राहमुनयेसरस्वत्यास्तदेनृप ध्यायतेब्रह्मपरमंव्यासायामिततेजसे ४४

एवंसंप्रदिश्यउप-

दिश्यजनानांपरमेष्ठिनंपरमे आधिपत्येस्थितंब्रह्माणम् आत्मनस्तद्रूपंन्यरुणत् अंतर्हितवान् ३७ अंतर्हितः इंद्रियार्थः प्रत्यक्षरूपंयेनतस्मैकदांजलिः
३८ तदनंतरंपूर्वोक्तोब्रह्मनारदसंवादः प्रवृत्तइत्याह प्रजापतिरितिपंचभिः प्रजानांभद्रमन्विच्छन्विमृशन् सैवस्वार्थकाम्यास्वप्रयोजनेच्छातयायमनिय-
मानन्वतिष्ठत ३९ रिक्थादानांपुत्राणांमध्येप्रियतमः तंपितरंसेवमानः शीलादिनापरितोषयामास ४० किमिच्छन्विष्णोर्मायांविविदिषन् ४१ निशम्य
दृष्ट्वाज्ञात्वेत्यर्थः मामाम् ४२ भगवताचतुःश्लोक्यासंक्षेपेणप्रोक्तंविस्तरेणप्राह दशलक्षणानि लक्षणीयाअर्थाविद्यंतेयस्मिन्तत् ४३ तत्संप्रदाय-
तोभागवतंमयाज्ञातमित्याशयेनाह नारदइति ४४

भागवतव्याख्यानेनैवत्वत्प्रश्नानामुत्तरं दास्यामीत्याह यदुतेति पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिता इत्यादिना वैराजात्पुरुषादिदं विश्वं कथम् आसीदिति यदहं त्वया पृष्टः तद्यथा वदुपरव्यामिशृण्वति ४५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९ ततो भागवतव्याख्याद्वारैव दशमैस्फुटम् राजप्रश्नोत्तरं वक्तुमारेभेबादरायणिः १ दशलक्षणं पुराणं प्राहेत्युक्तं तानि दशलक्षणानि दर्शयति अत्रेति मन्वंतराणि ईशानुकथाश्चेति द्वंद्वः सर्गादयः अत्र दशार्थो लक्ष्यते १ नन्वेवमर्थभेदाच्छास्त्रभेदः स्यात्तत्राह दशमस्याश्रयस्य विश्वस्यार्थं तत्त्वज्ञानार्थं नवानां लक्षणं स्वरूपम् एकस्यैव प्राधान्यान्नायं दोष इत्यर्थः नन्वत्र नैवं प्रतीयते अत आह श्रुतेन श्रुत्यैव स्तुत्यादिस्यानेषु अंजसासाक्षाद्वर्णयंति अर्थेन तात्पर्यवत्या च तत्तदारव्यानेषु २ सर्गादीनां प्रत्येकं लक्षणमाह भूतानि आकाशादीनि मात्राणि च शब्दादीनि इन्द्रियाणि

यदुताहं त्वया पृष्टो वैराजात्पुरुषादिदम् यथासीत्तदुपरव्यास्ये प्रश्नानन्यांश्च कृत्स्नशः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे नवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमृतयः मन्वंतरे शानुकथानिरोधो मुक्तिराश्रयः १ दशमस्य विश्वस्यार्थं नवानामिह लक्षणम् वर्णयंति महात्मानः श्रुतेनार्थेन च अंजसा २ भूतमात्रां द्वयधियां जन्मसर्ग उदाहृतः ब्रह्मणो गुणवैषम्यादिसर्गः पौरुषः स्मृतः ३ स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्रहः मन्वंतराणिसहस्रमृतयः कर्मवासनाः ४ अवतारानुचरितं हरेर्यस्यानुवर्तिनाम् पुंसामीशकथाः प्रोक्तानां व्यानोपहं हिताः ५ निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सहस्रशक्तिभिः मुक्तिर्हित्वाऽन्यथा रूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ६

च धीशब्देन महदहंकारो गुणानां वैषम्यात् परिणामात् ब्रह्मणः परमेश्वरात् कर्तुर्भूता दीनां यद्विराड्रूपेण स्वरूपतश्च जन्मसर्गः पुरुषो वैराजः तत्कृतः पौरुषः चराचरसर्गो विसर्ग इत्यर्थः ३ वैकुण्ठस्य भगवतो विजयः सृष्ट्यानां तत्तन्मर्यादापालनेनोत्कर्षः स्थितिः स्थानम् स्वभक्तेषु तस्यानुग्रहः पोषणम् तदनुग्रहीतानां सतां मन्वंतराधिपतीनां धर्मः कर्मणां वासनाः वेष्टंतु संताने ऊयंते कर्मभिः संतन्यत इत्युक्तयः यद्वा वृत्त्यर्थं संश्लेषार्थाद्वा वतेर्धातोरिदं रूपम् ऊयंते कर्मभिर्वर्त्यंते संश्लिष्यंते इति वा ऊतय इत्यर्थः ४ हरेरवतारानुचरितमस्यानुवर्तिनां च सत्कथा ईशानुकथाः प्रोक्ता इत्यर्थः ५ निरोधमाह अस्यात्मनो जीवस्य हरेर्योगनिद्रामनुपश्वात्शक्तिभिश्चोपाधिभिः सहशयनं लयः निरोधः अन्यथा रूपमविद्ययाऽध्यस्तं कर्तृत्वादि हित्वा स्वरूपेण ब्रह्मतया व्यवस्थितिर्मुक्तिः ६

आभासः सृष्टिः निरोधो लयश्च यतो भवति अध्यवसीयते प्रकाशते च सब्रह्मेति परमात्मेति प्रसिद्धः आश्रयः कथ्यते ७ आश्रयस्वरूपमपरोक्षानुभवेन स्पष्टं दर्शयितुं मध्यात्मादिविभागमाह योऽयमध्यात्मिकः पुरुषः चक्षुरादिकरणाभिमानाद्द्रष्टा जीवः स एवाधिदैविकः चक्षुराद्यधिष्ठाता सूर्यादिः तत्रैकस्मिन्नेव उभयोर्द्विरूपयोर्विच्छेदो यस्मात्स आधिभौतिकः चक्षुर्गोलकाद्युपलक्षितो दृश्यो देहः पुरुष इति पुरुषस्य जीवस्योपाधिः स एष पुरुषोऽन्नरसमय इत्यादि श्रुतैः - एकमेकतराभावे इत्येतेषामन्योऽन्यसापेक्षसिद्धित्वेनानात्मत्वं दर्शयति तथा हि दृश्यं विना तत्प्रतीत्यनुमेयं करणं न सिद्ध्यति नापि द्रष्टा न च तद्दिनाकरणप्रवृत्त्यनुमेयस्तदधिष्ठाता सूर्यादिः न च तं विना करणं प्रवर्तते न च तद्दिना दृश्यमित्येवमेकतरस्याभावे एकं नोपलभामहे तत्र तदा तत्रितयमालोचनात्मकेन प्रत्ययेन यो वेदसाक्षितया पश्यति स परमात्मा आश्रयः तेषामपि परस्परमाश्रयत्वमस्त्येवेति तद्वचो दार्थ्यविशेषणम् स्वाश्रयः अनन्याश्रयः स चासावन्येषामाश्रयश्चेति तथा च भगवान्ब्रह्म इति

आभासश्च निरोधश्च यतश्चाध्यवसीयते स आश्रयः परं ब्रह्म परमात्मेति शब्दते ७ योऽध्यात्मिको यं पुरुषः सोऽसावेवाधिदैविकः यस्तत्रोभयविच्छेदः स स्मृतो ह्याधिभौतिकः - एकमेकतराभावे यदानोपलभामहे त्रितयं तत्र यो वेद स आत्मा स्वाश्रयाश्रयः ९ पुरुषोऽङ्गं विनिर्भिद्यदाऽसौ स विनिर्गतः आत्मनोऽयनमन्विच्छन्नपोऽस्वाक्षीच्छुचिः शक्राः १० तास्ववात्सीत्स्वसृष्टास्तसहस्रपरिवत्सरान् तेन नारायणो नाम यदापः पुरुषोद्भवाः ११

दृष्टूपमार्कवपुरत्ररंध्रे परस्परं सिद्ध्यति यः स्वतः स्वे आत्मा यदेषामपरोक्ष आद्यः स्वयाऽनुभूत्याऽखिलसिद्धिसिद्धिरिति एतेनैव व्यभिचारित्वान्तेषां मायामयत्वमप्युक्तम् अतएव पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरित्यनेनोक्तो विरोधोऽपि परिहृतः ९ उक्तमेवाध्यात्मादिविभागं प्रपञ्चयन् यदुताहं त्वया एष्टो वैराजात्पुरुषादिदम् यथाऽसीत्तदुपरव्यास्य इति यत्प्रतिज्ञातं तदुत्पत्तिप्रकारमाह पुरुष इत्यादिना पुरुषो वैराजः अङ्गं विनिर्भिद्यदयक्कृत्य विनिर्गतः एतद्कृत्स्न इत्यर्थः अयनं स्थानमन्विच्छन् विमृशन् यतः शक्राः स्वयमतः शक्राः शक्राः अपः गर्भोदकसंज्ञाः अस्वाक्षीत्ससर्ज १० अप्स्रवांसं नारायणनाम निरुक्त्या स्पष्टयति तेन अप्स्रवासेन यद्यस्मात्पुरुषो नरः तस्मादुद्भवो यासां ताः नाराः आपोऽयनमस्येति नारायण इत्यर्थः तदुक्तम् आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनं तस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृत इति ११

तस्यप्रभावमाह द्रव्यमुपादानम् कर्मोदीनिनिमित्तानि जीवोभोक्तायस्यानुग्रहात्संति कार्यक्षमाभवन्तीत्यर्थः १२ योगएवतत्पञ्चाशत्या-
तस्मात् वीर्यगर्भरूपंदेहंहिरण्मयमिवप्रकाशबहुलम् १३ तस्यैवप्रपञ्चः अत्येत्यादिना १४ अंतःशरीरेयआकाशः तस्मात् क्रियाश-
क्त्यातत्रविविधंचेष्टमानस्यसतः ओजः इंद्रियशक्तिः सहोमनः शक्तिः बलंदेहशक्तिः ततः शक्त्यात्मकात् सूक्ष्माद्रूपात् प्राणः सूत्रा-
ख्यः महान्मुरख्यः अक्षुः प्राणः सर्वेषाम् १५ महत्त्वंदर्शयति प्राणाइंद्रियाणियंप्राणंतंचेष्टांकुर्वतमनुपश्वात् प्राणंतिचेष्टांकुर्वति अपा-
नंतंचेष्टांत्यजंतमनुअपानंति चेष्टांत्यजति राजानमनुमृत्वाइव १६ क्षिपताचालयतानिमित्तेन क्षुत्तृडादिकंप्रभोरिति विराड्जीवाभेदे

द्रव्यं कर्मचकालश्च स्वभावोजीवएवच यदनुग्रहतः संतिनसंतियदुपेक्षया १२ एकोनानात्वमन्विच्छन्त्यो
गतल्पात्समुत्थितः वीर्यंहिरण्मयंदेवोमाययाव्यसृजत्रिधा १३ अधिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमितिप्रभुः
अथैकंपौरुषंवीर्यंत्रिधाभिद्यततच्छृणु १४ अंतःशरीरआकाशात्पुरुषस्यविचेष्टतः ओजः सहोबलंजज्ञ
ततः प्राणोमहानक्षुः १५ अनुप्राणंति यंप्राणाः प्राणंतंसर्वजंतुषु अपानंतमपानंतिनरदेवमिवानुगाः १६
प्राणेनक्षिपताक्षुत्तृडंतराजायतेप्रभोः पिपासतो जक्षतश्चप्राङ्मुरवंनिरभिद्यत १७ मुरवतस्तालुनिर्भिन्नं
जिह्वातत्रोपजायते ततो नानारसोजज्ञे जिह्वायौऽधिगम्यते १८ विवक्षोर्मुरवतोभूम्नोवन्निर्वर्गव्याहृतंत
योः जलेवेतस्यस्रचिरंनिरोधः समजायत १९ नासिकेनिरभिद्येतांदोधूयतिनभस्वाति तत्रवायुर्गंधवहो-
घ्राणोनसिजिघ्रक्षतः २०

नोपासनार्थमुक्तम् आजायतेस्म ततः जक्षतः भक्षयितुमिच्छतइत्यर्थः प्राक्प्रथमंनिरभिद्यत
विभक्तमभूत् १७ तालुअधिष्ठानम् जिह्वाइंद्रियम् नानारसोविषयः वरुणश्चदेवताज्ञातव्या एवंसर्वत्रअधिष्ठानमिंद्रियंदेवतावि-
षयइत्येतच्चतुष्टयमनुक्तमप्युक्तम् १८ विवक्षोः वक्तुमिच्छोः मुरवतएववन्निर्देवतावाक्इंद्रियम् व्याहृतंभाषणम् तयोरितिइंद्रि-
यदेवताऽधीनत्वंकर्मणोदर्शयति १९ नभस्वतिप्राणवायौदोधूयति दोधूयमानेअत्यंतंप्रचलतिसति तत्रनासिकायांवायुर्देवता-
गंधंवहतीतितथा अनेनगंधोविषयोदर्शितः घ्राणः इंद्रियम् जिघ्रक्षतः गंधंगृहीतुमिच्छतः २०

निरालोकप्रकाशशून्यमासीदिति शेषः निर्माक्षिकमिति वदेकवद्भावः तदा आत्मानं देहं च कारादन्यच्च वस्तु दिदृक्षत अक्षिणीस्थानम् -
ज्योतिः आदित्यो देवता चक्षुरिन्द्रियम् ततो गुणस्य रूपस्य ग्रहः ग्रहणम् अनेन रूपं विषयो दर्शितः २१ ऋषिभिर्वेदैः बोध्यमानस्य-
तत्तु आत्मनः प्रबोधनं गृहीतुमिच्छतः ततो गुणग्रहः शब्दस्य ग्रहणम् २२ मृदुत्वं च काठिन्यं च लघुत्वं च गुरुत्वं च आउष्णत्वं च मीषदुष्णत्वं च
शीततां चेत्यर्थः यद्यप्यत्युष्णत्वमपीन्द्रियविषय एव तथाऽपि तस्य जिघृक्षाभावाद्दोषात्वमित्युक्तम् गुर्वुष्णोति पाठे यणादेशश्छांदसः वस्तु
न एतान् धर्मान् जिघृक्षतः त्वक्निर्भिन्ना त्वगिन्द्रियाधिष्ठानं चर्मजातमित्यर्थः तस्यां रोमाणि इंद्रियम् महीरुहाश्च देवता जाताः वस्तुनिहस्ते-
नातोलिते लघुत्वगुरुत्वयोर्ज्ञानात्तयोरपि त्वगिन्द्रियविषयत्वमिति पौराणिकाः तत्र त्वचि अंतर्बहिश्च वातो वतः आवृत्य स्थितः कर्तरि निष्ठा क-
थं भूतः त्वचालब्धगुणः स्पर्शो येन अयमर्थः त्वगिन्द्रियमेव बहिः कंडूतिसहितं स्पर्शम् गृणहत् लोमशब्देनोच्यते तत्र महीरुहाणां देवत्वमं-

यदाऽत्मनि निरालोकमात्मानं च दिदृक्षतः निर्भिन्नेत्यक्षिणी तस्य ज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः २१ बोध्यमानस्य-
ऋषिभिरात्मनस्तज्जिघृक्षतः कर्णौ च निरभिधेतां दिशः श्रोत्रगुणग्रहः २२ वस्तुनो मृदुकाठिन्यलघुगुर्वो-
ष्णाशीतताम् जिघृक्षतस्त्वक्निर्भिन्ना तस्यां लोममहीरुहाः तत्र चांतर्बहिर्वीतस्त्वचालब्धगुणो वतः २३ ह-
स्तोरुरुहत्तुस्तस्य नानाकर्मचिकीर्षया तयोस्तु बलमिंद्रश्च आदानमुभयाश्चयम् २४ गतिं जिगीषतः पादौ
रुरुहातः भिकामिकाम् पद्भ्यां यज्ञः स्वयं हव्यं कर्मभिः क्रियते नृभिः २५

तर्बहिश्च स्पर्शं गृणहत् तदेव त्वकृशब्देनोच्य-

ते तत्र वातो देवता तथा च तृतीये वक्ष्यति त्वचमस्य विनिर्भिन्नां विविशर्धिष्यमोषधीः अंशेन लोमभिः कंडूयैरसौ प्रतिपद्यते निर्भिन्नान्यस्य
चर्माणि लोकपालोऽनिलोऽविशत् प्राणेनांशेन संस्पर्शयेनासौ प्रतिपद्यत इति तत्र चर्माणीति चर्मोपलक्षिता त्वगित्यर्थः प्राणेनांशेनेति प्रा-
णवायुव्याप्तेन त्वगिन्द्रियेणेत्यर्थः बह्वचश्रुतौ त्वेक एवांशो निर्दिष्टः त्वङ्-निरभिधेत त्वचो लोमानिलोमस्य ओषधिवनस्पतय इति २३ रुरु-
हतुः निर्भिन्नो बलमिंद्रियम् इंद्रो देवता तदुभयाश्चयमादानं कर्म २४ अभिकामिकामभीष्टां विहितमित्यर्थः पद्भ्यां सह यज्ञो वि-
ष्णुरेव स्वयंतदधिष्ठातृरूपेण स्थितः कर्मभिरिति गत्यारव्या कर्मशक्तिरिन्द्रियमुक्तम् हव्यं क्रियत इति गतिप्राप्यं यज्ञार्थं द्रव्यं विषय इत्यु-
क्तम् नृभिरिति व्यष्टिजीवेष्वपि इयमेव रीतिरिति दर्शयन्नराधिकारित्वं यज्ञादीनां दर्शयति २५

प्रजाअपत्यम् आनंदोरतिः अमृतंस्वर्गादि तदर्थिनः शिश्रुः अधिष्ठानम् उपस्थइंद्रियम् प्रजापतिश्चासीत् इतिज्ञेयम् तदुभयाश्रयंका-
मानांसंबंधिप्रियंस्वरवम् २६ धातुमलंभुक्तान्नादीनामसाराशं त्यक्तुमिच्छोः गुदपायुमित्रोत्सर्गाः अधिष्ठानेन्द्रियदेवताविषयाः २७ पु-
र्याः देहात्पुरः देहांतराणि आसिसृप्सोः सर्वतो गंतुमिच्छोः निरभिद्यतेत्यनुपंगः अपानतः अपगच्छतः पृथक् संरणम् नाभ्यादीन्य-
धिष्ठानादीनि नाभ्यांहि प्राणापानयोर्वेधविश्लेषेभृत्युरितिप्रसिद्धम् २८ अन्नपानानामादित्सोः संग्रहेच्छोः कुक्षिश्च अंत्राणिच ना-
ड्यश्चासन् तत्रकुक्षिरधिष्ठानम् अंत्राण्यन्नसंग्रहेकरणमिंद्रियस्थानीयम् नाड्यस्तपानसंग्रहे तयोर्नाड्यंत्रवर्गयोः क्रमेणनद्यः-
समुद्राश्चदेवते तुष्टिरुदरभरणम् पुष्टिस्तरसपरिणामतः स्थूल्यम् तदाश्रयेतदुभयनिमित्ते तत्रान्नसंग्रहेच्छोः कुक्ष्यंत्रसमुद्रतु-

निरभिद्यतशिश्रुवैप्रजानंदामृतार्थिनः उपस्थ आसीत्कामानांप्रियंतदुभयाश्रयम् २६ उत्सिसृक्षोर्धातुम-
लंनिरभिद्यतवैगुदम् ततःपायुस्ततोमित्रउत्सर्गउभयाश्रयः २७ आसिसृप्सोःपुरःपुर्यानाभिद्वारमपा-
नतः तत्रापानस्ततोभृत्युः पृथक्मुभयाश्रयम् २८ आदित्सोरन्नपानानामासन्कुक्ष्यंत्रनाड्यः नद्यःस-
मुद्राश्चतयोस्तष्टिःपुष्टिस्तदाश्रय २९ निदिध्यासोरात्ममायाहृदयंनिरभिद्यत ततोमनस्ततश्चंद्रः संक-
ल्पः कामएवच ३० त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जाःस्थिधातवः भूम्यप्तेजोमयाः सप्तप्राणोच्योमांबुवायु-
भिः ३१ गुणात्मकानांद्रियाणिभूतादिप्रभवगुणाः मनःसर्वविकारात्माबुद्धिर्विज्ञानरूपिणी ३२

एयइतिचतुष्टयम् पानसंग्रहेच्छोः कुक्षिनाडीनदीपुष्टयइतिविवेकः २९ निदिध्यासोःनितरांचिंतयितुमिच्छोः कामोऽभिलाषः हृदयमन-
श्चंद्रसकल्पाः अधिष्ठानादयः ३० तदेवमधिदेवादिभेदंविभज्योक्तातदंशभूतानांधात्वादीनांस्वरूपमाह त्वगितिद्राभ्याम् त्वकूस्थूलम्
चर्मतदुपरिस्थितंसूक्ष्मम् त्वगादयोःस्थ्यंताः हृद्द्वैकवद्भावेननिर्दिष्टाः सप्तयेधातवः तेभूम्यप्तेजोमयाः तेषांचपांचभौतिकत्वेऽपिवा-
खाकाशयोः आहारादिरूपेणसंवर्द्धकत्वाभावादेवमुक्तम् ३१ गुणात्मकानिगुणेषुशब्दादिष्वात्मायेषाम् विषयाभिपूरवस्वभावानीत्य-
र्थः गुणाः शब्दादयः भूतादिरहंकारः ततःप्रकर्षेणभवंतीतितयाअहंकारकल्पितशोभनस्वभावाः नतुवस्तुतस्तथेत्यर्थः अत्रहेतुः य-
तोमनएवसर्वविकाराणामात्मास्वरूपम् बुद्धिस्तुतथाभूतार्थविज्ञानरूपिणी नतुपरमार्थग्राहिणीतिवैराग्यार्थमुक्तम् अनेनैवबुद्धिमन-
सोःस्वरूपंचोक्तम् ३२

उपसंहरति एतदिति प्रकृत्यासहायिभिः ३३ स्थूलमुक्तासूक्ष्मसमष्टिलिंगशरीरमाह अतः परमस्य कारणभूतम् सूक्ष्ममतीन्द्रियम् अतः
 अव्यक्तम् तत्कुतः यतो निर्विशेषणम् अनादिमध्यनिधनमुत्पत्तिस्थितिलयशून्यम् नित्यंसदैकरूपम् अपक्षयादिशून्यमित्यर्थः अतः
 एववाचकमनश्चेति द्वंद्वैक्यतस्मात्परम् ३४ उपासनार्थं भगवत्यारोपितं रूपद्वयमपवदति अमुनी इति न गृणंति वस्तुतो नांगीकुर्वेति यतो माया
 सृष्टे ३५ यद्रूपगुणकर्मक इति यदुक्तं भगवता ब्रह्माणं प्रति तत्पंचयितुं ब्रह्मादि रूपाणि तत्कर्माणि चाह स इत्यादिना इत्यभावेनेत्यतः प्रा-
 क्तनेन ग्रंथेन स भगवान् ब्रह्मरूपधृक् सन्वाच्यवाचकतया नामानि वाच्यतया रूपाणि क्रियाश्च धत्ते सृजतीत्यर्थः मायया सकर्मासव्या-
 पारः सन् वस्तुतस्त्वकर्मकः ३६ एतत्पंचयति प्रजापती नीतिसार्धैश्चतुर्भिः द्वितीयां तानां धत्त इत्यनेनान्वयः तत्र प्रजापत्यादीनि ना-

एतद्भगवतो रूपं स्थूलं ते व्याहृतं मया मत्यादिभिश्चावरणैरष्टभिर्बहिरावृतम् ३३ अतः परं सूक्ष्मतममव्य-
 क्तं निर्विशेषणम् अनादिमध्यनिधनं नित्यं वाङ्मनसः परम् ३४ अमुनी भगवद्रूपे मया ते अनुवर्णिते उभे अ-
 पिन गृणंति माया सृष्टे विपश्चितः ३५ स वाच्यवाचकतया भगवान् ब्रह्मरूपधृक् नामरूपक्रियाधत्ते सकर्माकर्मकः
 परः ३६ प्रजापतीन्मनुदेवान् नृषीन्पितृगणान् एथक् सिद्धचारणां गंधर्वान् विद्याधांसरगुह्यकान् ३७ किन्न-
 रांसरसो नागान् सर्पान् किंपुरुषोरगान् मातृरक्षः पिशाचांश्च मेतभूतविनायकान् ३८ कूष्माण्डान्मादवेताला-
 न् यानुधानान् ग्रहानपि खगान्मृगान्पशून्वृक्षान्गिरीन्पसरीसृपान् ३९ द्विविधाश्चतुर्विधा येऽन्ये जलस्थलन-
 भौकसः कुशलाकुशलामिश्राः कर्मणां गतयस्त्विमाः ४० सत्वरजस्तम इति तिस्रः सरनृनारकाः तत्राप्येकैक-
 शोराजन्भिर्धत्ते गतयस्त्रिधा यदैकैकतरोऽन्याभ्यां स्वभाव उपहन्यते ४१ मानितत्तद्वाच्यानि रूपाणि तत्तत्कर्माणि च ज्ञे-

यानि पृथक् तत्तदवांतरभेदेन ३७ ३८ गिरी नित्यस्यानंतरं नृपेति संबोधनम् ३९ द्विविधाः स्यावरजंगमरूपेण चतुर्विधाः जरा-
 युजांडजस्वेदजोद्भिज्जस्वरूपेण जलस्थलनभांसि ओकांसि येषां तानपि धत्त इति पूर्वणान्वयः यच्च राज्ञापृष्ट्यावत्यः कर्मगतयो यादृशी-
 र्द्भिजस्तमेति तस्यापि प्रसंगादनेनैवोत्तरमाह कुशला उत्तमाः अकुशलानीचाः मिश्रा इति पदांतरम् मिश्राः मध्यमाः कर्मणां पुण्यपा-
 पमिश्राणां गतयः फलानि ४० सत्वादिभेदेन कर्मगतिवैचित्र्यं पंचयति सत्वमिति सार्द्धेन सत्वादयस्ति स्रोगतयः स्ररादिशब्दाभ्या-
 दीनामुपलक्षणार्थाः अन्याभ्यां गुणाभ्यां स्वभावो गुणः उपहन्यते अनुविरह्यते ४१

ब्रह्मरूपेण सृष्ट्व मुक्ताविष्णुरूपेण पालकत्वमाह स एव भगवान्तिर्यगाद्यवतारैरिदं विश्वं स्थापयन् पालयन् धर्मरूपेण पुष्पाति भोगैः संवर्धयति ४२ रुद्ररूपेण संहर्तृत्वमाह तत इति आत्मनः सकाशाद्यदिदं सृष्टं तत्संनियच्छति संहरति ४३ कर्तृत्वाद्यपवादेन दशमस्य शब्दमाह इत्थं भावेन सृष्ट्वादिरूपेण तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेत्यादि श्रुत्या कथितः सूरयस्तु परं केवलमेवं रूपेणैव द्रष्टुं नार्हति ४४ तत्किम् यतः अस्य विश्वस्य जन्मादौ कर्मणि परस्येश्वरस्य इत्थं भावः कर्तृत्वं नास्ति श्रुत्याऽपि तात्पर्येण न प्रतिपाद्यते किंतु अनुविधीयते अनुवर्ण्यते किमर्थम् कर्तृत्वप्रतिषेधार्थम् हियतो माययारोपित्वं नास्ति

स एवेदं जगद्धाता भगवान् धर्मरूपधृक् पुष्पाति स्थापयन् विश्वंतिर्यङ्मरुतरात्मभिः ४२ ततः कालाग्निरुद्रात्मा यत्सृष्टमिदमात्मनः संनियच्छति कालेन घनानीकमिवानिलः ४३ इत्थं भावेन कथितो भगवान् भगवत्तमः नेत्थं भावेन हि परं द्रष्टुं नार्हति सूरयः ४४ नास्य कर्मणि जन्मादौ परस्यानुविधीयते कर्तृत्वप्रतिषेधार्थं माययारोपितं हितत् ४५ अयं तु ब्रह्मणः कल्पः स विकल्प उदाहृतः विधिः साधारणो यत्र सर्गाः प्राकृतवैकृताः ४६ परिमाणं च कालस्य कल्पलक्षणाविग्रहम् यथा पुरस्ताद्व्याख्यास्ये पाद्यं कल्पमथोऽभ्यु ४७

तं प्रकाशितम् तथा च श्रुतिः निष्कलं निश्चिद्यं शांतं निरवद्यं निरंजनम् इंद्रो मायाभिः पुरु रूप ईयते इत्याद्याः ४५ उक्तमर्थमुपसंहरति अयं त्विति ब्रह्मणः संबंधी कल्पो महाकल्पः विकल्पोऽवांतरः तत्सहितः उदाहरणत्वेन संक्षेपत उक्तः कथं भूतः यत्र महाकल्पे प्राकृताः महदादिसर्गाः अवांतरकल्पे च वैकृताः स्थावरादिसर्गा इत्ययं विधिः प्रकारः अन्यैर्महाकल्पादिभिः साधारणः ४६ वक्ष्यमाणं विस्तरं प्रतिजानीते परिमाणं स्थूलं सूक्ष्मं च कल्पस्य लक्षणा मियान् एव रूप इति तद्विग्रहमवांतरकल्पम् मन्वंतरादिरूपं विभागं च यथा वद्विस्तरेण पुरस्तात् तृतीयस्कंधे व्याख्यास्यामि तत्र पाद्यं कल्पमथो इति कात्स्न्येन व्याख्यायमानं श्रु ४७

यदर्थं सृष्ट्यादिनिरूपणं तदेव साक्षात् श्रोतुकामः कथांतरं पृच्छति यदा हेति भुवः संबंधीनि तीर्थानि यद्वा भुवः क्षेत्राणि चेति ४८ कौ-
षारवेर्मैत्रेयस्य तस्य क्षत्तुश्च अध्यात्मज्ञानसंश्रितः संवादः ४९ पुनरागतवान् तत्र च निमित्तं ब्रूहि ५० राज्ञाप्य इति अयमर्थः यत्
युयं पृच्छथ इदमेव राजापि श्रुत्वा पृष्टवान् शक्रोऽपि विदुरमैत्रेयसंवादे पुरस्कृत्य ये पूर्वराज्ञा कृताः प्रश्नाः तदनुसारेण सर्वपुराणार्थमवोचत्

शौनका उवाच यदा ह नो भवान् सूतक्षत्ताभागवतोत्तमः च चारुतीर्थानि भुवस्त्यक्त्वा बंधून् सुदुस्त्यजा-
न् ४८ कुत्र कौषारवेस्तस्य संवादोऽध्यात्मसंश्रितः यद्वा स भगवांस्तस्मै पृष्टस्तत्त्वमुवाच ह ४९ ब्रूहि न-
स्तदिदं सौम्यविदुरस्य विचेष्टितम् बंधुत्यागनिमित्तं च तथैवागतवान् पुनः ५० सूत उवाच रा-
ज्ञापरीक्षिताप्येयं दवोचन्महामुनिः तद्वोऽभिधास्ये शृणु त राज्ञः प्रश्नानुसारतः ५१ इति श्रीभाग-
वते महापुराणे द्वितीयस्कंधेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां पुरुषसंस्थावर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० ६२

तदेवाहं वोऽभिधास्यामि तथैव शृणुतेति ५१ श्रीमद्भागवतं येन स्वब्रह्ममुरवतो मितम् ब्रह्मनारदयोः प्रोक्तं तं वंदे गुरुमीश्वरम् १ यत्सू-
त्रयंत्रितं विश्वं नरीनर्तिजगच्चयम् संतस्तमेव पृच्छंतु यदत्र स्खलितं मम २ द्वितीयस्कंधसंबंधिपदभावार्यदीपिका उद्दीप्यतामियं सद्भिर्नृप-
स्यात्तत्त्वदीपकम् ३ इक्षंतामिच्छया संतः क्षमंतां मम साहसम् मया हि स्वीयबोधाय कृतमेतन्न सर्वतः ४ इति श्रीभागवतटीका-
यां श्रीधरस्वामिविरचितायां भावार्यदीपिकायां द्वितीयस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६२ ६२

इति श्रीमद्भागवतद्वितीयस्कंधः समाप्तः ॥

अथ श्रीमद्भागवततृतीयस्कंधप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः नमोभगवतेवासुदेवाय तृतीयेतुत्रयस्त्रिंशदध्यायेः सर्गवर्णनम् इशोक्षयागुणक्षोभात्सर्गो ब्रह्मांडसंभवः १ तत्रतुप्रथमैध्या
येबंधून् हित्वागतासुषः निर्गतस्योद्धवेनादौसंवादः क्षत्तुरुच्यते २ अथतृतीयस्कंधव्याख्या भगवद्ब्रह्मसंप्रोक्तंसंक्षिप्तवर्णितपुरा ग्राह
भागवतंशेषशोक्तंविस्तरतः पुनः ३ द्वेधाहि श्रीमद्भागवतसंप्रदायप्रवृत्तिः एकतः संक्षेपतः श्रीनारायणब्रह्मनारदादिद्वारेण अन्यतस्तुविस्तरतः
शेषसनकुमारसारख्यायनादिद्वारेण तत्रहितीयेश्रीनारायणब्रह्मसंवादेन संक्षेपतः चतुःश्लोक्या श्रीभागवतंनिरूपितम् तदेवब्रह्मनारदसंवा
देनदशलक्षणातया किंचिद्विस्तरेणोक्तम् तदेवशेषोक्तमतिविस्तरतोवक्तुं तृतीयाधारंभः तत्रतृतीयप्रथमं क्षत्तुमैत्रेयसंगमश्चतुर्भिर्ध्यायैः त
तोऽष्टभिः सविस्सर्गः सर्गप्रपंचः ततोविसर्गप्रस्तावेन सप्तभिर्वर्गहावतारः ततएकेनविसर्गसमाहारः तत्संगेनचतुर्भिः कपिलावतारः ततो नव-

श्रीगणेशायनमः श्रीशुकउवाच एवमेतत्पुरापृष्ठोमैत्रेयोभगवान्किल क्षत्रावनंप्रविष्टेनसत्त्वास्व
गृहमृद्धिमत् १ यद्वाअयंमंत्रकृद्वाभगवानखिलेश्वरः पौरवेन्द्रगृहंहित्वाप्रविवेशात्मसात्कृतम् २ राजोवा
च कुत्रक्षत्तुभगवतामैत्रेयेणाससंगमः कदावासहसंवादएतद्वर्णयनः प्रफो ३ नह्यल्पार्थोदयस्तस्यवि
दुरस्यामलात्मनः तस्मिन्वरीयसिप्रश्नः साधुवादोपबृंहितः ४ सूतउवाच सएवमृषिवर्योऽयंपृष्ठोराज्ञा
परीक्षिता प्रत्याहृतसबहुवित्प्रीतात्माश्रूयतामिति ५ श्रीशुकउवाच यदातुराजास्वसूतानसाधून्पुष्पा
न्धर्मेणविनष्टदृष्टिः भ्रातुर्यविष्ठस्यसूतोनबंधून्प्रवेश्यलाक्षाभवनेददाह ६ यदासभायांकुरुदेवदेव्याः क-
शाभिमर्शस्तकर्मगर्ह्यम् नवारयामासनृपः स्नुषायाः स्वास्त्रैर्हरत्याः कुचकुकुमानि ७

भिः कपिलारव्यानमितित्रयस्त्रिंशताध्या

यैः तृतीयस्कंधप्रवृत्तिः तत्रहितायांतेपरिमाणंचकालस्यकल्पलक्षणविग्रहम् यथापुरस्ताद्वारव्यास्येपाद्यंकल्पमथोशृण्वितिप्रतिज्ञातमर्थ-
विस्तरेणनिरूपयितुमितिहासंप्रस्तौतिभगवान्शुकः एवमितिहास्याम् ऋद्धिमत्सर्वसंपद्धिः संपूर्णम् १ किंच अतिश्लाघ्यंत्यागानर्हमित्याह
यद्वैशसिद्धंगृहंवः पांडवानांमंत्रकृत्तदौल्यकर्तासन् अपंश्रीकृष्णः बुद्धिसन्निधानादयमितिनिर्देशः पौरवेन्द्रोदुर्योधनः तस्यगृहंहित्वाअनाहू
तएवप्रविवेशतत्रहेतुः आत्मसात्कृतमात्मीयत्वेनगृहीतम् २ कुत्रसंगमआसबभूव ३ वरीयसिप्रश्ने अल्पस्यार्थस्योदयोयस्मात् तथाभूतो न
भवतिसाधुवादेनसतामनुमोदनेनउपबृंहितः संवर्धितः यद्वासाधोमैत्रेयस्यवादेनउत्तरेणश्लाघितइत्यर्थः ४ ५ ६ त्यागानर्हस्यापिगृहस्यत्यागेहे

तुल्येन कौरवापराधानाह यदेत्येकादशभिः एतेषां चतदासक्षत्ता अयादित्येकादशक्रियासंबंधः यविष्ठस्य कनिष्ठस्य पांडोः विबंधून् पितृहीनान्
 कुरुदेवस्य युधिष्ठिरस्य देव्याः द्रौपद्याः आत्मनः स्नुषायाः स्वीयैरस्त्रैश्चुभिः स्वकुचकुंकुमानिरिपुस्त्रीणां वातद्वर्तवधेन हरंत्याः ७ सत्यावलंब
 स्य सत्याश्रयस्य वनात्पयागतस्य समयेन पूर्वकृतेन दायं याचमानस्य यत्तदा न अदात् न ददौ तमो मोहं जुषाणः पुत्रं सेवमानः अविवेकं वा ८
 यानिवचनानि पुंसां भीष्मादीनाममृतायनानि अमृतस्त्रावीणिराजाधृतराष्ट्रः दुर्योधनो वा उरुबहुनमेने क्षतोनष्टः पुण्यलेशो यस्य सः न सुखकी
 र्तिधर्मादिहेतुः किंतुराज्यप्राप्तिमात्रहेतुः पुण्यलेश एवासीत् तस्यापि नष्टत्वात् अनादृतवानित्यर्थः ९ इदानीं विदुरस्यैव कृतं पराभवं दर्शयति
 षड्विः यदा पूर्वजेन धृतराष्ट्रेण मंत्राय चोपहृतोऽर्गहं प्रविष्टो मंत्रं पृष्टः सन् अथ अनंतरं यदाह किं मंत्रिणोऽद्यापि यद्वेदुरिकं विदुरवाक्यमिति प्रसि
 ङ्ख्यदंति १० तदेवाह अजातशत्रोरिति त्रिभिः तव आगः अपराधं सहमानस्य दायं प्रतियच्छदेहियत्रापराधे अनुजैः सह वर्तमानो वृकोदररूपोऽ

द्युते त्वधर्मेण जितस्य साधोः सत्यावलंबस्य वनागतस्य नयाचतोऽदात् समयेन दायं तमो जुषाणो यदजातशत्रोः ८ यदा
 च पार्थ प्रहितः सभायां जगद्गुरुर्यानि जगाद कृष्णः न तानि पुंसां ममृतायनानि राजोरुमेने क्षतपुण्यलेशः ९ यदोपहृ-
 तो भवनं प्रविष्टो मंत्राय पृष्टः किल पूर्वजेन अथाह तन्मंत्रं दृशां वरीयान् यन्मंत्रिणो वैदुरिकं वदति १० अजातशत्रोः
 प्रतियच्छदायं तिति क्षतो दुर्विषहंतवागः सहानुजो यत्र वृकोदराहिः श्वसन् रुषाय त्वमलं विभोषि ११ पार्थोस्तु देवो-
 भगवान्मुकुंदो गृहीतवान् स क्षितिदेवदेवः आस्तेस्वपुयां यदुदेवदेवो विनिर्जिताशेषनृदेवदेवः १२ स एष दोषः पुरुष
 द्विडास्ते गृहान् प्रविष्टो यमपत्यमत्या पुष्पासि कृष्णा द्विमुखो गतश्चीस्त्यजाश्वशैवकुलकौशलाय १३ हिः क्रोधेन श्वस-

न चर्तते यत्तस्मात्त्वमलमत्यर्थं विभोषि ११ ननु मम तादृशाः पुत्राः बहवः संतीति गर्वेमाह ता इत्याह पार्थोस्तु मुकुंद आत्मीयत्वेन गृहीतवान्
 स च देवः तत्रापि भगवान् न तु प्राकृतः किंच सह क्षितिदेवैर्देवैश्चंद्रादिभिर्वर्तमानः यतोऽसौ तत्रैव विप्राः देवाश्चेत्यर्थः स्वपुयां मेव स्वरुमास्ते न त्व
 न्यत्र गतः किंच यदुदेवानां देवः पूज्यः यतोऽसौ तत्रैव यदुप्रवीरा इत्यर्थः किंच नृदेवेषु मंडलेश्वरेषु दाव्यंति प्रकाशंत इति नृदेवदेवाराजानः विनिर्जि-
 ता अशेषान् नृदेवायेन यतोऽसौ तत्रैव सर्वे राजानः अतः पार्थानां दायं देहीति १२ दुर्योधनस्तन्नमन्यत इति चेदत आह स एष मूर्तो दोष एव गृहान् प्र-
 विष्ट आस्ते दोषत्वे हेतुः पुरुष द्विश्ची कृष्णा द्वेष्टा कोऽसौ यत्त्वमपत्यमत्या पुष्पासि न त्वपत्यमसौ न पतत्यस्मादिति त्वपत्यं प्राहुः गताश्चीर्यस्मात्
 स त्वमित्याक्रोशति अत एव नम् अशौचममंगलं आश्रुत्य जकथं पुत्रस्त्याज्यस्तत्राह कुलस्य कौशलाय त्यजेदेकं कुलस्यार्थे इति हिन्यायः १३

इत्युचिवान् एवमुक्तवान् असौ क्षत्ताविदुरः सतां स्पृहणीयं शीलं यस्य सः कर्णदुःशासनशकुनिसहितेन दुर्योधनेन असत्कृतः तिरस्कृतः १४
तिरस्कारमाह कइति दासीकृतो ह्यत्राहानानर्हः जिह्मश्चकुटिलः जिह्मतामाह यस्य बलिना अन्नेन पुष्टस्तस्मिन्नेव प्रतीपः प्रतिकूलः परेषां-
कार्ये वर्तते अतः पुरान्निर्वास्यतां श्वसानः श्वसन् जीवनमात्रं शेष इत्यर्थः पाठांतरे श्मशानवदमंगलः १५ अल्कल्वणैः कर्णयोर्बाणवत्प्रविश-
द्भिः परुषवाक्यैर्मर्मसुताडितोऽपि गतव्यथः तत्र हेतुः माया मुरुबहुमानयन् अहो मायायामाहात्यमिति तामेव तत्र हेतुं मन्यमानः तन्निःसारणा-
त्पूर्वस्वयमेव अयात् निर्जगाम किं कृत्वा एतेनूनं मरिष्यति किं धनुषोति तस्य द्वारिधनुर्निधाय यद्वा भीमादिभिः संगत्य अस्माभिर्योत्स्यतीति
माशंकीति धनुर्निधानम् १६ ततो निर्गतस्य तीर्थादन प्रकारमाह स इत्यष्टभिः सगजाब्धयान् निर्गतः सन् तीर्थपादौ यस्य तस्य हरेः पदानि क्षेत्रा

इत्युचिवांस्तत्र स यो धनेन प्रवृद्धकोपस्फुरिताधरेण असत्कृतः सत्स्पृहणीयशीलः क्षत्तासकर्णानुजसौबले
न १४ कएनमत्रोपजुहाव जिह्मं दास्याः सुतं यद्बलिनैव पुष्टः तस्मिन् प्रतीपः परकृत्य आस्ते निर्वास्यतामाशु
पुराच्छुसानः १५ स इत्यमत्युल्वणकर्णवाणे फ्रातुः पुरो मर्मसुताडितोऽपि स्वयं धनुर्द्वारिनिधाय माया गत-
व्यथोऽयादुरुमानयानः १६ स निर्गतः कौरवपुण्यलब्धगजाब्धयान् तीर्थपदः पदानि अन्वाक्रमत्युण्यचिकीर्ष-
योऽप्यस्विधिष्ठितो यानि सहस्रमूर्तिः १७ पुरेषु पुण्योपवनादि कुंजेष्वपंकतोयेषु सरित्सरस्स अनंतलिङ्गैः स
मलंकृतेषु च चारतीर्थाय तनेष्वनन्यः १८ गांपर्यटन् मेध्यविचिक्तवृत्तिः सदा पुतोऽधः शयनोऽवधूतः अलक्षि-
तः स्वैरवधूतवेषो व्रतानि चरे हरितोषणानि १९ इत्यव्रजन् भारतमेव वर्षकालेन यावद्गतवान् प्रभासम् तावच्छ
शासक्षितिमेकचक्रामेकातपत्रामजितेन पार्थः २०

णिपुण्यचिकीर्षया अन्वाक्रमत् प्रत्यपद्यत कौरवानां पुण्येन लब्ध इति तेषां भाग्यमेव ते
न रूपेण गतमिति सूचितम् उच्यं सहस्रमूर्तिर्ब्रह्मरुद्राद्यनेकमूर्तिः सन्तीर्थात् यानि यानि अधिष्ठाय स्थितः तानि तानि जगामेत्यर्थः १७ पुण्यानि
यान्युपवनादीनि तेषु कुंजलतादिगूढस्थानम् अपंकानितो यानि येषां तेषु सरित्सरस्सु च तार्थेषु आयतनेषु च क्षेत्रेषु कीदृशेषु अनंतस्य लिङ्गैर्मू-
र्तिभिः सम्यगलंकृतेषु अनन्यः एकाकी १८ किंच गांपर्यटन् व्रतानि चरे अचरत् मेध्यापवित्राविविक्ता असंकीर्णा वृत्तिर्जीविकायस्य सदा पुतः प्र-
तितीर्थं स्नातः अधः शयनं यस्य अवधूतः असंस्कृतदेहः अवधूतवेषो वल्कलादिधारी अतएव स्वैरलक्षितः १९ एकस्यैव चक्रं सैन्यं यस्यां एकमेव रा-
जचिन्हं श्वेतातपत्रं यस्यां ताम् अजितेन श्रीकृष्णेन सहायेन २०

तत्रप्रभासेपरस्परस्पर्धयानिमित्तभूतयासुहृदांकौरवाणांविनष्टिविनाशम् अशृणोत्परस्परनाशोदृष्टांतः वेणुजंवन्हिसंश्रयतेयद्वनंतद्यथा
दग्धंभवति तथाप्रत्यकुड्गमाभिसुरवम् २१ त्रितादीनामेकादशतीर्थानितत्तन्नाम्नाप्रसिद्धानिआसेवितवान् २२ द्विजदेवैर्भद्रविभिर्देवैश्चकृता
निअंगमंगंप्रतिवर्ततइतिप्रत्यंगानिआयुधानितेषुमुख्यंचक्रंतेनांकितानिमूर्धन्यहेमकुंभेषुचिह्नितानिमंदिराणियेषुतानिनानाविधानिविष्णो
रायतनानिक्षेत्राणितीर्थानिच आसिषेवे येषांचक्रांकितमंदिरवतांदर्शनात् श्रीकृष्णस्मरणंभवति २३ अतिव्रज्यअतिक्रम्ययावदुद्धवःप्राप्त
स्तावत्स्वयमपियमुनामुपेत्य २४ सविदुरःप्राक्तनयंपूर्वशिष्यंनीतिशास्त्रे पाठांतरेप्राप्तोनयोनीतिशास्त्रंयेनतम् प्रतीतंप्रख्यातंस्वानांज्ञातीनां

तत्राथशुश्रावसुहृद्द्विनष्टिवनंयथावेणुजवन्हिसंश्रयम् संस्पर्धयादग्धमथानुशोचन्सरस्वतींप्रत्यगियायतूष्णी
म् २१ तस्यांत्रितस्योशनसोमनोश्चपृथोरथाग्नेरसितस्यवायोः तीर्थंसुदासस्यगवांगुहस्ययच्छ्राद्धदेवस्यसआसि
षेवे २२ अन्यानिचेहद्विजदेवदेवैः कृतानिनानायतनानिविष्णोः प्रत्यंगमुख्यांकितमंदिराणियदृशनात्कृष्णमनु-
स्मरन्ति २३ ततस्त्वतिव्रज्यसराष्टमृद्धसौवीरमत्स्यान्कुरुजांगलांश्च कालेनतावद्यमुनामुपेत्यतत्राद्धवभागवतंद-
दर्श २४ सवासुदेवानुचरंप्रशांतंरुहस्पतेःप्राक्तनयंप्रतीतम् आलिंग्यगाढंप्रणयेनभद्रस्वानामपृच्छद्भगवत्सजा
नाम् २५ कश्चित्पुराणौपुरुषोस्वनाभ्यपाद्यानुवृत्त्येहकिलावतीणौ आसातउर्वाःकुशलंविधायकृतक्षणौकुश-
लंशूरगोहे २६ कश्चित्कुरूणांपरमःसुहृन्भामःसआस्तेसरवमंगशौरिः योवैस्वसृणांपितृवहृदातिवरान्वदा
न्योवरतर्पणेन २७ कश्चिद्वरूथाधिपतिर्यदूनांप्रद्युम्नआस्तेसरवमंगवीरः यंरुक्मिणीभगवतोऽभिलेभेआराध्य
विप्रान्स्मरमादिसर्गे २८

भद्रम् अपृच्छत्प्रश्नेहेतुः भगवतःप्रजानांपोष्याणाम् २५ प्रथमंतावत् रामकृष्णयोःकुशलंपृच्छतिक
च्चिदितिप्रश्नेस्वनाभौभवः स्वनाभ्यः पाद्योब्रह्मातस्यानुवृत्त्याप्रार्थनयाइहावतीणौकुशलमासातेवर्ततेकृतक्षणौदत्तावसरोसर्वेषांकृतोत्स
वावितिवातयोर्नित्यकुशलत्वेऽपिउक्तविशेषेणविशिष्टौशूरसेनस्यगृहेकश्चिदासातेइतिप्रश्नः २६ यदूनांकुशलंपृच्छतिनवभिः भामःपूज्यःशौ
रिर्वसुदेवः यद्वा भामोभगिनीभर्ताकुंतीवसुदेवस्यभगिनीअतोदेवकीपांडोर्भगिनीतिलोकव्यवहारः वरानर्थान् वदान्यः अत्कदारः वराणांत
त्पतीनांतर्पणेनसंतर्पणेनसह २७ वरूथाधिपतिः सेनानीः आदिसर्गेपूर्वजन्मनिस्मरंकामंसंतम् अभिलेभेपुत्रंलब्धवती २८ ६९ ६९

सात्वतादीनामधिपः उग्रसेनः शतपत्रनेत्रः श्रीकृष्णः नृपासनाशां राज्याभिलाषं परिहृत्य प्राणभयेन दूरात् स्थितमित्यर्थः २९ हे सौम्यहरेः सु-
तस्तेन सदृशः सदृशः साधुस्तरवमास्ते गुहं स्वामिकार्तिकेयम् अग्रे पूर्वजन्मनियो भवान्यागर्भे धृतः तम् ३० युयुधानः सात्यकिः क्षेमकुशल-
मास्ते फाल्गुनादर्जुनाल्लब्धधनुषोरहस्यं येन तदीयामधोक्षजसंबंधिनाम् ३१ श्वफल्कपुत्रोऽक्रूरः बुधो विद्वान् अतो भगवंतं प्रपन्नः अनु-
सृतः अतएवानमीवो निष्पापः भक्तौ लिंगं योऽचेष्टतव्यलुठत् प्रेम्णा विभिन्नं विदीर्णं धैर्यं यस्य सः स्वस्ति क्षेममास्ते ३२ देवकनामा यो भो-
जस्तस्य पुत्र्या देवक्या विष्णुः प्रजापुत्रो यस्याः तस्या देवमातुरदितेरिव कश्चित् शिवं यज्ञवितानरूपमर्थं त्रयीयथा प्रकाशकतया विभर्तितथा द-

कश्चित् स्वरवं सात्वतगृष्णिभोजदाशार्हकाणामधिपः स आस्ते यमभ्यषिंचच्छतपत्रनेत्रो नृपासनाशां परिहृत्य दूरा-
त् २९ कश्चिद्दरेः सौम्यस्तुतः सदृश आस्तेऽग्रणीरथिनां साधुसावः असूतयं जांबवतीव्रताढ्या देवं गुहं योऽविके-
याधृतोऽग्रे ३० क्षेमसकश्चिद्युयुधान आस्तेयः फाल्गुनाल्लब्धधनूरहस्यः लेभेऽजसाधोऽक्षजसेवयैव गतितदी-
यां यतिभिर्दुरापाम् ३१ कश्चिद्बुधः स्वस्त्यनमीव आस्ते श्वफल्कपुत्रो भगवत्प्रपन्नः यः कृष्णापादां कितमार्गपांस्त-
वचेष्टतप्रेमविभिन्नधैर्यः ३२ कश्चिच्छिवं देवकभोजपुत्र्या विष्णुप्रजाया इव देवमातुः यावैस्वगर्भेण दधार देवं त्रयी-
यथायज्ञवितानमर्थम् ३३ अपिस्विदास्ते भगवान् स्वरवं वोयः सात्वतां कामदुघो निरुद्धः यमामनंति स्म हशब्दयो-
निं मनोमयं सत्वतुरीयतत्त्वम् ३४ अपिस्विदन्ये च निजात्मदेवमनन्यवृत्त्या समनुव्रता ये हृदीकसत्यात्मजचारुदे-
ष्णागदादयः स्वस्तिचरति सौम्य ३५

धार ३३ सात्वतानामुपासकानां कामान् दोग्धिपूरयतीति कामदुघः भगवत्त्वे हेतुः यंशब्दस्य शास्त्रस्य योनिं का-
रणमामनंति वेदाः कुतः मनोमयं मनसः प्रवर्तकम् तत्कुतः सत्वस्यांतःकरणस्य चतुर्विधस्य तुरीयंतत्त्वं चतुर्थमधिदैवं चित्ताहंकारबुद्धिमनसामंतः कर-
णभेदानां क्रमेण वास्तुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाद्यधिष्ठातारः मनसश्च शब्दयोनिं त्वं प्रसिद्धम् मनः पूर्वरूपं वा गुत्तररूपमिति तथा अन्योऽंतर आ-
त्मा मनोमय इति प्रस्तुत्य तस्य यजुरेव शिरः ऋग्दक्षिणः पक्षः सामोत्तरः पक्ष इत्यादि श्रुतेस्तथा च शिक्षायाम् आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनोयुंक्ते वि-
वक्षया मनः कायाग्निमाहंति स प्रेरयति मारुतम् मारुतस्तूरसिचरन्मंदं जनयति स्वरमित्यादि ३४ अपिस्वित् किंस्वित् अन्ये च स्वस्तिचरंति निजस्य
देहादिव्यतिरिक्तस्यात्मनो देवं श्रीकृष्णमनन्यवृत्त्या एकांतभक्तिभावेन ये सम्यगनुव्रताः अनुसृताः हृदीकश्च सत्यभामाया आत्मजाश्च चारुदेष्णाश्च
गदश्चादिर्येषां तेषां ३५

इदानींकुरुन्पृच्छतिषड्विः अपिकिम् स्वदोष्यांस्वबाहुवत्तर्तमानाभ्यांविजयाच्युताभ्यामर्जुनकृष्णाभ्यांधर्ममार्गेणधर्मोयुधिष्ठिरः सेतुंधर्मम
र्यादांपरिपाति यस्यसभायांविजयानुवृत्त्याजयपरंपरयाअर्जुनस्यसेवयेतिवा एवंभूतंयस्यैश्वर्यमित्यर्थः ३६ कृतायेषुकृतापराधेषुस्वकर्तृकमयं
दीर्घतमंबहुकालानुचिंतितमहिवदत्यमर्षीभीमः किंव्यमुचन्नोवागदायाविचित्रंविविधंमार्गंचरतः ३७ रथयूथपानांमध्येयशोधाः कीर्तिधारीय
द्वास्वीयानांतेषांकीर्तिप्रदः उपरताअरयोयस्मात्तयस्यशरकूटेनबाणसमूहेनगूढः आच्छन्नः ३८ उत्स्वित् किंस्वित् यमौनकुलसहदेवौरेमाते
क्रोडातेइत्यर्थः माध्याः सुतावपिपृथायास्तनयौपृथायाः पुत्रैर्वृतौसुपर्णाविवरेमाते किंकृत्वापरात्तुर्योधनात्स्वरिक्थंस्वीयराज्यमुदायआच्छि
द्यवज्रिवक्त्रात्इंद्रस्यमुखात्स्वरिक्थममृतंगरुडइवेति यद्वा सुपर्णाविवेति यदिद्वौगरुडौअमृतमानयेतांतर्हितहत् अक्षिणीवेतिमणीवादि

अपिस्वदोष्यांविजयाच्युताभ्यांधर्मेणधर्मः परिपातिसेतुम् दुर्योधनोऽतप्यतयत्सभायांसांस्त्राज्यलक्ष्म्याविजयानुवृ
त्त्या ३६ किंवाकृतायेष्वधर्ममत्यमर्षीभीमोऽहिवदीर्घतमंयमुचत् यस्याधिपातरणभूर्नसेहेमार्गेगदायाश्चरतोविचित्रम्
३७ कच्चिद्यशोधारथयूथपानांगांडीवधन्वोपरतारिरास्ते अलक्षितोयच्छरकूटगूढोमायाकिरातो गिरिशस्तुतोष ३८
यमावुतस्विन्ननयौपृथायाः पार्थैर्वृतौपक्ष्मभिरक्षिणीव रेमातउदायमृधेस्वरिक्थंपरात्सुपर्णाविववज्रिवक्त्रात् ३९
अहोपृथाऽपिध्रियतेऽर्भकार्थेराजर्षिवर्येणविनाऽपितेन यस्त्वेकवीरोऽधिरथोविजिग्येधनुर्द्वितीयः ककुभश्चतस्रः ४०
सौम्यानुशोचेतमधः पतंतंफ्रात्रेपरेतायविदुद्गुहेयः निर्यापितोयेनसहृत्स्वपुर्याअहंस्वपुत्रान्समनुव्रतेन ४१ सोऽहंह
रेर्मर्त्यविडंबनेनदृशोनृणांचालयतोविधातुः नान्योपलक्ष्यः पदवींप्रसादाच्चरामिपश्यन्गतविस्मयोऽत्र ४२

गणत्वात्संधिः ३९ पृथायाः किंनु

कुशलंपृच्छेयंतस्तस्याः पांडुनाविनाप्राणधारणमेवाश्रयेमित्याह अहोइति ध्रियतेजीवति नचात्याश्रयंतोऽर्भकार्थेध्रियते नभोगार्थेतथाऽपित्वा
श्रयमेवेत्याह तेनतथाभूतेनविनातदेवाह यस्त्विति धनुरेवद्वितीयंसाहायोयस्य ४० पृथाअर्भकार्थेजीवतीतियुक्तमेवेत्याह हेसौम्यतंधतराष्ट्रंजीव
तमनुशोचामि तत्किमधः पतंतंतत्रहेतुः परेतायमृतायफ्रात्रेपांडवेतत्पुत्रद्रोहेणयोविदुद्गुहेद्रोहंकृतवान् किंच जीपितोऽपिभ्रातुर्ममापकृतवानि
त्याह येनसहृत् भ्राताअहंस्वपुर्याः सकाशान्निर्यापितः विवासितः ४१ अहोरवलुविस्मयोजानतोऽपितस्येवंदुश्चेष्टितंयतस्त्वंसाधुरपिदुःखंप्रापितो
सीत्यतआह सोऽहंहरेः प्रसादात्तस्यपदवींमाहात्म्यंपश्यन् गतविस्मयः अत्रभूतलेनान्योपलक्ष्यः गूढः सन्स्वरंविचरामि कथंभूतस्यमर्त्यविडंबनेन ऐ

श्वर्याच्छादकेनमानुष्यानुकरणेननृणांदृशश्चित्तवृत्तीः चालयतः भ्रामयतः ४२

ननु हरेः किमेवंलीलयायेन स्वभक्तानां वनवासादिक्लेशाभवन्ति स्वस्य च दौत्ये बन्धनोद्यमादिपराभवः तद्वरं तेषामपराधानंतरमेव हननं नापरा-
धोपेक्षेत्यत आह नूनं निश्चितं त्रिभिर्मदैरुत्पथानां मुहुतानां वधाद्देतोः प्रपन्नानामार्तिजिहीर्षया ईशः अयसमय एव हंतुं समर्थोऽपि कुरूणामघ-
मुपैक्षत तदानीमेव तेषां वधे सर्वदुष्टराजवधो न स्यादित्याशयेनेत्यर्थः विद्यामदोधनमदस्तथैवाभिजनो मदाः एते मदा मदां धानांत एव हि सतां दमाः इ-
ति त्रयो मदाः ४३ सर्वदुर्लभवधाद्यर्थमेव भगवतो जन्मकर्माणि नान्यथेति कैमुत्यन्यायेनाह अजस्यापि जन्म अकर्तुरपि कर्माणि पुंसां ग्रहणाय कर्मसु-
प्रवृत्तये अन्यथानचेदेवंतर्हि भगवतो जन्मादिकथा तावदास्तां को वाऽन्योऽपि गुणानां परो गुणातीतो देहयोगं कर्म विस्तारं वर्हतीति ४४ तस्मादेवंभू-
ता चिंत्यमाया विनोदस्य कथां कथयेत्याह तस्य प्रपन्ना येऽखिललोकपालाः तेषामन्येषां च स्वीयेऽनुशासने स्थितानामर्थाय प्रयोजनाय यदुषुजात-

नूनं नृपाणां त्रिमदोत्पथानां महो मुहुश्चालयतां च भूमिः वधात्यपन्नार्तिजिहीर्षये शो व्युपैक्षतां घं भगवान्कुरूणा-
म् ४३ अजस्य जन्मोत्पथनाशनाय कर्माण्यकर्तुर्ग्रहणाय पुंसाम् नन्वन्यथाकोऽर्हति देहयोगं परो गुणानां सुतक-
र्मतंत्रम् ४४ तस्य प्रपन्ना खिललोकपालानामवस्थितानामनुशासने स्वे अर्थाय जातस्य यदुषुजस्य वार्ता सरवे कीर्त-
यतीर्थं कीर्तेः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच-
इति भागवतपृष्ठः क्षत्रावार्ता प्रिया श्रयाम् प्रतिवक्तुं न चोत्सेह औलंकृत्या तस्मारितेश्वरः १ यः पंचहायनो मात्रा प्रा-
तराशाययाचितः तन्नैच्छद्रचयन्यस्य सपर्याबाललीलया २ सकथं सेवया तस्य कालेन जरसंगतः पृष्ठो वार्ता प्रति-
भूयाद्भर्तुः पादावनुस्मरन् ३ स मुहूर्तमभूत्तूष्णीं कृष्णांघ्रिसुधया भृशम् तीव्रेण भक्तियोगेन निमग्नः साधु नि-
र्वृतः ४

स्य तीर्थसंसारतारिणी कीर्तिर्यस्येति ४५ इति तृतीयस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये कृष्णविश्लेषादनुशो-
चन्नथोद्भवः क्षत्रे बालचरित्राणि कृष्णास्यावर्णयत्श्वसन् १ तदेवं प्रियवार्ता पृष्ठस्योद्भवस्य श्रीकृष्णविरहोत्कंठ्यावेशेन प्रतिवचना साम-
र्थ्यमाह षड्विः इतीति स्मारित ईश्वरो यस्य १ एतदेव कैमुत्यन्यायेन प्रपंचयति य इति द्वाभ्याम् यः पंचवर्षोऽपि बाललीलयेति कृष्णां कंचित्परिक-
ल्प्य कल्पितैरेव साधनैः परिचर्यां कुर्वन् प्रातर्भोजनार्थं प्रार्थितोऽपि तद्भोजनं नैच्छत् २ जरसं वृद्धत्वं गतः प्राप्तः ३ श्रीकृष्णांघ्रिसुधया साधु नि-
र्वृतः तस्यामेव तीव्रेण विवशत्वा पादकेन भक्तियोगेन भृशं निमग्नश्च ४

पुलकैरुद्भिन्नानिउज्ज्वलितानिसर्वाण्यंगानियस्य मिलंत्यादृशाशक्तः अश्रूणिमुंचन् तेनविदुरेणपूर्णार्थः कृतार्थोलक्षितः यतोभगवतियःस्नेहः तस्यप्रसरः पूरः तस्मिन्संप्लुतोनिमग्नः ५ भगवानेवलोकः तस्यात्नूलोकंदेहानुसंधानमुत्समयन् यदुकुलसंहारादिभगवच्चातुर्यस्मरणेन विस्मयमप्राप्नुवन् ६ श्रीकृष्णविरहेणसंतप्यमानः प्रत्याह श्रीकृष्णएवद्युमणिः सूर्यः तस्यनिम्लोचे अस्तमयेसति अजगरेणकालमहासर्पेण गार्णेषुनिगिलितेषुनोगृहेषुत्वष्टृष्टानांबंधूनांकिंकुशलंब्रूयाम् ७ अनुशोचन्नाह दुर्मगोभाग्यहीनः येसहवसंतोश्रीहरिरयमिति नविदुः यथाक्षीरसमुद्रेजातमुडुपंतदातवत्यामीनाः केवलंकमनीयः कश्चिज्जलचरइत्येवंविदुः नलमृतमयइतितद्वत् पद्मजलेप्रतिबिंबितंचंद्रयथेति ८ भाग्यहीनत्वादेवनविदुः नतुज्ञानसामग्र्यभावादित्याह इंगितंचितस्थंजानंतीतितथापुरु अतिशयेनप्रौढानिपुणाः एकस्मिन्नेवस्थानेआरमं

पुलकोद्भिन्नसर्वोऽंगोमुंचन्मीलदृशाशक्तः पूर्णार्थोलक्षितस्तेनस्नेहप्रसरसंप्लुतः ५ शनकैर्भगवल्लोकान्नूलोकंपुनरागतः विमृज्यनेत्रेविदुरप्रत्याहोद्धवउत्समयन् ६ उद्धवउवाच कृष्णद्युमणिनिम्लोचेगीर्णेअजगरेणह किंपुनःकुशलंब्रूयांगतश्रीषुगृहेष्वहम् ७ दुर्मगोबतलोकोययद्वोनितरामपि येसंवसंतोनविदुर्हरिमीमाद्वोडुपम् ८ इंगितज्ञाःपुरुप्रौढाएकारामाश्चसात्वताः सात्वतामृषभंसर्वभूतावासममंसत ९ देवस्यमाययास्पृष्टायैचान्यदसदाश्रिताः भ्राम्यतेधीर्नतद्वाक्यैरात्मन्युत्तात्मनोहरौ १० प्रदर्शयतस्तत्पसामवितृप्तदृशान् नृणाम् आदायात्तरथाद्युक्तस्वबिंबंलोकलोचनम् ११ यन्मर्त्यलीलापयिकंस्वयोगमायाबलंदर्शयितागृहीतम् विस्मापनंस्वस्यचसौभगधैःपरंपदंभूषणभूषणांगम् १२

तीतितथाएवंभूताअपिभूतानामावासमीश्वरंसंतंसात्वतामृषभंसात्वतश्रेष्ठममन्यत ९ येयादवादेवमाययास्पृष्टाव्याप्ताः यादवोऽयमस्मद्वंधुरितिवदंति येचशिशुपालादयोऽसदेवान्यद्वैरमाश्रिताः निंदंतितेषांवाक्यैरात्मनिहरौउत्तात्मनोनिक्षिप्तचित्तस्यमादृशस्यबुद्धिर्नभ्राम्यतेमोहंनप्राप्यते अन्येतुमूढाएवेत्यर्थः १० कोऽसौहरिरित्यपेक्षायामाह प्रदर्शयतिनतसंतपोयैः अतोवितृप्तादृशोयेषांतेषांस्वबिंबंश्रीमूर्तिमेतावंतंकालंदर्शयित्वायोऽतर्हितवान् लोकस्यलोचनमादायआच्छिद्यतादृशस्यान्यस्यविलोकनीयस्याभावात् ११ तदेवंबिंबवर्णयतित्रिभिः यन्मर्त्यलीलासौपयिकंयोगंस्वस्यापिविस्मयजनकंयतः सौभगधैः सौभाग्यातिशयस्यपरमंपदंपराकाष्ठाभूषणानांभूषणान्यंगानियस्मिन् १२

दृशांस्वस्त्ययनं परमानंदकरं त्रिभुवनस्थो लोकः प्राणिमात्रम् अद्य इदानीमिह बिंबे अर्वाकसृत्तौ अर्वाचानसंसारनिर्माणे मनुष्यनिर्माणे वायक्तौ
शलं नैपुण्यं तत्काल्प्येन गतमुपक्षिणं नातः परंतस्य कौशलमस्तीत्येवं मेनेतन्मूर्तेर्विधातुः सृज्यत्वाभावेऽपि लोकदृष्टिरियमुक्ता १३ अनुरा
गेण प्लुतो व्याप्तः हासः रासो विनोदश्च लीलाऽवलोकश्च तैः स्वकृतहासाद्यनंतरं प्रतिलब्धो मानो याभिस्तादृग्भिः सह अनुप्रवृत्ता गच्छंतं तमे-
वानुगता धियो यासां ताः कृत्येशो यो यासां ताः असमापित कृत्या एव तस्थुः १४ एवं भूतबिंबप्रदर्शने कारणमाह स्वीयान्येव शांतान्यशां-
तानि च रूपाणि तत्र शांतरूपेषु इतरैरशांतैर्देव्यादिभिः पीड्यमानेषु अनुकंपितः कृतानुकंपः आत्मा यस्य अजोऽपि जातः आविर्भूतः महाभू-
तरूपेण नित्यसिद्ध एवाग्निर्यथा काष्ठे चाविर्भवति तद्वत् अजस्य जन्मनि हेतुः महान्महत्तत्त्वमंशः कार्यलेशो यस्य व्यक्तस्य तन्महदंश

यद्धर्मसूनोर्बत राजसूये निराक्ष्य दृक् स्वस्त्ययनं त्रिलोकः काल्प्येन चाद्येह गतं विधातुरर्वाकसृत्तौ कौशलमित्यमन्यत
१३ यस्यानुरागप्लुतहासरासलीलाऽवलोकप्रतिलब्धमानाः व्रजस्त्रियो दृग्भिरनुप्रवृत्तधियो वतस्थः किल कृत्यशो-
षाः १४ स्वशांतरूपे धितरैः स्वरूपैरप्यर्द्यमानेषु अनुकंपितात्मा परावरेशो महदंशयुक्तो ह्यतोऽपि जातो भगवान्यथा-
ग्निः १५ मां रवेदयत्येतदजस्य जन्मविडंबनं यद्धस्रदेवगोहे व्रजे च वासोऽग्निभयादिव स्वयं पुरा ह्यवात्सीद्यदनंतवीर्यः
१६ दुनोति चेत्तः स्मरतो ममैतत्तदाह पादावभिवंद्य पित्रोः तातां बकं सादुरुशंकितानां प्रसीदत नोऽकृतनिष्कृती-
नाम् १७ कोवा अमुष्याधिसरोजरेणुं विस्मर्तुमीशीतपुमान् विजिघ्रन् यो विस्फुरद्भूविटपेन भूमेभारं कृतान्तेन तिर-
श्चकार १८

तद्युक्त इति १५ ननु कुतोऽसौ परावराणां मीशः पारतन्त्र्यप्रतीतेस्तत्राह द्वाभ्याम् मामप्येतदुर्वितर्क्य दुर्घटं च रवेदयति
तदेवाह वस्रदेवगोहे बंधनागारे यज्जन्मनो विडंबनम् अनुकरणम् ननु नृसिंहवदकस्मात् आविर्भावः कंसप्रयादिव निलीय व्रजे वासश्च
कालयवनादिरिपुभयादिव पुराण्यथुरायाः अवात्सीत् अपलायत् १६ एतच्च हरेश्चरितं स्मरतो मम चेत्तः कर्मभूतं दुनोति व्यथयति तदेव दर्श-
यति यदाहेति हेतात्तदेवं यथा प्रसीदतम् प्रसादं कुरुतं न कृतानिष्कृतिः शुश्रूषणं यैस्तेषां नोऽस्माकमिति बहुवचनं तुरामाद्यभिप्रायम् १७
ननु तर्ह्यनीश्वर एव किं न स्यात् तव तु श्रद्धा मात्रमेतत् तत्राह त्रिभिः कोवा अंघ्रिसरोजे योरेणुस्तमपि विजिघ्रन् सेवमानः पुमान् विस्मर्तुमीशीत-
शक्नुयात् विस्फुरन् भूविटपः भूलतास एव कृतान्तेन १८

नचतस्येश्वरत्वंसाधनीयंभवद्विरपिदृष्टत्वादित्याह दृष्टेति यांसिद्धिसम्यक्योगेनप्राप्तुमिच्छन्ति १९ आहवेसुद्वेपार्थस्यास्त्रैः पूताः निष्पापाः
संतः २० तदेवंपरमैश्वर्येसत्यपियदुग्रसेनानुवर्तित्वंतत्पुनरस्मानत्यंतव्यथयतीत्याह स्वयंतुयएवंभूतस्तस्यतत् कैंकर्त्यनोऽस्मान्निग्लापय-
तीत्युत्तरेणान्वयः नसाम्याशयौयस्यदमपेक्ष्यान्यस्यसाम्यमतिशयश्चनास्तीत्यर्थः तत्रहेतवः श्रद्धाशः त्रयाणांपुरुषाणांलोकानांगुणानांवाइ-
शः स्वाराज्यलक्ष्म्यापरमानंदस्वरूपसंयत्यैवप्राप्तसमस्तभोगः बलिकरम् अर्हणंवाहरद्भिः समर्पयद्भिः चिरकालीनैर्लोकपालैः किरीटाग्रैर्णई-
दितंस्तुतंपादपीठंयस्यप्रणमतांकिरीटसंघट्टनध्वनिरेवस्तुतित्वेनोत्सेक्ष्यते २१ अंगविदुरभृतान्भृत्यान्उग्रसेनेयत्किंकरत्वंतदेवाह परमेषि-
धिष्णयेराजासनेनिषण्णम् आसीनंस्वयंतिष्ठन्हेदेवावधारयेतिन्यबोधयत्विज्ञापितवान् २२ एवमनुवृत्तिः कृपयैवेतिसूचयन्नपकारिष्वपि

दृष्टाभवद्विर्ननुराजसूयेचैद्यस्यकृष्णां द्विपतोऽपिसिद्धिः यांयोगिनः संस्पृहयंतिसम्यक्योगेनकस्तद्विरहंसहेत १९ त-
थैवचान्येनरलोकवीरायआहवेकृष्णामुखारविंदम् नेत्रैः पिवंतोनयनाभिरामं पार्थस्त्रपूताः पदमापुरस्य २० स्वयंत्व-
साम्यातिशयरुच्यधीशः स्वाराज्यलक्ष्म्यासमस्तकामः बलिहरद्भिश्चिरलोकपालैः किरीटकोट्येदितपादपीठः २१ त-
त्तस्यकैंकर्त्यमलंभृतान्तोविग्लापयत्यंगयदुग्रसेनम् तिष्ठन्निषण्णं परमेषिधिष्णयेन्यबोधयद्देवनिधारयेति २२ अहो-
बकीयंस्तनकालकूटंजिघांसयाः पाययदप्यसाध्वी लेभोगतिं धात्र्युचितांततोऽन्यंकंवादयालुंशरणं व्रजेम २३ मन्येऽ-
सुरान्भागवतांस्त्र्यधीशोसंरंभमार्गाभिनिविष्टचित्तान् येसंयुगेचक्षतताक्ष्यपुत्रमंसेसुनाभायुधमापतंतम् २४

तस्यकृपालुतांदर्शयन्नाह अहोआश्चर्यंकृपालुतायाः हंतुमिच्छयाऽपिस्तनयोः संभृतंकालकूटंविषंयमपाययत् बकीपूतनाअसाध्वीदुष्टा-
ऽपिधात्र्यायशोदायाः उचितांगतिंलेभेभक्तवेषमात्रेणयः सद्गतिंदत्तवानित्यर्थः ततोऽन्यंकंवाभजेम २३ ननुभागवतानेवभगवाननुगृह्णा-
तीतिप्रसिद्धम् सत्यम् अस्मिन्नप्यहंभागवतानेवमन्ये यतोभागवताइवतेऽपिभगवत्ख्यानाभिनिवेशेनभगवंतमपरोऽक्षंपश्यंतीत्याह
संरंभः क्रोधावेशः तेनमार्गेणाभिनिविष्टचित्तंयेषांतान् अतएवयेसंग्रामेताक्ष्यः कश्यपः तस्यपुत्रंगरुडमंसेसंयंसेसुनाभायुधश्चक्रायुधोह-
रिष्यस्यतम् अचक्षतापश्यन् तस्मात्तेष्वप्यनुग्रहोयुक्तएवेत्यर्थः वक्ष्यतिच तस्मात्केनाप्युपायेनमनः कृष्णोनिवेशयेत्इति २४ ६१
श्रीगोपालोविजयते श्रीवामनोविजयते ७ ६२ ६३ ६४ ६५

इदानींतस्यांतर्धानप्रकारं वक्तुमादित आरभ्य तच्चरितं संक्षेपतः कथयति वसुदेवस्य भार्यायां जातः भोजेन्द्रः कंसः तस्य बंधनागारे अस्याः पृथिव्याः शंसुरवस्वयं चिकीर्षुः अजेन ब्रह्मणा च याचितः सन् २५ पित्रा हेतुभूतेन नंदव्रजमितः गतः समाः संवत्सरान् गूढार्चिर्गुप्ततेजाः २६ व्याहरत् आक्रीडत् कूजद्विर्द्विजैः पक्षिभिः संकुलिता व्यासा अंघ्रिपायस्मिन् २७ रुदन्निवेति इव शब्दस्य यथायोगं सर्वत्राप्यन्वयः सुग्धो बालश्च यः सिंहः तद्ददव लोकनयस्य सः २८ स एवाधिकं वयः प्राप्तः सन् गोधनं चारयन् कथं भूतं गोधनं लक्ष्म्याः शोभादिसंपदो निकेतनम् सिता गोचपायस्मिन् नानावर्णैर्गोसंघेरणन् शब्दं कुर्वन् वेणुर्यस्य अरीरमन् रमयामास २९ व्यनुदत्तजघान क्रीडनकान् तृणादिनिर्मितान् सिंहादीन् यथा ३० विपन्नान् मृतान् गोपान् गाव इति गाश्चोत्थाप्य तदेव तोयं प्रकृतिस्थितं निर्विषम् ३१ इन्द्रपूजाभंगेन कृता गवां पूजे वगोसवस्तेन गोप

वसुदेवस्य देवक्यां जातो भोजेन्द्रबन्धने चिकीर्षुर्भगवानस्याः शमजेनाभियाचितः २५ ततो नंदव्रजमितः पित्रा कंसाद्विषयता एकादशसमास्तत्र गूढार्चिः सबलोऽवसत् २६ परीतो वत्सपैर्वत्सांश्चारयन् व्याहरद्विष्कः यमुनोपवने कूजद्विजसंकुलितांघ्रिपे २७ कौमारीदृश्यं श्वेदां प्रेक्षणीयां व्रजौकसाम् रुदन्निवहसन् सुग्धबालसिंहावलोकनः २८ स एव गोधनं लक्ष्म्या निकेतं सितगोचपम् चारयन् ननु गान् गोपान् रणद्वेषुररीरमत् २९ प्रयुक्ता नृभोजराजेन मायिनः कामरूपिणः लीलया व्यनुदत्तास्तान् बालः क्रीडनकानिव ३० विपन्नान् विषपानेन विगृह्य भोजगाधिपम् उत्थाप्या पाययद्वावस्ततोयं प्रकृतिस्थितम् ३१ अयाजयद्गोसवेन गोपराजं द्विजोत्तमैः वित्तस्य चोरुभारस्य चिकीर्षन् स ह्ययं विष्कः ३२ वर्षतींद्रव्रजः कोपाद्भग्नमानेति विह्वलः गोत्रलीलातपत्रेण त्रातो भद्रानुगृह्यता ३३ शरच्छशिकरैर्मृष्टं मानयन् रजनीमुखम् गायन् कलपदरे मेरुग्रीणां मंडलमंडनः ३४ इति श्रीमागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ उद्धव उवाच ततः स आगत्य पुरं स्वपित्रोश्चिकीर्षया शंबलदेवसंयुतः निपात्य तुंगादिपुत्रयुधनाथं हतव्यकर्षद्वयं स भोजसौव्याम् १ राजनं नंदं वित्तस्य चेति चकारादिन्द्रस्य मानभंगं कुर्व-

नुरुभारस्य अतिसमृद्धस्य ३२ कोपाद्वर्षति गोत्रः पर्वत एव लीलातपत्रं तेन हेमद्र ३३ मृष्टमुज्ज्वलं रूपाणां मंडलं मंडयतीति तथा ३४ इति तृतीयोऽध्यायः २ तृतीये मथुरा मेत्यव्रजालं लवधादिकम् यत्कृतं हारकायां च कृष्णो न तद्वर्णयत् १ शमित्यव्ययं पित्रोः स्वस्य चिकीर्षयेत्यर्थः तुंगात् राजमंवात् रिपुवृथानां नाथं कंसं व्यसोरपि विकर्षणं पित्रोः सुरगार्थम् १ ७२ ७२ ७२

ब्रह्मवेदं सविस्तरं षडंगं दिसहितम् पंचजनोदरविदारणद्वारा पुत्रमानीयेत्यर्थः २ भीष्मककन्यया रुक्मिण्या ये राजानः समाहूताः इत्यत्र मार्षम्
समाहूता इति पाठे आकृष्टा इत्यर्थः केन साधनेन श्रियो लक्ष्याः सवर्णेन समानेन रूपेण यद्यपि तया केवलं श्री कृष्णा एवाहूतः न सर्वे तथाऽपि तस्या
लावण्यं तेषामागमने हेतुरिति तथैवाहूता इत्युच्यते एषां मिषतां पश्यतां मूर्ध्नि पदं दधत् तया सह गांधर्ववृत्त्या परस्परसमयरूपया बुभूषया भवि-
तुमिच्छया जहार कथं भूतां स्वभागं लक्ष्यं शत्वात् तया स्वात्मनोऽर्पितत्वाच्च स्पर्णः स्पर्तनः यद्वा स्पर्ण इव स्वभागं सधाभित्यर्थः यद्वा श्रियः रु-
क्मिण्याः समानं वर्णं द्वयं वाचकं यस्य सः श्रियः सवर्णो रुक्मीतेन समाहूताः शिशुपालादयः किमर्थं भीष्मककन्यया सह तेषां बुभूषया भूतिर्भव-
त्वित्येतदर्थं तत्र शिशुपालस्याह्वानं वरत्वेन बुभूषया जरासंधादीनां तद्विवाहोत्सवेन शेषं पूर्ववत् ३ ककुद्मतो वृषभान् अविद्धनासिकान् विद्धना-

सां दीपनेः सकृत्प्रोक्तं ब्रह्माधीत्यसविस्तरम् तस्मै प्रादा हर्षं पुत्रं मृतं पंचजनोदरात् २ समाहूता भीष्मककन्यया ये
श्रियः सवर्णेन बुभूषयैषाम् गांधर्ववृत्त्या मिषतां स्वभागं जङ्घे पदं मूर्ध्नि दधत् स्पर्णः ३ ककुद्मतो विद्धनसो दमित्वा स्व-
यंवरेणाग्नजितो मुवाह तद्गुणमानानपि गृह्यतोऽज्ञानजघ्नेऽक्षतः शस्त्रभृतः स्वशस्त्रैः ४ प्रियं प्रभुर्गाम्य इव प्रिया-
या विधित्कराच्छतं दत्तं रुयदर्थं वज्र्याद्वत्तं सगणोरुषां धः क्रीडामृगो नूनमयं वधूनाम् ५ सतं मृधेरव वपुषा यत्सं-
तं दृष्ट्वा सुनाभो न्मथितं धरित्र्या आमंत्रितस्तत्तनयाय शेषं दत्त्वा तदंतःपुरमाविवेश ६ तत्राहूतास्तानिरदेव कन्याः
कुजेन दृष्ट्वा हरिमतं बंधुम् उत्थाय सद्योजगृहुः प्रहर्षं व्रीडानुरागप्रहिता वलोकैः ७ आसां सुहूर्त एकस्मिन्नानागा-
रैषु योषिताम् सविधं जगृहे पाणीन नुरूपः स्वमायया ८

सिकान् विद्धेति वा तैर्वृषभैः तद्दमनेन च भग्नो मानो येषां तथाऽपि तान् गृह्यतः

कामयमानान् अतएवाज्ञान् शस्त्रभृतो राज्ञः तच्छस्त्रैरक्षत एव जघान ४ यदा अदित्याः कुंडले दातुं स्वर्गं गतस्तदा प्रफः स्वतंत्रोऽपि ग्राम्यः स्त्रीप-
रतं त्रैव प्रियायाः सत्यभामायाः प्रियं विधातुमिच्छुः द्युतरं पारिजातमानीतवान् यदर्थं यन्निमित्तं तं कृष्णं वज्रीस्त्री प्रेरितः योल्कमन्वधावत्
स्वकार्यसाधकेन तेन युद्धोद्यमस्तस्यायुक्त एवेत्याह क्रीडामृग इति अयं वज्री ५ सनाभेन चक्रेण उन्मथितं हतं सतं भौमं दृष्ट्वा तस्य मात्रा धरि-
त्र्या भूम्न्या आमंत्रितः प्रार्थितः सन्तस्य तनयाय भगदत्ताय हतशेषं राज्यं दत्त्वा ६ तत्रांतःपुरे कुजेन भौमेन या आहूतास्ताः प्रहर्षं व्रीडाच अनुरा-
गश्च तैः प्रहिताः प्रेरिताः येऽवलोकस्तेर्जगृहुः स्वीकृतवत्यः ७ आसां योषितां पाणीन तत्तदनु रूपः सन् सविधं विवाहोचितप्रकारसहितं यथाभवति

सर्वतः सर्वैर्गुणैः स्तुत्यानि प्रकृतेर्मायाया विविधं भवनं विस्तारः तदिच्छया यद्वा प्रकृतेर्हेतोर्विविधं भवितुमिच्छया ९ कालः कालयवनः रुंधत
आरुण्यतः सुचुकुंदभीमादिभिर्निमित्तमात्रैः स्वयमेव अजीघनत् घातितवान् तेन च स्वपुंसां तेजः प्रभावं कीर्तिदत्तवान् १० शंबरद्विविदबल्वला
नन्यानपिकांश्चित्कम्परादिभिर्यातयत् अघातयत् घातयन्निति वा पाठः दंतवल्कादीन् स्वयमवधीत् ११ नृपानघातयदित्यनुषंगः कथं भूतान्
कुरुक्षेत्रमापततां गच्छतां येषां बलैः सैन्यैः भूः सर्वाः पिचचालचकंपे १२ सकृष्टाः हताश्रीः आयुश्च यस्यामग्नौ ऊरुस्यस्यतम् उर्व्याशयानं पश्यन्नपि
नननंदसंतोषं प्राप १३ अनभिनंदनप्रकारमेवाह कियानिति द्रोणादिभिर्मूलैः कारणभूतैः यदिति यः अष्टादशाक्षौहिणीयुक्तः इत्स्वमार्षम्
क्षपितः उरुभारोक्तवः अयंकियान् अत्यल्प इत्यर्थः यस्मान्मदंशैः प्रद्युम्नादिभिर्हेतुभूतैः दुर्विषहं बलमास्ते १४ नचात्रान्यउपायः प्रभवति किंतु-

तास्वपत्यान्यजनयदास्तुत्यानिसर्वतः एकैकस्यां दशदशप्रकृतेर्विबुधैः ९ कालमागधशाल्वादीननीकैरुंध-
तः पुरम् अजीघनस्त्वयं दिव्यं स्वपुंसां तेज आदिशत् १० शंबरद्विविदबाणसुरं बल्वलमेव च अन्यांश्च दंतवल्कादीन्
वधीत्कांश्च घातयत् ११ अथ तेष्मात् पुत्राणां पक्षयोः पतिनान् नृपान् च चालभूः कुरुक्षेत्रं येषामापततां बलैः १२ स-
कर्णदुःशासनसौबलानां कुमंत्रपाकेन हतश्रियायुषम् सयोधनं सानुचरं शयानं मग्नो रुमुर्व्यानि ननदपश्यन् १३ कि-
यान् भवोऽयं क्षपितो रुभारो यद्द्रोणभीष्मार्जुनभीममूलैः अष्टादशाक्षौहिणिको मदंशैरास्ते बलं दुर्विषहं यदूनाम् १४
मियौ यदेषां भविता विवादो मध्वा मदाता म्रविलोचनानाम् नैषां वधोपाय इयान्तोन्यो मय्युद्यते तदधते स्वयं स्मै १५
एवं संचिंत्य भगवान् स्वराज्ये स्थाप्य धर्मजम् नंदयामास सुहृदः साधूनां वत्सं दर्शयन् १६ उत्तरायामृतः पुरोर्वशः साध्व-
भिमन्युना सवैद्रोण्यस्त्रसंछिन्नः पुनर्भगवता धृतः १७ अयाजयद्धर्मसक्तमश्वमेधौ स्त्रिभिर्विभुः सोऽपि क्षमामनु-
जैरक्षन् रमे कृष्णामनुव्रतः १८ भगवानपि विश्वात्मा लोकवेदपथानुगः कामान् सिषेवे ह्यार्वत्यामसक्तः सारव्यमास्थि-
तः १९ स्निग्धस्मितावलोकनेन वाचा पीयूषकल्पया चरित्रेणानवद्येन श्रीनिकेतनेन चात्मना २०

मधुनाय आमदः सर्वतो मदः तेन आ

ताम्रविलोचनानामेषां विवादो यदा भविष्यति तदा इयाने वैषां वधोपायः अतोऽन्यो नास्ति एकात्मानोऽपि मय्युद्यते सति स्वयमेव विवादेनांतर्दधीर-
न्नित्यर्थः १५ एवं श्लोकद्वयेनोक्तं क्रमेण संचिंत्य स्वराज्ये स्थापयित्वा १६ धृतः रक्षितः १७ अनुजैः सह १८ सारव्यं प्रकृतिपुरुषविवेकम् १९ स्निग्धो-
यः स्मितसहितो वलोकस्तेन पीयूषकल्पया सुधातुल्यया पाठांतरे स्रधा प्रवाहरूपया आत्मना देहेन २०

क्षणदयारात्र्यादत्तः क्षणः अवसरः उत्सवोवायासांस्त्राणां तास्तु क्षणं सौहृदं यस्य सः २१ गृहमेधेषु गृहधर्मेषु योगेषु कामभोगोपायेषु विरागभौ-
दासिन्यं जातमित्यर्थः २२ यदा स्वाधीनेषु भगवतो विरागः तदा दैवाधीनेषु कोविस्त्रं भेत विश्वासं प्रीतिं वा कुर्यात् योगेन चेत् योगेश्वरं श्रीकृष्ण-
मनुव्रतः २३ शेषुः शापंददुः भगवतो मते अभिप्राये कोविदा अभिज्ञाः २४ २५ वयः शीलादिबहुगुणोपेताः याः गावः ताः २६ कन्याश्च वृत्तिकरी-
जाविकापर्याप्तम् २७ भगवदर्पणं यथा भवति गोविप्रार्था असवो येषाम् २८ इति तृतीये टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे बंधुनिधनंश्च

इमं लोकमसुंचैव रमयन् सुतरां यदून रे मे क्षणदयादत्त क्षणस्त्री क्षणसौहृदः २१ तस्यैवं रममाणस्य संवत्सरग-
णान् बहून् गृहमेधेषु योगेषु विरागः समजायत २२ दैवाधीनेषु कामेषु दैवाधीनः स्वयंपुमान् कोविस्त्रं भेत योगे-
न योगेश्वरमनुव्रतः २३ पुर्यां कदाचित् क्रीडद्भिर्यदुभोजकुमारकैः कोपिता सुनयः शेषु भगवन्मतकोविदाः २४ त-
तः कतिपयैर्मर्त्यैर्वृष्णिभोजाधुकादयः ययुः प्रभासं सह शरथैर्दैवविमोहिताः २५ तत्र स्नात्वा पितृन्देवान् ऋषींश्चै-
व तदंभसा तर्पयित्वाथ विप्रेभ्यो गावो बहुगुणाददुः २६ हिरण्यं रजतं शय्यावासांस्त्यजिनकंबलान् यानरथानि भा-
नूकन्याधरां वृत्तिकरीमपि २७ अन्नंचोरुरसं तेभ्यो दत्त्वा भगवदर्पणम् गोविप्रार्थासवः शूराः प्रणमुर्भविमूर्धभिः
२८ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे तृतीयोऽध्यायः ३ उद्धव उवाच अथ ते त-
दनुज्ञाता मुत्कापीत्वा च वारुणीम् तथा विभ्रं शितज्ञानादुरुक्तैर्मर्मपस्पृशुः १ तेषां मैरेयदोषेण विषमीकृतचेतसाम्
निम्लोचतीरवावासीद्देणूनामिव मर्दनम् २ भगवान् स्वात्ममायाया गतितामवलोक्य सः सरस्वतीमुपस्पृश्य वृक्ष-
मूलमुपाविशत् ३ अहंप्रोक्तो भगवता प्रपन्नार्तिहरेण ह बदर्शित्वं प्रयाहीति स्वकुलं संजिह्वयित्वा ४ अथापित-
दभिप्रेतं जानन्नहमरिंदमं पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्लेषणाक्षमः ५ अद्राक्षमैकमासीनं विचिन्वन् दयितं पति-
म् श्रीनिकेतं सरस्वत्यां कृतकेतमकेतनम् ६

त्वात्मज्ञानलब्धये उद्धवस्योपदेशेन क्षत्तामैत्रेयमागमत् १ तैर्ब्राह्मणैरनुज्ञाताः वारुणी-
पैशंमदिराम् १ वारुण्येव मैरेयं तस्य दोषेण रवौ निम्लोचति अस्तंगच्छति सति मर्दनं कदनम् २ उपस्पृश्य सरस्वत्यामाचम्य ३ अहंचोक्तः पूर्व-
मेव द्वारकायाम् ४ तदभिप्रेतं कुलसंहारादिकम् ५ कृतकेतम् कृतवासम् अकेतनमनाश्रयम् ६ ७ ८ ९ १०

विरजं विरजसं शतसत्त्वमयं विदितं लक्षितं कौशां कौशेयम् ७ अधिश्चित्य उपरिस्थापयित्वा अपाश्रितः पृष्ठतोऽवष्टब्धः अर्भकः बालः कोमलो
ऽश्वत्थो येन तम् त्यक्तं पिप्पलं विषयस्त्वं येन तं तथाऽपि अकृशं आनन्दपूर्णम् ८ द्वैपायनः सहस्रसखा च यस्य सः गुरुपुत्रत्वात् पराशरशिष्यो-
मैत्रेय इत्यर्थः ९ प्रमोदेन भावेन चानता कंधरायस्य पाठांतरे प्रमोदस्य भारेण अनुरागेण सह हासो यस्यांतया समीक्षया विश्रमयन् विगतश्रमं
कुर्वन् १० ते मनसीप्सितमहम् अतः स्थितो वेदवेदिदाने हेतुः विश्वसृजां वसूनां च मीलितानां सत्रे हेव सोऽतिपुरा पूर्वजन्म नित्यं वस्करम्भूः त-
दामत्प्राप्तिकामेन त्वयाऽहमिष्टः अतः तत्साधनं ददामि दास्यामि अन्यैर्मत्पराङ्मुखैर्दुष्प्रापम् ११ तस्य भाग्यमभिनन्दति स एष भावो जन्म ते भ-

श्यामावदातं विरजं प्रशांतारुणलोचनम् दोर्भिश्चतुर्भिर्विदितं पीतकौशांबरेण च ७ वामऊरावधिश्चित्य दक्षि-
णां घिसरोरुहम् अपाश्रिता र्भकाश्च त्वमकृशं त्यक्तपिप्पलम् ८ तस्मिन् महाभागवतो द्वैपायनः सहस्रसखः लोका-
न्नुचरन्नुसिद्ध आससादयदृच्छया ९ तस्यानुरक्तस्य मुनेर्मुकुन्दः प्रमोदभावानतकंधरस्य आश्रयवतो मामनुराग-
हाससमीक्षया विश्रमयन्नुवाच १० श्रीभगवानुवाच वेदाहमंतर्मनसीप्सितं ते ददामि यत्तद्गुरवापमन्यैः
सत्रे पुरा विश्वसृजां वसूनां मत्सिद्धिकामेन वसोत्वयेष्टः ११ स एष भावश्चरमो भवानामासादितस्ते मदनुग्रहो यत्
यन्मां नृलोकान् गृह्णतु तं दिष्ट्या ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या १२ पुरामया प्रोक्तमजायनाभ्ये पाद्ये निषण्णाय ममा-
दिसर्गे ज्ञानं परमन्महिमावभासं यत्सूरयो भागवतं वदन्ति १३ इत्यादौ ततः परमस्य पुंसः प्रतीक्षणानुग्रहभाज-
नोऽहम् स्नेहोत्थरोमास्खलिताक्षरस्तं मुच्यन् शतचः प्राजलिता बभावे १४ कोन्वीशते पादसरोजभाजां सुदुर्लभोर्थे
षु चतुर्ध्वपीह तथापि नाहं प्रवृणोमि भूमन् भवत्यदां भोजनिषेवणोत्सुः १५

वानां मध्ये चरमः यद्यस्मिन् मदनुग्रहः आसादितः लब्धः यत्पुन-

मं रिरह एकांते विशदानुवृत्त्या एकांतप्रवृत्त्या ददृश्वान् दृष्टवानसि एतद्दिष्ट्या भद्रं जातमित्यर्थः नृलोकान् नृशब्देन जीवाः तेषां लोकानुत्सृजंतं वैकुण्ठं
गच्छंतमित्यर्थः १२ ददामीति यदुक्तं तदेव निर्दिशति पुरा पूर्वस्मिन् पाद्ये कल्पे आदिसर्गे सर्गोपक्रमे मम महिमालीलावभास्यते येन तत् १३ इत्येव-
मादृतश्चासावुक्तश्चाहं प्रतीक्षणं कृपावलोकनवानुग्रहः तस्य भाजनं पात्रभूतः पाठांतरे प्रतिक्षणमनुग्रहस्य पात्रमिति शतचः अश्रूणि मुच्यन् आवभा-
षे उक्तवानस्मि १४ न हि स्वाज्ञाननिवृत्तिमात्रकामोऽहं किंतु त्वन्निषेवणोत्सुकः त्वयि चाद्यदमानाचरणं दृष्ट्वा मे मोहो भवति अतस्त्वत्तत्त्वज्ञानं देहीति
प्रार्थयितुमाह कोन्विति चतुर्ध्वपीह तथाऽपि तानहं न प्रवृणोमि हे भूमन् भवत्यदां भोजनिषेवणोत्सुकोऽहम् १५

अघटमानाचरणंदर्शयतिकर्माण्यनीहस्यनिःस्पृहस्यनिष्क्रियस्यवाअभवस्य अजन्मनोभवोजन्मकालात्मनस्तवारिभयात् दुर्गाश्रयःपलाय
नंचस्वात्मनिरतिर्यस्यबद्धीभिःस्त्रीभिःगृहस्थाश्रमइतियत् इहास्मिन्संसारेविदुषामपिधीःसंशयेनखिद्यति १६ किंच मंत्रेषुप्रस्तुतेषुसत्क
मामाहूयवै अहोपृच्छेः अकुंठितः कालादिना अखंडः संततः सदात्मा संशयादिरहितो बोधो विद्याशक्तिर्यस्यमुग्धवत् अज्ञवत् अप्रमत्तः अ-
वहितः सन् १७ स्वात्मनस्तवरहः रहस्यंतत्वंतस्यप्रकाशम् कस्मैब्रह्मणोसर्वनामत्वमार्धम् नोऽस्माकंग्रहणाय अपि क्षमंयदियोग्यं तर्हि व
दभर्तः स्वामिन्त्यत् यतः वृजिनंसंसारदुःखमनायासेनतरिष्यामः १८ आवेदितोहादोहृदिस्थितोऽभिप्रायोयेनतस्मै १९ आराधितपादोभ

कर्माण्यनीहस्यभवोभवस्यतेदुर्गाश्रयोऽथारिभयात्पलायनम् कालात्मनोयत्प्रमदायुताश्रयः स्वात्मनूरतेःखि
द्यतिधीर्विदामिह १६ मंत्रेषुमांवाउपहूययत्त्वमकुंठितारखंडसदात्मबोधः पृच्छेः प्रभोमुग्धइवाप्रमत्तस्तन्मोमनो
मोहयतीवदेव १७ ज्ञानंपरस्वात्परहः प्रकाशप्रोवाचकस्मैभगवान्समग्रम् अपि क्षमंनोग्रहणायभर्तवर्दांजसाय
हृजिनंतरेम १८ इत्यावेदितहादोयमह्यंसभगवान्परः आदिदेशारविंदाक्षआत्मनःपरमास्थितिम् १९ सएवमा
राधितपादतीर्थादधीततत्त्वात्मविबोधमार्गः प्रणम्यपादोपरिचृत्यदेवमिहागतोऽहंविरहातुरात्मा २० सोहतदृश-
नाल्हादवियोगार्तियुतः प्रभो गमिष्येदयितंतस्यबदर्याश्रममंडलम् २१ यन्नारायणोदेवोनरश्चभगवान्नृषिः
मृदुतीव्रंतपोदीर्घतेपातेलोकभावनौ २२ श्रीशुकउवाच इत्युद्धवादुपाकर्ण्यसहृदादुःसहबधम् ज्ञानेना
शमयत्क्षत्ताशोकमुत्पतितंबुधः २३ सतमहाभागवतं व्रजंतकौरवर्षभः विश्रंभादप्यधत्तेदमुख्यं कृष्णपरि
ग्रहे २४ विदुरउवाच ज्ञानंपरस्वात्परहः प्रकाशयदाहयोगेश्वरईश्वरस्ते वक्तुंभवान्नोऽर्हति यद्वि-
विष्णोर्भृत्याः स्वभृत्यार्थकृतश्चरंति २५

गवान्सएवतीर्थंगुरुस्तस्मात् अधीतः अधिगतः तत्त्वात्मविबोधस्यपरमार्थात्मज्ञा
नस्यमार्गोयेनसोऽहंदेवंपरिचृत्यप्रदक्षिणीकृत्य २० तस्यदर्शनेनाल्हादोवियोगेनार्तिश्चताभ्यांयुतोबदर्याश्रमस्थानंगमिष्यामि २१ मृदु-
परोपद्रवशून्यंतीव्रंदुश्चरंदीर्घमाकल्यांतंतेपातेतपश्चरतइत्यर्थः लोकभावनौलोकानुग्रहकारकौ २२ ज्ञानेनविवेकेन २३ विश्रंभात्विश्वा
सात् २४ यद्यस्मात्स्वभृत्यप्रयोजनसाधकाः संतश्चरंतिनहि कृतार्थानामन्यत्कृत्यमस्तीत्यर्थः २५ ६२ ६२ ६२

तत्वायसंराध्य इति अयं भावः भगवतैव स्मरणमात्रेण तवापितत्त्वमुपदिष्टाय अथ केवलमसंभावनादिनिवृत्तये ज्ञानी कश्चिदाराध्यः स च तवारा-
ध्यः मैत्रेयः न त्वहं ममांतिक एव त्वदुपदेशो तस्यादिष्टत्वादिति २६ प्लावितः अपनीतः उरुस्तापो यस्य यमस्वसूर्यमुनायाः पुलिने तीरे तां निशां क्षण-
मिव समुषितः औपगविरुद्धवः २७ ब्रह्मशापे निधनं प्राप्तेषु यद्यस्माच्च याणां ब्रह्मादीनामीशो हरिरपि आकृतिमनुष्याकारं त्यक्तवान् २८ ब्रह्मशा-
पः अपदेशो भिषं यस्य तेन कालेन स्वशक्तिरूपेण अमोघं वांछितं यस्य न ह्यत्र शापः प्रफुः किंतु भगवदिच्छैवेत्यर्थः २९ मयि उपरते सति ज्ञानमर्हति

उद्धव उवाच ननु ते तत्त्वसंराध्य ऋषिः कौषारवोऽतिमे साक्षाद्भगवतादिद्योमर्त्यलोकं जिहासता २६ श्रीशुक
उवाच इति सह विदुरेण विश्वमूर्तेर्गुणकथया सुधया प्लावितो रुतापः क्षणमिव पुलिने यमस्वसुस्तांसमुषित औ-
पगविर्निशांततोऽगात् २७ राजोवाच निधनमुपगतेषु वृष्णिभोजेषु धिरथ यूथप यूथपेषु सुरव्यः स तु कथं
मवशिष्ट उद्धवो यद्हरिरपि तत्त्वज आकृतिं त्यधीशः २८ श्रीशुक उवाच ब्रह्मशापापदेशेन कालेनामोघं वा-
ंछितः संहृत्य स्वकुलं नूनं त्यक्ष्यन् देहमचिंतयत् २९ अस्मा लोकादुपरते मयि ज्ञानं मदाश्रयम् अर्हत्कृद्भव एवाह्मासं-
प्रत्यात्मवतावरः ३० नोद्धवोऽप्यपि मन्तू नो यद्गुणैर्नोर्दितः प्रफुः अतो मद्भयुनं लोकं ग्राहयन्निहतिष्ठतु ३१ एवमि-
लोकगुरुणा संदिष्टः शब्दयोनिना वदयामममासाद्य हरिमीजे समाधिना ३२ विदुरोऽप्युद्धवाच्छ्रुत्वा कृष्णस्य परमा-
त्मनः क्रीडयोपात्तदेहस्य कर्माणि श्लाघितानि च ३३ देहत्यासं च तस्यैव धीराणां धैर्यवर्धनम् अन्येषां दुष्करतरं
पशूनां विकृवात्मनाम् ३४ आत्मानं च कुरुश्रेष्ठ कृष्णो न मनसोक्षितम् ध्यायन् गते भागवते रुरोदप्रेमविह्वलः ३५
कालिंद्याः कतिभिः सिद्धाहोभिर्मरतर्षभः प्रापद्यत स्वः सरितं यत्र मित्रास्ततो मुनिः ३६ इति श्रीभागवते महा-
पुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्धवसंवादे चतुर्थोऽध्यायः ४

ज्ञानयोग्यो भवति ३० मत्तः सकाशादीषदपि नूनो न भवति यत् यस्मात्तु गुणैर्विषयैर्न क्षोभितः मद्भयुनं मद्दिषयं ज्ञानं लोकस्योपदिशन् ३१ एवम-
नेनाभिप्रायेण शब्दयोनिना वेदकर्त्रा इजे पूजयामास ३२ ३३ अन्येषां पशूनां पशुत्वात् पशूनां विकृवात्मनां धीरचित्तानाम् ३४ मनसोक्षितं चिंति-
तम् ३५ कालिंद्याः सकाशात् सिद्ध एव विदुरः कतिपयैर्दिनैः स्वः सरितं गंगां प्रापद्यत प्राप्तः ३६ इति तृतीये टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमेषमगवल्लीलांक्षत्राप्रशमहासुनिः प्रोवाचमहदादीनां सर्गतैश्च हरेस्तुतिम् १ उक्तश्चतुर्भिरध्यायैः क्षत्तुर्मेत्रेयसंगमः संवादस्तुतयोः सं-
धद्वयेनाथनिगद्यते २ द्युनद्याः गंगायाः हारिहरिद्वारे आसीनं नतु कर्मव्यग्रं तत्र हेतुः अगाधः अपरिच्छिन्नो बोधो यस्येति मेत्रेयस्य सौशी-
ल्यमार्जवादिगुणाश्च करुणादयस्तैरभितृप्तः पाठांतरे क्षत्तुः सौशील्यादिभिरभितुष्टं संतुष्टं मेत्रेयम् १ प्रश्नानेवाह सुखायेति पंचदशभिः तैः
कर्मभिः सखंवाः न्यस्य दुःखस्योपशमं वेत्यर्थः अथवा न्यहानविंदेत किंतदित्यपेक्षायां तस्यैव निर्देशः उपारमं वेति ततस्तैः कर्मभिः भूयः पुनः
पुनर्दुःखमेव विंदेत अत्र एवंविधे संसारे नोऽस्माकं यत्तु कर्तुं योग्यं तत्सर्वज्ञो भगवान् वदेत् निरूपयतु २ दैवात्याचीनकर्मणो निमित्तभूतात्
कृष्णात् विमुखस्य अतः अधर्मशीलस्य अतः सुदुःखितस्य जनस्यानुग्रहाय भव्यानि मंगलानि भूतानि चरंति भवंतः परोपकारस्वभावा एवेत्यर्थः

श्रीशुक उवाच हारिद्युनद्याक्षरषभः करुणां मेत्रेयमासीनमगाधबोधम् क्षत्तोपसृत्याच्युतभावशब्दः पप्रच्छ
सौशील्यगुणाभितृप्तः १ विदुर उवाच सुखाय कर्माणि करोति लोको न तैः सखंवाः न्यदुपारमं वा विंदेत-
भूयस्तत एव दुःखं यदत्र युक्तं भगवान् वदेन्नः २ जनस्य कृष्णादिमुखस्य दैवादधर्मशीलस्य सुदुःखितस्य अनुग्रहा-
येह चरंति नूनं भूतानि भव्यानि जनार्दनस्य ३ तस्माधुर्व्यादिशवर्त्मशंनः संराधितो भगवान्येन पुंसाम् हृदि स्थितो य-
च्छ्रुतिभक्तिपूते ज्ञानसतत्त्वाधिगमपुराणम् ४ करोति कर्माणि कृतावतारो यान्यात्मतत्रो भगवांस्त्र्यधीशः यथास-
सर्जाग्रदं निरीहः संस्थाप्य वृत्तिं जगतो विधत्ते ५ यथा पुनः स्वेखदं निवेश्य शेते गुहायां स निवृत्तवृत्तिः योगेश्वरा-
धीश्वर एक एतदनु प्रविष्टो बहुधा यथासीत् ६ क्रीडन् विधत्ते हि जगो सराणां क्षेमाय कर्माण्यवतारभेदैः मनो न तृ-
प्यत्यपिशृण्वतानः स श्लोकमौलेश्वरितामृतानि ७

३ तत्तस्मात् हे साधुर्व्यशंसखरूपं वर्त्मनः आदिशक यययेन वर्त्मना
संराधितो हृदि स्थितः स नूतत्वाधिगमः आत्मा पारोक्ष्यं तत्साहितं पुराणमनादि वेदप्रमाणकम् ४ करोति कर्माणि त्यादीनां वर्णयेति पंचमश्लो-
के क्रियासंबंधः यथा येन प्रकारेण कृतावतारः स नूत्र्यधीशः त्रिगुणमायानियंता अतः स्वतंत्र एव यानि कर्माणि करोति कर्माण्येव विशेषतः पृ-
च्छति यथेत्यादिना निरीहः निश्चिन्तः निस्पृहो वा संस्थाप्य स स्थितं कृत्वा वृत्तिं जीविकाम् ५ स्वेस्वीयेरेव हृदयाकाशे निवेश्य स्थापयित्वा निवृ-
त्तावृत्तयो यस्य गुहायां योगमायायाम् बहुधा ब्रह्मादिरूपेण ६ मत्स्याद्यवतारभेदैः क्रीडन् यानि यथा कर्माणि विधत्ते पुनर्विशेषं प्रष्टुमौत्सुक्य-
माविशति मन इति स श्लोकाः पुण्यकर्तव्यस्तेषां मौलि रिव धिक् येनोपरिविराजमानस्तस्येत्यर्थः ७ ७ ७ ७

अधिलोकनाथः लोकनाथाधिपतिः अलोकान् लोकालोकपर्वतादृहिर्भागान् अर्चाकूपत् कल्पयामास यंत्रयेषु सर्वाणि यानि सत्त्वानि तेषां
निकायास्तेषां भेदः अधिकृतः तत्तत्कर्माधिकारी आश्रित इति ८ उत अपि च येन प्रकारेण जीवानां मात्मा स्वभावः तत्कृतं कर्म तत्कृतं रूपं तत्कृता
अभिधाः तासां भेदं कृतवान् विश्वस्त्रास्वयमात्मयोनिः स्वतः सिद्धः ९ ननु महाभारते खया सर्वेषु तमेव तत्राह परे चैवर्णिकाः अवरे शूद्राद-
यः तेषां वृत्तानि धर्माः मेमया अभीक्ष्णं पुनः पुनः तेषां श्रवणेन अतृप्तुमत्ताः स्मृतेषां तु च्छस्तरवावहत्वात् यस्तत्र कृष्णकथाः स्मृतौ यः सूचि-
तस्तस्मान् ऋते तत्र त्वलं बुद्धिर्नास्तीत्यर्थः १० तत्र हेतुः कइति तीर्थपदः कृष्णस्य अभिधानात् कथाः स्मृतात् सत्रेषु समाजेषु सूरिभिर्निरदादिभिः

यैस्तत्त्वभेदैरधिलोकनाथो लोकानलोकान्सहलोकपालान् अर्चाकूपद्यत्र हि सर्वसत्त्वनिकायभेदोऽधिकृतः प्र-
तीतः ८ येन प्रजानां मुत आत्मकर्मरूपाभिधानां च भिदां व्यधत् नारायणो विश्वसृगात्मयो निरेतश्च नो वर्णय विप्रव-
र्य ९ परावरेषां भगवन्वृत्तानि श्रुतानि मे व्याससुरवादभीक्ष्णम् अतृप्तुमक्षल्लस्तरवावहानां तेषां स्मृते कृष्णकथाः स्मृ-
तौऽद्यात् १० कस्तृमुयात्तीर्थपदोऽभिधानात् सत्रेषु वः सूरिभिरीड्यमानात् यः कर्णनाडी पुरुषस्य यातो भवप्रदो गो-
हरतिं छिनत्ति ११ सुनिर्विवक्षर्भगवद्गुणानां सरवापिते भारतमाह कृष्णः यस्मिन्नृणां ग्राम्यस्तरवानुवादैर्मतिर्गृ-
हीतानुहरेः कथायाम् १२ साश्च हृद्धानस्य विवर्धमाना विरक्तिमन्यत्र करोति पुंसः हरेः पदानुस्मृतिनिवृत्तस्य सम-
स्तदुःखात्प्रयमाश्रयते १३ तान् शोच्यशोच्यान् विदोऽनुशोचे हरेः कथायां विमुखानघेन क्षिणोति देवो निमिषस्तये-
षामाशु रथावाद्गतिस्मृतीनाम् १४

११ महाभारतस्याप्यत्रैव तात्पर्यमित्याह मुनिः श्रीकृष्णो वेदव्यासो भगवद्गुणान्मोक्षधर्मांते नारायणीयारव्या-
नेव कुमिच्छुः सन् अर्थकामादिवर्णनं तु हरिकथायां मतिप्रवेशार्थमेवेत्याह यस्मिन्निति नृणां मतिर्ग्राम्यस्तरवानुवादैर्द्वारभूतैर्नु निश्चितं हरेः कथा-
यां गृहीतानीता तदुक्तमिति हाससमुच्चये कामिनो वर्णयन् कामं लोभं लुब्धस्य वर्णयन् नरः किं फलमाप्नोति कूपेऽधमिव पातयन् लोकचित्तावतारा-
र्थं वर्णयित्वाऽवतेनतौ इति हासैः पवित्रार्थैः पुनरत्रैव निंदितौ अन्यथा घोरसंसारबंधहेतू जनस्य तौ वर्णयेत् सकथं विद्वान् महाकारुणिको मुनिरि-
ति १२ श्रीहरिकथामतिप्रवेशस्य फलमाह सा कथामतिर्वा अन्यत्र ग्राम्यस्तरवेततः किमत आह हरेरिति १३ एवं स्मृतायां कथायां येन रमंते तान् शोच-
ति शोच्यायेतेषामपि शोच्यांश्च तत्राविदो भारततात्पर्यानि भिज्जान् शोच्यान् येऽपि ज्ञात्वा हरेः कथायां विमुखास्तान् तेषामपि शोच्यानितियोज्यम् अ-
निमिषः कालो येषामाशुः क्षिपति अत्रैव हेतुः रथैव वाद्गतिस्मृतयो वाग्देहमनो व्यापारा येषाम् १४

तत्तस्मादेकौषारव अस्य विश्वस्य शिवाय कथासु सारभूतां हरेः कथामेवोद्धृत्य नः कीर्तय यथा पुष्पेभ्यो मधुमधुप उद्धरति तद्वदुद्धृत्य १५ विशेष
तः श्रीकृष्णकथा कथनीयेत्याशयेनाह स इति यो विश्वसर्गोद्यर्थे पूर्वगृहीतशक्तिः स एव पुरुषेषु कृतावतारः सन् पुरुषानतिक्रम्य वर्तमानानि वा
निचकार तानि विस्तराद् १६ पुंसां निःश्रेयसमेवार्थः प्रयोजनं तेन हेतुना पृष्टः १७ बहुमानमेवाह साध्विति पंचभिः अधोऽक्षज एवात्मानो य-
स्य तस्यात्मनः स्वस्य कीर्तिच प्रसंगाद्वितन्वता १८ हरिर्यद्गृहीतः एतच्चित्रं न भवति कुतः बादरायणवीर्यजे १९ ननु तर्हि कथं शूद्रत्वं कथंच लोका-
नुग्राहकत्वं तत्राह मांडव्यशापादिति भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य क्षेत्रे क्षेत्रत्वेन स्वीकृतायां भजिष्यायां दास्यां यम एव त्वं जातोऽसि २० किंच भवानि-

तदस्य कौषारवशमदातुर्हरेः कथामेव कथासु सारम् उद्धृत्य पुष्पेभ्य इवार्तबंधो शिवाय नः कीर्तय तार्थकीर्तेः १५
स विश्वजन्मस्थिति संयमार्थं कृतावतारः प्रगृहीतशक्तिः चकार कर्माण्यतिपुरुषाणि यानीश्वरः कीर्तय तानि मह्यम्
१६ श्रीशुक उवाच स एव भगवान् पृष्टः क्षत्राकौषारविमुनिः पुंसां निःश्रेयसार्थेन तमाह बहुमानयन्
१७ मैत्रेय उवाच साधुपृष्टत्वा साधौ लोकान् साध्वनुगृह्यता कीर्तिवितन्वता लोके आत्मनोऽधोऽक्ष
जात्मनः १८ नैतच्चित्रं त्वयि क्षत्तर्वादरायणवीर्यजे गृहीतोऽनन्यभावेन यत्नया हरिरीश्वरः १९ मांडव्यशापाद्
गवान् नृजा संयमनो यमः भ्रातुः क्षेत्रे भजिष्यायां जातः सत्यवतीकृतात् २० भवान् भगवतो नित्यं संमतः सानुग
स्य च यस्य ज्ञानोपदेशाय मादिशद् गवान् व्रजन् २१ अथ ते भगवल्लीलायोगमायो पण्डिताः विश्वस्थित्युद्-
वांतार्थावर्णयाम्यनु पूर्वशः २२ भगवानेक आसेदमग्र आत्मात्मनां विभक्तः आत्मेच्छानुगतावात्मानानामस्य
पलक्षणः २३

तिकुतः यस्य तव ज्ञानोपदेशाय मादिशद् गवान् चकारात्स्वयमपि स्मृत्यैवोपदिष्टवानिति २१ विश्वस्थित्यादयः अर्था
विषयायासां ताः २२ तत्र सृष्टिलीलां वर्णयितुं ततः पूर्वावस्थामाह इदं विश्वमये सृष्टेः पूर्वपरमात्मा भगवानेक एव आस आसीत् आत्मनां-
जीवानाम् आत्मास्वरूपं विभक्तः स्वामी च नान्यत् द्रष्टृदृश्यात्मकं किंचिदासीत् कारणात्मना सत्वेऽपि पृथक् प्रतीत्यभावादित्याह अनानाम-
त्कपलक्षणः नानाद्रष्टृदृश्यादिसतिभिर्नोपलक्ष्यत इति तथा यद्वा अकारप्रश्लेषं विनैवायमर्थः यः सृष्टौ नानामतिभिरुपलक्ष्यते सतदा एक ए-
वासीदिति कुत आत्मेच्छामाया तस्या अनुगतौ लये सति यद्वा आत्मन एका कित्वेन अवस्थानेच्छायामनुवृत्तायामित्यर्थः २३ ७ ७

तत्र प्रथमं मायोद्भवप्रकारमाह दृष्ट्याम् सर्वे द्रष्टा सन् दृश्यं नापश्यत् येनः स एकराट् एक एव तदा प्रकाशते तदा आत्मानमसंतमिव मेने दृ-
श्याभावे दृष्टृत्वाभावात् तदा ह सताः मायाद्याः शक्तयो यस्य सः न त्वसंतमेव मेने येनः असता दृक्चिच्छक्तिर्यस्येति २४ सावेदृष्टदृश्या-
नुसंधानरूपा सदसदात्मिका कार्यकारणरूपा यद्वा सत् दृश्यमसत् अदृश्यमात्मस्वरूपं च तयोरात्मा यस्याः तदुभयानुसंधानरूपत्वात्
२५ कालवृत्त्या कालशक्त्या गुणमय्यां क्षमिता गुणायाम् अधोऽक्षजः परमात्मा आत्मांशभूतेन पुरुषेण प्रकृत्यधिष्ठातृरूपेण वीर्यं चि-
दाभासमाधत्त वीर्यवान् चिच्छक्तियुक्तः २६ कालपेरितादव्यक्तान्मायातः तत्त्वं पदं परित्यज्य महत्तोलक्षणम् अतः पुल्लिङ्गनिर्देशो विज्ञानात्मेति स-
त्वप्रधानत्वात्त्यदेहस्थं विश्वमुच्चून्य बीजगतमंकुरादि रूपं रक्षामिव व्यंजनं व्यंजयन् प्रकाशयन् यतोऽसौ तमो नुदतीति तमो नुदः तदुक्तं सात्वतं

सवा एष तदा द्रष्टानापश्यदृश्यमेकराट् मेने संतमिवात्मानं सतशक्तिरसतदृक् २४ सावा एतस्य संद्रष्टुः शक्तिः स-
दसदात्मिका सायानाममहाभाग ययेदं निर्ममे विष्णुः २५ कालवृत्त्या तु मायायां गुणमय्यां अधोऽक्षजः पुरुषेणात्मभू-
तेन वीर्यमाधत्त वीर्यवान् २६ ततोऽभवन्महत्तत्त्वमव्यक्तात्कालचोदितात् विज्ञानात्मा त्मादेहस्थं विश्वं व्यंजनं तमो-
नुदः २७ सोऽप्यंशगुणकालात्मा भगवद्दृष्टिगोचरः आत्मानं व्यकरोदात्मा विश्वस्यास्य सिसृक्षया २८ महत्तत्त्वा-
द्विकुर्वाणा दहतत्त्वं व्यजायत कार्यकारणकर्त्रात्मा भूतेन्द्रियमनोमयः २९ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा
अहतत्त्वाद्विकुर्वाणा न्मनो वैकारिकादभूत् ३० वैकारिकाश्च ये देवा अर्थाभि व्यंजनं यतः तैजसानां द्रियाण्येव
ज्ञानकर्ममयानि च तामसो भूतसूक्ष्मादिर्यतः खं लिङ्गमात्मनः ३१

त्रे विष्णोस्तत्रीणि रूपाणि पुरुषास्त्यान्यथो विदुः प्रथमं महतः स्रष्टुर्द्वितीयं

खंडसंस्थितम् तृतीयं सर्वभूतस्थं तानि ज्ञात्वा विमुच्यत इति २७ अहंकारोत्पत्तिमाह सार्धाभ्यां सोऽपीति अंशश्चिदाभासो निमित्तं गुणानुपादानम् का-
लः क्षोभकः तदात्मा तदधीनः भगवान् सर्वाध्यक्षस्तद्दृष्टिगोचरः सन् स्वयमात्मानं व्यकरोत् रूपांतरमनयत् २८ अहंकारस्य लक्षणमाह कार्यमधिभू-
तं कारणमध्यात्मं कर्तृ अधिदैवम् तेषामात्मा आश्रयः अत्र हेतुः भूतेन्द्रियमनोमयः तद्विकारवान् मन इति देवानामुपलक्षणम् २९ एतदेव विभागतः
प्रपंचयति वैकारिक इत्यादिना वैकारिकः सात्विकः तैजसो राजसः देवाश्च वैकारिकाः सात्विकाहंकारकार्यभूता इत्यर्थः यतः येभ्यः इन्द्रियाधिष्ठातृभ्यः
अर्थाभि व्यंजनं शब्दादिप्रकाशो भवति ३० तैजसान्येवेत्यन्वयः ज्ञानेन्द्रियाणां ज्ञानमयानां सात्विकत्वशंकाभाभूदित्येवकारः तामसो भूतसूक्ष्मस्य श-

वदस्यादिः कारणम् यतः शब्दात्स्वमाकाशोभवति आत्मनोऽलिङ्गं स्वगुणशब्दरूपेण प्रकाशकं हृदयाकाशतया वा यद्वा लिङ्गं शरीरमाकाशशरीरं
 ब्रह्मेति श्रुतेः ३१ नभसः स्वस्मात् अनुसृतमुद्धूतं स्पर्शविकुर्वत् रूपांतरं नयत् अनिलं वायुमेवं सर्वत्र तन्मात्रद्वारा भूतोत्पत्तिरिति ज्ञातव्यम् ३२
 नभसा सहितः स्वयं चोरुबलान्वितः ततो ज्योतिस्तोजः लोचनं प्रकाशकम् ३३ ३४ ३५ हेमव्यविदुरपाठांतरे भाव्यं कार्यं यद्यदवरमवरं कार्यं तेषां
 कार्याणां परैः कारणैरनुसंसर्गात् यथा संख्यं यथा क्रममुत्तरोत्तरमधिकान् गुणान् विदुः तथा हि नभसः शब्द एव गुणः अन्यान्वयाभावात् वा-
 योस्तस्पर्शः आकाशान्वयात् शब्दश्च एवं तेजसस्तैत्वरूपं च अंभसस्तानिरसश्च मत्स्याः सर्वे ३६ देवामहदाद्यभिमानिनः विष्णोः कला अंशाः
 काललिङ्गं विवृतिः मायालिङ्गं विक्षेपः अंशालिङ्गं चेतना तानि विद्यंते येषु अतः समलेन नानात्वात् परस्परासंबंधात् स्वक्रियायां ब्रह्मांडरचनाया

कालमायांशयोगेन भगवद्दीक्षितं नभः नभसोऽनुसृतं स्पर्शविकुर्वन्निर्ममो निलम् ३२ अनिलोऽपि विकुर्वाणो नभ-
 सोरुबलान्वितः ससर्जरूपतन्मात्रं ज्योतिर्लोकस्य लोचनम् ३३ अनिलेनान्वितं ज्योतिर्विकुर्वन्परवीक्षितम् आ-
 धत्तांभोरसमयं कालमायांशयोगतः ३४ ज्योतिषां भोऽनुसंसृष्टं विकुर्वद्ब्रह्मवीक्षितम् महीगंधगुणामाधात् कालमा-
 यांशयोगतः ३५ भूतानां नभआदीनां यद्यद्ब्रह्मवरावरम् तेषां परानुसंसर्गात् यथा संख्यं गुणान्विदुः ३६ एते देवाः
 कलाविष्णोः कालमायांशलिंगिनः नानात्वात् स्वक्रियाऽनीशाः प्रोचुः प्रांजलयो विष्णुम् ३७ देवा ऊचुः नमाम
 ते देवपदारविंदं प्रपन्नतापोपशमातपत्रम् यत्तु मूलकेताय तपो जसोरुसंसारदुःखं बहिरुत्क्षिपंति ३८ धातर्यदस्मि
 न्भवद्दशजीवास्तापत्रयेणोपहतानशर्म आत्मलभंते भगवंस्तवाधिच्छायां सविद्यामत आश्रयेम ३९

मनीशाः अशक्ताः संतो विष्णुं परमेश्वरं प्रोचुः ३७ मिथः स्पर्धिष्वावो देवान् मिलंतः परस्परम् विश्वकर्मण्यनीशानानिर्विण्णा हरिमीडिरे प्रप-
 न्नानां तापोपशमे आतपत्रं च तत्र हेतुः यस्य पदारविंदस्य मूलं तलं केत आश्रयो येषां ते संसारदुःखं बहिर्दूरत उत्क्षिपंति परित्यजंति य-
 था पांथाः स्वगृहं प्राप्य मार्गममिव ३८ अमं विनिवेदयंत आहुः हे धातः पितर्यद्यस्मात् भवे संसारे आत्मन् आत्मनि संबोधनं वा शर्म स्वरं-
 भूते यदिति पाठे यस्यादभजनं विना शर्म न लभंते ननु ज्ञानादज्ञानकृतस्तापो निवर्तते किं भदं धिच्छाया श्रयणेन तत्राहुः सविद्यां तदाश्रयणमेव
 विद्याप्रापकमित्यर्थः ३९

ननु दो-
२

अज्ञातस्याश्रयणायोगात्तज्ज्ञानसाधनमाहुः मार्गति अन्येषांति यत्तत्तौ र्थपदस्तवपदं च यं प्रपन्नाः कैर्मार्गतिच्छंदः सपणैः वेदपक्षिभिस्तैवेव
मुखपदं नीडं येषां यथापक्षिणो नीडादुद्गतास्ततस्ततः परिभ्रम्य पुनस्तत्रैव विशंतितथा वेदा अपित्वत्त उद्गतास्त्वय्येव पर्यवस्यंति अतो वेदानां
श्रित्यत्वं तदं मृगयंत इति विविक्ते असंगे मनसि किंच अधमर्षमघनाशकमुदमुदकं यासां सरितां तां स्रवरायाः गंगायाः पदसुद्गमस्थानम् अतो गं-
गा मनुसेवमाना अपितदुद्गमस्थानं त्वत्पदं प्राप्नुवतीत्यर्थः ४० ननु विषया कृष्टचित्तानां कुतस्तदन्वेषणं तत्राहुः यत्तच्छ्रद्धया हृदये अवधा च ध्यात्वा
वैराग्यं बलं यस्य तेन ज्ञानेन धीरा भवंति सरागे चित्ते ध्यानमेव कुतः श्रद्धया श्रवणा पूर्विकया भक्त्या च संमृज्यमाने संशोध्यमाने ४१ भक्तानुग्रहं स्म-
रंत आहुः विश्वस्येति ४२ अंतर्यामितयानित्यं सन्निहिते अनर्थकं व्रजनमित्याशंक्याहुः यदिति सानुबंधे सोपकरणे असति तुच्छे पुन्यं स्वदेहे एव

अ-
५

मार्गति यत्ते मुखमङ्गनीडैश्छंदः सपणै र्क्षयो विविक्ते यस्याधमर्षोदसरिद्वारायाः पदं पदं तीर्थपदः प्रपन्नाः ४० य-
च्छ्रद्धया श्रुतवत्यान् भक्त्या संमृज्यमाने हृदये वधाय ज्ञानेन वैराग्यबलेन धीरा व्रजे मन्तत्तं घिसरो जपीठम् ४१ विश्व-
स्य जन्मस्थिति संयमाये कृतावतारस्य पदां व्रजंते व्रजे मसर्वेशरणं यदीशस्मृतं प्रयच्छत्यभयं स्वपुंसाम् ४२ यत्सानुब-
धेऽसति देहगेहे ममाहमित्यूहदुराग्रहाणाम् पुंसां सुदूरं वसतोऽपि पुन्यं भजे मन्तत्ते भगवन् पदाब्जम् ४३ तान्वा अस-
हृत्तिभिरक्षिभिर्ये पराहृता तं मनसः परेश अथोन पश्येत्कुरुगायनूनयेते पदन्यासविलासलक्ष्म्याः ४४ पानेन ते देव-
कथा सुधायाः प्रहृष्ट भक्त्या विशदाशयाये वैराग्यसारं प्रतिलभ्य बोधं यथां जसाः न्वीयुरकुंठधिष्ण्यम् ४५

वसतोऽपि यत्सुदूरं दुष्प्रापम् ४३ ननु यदि हृदि स्थस्यापि पदाब्जं केषांचित्सुदूरं तर्हि अन्येषां मपि तथैव स्यात् अविशेषां दित्याशंक्याहुः तानि
ति असहृत्तिभिर्बहिर्मुखैः अक्षिभिरिन्द्रियैः पराहृतं दूरमपहृतं मन्तस्थं मनोयेषां ते अथो अतएव ते नूनं तान्न पश्यंति वै प्रसिद्धम् कुतः पुनस्तेषां
तत्संगः स्यात्कानू ते तव पदन्यासो गमनं तस्य विलासो विभ्रमः तस्य लक्ष्मीः शोभा तस्याः येलल्लीला कथादिभिः शोभमानस्तान् लब्धुं तानित्य-
र्थः पथ इति लक्ष्यान् इति च पाठे त्वत्पदन्यासविलासो लक्ष्यो येषां तान् पथस्त्वन्मार्गभूतान् सतः मार्गान्वा श्रवणादीन् पश्यंतीत्यर्थः यद्वा ये एवं
भूता भागवताः ते तानुन्मत्तान् नूनं नैव पश्यंतीति अन्वयः सत्संगाभावेन हरिकथा श्रवणाभावाद् हृदि स्थितमपि तेषां सुदूरमिति भावः ४४ एत-
देव स्फुटयंति पानेनेति द्वाभ्याम् वैराग्ये सारो बलं यस्य बोधस्य तं लब्ध्वा अन्वीयुः प्राप्नुयुः अकुंठधिष्ण्यं वैकुंठलोकम् ४५

१२

आत्मनिसमाधिर्मनःस्थैर्येणैवयोगउपायः तस्यबलेनज्ञानयोगतः श्रमेणमोक्षःसत्संगतः स्वकथाश्रवणादिनाखनायासेनैव अहंममतावि
 दानांतुकथंचिदितिभावः ४६ तदेवंस्तत्त्वाप्रार्थयंतेचतुर्भिः तत्तस्मात्तद्देवाद्यतेत्वदीयावयंयस्माच्छोकानांसिसृक्षयात्वयाऽनुसृष्टाः क्रमेण
 उत्पादिताः त्रिभिरात्मभिः सत्त्वादिस्वभावेरतएवविरुद्धस्वभावत्वात्विमुक्ताःसंतः यदर्थेसृष्टाः तत्स्वविहारतंत्रंत्वन्कीदोपकरणं ब्रह्मांडंतेतुभ्यं
 प्रतिहर्तवेप्रतिहर्तुंसमर्पयितुंनशक्नुमः अतस्त्वंनः स्वचक्षुःपरिदेहीतित्रयाणांश्लोकानांचतुर्थेनान्वयः ४७ अस्माभ्यर्थमेवप्रपंचयितुंकार्यस्या
 तिवैचित्र्यमाहुः भोअजकालेतत्तदवसरेबलिंभोगंयावत्साकल्येनतेतुभ्यंहरामसमर्पयामयथायेनप्रकारेणअन्नमदामभक्षयामेत्यनेनान्न
 मात्रंचास्माकमेश्वर्येणतुभोगस्तवैवेत्यक्तम् उपयेषांतवचास्माकंचयत्रस्थित्वाइमेजीवाः अनूहाःअप्रत्यूहाःनिर्विघ्नाःयद्वा अनूहाःअवित

तथाऽपरेचात्मसमाधियोगबलेनजित्वाप्रकृतिंबलिष्ठाम् त्वामेवधाराःपुरुषंविशंतितेषांश्रमःस्यान्नतुसेवयाते
 ४६ तत्तेवयंलोकसिसृक्षयाऽद्यत्वयानुसृष्टास्त्रिभिरात्मभिःस्म सर्वविमुक्ताःस्वविहारतंत्रंनशक्नुमस्तत्प्रतिह
 र्तवेते ४७ यावद्बलितेजहरामकालेयथावयंचान्नमदामयत्र यथोभयेषांतइमेहिलोकाबलिंहरंतोन्नमदंत्यं
 नूहाः ४८ त्वंनःसुराणामसिसान्वयानांकूटस्थआद्यःपुरुषःपुराणः त्वंदेवशक्त्यागुणकर्मयोनौरेतस्त्वजायांक
 विमादधेऽजः ४९ ततोवयंसत्सुखायदर्थैवभूविमात्मनूकरवामकिंते त्वंनःस्वचक्षुःपरिदेहिशक्त्यादेवक्रिया
 र्थेयदनुग्रहाणाम् ५० इतिश्रीभागवतमहापुराणेतृतीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५

र्काः निःसंशयाइत्यर्थः तथाचश्रुतिः ताएनमब्रुवन्नायतनंनःप्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठिताअन्नमदामेति ४८ अवश्यंचत्वयाऽस्माकमे
 षांचकार्योपाधीनांजीवानांवृत्तिः परिकल्पनीयाजनकत्वादित्याहुः नोऽस्माकंसान्वयानांसकार्याणाम् यद्वा अन्वेतीत्यन्वयः कारणंतत्स
 हितानांत्वमेवाद्यःकारणम् अत्रहेतवः कूटस्थः अविक्रियःपुरुषः अधिष्ठातापुराणःपुरातनः एतदुपपादयंति त्वमिति हेदेव अजए
 वत्वंगुणानांसत्त्वादीनांकर्मणांजन्मादीनांचयोनौकारणभूतायांशक्त्यामायायांप्रथमंरेत आदधेनिहितवानसीत्यर्थः कीदृशंकिंवसर्व
 जंसहत्तत्त्वस्वरूपम् ४९ तथाहेआत्मनूदेवसत्सुखामहदादयोवयंयदर्थैवभूविमतकिंतेकार्यंकरवामसृष्टिमितिचेत्तत्राहुः तर्हि नोस्मा
 कंत्वंस्वचक्षुःस्वीयंज्ञानंशक्त्यासहपरिदेहिप्रयच्छयस्मात्त्वत्तएवानुग्रहोयेषांतेयदनुग्रहास्तेषामस्माकंक्रियाऽर्थः इयानेवएतावाननुग्र
 होयेषामित्येकंवापदम् त्वदीयज्ञानक्रियाशक्तिभ्यामेववयंसृष्टौक्षमानान्यथेत्यर्थः ५० इतितृतीयेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५

षष्ठेतैरीश्वराविष्टैः सृष्टिमाहविराट् तनोः अधिदेवादिभेदं च तत्रैव भगवत्कृतम् १ स्वशक्तीनां महदादीनामसमेत्य अमिलित्वासतीनां स्थितानां प्रसक्तं लोकतंत्रं विश्वरचनायासाम् यद्वा प्रसक्तजीवोपकरणानांगतिस्थितिं दृष्ट्वा आविशदित्युत्तरेणान्वयः १ कालेन संज्ञा उद्बोधोयस्याः कलयति क्षोभयति स्वकार्याणीति वा कालसंज्ञा प्रकृतिः तांशक्तिं प्रकृत्या सह प्रवेशात् त्रयोविंशतितत्त्वानां मित्युक्तं मंतर्गम्यतया प्राविशत् २ चैष्टारूपेण क्रियाशक्त्या कर्मतेषां क्रियासु जीवानामदृष्टं वा ३ प्रबुद्धं कर्म क्रियाशक्तिर्यस्य स त्रयोविंशतेर्गणः दैवेनेश्वरेण प्रेरितः मात्राभिः अंशैः अधिपुरुषं विराट् देहम् ४ जननमेवाह परेण ईश्वरेण विश्वसृजां तत्त्वानांगणः मात्रया च क्षोभपरिणतः न सर्वात्मना यस्मिन् लोकाः स्थिताः ५ स पुरुषो योऽधिपुरुष इत्युक्तः आंडकोशो ब्रह्मांडमध्ये सर्वैः सत्त्वै रनुशयीभिर्जीवैः सहितः ६ गर्भः कार्यरूपो विराट् देवशक्तिर्ज्ञानशक्तिस्तया ए

अधिरुवाच इति तासां स्वशक्तीनां सतीनामसमेत्यसः प्रसक्तलोकतंत्राणां निशम्य गतिमीश्वरः १ कालसंज्ञां तदा देवीं विभ्रच्छक्तिमुरुक्रमः त्रयोविंशतितत्त्वानांगणं युगपदाविशत् २ सोऽनुप्रविष्टो भगवान् चैष्टारूपेण तंगणम् भिन्नं संयोजयामास सक्तं कर्म प्रबोधयन् ३ प्रबुद्धं कर्म दैवेन त्रयोविंशतिको गणः प्रेरितो जनयत्स्वाभिर्मात्राभि रधिपुरुषम् ४ परेण विशतास्वस्मिन् मात्रया विश्वसृग्गणः क्षोभान्योऽन्यमासाद्य यस्मिन् लोकाश्चराचराः ५ हिरण्मयः स पुरुषः सहस्रपरिवत्सरान् आंडकोश उवासाप्सु सर्वसत्त्वोपबृंहितः ६ सर्वै विश्वसृजांगर्भो देवकर्मत्प्रशक्तिमान् विवभाज्यात्मनात्मानमेकधा दशधा त्रिधा ७ एष ह्यशेषसत्त्वानामात्मा शः परमात्मनः आद्यो वतारो यत्रासौ भूत-
ग्रामो विभाज्यते ८ साध्यात्मः साधिदैवश्च साधिभूत इति त्रिधा विराट् प्राणो दशविध एकधा हृदयेन च ९ स्मरन् विश्वसृजामीशो विज्ञापितमधोक्षजः विराजमतपत्त्वेन तेजसैषां विवृत्तये १०

कथा हृदयावच्छिन्नचैतन्यरूपेण कर्मशक्तिः क्रियाशक्तिः तथा दशधा प्राणरूपेण प्राणादयः पंचनागः कूर्मश्च कलौ देवदत्तो धनंजयः इत्येते पंचैवं च त्रिभेदेन दशविधः प्राणः आत्मशक्तिभोक्तृशक्तिस्तया अध्यात्मादिभेदेन त्रिधात्मानं विभक्तं कृतवान् ७ एवं विभागसामर्थ्या यतस्योत्कर्षमाह एष हीति अशेषसत्त्वानां प्राणिनामात्मा व्यष्टीनां तदंशत्वात् अंशो जीवः अवतारलोक्तिः तस्मिन्नारायणाविर्भावाभिप्रायेण ८ पूर्वश्लोकार्थं विवृणोति साध्यात्मः अध्यात्मानां द्विधा णितत्सहितः विराडिति सर्वत्र ९ अध्यात्मादिभेदं प्रपंचयितुमाह स्मरन्निति विज्ञापितम् यावद्बलितेजहरामेत्यादिस्वेन तेजसा चिच्छत्तया अतपत् एवं करिष्यामीत्यालोचितवान् यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेः विवृत्तये विविधवृत्तिलाभाय १०

मेमत्तः शृणु ११ आयतनान्येवाह तस्याग्निरित्यादिचतुर्दशभिः आस्यं निभिन्नम् पृथक्कृत्वा तं पदं स्वस्थानम् स्वांशेन स्वशक्त्या वाचा सह विशत्
 असौ जीवः वक्तव्यं प्रतिपद्यते शब्दमुच्चारयतीत्यर्थः सर्वत्रयं निभिन्नं तदधिष्ठानमग्न्यादिप्रथमां तमधिदैवम् वागादीन्द्रियं तृतीयां तमध्यात्मं
 प्रतिपत्तव्यमधिभूतम् १२ हरेः विराजः १३ १४ लघु आदित्यः १५ प्राणेनेति प्राणवद्देहव्यापिना ल्वगिन्द्रियेणेत्यर्थः १६ शब्दसिद्धिज्ञानम् १७
 लवचंचर्मोषधीः ओषधयः ल्वगिन्द्रियस्यैव स्थानभेदेन विषयद्वयंकंडूः स्पर्शश्च तत्र चायं नामभेदो देवताभेदश्चेति द्वितीयस्कंध एव व्याख्यात
 म् १८ कः प्रजापतिः १९ २० स्वः पतिः स्वर्गस्य पतिः वार्तया क्रयविक्रयादिशक्त्या वृत्तिं जीविकाम् २१ २२ विक्रियां संकल्पादिरूपां २३

अथ तस्याभितप्तस्य कतिचायतनानिह निरभिद्यंत देवानां तानि मे गदतः शृणु ११ तस्याग्निरास्यं निभिन्नं लोकपा-
 लो विशत्पदम् वाचा स्वांशेन वक्तव्यं ययासौ प्रतिपद्यते १२ निभिन्नं तालुवरुणो लोकपालोऽविशत् हरेः जिह्वायांऽशे
 न चरसंययासौ प्रतिपद्यते १३ निभिन्ने अश्विनौ नासे विष्णोरा विशत्पदम् घ्राणेनांशेन गंधस्य प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १४
 निभिन्ने अक्षिणाल्लालो लोकपालोऽविशत् द्विषोः चक्षुषांऽशेन रूपाणां प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १५ निभिन्नायस्य चर्मोणि
 लोकपालो निलो विशत् प्राणेनांशेन संस्पर्शयेनासौ प्रतिपद्यते १६ कर्णावस्य विनिभिन्नौ धिष्यंस्व विविशत् दिशः श्रो
 त्रेणांशेन शब्दस्य सिद्धयेन प्रपद्यते १७ लवचमस्य विनिभिन्नां विविशत् धिष्यमोषधीः अंशेन रौमभिः कंडूयैरसौ प्रति
 पद्यते १८ मैदुंतस्य विनिभिन्नं स्वधिष्यं कंडुपा विशत् रेतसांशेन येनासा चानंदं प्रतिपद्यते १९ गुदं पुंसो विनिभिन्नं मि
 त्रोलोकेश आ विशत् पायुनांशेन येनासौ विसर्गं प्रतिपद्यते २० हस्तावस्य विनिभिन्ना विद्रुः स्वः पतिरा विशत् वार्तयांऽ
 शेन पुरुषो यया वृत्तिं प्रपद्यते २१ पादावस्य विनिभिन्नौ लोकेशो विष्णोरा विशत् गत्या स्वांशेन पुरुषो यया प्राप्य प्रपद्यते
 २२ हृदयंचास्य निभिन्नं चंद्रमा धिष्यमा विशत् मनसांशेन येनासौ विक्रियां प्रतिपद्यते २३ आत्मानंचास्य निभिन्न
 मभिमानो विशत्पदम् कर्मणांशेन येनासौ कर्तव्यं प्रतिपद्यते २४ सत्त्वंचास्य विनिभिन्नं महान् धिष्यमुपा विशत् चि
 त्तोऽंशेन येनासौ विज्ञानं प्रतिपद्यते २५ शीष्णाऽस्य दौर्धरापद्भारं वनाभिरुदपद्यत गुणानां वृत्तयो येषु प्रतीयंते सारा

दयः २६ आत्मानमहंकारम् अभिमन्यते अनेनेत्यभिमानोरुद्रः कर्मणा अहं वृत्त्या कर्तव्यमिति क्रियाम् २४ सत्वमिति बुद्धिचित्तयोर
 भेदेन निर्देशः महानिति ब्रह्माचित्तेन चेतनया २५ त्रिलोकोत्पत्तिमाह शीष्णा इति वृत्तयः परिणामाः २६ ७२ ७३

एतदेवप्रपंचयतिहाम्याम् आत्यंतिकेनउज्जितेनपणेव्यवहारेपणंतेयागादिनाव्यवहरंतीतिपणयोमनुष्याः ताननुयेतदुपाकरणभूताः येगवाद
यस्तेऽपिधरांप्रपेदिरे २७ तृतीयंतमः तदीयेनतामसेनउभयोर्द्यावापृथिव्योरंतरंमध्यंव्योमअंतरिक्षंतदेवभगवतोनाभिः तामाश्रिताः रुद्रपार्षदां
रुद्रस्यपार्षदानांभूतादीनांगणाः २८ अवर्ततप्रवृत्तम् ब्रह्मवेदः यस्तून्मुखत्वात् सुखोद्भवत्वात् वर्णानांसुरव्यः सुखमिवप्रथमः गुरुश्चाभूत्
सोऽपिसुखतोवर्ततेत्यनुषंगः अध्यापनादिनाब्राह्मणस्यवेदोवृत्तिः तयावृत्त्यासहब्राह्मणोसुखतोजातइत्यर्थः एवमुत्तरत्रवर्णत्रयेपिज्ञातव्यम्
२९ क्षत्रंपालनरूपावृत्तिः तत्क्षत्रमनुव्रतः अनृसूतः क्षत्रियोपिबाहुभ्योवर्ततइत्यर्थः तदनुव्रतत्वमेवाहयइति पौरुषः पुरुषस्यविष्णोरंशः कं

आत्यंतिकेनसत्त्वेनदिवंदेवाः प्रपेदिरे धरांरजःस्वभावेनपणयोयेचताननु २७ तार्तीयेनस्वभावेनभगवन्नाभिमा
श्रिताः उभयोरंतरंव्योमयेरुद्रपार्षदांगणाः २८ सुखतोवर्ततब्रह्मपुरुषस्यकुसुद्वह यस्तून्मुखत्वाद् वर्णानांसुरव्योऽभू
द्ब्राह्मणोगुरुः २९ बाहुभ्योवर्ततक्षत्रं क्षत्रियस्तदनुव्रतः योजातस्त्रायतेवर्णान्पौरुषः कंदकक्षतात् ३० विशोवर्ततत
स्योर्वोर्लोकवृत्तिकरीर्विभोः वैश्यस्तदुद्भवोवार्तानृणांयः समवर्तयत् ३१ पद्भ्यांभगवतो जज्ञे शुश्रूषाधर्मसिद्धये तस्यांजा
तः पुराशूद्रोयदृत्त्यातुष्यतेहरिः ३२ एतेवर्णाः स्वधर्मेणयजंतिस्वगुरुंहरिम् अद्भ्यस्त्वविशक्त्यर्थेयज्जाताः सहवृत्ति
भिः ३३ एतत्क्षत्तभगवतोदैवकर्मात्मरूपिणः कः अद्भ्यादुपाकर्तुयोगमायाबलोदयम् ३४ अथापिकीर्तयाम्यं
गयथामतियथाश्रुतम् कीर्तिहरेः स्वांसलकर्तुगिरमन्याभिधांसतीम् ३५

दकाश्चोरादयस्तेभ्यः यत्क्षतमुपद्रवस्तस्मात्त्रायतेरक्षति ३० विशः कृष्यादिव्यवसायाः लोकस्यवृत्तिकरीः जीविकाहेतवः तस्यविभोरू-
र्वाः प्रवृत्ताः तदुद्भवः ऊरुजः वार्तान्जीविकांयः स्ववृत्त्यासंपादितवान् ३१ तस्यांनिमित्तभूतायांयस्यवृत्त्याहरिः स्वयमेवतुष्यते ३२ यद्यस्मा
ज्जातः गुरुत्वाज्जनकत्वात् वृत्तिप्रदत्वाच्चहरेराराधनंतेषांपरोधर्मइत्यर्थः ३३ भोक्षत्तः दैवकर्मात्मरूपिणः कालकर्मस्वभावशक्तिमतः
भगवतोयोगमायाबलेनोज्जृम्भितमेतद्विराटरूपमुपाकर्तुंसाकल्येननिरूपयितुंकः अद्भ्यस्त्वात् इच्छेत् इच्छाऽप्यशक्यानिरूपणंतुदूरतइ-
त्यर्थः ३४ अंगविदुर अथापिहरेः कीर्तिकीर्तयामियथाश्रुतंगुरुसुखात् तदपिनसर्वात्मनाकिंतुयथामतिस्वमत्यनुसारेण अन्याभिधाह
रिव्यतिरिक्तार्थाभिधानंतयासतीमलिनांस्वीयांवाचंसलकर्तुपवित्रीकर्तुम् ३५

अज्ञात्वाऽपियथामतिकीर्तनेश्रवणेवा आवश्यकं कैवल्यमित्याह एकांततोलाभंनुनिश्चितमाहुः श्रुतेः श्रोत्रस्यउपाकृतायां निरूपितायाम् उपसं प्र
योगं संनिधावर्पणम् ३६ नत्वतीवज्ञानेनिर्बंधः कर्तव्यः ब्रह्मणोपिदुर्ज्ञेयत्वादित्याह आत्मनोहरेर्महिमायोगविपक्ष्याऽपिसंवत्सरसहस्रांतेऽपि
आदिकविनाब्रह्मणाऽपिकिमवसितः किंज्ञातः इतिकाकूत्तया एतावानितिनज्ञातएवेत्कृत्तम् ३७ यद्यस्मात्स्वयमपि आत्माहरिः आत्मवर्त्मस्वमा
यागतिमेतावदितिनवेद अनंतत्वात् ३८ अतोदुर्ज्ञेयत्वात्केवलंनमस्करोति एतदिति यस्यज्ञानायप्रवृत्तावाचोऽपिमनसासहतमप्राप्यैवव्यवर्त
तदुर्ज्ञेयत्वात् नकेवलंवाङ्मनसा अहमहंकारस्याधिष्ठातारुद्रोऽपिइमे इन्द्रियाधिष्ठातारोदेवाः अन्येच ३९ इतितृतीयस्कंधेटीकायांषष्ठः ६

एकांतलाभंवचसोऽनुपुंसांस्तुलोकमौलेर्गुणवादमाहुः श्रुतेश्चविद्वद्भिरुपाकृतायांकथासुधायासुपसंप्रयोगम्
३६ आत्मनोवसितोवत्समहिमाकविनादिना संवत्सरसहस्रांतेधियायोगविपक्ष्या ३७ अतोभगवतोमायामाधि
नामपिमोहिनी यत्स्वयंचात्मवत्मात्मानवेदकिमुतापरे ३८ यतोऽप्राप्यनिवर्ततेवाचश्चमनसासह अहंचान्यइमेदे
वास्तस्मैभगवतेनमः ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुकउवाच ए
वंब्रुवाणंमैत्रेयंद्वैपायनसुतोबुधः प्रीणयन्निवभारत्याविदुरःप्रत्यभाषत १ विदुरउवाच ब्रह्मन्कथंभगव
तश्चिन्मात्रस्याविकारिणः लीलयाचापियुज्येरन्निर्गुणस्यगुणाःक्रियाः २ क्रीडायामुद्यमोऽर्पस्यकामश्चिक्रीडिषाऽ
न्यतः स्वतस्तृप्तस्यचकथंनिवृत्तस्यसदान्यतः ३

सप्तमेसंशयच्छेदिप्रतिनंदमुनेर्वचः पुनःक्षत्राकृतानानाप्रश्नाः सम्यगुदीरिताः १ अथतेभगवल्लीलायोगमायोपबृंहिताइत्यादिनामा
यागुणैः लीलयाभगवान्सृष्ट्यादिकरोतीत्येवंब्रुवाणंभारत्याप्रार्थनारूपयाप्रीणयन्निवेति अभिप्रायाज्ञानेनाक्षेपात् १ निर्विकारस्यक्रिया
निर्गुणस्यचगुणाः कथंलीलयेत्कृत्तिः प्रयोजनाभावंपरिहरतिनवस्तुविरोधमितिभावः २ अर्पकवल्लीलाऽपिनयुज्यतेवैषम्यादित्याह उद्यम-
यतिप्रवर्तयतीतिउद्यमः अर्पकस्यक्रीडायांप्रवृत्तिहेतुः कामोऽस्ति अन्यतस्तवस्त्वंतरेणबालांतरप्रवर्तनेनवातस्यक्रीडेच्छाभवति ईश्वर
स्यतुस्वतस्तृप्तस्यकथंकामः अन्यतःसदानिवृत्तस्यच असंगाद्वितीयस्यकथमन्यतश्चिक्रीडिषेत्यर्थः ३
श्रीगोपालोक्तिजयते श्रीवामनोक्तिजयते

यच्चोक्तम् स्मरन्निश्वसृजामीशोविज्ञापितमधोक्षजइत्यादिना अविद्योपाधेर्जीवस्य भोगार्थमीश्वरः सृष्ट्यादिकरोतीति तदप्याक्षेप्तुमनुवदति
अस्माक्षादिति गुणमयी आत्मनो जीवस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वादिमोहोत्पादिकायामायातया सृष्टवान् तदुक्तं प्रथमे यया संमोहितो जीव आत्मानं त्रिगु
णात्मकम् परोऽपि मनुते नर्थं तत्कृतं चाभिपद्यत इत्यादिना अत्र च अतो भगवतो मायामायिनामपि मोहिनीति संस्थापयति पालयति प्रत्यभि
धास्यति प्रातिलोभ्येन तिरोहितं करिष्यति पाठांतरे प्रातिलोभ्येनात्मनि अभितो धारयिष्यति ४ एतच्च जीवस्याविद्याश्रयत्वे यदेतन्तु तत्संभवती
त्याह देशत इति योऽसौ देशादिभिरविलुप्तावबोध आत्मा जीवः ब्रह्मस्वरूपत्वात् सकथमजया अविद्याया युज्येत तत्र देशतो दीपप्रभाया इव लो
पो नास्ति सर्वगतत्वात् न कालतो विद्यत इव नित्यत्वात् नावस्थातः स्मृतिवत् अविभियत्वात् न स्वतः स्वभवत् सत्यत्वात् नान्यतः यदादिवत् अ

अस्माक्षाद्भगवान्निश्वंगुणमय्यात्ममायया तया संस्थापयत्येतद्भूयः प्रत्यभिधास्यति ४ देशतः कालतो योऽसाववस्थातः
स्वतोऽन्यतः अविलुप्तावबोधात्मासयुज्येताजया कथम् ५ भगवो नेक एवैषः सर्वक्षेत्रेष्ववस्थितः अमुष्य दुर्भगत्वं वा
कुशो वा कर्मभिः कुतः ६ एतस्मिन्मे मनो विद्वन्निवद्यते ज्ञानसंकटे तन्नः पराणुदविभोक्तमलं मानसं महत् ७ श्रीशु
क उवाच स इत्थं चोदितः क्षत्रातत्त्वजिज्ञासुना मुनिः प्रत्याह भगवच्चित्तः स्मयन्निवगतस्मयः ८ मैत्रेय उवाच
सेयं भगवतो माया यन्नयेन विरुध्यते ईश्वरस्य विमुक्तस्य कार्पण्यमुत बंधनम् ९ यदर्थेन विनाऽमुष्य पुंस आत्मविप
र्ययः प्रतीयत उपद्रुः स्वशिरश्छेदनादिकः १०

द्वितीयत्वात् एवमेतैर्यस्य बोधो न लुप्यते सकथमजया युज्येत अजान्नात्राविद्यैव
न माया तस्या अवबोधेन विरोधाभावात् ५ किंच ब्रह्मरूपत्वादेव जीवस्य संसारोऽपि न विद्यत इति आक्षिपति सर्वक्षेत्रेष्ववस्थितो भोक्ताऽपि व-
स्तुतो भगवानेव चिद्रूपत्वेन तद्व्यतिरेकाभावात् एवं च सति अमुष्य जीवस्य दुर्भगत्वमानंदादिभ्रंशः कर्मभिर्हेतुभूतैः कुशो वा कुतः कर्मसंबंधा
भावात् अन्यथा ईश्वरस्यापि तत्संगः स्यादिति भावः ६ अज्ञानमेव संकटं दुर्गतस्मिन् तत्मानसं कश्मलं मोहं पराणुद अपाकुरु ७ चोदितः
आक्षिप्तः स्मयन्निवप्रौढिमा विष्कुर्वन्निववस्तुतस्तुगतस्मयः ८ भगवतोऽचित्यशक्तेरीश्वरस्य सेयं माया नयेन तर्केण विरुध्यत इति यत् त-
र्कविरोधमेवानुवदति विमुक्तस्यैव पुंसोऽविद्याया बंधनं कार्पण्यं चेति ९ अत्रोदाहरणमाह यद्यथा अर्थेन शिरश्छेदादिना विनाऽपि उपद्र-
ष्टुः स्वप्नसाक्षिणः समेदं शिरश्छिन्नमित्यात्मविपर्ययः केवलं मृषैव प्रतीयते तद्वत् १०

तर्ह्यश्वरस्यापि किंन प्रतीयेत तत्राह यथा जले प्रतिबिंबितस्यैव चंद्रमसो जलोपाधिकृतः कं पादि धर्मो दृश्यते न त्वाकाशो स्थितस्य तथा अनात्मनो देहादेर्धर्मः असन्नपितदभिमानिनो द्रष्टुरात्मनो जीवस्यैव न त्वीश्वरस्येत्यर्थः ११ तन्निरुक्त्युपायमाह सर्वैरनात्मनो गुणः निवृत्तिधर्मेण वा सुदेवानु कं पातयात्तस्मिन् भक्तियोगः तेन तिरोधत्ते अदृश्यो भवति शनैरित्यनेन साधनानुसारेणोक्तम् १२ तर्हिसर्वानर्थनिवृत्तिः कदेत्यपेक्षायामाह यदेन्द्रियाणामुपरामो नैश्वर्यं कद्रष्टुरात्मनि अंतर्यामिरूपे अथ अनंतरमेव कृत्स्न क्लेशविलयमात्रे दृष्टांतः संसृप्तस्येवेति न तु पुनरुत्थाने १३ भक्तियोगेन क्लेशनिवृत्तिं दर्शयति अशेषेति गुणानामनुवादश्च श्रवणं च आत्मनि मनसि लब्ध्वा श्रवणकीर्तनापेक्षया स प्रेमध्याने किंपुन

यथा जले चंद्रमसः कं पादिस्तत्कृतौ गुणः दृश्यतेऽसन्नपि द्रष्टुरात्मनोऽनात्मनो गुणः ११ सर्वैरनिवृत्तिधर्मेण वा सुदेवानु कं पया भगवद्भक्तियोगेन तिरोधत्ते शनैरिह १२ यदेन्द्रियोपरामो अद्रष्टात्मनि परे हरौ विलीयंते तदा क्लेशाः संसृतस्यैव कृत्स्नशः १३ अशेषसंक्लेशशमं विधत्ते गुणानुवादः श्रवणं मुरारैः कुतः पुनस्तच्चरणारविंदपरागसेवारतिरात्मलब्ध्वा १४ विदुस्त्वाच संच्छिन्नः संशयो मत्तव सूक्तसिना विभो उभयत्रापि भगवन्मनो मे संप्रधावति १५ साध्येतद्वा वृत्तं विद्वन् आत्ममायायनं हरेः आपात्यपाथं निर्मूलं विश्वमूलं न यद्बहिः १६ यश्च मूढतमो लोके यश्च बुद्धेः परंगतः तावुभौ सुखमधेते किं श्यत्यंतरितो जनः १७

न्यायोक्तिः १४ उत्तरमभिनंदन्नात्मनः कृ

तार्थतामा विष्करोति संछिन्न इति षड्विः चिद्रूपत्वा विशेषेऽपि कथमीश्वरस्य जगत्कर्तृत्वादिकथं वा जीवस्य संसार इति यः संशयो ममासीत् स तव सूक्तं सोपपत्तिकं वाक्यमेवासिः खड्गस्तेन संछिन्नः अत इदानीं मे मनः उभयत्रापि ईश्वरस्वातंत्र्ये जीवपारतंत्र्ये च संप्रधावति सम्यक्प्रविशति एवं वा अविलुप्तावबोधरूपस्यात्मनः कथमविद्यया बंधः कुतो वा तन्निरुत्तिरिति संशयः उभयत्रेति बंधे मोक्षे चेत्यर्थः १५ यस्मात्त्वया साधु व्याहृतम् किंतु हरेः शक्तिर्या आत्ममाया जीवविषया तदयनं तदाश्रयमेतत् दुर्भागत्वादिकं भातीति यद्यस्मात्स्वशिरश्छेदादिवदपार्थम्यवस्तुभूतं मूलशून्यं च यस्मादस्य विश्वस्य मूलं स्वाज्ञानं विना बहिर्नास्ति १६ अल्पज्ञत्वात् पूर्वममसंशयो जात इत्याह यश्चेति मूढतमो देहाद्या सक्तः यश्च बुद्धेः प्रकृतेः परमीश्वरं प्राप्तस्तौ सुखं यथा भवति तथा एधेते जीवत इत्यर्थः संशयक्लेशाभावात् यस्तु सुखदुःखानुसंधानेन प्रपंचं जिहासति स्थानं दसंवेदनाभावाद्वा तुं न शक्नोति स तु किं श्यतीत्यर्थः १७

इदानीं लुप्तार्थोऽस्मीति यतस्त्वया संशयश्छिन्नः केवलं बाधितानु रतिरेवावशिष्टासाऽपि युष्मत्ससादान्निवर्तिष्यत इत्याह नात्मनः अनात्म-
नः प्रपंचस्य प्रतीतस्यापि अर्थाभावमर्थोऽत्र नास्ति किंतु प्रतीतिमात्रमिति युष्मच्चरणसेवयानिश्चित्यतां प्रतीतिमप्यहंपराणुदे अपनेष्यामीत्य-
र्थः १८ मधुद्विषः पादयोरतिरासः प्रेमोत्सवस्तोत्रः दुर्वारः स्वाभाविकः व्यसनं संसारमर्दयति नाशयतीति तथा १९ अहो दुर्लभं प्राप्तं मयेत्या-
ह दुरापा दुर्लभा वैकुण्ठस्य विष्णोस्तल्लोकस्य वावर्त्मसु मार्गभूतेषु महत्स्यत्रयेषु महत्सेवया हरिकथाश्रवणं ततो हरो प्रेमतेन च देहाद्यनुसंधान-
मपि निवर्तत इति तात्पर्यम् २० अर्थान्तरं प्रपुं तदुक्तमनुवदति त्रिभिः सृष्ट्वेति विकारैरिन्द्रियादिभिः सहितानि उद्भूत्य तदंशैर्विराजं सृष्ट्वा २१ प्रविष्ट-
स्य स्वरूपमाह यमिति विराजं विशिनष्टि यत्रेति ते इमे विश्वे सर्वे लोकाः सविकाशमसंकोचेन २२ प्राणादयः पंचनागादयः पंचेति एवं दशविधः इ-

अर्थाभावं विनिश्चित्य प्रतीतस्यापि नात्मनः तांचापि युष्मच्चरणसेवया हंपराणुदे १८ यत्सेवया भगवतः कूटस्थस्य
मधुद्विषः रतिरासो भवेत्तोत्रः पादयोर्व्यसनार्दनः १९ दुरापा द्यल्यतपसः सेवा वैकुण्ठवर्त्मसु यत्रोपगीयते नित्यं देव-
देवो जनार्दनः २० सृष्ट्वा ये महदादीनि सविकाराण्यनुक्रमात् तेष्वेविराजमुद्भूत्य तमनु प्राविशद्विभुः २१ यमाहु-
राद्यं पुरुषं सहस्रांश्चूराहुकम् यत्र विश्व इमे लोकाः सविकाशं समासते २२ यस्मिन्दशविधः प्राणः सैन्द्रियार्थैर्द्रि-
यस्त्रिचतुर्लये रितो यतो वर्णास्तद्विभूतीर्वदस्वनः २३ यत्र पुत्रैश्च पौत्रैश्च नसृभिः सह गोत्रजैः प्रजाविचित्राकृत-
य आसन्त्याभिरिदंततम् २४ प्रजापतीनां सपतिश्चिकूपेकान् प्रजापतीन् सर्गाश्चैवानुसर्गाश्च मनून् मन्वंतराधि-
पान् २५ एतेषामपि वंशांश्च वंश्यानुचरितानि च उपर्यधश्च ये लोका भूमेर्मित्रात्मजासते २६ तेषां संस्थां प्रमा-
णं च भूलोकस्य च वर्णय तिर्यङ्मानुषदेवानां सरीसृपपतत्रिणाम् वदनः सर्गसंब्यूहं गार्भस्वेदद्विजोद्भिदाम् २७

द्रियाणि च अर्थाश्च

इन्द्रियाणि चेति पुनरुक्तिस्तद्देवतालक्षणार्थात् सहितः सर्वोपबृंहकत्वात् प्राणस्य तत्साहित्यम् एवं त्रिविधः प्राणस्त्वये रित उक्तः तस्य विभूतीर्ब्र-
ह्माद्याः विसर्गशब्दवाच्याः २३ यत्र यासु इदं विश्वं ततं व्याप्तम् २४ एवमेतत्पुरापृष्टो मैत्रेयो भगवान् किलेति परीक्षित्य भोत्तरतया विदुरमैत्रेयसंवादः
प्रस्तावितः अतस्तानेव विदुरेण कृतान् प्रश्नानाह यावत्समाप्तिं प्रजापतीनां पतिर्ब्रह्मेत्यादीनां वर्णयेति वक्ष्यमाणेनान्वयः चिकूपे अकल्पयत् सर्गा-
न्वविधान् अनुसर्गान् तद्देवान् २५ हे मित्राया आत्मज २६ संस्थां संनिवेशं सर्गाणां संब्यूहं संविभागं गार्भस्वेदद्विजोद्भिदां गार्भजिराजुजाः स्वेदाच्च

द्राभ्यां च जाताः स्वेदद्विजाः उद्भिदश्च तेषाम् २७

सर्गादीनाश्रयंचसृजतः २८ रूपंलिंगंशीलमाचारः स्वभावः शमादिः ततः विकर्षणंविभागान् २९ वितानानि विस्तारान्नैकर्मस्यचज्ञानस्य त
दुपायस्यचसारस्यपथः मार्गान्तंत्रंचेत्यर्थः ३० पारखंडानांपंथाः प्रवृत्तिः तदेववैषम्यम् ३१ निमित्तान्युपायान्परस्पराविरोधेन ३२ ग्रहादी-
नांकालचक्रेसंस्थितिम् ३३ ३४ येनमार्गेणसंतुष्येत् येषामितियादृशानाम् ३५ अनापृष्टमपिअपृष्टमपियद्योग्यंवक्तव्यमितिभावः ३६ प्रति

गुणावतारैर्विश्वस्यसर्गस्थित्यप्ययाश्रयम् सृजतःश्रीनिवासस्यव्याचक्षोदारविक्रमम् २८ वर्णाश्रमविभागांश्च
रूपशीलस्वभावतः ऋषीणांजन्मकर्मादिवेदस्यचविकर्षणम् २९ यज्ञस्यचवितानानिनियोगस्यचपथःप्रभो नैकर्म
स्यचसारस्यतंत्रंचाभगवत्समृतम् ३० पारखंडपथवैषम्यंप्रतिलोमनिवेशनम् जीवस्यगतयोयाश्रयावतीर्गुणकर्म
जाः ३१ धर्मार्थकाममोक्षाणांनिमित्तान्यविरोधतः वार्तायादंडनीतेश्चश्रुतस्यचविधिंपृथक् ३२ श्राद्धस्यचविधिंब्र
ह्मन्पितृणांसर्गमेवच ग्रहनक्षत्रताराणांकालावयवसंस्थितिम् ३३ दानस्यतपसोवाऽपियच्चेष्टा पूर्वयोःफलम्
प्रवासस्थस्ययोधर्मोयश्चपुंसउतापदि ३४ येनवाभगवान्तुष्येद्धर्मयोनिर्जनार्दनः संप्रसीदतिवायेषामेतदारव्याहि
चानघ ३५ अनुव्रतानांशिष्याणांपुत्राणांचद्विजोत्तम अनापृष्टमपिब्रूयुर्गुरवोदीनवत्सलाः ३६ तत्त्वानांभगवन्ते
षांकतिधाप्रतिसंक्रमः तत्रेमंकउपासीरन्कउस्विदनुशेरते ३७ पुरुषस्यचसंस्थानंस्वरूपंवापरस्यच ज्ञानंचनैगमंय
त्तद्गुरुशिष्यप्रयोजनम् ३८ निमित्तानिचतस्येहप्रोक्तान्यनघसूरिभिः स्वतोज्ञानंकुतःपुंसांभक्तिर्वैराग्यमेववा एता
न्मैपृच्छतःप्रश्नान्दहरेःकर्मविवित्सया ३९ ब्रूहिमैज्ञस्यमित्रत्वादजयानष्टचक्षुषः सर्वेवेदाश्चयज्ञाश्चतपोदानानिचा
नघ जीवाभयप्रदानस्यनकुर्वीरन्कलामपि ४० श्रीशुकउवाच सदित्यमापृष्टपुराणकल्पःकुरुप्रधानेनमुनि
प्रधानः प्रवृद्धहर्षोभगवत्कथायांसंचोदितस्तंप्रहसन्निवाह ४१ इतिश्रीभा०महा०तृतीयस्कंधेसप्तमोऽध्यायः

संक्रमःप्रलयः तत्रप्रलयेइमंपरमेश्वरंशयानंराजानमिवचामरग्राहिणः केवाअनुशेरतेशयानमनुस्वपंति ३७ पुरुषस्यसंस्थानंजीवस्यतत्त्वम् परमै-
श्वरस्यस्वरूपंयेनांशोनतयोरैक्यंतथाज्ञानंचनैगममोपनिषदम् यानिसूरिभिः प्रोक्तानितस्यज्ञानस्यसाधनानिचब्रूहि ३८ गुरुंविनैतन्नभवतीत्या-
ह स्वतइतिमेप्रश्नान्मेमित्रत्वात् स्निग्धत्वादितिअन्वयभेदान्नमेपदस्यपौनरुक्त्यम् ३९ तत्त्वोपदेशेनजीवाभयप्रदानस्य ४० पुराणेकल्पतेप्रकाशत
इतिपुराणकल्पोबुभुक्षितोऽर्थः आपृष्टःपुराणकल्पोयंमुनिप्रधानःसः ४१ इतितृतीयेटीकायांसप्तमः ७

अष्टमे समभूद् दद्यान्नाभेस्तज्जलशायिनः तमजाननूजले बिभ्यत्तपसातोषयद्विभम् १ श्रोतारमभिनन्दतिसतांसेवितुंयोग्यः बतअहोयद्य
स्मात्तद्दहअस्मिन्वंशेबभूविथजातोऽसि कथंभूतः भगवानेवप्रधानभूतोयस्यसः अत्रहेतुः प्रतिक्षणंनूतनयसिनवीनांकरोषि १ अल्प
स्वस्वायमहद्दुःखं प्राप्तानांतस्यदुःखस्यविरमायप्रवर्तयेपारमेभागवतंपुराणंयदाहसाक्षाद्भगवानृषिभ्यः २ कोऽसौभगवानृकेभ्यश्चरषि
भ्यआहकथंचत्वयाप्राप्तमित्यपेक्षायामाह आसीनमितिसप्तभिः उर्व्यापाताल्लतले अकुंठसल्लमप्रतिहतज्ञानमतः संकर्षणात्परस्यश्रीवा-
स्तदेवस्य ३ तमेवविशिनष्टिस्वमेवधिष्यंस्वायमाश्रयंवास्तदेवसंज्ञंपरमानंदरूपंध्यानपथेऽनुभूयबहुमानयंतंसर्वैर्त्कर्षेणपूजयंतंप्रत्यग्ध-

मैत्रेयउवाच सत्सेवनीयोबतपूरुवंशोयल्लोकपालोभगवत्प्रधानः बभूविथेहाजितकीर्तिमालांपदेपदेनू-
तनयस्यभाक्षाम् १ सोऽहंनृणांक्षल्लस्वस्वायदुःखंमहद्गतानांविरमायतस्य प्रवर्तयेभागवतंपुराणंयदाहसाक्षा-
द्भगवानृषिभ्यः २ आसीनमुर्व्याभगवतमाद्यंसंकर्षणंदेवमकुंठसल्लम् विवित्सवस्तत्त्वमतः परस्यकुमारसुरव्यासु-
नयोऽन्वपृच्छन् ३ स्वमेवधिष्यं बहुमानयंतंयंवास्तदेवाभिधमामनंति प्रत्यग्धृताक्षांबुजकोशमीषदुन्मीलयंतं
विबुधोदयाय ४ स्वर्धुन्युदाद्रैः स्वजटाकलापैरुपस्पृशंतश्चरणोपधानम् पद्यंयदर्चत्यहिराजकन्याः सप्रेमनाना-
बलिभिर्वरार्थाः ५ मुहुर्गृणंतोवचसाऽनुरागस्वलत्पदेनास्यकृतानितज्ज्ञाः किरीटसाहस्रमणिप्रवेकप्रद्योति-
तोद्दामफणासहस्रम् ६ प्रोक्तंकिलैतद्भगवत्तमेननिवृत्तिधर्माभिरतायतेन सनत्कुमारायसच्चाहपृष्टः सारख्या-
यनायागधृतव्रताय ७ सारख्यायनः पारमहंस्यसुरव्योविवक्षमाणोभगवद्विभूतोः जगादसोऽस्मद्गुरवैः न्विताय
पराशरायाथबृहस्पतेश्च ८

तमंतर्मुखीकृतम् नेत्रांबुजमुकुलं किंचिदुन्मीलयंतंरूपाऽवलोक्येनसनत्कुमारादीनामप्युदयार्थम् ४ सुनीनां
विशेषणं सार्धेनस्वर्धुन्याउदकेनाद्रैरिति श्रीभागवतश्रवणार्थसत्यलोकात्पातालंप्रत्यवतरंतो निरंतरंगंगामध्यतएवावतीर्णा इतिभावः चरणा-
वुपधीयेतेयस्मिन्पयेतदुपस्पृशंतोनमंतः कथंभूतंतदाह यत्पद्यंप्रेमसहितंयथाभवत्येवंनानोपहारैः पूजयंतिवरार्थाः पतिकामाः ५ कृतानि
कर्माणिगृणंतः केनअनुरागेणस्वलंतिपदानियस्मिन्तेनवचसातानिजानंतीतितज्ज्ञाः सहस्रमेवसाहस्रंकिरीटानांसाहस्रमेवमणिप्रवेकाः
स्तोत्तमाः तैः प्रद्योतितमुद्दामफणानांसाहस्रंयस्यतम् अ पृच्छन्नितिपूर्वेणान्वयः ६ तेनसंकर्षणेनसनत्कुमारायप्रोक्तं ७ पारमहंस्येधर्मेमुख्यः

विवक्षमाणः इत्यात्मनेपदं ब्रुवादेशश्च वचेरुभयपदित्वात् अन्विताय अनुगताय = पुलस्त्येनोक्त इत्यत्रैव मारव्यायिकापितरं राक्षसमक्षि
तं श्रुत्वा पराशरो राक्षससन्ने प्रवृत्तो वसिष्ठवचनान्निवृत्तस्ततः पुलस्त्येन स्वसंततिरक्षणात्तुष्टेन वरोदत्तः पुराणप्रवक्ता भविष्यसीति ९ तदेवं
संकर्षणात्संप्रदायप्रवृत्तिप्रदर्शयिष्मूतिकथनाय पद्मोद्भववक्तुमाह उदापुनमेकार्णवोदके निमग्नं यत् यदा आसीत् तदा अमीलितदृक् अति
रोहितचिच्छक्तिरेव श्रीनारायणो नेत्रे निमीलितवानित्यर्थः मायाविनोदं परित्यज्य स्वात्मरतौ स्वरूपानंद एव कृतोत्सवः अतएव निरीहः निष्क्रि
यः सन् १० कालशक्तेः प्रेरणं पुनः सृष्ट्यवसरे प्रबोधनार्थं स्पेपदे अधिष्ठाने बहिर्दृश्यभावे दृष्टांतः यथाऽनल इति ११ स्वयाचिच्छक्त्या सह व
र्तमान एव योगनिद्रया स्वपन् पूर्वमेव बोधनार्थं नियुक्त्या स्वकालशक्त्या आसादितं प्रापितं कर्म तत्रं क्रियाकलापो यस्य सः अपीतान् लीनान्

प्रोवाच मह्यं सदया लुरुक्तो मुनिः पुलस्त्येन पुराणमाद्यम् सोऽहं तवैतत्कथयामि वत्स श्रद्धालवे नित्यमनुब्रूताय ९ उदापु
तं विश्वमिदं तदासीद्यन्निद्रयाऽमीलितदृक् न्यमीलयत् अहीन्द्रतल्पेऽधिशयान एकः कृतक्षणाः स्वात्मरतौ निरीहः १०
सोऽतः शरीरेऽर्पितभूतसूक्ष्मः कालात्मिकां शक्तिमुदीरयाणः उवास तस्मिन्सलिले पदे स्वेयथाऽनलो दारुणिरुद्धवीर्यः
११ चतुर्गुणानां च सहस्रमप्यस्वपन्स्वयोदीरितया स्वशक्त्या कालाख्यया सादितकर्म तत्रो लोकानपीतान् ददृशे स्वदे
हे १२ तस्यार्थसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टेरंतर्गतोऽर्थो रजसा तनीयान् गुणेन कालानुगतेन विद्वः सूप्यन् तदाऽभिद्यतना
भिदेशात् १३ सपद्मकोशः सहस्रोदतिष्ठत् कालेन कर्मप्रतिबोधनेन स्वरोचिषा तत्सलिलं विशालं विद्योतयन् नर्क इवा
त्मयोनिः १४ तद्भ्रोकपद्मं स उ एव विष्णुः प्रावी विशत्सर्वगुणावभासम् तस्मिन्स्वयं वेदमयो विधाता स्वयं भवयंस्मवदं
तिसोऽभूत् १५

ददर्श १२ लोकसूक्ष्मार्थमर्थसूक्ष्मेऽभिनिविष्टादृष्टिर्यस्य कालानुसारिणारजो गुणेन विद्वः संक्षोभितः सन् तनीयानति सूक्ष्मो
र्थः सूप्यन् प्रसोष्यन् उद्भविष्यन् नाभिदेशादुद्भूत इत्यर्थः १३ सः तनीयानर्थः पद्मकोशः सन्नुदतिष्ठत् कर्माणि जीवा दृष्टानि प्रबोधयति यः कालस्ते
न आत्मा श्रीविष्णुर्योनिर्यस्य १४ तत्तल्लोककपद्मं सर्वान् जीवभोग्यानर्थानिवभासयतीति तथा तत्पद्मज्जातं स एव विष्णुः उदतिसंबोधने प्रा
वी विशत् प्रकर्षेणालुप्तशक्तिरेवांतर्यामितया विवेश तस्मिन् विष्णुना अधिष्ठिते पद्मे विधाता ब्रह्माऽभूत् कथं भूतः स्वयमेव वेदमयः न त्वध्ययनेन प्रा
प्तवेदः कोऽसौ अदृष्टपितृत्वेन यं स्वयं भवयं वदंति सः प्राकृक् कल्पांते नारायणेन सह निद्रयैकीभूत आसीत् तस्मिंश्च प्रबुद्धे ततएव पाद्मे कल्पे पद्मद्वारेणाभि
व्यक्तिं प्राप्त इत्यर्थः १५ ६५

सचतस्मिन्कल्पेचतुर्मुखोऽभूदित्याह तस्यामितिपरिक्रमन्तत्रस्थएवग्रीवांचालयन् लोकनिरीक्षणार्थंविद्यतेविचलितेनेत्रेयस्य १६ तस्यच
श्रीनारायणोपासनयैवाविर्भूतज्ञानक्रियाशक्तेर्लोककर्तृकत्वंनस्तदिति वक्तुं प्रथमतस्तस्यविमोहमाह तस्मात्सलिलात्विस्फुटमुद्गतंकंजमुपाश्रितो
ऽपिसाकल्येनतत्कंजंलोकतत्त्वात्मानंचसाक्षान्नज्ञातवान् उइतिविस्मये कथंभूतात्पुगांतश्वसनः प्रलयवायुः तेनावधूर्णतत्रतत्रप्रकंपितंयज्ज
लंतस्मात्सर्वतर्कमिचक्रंयस्मिन् १७ अविदुषस्तस्यवितर्कमाह योसावहमभ्रपृष्ठेएषः कःनान्यत् एकमेवैतदब्जंकुतोवाजातेयत्रैतदधिष्ठितंते
नअधस्तात्सतावर्तमानेननुनिश्चितंभाव्यंसइत्यमुद्गाक्ष्येत्कृत्तरेणान्वयः तथाचश्रुतिः सोऽपश्यत्पुष्करपर्णेतिष्ठन्सोमन्यतअस्तिवैतत्तस्यस्मि
न्निदमधितिष्ठतीति १८ तस्यचबहिर्मुखप्रवृत्त्यामहताऽपिकालेनतदप्राप्तिमाह सइतिहास्याम् तस्याभ्रस्ययन्नालंतस्यनाडीभिरंतर्जलमाविवेशः

तस्यांसचांभोरुहकर्णिकायामवस्थितोलोकमपश्यमानः परिक्रमन्व्योम्निविद्यतेनेत्रश्चत्वारिलेभेऽनुदिशंमुखानि
१६ तस्माद्युगांतश्वसनावधूर्णजलोर्मिचक्रात्सलिलाद्विस्फुटम् अपाश्रितःकंजमुलोकतत्त्वात्मानमद्वाऽविददा-
दिदेवः १७ कएषयोऽसावहमभ्रपृष्ठेएतत्कुतोवाऽभ्रमन्यदप्स अस्तिह्यधस्तादिहकिंचनैतदधिष्ठितंयत्रसतात्तु
भाव्यम् १८ सइत्यमुद्गाक्ष्यतदाभ्रनालनाडीभिरंतर्जलमाविवेश नावांगतस्तत्स्वरनालनालनाभिर्विचिन्वन्स्तद
विंदताजः १९ तमस्यपारेविदुरात्मसर्गविचिन्वतोऽभ्रस्रमहांस्त्रिणोमिः योदेहभाजांभयमीरयाणः परिक्षिणोत्वा
युरजस्यहेतिः २० ततोनिवृत्तोऽप्रतिलब्धकामः स्वधिष्यमासाद्यपुनःसदेवः शनैर्जितश्वासनिवृत्तचित्तोन्यधी
ददारूढसमाधियोगः २१ कालेनसोऽजःपुरुषायुषाऽभिप्रवृत्तयोगेनविस्फुटबोधः स्वयंतदंतर्हृदयेऽवभातमपश्य
तापश्यतयन्नपूर्वम् २२

तस्यस्वरनालस्यपयस्ययन्नालंतस्यनाभिमधिष्ठानंविचिन्वन्नवांगतोऽपितत्तदानाविंदत १९ आत्म
सर्गस्वकारणम् त्रिणोमिःकालः अजस्यविष्णोर्हेतिः सुदर्शनरूपंशस्त्रम् देहभाजांनराणांभयमुत्सादयन्नितिसंवत्सरशतमतिक्रान्त
मित्यक्तंभवति २० अंतर्मुखतयात्तुभगवंतंदृष्टवानित्याहद्वाप्यांततः अन्वेषणान्निवृत्तः नप्रतिलब्धः कामोमनोरथोयेनस्वधिष्यंयपयम् जि
तेनश्वासेननिवृत्तंसंयतंचित्तंयस्यअतएवआरूढआश्रितः समाधियोगोयेनतथाभूतः सन्नन्यधीदत्तुपविवेश २१ पुरुषायुषासंवत्सरशतेन-
कालेनअभिप्रवृत्तः सुनिष्पन्नोयोगस्तेनविस्फुटउत्पन्नोबोधोयस्ययत्पूर्वंविचिन्वन्नपिनापश्यत् तत्त्वयमेवांतर्हृदयेवभातमपश्यत् २२ ७५

यदपश्यत् तद्वर्णयति मृणालेतिनवभिः नवस्वप्यपश्यदित्यस्यैवानुषंगः मृणालवद्गौरश्वासावायतश्चयः शेषस्तस्यभोगोदेहः सएवपर्यंकः तस्मि
 कुत्रस्थितेपर्यंके पणातपत्रैरायुताः सर्वतोयुक्तायेमूर्धनस्तेषांरत्नानिकिरीटस्थानितेषांयुभिः प्रभाभिर्हतध्वांतैर्युगांततोये २३ कथंभूतंपुरुष
 म् हरितोपलाद्रेः मरकतशिलामयपर्वतस्यप्रेक्षांशोभांक्षिपंतंस्वलावण्यातिशयेनतिरस्कुर्वंतंसंध्याभ्रनीवीपरिधानंयस्यतस्यशोभांपीतांबरे
 णक्षिपंतंमुरुरुक्ममूर्धः अनेकस्वर्णशिरवरस्यतस्यस्वकिरीटैः रत्नानिचउदधाराश्चऔषधयश्चसौमनस्यानिचपुष्पसमूहाः समनसएववातेषां
 वनस्त्रजः वनमालायस्यवेणवएवमुजायस्य अंध्रिपाएवांध्रयोयस्य सचासौसचतस्य अयमर्थः यदितस्मिन्मालाद्वस्थितारत्नादयोभवन्ति वेण
 वश्चमुजाद्ववृक्षाश्चपादाद्व तर्हितस्यशोभांस्वीयरत्नमुक्तातुलसीपुष्पदामभिः भजैरंध्रिभिश्चक्षिपंतंमिति २४ किंच आयामतोदैर्घ्येणविस्त
 रतश्चस्वमानदेहेनमीयते अनेनेतिमानमुपमाशोभनश्चासावमानोनिरुपमोदेहः तेन यद्वाक्यमुअमानः अपरिच्छिन्नस्तेन यद्वा ताभ्यांस्वानुरु

मृणालगौरायतशेषभोगपर्यंकएकंपुरुषंशयानम् फणातपत्रायुतमूर्धरत्नैकभिर्हतध्वांतैर्युगांततोये २३ प्रेक्षां
 क्षिपंतंहरितोपलाद्रेः संध्याभ्रनीवेरुरुक्ममूर्धः रत्नोदधारौषधिसौमनस्यवनस्त्रजोवेणुभजंघ्रिपांध्रेः २४ आया
 मतोविस्तरतःस्वमानदेहेनलोकत्रयसंग्रहेण विचित्रदिव्याभरणंशुकानांकृतःश्रियाऽपाश्रितवेषदेहम् २५ पुंसांस्व
 कामायविविक्तमार्गैरभ्यर्चतांकामदुघांध्रिपद्यम् प्रदर्शयंतंकृपयानखंदुमयूरवभिन्नांगुलिचारुपत्रम् २६ सुखेनलो
 कार्तिहरस्मितेनपरिस्फुरत्कुंडलमंडितेन शोणायितेनाधरबिंबभासाप्रत्यर्हयंतंरुनसेनसफ्रवा २७

पप्रमाणेनअतएवलोकत्रयसंगृह्यतेयस्मिन्तथाविचित्राणि नानाविधानिदिव्यान्यपूर्वाणिचाभरणान्यंशुकानिचतेषांकृता आसमं-
 तात् श्रीः शोभायेनतेनदेहेनविशिष्टम् एवंस्वतएवातिरम्यत्तेऽपिअपाश्रितवेषः स्वीकृतालंकारोदेहोयस्यतमपश्यत् यद्वा केनप्रेक्षांक्षि
 पंतमित्यपेक्षायामेवंभूतेनदेहेनेतिसंबंधः २५ स्वाभिलषितफलायविविक्तैर्मार्गैः शब्दैर्वेदोक्तैर्मार्गैरभ्यर्चतांपुंसांकामदुघमंध्रिपद्यं
 दर्शयंतंकिंचिदुन्नमय्यसमर्पयंतम् नरवाएवइंदवस्तेषांमयूरवारश्मयः तैर्भिन्नाः संभिन्नाअंगुलयएवचारूणिपत्राणियस्यतत् २६ लोका
 र्तिहरंस्मितंयस्मिन्तेनपरिस्फुरद्वांकुंडलाभ्यामंडितेनअधरबिंबदीप्त्याशोणवदाचरितेनशोभननासायुक्तेनसफ्रवाशोभनयाश्रुवाच प्र
 त्यर्हयंतंपूजकानूप्रतिपूजयंतंसंमानयंतम् २७

99

३३ इतितृतीयेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८

कौस्तुभरत्नंगर्भे मूर्तिमध्ये यस्य तम् ३० किंच वनमालयानि वीतं कंटलं विन्या व्यासमाप्नाया वेदा एव मधुव्रतास्तैः श्रार्य स्यास्तया हरि मिति पर्व-
तादिरूपं पश्यन् हरिरसाविति ज्ञातवानित्यर्थः सूर्यादिभिरगममगम्यं स्वव्यापारैराकलयितुमशक्यमित्यर्थः किंच त्रिष्वपि लोकेषु धामस्फूर्ति-
र्येषां तैः रक्षणार्थं परिक्रामद्भिः परितो धावद्भिः प्राधानिकैः प्रधानं संग्रामः तत्प्रयोजनैः स्रद्धर्शनादिभिर्हेतुभूतैर्दुःखसदं दुष्प्रापम् ३१ यदैव हरि मप-
श्यत् तदैव तदैव लोकविसर्गदृष्टिः सन्नूतस्य नाभिसरसिसरोजं श्वसनं प्रलयवायुं वियत् आकाशं च ददर्श ३२ कर्मबीजं लोकसृष्टेः कारणम् उपर-
क्तः स्त्रोगुणयुक्तः अतः प्रजाः स्रष्टुमिच्छन् नियदेव नाभिसरोजादिपञ्चकमेव विसर्गोऽपि अभिमुखः दत्तचित्तः अव्यक्तवर्त्मनि भगवति निवेशितचित्तः

नवमेतपसातुष्टं दृष्ट्वानारायणं त्वजः अस्तौ देकार्णवेसीदन्लोकसर्गचिकीर्षया १ भगवद्ज्ञानेनात्मानः कृतार्थतामाविष्कुर्वन् अज्ञांश्च-
 शोचन्नाह ज्ञातोऽसीति सचिरात् बहुकालोपासनेन अद्यमेमया ज्ञातोऽसि ननु अहो देहभाजामेतदवद्यं दोषः किंतु यद्भगवतस्तव गतिः
 तत्त्वं न ज्ञायते इति यतस्त्वमेव ज्ञातुं योग्यः सत्यत्वात् नान्यत् असत्यत्वादित्याह त्वत्त्वतोऽन्यं नास्ति यदप्यस्तीति यतिभाति तदपि शब्दं सत्त्वं
 न भवति कथमसतः प्रतीतिस्तत्राह यद्यतः मायागुणदोषात् त्वमेव उरुः बहुरूपो विभासि १ ननु त्वमपि सम्यङ् जानासि यत्त्वया दृष्टं
 रूपमेतदपि गुणात्मकमेव निर्गुणं ब्रह्मैव तु सत्यं तत्राह रूपमिति द्वाभ्याम् अवबोधरसोदयेन चिच्छ्रुत्या विभावेन शश्वत्सदानि वृत्तं तमोय
 स्मात्तस्य तव यदेतद्रूपं त्वयैव स्वातंत्र्येण सतामुपासकानामनुग्रहाय गृहीतमाविष्कृतमवतारशतस्य शब्दसत्त्वात्मकस्य यदेकं बीजं मूलं त-
 त्सदर्शनार्थं गुणावतारबीजत्वं दर्शयति यन्नाभीति २ हे परमअविद्यवर्चः अनाद्यतप्रकाशम् अतः अविकल्पं निर्भेदम् अतएवानंदमा

ब्रह्मोवाच ज्ञातोऽसि मेऽद्य सचिरान्ननु देहभाजानं ज्ञायते भगवतो गतिरित्यवद्यम् नान्यत्त्वदस्ति भग
 वन्नपितन्नशब्दं मायागुणव्यतिकराद्यदुरुविभासि १ रूपं यदेतदवबोधरसोदयेन शश्वन्निवृत्ततमसः सदनु
 ग्रहाय आदौ गृहीतमवतारशतैकबीजं यन्नाभिपद्मभवनादहमाविरासम् २ नातः परं परमयद्भवतः स्वरूप
 मानंदमात्रमविकल्पमविद्भवर्चः पश्यामि विश्वसृजमेकमविश्वमात्मनू भूतेन्द्रियात्मकमदस्तुपाश्रितोऽस्मि
 ३ तद्वा इदं भवनमंगलमंगलाय ध्याने स्मनो दर्शितं तत्तुपासकानाम् तस्मै नमो भगवतेऽनुविधेम तुभ्यं योनाह
 तो नरकभाग्भिरसत्यसंगैः ४ ये तु त्वदीयचरणौ बुजकोशगंधजिघ्रंतिकर्णविवरैः श्रुतिवातनीतम् भक्त्या गृहीत
 चरणः परयाचतेषां नापैषिनाथ हृदयां बुरुहात्स्वपुसाम् ५ अम् एवं भूतं यद्भवतः स्वरूपं तत् अतोरूपात्परं भिन्नं न पश्यामि किं-

तु इदमेव तत् अतः कारणात् ते तव अदः इदं स्वरूपम् उपाश्रितोऽस्मि योग्यत्वादपीत्याह एकमुपास्येषु मुख्यं यतः विश्वसृजमतएव अविश्वं विश्वस्माद-
 न्यत् किंच भूतेन्द्रियात्मकं भूतानामिन्द्रियाणां चात्मानं कारणमित्यर्थः ३ नन्वेवमपि सोपाधिकमेतदर्वाचीनमेवेत्याशंक्याह तद्देतदेवेदं हे भवनमं-
 गलं यतः तैल्वयानोऽस्माकमुपासकानां मंगलाय ध्याने दर्शितम् न ह्यव्यक्तवर्त्माभिनिवेशितचित्तानामस्माकं त्वया सोपाधिकदर्शनं युक्तमिति भा-
 वः अतस्तत्त्वं नमोऽनुविधेम अनुवृत्त्या करवामतर्हि किमिति केचिन्मानाद्रियं ते तत्राह योनाह तइति असत्यसंगैः निराश्वरकुतर्कनिष्ठैः ४ आदरे-
 ण तुल्यं भजंतः कृतार्था इत्याह येलिति श्रुतिर्वेदः स एव वातः तेन नीतं प्रापितं नापैषिना पयासि येल्लक्ष्मणावणमत्यादरेण कुर्वीत तेषां हृदि नित्यं प्र-
 काशस इत्यर्थः ५

ततः किमत आह तावदिति द्विविणादौ विद्यमानेभ्यंगतेशोकः पुनश्च स्पृहा ततः परिभवः तथाऽपि विपुलो लोभः तृष्णा पुनः कथंचित्प्राप्ते ममेत्य
सदाग्रहः आर्तिमूलं भयशोकादेः कारणं न प्रवृणीतनाश्रयेत् त्वत्सादाश्रयणमात्रेण भयादि निवृत्तिः किं पुनस्त्वत्साकाशे सतीति भावः ६ येनिका
मा अपिसंतस्त्वांनादियंते तेनरकभाज इत्युक्तम् ये तु त्वत्कथाश्रवणादिविमुखाः संतः काम्यकर्मपरास्तेऽतिमंदा इत्याह दैवेन ते हतधियो नष्टमत
यः प्रसंगात् श्रवणकीर्तनादिरूपात् सर्वदुःस्वनिवर्तकात् विमुखा नोद्विषाणियेषाम् अकुशलानि अक्षेमकराणि ७ अकुशलत्वमेव दर्शयति
क्षुच्चतृचत्रिधा तव श्रवणात् पित्तश्लेष्माणः तैः इमाः प्रजाः सुदुर्भरेण दुःसहेन कामाग्निना अच्युतयारुषा अविच्छिन्नक्रोधेन वपोड्यमानाः संप
श्यतो मे मनः प्रसीदति ८ नन्वेवंभूतायाः संसृतेः परमार्थत्वात् किमर्थं विषादः क्रियते तत्राह यावदिति आत्मन इदं पृथक्त्वं देहादिभावं भागवत

तावद्भयं द्विविणगोहसहृन्निमित्तं शोकः स्पृहा परिभवो विपुलश्च लोभः तावन्ममेत्यसद्वग्रह आर्तिमूलं यावन्न तेऽधि
मभयं प्रवृणीतलोकः ६ दैवेन ते हतधियो भवतः प्रसंगात् सर्वाशमोपशमनाद्विमुखेन्द्रियाये कुर्वंतिकामस्वरवलेशलवा
यदीनालोभाभिभूतमनसोऽकुशलानि शश्वत् ७ क्षुच्चतृचत्रिधा तु भिरिमा मुहुरद्यमानाः शीतोष्णा वातवर्षैरितरेतरा
च्च कामाग्निना च्युतरुषा च सुदुर्भरेण संपश्यतो मन उरुक्रमसीदते मे ८ यावत्पृथक्त्वमिदमात्मन इन्द्रियार्थमायाबलं
भागवतो जन ईश पश्येत् तावन्न संसृतिरसौ प्रतिसंक्रमेत व्यर्थोऽपि दुःस्वनिवहं वहती क्रियार्था ९ अन्ध्यापृता तर्तकरणा
निशिनिःशयानानानामनोरथधिया क्षणभग्ननिद्राः दैवाहता रचना ऋषयोऽपि देवसु भूतसंगविमुखा इह संस
रन्ति १० त्वभावयोगपरिभावितहृत्सरोज आस्से श्रुते क्षितपथो ननु नाथ पुंसाम् यद्यद्विद्योत उरुगाय विभावयति तत्तद्
पुः प्रणयसे सदनुग्रहाय ११

स्तव इन्द्रियार्थरूपायामाया तया बलमाधिक्यं यस्य तत् न प्रतिसंक्रमेत नोपरमेत् दुःस्वसमूहं प्रापयतीति क्रियाणामर्थः
फलं यस्याम् ९ भवत्वेवमविवेकिनां विवेकिनस्तु क्ता एवेति किंतेषां भक्त्या कृत्यमत आह अन्धि आपृतानि व्यापृतानि च तानि आर्तानि निष्कुशा
निकरणानां द्विषाणियेषाम् रात्रौ विषयस्वरवलवोऽपि नास्तियतो निशिनिःशयानाः स्वप्नदर्शनेन च क्षणे क्षणे भग्ननिद्राः दैवेनाहताः सर्वतः प्र
तिहताः अर्थरचना अर्थार्थोद्यमायेषाम् १० तदेवमभक्तानां संसारानिवृत्तिमुक्ता भक्तानां तन्निवृत्तिमाह त्वमिति भक्तियोगेन शोधिते हृत्सरो
जे आस्सेति षष्ठिश्रुतेन श्रवणेनेक्षितः पंथायस्य किंच श्रवणं विना पित्वद्भक्तमनसा यद्यत्तव वपूरूपं स्वेच्छया ध्यायंति तत्तत् प्रणयसे प्रकटय
सिसतां भक्तानामनुग्रहाय ११

भक्तानांचनिष्कामाणांत्वमतिसकलभोनेतरेषामित्याह नेति उपचितैरूर्जितैः उपचारैः पुष्पोपहारादिभिः यत्तदथा असतामभक्तानामलभ्य
यादययाप्रसादेहेतुः एकइत्यादि १२ यतः सकामानांभवान्नातिप्रसीदति अतः कामप्राप्तिः क्रियाणांमुत्तमंफलंनभवति किंतु त्वत्प्राप्तमेव
कामसंयोगस्तु अवांतरफलेनप्ररोचनार्थमित्याह पुंसांमिति भगवतस्तवाराधनमेवसंश्वासौक्रियाः र्थश्चश्रेष्ठंक्रियाफलंश्रेष्ठत्वेहेतुः यत्र
त्वत्परिपोषणेनकदाचित्क्रियतेननश्यति कामार्थस्तुधर्मः कामंदत्वानश्यतीत्यर्थः १३ अतस्त्वामेववयंनताइत्याह शश्वत् सर्वदास्वरूप
चैतन्येनैवनिरस्तभेदप्रमायपुनश्चबोधएवधिषणाविद्याशक्तिर्यस्य यद्वा बोधएवधिषणमाश्रयः अतएवपरस्मैअत्रहेतुः विश्वोद्भवादिनि-
मित्तंयामायातस्यालीलाविलासः तपारासः क्रीडायस्यतेतुभ्यंददंनमः नमनंचक्रमकृतवंतोवयम् १४ नामग्रहणमात्रतः कैवल्यप्रदत्वेनैव

नातिप्रसीदतितथोपचितोपचारैराराधितः सुरगणैर्हृदिबद्धकामैः यत्सर्वभूतदययासदलभ्ययैकोनानाजनेष्वव-
हितःसहृदंतरात्मा १२ पुंसामतोविविधकर्मभिरध्वराद्यैर्दानेनचोग्रतपसाव्रतचर्ययाच आराधनंभगवतस्तव-
सत्क्रियाः र्थोधिर्मोऽर्पितः कर्हिचिद्विद्यतेनयत्र १३ शश्वत्स्वरूपमहसैवनिपीतभेदमोहायबोधधिषणायनमःपर-
स्मै विश्वोद्भवस्थितिलयेषुनिमित्तलीलारासायतेनमइदंचक्रमेश्वराय १४ यस्यावतारगुणकर्मविडंबनानि
नामानियेकविगमेविवशागृणंति तेनैकजन्मशमलंसहसैवहित्वासंयात्यपावृतमृतंतमजंप्रपद्ये १५ योवाअहं
चगिरिशश्चविष्णुःस्वयंचस्थित्कद्रवप्रलयहेतवआत्ममूलम् भित्वात्रिपाद्वृधएकउरुप्ररोहस्तस्मैनमोभगवतेभु-
वनदुमाय १६

यैच्यंजयन्नमस्करोति यस्येति अवतारादीनांविडंबनमनुकरणमस्ति येषु तत्रावतारविडंबनानिदेवकीनंदनइत्या-
दीनिगुणविडंबनानिसर्वज्ञोभक्तवत्सलइत्यादीनि कर्मविडंबनानिगोवर्द्धनोद्धरणः कंसारातिरित्यादीनि अस्मविगमेऽपिविवशाअपिगृणं-
तिउच्चारयंतिकेवलंशमलंपापमपावृतंनिरस्तावरणम् ऋतंब्रह्मप्राप्नुवंति १५ तत्रगुणावतारकर्माणिदर्शयन्प्रणमति योवैएकः त्रिपात्
त्रयोब्रह्मादयः पादाः स्कंधास्यप्रत्येकंचउरवः प्ररोहाः शाखोपशाखा मरीच्यादिमन्वादिरूपायस्यतथाभूतः सन्ववृधे तस्मैभवनाका-
रायदुमायनमः किंकृत्वावृधे आत्मास्वयमेवमूलमधिष्ठानंयस्यतत्प्रधानंभित्वागुणत्रयरूपेणविभज्यत्रिपात्त्वमेवाह अहंब्रह्मागिरि-
शश्चस्वयंविष्णुः विष्णुचेतिस्थित्कद्रवप्रलयहेतवोयैवयम् एवंत्रिपाद्भूत्वायोववृधइत्यर्थः १६

एवंगुणावतारकर्मविडंबनमुक्तातस्यैवतत्कालारव्यंरूपंतत्कर्मचदर्शयन्प्रणमति लोक इति द्वाभ्याम् विकर्मनिरतः विरुद्धकर्मनिष्ठः कुश-
लेहितेस्वे आत्मीयेष्वदुदितेस्वेवसाक्षादुक्ते भगवदर्चनरूपेकर्मणि उक्तं हि गीतासु यत्करोषियदश्मासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि
कोतेय तत्पुरुषमर्पणमिति तस्मिन्प्रमत्तः अदत्तचित्तो यावद्वर्तते तावदस्य लोकस्य अनिमिषाय कालाय १७ आस्तां तावद्धोकस्य कथा यस्मात्का-
लारव्यात्प्रमत्तः यद्विपरार्थवस्थायिधिष्यंस्थानंतदा रूढोऽपि बिभेमिभीतश्च सन् त्वामेवावरुरुत्समानः प्राप्नुमिच्छन् तपस्तपवान् कथंभूतः ब-
हुसवः बहवः सवाः यागाः संवत्सरावायस्य बहून् यागान्कृत्वापि बहून् संवत्सरान्वातपस्तपवानित्यर्थः अधिमरवायमरवाधिष्ठात्रे १८ इदानीं
तत्तत्कालभाविनीलाऽवतारकर्माणि दर्शयन्नाह तिर्यगादिषु जीवयोनिषु सेच्छया स्वीकृतमूर्तिः सन् स्वकृतधर्ममर्यादापालनेच्छया रेमे व-

लोको विकर्मनिरतः कुशले प्रमत्तः कर्मण्ययं त्वदुदिते भवदर्चनेस्वे यस्तावदस्य बलवानिह जीविताशांसद्यश्छिन-
त्यनिमिषाय नमोऽस्तु तस्मै १७ यस्माद्विभेम्यहमपि द्विपरार्थधिष्यमध्यासितः सकललोकनमस्कृतं यत् तपेतपो
बहुसवोऽवरुरुत्समानस्तस्मै नमो भगवतेऽधिमरवाय तुभ्यम् १८ तिर्यङ् मनुष्यविबुधादिषु जीवयोनिधात्मेच्छया
स्वीकृतसेतुपरीप्सयायः रेमे निरस्तरतिरप्यवरुद्धदेहस्तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय १९ योऽविद्ययाऽनुपहतोऽपि
दशार्धवृत्त्यानिद्रासुवाहजठरीकृतलोकयात्रः अंतर्जले हि कशिपुस्पर्शानुकूलां भीमोर्मिमालिनिजनस्य सरसं विवृ-
ण्वन् २०

स्तुतः स्वानंदानुभावेनैव निरस्तविषयसरसोऽपि यः अतएव पुरुषोत्तमः तत्तदुपाधिधर्मसंस्पर्शात् तदुक्तं गीतासु यस्मात्क्ष-
रमतीतोहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति १९ इदानीं दृश्यमाना मेवमूर्तिप्रणमति योऽविद्ययेति द्वाभ्याम्
दशार्धाः पंचवृत्तयोयस्याः तथा अविद्यया निद्राहेतुभूतया अनभिभूतोऽपि योगनिद्रासुवाह तस्मै तेन मत्कृत्तरेणान्वयः जठरीकृता उदरे प्र-
विलापिता लोकयात्रालोकस्थितिर्येन अहिरेव कशिपुः शय्यातस्याः स्पर्शोऽनुकूलोयस्यास्तां निद्राम् भीमानां मूर्माणां मालाविद्यंते यस्मिन्
अंतर्जले निद्राणस्याविवेकिनो जनस्य निद्रासरसमीदृगिति विवृण्वन् प्रदर्शयन्नुपहसन्नित्यर्थः अतएवांतर्जलादिविशेषणानि यद्वा पूर्व-
कल्पे आंतस्य जनस्य विश्रामसरसं विवृण्वन् स्फारयन् तदा तु परोपकाराय स्वयंदुःसहमपि दुःखं सोढव्यमिति द्योतनार्थं विशेषणानि २०
श्रीगोपालकृष्णाय नमः

किंच यस्य नाभिपद्यमेव भवनं तस्मात् लोकत्रयमुपकरणं यस्य यद्वा लोकत्रयस्य सृष्ट्यादिद्वारेणोपकरोतीति तथा तादृशोऽहं यदनुग्रहेणासम्
उदरे स्थितः भवः संसारप्रपंचो यस्य योगनिद्राऽवसाने किंचिद्विकसत् नलिनवदीक्षणां यस्य २१ एवं स्तुत्वा प्रार्थयते सोऽयमिति चतुर्भिः यत् येन
सत्त्वेन ज्ञानेन भगो नैश्वर्येण च मृडयते सख्यति विश्वं दृशं प्रज्ञाभनुस्पृशतात् योजयतु यथाऽहं स्रष्टुं क्षमो भविष्यामि यतः प्रणतप्रियोऽसौ अहं च प्र-
णतः न चान्यः प्रार्थनीयोऽस्ति यतः भगवान् स एव समस्तजगतां स्रष्टृ यतोऽसौ एकोऽनुस्यूत आत्मा अंतर्यामी २२ आत्मशक्त्यारमया सह्य
द्यत्कर्म करिष्यति स्वविक्रमं विष्णोरेव विक्रमः प्रभावा यस्मिन् तदिदं विश्वं तदा जया सृजतोऽपि मे चेत् स एव युंजीत प्रवर्तयतु कर्मसक्तिं तत्कृतं श-

यन्नाभिपद्य भवनादहमासमीड्य लोकत्रयोपकरणो यदनुग्रहेण तस्मै नमस्तु उदरस्य भवाय योगनिद्रावसानवि-
कसन्नलिनक्षणाय २१ सोऽयं समस्तजगतां स्रष्टृ देव आत्मा सत्त्वेन यन्मृडयते भगवान् भगो न तेनैव मे दृशं भनुस्पृ-
शताद्यथाऽहं स्रक्ष्यामि पूर्ववदिदं प्रणतप्रियोऽसौ २२ एष प्रपन्नवरदोरमयात्मशक्त्या यद्यत् करिष्यति गृहीतगुणावता-
रः तस्मिन् स्वविक्रममिदं सृजतोऽपि चेत्तुं युंजीत कर्मशमलं च यथा विजृह्याम् २३ नाभिद्रुदादिह सतोऽंभसि यस्य पुं-
सो विज्ञानशक्तिर्हमासमनंतशक्तेः रूपं विचित्रमिदं मस्य विवृण्वतो मे मारो रिषोष्टु निगमस्य गिरा विसर्गः २४ सो-
ऽसावदस्त्रकरुणो भगवान् विरुद्धप्रेमस्मितेन नयनां बुरुहं विजृंभन् उत्थाय विश्वविजयाय च नो विषादं माध्व्यागि-
रापनयतात् पुरुषः पुराणः २५ मैत्रेय उवाच स्वसंभवं निशाम्यैवं तपोविद्यासमाधिभिः यावन्मनो वचस्तु-
त्वाविरराम सस्विन्नवत् २६ अथाभिप्रेतमन्वीक्ष्य ब्रह्मणो मधुसूदनः विषण्णचेतसं तेन कल्पव्यतिकरांभसा २७
लोकसंस्थानविज्ञान आत्मनः परिरिच्यतः तमाहा गाधया वाचो कश्मलं शमयन्निव २८ मलं च वैषम्यादिपापं यथा विज-

त्यां स्रक्ष्यामि २३ अंभसि सतो यस्य नाभिद्रुदादिहा संविज्ञाने शक्तिर्यस्य महत्तत्त्वात्मकस्य चित्तस्य तदभिमानो अस्य रूपमिदं विस्तारयतो-
मे निगमस्यावयवभूतानां गिरा विसर्ग उच्चारणं मारो रिषोष्टु हलांतं ब्रह्मवर्चसमिति न्यायेन मालुप्यतामित्यर्थः २४ विवृद्धप्रेमणास्मितेन विजृंभ-
यन् विश्वस्य विजयाय उद्वायचकारादस्मदनुग्रहाय चोत्थाय २५ स्वस्य संभवो यस्मात्तंतपः शारीरं विद्याउपासनासमाधिरैकाग्र्यं तैर्निशा-
म्य दृष्ट्वा यथा शक्तिस्तत्त्वांशं तव हिरराम २६ आत्मनो लोकसंस्थानविज्ञाने परिरिच्यतो ब्रह्मणोऽभिप्रेतमालक्ष्य तमाहेति द्वयोरन्वयः तेन
प्रलयोदकेन विषण्णचेतसम् २७ कश्मलं मोहं इवेति समस्तमोहाशमनं दर्शयति २८

हे वेदगर्भतं द्रो विषादकृतमालस्यं मागाः ते नैव मे दृशमनुस्पृशतादित्यादियत्पार्थयते तदग्रे पूर्वमेव संपादितम् २९ तर्हि कथमहं न जानामीत्य
तथाह भूय इति ३० भक्तियुक्तः समाहितश्च सन् आत्मनि स्वस्मिं लोके च मां ततं व्याप्य स्थितं द्रष्टाऽसि द्रष्टुमिच्छसि आत्मनो जीवांश्च ३१ सर्वत्र मह
र्शने मोहो निवर्तत इत्याह यदा त्विति प्रतिचक्षीत पश्येत् ३२ तदा च मिथ्याज्ञाननिवृत्तौ मुच्यत इत्याह यदेति भूतादिभिर्विरहितम् आत्मानं जी
वंशब्दत्वं पदार्थस्वरूपेण स्वस्यात्मभूतेन मया तत्पदार्थेन उपेतमेकाभूतं पश्यन् भवति तदा स्वाराज्यं मोक्षं प्राप्नोति ३३ यतः वर्षा यान् रुद्धतरः अ

श्रीभगवानुवाच मावेदगर्भगास्तं द्रो सर्गोद्यममावह तन्मया पादितं ह्यग्रे यन्मां प्रार्थयते भवान् २९
भूयस्त्वं तप आतिष्ठ विद्यां चैव मदाश्रयाम् ताभ्यामंतर्हृदि ब्रह्मन् लोकांश्च द्रष्टुमिच्छसि पावृतान् ३० तत आत्मनि लोके च
भक्तियुक्तः समाहितः द्रष्टाऽसि मां ततं ब्रह्मन् मयि लोकांस्त्वमात्मनः ३१ यदा तु सर्वभूतेषु दारुणमग्निमिव स्थितम् प्र
तिचक्षीत मां लोको जह्यात्तर्ह्येव कश्चन मलम् ३२ यदा रहितमात्मानं भूतेन्द्रियगुणाशयेः स्वरूपेण मयोपेतं पश्यन् स्वारा
ज्यमृच्छति ३३ नानाकर्मवितानेन प्रजाबद्धीः सिसृक्षतः नात्मावसीदत्यस्मिन्नेव वर्षायान्मदनुग्रहः ३४ ऋषिमाद्यं
न बध्नाति पापीयांस्त्वारजोगुणः यन्मनो मयि निबद्धं प्रजाः संसृजतोऽपि ते ३५ ज्ञातोऽहं भवता त्वद्यदुर्विज्ञेयोऽपि दे
हिनाम् यन्मां त्वं मन्यसे युक्तं भूतेन्द्रियगुणात्मभिः ३६ तुभ्यं मद्विचिकित्सायां मात्मानं दर्शितो बहिः नालेन रालिले
मूलं पुष्करस्य विचिन्वतः ३७ यच्च कथांगमस्तोत्रमलकथाऽभ्युदयाकितम् यदा तपसिते निष्ठा स एष मदनुग्रहः ३८
प्रीतोऽहमस्तु भद्रं ते लोकानां विजयेच्छया यदस्तौ वीरुणमयं निर्गुणं मानुवर्णयन् ३९ य एतेन पुमान् नित्यं स्तुत्वा स्तो
त्रेण मां भजेत् तस्याशक्तसंप्रसीदेयं सर्वकामवशेश्वरः ४०

त्यधिकोऽस्तीत्यर्थः ३४ अनुग्रहमेवाह ऋषिमिति चतुर्भिः यद्यतस्ते त्वयामनोमयि-

निबद्धम् ३५ यद्यस्माद्भूतेन्द्रियैर्गुणैः सत्तादिभिरात्मनाऽहंकारेण चायुक्तं मन्यसे ३६ तुभ्यं तव नालेन मार्गेण पुष्करस्य मूलमधिष्ठानं सलिले वि
चिन्वतो मयि विचिकित्सायां भवितव्यमस्याश्रयेण न च दृश्यते ततोऽस्ति नास्तीति संदेहे सति आत्मा स्वरूपं मे मया अवहिरंतर्हृदि दर्शितः ३७ अंग
हे ब्रह्मन् च कथं कृतवानसि मलकथैवाभ्युदयस्तेनांकितं स एष बंधाभावः मयि मनोनिर्बंधः मज्ज्ञानं मद्रूपस्य हृदि दर्शनम् मलकतिः तपो निष्ठा
चेति यत् एष सर्वोऽपि मदनुग्रहः ३८ गुणमयत्वेन प्रतीयमानमपि निर्गुणमेवानुवर्णयन् ३९ तव प्रीत इति किं वक्तव्यमित्याह य इति ४०

नचमत्सीतेरप्यधिकं किंचिदस्तीत्याह पूर्तादिभिः राद्धं सिद्धं यन्निश्चयेयसफलं तत् मत्सीतिरेवेति तत्त्वविदां मतम् ४१ अत्र हेतुमाह अहमिति
 आत्मनामहंकारोपाधानां जीवानामात्मा अतः प्रेयसामपि प्रियाणामपि मध्ये प्रेष्ठः प्रियतमः सन् निरवद्यः यत्कृतेयदर्थम् ४२ अतस्त्वं कृतार्थ ए
 व तथाऽपि मत्प्रियार्थं सृष्टिं कुर्वित्याह सर्वेति आत्मा स्वमिदं त्रैलोक्यं यामप्यनुशेरते ताः प्रजाश्च सृजकेनात्मनैवान्यनिरपेक्षेण तत्र ज्ञापकापेक्षा
 भावमाह सर्ववेदमयेनेति आत्मा अहं योनिः कारणं यस्येति ज्ञानक्रियाशक्त्यतिशयं सूचयति यथा पूर्वमिति तवात्राऽभ्यासोऽप्यस्तीत्युक्तं मय्य
 नुशेरत इति स्थितानामपि व्यक्तिमात्रमेव कर्तव्यमित्यनायासत्वं मुक्तम् ४३ इदं सृज्यं व्यज्यं प्रकाश्यं पद्मनाभः श्रीनारायणरूपेण तिरोदधेऽह

पूर्तेन तपसा यज्ञैर्दानैर्योगसमाधिना राद्धं निःश्रेयसं पुंसां मत्सीति तत्त्वविन्मतम् ४१ अहमात्मात्मनां धातः प्रेष्ठः स
 न्येयसामपि अतो मयिरतिं कुर्याद्देहादिर्यत्कृते प्रियः ४२ सर्ववेदमयेनेदमात्मनात्मात्मा योनिना प्रजाः सृजयथा पूर्व
 याश्च मय्यनुशेरते ४३ मैत्रेय उवाच तस्मा एवं जगत्सृष्टे प्रधानपुरुषेश्वरः व्यज्येदं स्वेन रूपेण कंजनामस्ति
 रोदधे ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे पद्मोद्भवे विदुरमैत्रेयसंवादे नवमोऽध्यायः ९ विदुर उ
 वाच अंतर्हिते भगवति ब्रह्मालोकपितामहः प्रजाः ससर्ज कतिधा दैहिकीर्मानसीर्विभक्तः १ ये च मे भगवन् प्र
 ष्टास्त्वय्यर्था बहुवित्तम तान्वदस्वानुपूर्व्येण छिन्धि नः सर्वसंशयान् २ सूत उवाच एवं संचोदितस्तेन
 क्षत्राकोषारवौ मुनिः प्रीतः प्रत्याह तान् प्रश्नान् हृदि स्थानथ भार्गव ३ मैत्रेय उवाच विरिंचोपितथा च
 केदिव्यं वर्षशतं तपः आत्मन्यात्मानमावेश्य यदाह भगवानजः ४ तद्विलोक्या अजसंभूतो वायुना यदधिष्ठितः प
 द्ममंभश्च तत्कालकृतवीर्येण कं पितम् ५ तपसा ह्येधमानेन विद्यया चात्मसंस्थया विवृद्धं विज्ञानबलोन्यपा
 द्वायुंसहोभसा ६

श्लोऽभवत् ४४ इति तृतीये टीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे कालसंप्रश्नं प्रतिवक्तुं तदुद्भवः प्राकृतादिविभागेन सर्ग
 स्तदशोच्यते १ १ मे मया वदस्व वद भासयस्वेति वा २ संचोदितः प्रार्थितः हृदि स्थाने वाह न तु ते प्रश्नाः तेन विस्मृता इत्यर्थः ३ आत्मनि श्रीना
 रायणे आत्मानं मन आवेश्य ४ अजसंभूतो ब्रह्मा यदधिष्ठाय स्थितः कर्तारिक्तः तत्पद्ममंभश्च विलोक्य कथं भूतं पद्ममंभश्च तेन प्रलयकालेन
 कृतं वार्यं यस्य तेन वायुना कं पितं न्यपादित्कर्तरेणान्वयः ५ विवृद्धं विज्ञानं बलं च यस्य न्यपात्सर्वपीतवान् ६

पुष्करं पद्मं प्राग्लोमान् त्रिलोकान्कल्पितास्मिन् दयामि ७ भगवता स्वयं करणीये कर्मणि चोदितो नियुक्तः सन् तदा पद्मकोशं प्रविश्य तमेकमेव त्रिधा लोकत्रयरूपेण व्यभांक्षीत् विषभाजं केन कमलमुकुलेन कथं लोकत्रयसृष्टिरित्यसंभावनां वारयितुं तस्य विशालतामाह द्विसप्तधा चतुर्दशलोक रूपेण उरुधाततोऽपि बहुप्रकारेण भाव्यं भावयितुं योग्यम् अतो न तेन त्रिलोकीकरणं चित्रमित्यर्थः ८ त्रिलोकीरूपेणैव विभागे हेतुमाह एतावान् त्रिलोकीरूपः जीवलोकस्य जीवानां भोगस्थानस्य प्रत्यहं सृज्यस्य संस्थाभेदो रचनाविशेष उक्तः ननु परमेश्विनोऽपि जीवत्वाविशेषाद्ब्रह्मलोकस्यापि किमिति प्रत्यहं सृष्टिर्न भवति तत्राह हियस्मादनिमित्तस्य निष्कामस्य धर्मस्य विपाकः फलरूपोऽसौ उपलक्षणमेतत् सत्यलोकस्य महः प्रभृति लोकानां तद्वासिनां त्रैलोक्यस्य काम्यकर्मफलत्वात्पतिकल्पसुत्पत्तिविनाशो भवतः महः प्रभृतीनामुपासनासमुचित निष्कामध-

तद्विलोक्य विषयद्व्यापि पुष्करं यदधिष्ठितम् अनेन लोकान् प्राग्लोमान्कल्पिताः स्मीत्यचिंतयत् ७ पद्मकोशं तदा विश्य भगवत्कर्मचोदितः एकं व्यभांक्षीदुरुधा त्रिधा भाव्यं द्विसप्तधा ८ एतावान् जीवलोकस्य संस्थाभेदः समाहृतः धर्मस्य ह्यनिमित्तस्य विपाकः परमेश्वरसौ ९ विदुर उवाच यदा त्वबहु रूपस्य हरेरद्भुतकर्मणः कालारब्धं लक्षणं ब्रह्म नृपयावर्णय नः प्रभो १० मैत्रेय उवाच गुणव्यतिकराकारो निर्विशेषोऽप्रतिष्ठितः पुरुषस्तदुपादानमात्मानं लालयाऽसृजत् ११ विश्वं वै ब्रह्मतन्मात्रं संस्थितं विष्णुमायया ईश्वरेण परिच्छिन्नं कालेनाव्यक्तमूर्तिना १२

र्मफलत्वात् द्विपरार्धपर्यंतं न नाशः तत्र स्थानां च ततः परंप्रायेण मुक्तिरिति भावः ९ कालभेदेन लोकसृष्टिभेदं श्रुत्वा तमेव कालं जिज्ञासुः पृच्छति यत्कालारब्धं लक्षणं स्वरूपमात्य अब्रवीः कथं कालः कल्पते किं वा तस्य सूक्ष्मं स्थूलं च रूपमिति यथा वर्णयत्यर्थः १० तत्र सामान्यतः कालस्य स्वरूपमत्रोच्यते उत्तराध्याये तु विशेषतः गुणानां व्यतिकरो महदादि परिणामः तेनैवाक्रियते यः सकाल इति विशेषः वक्ष्यते चैकादशगुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव चेति स्वतस्तु निर्विशेषः अप्रतिष्ठितः काव्यपर्यवसितः आद्यंतश्चून्य इत्यर्थः एतदेव दर्शयितुमीश्वरः सृष्ट्यादितेन निमित्तभूतेन करोतीत्याह पुरुष इति उपादीयते निमित्ततया स्वीक्रियत इति उपादानम् सकाल उपादानं निमित्तं यस्मिंस्तम् आत्मानमेव विश्वरूपेणासृजत् स्वव्यतिरेकेण सृज्यस्याभावात् एतच्च वस्तु कथं न मात्रं कालेन निमित्तेन चासृजदित्येतावदेव विवक्षितम् ११ स्वव्यतिरिक्तस्य सृज्याभावं दर्शयन् कालस्य सृष्टिनिमित्ततां दर्शयति विश्वमिति विष्णुमायया संस्थितं संहतम् ब्रह्मतन्मात्रं स हि श्वम् ईश्वरेण कर्त्रा कालेन निमित्तेन परिच्छिन्नं

पृथक् प्रकाशितम् अव्यक्तामूर्तिः स्वरूपं यस्येति स्वतो निर्विशेषता दर्शिता १२

अप्रतिष्ठितत्वं दर्शयितुं तत्कार्यं विश्वप्रवाहस्याप्रतिष्ठा माह यथेदानीमस्ति तथाऽग्रे पूर्वमप्यासीत् पश्चादपि भविष्यति एवं सामान्यतः काले निरूप्य विशेषतो निरूपयिष्यन्तन्निमित्तस्य सर्गस्य पूर्वोक्तानेव भेदाननुवदति सर्ग इति यस्तु प्राकृतो वैकृतश्च सदशमः १३ तन्निमित्तमेव त्रिविधं प्रलयमाह कालेनैव केवलेन नित्यः प्रलयः द्रव्येण संकर्षणाग्न्यादिना नैमित्तिकः गुणैः स्वस्वकार्यग्रसद्भिः प्राकृतिकः तानेव सर्गान् पंचयति आद्य इत्यादिना यावदध्यायसमाप्तिं महत्तोलक्षणम् आत्मनो हरेः सकाशात् गुणानां वैषम्यमिति १४ अहमः अहंकारस्य तस्य लक्षणम् यत्रेति द्रव्यादयो वक्ष्यमाणास्त्रयः सर्गाः तन्मात्रो भूतसर्गः भूतसूक्ष्मसर्ग इत्यर्थः द्रव्यशक्तिमान्माहाभूतोत्पादकः १५ ज्ञानकर्मेन्द्रियात्मकश्चतुर्थः पंचमः वैकारिकः इन्द्रियाधिष्ठातारो देवामनश्च १६ षष्ठस्तु तमसः पंचपर्वाः विद्यायाः अबुद्धिर्जीवानामावरणं विक्षेपश्च तां करोतीत्यबुद्धिर्कृतस्य मेमत्तः शृणु १७ अनुद्देशेन श्रोतव्यतामाह यद्विषयामेधासंसारं हरति तस्य हरेर्लीलायद्वा इयमिति तम आदिसर्गरूपारजोभाज इति ब्रह्मरूपस्येत्यर्थः अस्मिन्प-

यथेदानीं तथाऽग्रे च पश्चादप्येतदीदृशम् सर्गो नवविधस्तस्य प्राकृतो वैकृतस्तयः १३ कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिसंक्रमः आद्यस्तमहतः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः १४ द्वितीयस्त्वहमोयत्र द्रव्यज्ञानक्रियादयः भूतसर्गस्तृतीयस्तु तन्मात्रो द्रव्यशक्तिमान् १५ चतुर्थे ऐन्द्रियः सर्गो यस्तु ज्ञानक्रियात्मकः वैकारिको देवसर्गः पंचमो यन्मयमनः १६ षष्ठस्तु तमसः सर्गो यस्तु बुद्धिकृतः प्रज्ञो षडिमेशाकृताः सर्गा वैकृतानपि मे शृणु १७ रजोभाजो भगवतो लीलेयं हरिमेधसः सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्थुषांचयः १८ वनस्पत्यौषधिलतात्वक्सारावीरुधोद्गुमाः उत्स्रोतसस्तमः प्राया अंतस्पर्शाविशोषिणः १९ तिरश्चामष्टमः सर्गः सोऽष्टाविंशतिधोमतः अविदो भूरितमसो घ्राणज्ञाहृद्यवेदिनः २०

क्षेअबुद्धिकृत इति प्रथमांतम् अनवधानकृत इत्यर्थः मुखमिव प्रथमं कृतो मुख्यः सर्गः तस्थुषां स्थावराणां १८ षड्विधत्वमेवाह येषु षड्विधा नाफलं तिते वनस्पतयः औषधयः फलपाकांताः लताः आरोहणापेक्षाः त्वक्सारावेणवादयः लता एव काठिन्येन आरोहणाऽनपेक्षा वीरुधः येषु ष्यैः फलं तिते दुमाः तेषां साधारणं लक्षणमाह ऊर्ध्वस्रोतः आहारसंचारो येषाम् तमः प्राया अव्यक्तचैतन्याः अंतःस्पर्शाः स्पर्शमेव जानंति नान्यत् तदप्यंतरे वनबहिः विशोषिणः अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवंतः १९ तिर्यक्स्रोतसां सर्गमाह तिरश्चामिति स चाष्टाविंशतिभेदः तिरश्चां लक्षणम् अविदः श्वस्तनादिज्ञानशून्याः भूरितमसः आहारादिमात्रनिष्ठाः घ्राणेनैवैष्टमर्थं जानंति हृदि अवेदिनः दीर्घानुसंधानशून्याः तथा च श्रुतिः अथेतरेषां पशूनामशनापि पासे एवाभिधिज्ञानं न विज्ञातं वदंति न विज्ञातं पश्यंति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोकाविति २०

अष्टविंशतिभेदानेवाह गवादयउष्टांताः द्विशाफाद्विस्तरानव २१ स्वरादयएकशफाः षट् २२ श्वांदयोगोधांताः पंचनखा द्वादशा एवमेतेभूचराः सप्त
विंशतिः मकरादयोजलचराः २३ कंकादयः स्वगाः अभूचरत्वेनैकीकृत्यगृहीताः तदेवमष्टविंशतिभेदाभवंतितेषु कृष्णारुरुगौरामृगविशेषाः अन्येषाम
पितिर्यक्प्राणिनां यथायथमेतेष्वेवांतर्भावः २४ अधआहारसंचारोयस्यसोऽर्वाकूस्त्रोताः इत्यमार्षमू नृणांसर्गः नृणां लक्षणम् रजअधिकंयेषुते
२५ एतेत्रयोवैकृताएव न कौमारवदुभयात्मकाः देवसर्गश्चवैकृतइत्यनुषंगः वैकारिकस्तदेवसर्गः प्राकृतेषु पूर्वमेव प्रोक्तः अयंतुततो न्यूनत्वात् वैकृ
तः देवसर्गत्वात्तदंतर्भूतश्च सनकुमारादीनांसर्गस्तप्राकृतो वैकृतश्च देवत्वेन मनुष्यत्वेन च सृज्य इत्यर्थः २६ वैकृतश्च देवसर्गोऽष्टविधः तत्र विबुधादय
स्त्रयोभेदाः गंधर्वास्परस एकः यक्षरक्षांस्येकः २७ भूतप्रेतपिशाचा एकः सिद्धचारणविद्याधरा एकः किन्नरादय एकः आदिशब्दात् किंपुरुषाश्च सु-

गौरजो महिषः कृष्णः सूकरोगवयोरुरुः द्विशाफाः पशवश्चमे अविरुष्टश्च सत्तम २१ स्वरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्च मरी
यथा एतेचैकशफाः क्षत्तः शृणुपंचनखान्यभून् २२ श्वासृगालो रूको व्याघ्रो मार्जारः शशशल्लुको सिंहः कपिर्गजः कूर्मो गो-
धाचमकरादयः २३ कंकगृध्रवटश्येनभासभल्लूकबर्हिणः हंससारसचक्राद्वकाकोल्लूकादयः स्वगाः २४ अर्वाकूस्त्रोतस्त
नवमः क्षत्तरेकविधो नृणाम् रजोऽधिकाः कर्मपरादुरवेचसरवमानिनः २५ वैकृतास्त्रय एव ते देवसर्गश्च सत्तम वैकारिक
स्तुयः प्रोक्तः कौमारस्तूभयात्मकः २६ देवसर्गश्चाष्टविधो विबुधाः पितरोऽसुराः गंधर्वाऽप्सरसः सिद्धायक्षरक्षांसि चार-
णाः २७ भूतप्रेतपिशाचाश्च विद्याधराः किन्नरादयः दर्शते विदुराख्याताः सर्गास्ते विश्वसूकृताः २८ अतः परं प्रवक्ष्यामि
वंशान्मन्वंतराणि च एवरजः पुतः स्मृता कल्पादिष्व्वात्मभूर्हरिः २९ सृजत्यमोघसंकल्प आत्मैवात्मानमात्मना ३० इति
श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे दशमोऽध्यायः १० मैत्रेय उवाच चरमः सद्विशेषाणामनेको संयुतः सदा पर
माणुः सविज्ञेयोनृणामेक्यप्रमोयतः १

स्वादयः एतद्विंशेऽध्याये स्पष्टं भविष्यति २८ २९ ३० इति तृतीये दशमः १० तत एकादशे काल
परमाण्वादिलक्षणैः युगमन्वंतरादिभ्यः कल्पमानादिवर्ण्यते १ तदेवं सामान्यतः कालस्योपलक्षणभूतं गुणव्यतिकरं दशविधं निरूप्येदानीं तस्यैव
विशेषं निरूपयितुं तत्परिच्छेदं वस्तुलक्षयति द्वाभ्याम् सतः कार्यस्य विशेषाणामंशानां यश्चरमः अंत्यः यस्यां शोनास्ति अनेकः कार्यविस्थामप्राप्तः अ
संयुतः समुदायावस्थांचा प्राप्तः अतएव सदा कार्यसमुदायावस्थयोरपगमेऽप्यस्ति सपरमाणुर्विज्ञेयः किंतत्र प्रमाणमत आह यतः येभ्यः समुदितेभ्यः
नृणां व्यवहर्तृणामेक्यप्रमः अवयविबुद्धिः तथा पंचमेऽवयविनिराकरणे वक्ष्यति येषां समूहेन कृतो विशेष इति कार्यानुपपत्त्या कल्प्यत इति भावः १

सूक्ष्ममुक्तास्थूलमाह सतएवेति यस्यचरमोऽंशः परमाणुः तस्यैवसतः कार्यमात्रस्यस्वरूपावस्थितस्य परिणामांतरमप्राप्तस्ययत्कैवल्यमैक्यंसप
रममहान् पुंस्त्वंतुपरमाणुप्रतियोगित्वात् ननुनानाविशेषवान्परस्परंभिन्नश्चसर्वः पदार्थः कथमैक्यंतस्यतत्राह अविशेषः विशेषविवक्षारहितः
निरंतरः भेदविवक्षारहितश्चसर्वोऽपिप्रपंचः परममहानित्यर्थः २ यथासूक्ष्मः स्थूलश्चायंपदार्थः एवंकालोऽप्यनुमितः चकारान्माध्यमावस्था-
गृह्यते संस्थानंपरमाण्वाद्यवस्थातस्यभक्तिः व्याप्तिः तयाभगवानितिहरेः शक्तिः स्वतोऽव्यक्तः व्यक्तंभुंक्तेव्याप्नोति परिच्छिन्नतीतितथाविभुः
उत्पत्त्यादिषुदक्षः ३ एतदेवप्रपंचयतिसदित्यादिनासतः प्रपंचस्यपरमाणुतांपरमाण्ववस्थांयोष्मंक्तेसकालः परमाणुः तस्यैवाविशेषंसाकल्यंयो
भुंक्तेसपरममहान् अयमर्थः ग्रहर्क्षताराचक्रस्थइत्यादिनायत्सूर्यपर्यटनंवक्ष्यते तत्रसूर्योयावतापरमाणुदेशमतिक्रामति तावान्कालः परमा

सतएवपदार्थस्यस्वरूपावस्थितस्ययत् कैवल्यंपरममहान् अविशेषोनिरंतरः २ एवंकालोऽप्यनुमितः सौक्ष्म्ये
स्थौल्येचसत्तम संस्थानभक्त्याभगवानव्यक्तोव्यक्तभुग्विभुः ३ सकालः परमाणुर्वैयोभुंक्तेपरमाणुताम् ततोविशे
षभुग्विभुस्तसकालः परममहान् ४ अणुर्द्वौपरमाणूस्यात्रसरेणुरूपयस्मृतः जालार्करश्म्यवगतः खमेवानुपतन्नगा
त् ५ त्रसरेणुत्रिकंभुंक्तेयः कालः सत्रुटिः स्मृतः शतभागस्तवेधः स्यात्तैस्त्रिभिस्तुल्यः स्मृतः ६ निमेषस्त्रिलवोज्ञे
यआम्नातस्तेत्रयः क्षणः क्षणान्पंचविदुः काष्ठाः लघुतादशपंचच ७ लघुनिमेषसामानातादशपंचचनाडिका तेद्वेमुहूर्
तः प्रहरः षड्यामः सप्तवानृणाम् ८ द्वादशार्धपलोन्मानचतुर्भिश्चतुरंगुलैः स्वर्णमाषैः कृतच्छिद्रंयावत्स्थजलपुतम्

णुः यावताचद्वादशराश्यात्मकंसर्वभुवनकोशम् अतिक्रामतिसपरममहान्संवत्सरात्मकः कालः तस्यैवावृत्त्यायुगमन्वंतरादिक्रमेण द्विपरार्धत
त्वमिति तथाचपंचमेसूर्यगत्यैवकालादिविभागंवक्ष्यति ४ इदानीं द्वाणुकादिलक्षणापूर्वकं मध्यमकालावस्थांकथयति द्वौपरमाणू अणुः स्यात् त्रयो
ऽणवस्त्रसरेणुः सतुप्रत्यक्षइत्याह जालार्केतिगवाक्षप्रविष्टेषर्करश्मिष्ववगतः कोऽसौयोऽतिलघुत्वेनखमेवानुपतन्नगात्गतः पाठांतरखमेवानुप
तन्नवगतः नतुगांपृथ्वीम् ५ शतभागः त्रुटिरूपाः यस्मिन्सवेधः ६ तेनिमेषास्त्रयः क्षणइत्याम्नातः काष्ठाः पंचदशएकंलघु ७ नाडिकाः षट्सप्तवा
प्रहरः सएवयामोदिनस्यरात्रेश्चतुर्थोभागः द्वासेषट्द्वौसप्तसंध्यांशमुहूर्तद्वयंविनेतिज्ञातव्यम् तत्राप्यनियमार्थोवाशब्दः प्रत्यहंतद्देदानींगणयि
तुमशक्यंत्वात् ८ नाडिकायाउन्मानमाह उन्मीयतेअनेनेतिउन्मानंपात्रंषट्पलताम्रविरचितम् पंचगुंजोमाषः तैश्चतुर्भिश्चतुरंगुलायामशलाका

रूपेण रचितैः कृतमूलच्छिद्रं तेन च्छिद्रेण यावत्स्थपरिमितं जलं प्रविशति तेन च पुनः निमग्नं भवति तावान्कालो नाडिका अत्र पलच्छिद्रयोराधिक्ये
शीघ्रं निमज्जेत् अल्पत्वे च विलंबेनेति पलशलाकयोर्नियमः ९ अहनी अहोरात्रम् १० षण्मासा अयनं दिवात्यस्योत्तरेणान्वयः ११ देवानामहोरा-
त्रे प्राहुर्द्वादशमासाः १२ अनेन क्रमेणासौ सूर्यो नित्यमायुः क्षपयतीत्याह ग्रहाश्चंद्रादयश्चक्ष्ण्यश्चिन्त्यादीनि तारा अन्यानि नक्षत्राणि तदुपलक्षि-
तं यत्कालचक्रं तत्र स्थितः अनिमिषः कालात्मा विष्णोरीश्वरः सूर्यः जगत्द्वादशराश्यात्मकं भुवनकोशं पर्येति पर्यटति १३ संवत्सरादिभेदश्च सौरवा-
हस्यस्य सावनचांद्रनाक्षत्रमासभेदेन द्रष्टव्यः केचित्पुनरेवमाहुः यदा शक्रपक्षप्रतिपदिसंक्रांतिर्भवति तदा सौरचांद्रमासयोर्युगपदुपक्रमो भवति स
संवत्सरः ततः सौरमानेन वर्षे षट् दिनानि वर्धते चांद्रमानेन वर्षे षट् दिनानि ह्रसंतीति द्वादशदिनव्यवधानात् उभयोरग्रपञ्चाद्वावो भवति एवं व्यवधान

यामाश्चत्वारश्चत्वारो मर्त्यानामहनी उभे पक्षः पंचदशाहानि शक्रः कृष्णश्च मानद १० तयोः समुच्चयो मासः पितृ-
णां तदहर्निशम् द्वौ तावत्तुः षडयनं दक्षिणं चोत्तरं दिवि ११ अयने चाहनी प्राहुर्वत्सरो द्वादशस्मृतः संवत्सरशतं चतुर्णां
परमायुर्निरूपितम् १२ ग्रहक्षताराचक्रस्थः परमाण्वादिना जगत् संवत्सरावसानेन पर्येत्यनिमिषो विष्णुः १३ संव-
त्सरः परिवत्सर इडावत्सर एव च अनुवत्सरो वत्सरश्च विदुरैव प्रभाष्यते १४ यः सृज्य शक्तिमुरुधोच्छ्रसयन् स्वशक्त्या
पुंसोऽप्यमायदिविधावतिभूतभेदः कालारव्यागुणमयं क्रतुभिर्वितन्वंस्तस्मै बलिहरतवत्सरपंचकाय १५ विदु-
रुवाच पितृदेवमनुष्याणामायुः परमिदं स्मृतम् परेषां गतिमाचक्ष्वये स्युः कल्पा द्विर्हि विदः १६ भगवान्चेदकाल-
स्य गतिं भगवतो ननु विश्वं विचक्षते धीरा योगराद्वेन च क्षुषा १७ मैत्रेय उवाच कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति
चतुर्युगम् दिव्यैर्द्वादशभिर्वर्षैः सावधानं निरूपितम् १८ तारतम्येन पंचवर्षाणि गच्छंतितन्मध्ये द्वौ मलमासौ भवतः पुनः षष्ठः संवत्सरो

भवति १४ एवं भूतः कालात्मानित्यमप्रमत्तैः पूजनीय इत्याह यदिति सृज्यं कार्यं मंजुरादितद्विषयां बीजादीनां शक्तिं कालरूपया स्वशक्त्या बहुधा उच्छ्र-
सयन् कार्याभिमुखोऽकुर्वन् दिवि अंतरिक्षे धावति कोऽसौ भूतभेदः महाभूतविशेषः तेजोमंडलरूपी सूर्यः किमर्थं धावति पुंसः पुरुषस्य अप्रमायप्रमो-
मोहः तन्निवृत्तये आयुरादित्ययेन विषयासक्तिं निवर्तयन्नित्यर्थः सकामानां तु गुणमयस्वर्गादिफलं क्रतुभिर्विस्तारयन् तस्मै संवत्सरपंचकप्रवर्तका-
य पूजां कुरुत १५ इदं स्वस्वमानेन वर्षशतं गणितमायुर्मानम् प्रत्यहं कल्प्यते सृज्यत इति कल्पस्यै लोकोपतस्माद्वाह्यतः विदोऽज्ञानिनः १६ योगराद्वेन यो-
गसिद्धेन १७ द्वादशभिर्वर्षसहस्रैरित्युत्तरश्लोकसामर्थ्यात् ज्ञातव्यम् अवधीयत इति अवधानं संध्याचांशश्च तत्सहितम् १८ ६२ ६२

कृतयुगे चत्वारि सहस्राणि संध्यासंध्याः शयोश्चत्वारि चत्वारित्यष्टौ शतानि च एवं त्रेतादिष्वपि योज्यम् १९ युगस्यादौ संध्या अंते संध्याः ३ शः उक्तानि-
शतानि संख्याय योस्तयोरंतरेण मध्ये युगंतस्य विशेषमाह यत्रेति गवालंभादिधर्मविशेषो यत्र विधीयते इत्यर्थः साधारणधर्मस्तु संध्याः ३ शयोरप्य-
स्येव २० चतुष्पात् संपूर्णः त्रेतादिषु पादेन पादेन व्येति हसति पादेन पादेन वर्धमानेनाधर्मेण हेतुना एतच्च स्वरूपकथनमात्रं वैराग्यार्थं न तु धर्मसंको-
चनार्थम् २१ त्रिलोक्या बहिर्महलोकप्रभृति ब्रह्मलोकमभिव्याप्य चतुर्युगसहस्रमेकदिनं यत्र यस्यां विश्वसृक् ब्रह्मनिमीलति स्थापिति २२ तत्र दि-
नस्थितिमाह निशाऽवसान इत्यादिसार्धैश्चतुर्भिः चतुर्दशमनून् भृजं जन्पालयन् व्याभुवन्नित्यर्थः २३ किंचिदधिकां युगानामेकसप्ततिं मनुवंशाः पृ-

चत्वारि त्रीणि हेतवैकं कृतादिषु यथाक्रमम् संख्यातानि सहस्राणि द्विगुणानि शतानि च १९ संध्याः ३ शयोरंतरेण यः
कालः शतसंख्ययोः तमेवाहुर् युगंतज्ज्ञायत्रधर्मो विधीयते २० धर्मश्चतुष्पात् मनुजान् कृते समनुवर्तते स एवान्येष्वध-
र्मेण व्येति पादेन वर्धता २१ त्रिलोक्या युगसहस्रं बहिरा ब्रह्मणो दिनम् तावत्येव निशा तातयन्निमीलति विश्वसृक्
२२ निशाऽवसान आरब्धो लोककल्पोऽनुवर्तते यावद्दिनं भगवतो मनून् भृजं जन्पालयन् चतुर्दश २३ स्वस्वकालं मनुर्भक्ते साधि-
कां लोकसप्ततिम् मन्वंतरेषु मनवस्तद्दशाक्षयः सुराः भवन्ति चैव युगपत्सुरेशाश्चानुयेचतान् २४ एष दैनं दिनः सर्गो
ब्राह्मस्त्रैलोक्यवर्तनः तिर्यङ् नृपितृदेवानां संप्रवो यत्र कर्मभिः २५ मन्वंतरेषु भगवान् विप्रत्सलं स्वमूर्तिभिः मन्वादि-
भिरिदं विश्वमवत्कदित पौरुषः २६ तमो मात्रा मुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः कालेनानुगता शेष आस्ते तूष्णीं दिनात्य-
ये २७ तमेवान्वपिधीयन्ते लोका भूरादयस्त्रयः निशाया मनुवृत्तायां निर्मुक्तशशिभास्करम् २८ त्रिलोक्यां दह्यमाना
यां शक्त्या संकर्षणाग्निना यां लूष्मणामहलोकज्जनं भृग्वादयोर्दिताः २९ तावच्चिमुवनं सद्यः कल्पांतैर्धितसिंधवः
प्लावयन्त्युत्कटाटोपचंडवातेरितोर्मयः ३०

श्रीपालकाः क्रमेण भवन्ति सप्तर्षिप्रभृतयस्तु युगपत्समकालमेव भवन्ति सुरेशाः इंद्राः ताननुवर्तते ये गंधर्वा
दयस्तेऽपि २४ त्रैलोक्यं वर्तयतीति तथा २५ स्वमूर्तिभिर्मन्वंतरावतारैः मन्वादिभिर्द्वारभूतैराविष्कृतपुरुषकारः सन् विश्वं रक्षति २६ रात्रिगतां स्थि-
तिमाह पंचभिः तमसो मात्रां लेशम् प्रतिसंरुद्धः प्रत्याहृतो विक्रमो येनानुगतमनुप्रविष्टमशेषं यस्मिन् २७ तदेव स्पष्टयति अपिधीयन्त इति कर्मकर्त-
रिप्रयोगः तिरोहिता भवन्तीत्यर्थः कथं निर्मुक्तः रहितः शशिभास्करश्च यथाभवति तथा २८ भगवच्छक्तिरूपो यः संकर्षणसुखाग्निस्तेन ऊष्मणा अ-
र्दिताः संतः जनलोकं यांति २९ कल्पांतेन एधिताः सिंधवः समुद्राः उत्कटाटोपः क्षोभो येषां ते च ते चंडवा तैरीरितोर्मयश्च ३०

जनलोक आलयो येषां महर्लोकगतानामन्येषांचतैः ३१ वैराग्यार्थमाह एवंविधैरहोरात्रैर्वर्षशतंसर्वेषांप्राणिनामायुषः परमधिकमस्य ब्रह्मणो यदा युस्तदप्यपक्षितमिव क्षीणमिवेतिलोकोक्तिः गतप्रायमित्यर्थः ३२ तदेवाह यदिति ३३ पूर्वस्य परार्थस्यादाविति त्रिभिर्वस्तु कथनमात्रम् ३४ पाद्यत्वे हेतुः यदिति ३५ अयंतु द्वितीयस्यादौ कथितः ३६ तदेवं कालेन निमित्तेन सृज्यानामायुः परिमाणमुक्त्वा कालपरिच्छेदरहितं तत्त्वमाह कालो यमिति पंचभिः उपचर्यते केवलं न त्वनेनापि क्रमेणायुर्गणनंतस्येत्याह अव्याकृतस्य कार्योपाधि शून्यस्य अतएवानंतस्य अनादेश्च जगदात्मनो जगत्कारणस्य ३७ तत्परिच्छेदे कालस्यासामर्थ्यादित्याह कालोऽयमीश्वरः समर्थोऽपि भूम्नः परिपूर्णस्येशितुं नैव प्रफः समर्थः यतो धाममानिनां दे

अंतः सतस्मिन्सलिल आस्तेऽनंतस नो हरिः योगनिद्रानिमीलाक्षः स्तूयमानो जनालयैः ३१ एवंविधैरहोरात्रैः कालगत्योपलक्षितैः अपक्षितमिवास्यापि परमायुर्वयः शतम् ३२ यदर्थमायुषस्तस्य परार्थमभिधीयते पूर्वः परार्थः पक्षांतो ह्यपरोऽद्य प्रवर्तते ३३ पूर्वस्यादौ परार्थस्य ब्राह्मणानाममहानभूत् कल्योयत्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेति यं विदुः ३४ तस्यैव चांते कल्योऽभूत् यं पाद्यमभिचक्षते यदहरेर्नाभिसरस आसीत् लोकसरोरुहम् ३५ अयंतु कथितः कल्यो द्वितीयस्यापि भारत वाराह इति विख्यातो यत्रासीत् सूकरो हरिः ३६ कालो यं द्विपरार्थस्य निमेष उपचर्यते अव्याकृतस्य अनंतस्य अनादेर्जगदात्मनः ३७ कालोऽयं परमाण्वादि द्विपरार्थांत ईश्वरः नैव शितुं प्रफः भूम्न ईश्वरो धाममानिनाम् ३८ विकारैः सहितो युक्तैर्विशेषादिभिरावृतः आंडकोशो बहिरयं पंचाशत्कोटिर्विस्तृतः ३९ दशोत्तराधिकैर्यत्र प्रविष्टः परमाणुवत् लक्ष्यतेऽतर्गताश्चान्ये कोटिशोऽहं दराशयः ४० तदा दुरक्षरं ब्रह्म सर्वकारणकारणम् विष्णोर्धामपरं साक्षात्पुरुषस्य महात्मनः ४१ इति श्रीभा. महा. तृतीयस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ मैत्रेय उवाच इतिते वर्णितः क्षत्तः कालारव्यः परमात्मनः महिमा वेदगर्भोऽथ यथाऽसाक्षी निबोध मे १

हगेहाभिमानिनामेवेश्वरः ३८ भूम्न इत्युक्तं तत्त्वपंचय-

नाह विकारैः षोडशभिर्युक्तैः अष्टप्रकृतिसंयुक्तैः सहितः तदारब्ध इत्यर्थः अयमांडकोशः यत्र प्रविष्टः परमाणुवत् लक्ष्यते इत्युक्तं तरेणान्वयः कीदृशः अंतः पंचाशत्कोटियोजनविस्तृतः बहिश्च विशेषादिभिः पृथिव्यादिभिः सप्तभिरावृतः ३९ कीदृशैः आंडकोशप्रमाणाद् दशगुणमुत्तरोत्तरोऽधिको येषु तैः न केवलमयमेक एव अपितु अन्येऽपि लक्ष्यंते ४० सर्वेषां कारणानां कारणं धाम स्वरूपम् ४१ इति तृतीये एकादशः ११ द्वादशो तु कुमारदिमनः

सर्गासमेधनात् कायद्वैधेन यौनस्तमनुसर्गोऽनुवर्ण्यते १ १

अग्रइति ब्रह्मास्वसृष्टौ प्रथममविद्यावृत्तीः ससर्ज तत्र तमोनामस्वरूपा प्रकाशः मोहो देहाद्यहंबुद्धिः महामोहो भोगेच्छातामिस्रंतत्यतिघाते क्रोधः
अंधतामिस्रंतन्नाशः हमेवमृतोऽस्मीति बुद्धिः तदेवोक्तं वैष्णवे तमोविवेको मोहः स्यादंतःकरणविभ्रमः महामोहस्तविज्ञेयो ग्राम्यभोगसखेषणा
मरणं ह्यंधतामिस्रंतामिस्रः क्रोध उच्यते अविद्यापंचपर्वेषां प्रादुर्भूता महात्मन इति पातंजलेऽप्येत एवोक्ताः अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः
पंचकलेशा इति श्रीविष्णुस्वामी प्रोक्तावा अज्ञानविपर्ययासभेदभयशोकाः तदुक्तम् स्वादगुत्थविपर्ययासेत्यादि २ न बह्वमन्यतनाभ्यनंदत् ३ यद्य

ससर्जाग्रोऽंधतामिस्रमथतामिस्रमादिकृत् महामोहं च मोहं च तमश्चाज्ञानवृत्तयः २ दृष्ट्यापापीयसीं सृष्टिं नात्मानं
बह्वमन्यत भगवद्व्यानपूतेन मनसाऽन्यांततोऽसृजत् ३ सनकं च सनंदं च सनातनमथात्मभूः सनत्कुमारं च सुनी
न्निष्क्रियानूर्ध्वरेतसः ४ तान् च भाषे स्वभूः पुत्रान् प्रजाः सृजत् पुत्रकाः तन्मैच्छन् मोक्षधर्माणो वा सुदेवपरायणाः ५ सोऽ
वध्यातः सतैरेवं प्रत्यारव्यातां तु शासनैः क्रोधं दुर्विषहं जातं नियंतुमुपचक्रमे ६ धिया निगृह्यमाणोऽपि भ्रवोर्मध्या
त्प्रजापतेः सद्योऽजायत तन्मन्युः कुमारो नीललोहितः ७ सर्वैरुरोद देवानां पूर्वजो भगवान् भवः नामानि कुरु मेधा
तः स्थानानि च जगद्गुरो ८ इति तस्य वचः पादो भगवान् परिपालयन् अप्यधाद्रद्रयावाचामारोदीस्तत्कुरोमि ते ९
यदरोदीः सुरश्चेषु सौंद्रेग इव बालकः ततस्त्वामभिधास्येति नाम्ना रुद्र इति प्रजाः १० हृदिन्द्रियाण्यसुख्योमवायुर-
ग्निर्जलमहो सूर्यश्च द्रुतपश्चैव स्थानान्यग्रे कृतानि ते ११ मन्युर्मनुर्महिनसो महोऽश्विनः क्रतुध्वजः उग्ररेताभ
वः कालो वामदेवो धृतव्रतः १२ धीर्दृष्टिरुशनो माचनियुत्सर्पिरिलां बिका इरावती सुधादीक्षारुद्राण्योरुद्रतेस्त्रि
यः १३ गृहाणोतानि नामानि स्थानानि च सयोषणः एभिः सृज प्रजा बह्वीः प्रजानामसियत्यतिः १४ इत्यादिष्टः स
गुरुणा भगवान् नीललोहितः सत्वाकृतिस्वभावेन ससर्जोत्समाः प्रजाः १५ रुद्राणां रुद्रसृष्टानां समंताद्भुसतां
जगत् निशाम्या संख्यशौयूथान् प्रजापतिरशंकत १६ पिप्रतिकल्पं सनकादि सृष्टिर्नास्ति तथापि ब्राह्मसर्गत्वादि होच्यते वस्तुतः

स्तसुरख्यसर्गादय एव प्रतिकल्पं भवंति सनकादयस्त ब्राह्मकल्पसृष्टा एवानुवर्तते ४ स्वभूर्ब्रह्मा ५ अवध्यातः अवज्ञातः प्रत्यारव्यानमनं गी-
कृतमनुशासनं यैः ६ सचासौ मन्युश्च तन्मन्युः ७ ८ ९ बालक इव १० अग्रे पूर्वमेव मया कृतानि ११ १२ १३ सयोषणः सस्त्रीकः एभिः
स्थानैर्नामभिश्च युक्तः प्रजाः सृज १४ सत्वं बलम् आकृतिर्नीललोहितता स्वभावस्तीव्रता तेन १५ रुद्राणां यूथानि दृष्ट्वा १६ ६९

१७ स्रष्टास्रक्ष्यति १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ अधरच्छदात् अधरोष्ठात् २६ २७ देहांतरेण कृतं सर्गं वक्तुं तद्देहत्यागे कारणमाह

अलं प्रजाभिः सृष्टाभिरादृशीभिः सरोत्तम मया सह दहंतीभिर्दिशश्चक्षुभिरुल्बणैः १७ तप आतिष्ठ भद्रं ते स
र्वभूतस्रखावहसू तपसैव यथापूर्वं स्रष्टा विश्वमिदं भवान् १८ तपसैव परं ज्योतिर्भगवंतमधोक्षजम् सर्वभूतगुहा
वासमंजसा विंदते पुमान् १९ मैत्रेय उवाच एवमात्मभवादिष्टः परिक्रम्य गिरां पतिम् बाढमित्यमुमा
मं च्यविवेश तपसेवनम् २० अथाभिधाय तः सर्गं दिशः पुत्राः प्रजज्ञिरे भगवच्छक्तियुक्तस्य लोकसंतानहेतवः २१
मरीचिरच्यंगिरसोऽपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः भृगुर्वसिष्ठो दक्षश्च दशमस्तत्र नारदः २२ उत्सगान्नारदो जज्ञे दक्षोऽगुष्ठा
स्त्वयं भवः प्राणा ह्रसिष्ठः संजातो भृगुस्त्वचिकरा क्रतुः २३ पुलहो नाभितो जज्ञे पुलस्त्यः कर्णयोर्ऋषिः अंगिरा मुख
तोऽक्ष्णोऽत्रिर्मरीचिर्मनसोऽभवत् २४ धर्मस्तनाह क्षिणतो यत्र नारायणः स्वयम् अधर्मः पृष्ठतो यस्मान्मृत्युर्लोकभ
यंकरः २५ हृदिकामो भुवः क्रोधो लोभश्चाधरदच्छदात् आस्याद्वाक् सिंधवो मे द्रान्निर्ऋतिः पायो रघाश्च यः २६ छा
यायाः कर्दमो जज्ञे देवहूत्याः पतिः प्रभः मनसो देहतश्चेदं जज्ञे विश्वकृतो जगत् २७ वाचं दुहितरं तन्वीस्त्वयं भूर्हरतीम
नः अकामां च कमेक्षन्तः सकाम इति नः श्रुतम् २८ तमधर्मे कृतमतिं विलोक्य पितरं सुताः मरीचिमुख्या सुनयो विश्रंभा
त्यत्यबोधयन् २९ नैतत्पूर्वैः कृतं त्वद्येन करिष्यामि त्वापरे यत्त्वं दुहितरं गच्छेरनिगृह्यां गजप्रभः ३० ते जीयसामपि ह्ये
तन्न स्रक्ष्यं जगद्गुरो यद्दत्तमनुतिष्ठन् वै लोकः क्षेमाय कल्पते ३१ तस्मै नमो भगवते यद्दत्तं स्वेन रोचिषा आत्मस्थं
व्यंजयामास स धर्मं पातुमर्हति ३२ सदित्यंगुणतः पुत्रान् पुरो हृष्ट्वा प्रजापतीन् प्रजापतिपतिस्तन्वं तत्याज व्रीडितस्तदा
३३ तां दिशो जगृह्यो रानीहारं यद्विदुस्तमः कदाचिल्लयायतः स्रष्टुर्वेदा आसंश्चतुर्मुखात् कथं स्रक्ष्याम्यहं लोकान्स
मवेतान्यथा पुरा ३४ चातुर्होत्रं कर्म तत्र मुपवेदनयैः सह धर्मस्य पादाश्चत्वारस्तथैवाश्रमवृत्तयः ३५ वाचमित्यादिना २८

२९ त्वत्त्वतो ये पूर्वैर्ब्रह्मादयोऽन्ये वा तेरेतन्न कृतम् अंगं कामं ३० ते जीयसाम् अतितेजस्विनामपि स्रक्ष्यं सत्कीर्तिदं न भवति येषां ते जीयसां वृत्तम्

३१ ३२ तन्वं तनुम् ३३ कथं स्रक्ष्यामीत्यभिधायतः स्रष्टुर्ब्रह्मणः चतुः संख्यायुक्तात् मुखात् समवेतान् स्रसंगतान् यथा पुरा प्राक् कल्पे ३४

चातुर्होत्रं होत्रादीनां चतुर्णां कर्म तत्र यज्ञविस्तारः उपवेदेन्यायेन सह आश्रमास्तहृत्तयश्चासन् ३५

सुरवतोसुरवेभ्यः ३६ चातुर्होत्रसृष्टिक्रममाह शास्त्रम् अप्रगीतं मंत्रस्तोत्रं होतुः कर्मइज्यामध्वर्योः कर्मस्तुतिस्तोमः स्तुतिः संगीतंस्तोमम् तदर्थं
मृक्समुदायं त्रिचत्स्तोमो भवतीत्यादिविहितमुद्गातृप्रयोज्यम् प्रायश्चित्तं ब्राह्मम् ३७ उपवेदक्रममाह आयुर्वेदमिति आत्मनोसुरवेः स्थापत्यं वि
रवकर्मशास्त्रम् ३८ ३९ कर्मतंत्रक्रममाह षोडशकृत्याविति पुराषाचयनं अग्निष्टुत अग्निष्टोमः ४० विद्येति शौचं क्षेत्रज्ञस्येश्वरज्ञानाद्विशद्विः प
रमामतेति स्मृतेः दानमिति दयाभूताभयप्रदानस्य कलां नार्हति षोडशीमिति वचनात् एवं च तपः शौचं दया सत्यमिति पादाः कृते कृता इति प्रथमस्कंधो
क्तेरविरोधः ४१ सावित्रं ब्रह्मचर्यम् उपनयनादारभ्य गायत्रीमधीयानस्य त्रिरात्रम् प्राजापत्यं व्रतान्याचरतः संवत्सरम् ब्राह्मं वेदग्रहणांतम् बृहन्मै
ष्ठिकम् वार्ताअनिषिद्धकृत्यादिवृत्तिः संचयो याजनादिवृत्तिः शालीनम् अयाचितवृत्तिः शिलोच्छ्रं पतितकणिशकणवृत्तिः एकवचनमार्षमित्येता

विदुरउवाच सर्वैविश्वसृजामाशो वेदादीन्सुरवतोऽसृजत् यद्यद्येनासृजद्देवस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ३६ मैत्रेय
उवाच ऋग्यजुःसामाथर्वारव्यान्वेदान्पूर्वादिभिर्मुखैः शास्त्रमिज्यास्तुतिस्तोमप्रायश्चित्तव्यधात्क्रमात् ३७ आयु
र्वेदधनुर्वेदंगांधर्ववेदमात्मनः स्थापत्य चासृजद्देवक्रमात्पूर्वादिभिर्मुखैः ३८ इतिहासपुराणानि पंचमं वेदमीश्वरः स
र्वेभ्यएव वक्त्रेभ्यः ससृजे सर्वदर्शनः ३९ षोडशकृत्यो पूर्ववक्त्रात्पुराष्यग्निष्टुतावथ आसौर्यामातिरात्रौ च वाजपेयं सगो
सवम् ४० विद्यादानंतपःसत्यधर्मस्येति पदानि च आश्रमाश्च यथासंख्यमसृजत्सहवृत्तिभिः ४१ सावित्रं प्राजापत्यं च
ब्राह्मं चाथ बृहत्तथा वार्तासंचयशालीनशिलोच्छ्र इति वैगृहे ४२ वैखानसावाल्खिल्यौ दुंबराः फेनपावने न्यासे कुटीच
कः पूर्ववद्गोदोहंसनिष्क्रियौ ४३ आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तादंडनीतिस्तथैव च एवं व्याहृतयश्चासन्प्राणवो ह्यस्य ददतः

४४

गृहवृत्तय इति यद्वा शिलोच्छ्र इति द्वंद्वे क्ये सप्तमी एवं वृत्तिभेदे सति गृहे स्थिता भवतीत्यर्थः ४२ वने स्थिताश्चत्वारः तत्र वैखानसाः आकृष्टपच्यवृत्तयः चाल
खिल्याः नवेऽन्नेलब्धे पूर्वसंचितान्नत्यागिनः औदुंबराः प्रातरुत्थाय यांदिशं प्रथमं पश्यंतितत आहूतैः फलादिभिर्जीवितः फेनपाः स्वयंपतितैः फलादिभिर्जी
वितः कुटीचकः स्वाश्रमकर्मप्रधानः बद्धोदः कर्मोपसर्जनीकृत्यज्ञानप्रधानः हंसो ज्ञानाभ्यासनिष्ठः निष्क्रियः प्राप्ततलः एते च सर्वे यथोत्तरं श्रेष्ठाः ४३ न्यायादि
नां पूर्वादि क्रमेणोत्पत्तिमाह आन्वीक्षिकीति आन्वीक्षिक्याद्यामोक्षधर्मकामार्थविद्याः भूर्भुवःस्वरितिव्यस्तास्तिस्रः समस्ता चतुर्थीयथाहाश्चलायनः
एवं व्याहृतयः प्रोक्ताव्यस्ताः समस्ता इति यद्वा मह इति चतुर्थी तथा च श्रुतिः भूर्भुवःस्वरितिवा एतास्तिस्रो व्याहृतयः तासां मुहस्येतां चतुर्थीमाहाचमस्य
प्रवेदयते महतीति ददतः हृदयाकाशान् ४४

स्नुतः स्नायुतः अनुष्टुप्स्नावानीति श्रुतेः ४५ ४६ महाकल्पे ब्रह्माशब्दरूपोऽभवदित्युक्तं तदेव दर्शयन् वर्णानामुत्पत्तिमाह स्पर्श इति सार्धेन स्पर्शः
कादिवर्गपञ्चकं स्वरोऽकारादिः ऊष्माणं शषसहचतुष्कम् अंतस्थायरलवाः सप्तस्वराः षड्जादयः विहारेण क्रीडयाः ४७ अतएव शब्दतनुत्वात् ब्रह्मणः
परमेश्वरो नित्यं प्रकाशत इत्याह व्यक्तावैरवरी अव्यक्तः प्रणवस्तदात्मनस्तस्य ब्रह्मणः परः परमेश्वरः आभातिकीदृशः ब्रह्मपरिपूर्णः तत्राऽव्यक्तात्म
नो ब्रह्मरूपो विततोऽवभाति व्यक्तात्मनो नानाशक्त्युपबृंहित इन्द्रादिरूपोऽवभाति यापूर्वं विस्तृष्टासती नीहारंतमोऽभवत् ततोऽपरा मनिषिद्धकामा-

तस्योष्णिगासीच्छोमभ्योगायत्रीचत्वचोविभोः त्रिष्टुप्प्रांसात्स्नुतोऽनुष्टुप्पूजगन्त्यस्त्यः प्रजापतेः ४५ मज्जायाः पंक्तिरु
त्पन्ना बृहती प्राणतोऽभवत् स्पर्शस्तस्याभवज्जीवः स्वरो देह उदाहृतः ४६ ऊष्माणमिन्द्रियाण्याहुरंतस्था बलमात्मनः
स्वराः सप्त विहारेण भवंति स्म प्रजापतेः ४७ शब्दब्रह्मात्मनस्ताव्यक्ताव्यक्तात्मनः परः ब्रह्मावभाति विततो नानाशक्त्यु
पबृंहितः ४८ ततोऽपरामुपादाय ससर्गाय मनोदधे ऋषीणां भूरिवीर्याणामपि सर्गमविस्तृतम् ज्ञात्वा तद्दृश्ये भूयश्चि
तयामास कौरव ४९ अहो अद्भुतमेतन्मे व्यापृतस्यापि नित्यदा न ह्येधं ते प्रजा नूनं देवमत्र विधातकम् ५० एवं युक्तकृत
स्तस्य दैवं चावेक्षतस्तदा कस्य रूपमभूद्देहाय कायमभिचक्षते ५१ ताभ्यां रूपविभागाभ्यामिथुनं समपद्यत यस्तु तत्र
पुमान्सोऽभून्मनुः स्वायं भवः स्वराट् ५२ स्त्रीयासीच्छतरूपाख्या महिष्यस्य महात्मनः तदा मिथुनधर्मेण प्रजा ह्येधां
बभूव विरे ५३ सचापिशतरूपायां पंचापत्यान्यजीजनत् प्रियव्रतोत्तानपादौ तिस्रः कन्याश्च भारत ५४ आकूतिर्देवहू
तिश्च प्रसूतिरिति सत्तम आकूतिरुचये प्रादात्कर्दमाय तु मध्यमाम् दक्षाया दात्यसूतिं च यत आपूरितं जगत् ५५ इ
ति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच निशम्य वाचं वदतो मुनेः पुण्यतमां
नृप भूयः प्रच्छ कौरव्यो वासुदेव कथा हतः १

सक्तांतनुम् शब्दब्रह्मतनुस्तदाऽस्येव ४८ मन्वंतरग्रहणे कारणमाह ऋषीणामित्या

दिना ४९ ५० युक्तः कृतः यथोचितं कुर्वतः अतएव कस्य ब्रह्मण इदं द्विधा भूतमित्याश्चर्यात् कायमद्याप्यभिचक्षते ५१ ५२ यास्त्रीसाः स्यमहि
ष्यासीत् एधां बभूव विरे वृद्धिप्राप्ताः ५३ तदेवाह सचापाति ५४ यतः यासां संततिभिः ५५ इति तृतीयस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्र
योदशोऽसि स्मृष्टायां मनोराकस्मिकापुताम् धरामुद्धर्तुमुद्धृताल्कोडाहैत्यानुसूदनम् १ १ ६१ ६१ ६१

स्वयंभवः पुत्रः तद्देहांशल्लासः २ विश्वकुसेनो हरिरेवाश्रयो यस्य सः ३ अतस्तस्य चरितं श्रोतव्यमित्याह सचिरं श्रमो यस्मिन् तस्य पुंसां श्रुतस्य
अंजसामुख्यत्वेनायमेवार्थ इति तस्तुतः ननु मुकुंदपादारविंदयेषां हृदयेष्वस्ति तेषां भागवतानां गुणानुश्रवणम् ४ सहस्रशीर्षाश्चाकृष्णास्त
स्य चरणानुपधीयेते यस्मिन् श्रीकृष्णः प्रीत्या यस्योत्संगे चरणौ प्रसारयतीत्यर्थः तमभ्यचष्ट अभ्यभाषत प्रणीयमानः तेन प्रवर्त्यमानः ५ वेदगर्भं
ब्रह्माणम् ६ त्वमेवैकः पिता सर्वेषां यतो जन्म कृतृत्तिदः पोषकश्च त्वमेव अतस्तव यद्यप्यन्यापेक्षानास्ति अथाप्यस्माकं तेषु श्रूषाकेन कर्मणा भ

विदुर उवाच सवैस्वायंभवः सम्राट् प्रियः पुत्रः स्वयंभवः प्रतिलभ्यत्रियां पत्नीं किंच कारततो मुने २ चरितं
तस्य राजर्षेरादिराजस्य सत्तम ब्रूहि मे श्रद्धा नानाया विश्वकुसेनाश्रयो ह्यसौ ३ श्रुतस्य पुंसां सचिरं श्रमस्य नन्वेजसा
सूरिभिरीडितोऽर्थः तत्तद्गुणानुश्रवणं मुकुंदपादारविंदहृदयेषु येषाम् ४ श्रीशुक उवाच इति ब्रुवाणं
विदुरं विनीतं सहस्रशीर्षाश्चरणौ पधानम् प्रहृष्टरो मा भगवत्कथायां प्रणीयमानो मुनिरभ्यचष्ट ५ मैत्रेय उवाच
यदा स्वभार्यया साकं जातः स्वायंभुवो मनुः प्रांजलिः प्रणतश्चेद्वेदगर्भमभाषत ६ त्वमेकः सर्वभूतानां जन्म कृ
तृत्तिदः पिता अथापि नः प्रजानां तेषु श्रूषाकेन वा भवेत् ७ तद्विधेहि नमस्तुभ्यं कर्मस्वीड्यात्मशक्तिषु यत्कृत्वेह य
शो विधगमुत्र च भवेद्भूतिः ८ ब्रह्मा उवाच प्रीतस्तुभ्यमहता तस्य स्ति स्ता ह्यंक्षितो श्वर यन्निर्व्यलीकेन हृ-
दाशाधिमेत्यात्मनाऽर्पितम् ९ एतावतात्मजैर्विरकार्या ह्यपचितिर्गुरौ शक्त्याऽप्रमत्तैर्गृह्येत सादरं गतमत्सरैः १०
स त्वमस्यामपत्यानि सदृशान्यात्मनो गुणैः उत्पाद्यशासधर्मेण गां यज्ञैः पुरुषं यज ११ परं शुश्रूषणं मह्यं स्यात्प्रजार
क्षयानृप भगवांस्ते प्रजाभर्तुर्हृषीकेशो नुतुष्यति १२ येषां न तुष्टो भगवान्यज्ञलिंगो जनादिनः तेषां श्रमो ह्यपार्थाय
यदात्माना दहतः स्वयम् १३

वेत् तद्विधेहीत्युत्तरेणान्वयः ७ हे ईड्य आत्मशक्तिषु अस्मच्छक्येषु कर्मसु मध्ये केन कर्मणा भवेत् तद्विधेहि इदं कर्तव्य-
मितिकथयत्कृत्वा यस्मिन् कृते सति विश्वकुसर्वतः अमुत्र परलोके ८ वांयुवयोर्दंपत्योः स्वस्ति भद्रं स्तातु भूयात् यद्यतः मामांशाधि अनुशिक्षयेति आत्म-
ना स्वयमेवार्पितं निवेदितम् अतः प्रीतोऽस्मि ९ अपचितिः पूजा गृह्येत आज्ञेति शेषः सनकादयो न कुर्वन्ति वयं किमिति करिष्याम इति एवं भूतो गतो मत्सरो
येभ्यः १० गांशासशाधिपालयेत्यर्थः पुरुषं हरिम् ११ प्रजापालकस्य ते तुष्टो भविष्यति १२ यज्ञलिंगः यज्ञसूर्तिः अपगतोऽर्थो यस्मात्केवलं श्रमार्थैवेत्यर्थः य
द्यस्मादात्मैव स्वयं नादतः तस्मिन्ननुष्टे स्वार्थस्यैवा सिद्धेः सर्वात्मत्वाच्च तस्य १३ ६९

वर्तेयवर्तिष्ये अमीवसूदनपापनाशन अनुजानीहि अत्रस्यातव्यमित्यनुज्ञां देहि १४ महातिचेदत आह यदोकः स्थानं सामही हे देव अस्याः दे-
व्याः १५ पूर्वपाने कृतेऽपि पुनरकांड एवोद्भूतानामपांमध्ये सन्नामवसन्नाम् निमग्नां समुन्नेष्ये उद्धरिष्यामि १६ चिंतामेवाह सृजतः सतः चार्भिरद्भिः
रसां रसातलम् ईश्वरेण सर्गे नियुक्तैः १७ मे अनुष्ठेयं स एव विदधातु संपादयतु वराह तोकः सूक्ष्मो वराहः १८ स्वस्थः आकाशे स्थितः सन् १९ चि-
त्रधा अनेकधा २० २१ पूर्वमंगुष्ठाग्रप्रमाणो दृष्टः गंडशिलास्थूलपाषाणः तत्समः यज्ञो विष्णुः निजरूपतिरोधानेन मे मनः स्वेदयन् २२ इति मी-

मनुरुवाच आदेशो हं भगवतो वर्तेयामीवसूदन स्थानं त्विहानुजानीहि प्रजानां मम च प्रभो १४ यदोकः सर्वस-
त्वानां मही मग्नामहांऽसि अस्या उद्धरणे यत्नो देव देव्या विधीयताम् १५ मैत्रेय उवाच परमेष्ठी त्वपां म-
ध्ये तथा सन्नामवेक्ष्य गाम् कथमेनां समुन्नेष्य इति दध्यौ धिया चिरम् १६ सृजतो मे क्षितिर्वाभिः प्लाव्यमाना रसांग-
ता अथात्र किमनुष्ठेयमस्माभिः सर्गयोजितैः १७ यस्याहं हृदयादासं स ईशो विदधातु मे इत्यभिध्याय तोनासाधिव-
रात्सहसाऽनघ वराह तोको निरगादंगुष्ठपरिमाणकः १८ तस्याभिपश्यतः स्वस्थः क्षणेन किल भारत गजमात्रः प्रव-
वृधेत दद्भुतमभून्महत् १९ मरीचिप्रमुखैर्विपैः कुमारैर्मनुजा सह दृष्ट्वा तत्सौकरं रूपं तर्कयामास चित्रधा २० किमेत-
त्सौकरव्योजं सत्वं दिव्यमवस्थितम् अहो वताश्चर्यमिदं नासायामे विनिःसृतम् २१ दृष्टोऽंगुष्ठशिरो मात्रः क्षणाद्ग-
ंडशिलासमः अपि स्विद्गवानेष यज्ञो मे रवेदयन् मनः २२ इति मीमांसतस्तस्य ब्रह्मणः सहस्रानुभिः भगवान्यज्ञपुरुषो
जगर्जगेंद्रसन्निभः २३ ब्रह्माणं हर्षयामास हरिस्तांश्च द्विजोत्तमान् स्वर्गजितेन ककुभः प्रतिस्वनयता विभुः २४ नि-
शम्यते घर्घरितं स्वरवेदं क्षयिष्णुमायामयसूकरस्य जनस्तपः सत्यनिवासिनस्ते त्रिभिः पवित्रैर्मुनयो गृणन्स्म २५ तेषां
सतां वेदवितानमूर्तिर्ब्रह्मावधार्यात्मगुणानुवादम् विनद्य भूयो विबुधो दयाय गजेंद्रलीलोजलमाविवेश २६

मांसमानस्य सतः जगर्ज अगर्जत् गिरींद्रतुल्यः २३ गर्जनप्रयोजनमाह ब्रह्माणमिति २४ घर्घरितं तज्जात्यनुकरणध्वनिम् अनिश्चयेन यः स्वरवे-
दः तस्य क्षयिष्णुनाशकं ते इति पुनरुक्तिः प्रसिद्धिर्यापनार्था त्रिभिः पवित्रैर्ऋषयस्तुः साममंत्रैरगृणन् अस्तवन् २५ वेदैर्वितन्यते स्तूयते मूर्ति-
र्यस्य सः अतएवात्मनो गुणान् अनुवदति तथा तत्तेषां ब्रह्म उच्चारितं वेदमवधार्य ज्ञात्वा २६

कथंभूतः सन् आविवेशेत्यपेक्षया माह द्वाभ्याम् उच्चैः क्षित्तोवालः पुच्छं येन खचरः आकाशचारी कठोरः कठिणः सदाः स्कंधवालान् ख
राणि तीव्राणि रोमाणि यस्याः सालग्यस्य खुरैराहतानि अप्राणियेन सितदंष्ट्रः अतिशक्कूदंष्ट्रः ईक्षानिरीक्षणमेव ज्योतिरालोको यस्य तदा
प्रकाशांतराभावात् बभासेऽशोभतमहीध्रः पृथिव्या उद्धर्ता २७ क्रोडापदेशः वराहच्छद्यास्वयमध्वरांगोऽपि पशुरिव घ्राणेन विजिघ्रन् गृण
तः स्तोतृन् विप्रान् दुद्वाक्ष्य ऊर्ध्ववीक्ष्य कंजलमाविशत् २८ तदानीं तनं समुद्रध्वनिमुत्प्रेक्षते स उदन्वान् समुद्रः आर्त इव स्तनयन् शब्दं कुर्वन्
भो यज्ञेश्वर मामापाहि मामवेत्येवं चुक्रोश आर्तसादृश्यमाह उत्सृष्टाः प्रसारिता दीर्घा ऊर्मय एव फलास्तैर्विशिष्टः आर्तत्वे हेतुः वज्रकूटो वज्र
मयः पर्वतः तद्दं गं यद्गवतः तस्य निपातवेगेन विशीर्णा कुक्षिर्यस्य २९ तदारसायारसातले गां पृथ्वा दंदर्शकः त्रिपरुः त्रीणि परं विषसवनात्म
कानि पर्वाण्यस्य यज्ञमूर्तिरित्यर्थः किं कुर्वन् क्षरप्रा आयतायाः क्षरास्तत्सदृशैः खुरैरपोदरयन् कथमुत्पारपारम् उत्पाराणां पारशून्यानाम-

उत्क्षिप्तवालः खचरः कठोरः सदा विधुन्वन् नवररोमशालक खुराहताम्रः सितदंष्ट्र ईक्षान् ज्योतिर्बभासे भगवान् म
हीध्रः २७ घ्राणेन पृथ्व्याः पदवीं विजिघ्रन् क्रोडापदेशः स्वयमध्वरांगः करालदंष्ट्रोऽप्यकरालदृग्भ्यामुद्वाक्ष्य विप्रान् गृ
णतो विशल्कम् २८ स वज्रकूटां निपातवेगविशीर्ण कुक्षिस्तनयन् उदन्वान् उत्सृष्ट दीर्घा ऊर्मिभुजैरिव आर्तश्चुक्रोश
यज्ञेश्वरपाहि मेति २९ खुरैः क्षरपैर्दरयन् तदाप उत्पारपारं त्रिपरुरसायाम् दंदर्शगां तत्र स्रष्टुं स्रष्टुं येषां जीवधानीं
स्वयमप्यधत्त ३० स्वदंष्ट्रयोद्ध्यमहीनिमग्ना स उत्थितः संरुरुचे रसायाः तत्रापि दैत्यं गदया पतंतं स्तनाभसंदीपि
ततीव्रमन्युः जघान रुधानमसं ह्यविक्रमं सलीलयेभं मृगराडिवाभसि तद्रक्तपंकजितगंडतुंडो यथा गजेन्द्रो-
जगतीं विभिन्दन् ३२

प्यपां पारम् अवसानं यथा भवति तथा विदारयन् कथंभूतः अग्रे प्रलयसमये तत्र तास्वप्नस्रष्टुः शिशयिषुः
सन् जीवाधीयंते यस्यां सर्वजीवाधारभूतायां स्वयमप्यधत्त आभिमुख्येन दधारजठरे धृतवानित्यर्थः अनेन तदुद्धरणेऽनायासं द्योतयति ३० रसा-
याः सकाशादुत्थितः संरुरुचे सम्यगशोभत तत्रापि अभसि गदायुद्यम्यागच्छंतं रुंधानं प्रतिघ्नंतं न स ह्यः सह नानर्हो विक्रमो यस्य तं दैत्यं स्तनाभं च
क्रंतुं ह्यसं दीपितस्तीव्रो मन्युर्यस्य यद्वा मयि विद्यमाने किमिति परिभवं स ह्यस इति स्तनाभेन संदीपितस्तीव्रमन्युः स भगवान् सिंहो गजमिव लीलया
जघान ३१ गजेन्द्रो जगतीं क्रीडया विदारयन् गौरिकया यथा अरुणगंडतुंडो भवति तथा तस्य रक्तमेव पंकस्तेनांकितौ गंडौ तुंडं च यस्य सः जघानेति पूर्व
णैवान्वयः ३२

प्रज्ञाय आलक्ष्य अनुवाको वैदिकं सूक्तं तत्सदृशैर्वाक्यैस्तुष्टुवुः ३३ भो अजित ते त्वया जितं जितमिति संप्रमेव आप्सायज्ञैर्भाव्यते आक्रियत इति त-
था त्रयी वेदमयीं निलिल्युः लीन प्रायाः कारणं पृथिव्युद्धरणं तेन सूकराय ३४ यज्ञात्मतां प्रपंचयंतः स्तुवंति रूपमित्यादि चतुर्भिः छंदांसि गायत्र्या
दीनियज्ञांगभूतच्छंद आद्यनुवादेन भगवदवयवता विधीयते बर्हिः शब्दे दीर्घाभाव आर्षः दृशि चक्षुषि चातुर्होत्रं होत्रादिकर्म चतुष्टयम् ३५ सुकृ-
तुहूः तुंडे पुरवाये स्तुवो नासिकयोः इडाभक्षणपात्रं च मसाग्रहाश्च सोमपात्राणि प्राशित्रं ब्रह्मपात्रं ग्रस्यते नेनेति ग्रसनं मुखं तवर्तिच्छिद्रं चर्व-
णं भक्षणम् ३६ दीक्षा दीक्षणीयोष्टिः अनुजन्मवारं वारमभिव्यक्तिः उपसदस्तिस्त्रः इष्टयः शिरोधरं ग्रीवाप्रायणीया दीक्षा नंतरेष्टिः उदयनीयास

तमालनीलंसितदंतकोट्याक्ष्मा सुस्त्रिपंतंगजलीलयांग प्रज्ञाय च द्वांजलयोऽनुवाकैर्विरिंचिमुख्या उपतस्थुरीशम्-
३३ ऋषय ऊचुः जितं जितं ते जितयज्ञभावनत्रयी तनूं स्वां परिधुन्वते नमः यद्रोमगतेषु निलिल्युरध्वरास्तस्मै
नमः कारणसूकराय ३४ रूपंतवैतन्ननुदुष्कृतात्मनां दुर्दर्शनं देवयदध्वरात्मकम् छंदांसि यस्य त्वचिर्बर्हिरोमस्वाज्यं
दृशित्वं त्रिषु चातुर्होत्रम् ३५ सुकृतुंड आसीत्कृत्स्न ईशनासयोरिडादरे च मसाः कर्णरंध्रे प्राशित्रमास्ये ग्रसने ग्रहास्त-
तैयच्चर्वणं ते भगवन्नग्निहोत्रम् ३६ दीक्षाऽनुजन्मोपसदः शिरोधरं लंप्रायणीयोदयनीयदंष्ट्रः जिह्वाप्रवर्ग्यस्तवशी-
र्षकं क्रतोः सभ्यावसथ्यं चितयोऽसवोहिते ३७ सोमस्तरेतः सवनान्यवस्थितिः संस्थाविभेदास्तव देवधातवः सत्राणि
सर्वाणि शरीरसंधिस्त्वं सर्वयज्ञक्रतुरिष्टिबंधनः ३८ नमोनमस्तेऽखिलमंत्रदेवताद्रव्याय सर्वक्रतवे क्रियात्मने वैराग्य
भक्त्यात्मजयाऽनुभावितज्ञानाय विद्यागुरवे नमो नमः ३९

माप्तेष्टिः ते एव दंष्ट्रेयस्य प्रवर्ग्यो महावीरः प्रत्यपसदः पूर्वक्रियते सभ्यो हो-
मरहितोऽग्निः आवसथ्यमौपासनाग्निः तयोर्द्वैक्यं तत्तव क्रतुरूपस्य शीर्षं शिरः चितय इष्टकाचयनानि पंच असवः प्राणाः ३७ प्रातः सवनादीनि
अवस्थितिः आसनं बाल्याद्यवस्थावा अग्निऽष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्थ्यः षोडशी वाजपोयोऽतिरात्रोत्तोयाम इति सप्त संस्थाविभेदाः त्वज्ज्यांसादिसप्त-
धातवः सत्राणि द्वादशाहादीनि बहुयागसंघातरूपाणि असोमायज्ञाः ससोमाः क्रतवः तद्रूपस्त्वमिष्टिर्यजनमनुष्ठानं तदेव बंधनं यस्य सः ३८ पू-
र्वोक्तमेव सपरिकरं कीर्तयंतः प्रणमंति नमोनम इति अखिलमंत्रादिरूपाय क्रियात्मने सामान्यव्यापाररूपाय किंच वैराग्ययुक्तकर्मसाध्यासत्वं
शक्तिः ततो भक्तिः तत आत्मजयः चित्तस्थैर्यं तेन अनुभावितं साक्षात्कृतं यज्ञज्ञानं तस्मै एवं भूतज्ञानप्रदायगुरवे च ३९

हेभूधरसभूधरासपर्वतावनादुदकान्निर्गच्छतोगर्जेन्द्रस्यदत्तादंतेन ४० त्वयाधृताभूर्विराजतइत्युक्तम् इदानींभूमंडलेनत्वद्रूपंविराजतइत्या-
हुः त्रयाति अथेत्यर्थोतरेतेइदंरूपंदंतेनधृतंयद्रूमंडलंतेनचकास्तिशोभते शृंगेणऊढो धृतोयोधनः तेनभूयसा अतिमहताविभ्रमोविलासः ४१
लोकायवासस्थानार्थेतेपत्नीजगतांमातरम् यतस्त्वंपिताअसि एवंसतितत्रस्थिताः संतः त्वयापित्रासह अस्यैमात्रेनमसाविधेमनमनंकरिष्या-
मः नमस्कारेणपरिचरेमेतिवास्वतेजः धारणशक्तियाशिकाः मंत्रतोऽग्निमरणाविव अधाः निहितवानसि ४२ इदंचत्वयाअतिदुष्करंकृतमित्या-
हुः कइति हेप्रभो तवत्वयाकृतंभुवउद्विबर्हणम् उद्धरणंत्वदन्यः कःश्रद्धातस्पृहयेत् अध्यवस्येदित्यर्थः त्वयिपुनरसौविस्मयोनभवतिय

दंष्ट्राग्रकोट्याभगवंस्त्वयाधृताविराजतेभूधरभूःसभूधरा यथावनान्निःसरतोदताधृतामतंगर्जेन्द्रस्यसपत्रप-
द्मिनो ४० त्रयामयंरूपमिदंचसौकरंभूमंडलेनाथदत्ताधृतेनते चकास्तिशृंगोढधनेनभूयसाकुलाचलेद्रस्ययथैव
विभ्रमः ४१ संस्थापयैनांजगतांसतस्थुषांलोकायपत्नीमसिमातरंपिता विधेमचास्यैनमसासहत्वयायस्यांस्वतेजो
ऽग्निमिवारणावधाः ४२ कःश्रद्धातान्यतमस्तवप्रभोरसांगतायाभवउद्विबर्हणम् नविस्मयोऽसौत्वयिविश्वविस्म-
येयोमाययेदंससृजेतिविस्मयम् ४३ विधुन्यतावेदमयंनिजंवपुर्जनस्तपः सत्यनिवासिनोवयम् सदाशिखोद्धूतशि-
वांबुबिंदुभिर्विमृज्यमानाभृशमीशपाविताः ४४ सर्वैवतम्रष्टमतिस्तवैषतेयः कर्मणांपारमपारकर्मणः यद्योगमा-
यागुणयोगमोहितंविश्वंसमस्तंभगवन्विधेहिशाम् ४५ मैत्रेयउवाच इत्यपस्थायमानस्तैर्मुनिभिर्ब्रह्मवा-
दिभिः सलिलेस्वरुराक्रांतउपाधत्ताविताःवनिम् ४६ सदित्यंभगवानुवाविचक्षसेनः प्रजापतिः रसायालीलयोन्नी-
तामप्लन्यस्यययौहरिः ४७

तोविश्वेसर्वेविस्मयायस्मिन्कुतः योभवान् अतिविस्मयमत्यद्भुतमिदंविश्वंक्रियाविशेषणंवाससृजेसृष्ट-
वान् ४३ विस्मयंदर्शयंतः प्रार्थयंतैविधुन्यतेतिद्वाप्त्याम् सदानांशिखाभिरग्नैः उद्धूताउच्छलिताः येशिवाअंबुबिंदवः तैः सिच्यमानावयंपवि-
त्रीकृताः ४४ तवकर्मणांपारंयएषते अवलोकयतिज्ञातुमिच्छतीत्यर्थः यस्यतवयोगमाययायोगुणैः सहयोगस्तेनमोहितम् अतोविश्वस्य
शंभंगलंविधेहि यथात्वामचित्यानंतशक्तिंज्ञात्वाभजेत्तयाऽनुगृहाणेत्यर्थः ४५ उपस्थायमानः स्तूयमानः स्वरुराक्रांतइतिजलेऽपिधारण-
शक्त्याधानंदर्शयति अवितारक्षकः ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

कथनीयानिमायानिमायावन्तिचरित्राण्यस्यश्रवयेतश्रवयेत इस्वमांषम् उशतीकमनीयाम् हृदिप्रसीदतिस्वमनसिसंतुष्यतीत्यर्थः ४८
यद्यपिसुलभाः तथाऽपिनप्रार्थनीयाइत्याह ताभिराशीभिर्ललवात्मभिः तुच्छाभिः नचतदाभजनस्यवैफल्यंशंकनीयमित्याह भगवद्भजन
व्यतिरेकेणफलांतरदृष्टिंविनाभजतांस्वपदप्राप्तिस्वयमेवविधत्ते गुहाशयत्वादहेतुकींभक्तिंजानन् ४९ अतः कोनामपुराकथानांपूर्ववृत्ता-
नामध्यैकथंविदापीयविरज्येतविरमेत्नरेतरं पशंविना ५० इतितृतीयेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोनिदानंतुतद्वधैव-
क्तुमुच्यते संध्यायांकश्यपाङ्गमसंभवः कामतोदितेः १ १ तेनैवयेनभूमिरुद्धताअनुशुशुमत्वन्मुखवात् २ मृधोयुद्धम् ३ साधुत्वेहेतुः यद्य-

यएवमेतांहरिमेधसोहरेः कथांसुप्रद्रांकथनीयमायिनः शृण्वीतमत्तयाश्रवयेतवोशतींजनार्दनोऽस्याशहृदि
प्रसीदति ४८ तस्मिन्प्रसन्नेसकलाशिषांप्रभौकिंदुर्लभंताभिरललवात्मभिः अनन्यदृष्ट्याभजतांगुहाशयः स्वयं
विधत्तेस्वगतिः परः पराम् ४९ कोनामलोकेपुरुषार्थसारवित्पुराकथानांभगवत्कथासुधाम् आपीयकर्णाजिल-
भिर्भवापहामहोविरज्येतविनानरेतरम् ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेसूकररूपानुवर्णनेत्रयो-
दशोऽध्यायः १३ श्रीशुकउवाच निशम्यकौषारविणोपवर्णितांहरेः कथांकारणसूकरात्मनः पुनः सप्रच्छ
तमुद्यतांजलिर्नचातितृप्तोविदुरोधृतव्रतः १ विदुरउवाच तेनैवतुमुनिश्रेष्ठहरिणायज्ञमूर्तिना आदिदैव्यो
हिरण्याक्षोहतइत्यनुशशुम् २ तस्यचोद्धरतः क्षोणींस्वदंष्ट्राग्रेणलीलया दैत्यराजस्यचब्रह्मन्कस्मान्हेतोरभू-
न्मृधः ३ मैत्रेयउवाच साधुवीरत्वयापृष्टमवतारकथांहरेः यत्त्वंपृच्छसिमर्त्यानामृत्यपाशाविशातनीम्
४ ययोत्तानपदः पुत्रोमुनिनागीतयाऽर्भकः मृत्योः कृत्वैवमूर्ध्न्यधिमारुरोहहरेः पदम् ५ अथात्रापीतिहासोऽयंशु-
तोमेवर्णितः पुरा ब्रह्मणादेवदेवेनदेवानामनुपृच्छताम् ६

स्मात्त्वंहरेरवतारकथांपृच्छसीतिमृत्योः पाशांविशातयतिमोचयतीतितथा ४ तदेवदर्शयितययाकथयाउत्तानपदः पुत्रोऽध्वः सुनिनानारदेनअ-
र्भकएवयदाध्रवायसुनंदादिभिर्विमानमानीतंतदाऽस्यदेहत्यागोऽपेक्षितः स्यादितिमत्वामृत्यावासन्नेऽपिदेहंनतत्याजकिंतुसोपानइवतस्यमूर्ध्निप-
दंदत्वाविमानमारुह्यविष्णुपदमारूढः वक्ष्यतिहिपरीत्याभ्यर्च्यधिष्ण्याग्र्यं कृतस्वस्त्ययनोद्विजैः इयेषतदधिष्ठातुंविश्वद्रूपंहिरण्यमिति ५ त-
योः संग्रामेहेतुंवक्तुमितिहासंप्रस्तौति अथेति अनुपृच्छतांदेवानांब्रह्मणावर्णितइतिहासोमयाश्रुतः ६

तदेवप्रश्नप्रस्तावायप्रथमं हिरण्याक्षहिरण्यकशिपूत्यन्तिप्रसंगमाह दितिरित्यादिनायावदध्यायपरिसमाप्तिमरीचेः पुत्रं कश्यपं हृच्छयः कामः ते
नार्दिता अतः संध्यायामेव कामितवती ७ तदप्यग्निहोत्रशालायाम् तत्रापि समाहितम् अग्निर्जिह्वायस्य यजुषां यज्ञानां पतिं पुरुषम् श्रीवि-
ष्णुम् ८ कृपणां बहुभाषिणीमिति वक्ष्यति तत्र एषमा मिति द्वाभ्याम् कार्पण्यम् भर्तरीति चतुर्भिश्च बहुभाषणं वर्ण्यते दुनोति पीडयति विक्र-
म्य शौर्यमाविर्भाव्य रंभां कदलीम् ९ आयुक्तां सर्वतोयुनक्तु सम्यक् करोतु १० भर्तरी प्राप्ता बहुमानानां स्त्रीणां यशः लोकान् आविशते व्याप्नो-
ति प्रजया पुत्रविरूपेण तज्जाया जायामवतियदस्यां जायते पुनरिति श्रुतेः ११ नोऽस्माकं पितानोऽस्मान् पृथक् अपृच्छत् अयं भावः त्रयोदशानां

दितिर्दाक्षायणी क्षत्तमरीचं कश्यपं पतिम् अपत्यकामा च कमे संध्यायां हृच्छयार्दिता ७ इह्वाऽग्निजिह्वं पयसा
पुरुषं यजुषां पतिम् निम्लोचत्यर्कं आसीनमग्न्यागारे समाहितम् ८ दितिरुवाच एषमां त्वत्कृते विद्वन्कामम्
आत्तशरासनः दुनोति दीनां विक्रम्य रंभां मिव मतंगजः ९ तद्भवाद्वह्यमानायां सपत्नीनां समृद्धिभिः प्रजावतीनां भद्रं ते
मय्यायुक्ता मनुग्रहम् १० भर्तरी तौरुमानानां लोकानां विशते यशः पतिर्भवद्दिधोयासां प्रजयाननुजायते ११ पुरा
पितानो भगवान् दक्षो दुहितृवत्सलः कंठणीतवरं वत्सा इत्यपृच्छ तनः पृथक् १२ स विदित्वा त्मजानां नो भावं संतान-
भावनः त्रयोदशा ददत्तासां यास्तेशीलमनुव्रताः १३ अथ मे कुरु कल्याण कामं कंजविलोचन आतोपि सर्पणं भूमन्
मोघं हिमहीयसि १४ इति तां वीरमरीचः कृपणां बहुभाषिणीम् प्रत्याहानुनयन्वाचा प्रवृद्धानं गूकश्मलाम् १५
एषतेऽहं विधास्यामि प्रियं भीरुयदीच्छसि तस्याः कामं न कः कुर्यात्सिद्धिस्त्रैवर्गिकीयतः १६ सर्वाश्च मानुपादाय-
स्वाश्रमेण कलत्रवान् व्यसनार्णवमत्येति जलयानैर्यथाऽर्णवम् १७ यामाहुरात्मनो ह्यर्धं श्रेयस्कामस्य मानिनि
यस्यां स्वधुरमध्यस्य पुमांश्चरति विज्वरः १८ यामाश्चित्येन्द्रियारातीन् दुर्जयानि तराश्च मेः वयं जयेमहेलाभिर्दस्यून्दु-
र्गपतिर्यथा १९ मप्यस्माकं त्वयि भावसाम्ये वैषम्या चरणं तवानुचितमिति १२ १३ मोघं न भवति हिमहीयसि त्वाद्दृशेन हत्तमे १४ प्रवृद्धा-
नंगेन कश्मलं मोहो यस्यास्ताम् १५ संध्याकालं च नायभार्या प्रशंसा एष इति पंचभिः यतः यस्याः सकाशात् १६ सर्वाश्च मानुपादायेति तानप्य-
न्नादिदानेन कृच्छ्रतस्तारयन् स्वयंतरतीत्यर्थः १७ आत्मनो देहस्यार्धं कर्मसहयोः सहाधिकारात् यच्छब्दानां तां त्वामिति तृतीयश्लोकेन संबंधः
स्वधुरं दृष्टा दृष्टकर्मभारं विज्वरः निश्चिंतः १८ हेलाभिलालाभिः जयेमेति सभार्ययस्येन्द्रियाणि प्रायेणैतस्ततो न संप्रतीति भावः १९ ६३

तामनेकोपकारकर्त्रां काल्प्येन अनुकर्तुं प्रत्येकपकारैः त्वत्सदृशो भवितुं न प्रभवः न समर्थाः ये चान्ये गुणगृध्रवः गुणप्रियास्तेऽपि न समर्थाः संपूर्णेना
 प्यायुषावाशब्दात् जन्मांतरैरेपि न प्रभव इत्युक्तम् २० यद्यपि त्वदनुकरणमशक्यं प्रजात्यै पुत्रोत्पत्त्यै नातिवोचंति न निंदंति प्रतिपालय प्रतीक्षस्व २१
 स्वनिंदामगणयतीं पीषयन् श्रीरुद्रमनुवर्णयति एवेति सप्तभिः घोरगणामेषावेलास्वयंच घोरदर्शना २२ भूतपर्षद्भिर्भूतगणैः २३ तर्हि तत्संमुखत्वं
 मात्रं वर्जनीयमिति चेत्तत्राह श्मशानेयश्चक्रानिलः वातमंडलीतस्मिन् युग्मधूलिस्तया धूम्रः विकीर्णो विक्षिप्तः विद्योतो द्युतिमान् जटाकलापो यस्य भ
 स्मनाऽवगुंठः प्रावृतः अमलः रुक्मवद्देहो यस्य स देवः त्रिभिः सोमाकारिणैर्नैत्रैः पश्यतीत्यस्योत्तरश्लोके त्रये च नुषंगः एकस्य जामातरः परस्परं भ्रा
 तरो व्यवहियंते अतो मम भ्राता असौ तव देव इति लज्जार्थमुक्तम् २४ ननु तथाऽपि महत्त्वेनादरणीयस्य स्वजनस्य च तव सम सर्वे क्षमेतैव तत्राह य

नवयं प्रभवस्तां त्वामनुकर्तुं गृहेश्वरि अप्यायुषावाकाल्प्येन ये चान्ये गुणगृध्रवः २० अथापि काममेतं ते प्रजात्यै क
 रवाण्यलम् यथा मां नातिवोचंति मुहूर्तं प्रतिपालय २१ एषा घोरतमावेला घोरगणा घोरदर्शना चरंति यस्यां भूतानि
 भूतेशानुचराणि ह २२ एतस्यां साधिसेध्यायां भगवान् भूतभावनः परीतो भूतपर्षद्भिर्दृष्टेणादतिभूतराट् २३ श्म
 शानचक्रानिलधूलिधूम्रविकीर्णविद्योतजटाकलापः भस्मावगुंठामलरुक्मवद्देहो देवस्त्रिभिः पश्यति देवरेस्ते २४
 नयस्य लोके स्वजनः परीवानात्याहतो नातकश्चिद्विगर्ह्यः वयं व्रतैर्यच्चरणापविहामाशास्महेऽजो बत भक्तभोगास्
 २५ यस्यानवद्याचरितं मनीषिणो गुणं त्यविद्यापटलं विभित्सवः निरस्तसाम्यातिशयोऽपि यत्स्वयं पिशाचचर्यामचर
 द्रुतिः सताम् २६ हसंतियस्याचरितं हि दुर्भगाः स्वात्मन्नतस्याविदुषः समीहितम् यैर्वस्त्रमाल्याभरणानुलेपनैः श्व
 भोजनं स्वात्मतयोपलालितम् २७ ब्रह्मादयो यत्कृतसेतुपालायत्कारणं विश्वमिदं च माया आज्ञाकरी तस्य पिशाचच
 र्या अहो विभूम्नश्चरितं विडंबनम् २८

स्य स्वजनादिर्नास्ति समत्वादीश्वरस्य ऐश्वर्यमेवाह येन चरणेनापविहं निर्माल्यवत् दूरतस्वत्तां
 तेन भक्तभोगा मजां मायां तन्मयीं विभूतिं महाप्रसाद इत्याशास्महे व्रतैस्तमारुध्य २५ अनिषिद्धसुरवत्यागादसौ पिशाच इत्यपहासो न कार्य इत्याह
 द्वाभ्याम् अस्य अनवद्यं विषया सक्तिश्चून्यमाचरितं विभित्सवः भैक्षुभिश्च वः २६ समीहितम् अभिप्रेतं लोकशिक्षारूपम् अविदुषः अविद्वांसः
 यद्वा न विद्वान् यस्मादिति तस्य सर्वज्ञस्येत्यर्थः दुर्भगानेवाह यैरिति श्वभोजनं शूनां भोज्यं शरीरं स्वात्मतया अयमेवात्मेति बुद्ध्या २७ अहो अतर्क्य
 तस्याचरणमित्याह ब्रह्मादयो येन कृतान् सेतून् स्वस्याधिकारान् पालयंतियः कारणं यस्य येन कृतमिदं विश्वम् माया च यस्याज्ञाकरी विभूम्नः पर
 भेश्वरस्य विडंबनमतर्क्यमित्यर्थः २८

भर्त्रानिरूपकेण एवं संविदिते जापितेऽपि सति वृषलीव वेश्येव २९ विकर्मणि निषिद्धे दिष्टाय देव रूपायेश्वराय उपविवेशोति मैथुनं लक्ष्यते ३० उप
स्पृश्य स्नात्वा भर्गो शब्दवाच्यं विरजं ज्योतिर्ध्यायन् सनातनं ब्रह्म गायत्रीं प्रणवं वाजजाप ३१ कर्मावद्येन कर्मदोषेण ३२ माऽवधीत् माहं खित्यर्थः व
धशंका बीजमाह रुद्र इति अंहसमंहः अपराधमकरवं कृतवत्यस्मि ३३ रुद्र दुःखं तत् द्रावयतीति रुद्रस्तस्मै उग्रायानतिलं ध्यायामीदुषे सकामे
षु फलसेचनकर्त्रे निष्कामेषु शिवाय वस्तुतो न्यस्तदंडाय दुष्टेषु धृतदंडाय संहारे मन्यवे ३४ भामो भगिनी भर्ता उरुरनुग्रहो यस्य व्याधस्य निर्दय-
स्यापि सती पतिरित्यनेन स्त्रीणां स्वभावं स्वयमपिवेत्तीति सूचयति ३५ स्वसर्गस्य स्वसंतानस्य आशिषं शुभम् लोक्यां लोकद्वयार्हां संध्यायां योनि

मैत्रेय उवाच सैवं संविदिते भर्त्रा मन्मथोन्मथितेन्द्रिया जग्राह वासो ब्रह्मर्षे वृषलीव गतत्रपा २९ सविदित्वाऽथ भा
र्यायास्तं निर्वधं विकर्मणि नत्वा दिष्टाय रहसितयाऽथोपविवेश ह ३० अथोपस्पृश्य सलिलं प्राणानायस्य वाग्यतः
ध्यायन् जजाप विरजं ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ३१ दितिस्तु ब्राह्मितातेन कर्मावद्येन भारत उपसंगस्य विप्रर्षिमधोमुख्य
भ्यभाषत ३२ दितिरुवाच नमो गर्भमिमं ब्रह्मन् भूतानामृषभोऽवधीत् रुद्रः पतिर्हि भूतानां यस्याकरवमं
हसम् ३३ नमो रुद्राय महते देवायोग्रायामीदुषे शिवाय न्यस्तदंडाय धृतदंडाय मन्यवे ३४ सनः प्रसीदतां भामो भ
गवानुर्वचुग्रहः व्याधस्याप्यनुकष्यानां स्त्रीणां देवः सती पतिः ३५ मैत्रेय उवाच स्वसर्गस्याशिषं लोक्यामा
शासानां प्रवेपतीम् निवृत्तसंध्यानियमो भार्यामाह प्रजापतिः ३६ कश्यप उवाच अप्रायत्यादात्मनस्ते दोषा
न्मौहूर्तिकादुत मन्निदेशातिचारेण देवानां चातिहेलनात् ३७ भविष्यस्तद्भवा भद्रावभद्रे जाठराधमौ लोकान्सपा
लां स्त्रींश्चंडिमुहुराक्रंदयिष्यतः ३८ प्राणिनां हन्यमानानां दीनानां सकृतागसाम् स्त्रीणां निगृह्यमाणानां कोपिते
षु महात्मसु ३९ तदा विश्वेश्वरः क्रुद्धो भगवो लोकभावनः हनिष्यत्यवतीर्या सौयथाद्रोश्छतपर्वधृक् ४० दिति
रुवाच वधं भगवता साक्षात्कृत्वा भोदारबाहुना आशासे पुत्रयोर्मह्यं माक्रुद्धा ब्राह्मणादिभ्यो ४१ यमः स निवृत्तो यस्य
३६ ते आत्मनश्चित्तस्य अप्रायत्यादशचित्वात् मौहूर्तिकात् संध्यारूपात् उत अपिमम निदेशस्याज्ञाया अतिचारेणातिक्रमेण देवानां रुद्रानुच
राणाम् ३७ एतैश्चतुर्भिर्हेतुभिः जाठराधमौ पुत्रापसदौ हेचंडिकोपने ३८ हन्यमानानां सताम् ३९ शतपर्वधृक् कज्रधर इन्द्रः ४० कृत्वा भिनो
दारो बाहुर्यस्य मह्यं मम कोपिते धित्कृत्वात् शंकितचित्ता सती प्रार्थयते ब्राह्मणान्माप्सूदिति ४१

नरका अपितथायांयांयोनिमसौगतो भवति तत्रस्थाश्च नानुगृह्णन्ति कृपां न कुर्वन्ति ४२ कृतो यो पराधस्तेन शोकस्ततोऽनुतापस्तेन प्रत्यवमर्शनात् युक्तायुक्तविचारात् भगवति हरौ भवे श्रीरुद्रे एतैः पंचभिः कारणैः ४३ पुत्रस्य हिरण्यकशिपोः पुत्राणां मध्ये एकः सतांमतो भविष्यति तमेव वर्णयति गास्यंतीति साधैः पंचभिः समंसहसहशं वा ४४ हीनवर्णो हेमयथायोगैर्दाहादिभिरुपायैः शोध्यते तथा यस्य शीलं स्वभावमनुवर्तितुमनुगंतुं प्राप्तुं निर्वैरादिभिः योगैरात्मानं भावयिष्यति ४५ विश्वप्रसादे हेतुः यदात्मकं स्वदृक् आत्मसाक्षी यस्यानन्यया भगवानेव सत्य इत्येवं भूतया दृशा तोष्यते तोषं प्राप्स्यते ४६ तत्र हेतुः सवा इति महात्मा अपरिच्छिन्नदृष्टिः महाऽनुभावः महतामपि मध्ये महिष्ठः अतिशयेन म

न ब्रह्मदंडदग्धस्य न भूतभयदस्य च नारकाश्चानुगृह्णन्ति यांयांयोनिमसौगतः ४२ कश्यप उवाच कृतशो कानुतापेन सद्यः प्रत्यवमर्शनात् भगवत्करुमानाच्च भवे मुख्यपिचादूरात् ४३ पुत्रस्यैव तु पुत्राणां भवितैकः सतां मतः गास्यंति यद्यशः शब्दं भगवद्यशसासमम् ४४ योगैर्हेमैव दुर्वर्णं भावयिष्यंति साधवः निर्वैरादिभिरात्मानं यच्छीलमनुवर्तितुम् ४५ यत्प्रसादादिदं विश्वं प्रसीदति यदात्मकम् सस्वदृग्भगवानन्यस्य तोष्यते नन्यया दृशा ४६ सर्वे महाभागवतो महात्मा महाऽनुभावो महतां महिष्ठः प्रदृष्टभक्त्या ह्यनुभाविता शये निवेश्य वैकुण्ठमिमं विहास्यति ४७ अलंपटः शीलधरो गुणाकरो हृष्टः परलब्ध्या व्यथितो दुःखितेषु अभूतशत्रुर्जगतः शोकहर्ता निदाधिकं तापमि वोडराजः ४८ अंतर्बहिः श्यामलमञ्जनेन स्वपूरुषेच्छाऽनुगृहीतरूपम् पौत्रस्तव श्रीललनाललामंडश स्फुरत्कुंडलमैडिताननम् ४९ मैत्रेय उवाच श्रुत्वा भागवतपौत्रं सुमोदतदिति भृशम् पुत्रयोश्च वधं कृष्णादिदित्वासीन्महामनाः ५० इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे दितिकश्यपसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४

हान् प्रदृष्ट्या भक्त्या अनुभाविते शोधि

ते चित्ते वैकुण्ठं हरिं निवेश्य देहाद्यभिमानं त्यज्यति ४७ महाभागवतत्वं माह अलंपट इति शीलधरः सस्वभावः गुणानां धैर्यादीनामाकरः जन्मभूमिः परेषां समृद्ध्या हृष्टः परेषु दुःखितेषु सल्लस्य न भूतो जातः शत्रुर्यस्य निदाघे भवंतापंचंद्रोयथा हरति एवं जगतः शोकहर्ता भविष्यति ४८ अपरिच्छिन्नदृष्टित्वमाह अंतरिति स्वपुरुषाणां मिच्छया पुनः पुनर्गृहीतानिरूपाण्येन श्रीरेवललनासंदरीतस्याः ललामंडनं द्रष्टुं दृश्यति ४९ महामनाः सोत्साहचित्ता हरिणा सहसुद्धेन मरणे पुत्रयोः कीर्तिः सद्गतिश्च भवेदिति ५० इति तृतीयस्कंधे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४

हतप्रभैः सरैः पृष्टः प्राह पंचदशविधिः तद्दीजं विप्रशापादिवैकुण्ठे विष्णुभृत्ययोः १ तदेवं देवानां ब्रह्मणश्च संवादप्रस्तावमुक्ते दानीतं संवादं वक्तु
माह प्राजापत्यं काश्यपं तेजो वीर्यं परेषां तेजो हंतीति तथा आर्षः स्वपुत्राभ्यां करिष्यते यत्सुराणामर्दनं पीडनं तस्मात् शंकमाना १ तेन गर्भं तेज
साहता लोके निरस्तसूर्यादिप्रकाशो हतौजसः हतप्रभावाः ध्वांतेन व्यतिकरं संकरम् २ वैथजानासि किं विचारयसि यद्यतो वयं संविग्नाभीताः
अव्यक्तमज्ञातम् न स्पृष्टं वर्त्मज्ञानप्रचारो यस्य ३ ब्रह्माणं परमेश्वरत्वेन स्तुवंतः प्रार्थयन्ते देवदेवेति सप्तभिः लोकनाथानां शिखामणे भावयितु
अभिप्रायज्ञोऽसिकेनाभिप्रायेण दितेर्गर्भो वर्धत इति जानासीत्यर्थः ४ विज्ञानं वीर्यं बलं यस्य इदं ब्रह्म देहमुपेयुषे प्राप्तवते गृहीतो गुणभेदः रजो

मैत्रेय उवाच प्राजापत्यं तु तत्तेजः परतेजो हनं दितिः दधारवर्षाणि शतं शंकमाना सुरार्दनात् १ लोके तेन ह
ता लोके लोकपाला हतौजसः न्यवेदयन् विश्वसृजे ध्वांत व्यतिकरं दिशाम् २ देवा ऊचुः तम एतद्दिभो वैथसं
विग्नाय ह्यं भृशम् न ह्यव्यक्तं भगवतः कालेना स्पृष्टं वर्त्मनः ३ देवदेव जगद्धातुर्लोकनाथ शिखामणे परेषा-
मपरेषां त्वं भूतानामसि भावयितु ४ नमो विज्ञानवीर्याय माययेदमुपेयुषे गृहीतगुणभेदाय नमस्ते व्यक्तयो नये
५ ये त्वानन्येन भावेन भावयन्त्यात्मभावनम् आत्मनि श्रोतुं भवनं परमं सदसदात्मकम् ६ तेषां रूपकयोगानां जित
श्चासेन्द्रियात्मनाम् लब्धयुष्मत्प्रसादानां न कुतश्चिदपराभवः ७ यस्य वाचा प्रजाः सर्वा गवस्तं त्येव यंत्रिताः हरन्ति
बलिमायां तास्तस्मै मुख्याय ते नमः ८ सत्वं विधत्स्व शंभू मनुतमसालुप्तकर्मणाम् अदभ्यदय यादृश्या आपन्ना
न हंसीक्षितुम् ९

गुणोयेन व्यक्तस्य प्रपंचस्य योनये कारणाय न व्यक्ता केनापि प्रमाणेन विज्ञाता योनिर्यस्येति वा ५ सकामतया प्रतिक्ष-
णंदुःखमनुभवन्तो निष्कामभक्तान् स्तुवंत आहुर्ह्यभ्याम् ये त्वात्मा मनन्येन निष्कामेन भावेन भक्त्या ध्यायन्ति आत्मनो जीवान् भावयतीति तथा स्व
स्मिन्योतानि ग्रथितानि भवनानियेन चेतना चेतनप्रपंचकारणमित्यर्थः तत्र हेतुः सदसदात्मकं कार्यकारणरूपं वस्तु तस्मात्प्राप्तं परम् ६ जितः श्वा
सद्विद्रियाणि आत्मा मनश्चर्यैः अतः रूपकयोगाः अतएव प्राप्ता युष्मत्प्रसादोयैस्तेषाम् ७ अन्येतु नित्यं कर्म क्लेशिन इत्याहुः यस्येति तं त्यादाम
न्या आयत्ता अधीनाः मुख्याय नियंत्रे प्राणरूपा येति वा तथा च श्रुतिः तस्य वाक् तंतिर्नामानि दामानि इत्यादि ८ तमसा अहोरात्रविभागाभावे-
न लुप्तानि कर्माणि येषाम् आपन्नान् आपद्गतान् स्मान् ९

आपत्कारणमाहुः एषगर्भः तस्यविशेषणम् अर्पितं निक्षिप्तं काश्यपमोजोवीर्यं दिशस्तिमिरयन् तमोव्याप्ताः कुर्वन् १० दितेः कुचेष्टितं शा-
त्वाग्रहस्य देवानां येशब्दाविज्ञप्तिवाक्यानि तेषां गोचरो विषयभूतः प्रत्यभाषत ११ युष्मत्सकाशात् पूर्वजाताः १२ वैकुण्ठारव्यलोकं ययुः १३
तं वर्णयति वसंतीत्यादि द्वादशभिः वैकुण्ठस्य हरेरिव मूर्तिर्येषां ते निमित्तं फलं न निमित्तं प्रवर्तकं यस्मिन् निष्कामेण धर्मेणेत्यर्थः आराधयन्
आराधितवन्तः १४ यत्रेति शब्दगोचरो वेदांतैकवेद्यः विरजं सत्त्वमूर्तिं विष्टम्यध्वत्वाद्युषो धर्ममूर्तिः स्वानां स्वान् १५ तत्रत्यं वनं विशिनष्टि यत्रे-
ति चतुर्भिः सर्वेष्वप्युत्तुष्टुश्रीः पुष्पादिसंपद्येषांतैः १६ चरितानि चरित्राणि भर्तुः प्रभोः अनुविकसंत्यः मधुमकरंदः तद्युक्तामाधव्यो वासंत्योल

एष देवदितेर्गर्भो जः काश्यपमर्पितम् दिशस्तिमिरयन् सर्वावर्धतेऽग्निरिवैधसि १० मैत्रेय उवाच सप्रहस्य
महाबाहो भगवान् शब्दगोचरः प्रत्याचष्टात्सु भूदेवान् प्रीणन् रुचिरयागिरा ११ ब्रह्मोवाच मानसामे सुतायु-
ष्मत् पूर्वजाः सनकादयः चैरुर्विहाय सालोकां ह्येकेषु विगतस्पृहाः १२ त एकदा भगवतो वैकुण्ठस्यामलात्मनः ययुर्वैकुण्ठ
निलयसर्वलोकनमस्कृतम् १३ वसंतियत्र पुरुषाः सर्वे वैकुण्ठमूर्तयः ये निमित्तनिमित्तेन धर्मेण आराधयन् हरिम् १४ यत्र
चाद्यः पुमानास्ते भगवान् शब्दगोचरः सत्त्वं विष्टम्य विरजस्वानां नो मृडयन् नृपः १५ यत्र नैत्रेयसं नाम वनं कामदुघैर्दुर्मैः
सर्वतुष्टुभिर्विभ्राजके वल्यमिव मूर्तिमत् १६ वैमानिकाः सललनाश्चरितानि यत्र गायंतिलोकशमलक्षपणानि भर्तुः
अंतर्जलेऽनुविकसन् मधुमाधवीनां गंधेन खंडितधियोऽप्यनिलं क्षिपंतः १७ पारावतान्यभूतसारसचक्रवाकदात्यूहहं
सशुकतित्तिरिव हिणायः कोलाहलो विरमतेऽचिरमात्रमुच्चैर्भृगाधिपे हरिकथा मिव गायमाने १८ मंदारकुंदकुर-
बोत्पलचंपकाण्यपुन्नागनागबकुलांबुजपारिजाताः गंधेऽर्चिते तुलसिकाभरणेन तस्यायस्मिंस्तपःसमनसो बहुमा-
नयंति १९

ताः यद्वा अनुविकसन्मधवः प्रसरन्मकरंदाः माधव्यः मधुकालीनाः समनसः तासां गंधेन खंडिता विधिता धीर्येषां तेऽपि तद्गंधप्रापक
मनिलं क्षिपंतः तिरस्कुर्वन्तो गायंति अनेन भगवत्पार्षदानां निरतिशयविषयस्वरूपेऽपि भगवद्भजनानंदसक्तिर्दर्शिता १७ अनन्यभूताः कोकिलाः दा-
त्यूहश्चातकः अचिरमात्रं क्षणमात्रं विरमति अनेन तत्रत्यपक्षिणामपि हरिकथाश्रवणादिपरमानंदो दर्शितः १८ मंदारपारिजातौ सरतरुविशेषौ
कुरवस्तिलकवृक्षः उत्पलं रात्रिविकाशि अंबुजं दिनविकाशि पुन्नागो नागकेसरः एताः समनसः पुथ्यजातयः स्रगंधा अपितुलसिकाभरणेन श्रीहरि-
णा तुलस्या गंधेऽर्चिते सति यस्मिन् वने तस्यास्तपो बहुमानयंति अनेन तत्रत्या गुणगयाहिणा एव नमत्सरिण इत्युक्तं एवंभूतं वनं यत्र तद्वैकुण्ठं ययुरिति
पूर्वेणान्वयः १९

पुनर्वैकुण्ठमेवविशिनष्टि तत्संकुलं व्याप्तं भवति कैहरिपदयोरानतिः प्रणामः तावन्मात्रेण दृष्टैर्भक्तानां विमानैः न कर्मादिप्राप्त्यैर्वैडूर्यमारकतैर्हे
ममयैश्च विमानैः वृहंतिकटितटानियासां स्मितशोभा निमुखानियासां ता अपि कृष्णो आत्मा येषां रजः कामसुत्सयाद्यैः परिहासादिभिः न आ
दधुर्न जनयामासुः २० श्रीलक्ष्मीः रूपिणी मनोहरमूर्तिधारिणी सती आहरेः सद्यनि संमार्जनं कुर्वती वयस्मिन् लोके संलक्ष्यते चरणारविंदं
क्षणयती नूपुरेण शब्दयंती विमुक्तो दोषश्चांचल्यं यया यद्वा मुक्तेन दोषा प्रसारितेन बाहुना कीदृशो सद्यनि स्फटिकमयानिकुड्यानियस्मिन्म
ध्ये मध्ये च शोभा र्थमुपेतं संयुक्तं हेमयस्मिन् यस्या अनुग्रहणे श्रीरनुग्रहं करोति त्येतदर्थं मन्येषां ब्रह्मादीनां यत्नः सा अयं भावः यद्यपि तत्र रजो
नास्त्येव तथाऽपि स्वर्णपट्टिकाऽवच्छिन्नभित्तिभागेषु बहुधा प्रतिबिंबिता सती लीलां बुजं भ्रामयंती विनयभक्तिभ्यां तथालक्ष्यत इति २१ अंग
हे देवाः यद्यस्मिंल्लोके श्रीरेवं अमृतममंस्तमेने किं कुर्वती विद्रुममयानितटानियासाम् अमला अमृततुल्या आपोयासां तासु वापीषु निजवने ल

तत्संकुलं हरिपदानतिमात्रदृष्टैर्वैडूर्यमारकतहेममयैर्विमानैः येषां बृहत्कटितटाः स्मितशोभिमुखः कृष्णात्मनां नर
ज आदधुरुत्सयाद्यैः २० श्रीरूपिणी कृणयती चरणारविंदं लीलां बुजेन हरिसद्यनि मुक्तदोषां संलक्ष्यते स्फटिककुड्य
उपेतहेमिसंमार्जती वयदनुग्रहणेऽन्ययत्नः २१ वापीषु विद्रुमतदास्वमलामृताप्सु प्रेष्यान्वितानि जवने तुलसीभिरी
शम् अप्यर्चती स्तलकमुन्नसमीक्ष्य वचमुच्छेषितं भगवते त्यमतांगयच्छ्रीः २२ यन्न ब्रजं त्यधभिदोरचनानुवादा-
च्छृण्वंतियेऽन्यविषयाः कुकथामतिघ्नीः यास्तु श्रुता हतभगैर्नृभिरात्तसारं स्तांस्तान् क्षिपंत्य शरणेषु तमस्स हंत २३
येऽप्यर्थितामपि च नो नृगतिं प्रपन्ना ज्ञानं च तत्त्वविषयं सह धर्मयत्र नाराधनं भगवतो वितरंत्य सुष्य संमोहिता विततया
वतमाययाते २४ क्ष्मावने परिचारिकाभिरन्विता तुलसीभिः श्रीविष्णुं पूजयंती तदा उदके प्रतिबिंबितं शोभनालकयुक्तमुल्लुष्टनासिकायु-
क्तं च स्ववच्रं वीक्ष्य भगवता उच्छेषितं चुंबितमित्यमन्यत अनेन लक्ष्म्या अपि सौभाग्यसखं भगवदनुग्रहेणैवेति द्योतितम् २२ पुनः कथं भूतं तत्
यद्वैकुण्ठं न ब्रजंति के ये कुकथाः शृण्वंति कास्ताः अयं भिनत्तीत्यधभित् तस्य हरेः रचना सृष्ट्यादिलीला तस्या अनुवादादन्यविषयाः अर्थकामादि
वार्ताः मतिभ्रंशिकाः तेषामब्रजने हेतुः यास्तु हतभाग्यैर्नरैः श्रुताः सत्यः तांस्तान् श्रोतृन् अशरणेषु निराश्रयेषु तमस्सु नरकेषु क्षिपंति हंतरवे-
देकयं भूताः आत्तः सारः श्रोतृणां पुण्ययाभिस्ताः २३ प्रसंगात्तान् शौचंति नोऽस्माभिर्ब्रह्मादिभिरप्यप्यर्थितां नृगतिं मनुष्यजातिप्रपन्नाः प्राप्ताः
संतोऽपि हरेराराधनं न कुर्वन्ति कीदृशीं नृगतिं यत्र यस्यां धर्मसहितं तत्त्वज्ञानं भवति तदुभयसाधकत्वात्तस्याः तेऽसुष्य भगवतो विस्तृतया मायया न

नुसंसमोहिताः बतेतिरपेदेयदिचैवंसंबंधः केवलंतएव न ब्रजंति किंतु ये भगवदाराधनं न कुर्वन्ति तेऽपि तेषां मायामोहितत्वादिति २४ पुनः कथं-
भूतं यच्च नः उपरिस्थितं ब्रजंति के अनिमिषां देवानां मृषमः श्रेष्ठो हरिस्तस्यानुवृत्त्या दूरेयमोपेषां यद्वा दूरीकृतयमनियमाः पादांतरे दूरीकृता-
हंकारा इत्यर्थः स्पृहणीयं करुणादिशीलं येषाम् किंच भर्तुः हरेः यत्कथयशः तस्य मिथः कथनेयोः नुरागस्तेन वै कूट्यं वै वैश्यं तेन बाष्पकलातया
सहपुलकीकृतमंगं येषाम् यद्वा नः उपरि ति ब्रजतां विशेषणं निरहंकारत्वादस्मत्तोऽपि येषां धिकास्ते यद्ब्रजंतीत्यर्थः २५ तत्तदा अपूर्वं विकुंठम् अ-
थो अनंतरमुपेत्य मुनयः परामुत्कृष्टां मुदमापुः अपूर्वत्वे हेतवः विश्वगुरुणा हरिणा अधिकृतमधिष्ठितं भवनानां मेकमेव वंद्यं दिव्यमलौकिक-
म् विचित्राणि विबुधाग्राणां विमानानि तेषां शोचिर्दोषिर्यस्मिन् योगमायाबलेनेति अष्टांगयोगप्रभावेणोपेत्य परमेश्वरे तु योगमायेति चि-

यच्च ब्रजंत्यनिमिषामृषमा अनुवृत्त्या दूरेयमात्फपरिनः स्पृहणीयशीलाः भर्तुर्मिथः कथयशसः कथनानुरागवैकूट्य
बाष्पकलयापुलकीकृतांगाः २५ तद्दिश्वगुर्वधिकृतं भवनैकवंद्यं दिव्यं विचित्रं विबुधाग्रा विमानशोचिः आपुः
परां मुदमपूर्वमुपेत्य योगमायाबलेन मुनयस्तदुद्यो विकुंठम् २६ तस्मिन् नतीत्यमुनयः षडसज्जमानाः कक्षाः समान
वयसा वयससमायाम् देवावचक्षत गृहीतगदोपराध्यै केयूरकुंडलकिरीटविटकवेषौ २७ मत्तद्विरेफवनमालिक
यानि वीतौ विन्यस्तयाऽसितचतुष्टयबाहुमध्ये वृक्षं भ्रुवाकुटिलया स्फुटनिर्गमाभ्यां रक्तेक्षणैश्च मनाग्रमसंदधा-
नौ २८ द्वार्येतयोर्निर्विविश्रमिषतो रपृष्ठापूर्वायथा पुरटवज्रकपाटिकायाः सर्वत्र तेऽविषमया मुनयः स्वदृष्ट्या वि-
श्वंचरंत्यविहता विगताभिर्शंकाः २९

श्रुतिविलास इति द्रष्टव्यम् २६ तस्मिन् वैकुण्ठेषट्कक्षाः प्राकारद्वाराणि असज्जमानाः
भगवद्दर्शनोत्कंठया तत्तदद्भुतदर्शन आसक्तिमकुर्वाणाः द्वारपालौ देवानपश्यन् समानं वयोवयोः गृहीते गदेयाभ्यां पराध्यैः केयूरादिभिः
विटंकः सुंदरो वेषो ययोः २७ तावेव वर्णयति मत्ताद्विरेफायस्यांतया वनमालया निवीतौ कंठलंबिन्या अलंकृतौ असितानीलाः चतुष्टये
चतुःसंख्याकाः बाहवस्तेषां मध्ये विन्यस्तया वृक्षं च मनाग्रमसं किंचित् कूट्यं दधानौ स्फुटौ उत्फुल्लौ निर्गमौ श्वासमागौ नासापुटेनाभ्या-
म् २८ एतयोर्मिषतोः पश्यतोः तावनादृत्या पृष्ठैव याः पूर्वाः षट् द्वारः पुरदालंकृतवज्रमयः कपाटिकायास्तताः यथा विविश्रः तथा स-
प्तमायामपि द्वारिते विविश्रः अग्रभेहेतुः सर्वत्रय अविहताः अनिवारिताः संचरन्ति निःशंकत्वे हेतुः अविषमया च स्वदृष्ट्येति २९
श्रीगुरुदत्तपरब्रह्मणे नमः श्रीगोपालो विजयते

वातरशनान्नग्नान्नृद्वानपिपंचवर्षबालकवत् प्रतीयमानान्चकारादाज्ञयाच अस्वल्यतां निवारितवंतौ न तत्सवल्यनमर्हतीति तथा तान् अ
हो अत्रापि धार्म्यमित्येवं तेषां तेजोविहस्य भगवतो ब्रह्मण्यदेवस्य प्रतिकूलं शीलं ययोः ३० हरेर्हरपालपतिभ्यां देवेषु पश्यत्स्वार्थमाणास्ते मुनयः
कोवामित्यादिश्लोकत्रयीमूचुः सुहृत्तमः श्रीहरिः तस्य दिदृक्षितं दर्शनेच्छा तस्य भंगो सति कामस्यानुजः क्रोधः तेन सहसा कस्मादेव उपप्लुता निक्ष-
मितान्यक्षाणि येषां ते स्रष्टु पूज्यतमा अपातिनिषेधानर्हत्वे क्रोधानर्हत्वे वा हेतुः ३१ उच्चैर्महत्या भगवत्परिचर्यया एतप्राप्य इह वै कुण्डे निवसतां तद्
र्मिणां भगवद्र्मिणां समदर्शिनां मध्ये चां युवयोरेव कोऽयं विषमः स्वभावः कैश्चित्पक्षेण व्यंकैश्चिन्नेत्येवं भूतः ननु स्वामिनोरक्षाऽर्थं द्वारपालयोरेषः
स्वभावो गुण एवेति चेदत आहुः तस्मिन्निति कुहकयोः कपटयोः आत्मवत्स्वदृशं तेन यथा आवां कपटौ तथा न्योऽपि कश्चिन्मृगः प्रवेक्ष्यतीति अयं-

तान्वीक्ष्य वातरशनां श्वतुरः कुमारान् नृद्वान्दशार्धवयसो विदितात्मतत्त्वान् वेत्त्रेण चास्वल्यताम तदहं गांस्तौ तेजोविह
स्य भगवत्प्रतिकूलशीलो ३० ताभ्यां मिषत्स्वनिमिषेषु निषिद्धमानाः स्वर्हत्तमाद्यपि हरेः प्रतिहारपाभ्याम् ऊचुः सुहृत्त
मदिदृक्षितभंगोऽपि कामात्तु जेन सहसा त उपप्लुताक्षाः ३१ मुनय ऊचुः कोवामिहेत्यभगवत्परिचर्यया चैस्तद्
र्मिणां निवसतां विषमः स्वभावः तस्मिन्प्रशांतपुरुषे गतविग्रहे वां कोवात्मवत्कुहकयोः परिशंकनीयः ३२ न ह्यंतरं भग
वती हसमस्तकुक्षावात्मानमात्मनि न भो न भसीव धीराः पश्यंति यत्र युवयोः सरलिंगिनोः किंचित्प्रादितं हृदयमेदिम
यं यतौ ३३ तद्गममुष्य परमस्य विकुण्ठमर्तुः कर्तुं प्रकृष्टमिह धीमहि मंदधीभ्याम् लोकानितो ब्रजतमंतरभावह
स्यापापीयसस्त्रय इमे रिपवोऽस्य यत्र ३४

भावः न ह्यत्र भगवद्भक्तं विना कश्चिदागच्छति न चेश्वरे प्रशांतत्वाद् विद्यमानविरोधे भयशंका
अतो युवांकेवलं धूर्तवेवेति ३२ भयशंका बीजं च भेदः सच कस्याप्यस्मिन्नास्तीत्याहुः न हीति समस्तं विश्वं कुक्षौ यस्य यत्र यदा इह भगवति धीरा वि
द्वांसः आत्मनोऽंतरं भेदं न पश्यंति किं तस्मिन् परमात्मनि आत्मानं तं भूतं पश्यंति महाकाशे यदा काशमिव तदा यथा न्यस्य राजा देः उदरमेदि उदर
मेदयुक्तं भयं भवति तथा ३३ श्रीहरेस्तादृशं यतः येन कारणेन सरवेषधारिणो युवयोर्विशेषेणोत्पादितं तत्किं किंचिदित्यर्थः ३३ तत्तस्मादमुष्य
वैकुण्ठनाथस्य भृत्याभ्यां युवाभ्यां प्रकृष्टमद्रमेव कर्तुं इहास्मिन्नपराधे यत्पुक्तं तद्भूमिहि चिंतयेम तदेवाहुः अंतरस्य भेदस्य भावः सत्तातद्दर्शनेन इ
तः वैकुण्ठलोकात् ब्रजतं यत्र ये पुत्रोकेषु अस्वपापीयसोऽंतरद्वयः इमे कामः क्रोधस्तथा लोभ इति गीतोक्तास्त्रयोरिपवो भवन्ति इतो वैकुण्ठात् पापीयसो
लोकानिति वा ३४

इतितेषामिरितंभाषणंघोरमवधार्यतंचब्रह्मदंडं ब्रह्मशापमवधार्यतंचास्त्रसमूहैरप्यनिवार्यमवधार्यहरेरनुचरोऽतिकातरेण अतिकातर्येणभये
नतस्यादग्रहणंकुर्वेत्तौसंतोदंडवदपतताम् कथंभूतस्यहरेः एवंभूतेभ्योमुनिभ्यः ताभ्यामपिउरुअधिकंविभ्यतः भयंभावयतः अहोअपराद्धमस्मा
भिरित्यनुतप्यमानान्प्रत्यूचतुः अधोनिअधवति यउचितोदंडः सएवभगवद्विरकारिनात्रभवतामपराधः कश्चित् अतोसौनौ आवयोः भूयात्तयः
अशेषमपिस्मरहेलनम् ईश्वराज्ञाऽतिक्रमरूपंपापंहरेत् किंतुयुष्माकंयः कृपानिमित्तोऽनुतापः तस्यलेशेननौअधोऽधोमूढयोनीव्रजतोरपिभगव-
त्स्मृतिप्रतिघातकोमोहोनभवेत् किंतुमोहोऽपिस्मृतिमेवप्रवहतादितिप्रार्थना ३६ एवंस्यानामहत्स्रअतिक्रममपराधंतत्क्षणमेवविबुध्यतस्मिन्
यत्रतेरुद्धास्तंदेशंययौ आर्याणांहृद्यः मनोज्ञः चरणौचलयन्निति अयंभावः मच्चरणदर्शनप्रतिघातजंक्रोधंतौदर्शयन् शमयिष्यामीतिलराव्याजे

तेषामितीरितमुभाववधार्यघोरंतंब्रह्मदंडमनिवारणमस्त्रपूगैः सद्योहरेरनुचराबुरुविभ्यतस्तत्त्यादग्रहावपततामति
कातरेण ३५ भूयादधोनिभगवद्विरकारिदंडोयोनीहरेतस्मरहेलनमप्यशेषम् भावोऽनुतापकलयाभगवत्स्मृतिघ्नो
मोहोभवेदिहतुनौव्रजतोरधोऽधः ३६ एवंतदेवभगवानरविंदनामः स्वानांविबुध्यसदतिक्रममार्यहृद्यः तस्मिन्प्रययौ-
परमहंसमहामुनीनामन्वेषणीयचरणौचलयन्सहश्रीः ३७ तंत्वागतं प्रतिहृतौपयिकंस्वपुंभित्तोऽचक्षताऽक्षविषयं
स्वसमाधिभाग्यम् हंसश्रियोर्व्यजनयोः शिववायुलोलच्छुभ्रातपत्रशशिकेसरशीकरांबुम् ३८ कृत्स्नप्रसादसु-
खंस्पृहणीयधामस्नेहावलोककलयाहृदिसंस्पृशतम् श्यामेपृथावुरसिशोभितयाश्रियास्वश्रूडामणिंस्फुभगयंत
मिवात्मधिष्यम् ३९ नपद्मामेवययौ श्रीसाहित्यंचनिकामानामपिविभूतिः पूरयित्वाक्षमापयितुम् ३७ तत्रतैर्दृष्टंदेवमनुवर्णय
तिपंचभिः तंतुआगतंते अचक्षत अपश्यन् आपंचमादिदमेवक्रियापदम् स्वपुंभिः शीघ्रंप्रतिहृतमानीतमौपयिकंगमनौचितंछत्रपादुका
दियस्य कथंभूतंस्वसमाधिनाभाग्यंभजनीयंफलंयद्ब्रह्मतदेवाक्षविषयंहंसवत् श्रीर्ययोस्तयोरुभयतश्चलतोर्व्यजनयोर्यः शिवोऽनुकूलोवा-
युः तेनलोलंतश्चलंतः शफ्रातपत्रशशिकेसराः शफ्रयंदातपत्रंतदेवशशिसादृश्याच्छीतस्यकेसराः मुक्ताहारविलंबाः तेभ्योगलंतिशीक-
रांबूनियस्मिन्तम् शीकरोऽंबुकणः ३८ कृत्स्नस्यद्वारपालमुनिदंडस्यप्रसादेस्सुखम् स्पृहणीयानांगुणानांधामस्थानम् स्नेहावलोककल-
यासंप्रेमकटाक्षेणहृदिसंस्पृशंतंस्सुखयंतम् त्रैलोक्यविवक्षापक्षेसत्यलोकपर्यंतः स्वर्गः तस्यचूडामणिवत्स्थितंस्वधिष्ययंवैकुण्ठंस्फुभगयंतंशो-
भयंतम् ३९

पृथुर्नितंबः आश्रयत्वेन विद्यते यस्य तस्मिन् पीतांशके अलिभिर्नादितया वनमालया च युक्तम् स भगवन्तमिति पूर्वेणैव वा संबंधः वल्गुषु प्रकोष्ठेषु व
लया नियस्य गरुडस्य स्कन्धे विन्यस्त एको हस्तो येन इतरेणान्येन अञ्जलीला कमलं धुनानं भ्रामयन्तं विन्यस्येति पाठे च वल्लिवत्यादिहस्तस्य विशेषणम्
४० स्वकांत्या विद्युतः क्षिपन्ता ये मकराकारे कुण्डले तयोर्मण्डनस्यार्हे गण्डस्थले यस्मिन् तच्च तदुन्नसंचमुखं यस्य मणियुक्तं किरीटं यस्य दोर्दंडानां खंडं स
मूहः तस्य विवरे मध्ये स्थितेन हरतामनो हरेण विहरतेति वा परार्ध्य उत्कृष्टः तेन हारेण कंधारायां स्थितेन ४१ किंबहुना इंदिरायाः उल्मिमतम् अहमेव
सर्वसौंदर्यनिधिरित्यहंकरणमत्र भगवत्सौंदर्ये उपसृष्टमस्तंगतमिति स्वानां भक्तानां धियारचितं मृत्यैः स्वमनस्येवं वितर्कितमित्यर्थः कुतः बहुसौष्टवे
न सौंदर्येण आढ्यं युक्तं किंच मह्यं मम भवस्येश्वरस्य भवतां च कृते अंगं भजन्तं मूर्तिं प्रकटयन्तम् अचक्षत निरीक्ष्य चकैः शिरोभिर्मुदानेभ्यः नमश्चक्रुः

पीतांशके पृथुर्नितंबिनिविस्फुरंत्या कांच्याः लिभिर्विरुतया वनमालया च वल्गुप्रकोष्ठवलयं विनता सुतांसे विन्य
स्तहस्तमितरेण धुनानमञ्जम् ४० विद्यक्षिपन्मकरकुण्डलमण्डनार्हगण्डस्थलोन्नसमुखं मणिमकिरीटम् दोर्दंड
खंडविवरे हरता परार्ध्यहारेण कंधरगतेन च कौस्तुभेन ४१ अत्रोपसृष्टमिति चोल्मिमतमिंदिरायाः स्वानां धिया विरचि
तं बहुसौष्टवाढ्यम् मह्यं भवस्य भवतां च भजन्तमंगने मुनिरीक्ष्य न वितृप्तदृशो मुदाकैः ४२ तस्यारविंदनयनस्य पदार
विंद किंजल्कमिश्रतुलसीमकरंदवायुः अंतर्गतः स्वविवरेण च कारतेषां संक्षोभमक्षरजुषामपि चित्ततन्वोः ४३ ते वा अ
मुष्यवदनासितपद्मकोशमुद्गीक्ष्य सुंदरतराधरकुंदहासम् लब्धा शिषः पुनरवेक्ष्य तदीयमंघ्रिद्वंद्वं नखारुणमणिश्रय
णानिदध्युः ४४ पुंसां गतिं मृगयतामिह योगमार्गेर्ध्यानास्पदं बहुमतं नयनाभिरामम् पौंस्त्वं वपुर्दर्शयानमनन्यसिद्धैरौत्प
त्तिकैः समगृणान्युतमष्टभोगैः ४५

न विशेषेण तृप्ता दृशो नेत्राणि येषां ते ४२ स्वरूपानंदादपि तेषां भजनानंदाधिक्यमाह तस्य पदारविंद किंजल्कैः
केसरैर्मिश्राया तुलसीतस्यामकरंदेन युक्तो वायुः स्वविवरेण नासाच्छिद्रेण अक्षरजुषां ब्रह्मानंदसेविनामपि संक्षोभं चित्तेति हर्षतनौ रोमांचम् ४३ हर्षका
रितं संपन्नममाह द्वाभ्याम् तेषौ किल अमुष्यवदनमेवासितपद्मस्य कोशोऽतर्भागस्तम् असितपद्मकोशमित्यभूतोपमा सुंदरतरे अरुणो अधरोष्ठे कुंदवद्वा
सोयस्मिन् नूतम् उत्तुर्ध्वं वीक्ष्य लब्धमनोरथाः संतः नखा एवारुणमणयस्तेषां श्रयणमाश्रयभूतमंघ्रिद्वंद्वं पुनरवेक्ष्य अधोदृष्ट्वा वीक्ष्य पुनः पुनरेवं निरी
क्ष्य युगपत्सर्वांगलावण्यग्रहणाशक्तेः पश्चान्निदध्युः ध्यातवन्तः ४४ योगमार्गेर्गतिं मृगयतां पुंसां ध्यानस्य विषयभूतं बहुमतं मत्यादरास्पदं बहुनांतस्वह
शांसंमतमिति वा पौंस्त्वं पौरुषं वपुर्दर्शयन्तम् अन्ये च सिद्धैरसाधारणैः औत्पत्तिकैर्नित्यैरणिमाद्यष्टैश्वर्यैर्युतं समगृणन् सम्यगस्तवन् ४५ ४६ ४७

नित्यं ब्रह्मरूपेण प्रकाशते न तच्चित्रम् इदानीं तु परममंगलविशुद्धसत्त्वश्रीमूर्त्या प्रत्यक्षोऽसि अहोभाग्यमस्माकमित्याहुः हे अनंतयस्त्वं हृद्गतोऽपि
दुरात्मनामंतर्हितो न स्फुरसि स नोऽस्माकमंतर्हितो न भवसि नयनमूलं त्वद्यौवराट् प्राप्तोऽसि अंतर्धानाभावे हेतुः भगवतः सकाशाद् दुःखो यस्य तेना
स्मासि त्रायर्हियदैव अनुवर्णितरहाः उपदिष्टरहस्यः तदैवनः कर्णमार्गेण गुहां बुद्धिगतः प्राप्तोऽसीति ४६ ननु पित्रोपदिष्टं भवतामन्यादृशमदृश्यमा
त्मतत्त्वमहं त्वन्य एव स्यादृश्यत्वात् नैव मस्मत्पत्यभिज्ञया भेद निरासादित्याहुः तमिति हे भगवन् आत्मतत्त्वमेव परंतत्त्वां विदामविद्यः प्रत्यभिजानी
मः ननु निरुपाधेरात्मतत्त्वस्य कथमीदृशमैश्वर्यं स्यात् अत आहुः सत्त्वेन विशुद्धसत्त्वमूर्त्या एषां भक्तानां सम्यक्प्रतिक्षणं संप्रतिरतिः प्रीतिः तां रचयं-
तम् आत्मतत्त्वमेवाहुः तेऽनुतापः कृपातेन विदितैर्ज्ञातैः दृढैर्भक्तियोगैः श्रवणादिभिर्मुनयो हृदियद्विदुः कीदृशाः उद्भूतयो निरहं माना अत एव वि-
गतरागाः ४७ स्वयमपि भक्तिप्रार्थयितुं भक्तानां स्मरवातिशयमाहुः आत्यंतिकं मोक्षारख्यमपि तव प्रसादे तेन गणयंति नाद्रियं ते किंतु किमुत अन्यत्

कुमारा ऊचुः योऽंतर्हितो हृदि गतोऽपि दुरात्मनां त्वंसोऽद्यौवनो नयनमूलमनंतराट् यत्सर्वे वकर्णविवरेण गुहां गतो नः
पित्रोऽनुवर्णितरहा भवदुःखेन ४६ तत्त्वां विदामभगवन् परमात्मतत्त्वं सत्त्वेन संप्रतिरतिं रचयंत मेषाम् यत्तेऽनुतापविदि-
तैर्दृढभक्तियोगैरुद्भूतयो हृदिविदुर्मुनयो विरागाः ४७ नात्यंतिकं विगणयंत्यपि ते प्रसादकित्त्वन्यदर्पितभयं भुवउन्नयै-
स्ते येऽगत्वदंघ्रिशरणा भवतः कथायाः कीर्तन्यतीर्थयशसः कुशलारसज्ञाः ४८ कामं भवः स्ववृजिनैर्निरयेषु नस्ताच्चे-
तोऽलिवद्यदितुते पदयोरमेत वाचश्च नस्तलसिवद्यदितैः धिशोभाः पूर्यते ते गुणगणैर्यदिकर्णरंधः ४९

इन्द्रादिपदंते भवउन्नयै

रुज्जुंभैः अर्पितं निहितं भयं यस्मिन् तत्तेके अंगहे भगवन् ये भवतः कथायाः रसज्ञाः कथं भूतस्य रमणीयत्वेन पावनत्वेन च कीर्तन्यं कीर्तनां हंतीर्थं च
यशो यस्य ४८ इदानीं स्त्रीयापराधं द्योतयंतो भक्तिप्रार्थयंते काममिति हे भगवन् इतः पूर्वमस्माकं वृजिनं नाभवत् इदानीं सर्वाण्यपि जानानियतस्व-
क्तौ शमौ अतस्तेः स्ववृजिनैः निरयेषु कामं नोऽस्माकं भवो जन्मस्तात्तु वितर्कयदितु नश्चेतस्ते पदयोरमेत अलिर्यथा कंठकैराविध्यमानोऽपि पुष्पेषु रम-
ते तद्वद्विज्ञानविगणय्ययदिरमेत अंघ्रिभ्यां शोभायासां यथा चतुलसी गुणनैरपेक्ष्येण त्वदंघ्रिसंबंधेनैव शोभते तथा यदि नोवाचः शोभेरन-
यदि च ते गुणैरापूर्यते कर्णरंध इत्यल्पस्य पूरणमेव वाचकरीत्या प्रार्थयंते अयंतु गूढोऽभिप्रायः कर्णरंधस्याकाशत्वात् गुणगणानां चामू-
र्तत्वाच्च कदाचित् पूरणमतो नित्यमेव श्रवणं फलिष्यतीति ४९

अद्यवयंकृतार्थाः स्मेत्याहुः हेपुरुहूतविपुलकीर्तेयदिदंप्रादुश्वकथप्रकटितवानमि दृशोनेत्राणि अनात्मनामजितेंद्रियाणांदुरुदयः अप्रकटोऽपि
इत् इत्ययः प्रतीतोऽसितस्मैतुष्यमिदंनमोविधेम ५० इतितृतीयस्कंधेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ हरिणासांत्वितैर्विभैरनुतमैस्तपोऽ
शो तयोरसुरभावेऽपि कृतोनुग्रह ईर्यते १ इतिगृणतांतेषांतद्वाक्यंप्रतिनंद्येदंजगाद एतावित्येकादशभिः १ यद्यस्मात्तमांकदर्थीकृत्यतुच्छी
कृत्यबहुयथाभवति तथाअतिक्रमंवःकृतवंतौ २ तस्मात्सएवदंडोऽंगीकृतः ३ हियस्मात्ब्रह्मब्राह्मणाएवमेपरमंदैवतंतत्तस्मादद्यवः प्रसाद
यामि तवकोऽपराधइतिचेत्तत्राह तद्दीतिमदीयैः पुंभिरसत्कृताः तिरस्कृताइतियत् तदात्मकृतमेवमन्ये ४ किंच ममैवैताभ्यामनिष्टंकृतमित्या

प्रादुश्वकथयदिदंपुरुहूतरूपंतेनेशनिरुतिमवापुरलंदृशोनः तस्माददंभगवतेनमइद्विधेमयोनात्मनांदुरुदयोभ
गवानुप्रतीतः ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेपंचदशोऽध्यायः १५ ब्रह्मोवाच इतित
द्रुणतांतेषांसुनीनांयोगधर्मिणाम् प्रतिनंद्यजगादेदंविकुंठनिलयोविभुः १ श्रीभगवानुवाच एतौतौ
पौर्षदौमह्यंजयोविजयएवच कदर्थीकृत्यमांयद्ब्रह्मक्रातामतिक्रमम् २ यस्त्वेतयोर्धृतोदंडोभवद्भिर्मांमनुव्रतैः
सएवाऽनुमतोऽस्माभिर्मुनयोदेवहेलनात् ३ तद्वःप्रसादयाम्यद्यब्रह्मदैवंपरंहिमे तद्दीत्यात्मकृतमन्येयत्स्वपुंभिरस
त्कृताः ४ यन्नामानिचगृणहातिलोकोभृत्येकृतागसि सोऽसाधुवादस्तर्कातिहंतित्वचमिवामयः ५ यस्यामृतामल
यशः श्रवणावगाहः सद्यःपुनातिजगदाश्वपचाद्विकुंठः सोऽहंभवद्भ्य उपलब्धसतीर्थकीर्तिश्छिंद्यांस्वबाहुमपिवःप्रति
कूलवृत्तिम् ६ यत्सेवयाचरणपद्मपवित्ररेणुंसद्यःक्षताखिलमलंप्रतिलब्धशीलम् नश्रीर्विरक्तमपिमांविजहातिय
स्याःप्रेक्षालवार्थइतरेनियमान्वहंति ७

ह यस्यस्वामिनोनामानितस्यकीर्तिम् आमयोऽत्रश्वेतकुष्ठम् ५ यस्यमेअमृतरूपेअमलेयशसिश्चव
णेनावगाहः प्रवेशः श्वपचमभिव्याप्यजगत्सद्यस्तत्क्षणमेवपुनाति सोहंविकुंठः भवद्भ्योहेतुभूतेभ्यः उपलब्धाप्राप्तास्तशोभनातीर्थभूताकीर्तिये
नसः स्वबाहुस्थानीयलोकेश्वरमपिहन्त्यांकाऽन्यस्यकथेत्यर्थः स्वगुणानुवर्णनंतुब्राह्मणोत्कर्षार्थमेव ६ चरणपद्मयोस्थितः पवित्रोरेणुर्यस्य अत
एवक्षतोऽनिरस्तअखिलस्यलोकस्यमलोयेनयद्वाचरणपद्माल्लग्नः पवित्रोरेणुर्यस्मिन्नितिक्षतोऽखिलोमलोयस्येतिचविग्रहः प्रतिलब्धंप्राप्तंशी
लंयेनयेषांसेवयाएतेगुणाममअतएवश्रीर्मानविजहातिप्रेक्षालवार्थमवलोकनलेशार्थमितरेब्रह्मादयः तेषांवः प्रतिकूलवृत्तिंछिंद्यामितिपूर्वेषांवसं
बंधः ७

किंच ब्राह्मणोऽसौ वैश्वेष्टं मुखमतो युष्मदवज्ञया मन्मुखतिरस्कार एव कृत इत्याह नाहमिति वितानेयज्ञेयजमानस्य हविश्चरुपुरोडाशादिहु
तफगग्निस्तेन मुखेन अदन् अश्मन्नपितथानाघिनाश्यामि यद्यथा श्रियोतताक्षरताघृतेन पुतं विलोडितं पायसादिप्रतिग्रासं रसास्वादपूर्वकं
चरतो भुंजानस्य ज्ञानिनो ब्राह्मणस्य मुखतोऽश्यामिमपिसमर्पितैः कर्मफलैः तुष्टस्य निकामस्येत्यर्थः ८ किंच येषाममलमंधिरजः अहंकिरी
टैर्विभर्मितान् विप्रानपकुर्वतोऽपिकोऽन्योनविषहेतकथं भूतोऽहम् अखंडानवच्छिन्नाविकुंठाअप्रतिहताचयोगमायाविलासभूताविभूति
र्यस्यसः तथा यस्यममार्हणांभः पादोदकंचंद्रललामेनेश्वरेण सहितान् लोकानुसद्यः पुनाति एवं परमेश्वरः परमपावनोऽपिसन्नहं विभर्मीति ९
किंच मेतनूः अधिष्ठानानिकास्ताः द्विजवरान् दुहतीर्दोग्धीः गा इत्यर्थः दुहितृरिति पाठेऽपि गा एव विष्णुरूपात्सूर्यात् उत्पन्नत्वात् सूर्यसुताश्च गा

नाहंतथाभियजमानहविर्वितानेश्रियोतहतप्लुतमदन् हुतफगग्निमुखेन यद्ब्राह्मणस्य मुखतश्चरतोऽनुधासंतुष्ट
स्यमप्यवहितैर्निजकर्मपाकैः ८ येषां विभर्म्यहमखंडविकुंठयोगमायाविभूतिरमलांधिरजःकिरीटैः विप्रास्त-
कोनविषहेतयदर्हणांभःसद्यःपुनातिसहचंद्रललामलोकान् ९ येमेतनूद्विजवरान् दुहतीर्मदीयाभूतान्यलब्ध
शरणानि च भेदबुद्ध्या द्रक्ष्यत्यक्षतदृशो ह्यहिमन्यवस्तान् गृध्रा रुषाममकुषं त्यधिदंडनेतुः १० ये ब्राह्मणान्मयि
धियाक्षिपंतोऽर्चयंतस्तप्यद्दुःस्मितसुधोक्षितपद्मवक्त्राः वाण्याऽनुरागकलयात्मजवद्गुणतः संबोधयंत्यहमिवा
हमुपाहृतस्तैः ११ तन्मे स्वभक्तुरवसायमलक्षमाणौ युष्मद्व्यतिक्रमगतिं प्रतिपद्यसद्यः भूयो ममातिकमितांतदनुग्र-
हो मे यत्कल्यतामचिरतो भृतयोर्विवासः १२

वदति वचनात् अलब्धशरणानिरक्षकहीनानि भेदबुद्ध्या मदधिष्ठानं न भवन्तीति पृथक् दृष्ट्या ये द्रक्ष्यन्ति अयेन क्षतान् दृष्टिर्येषां तान् मदीयोऽधि-
कृतो दंडनेता यो यमः तस्य गृध्राकारा ये दूताः अहिवत् मन्युर्येषां क्रोधेन कुषंति चंचुभिश्चिच्छदंति १० एवं भूतास्तु मां वशीकुर्वन्तीत्याह ये क्षिपंतः परु-
षं भाषमाणानपि ब्राह्मणान् संबोधयन्ति मयि याधीस्तथा वासुदेव दृष्ट्या अर्चयंतः संतः तुष्यद्दुःप्रीयमाणचित्ताः स्मितमेव सुधातया उक्षितं पद्म-
तुल्यं वक्त्रं येषामनुरागकलयाप्रेमशोभया चागुणतः स्तव्यंतः यथा कुपितमात्मजं स्निग्धः पिता ससुत्रो वापितरम् अहमिव भृगुं युष्मान्वातैरहमु-
पाहृतो वशीकृतः ११ तत्तस्मान्मे वसायमभिप्रायमलक्षमाणौ अजानंतौ युष्मदपराधोचितं गतिं सद्यः प्राप्य मत्समीपम् इतां प्राप्नुवतांतदितिसः मेऽ-

नुग्रहः तमेवाह यत् भृतयोर्विवासअचिरतः शीघ्रं कल्यतां संपद्यतां समाप्यतामिति १२

उशतींकमनीयांप्रियांदेवींदीतमानामृषिकुल्याम् ऋषयोमंत्रास्तद्रूपांतस्यवाहरूपाम् ऋषिकुलयोग्यामितिवासरस्वतींवाचम् आस्वाद्यत-
न्माधुर्यमनुभूयसर्पप्रायेणमन्युनादृशानामपिक्रोधविषव्यातानांहिमनोरसानुभवाभावात् प्रियभाषणमपिनसहतेतेषांतुआत्मापनःनातृ-
प्यत् अलमितिनामन्यत १३ सतींश्रेष्ठांव्यादायप्रसार्यकर्णंदलेत्यर्थः लघ्वांमिताक्षरांगुरुभिरर्थैर्गङ्गरांदुष्यवेशाम् अगाधामभिप्रायतः
गंभीरार्थामतः विगाह्यविचार्यपिकिमस्मानभिनंदति निंदतिवाअस्मत्कृतंदंडंवासंकोचयतीतिनविदुः १४ ततश्चाभिनंदतीतिज्ञात्वातेष-
हृष्टाः संतः प्रोचुः क्षमितारोमांचितान्वक्येषाम् कूपितेतिपाठेसंजातरोमकूपोक्त्यारोमांचितत्वमेवोक्तम् आरब्धः आविष्कृतः पारमेष्ठ्यस्यप-
रमैश्वर्यस्यमहोदयः परमोत्कर्षोयेनतम् अधिराजत्वमाविष्कृत्यराजशिक्षार्थेब्राह्मणान्मानयतीतिज्ञात्वेत्यर्थः १५ अध्यक्षः सर्वेश्वरः सन्त-
हीत्यात्यकृतंमन्यइतिउक्त्यामयाः पराधः कृतइतितयातदनुग्रहोमेइत्यादिवचनेनममानुग्रहश्चेतिव्यभाषसेतेनयच्चिकीर्षितंतन्नविद्यः १६

ब्रह्मोवाच अयतस्योशतींदेवीमृषिकुल्यांसरस्वतीम् नास्वाद्यमन्युदृशानांतेषामात्माऽप्यत्प्यत १३ सतींव्या-
दायशृण्वंतोलघ्वांगुर्वर्थगङ्गराम् विगाह्यागाधगंभीरांनविदुस्तच्चिकीर्षितम् १४ तेयोगमाययारब्धपारमेष्ठ्यमहोदय-
म् प्रोचुः प्रांजलयोविप्राः प्रहृष्टाः क्षमितत्वचः १५ ऋषयस्तुः नवयंभगवन्निग्नस्तवदेवचिकीर्षितम् कृतोमेऽनु-
ग्रहश्चेतियदध्यक्षः प्रभाषसे १६ ब्रह्मण्यस्यपरंदैवंब्राह्मणाः किलतेप्रभो विप्राणांदेवदेवानांभगवानात्मदेवतम् १७
त्वत्तःसनातनोधर्मोरक्ष्यतेतनुभिस्तव धर्मस्यपरमोगुह्योनिर्विकल्पोभवान्मतः १८ तरंतिसंजसामृत्यंनिवृत्तायदनु-
ग्रहात् योगिनःसमवान्किंस्विदनुगृह्येतयत्परैः १९ यंवैविभूतिरुपयात्यनुवेलमन्यैरर्थार्थिभिः स्वशिरसाधृतपादरे-
णुः धन्यार्पितांधितुलसीनवदामधाम्नोलोकंमधुव्रतपतेरिवकामयाना २० किलेतिलोकशिक्षार्थेसूचितंपरमार्थमाहुः विप्राणा-

मितिदेवदेवानांदेवपूज्यानामपिभगवान्त्वमात्मान्चदैवतंच १७ लोकशिक्षार्थताप्रपंचः त्वत्तइत्यष्टभिः धर्मस्त्वत्तएवभवतिरक्ष्यतेच त्वदवतारैः प-
रमः फलरूपः अतएवगुह्यः गोप्यः नचस्वर्गादिफलवद्विकारीकिंनुनिर्विकारोमतः अतएवंभूतस्यतवेदंलोकशिक्षामात्रमितिभावः १८ विपरीतं
चैदमित्याहुः तरंतीति यस्यानुग्रहादेवनिवृत्ताः विरक्ताः योगिनश्चसंतोमत्युंतरंतिसमवान् परैरेनुगृह्येतैतिकिंस्वित्नकिंचिदित्यर्थः १९ यच्चो-
क्तंयत्सेवयाचरणपद्मविचरेणुंसद्यः क्षताखिलमलंप्रतिलब्धशीलमित्यादितदत्यंतमसंभावितमित्याहुर्दृष्ट्यायंवैविभूतिर्लक्ष्मीः अनुवेलम-
वसरेउपयातिसेवते धृतः पादरेणुर्यस्याः धन्यैः सकृत्तिभिरर्पितमंघ्रौयत्तुलस्यानवदाममालातद्भामस्थानंयस्यतस्यमधुव्रतपतेर्भ्रमरमुख्यस्य

लोकंस्थानम् अंधिकामयमानेव २०

विविक्तचरितैर्विशुद्धैः परिचरणैः अनुवर्तमानां सेवमानामपि यो नात्याद्रियतनातीवाहतवान्स एव भूतस्त्वम् अयं भावः इत्यं नामातिलं पदत
या लक्ष्मीस्त्यां सेवते कथम् एवं हि सामेने अयं हि सारग्राहो मधुव्रतः चंचलश्च सचांघ्रिगतायां तुलस्यां सपरिवारे निश्चलः सन्नरमते अतोऽधि
लावण्यमत्यधिकं स्यात् ततोऽहं वक्षसि स्थिताऽपि योगिजनादि बहु सेवकसंघर्षमंगीकृत्यापि तुलस्यां सहसापत्येनापि चरणौ सेविष्यामी-
तितदेव मत्स्योत्सुक्येनानुवर्तमानामपि तां त्वं नातीवाद्रियसेयतः परमभागवते धैवप्रकृतसंगवान्स एव परमसौभाग्यनिधिस्त्वम् अतो ब्रा-
ह्मणप्रसादात्मांश्चिर्न विजहातीति अलभ्यलाभत्वेन निर्देशो न समंजस इति किंच स्वतएव त्वं भगभाजनः भजनीयानां गुणानामाश्रयः परम
शक्त्यश्वतत्वां हि जानामनुपथं पथि पथिलग्नं यत्पुण्यं रजः तथा श्रीवत्सलक्ष्मचकिंपुनीतः पवित्रीकुरुतः किं किमर्थं च ते उभे अगाः ग्रामः भूष

यस्तां विविक्तचरितैरनुवर्तमानां नात्याद्रियत परमभागवतप्रसंगः सत्वं हि जानुपथपुण्यरजः पुनीतः श्रीवत्सल
क्ष्मकिमगाभगभाजनस्त्वम् २१ धर्मस्य ते भगवतस्त्रियुगत्रिभिः स्वैः पद्भिश्चराचरमिदं हि जदेवताऽर्थम् नूनं भूतं
तदभिधाति रजस्तमश्च सत्वेन नो वरदयात्तनुवानिरस्य २२ नत्वं हि जोत्तमकुलं यदि हात्मगोपंगोसावृषः स्वहणेन ससू-
नृतेन तद्देवि नंद्यति शिवस्तव देवपंथा लोको ग्रहीष्यदृषमस्य हितत्प्रमाणम् २३

णत्वेन स्वीकृतवानसि अतो यत्सेवया चरणपद्मपवित्ररेणुमित्यादिवचनं श्लोकसंग्रहमात्रमित्यर्थः २१ धर्ममूर्तेश्च तवेदमुचितमेवेत्या-
हुः धर्मस्येति त्रिभिः त्रिष्वेव युगेषां विभवंतीति त्रियुगः यद्वा त्रीण्युगुलानि त्रियुगाः षड्गुणाः भगवच्छब्दवाच्याः संत्यस्येति त्रियुगः हे
त्रियुगधर्मरूपस्य तव त्रिभिः पद्भिः स्वैरसाधारणैः तपः शौचदयाभिः सत्यस्य धर्मविरुद्धैः पिकलानुवर्तमानत्वात् त्रिभिरित्युक्तम् भूतं पा-
लितम् किंकृतानोऽस्माकं वरदया सत्वेन तनुवा तन्वासत्वमूर्त्या तदभिधाति तेषां पादानामभिधातकं रजश्च तमश्च निरस्य निराकृत्य हि जानां
देवतानां च प्रयोजनाय नूनं भूतम् यद्वा हिलोपेरूपं निरस्येति अस्माकं तन्निवर्तयेत्यर्थः २२ आत्मगोपं त्वयै वरक्षणीयं हि जोत्तमानां कुलं
यदि हस्फुटं त्वं न गोप्तानं रक्षिता तृन्प्रत्ययां तत्वात् न षष्ठीप्रयोगः वृषः श्रेष्ठः हे देवपंथाः वेदमार्गो नंद्यति नाशं यास्यति ऋषभस्य श्रेष्ठस्य हि
यस्मात्तत्तन् अनर्हणमसूच्यते च अग्रहीष्यत् तदुक्तं गीतासु यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते इति
२३ श्रीगोपालो विजयते ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

नश्यत्विति चेत्तत्राहुः तद्देदमार्गनाशनम् इवेति लोकोक्तिः सत्वनिधित्वाज्जनायक्षेमंशं विधातुमिच्छोः अतएव निजशक्तिभिः राजादिभिरुत्पा-
दितधर्मप्रतिपक्षस्य अतस्तव ब्रह्मकुलेऽवनतिर्युक्तैव ननु महतोऽन्येष्ववनतिस्तेजो हानिकरीतत्राहुः एतावता तु धर्मत्राणप्रयोजनेन अवनत-
स्य नमनं कृतवतः तव तेजः प्रभावः नक्षतं न क्षीणं यतः सः नमनादिस्ते विनोदः २४ शापाग्रहं परित्यज्य विज्ञापयंति यं वाऽन्यदं विधास्यति
भवानुवृत्तिं नु अधिकजीविकां वा तत्सर्वमनुमन्यामहे ये वयं निरपराधावेतौ किल्विवेण शापेनायुं क्षमहि योजितवन्तः २५ मत्कारितत्वाच्छापस्य
युष्माकं नापराध इत्याश्वासयन्नाह एतौ सद्य एवास्तरयोनिं प्राप्य भूयोऽप्याश्रमसमीपमागमिष्यतः संरंभेण क्रोधावेशेन संभृतः संवृद्धो यः समा-
धिः एकाग्रतातेनानुबन्धो दृढीकृतो योगो ययोः हे विप्राः योवः शापो युष्मत्कृतः शापस्तदितिसः मयैव निमित्तः निर्मितः इत्यवैतजानीत २६ नेत्रौ

तत्तेन मीष्टमिव सत्वनिधौ विधित्सोः क्षेमं जनाय निजशक्तिभिरुद्धतारेः नैतावता अधिपतेर्बत विश्वमर्तुस्तेजः क्ष-
तं त्ववनतस्य सते विनोदः २४ यं वाऽनयोर्दममधीश भवानुविधत्ते वृत्तिं नु वा तदनुमन्महि निर्व्वलीकम् अस्मासु वा
य उचितो धियतां सदंडो येनागसौ वयमयुं क्षमहि किल्विवेण २५ श्रीभगवानुवाच एतौ स्तरगतिं प्रति
पद्यसद्यः संरंभसंभृतसमाध्यनुबद्धयोगौ भूयः सकाशमुपयास्यत आश्रयोवः शापो मयैव निमित्तस्तदवैतविप्राः
२६ ब्रह्मोवाच अयते मुनयो दृष्ट्वा नयनानंदभाजनम् वैकुण्ठं तदधिष्ठानं विकुण्ठं च स्वयंप्रभम् २७ भगवं
तं परिक्रम्य प्रणिपत्यानुमान्य च प्रतिजग्मुः प्रसुदिताः शंसंतो वैष्णवांश्चियम् २८ भगवाननुगावाहयातं मा भैष्ट
मस्तु शम् ब्रह्म तेजः समर्थोऽपि हंतुं नेच्छे म तं तु मे २९

सर्वजनकं विकुण्ठं हरितं निवासं च वैकुण्ठं लोकम् स्वयंप्रकाशं प्रकाशां-
तरानपेक्षं सत्वपरिणामत्वात् २७ अनुमान्य अनुज्ञाप्य २८ मयैव तु मतं संमतम् इदमत्र तत्त्वम् यद्यपि सनकादीनां क्रोधो न संभवति
न च भगवत्पार्षदयोर्ब्राह्मणप्रातिकूल्यम् न च भगवतः स्वभक्तोपेक्षान च वैकुण्ठगतानां पुनर्जन्मतथाऽपि भगवतः सिसृक्षादिवत् कदाचित् यु-
युत्सासमजनितादाऽन्येषामल्पबलत्वात् स्वपार्षदानां तुल्यबलत्वेऽपि प्रातिपक्ष्यानुपपत्तेरेतावेव ब्राह्मणनिवारणोपवर्त्यतेषु च क्रोधमुदीप्यत
च्छापव्याजेन प्रतिपक्षौ विधाय युद्धकौतुकं संपादनीयमिति भगवतैव व्यवसितमतः सर्वसंगच्छते तदिदमुक्तं शापो मयैव निमित्त इति मा भैष्ट
मिति अस्तु शमिति हंतुं नेच्छे म तं तु मे इत्यादि च २९

प्रत्येष्ट्यतंप्रत्येष्ट्यथः निकाशंसमीपम् ३० ३१ दुस्तरात्ब्रह्मशापात् हरिलोकतः पतंतावितिशेषः हरिलोकतएवहतश्रियाः चभूतामिति
वा विगतस्मर्योनैष्टगर्वोच ३२ विकुंठस्यधिषणात्स्थानात् पुत्रकाहेदेवाः ३३ काश्यपंतेजोवार्ध्याप्राप्तौसहैवगर्भेप्रविष्टोयमौ ३४ तयोस्ते-
जसावस्तेजआक्षिप्तंतिरस्कृतम् नचात्रप्रतिविधिः शक्यः यतएतर्हिइदानींभगवानेवतदेवंविधातुमिच्छति ३५ तथाऽपिकोऽप्युपायोविचा-
र्यतामितिचेन्नत्राह विश्वस्येतित्रयाणांगुणानामीशः सएवसत्त्वोर्कर्वकालेनः क्षेमंविधास्यतिविमृशेनविमर्शनेन ३६ इतितृतीयस्कंधे-

मयिसंरंभयोगेननिस्तीर्यब्रह्महेलनम् प्रत्येष्ट्यतंनिकाशंमेकालेनाल्पीयसापुनः ३० द्वास्थावादिश्यभगवान्
विमानश्रेणिभूषणम् सर्वातिशययालक्ष्म्याजुष्टंस्वधिष्यमाविशत् ३१ तौतुगीर्वाणक्रुषमौदुस्तराद्हरिलोकतः
हृतश्रियोब्रह्मशापादभूतांविगतस्मर्यो ३२ तदाविकुंठधिषणान्नयोर्निपतमानयोः हाहाकारोमहानासीद्विमाना
ग्रैषुपुत्रकाः ३३ तावेवह्यधुनाप्राप्तौपार्षदप्रवरौहरेः दितेर्जठरनिर्विष्टंकाश्यपंतेजउल्बणम् ३४ तयोरस्मरयोरद्य
तेजसायमयोर्हिवः आक्षिप्तंतेजएतर्हिभगवांस्तद्विधित्सति ३५ विश्वस्ययःस्थितिलयोद्भवहेतुराद्योयोगेश्वरैर
पिदुरत्यययोगमायः क्षेमंविधास्यतिसनोभगवांस्त्र्यधीशस्तत्रास्मदीयविमृशेनकियानिहायः ३६ इतिश्रीभा
गवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेष्टोडशोऽध्यायः १६ मैत्रेयउवाच निशम्यात्मभुवागीतकारणशंकयोज्झिताः
ततःसर्वेन्यवर्तंतत्रिदिवायदिवौकसः १ दितिस्तुभर्तुरादेशादपत्यपरिशंकिनी पूर्णवर्षशतेसाध्वीपुत्रौप्रसूषु
वेयमौ २ उत्पाताबहवस्तत्रनिपेतुर्जायमानयोः दिविफल्यंतरिक्षेचलोकस्योरुभयावहाः ३ सहाचलाभ्रवश्चेलु
र्दिशःसर्वाःप्रजज्वलुः सोल्काश्चाशनयःपेतुःकेतवश्चार्तिहेतवः ४ ववौवायुःसुदुस्पर्शःफूलकारानीरयन्मुहुःउन्मू
लयन्गपतीन्वात्यानीकोरजोध्वजः ५

टीकायांष्टोडशोऽध्यायः १६ ततःसप्तदशेजन्मतयोर्लोकभयंकरम् हिरण्याक्षप्रभावश्चवर्ण्यतेदि
ग्जयेद्भुतः १ क्षेमंविधास्यतीतिब्रह्मवचनानंतरंशंकयात्यक्ताः १ भर्तुरादेशात् लोकास्तपालांस्त्रीचंडिमुहुराक्रंदयिष्यतइतिवाक्यात् स्वा
पत्याभ्यांपरिनिशंकिनीदेवोपद्रवंशंकमाना २ तत्रतदानिपेतुःउद्धमूवुःउरुभयंआसमंताद्दहंतीति ३ अचलैःसहिताभुवःप्रदेशाःकेतवश्चउ
दरंचक्रुरितिशेषः ४ फूलकारानितितीव्रवायुशब्दानुकरणंनगपतीन्महावृक्षान्वात्याएवअनीकंस्य रजएवध्वजोयस्य ५ ६ ७

उच्चैर्हसंत्यद्वतडितोयेषुतेषामंबुदानांघट्यासमूहेननष्टोभागणः सूर्यादिप्रभासमूहोयस्मिन् पदंस्थानंनव्यादृश्यतेस्मर्दषदापिनादृश्य
त ६ वार्धिःसमुद्रःविमनाइवउद्गताऊर्मयोयस्मात् क्षुभिताउदरस्थामकरादयोयस्मिन् उदपानैर्वापीकूपादिभिःसहिताःशुष्काणिपंक
जानियास्त ७ परिधयःपरिवेषाःसराब्धोःराहुग्रस्तयोःनिर्घाताःनिरभगर्जितानिरथनिद्रादतुल्याःध्वनयःविवरेभ्यःगिरिगुहाभ्यः ८
सृगालानामुलूकानांचटंकारैर्ध्वनिभिःसह ९ ग्रामसिंहाःश्वानःकर्कशैस्तीक्ष्णैर्हृक्षतःस्वाकारोगर्दभजातिशब्दस्तस्मिन्रभसःसंभ्रमोये

उद्धसस्तडिदंभोदघट्यानष्टभागणे व्योम्निप्रविष्टतमसानस्मव्यादृश्यतेपदम् ६ चुक्रोशविमनावार्धिरुदर्मिः
क्षुभितोदरःसोदपानाश्चसरितश्चुक्षुःशुष्कपंकजाः ७ मुहुःपरिधयोःभूवनसराब्धोःशशिसूर्ययोःनिर्घाता
रथनिद्रादाविवरेभ्यःप्रजज्ञिरे ८ अंतर्ग्रामेषुसुरवतोवमंत्योवन्हिमुल्लणम् सृगालोलूकटंकारैःप्रणोदुरशिवं
शिवाः ९ संगीतवद्रोदनवदुन्नमय्यशिरोधराम् व्यमुंचन्विविधावाचोग्रामसिंहास्ततस्ततः १० स्वराश्चकर्कशैः
क्षतःस्वरेर्धंतोधरातलम् स्वाकारिरभसामन्ताःपर्यधावन्चरूथशः ११ रुदंतोरासभत्रस्तानीडादुदपतनरवगाः
घोषैरण्यचपशवःशकुन्मूत्रमकुर्वत १२ गावोऽत्रसन्नसृग्दोहास्तोयदाःपूयवर्षिणः व्यरुदन्देवलिंगानिद्रुमाःपे
तुर्विनाऽनिलम् १३ ग्रहात्पुण्यतमानन्येभगणांश्चापिदीपिताः अतिचेरुर्वक्रगत्यायुयुधुश्चपरस्परम् १४ दृष्ट्वा
ऽन्याश्चमहोत्पातान्तत्तत्तत्विदःप्रजाः ब्रह्मपुत्रानृतेभीतामेनिरेविश्वसंप्लवम् १५ तावादिदैत्योसहसाव्यज्यमाना
त्मपौरुषौ वनृधातेऽश्मसारेणकायेनाद्रिपतीइव १६ दिविस्पृशौहेमकिरीटकोटिभिर्निरुद्धकाष्ठोस्फुरदंगदाभ्रजौ
गांकपयंतोचरणैःपदेपदेकट्यास्तकाच्याऽकमतीत्यतस्थतुः १७

वांवरूथशःसंघशः ११ रासभशब्दत्रस्ताःसर्वतःक्रोशंतः

१२ गावोऽत्रसन्नत्रस्ताः असृग्दोहाश्चवभूवुः देवलिंगानिव्यरुदन्प्रतिमानामश्नुस्त्रावआसीदित्यर्थः १३ पुण्यतमानगुरुबुधादीन्भग
णान्बहूनिनक्षत्राणिचअन्येकूरग्रहामंगलादयः अतिचेरुः अतिक्रम्यजग्मुः वक्रगत्याप्रत्यावृत्त्यायुयुधुश्च १४ ब्रह्मपुत्रानृतेविनाते
षांस्वशापादिज्ञानात् १५ व्यज्यमानमात्मपौरुषंपूर्वसिद्धंस्वपौरुषंययोः १६ निरुद्धाव्याताः काष्ठादिशोयाभ्याम् स्फुरंतंगदानियेषुते-
भुजाययोः अंगदेतिदाबंतत्वभार्षशोभनाकांचीयस्यांतयाकट्या १७

६२

६२

६२

६२

यमयोर्मध्येयः स्वदेहात्ययममजायततं यथाहिरण्यकशिपुं विदुः सादितिः प्रथमं यमसूततं हिरण्याक्षं यथाविदुः तथानामकृतवानित्यर्थः
अयं भावः यदाहिगर्भाधानसमये योनिपुष्पं विशद्वा र्ये द्विधा विभक्तमादिपश्चाद्वावेन प्रविशति तदा यमो भवतः तयोश्च पितृतः प्रवेशक्रमवि-
पर्ययेण मातृतः प्रसूतिः यदाविशो द्विधा भूतं बीजं पुष्पं परिक्षरत्तदौ तदा भवतोगर्भोऽसूतिः वेशविपर्ययादिति पिंडासिद्धिस्मरणात् अतः स्वदे-
हात्पूर्वयोजातस्तस्य हिरण्यकशिपु रिति दितिः प्रथमं यमसूततस्य हिरण्याक्ष इति नामकृतवानिति १८ दोष्यामुद्धतः ब्रह्मवरेणाकुतोमूलकः
१९ रणायुद्धम् २० दुःसहो जवो वेगो यस्य रणंतौ कांचनमयौ नूपुरौ यस्य अंसं न्यस्ता महती गदा येन २१ मनसा शौर्येण वीर्येण बलेन वरे

प्रजापतिर्नाम तयोरकार्षाद्यः प्राक् स्वदेहाद्यमयोरजायंत तं वै हिरण्यकशिपुं विदुः प्रजायंतं हिरण्याक्षमसूत-
साग्रतः १८ चक्रे हिरण्यकशिपुर्दोष्या ब्रह्मवरेण च वशो स पालो लोकांस्त्रीनकुतोमूलकरुद्धतः १९ हिरण्याक्षो
ऽनुजस्तस्य प्रियः प्रातिहृदन्वहम् गदापाणिदिवयातो युयुत्सुर्मृगयन्नूरणम् २० तं वीक्ष्य दुःसहजवरणत्कांचन-
नूपुरम् वैजयंत्यास्त्रजाजुष्टमसंन्यस्तमहागदम् २१ मनोवीर्यवरोत्सिक्तमसृण्यमकुतोभयम् भीतानिलिद्धि-
रे देवास्ताक्ष्यं त्रस्ता इवाहयः २२ सर्वेतिरोहितान् दृष्ट्वा महसा स्वेन दैत्यराट् सैद्रान् देवगणान् क्षीवानपश्यन् व्यनद-
दृशम् २३ ततो निवृत्तः क्रौडिष्यन् गभीरभीमनःस्वनम् विजगाहे महासत्त्वावार्धिमत्तद्वद्विपः २४ तस्मिन् प्रवि-
ष्ट्वैव रुणस्य सैनिकायादोगणाः सन्नधियः ससाध्वसाः अहन्यमाना अपितस्य वर्चसा प्रधापिता दूरतरं प्रदुहुवुः २५
सवर्षपूगानुदधौ महाबलश्चरन्महोर्मिन् श्वसनोरितान्मुहुः मौर्व्याभिजघ्ने गदया विभावरीमासे दिवांस्तातपुरी-
प्रचेतः २६ तत्रोपलभ्या सरलोकपालकं यादोगणानामृषं प्रचेतसम् स्मयन् प्रलब्धुं प्रणिपत्य नीचवज्जगादमेदे-
ह्यधिराजसंयुगम् २७

णचउत्सिक्तंगर्हितम् असृण्यं निरंकुशं निलिद्धिरेलीनावभूवुः २२ स्वेन महसा तेजसातिरोहितान् सह-
स्वाज्ञात्वा क्षीवान् मत्तानपश्यन् सन्क्षीवानिति पाठे पौरुषहीनान् २३ वार्धिसमुद्रम् २४ सन्ना अवसन्नाधीर्येषां वर्चसा तेजसा प्रधापिता
अभिभूताः संतः २५ महोर्मिन् अभिजघ्ने मौर्व्यामारयतीति मौर्वीकाष्ठा यिसंतन्मस्यायद्वा मूर्वानामतृणविशेषः तन्मयरज्ज्वा हृदनिबद्धयेत्य-
र्थः विभावरी संज्ञाम् आसे दिवान् प्राप्तः २६ असुराणां लोकः पातालं तत्पालकं प्रलब्धुमुपहसितुं प्रणिपत्य २७

यद्यस्माद्राजसूयेन भवानयजत् २८ उपशमं युद्धादिकौतुकादुपरमम् २९ युद्धमार्गनिपुणं त्वां यस्तोषयिष्यति तमिहि गच्छ गृणते स्तुवंति
 ३० आरात् शीघ्रं विस्मयः नष्टगर्वः वीरशये रणांगणेरूपाणि वराहाद्यवतारान् ३१ इति तृतीयस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अ
 ष्टादशो हिरण्याक्षधरोद्धर्तवराहयोः निर्विशेषं महायुद्धं देवक्षोभिनिरूप्यते १ प्रतियोत्थारं श्रुत्वा महामनाः शयिष्यस इति यदुक्तं तत् विग
 णय्य अगणयित्वा यतो दुर्मदः १ अभितोजयतीत्यभिजित् तं श्रीहरिं प्रकर्षेणोर्ध्वं नीयमाना धियमाणाः वनिर्येन अग्रदंष्ट्रया दंष्ट्राभ्यां
 स्वरुचः हिरण्याक्षतेजांसि अरुणश्रिया युक्तं यत् तेन अक्ष्णानेत्रेण सुष्मांतं तिरस्कुर्वतम् अहो चित्रं वनगोचरो मृगः वारिचरो वराहः २ एहि

त्वं लोकपालोऽधिपतिर्हृच्छ्रवावीर्यापहो दुर्मदवीरमानिनाम् विजित्य लोकेऽखिलदैत्यदानवान्यद्राजसूयेन पु
 रायजस्य भो २८ स एव मुस्तिक्तमदेन विद्विषा दृढं प्रलब्धो भगवानपांपतिः रौषं समुत्थं शमयन् स्वयाधिया व्यवाच
 दंगोपशमंगता वयम् २९ पश्यामि नान्यं पुरुषात् पुरातनाद्यः संयुगेत्वारणमार्गको विदुम् आराधयिष्यत्यस्मै रषभे
 हितं मनस्विनो यं गृणते भवादृशाः ३० तं वीरमारादभिपद्य विस्मयः शयिष्यसे वीरशये श्वभिरुतः यस्त्वा द्विधानाम्
 सतां प्रशांतये रूपाणि धत्ते स दनुग्रहेच्छया ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे हिरण्याक्षदिग्विजये
 सप्तदशोऽध्यायः १७ मैत्रेय उवाच तदेवमाकर्ण्य जलेशपापितं महामनास्तद्विगणय्य दुर्मदः हरेर्विदित्वा ग
 तिमंगनारदाद्रसातलं निर्विशेषं वराहं नितः १ ददशतित्राभिजितं धराधरं प्रोन्नीयमाना वनिर्येन अग्रदंष्ट्रया सुष्मांत
 मक्ष्णा स्वरुचोऽरुणश्रिया जहास चाहो वनगोचरो मृगः २ आहैनमेत्यज्ञमहो विमुंचनोरसौ कसां विश्वसृजे यमर्पिता
 नस्वस्तियास्यस्य नयाममेक्षतः सुराधमासादितसूकराकृते ३

आगच्छ रसौ कसां पातालवासिनां नोऽस्माकं समर्पिता अन्यथा

पातालावतरणमस्यानघटत इति भावः हिरण्याक्षेणाधिक्षेपार्थं प्रयुक्ताः पिभारती वस्तुतो भगवंतं स्तौति तथा हि वनगोचरः जलेशयानः
 श्रीनारायणः स एव योगिभिर्मृग्यते दुष्टान्वाहंतुं मृगयत इति मृगः अज्ञनास्ति ज्ञो यस्मात्सर्वज्ञेत्यर्थः सुरा अधमायस्मान् हे सरोत्तम ममेक्षमा
 णस्यापि सतः मामनादृत्या पितृमनया सह वर्तमानो नः अस्मादीयं स्वस्ति समस्तं मंगलं राज्यं यास्यसि प्राप्स्यसि नात्र संदेहः तथाऽप्यस्मत्कृप
 या विमुंचेत्यर्थः आसादितालीलया स्वीकृता सूकराकृतिर्येन ३ ७ ७ ७ ७

अभवायनाशायभृतः पुष्टः वस्तुतस्तु मोक्षायभृतो धृतः आश्रित इत्यर्थः यो भवान्परोक्षेण चौर्येण जयतीति तथा वस्तुतस्तु दूरत एव स्थित्वा जयतीति संस्थाप्य हत्वा वस्तुतस्तु योगमायारूपमचिंत्यं बलं यस्य अल्पं पौरुषं यस्मात् तं त्वां सम्यक्स्थापयित्वा भक्त्या हृदि स्थिराकृत्येत्यर्थः हे मूढप्रमूढान् प्रातिआप्याययतीति तथा प्रापृतीति विधातुः सहृदोः शत्रुः संसारदुःखानि मृजेनाशयामि यतस्त्वं स्मर्त्तुं बाधवानपि मोक्षयसीति भावः ४ अस्मद्भुजच्युतयाऽपि गदया अशीर्णं शीर्षं यस्य तथा भूते त्वयि सख्यं स्थिते सति ये तु भ्यमधुना बलिहरंति नवीना भक्ता ये च पूर्वे भक्ता क्रुष्यो देवाश्च ते सर्वे स्वयमेव उद्यमं विनैव अमूलान भविष्यंति किंतु दृढमूलाश्च भविष्यंतीत्यर्थः ५ सहारिः अरेर्दुरुक्तान्येव तोमराः शस्त्रविशेषाः तैस्तद्यमानो व्यथ्यमानः दंष्ट्राऽग्रगतां पृथ्वीं भीतामालक्ष्य तोदं दुरुक्तव्यथां मृषन् सहमान एव निर्गतः करेणु हस्तिनी वस्तुतस्तु अरिदुरुक्ततः अमरैर्निमित्तभूतैः तुद्यमानः यथा श्रुतार्थग्राहिणां ब्रह्मादीनां व्यथां दृष्ट्वा अनुकंपया पीडयमान इत्यर्थः तोदं मृषन् इत्य

त्वं नः सपत्नैरभवाय किं भृतो यो मायया हंत्यसुरान्परोक्षजित् त्वां योगमाया बलमल्पपौरुषं संस्थाप्य मूढप्रमृजे सहृदुः ४ त्वयि संस्थिते गदया शीर्णं शीर्षं यस्य स्मद्भुजच्युतया ये च तु भ्यम् बलिहरं त्यृषयो ये च देवाः स्वयं सर्वं न भविष्यंतमूलाः ५ स तुद्यमानोऽरिदुरुक्ततोमरैर्दंष्ट्राऽग्रगतां सुपलक्ष्य भीताम् तोदं मृषन् निरगादबुमध्याद्वा हाहतः स करेणुर्यथेभः ६ तं निःसरंतं सलिलादनुद्गतो हिरण्यकेशो हिरदयश्चाक्षयः करालदंष्ट्रोऽशानिनिःस्वनोऽब्रवीद्भूतक्रियां किं त्वसतां विगर्हितम् ७ स गामूढस्तां सलिलस्य गोचरे विन्यस्य तस्यामदधात्स्वसत्त्वम् अभिष्टुतो विश्वसृजा प्रसूनैरापूर्यमाणो विबुधैः पश्यतैरेः ८

स्थाप्यमेवार्थः ६ सलिला निगच्छंतं मनुमतः सन् हिरण्यवल्कपिशाः केशाः यस्य दैत्यस्य क्षयो मकरः करालादंष्ट्रायस्य अग्नौ निवन्ति स्वनोयस्य निर्लज्जानामसतां किं विगर्हितमस्ति निंदाभयाभावात् पलायनं नायुक्तमित्यर्थः वस्तुतस्तु गतक्रियः प्राप्तक्रियो न संतो येभ्यः तेषां कृपालूनां किं विगर्हितं न किंचित् अतः कृपालुत्वाद्दंष्ट्राश्चित्भूरक्षणार्थं किंचित्पलायनमपि न निंदितमित्यर्थः यद्वा लोकोपकाराय भुवमुद्भूतोऽनुद्भवणमनुचितं मन्वानो दैत्य आत्मानमेवाधिक्षिपति गतक्रियां स्वार्थे कपराणामसतामस्माकं किं विगर्हितं गणनास्ति अपि तु नास्त्येव धिगस्मानित्यब्रवीदित्यर्थः ७ स भगवान् विश्वसृजाभिष्टुतो विबुधैश्च प्रसूनैरापूर्यमाणः पाठांतरे विश्वसृजां प्रसूनैर्विबुधैरभिष्टुत इति सलिलस्योदस्तात् उपरिच्यवहारगोचरे देशाणां विन्यस्य स्वसत्त्वमाधारशक्तिं निहितवान् अरेस्तस्य पश्यत एव ८

पराकृष्टतोः नुक्तं लग्नं तपनीयोपकल्पं सवर्णाभरणम् कांचनमयं चित्रदंशः कवचं यस्य तं दैत्यं प्रचंडमन्युत्वम् अधिक्षेपादिकंचानुकरण
मात्रं दैत्यस्य वाक्यभीतानां देवानां भयनिवृत्तये वस्तुतस्तेन तथा नुक्तत्वेन कोपादिहेतुभावात् ९ ग्रामसिंहान् शुनः प्रतिमुक्तस्य बद्धस्य विक
त्यनं श्लाघाम् १० न्यासहराः निक्षेपहराः द्राविताः पलायनं कारिताः अथापि असमर्था अपि तिष्ठामः तत्किं यतः स्थेयं स्थातव्यमेवास्माभिः
तत्किमित्याह कयामः गंतव्यदेशाभावात् ११ पट्ट्यानां पदातीनां ये यूथपास्तेषामधिपः मुख्य इत्यर्थः अस्वस्तये पराभवार्थम् आशुघटस्वय

परानुषक्तं तपनीयोपकल्पं महागदं कांचनचित्रदंशम् मर्मोप्यभीक्ष्णं प्रतुदंतं दुरुक्तैः प्रचंडमन्युः प्रहसंस्तं बभा
वे ९ श्रीभगवानुवाच सत्यं वयं भो वनगोचरामृगायुष्मद्विधान्मृगये ग्रामसिंहान् नमृत्कपाशैः प्रतिमु-
क्तस्य वीराविकत्यनंतवर्गुणहंत्यमाद्र १० एते वयं न्यासहराः सोऽकसागतद्वियोगदया द्रावितास्ते तिष्ठामहेऽथापि
कथं विदाजौ स्थेयं कयामो बलिनोत्पाद्य वैरम् ११ त्वं पट्ट्यानां किल यूथपाधिपो घटस्वनोस्वस्तय आश्वनूहः संस्था
प्यचास्मान् प्रमृजाशुस्वकानां यः स्वां प्रतिज्ञां नातिपिपत्यसभ्यः १२ मैत्रेय उवाच सोऽधिक्षिप्तो भगवता प्रल
ब्धश्चरुषाभृशम् आजहारो लब्धं क्रोधं क्रीड्यमानोऽहिराडिव १३ सृजन्ममर्षितः श्वासान्मन्युप्रचलितेन्द्रियः
आसाद्य तरसा दैत्यो गदयाऽप्यहनद्दरिम् १४ भगवांस्तगदावेगं विसृष्टरिपुणोरसि अवंचयन्ति रश्मीनो योगा
रूढ इवांतकम् १५ पुनर्गदां स्वामादाय भ्रामयन्त मभीक्ष्णाः अप्यधावद्दरिः क्रुद्धः संरंभाद्दृष्टदच्छदम् १६ त-
तश्च गदयारातिं दक्षिणस्यां नुविप्रफः आजघ्ने स तु तां सौम्यगदया कोविदोऽहनत् १७ एवं गदाभ्यां गुर्वीभ्यां-
हर्यक्षो हरिरेव च जिगीषया सुसंरब्धा वन्योऽन्यमभिजघ्नतुः १८

तस्व अनूहो निर्वितर्कः यो नातिपिपतिन पूरयति पालयति वा असावसभ्यः स भ्राया मनर्हः १२ सोऽधिक्षिप्तः सत्यं वयमिति श्लोकेन रु
षाप्रलब्धः उपहसितश्च एते वयमिति द्वाभ्यां क्रीडां कार्यमाणोऽहिराट् महासर्प इव १३ मन्युना प्रचलितानि क्षामितानीं द्रियाण्यस्य १४
अंतकं मृत्युम् १५ १६ सौम्यविदुरतां गदामप्राप्तामेवाहनत् १७ हर्यक्षो हिरण्याक्षः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

स्पृधोः स्पर्धमानयोः तिग्माभ्यांगदाभ्यामाहतान्यंगानिययोः क्षतादास्त्रवतीति क्षतास्त्रवरुधिरंतस्यघ्राणमवघ्राणंतेनविचृद्धोमन्युर्ययोःवि
चित्रान् मार्गान् गदायुद्धमणमेदान् इलागौः तस्यांनिमित्तभूतायांशुष्मिणोर्मत्तयोर्दृषमयोः प्रस्तुतेऽपिइलापृथ्वीतदर्थेदृषभोहिस्व
लुबहूनिदिनानिसंग्रथितोत्तुंगशृंगसंघर्षविदाणांगगलद्रुधिरौपरस्पररोपमार्दव्यग्रोयसंरंभौचयत्कारितगजयूथपौयुध्यमानौतिष्ठतइतिप्रसि
द्धम् १९ यज्ञएवावयवायस्यतस्यच महीनिमित्तंद्विषतोःएवंविधंविमर्दनंयुद्धंदिदृक्षुःस्वराट्ब्रह्मातत्रागात् २० आगत्यचनारायणमाह किं
कृत्वादैत्यं विलस्यकथंभूतम् आसन्नं प्राप्ते शौंडीरं शौर्यं मदोचायेन अपेतं साध्वसंयस्मात्कृतः प्रतीकारोयेन अहार्यः अपतीकार्यो विक्र

तयोः स्पृधोस्तिग्मगदाहतांगयोः क्षतास्त्रवघ्राणविचृद्धमन्योः विचित्रमार्गोश्चरतोर्जिगीषयाव्यप्रादिलायामि
वशुष्मिणोर्मृधः १९ दैत्यस्य यज्ञावयवस्य मायया गृहीतवाराहतनोर्महात्मनः कौरव्यमह्यां द्विषतोर्विमर्दनं दिदृक्षु
रागाद्विभिर्घृतः स्वराट् २० आसन्नशौंडीरमपेतं साध्वसं कृतप्रतीकारमहार्यविक्रमम् विलस्य दैत्यं भगवान्
सहस्रणीर्जगादनारायणमादिसूकरम् २१ ब्रह्मोवाच एष ते देवदेवानामंधिमूलमुपेयुषाम् विप्राणां
सौरभेयीणां भूतानामप्यनागसाम् २२ आगस्कृद्भयं कृद्भुक्तस्मद्वाह्वरोऽक्षरः अन्वेषन्प्रतिरथो लोकानदति
कंटकः २३ मैत्रेयाय विनंद्य संनिरंकुशमसत्तमम् आक्रीड बालवद्देवयथाशीविषमुत्थितम् २४ नयावदेषवर्धेत
स्वां वेलं प्राप्य दारुणः स्वां देवमायामास्थाय तावज्जह्यधमच्युत २५ एषाद्यौरतमासंध्यालोकं छंबट्करी प्रभो
उपसर्पति सर्वात्मन्सूकराणां जयमावह २६ अधुनैषोऽभिजिन्नामयोगो मौहूर्तिको ह्यगात् शिवाय नस्त्वेकहृदामा
शनिस्तरदुस्तरम् २७

मोयस्य सहस्रणीः सहस्राणामृषिसहस्राणां नेता ऋषिभिः परिवृत इत्यर्थः २१ हे देवतेऽंधिमूलं प्राप्तानां देवादीनां
मेषोऽक्षरः २२ आगस्कृत् इत्यर्थे वापराधारोपकः तत्परिहाराय प्रवृत्तौ भयं कृत् भीतं ज्ञात्वा दुष्कृत् अर्थप्राणादिहर्ता अस्मत्तोराहो लब्धो वरो येन
अन्वेषन्प्रतिरथमवलोकयन् अप्रतिरथः प्रतिपक्षभूत्यः २३ यद्यस्मात् एवंभूतोयंतस्मादेनं माक्रीड माक्रीडय हे देवयथा उत्थितं क्षभितम् आ
शीविषं सर्पबालः पुच्छाकर्षणादिना क्रीडयति तद्वत् २४ स्वामासरी हे देव स्वां मायाम् अघं पापरूपम् २५ वेलामेवाह एषेति लोकानां छंबट्क
री विनाशकरी छंबडित्यव्ययं विनाशो वर्तते २६ अभिजित्मध्यान्हः स एव मौहूर्तिको योगः सन् मुहूर्तः शुभदः कालः अगान्तरगतप्रायः अतो यावन्मुह
र्तशेषोऽस्ति तावद्देवस्कदुस्तरमेनं निस्तरजहि २७

त्वांमृत्युं त्वयैवशापानुग्रहकालेविहितंनिर्मितम् आसादितः प्राप्तः शर्मणिसुरवेआधोहिस्थापय २८ इतितृतीयेटीकायामष्टादशोऽ
 ध्यायः १८ उतविंशोविरिंच्यादिप्रार्थितेनमहामृधे वराहेणहिरण्याक्षवधः श्लाघ्योऽनुवर्ण्यते १ निर्व्यलीकंचतदमृतंच पाठांतरेनिक
 पटाभिप्रायंचतत् क्रतंचकालात्मनोऽपिमममुहूर्तबलमुपदिशतीतिग्रहस्यअपांगालोकनेनस्वीकृतवान् १ सुरवतः अभिसुरवेहनौकपोल
 स्याधोभागेअक्षजः ब्रह्मणोघ्राणोद्विद्यादाविर्भूतः २ सास्वगदयातेनहताततोविहता विच्युतासतीविघूर्णिताभूत्वाऽपततुरेजेच तत्भगव
 क्करात्पतनम् यदातत्पदस्यावृत्त्यारेजइत्यनेनापिसंबंधः तत्दैत्यपौरुषंरेजइति ३ लब्धतीर्थोलब्धावसरः सचनबबाधेनग्राहरत्समानयन्

दिष्ट्यात्वांविहितंमृत्कमयमासादितःस्वयम् विक्रम्येनंमृधेहत्वालोकानाधोहिशर्मणि २८ इतिश्रीभागवते
 महापुराणेतृतीयस्कंधेहिरण्याक्षवधेअष्टादशोऽध्यायः १८ मैत्रेयउवाच अवधार्यविरिंचस्यनिर्व्यलीका
 मृतवचः ग्रहस्यप्रेमगर्भेणतदपांगेनसोऽग्रहीत् १ ततःसपत्नंसुरवतश्चरंतमकुतोभयम् जघानोत्पत्यगदयाह
 नावस्तरमक्षजः २ साहतातेनगदयाविहताभगवत्करात् विघूर्णितापतद्रेजेतदद्भुतमिवाभवत् ३ सतदालब्ध
 तीर्थोऽपिनबबाधेनिरायुधम् मानयन्समृधेधर्मविधक्सेनंप्रकोपयन् ४ गदायामपविद्धायामाहाकारेविनिर्ग-
 ते मानयामासतद्धर्मसुनामंचास्मरद्विष्णुः ५ तंव्यग्रचक्रंदितिपुत्राधमेनस्वपार्षदसुरव्येनविषज्जमानम् चित्रा
 वाचोऽतद्विदारवेचराणांतत्रास्मासन्नस्वस्तितेमुंजहीति ६ सतंनिशाम्यात्तरथांगमग्रतोव्यवस्थितंपद्मपलाशलोच
 नम् विलोक्यचामर्षपरिप्लुतेन्द्रियोरुषास्वदंतच्छदमादशच्छुसन् ७ करालदंष्ट्रचक्षुष्यांसंचक्ष्माणोदहन्निव
 अभिप्लुत्यस्वगदयाहतोऽसीत्याहनद्वरिम् ८ पदासव्येनतासाधोभगवानुरयज्ञसूकरः लीलयाभिषतःशत्रोःग्राह
 रद्वातरंहसम् ९ आहचायुधमादत्स्वघटस्वत्वंजिगीषसि इत्युक्तःसतदाभूयस्ताडयन्व्यनदद्भुशम् १०

बभूवेतिवाक्यभेदा

तत्सदित्यस्यापौनरुक्त्यम् ४ ५ व्यग्रंसंभ्रमंचक्रयस्य विषज्जमानंविशेषेणसंगंप्राप्तुवंतंप्रतिअतद्विदांतस्यभावमजानतामासमेतादासन्त्य ६
 सदैत्यःतमात्तचक्रंनिशाम्यदृष्ट्वाअग्रतोव्यवस्थितंचविलोक्यअमर्षेणक्रोधेनपरिप्लुतानिक्षभितानीन्द्रियाणियस्यसःआदशत्तदृष्टवान् ७ च-
 क्षुष्यादहन्निवसंचक्षमाणः पश्यन्निवेतिवस्तुतः क्रोधाभावमाहहतोऽसिज्ञातोऽसीतिवास्तवोऽर्थः ८ वातरंहसंवायुवेगाम् ९ घटस्वउद्यमंकुरु
 यतस्त्वंजेतुमिच्छसि १०

११ हतोमानो गवो यस्य १२ ज्वलन् योज्वलनस्तद्वल्लोलुपं यसनव्यग्रम् यज्ञाय विष्णुमालस्य अकार्यकरत्वे दृष्टान्तः विप्रमुद्दिश्याभिचारं कुर्व
न्यथा १३ अंतःखे आकाशमध्ये चकासत् प्रकाशमानम् उदीर्णा उत्कटा दीधितिर्दीप्तिर्यस्य निशातनेमिना निशितधारेण हरिरिंद्रो यथा ताक्ष्य
स्य पतत्रमुद्दिशतं चिच्छेद देवानि निर्जित्या मृतकलशं नयता गरुडेनैन्द्रप्रयुक्तवज्रस्या मोघस्य मानं दातुं पिच्छमेकम् त्यक्तं तद्यथा इन्द्रश्चिच्छेद
छिन्नंचतत्प्रयथा खेः प्रकाशत्तद्वत्प्रकाशमानमित्यभिसंधिः १४ अराः संत्यस्येति अरिचक्रम् तेन बहुधा वृक्को छिन्ने सति प्रत्येत्य अभिसुखमा
गत्य हरेरुरः वक्षः प्रहृत्य १५ मना कुर्द्विषदपि काप्यंशे १६ अस्य जगतः उपसंयमं प्रलयम् १७ पांसुकृतं तमश्च मेरितवंतः क्षेपणैः यंत्रैः १८

तांस आपततीं वीक्ष्य भगवान्समवस्थितः जग्राह लीलया पासांगरुत्मानि वपन्नगीम् ११ स्वपौरुषे प्रतिहते हत
मानो महासरः नैच्छद्गदां दीयमानां हरिणा विगतप्रभः १२ जग्राह त्रिशिरस्वशूलं ज्वलज्वलनलोलुपम् यज्ञाय धृत
रूपाय विप्रायाभिचरन् यथा १३ तदोजसा दैत्यमहाभरार्पितं चकास दंतः खे उदीर्णा दीधिति चक्रेण चिच्छेद निशात
नेमिना हरिर्यथा ताक्ष्यपतत्रमुद्दिशतम् १४ वृक्को स्वशूले बहुधारिणा हरेः प्रत्येत्य विस्तीर्णसुरो विभूतिमत् प्रवृद्ध
रोषः सकठोरमुष्टिना नदन् प्रहृत्यांतरधीयता सरः १५ तेनेत्यमाहृतः क्षत्तर्भगवानादिसूकरः नाकपतमना कृक्कापि
स्त्रजा हत इव द्विपः १६ अथौरुधाऽसृजन्माया योगमायेश्वरे हरौ याविलोक्य प्रजाम्भस्तामै निरेऽस्योपसंयमम् १७
प्रववुर्वायवश्चंडास्तमः पांसवमैरयन् दिग्भ्यो निपेतुर्ग्रावाणः क्षेपणैः प्रहिता इव १८ द्यौर्नष्टभगणा भ्रौघैः संवि
द्यत्स्तनयित्नुभिः वर्षद्भिः पूयकेशास्तूकविष्मूत्रास्थो निचासकृत् १९ गिरयः प्रत्यदृश्यंत नाना युधसुचोऽनघ दि
ग्वाससो यातुधान्यः शूलिन्यो मुक्तमूर्धजाः २० बहुभिर्यक्षरक्षोभिः प्रत्यश्वरथकुंजरैः आततायिभिरुत्सृष्टा हिंसा
वाचोतिवैशसाः २१ प्रादुष्कृतानां मायानामासुरीणां विनाशयत् सुदर्शनास्त्रं भगवान् प्रायुक्तदयितं त्रिपात् २२ तदा
दितेः समभवत्सहसा ह्यो देवेषुः स्मरत्या भर्तुरादेशस्तनाच्चास्तूकप्रसस्तुवे २३ नष्टो भगणो न क्षत्रसमूहो यस्याम् अनेन दैत्य
बलातिरेकात् ब्रह्मदत्तसुहृत्ताति क्रमोगम्यते अग्निनक्षत्राणामसंभवात् १९ नाना युधानि मुंचंतीति तथा यातुधान्यः प्रत्यदृश्यंत २० हिंसाः
छिंधिभिंधीत्येवंभूताः आतिवैशसा अत्यग्रावाच उत्सृष्टा इत्यत्रैवाक्यसमाप्तिः २१ प्रादुष्कृतानां मिति प्रकटिताः मायाः विनाशयत् विनाशन
मिति पाठे यथा श्रुते वषट्ठीत्राणिसवनानि पदायस्य यज्ञमूर्तिरित्यर्थः त्रयोऽस्य पादा इति श्रुतेः २२ भर्तुरादेशं त्वयुत्रौ भगवान् हनिष्यतीत्येवंभू
तम् २३

उपगूहमानः बाह्योरंतर्निधायसंघट्टयन् २४ अहनूजयानत्वाष्ट्रं वृत्रं मरुत्यतिरिद्रः २५ परितोष्मन् गात्रं शरीरं यस्य उदस्ते बहिर्निर्गते लो-
चने यस्य विशीर्णा बाह्यादयो यस्य नगेंद्रो महाद्रुमः लुलितः उन्मूलितः नभस्वता वायुना २६ संस्थितिं मृत्कम् २७ असत आरोपितात् लिं-
गशरीरात् मोक्तुमिच्छया वराहस्य पूर्वपादयोरेव करत्वात् करेणाहनि तिपदाहत इति चाविरुध्यम् २८ २९ अखिलयज्ञानांतं तवे विस्ताराय

विनष्टास्तस्वमायास्तभूयश्चाव्रज्यकेशवम् रुषोपगूह मानो सुंदरशो वस्थितं बहि २४ तं मुष्टिभिर्विनिघ्नंतं वज्र-
सारैरधोक्षजः करेण कर्णमूलेऽहन्यथात्वाष्ट्रं मरुत्यतिः २५ स आहतो विश्वजिता ह्यवज्ञया परिष्मन् गात्रं उदस्त-
लोचनः विशीर्णा बाह्वि शिरोरुहोऽपतद्यथानगेंद्रो लुलितो नभस्वता २६ क्षितौ शयानं तमकुठवर्चसं करालदंष्ट्रं
परिदष्टदच्छदम् अजादयो वीक्ष्य शशं सुरागता अहो इमां कोऽनुलभेत संस्थितिम् २७ यं योगिनो योगसमाधि-
नारहो ध्यायंतिलिगादसतो मुमुक्षया तस्यैष देव्यापसदः पदाहतो मुखं प्रपश्यंस्तनुमुत्ससर्जह २८ एतौ तौ पार्षदा
वस्य शापाद्याता वसद्गतिम् पुनः कतिपयैः स्थानं प्रपश्येते हजन्मभिः २९ देवा ऊचुः नमो नमस्तेऽखिल-
यज्ञतंतवे स्थितौ गृहीतामलसत्त्वमूर्तये दिष्ट्याहतोऽयं जगतामरुतुदस्त्वत्यादभक्त्या वयमीशानिर्वृताः ३० मैत्रे-
य उवाच एवं हिरण्याक्षमसह्य विक्रमं ससादयित्वा हरिरादिसूकरः जगाम लोकं स्वमखंडितोत्सवं समीडितः
पुष्करविष्टरादिभिः ३१ मया यथाऽनूक्तमवादि ते हरेः कृतावतारस्य सुमित्रचेष्टितम् यथा हिरण्याक्ष उदारविक्र-
मो महामृधेः कीडनवन्निराकृतः ३२ सूत उवाच इति कौषारवारत्यातामाश्रुत्य भगवत्कथाम् क्षत्तानंदप-
रं लेभे महामागवतो द्विज ३३ अन्येषां पुण्यश्लोकानामुद्दामयशासां सताम् उपश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्सांकस्य किं
पुनः ३४ योगजैर्द्रक्ष्यग्रस्तं ध्यायंतं चरणौ बुजम् क्रोशंतीनां करेणूनां कृच्छ्रतो मोचयद्भुतम् ३५

कारणायेति वा अरुंतुदः

मर्मभेत्ता ३० सादयित्वा हत्वेत्यर्थः पुष्करविष्टरादिभिः ब्रह्मादिभिः संस्तुतः ३१ यथानूक्तं गुरुक्तिमनतिक्रम्य मयाऽवादि तत्र कथितम् हे सु-
मित्र पथायेन प्रकारेण ३२ हे द्विज शौनक ३३ कथामुपश्रुत्य ३४ भक्तिमात्रेण पशूनामपि सुलभः अन्यथा देवानामपि दुर्लभ इति तत्कथा श्र-
वणे कस्यानंदो न स्यादित्याह यदिति दाप्यामू द्रष्टव्यं याहः क्रोशंतीनां सतीनां मिति कृपालुत्वं सुक्तम् संकटादमोचयत् ३५ ६ ६

३६ कारणेनपृथिव्युद्धरणादिनासूकररूपस्य ३७ एतद्धरेर्विक्रीडितंशृण्वतामंते श्रीनारायणोगतिर्मवति महापुण्यंस्वर्गादिप्रदम् अलं
पवित्रमतिशयेनशोधकंधन्यंधनावहम् यशस्यंकीर्तिकरम् आयुषश्चाशिषांचपदंस्थानंपरित्राणंवा प्राणानामिंद्रियाणांचपदम् अंगहे
विदुर ३८ इतितृतीयेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशेवराहजन्मादिव्यवधानादथादितः सर्गोऽनुस्मार्यतेवक्तुमन्वयंप्रस्तुतं
मनोः १ प्रतिष्ठांस्थानम् अध्यस्यप्राप्यसौतेसूतस्यरोमहर्षणस्यपुत्रअवरमर्वाचीनंजन्मयेषांतेषामीश्वरेलीनानांमार्गायनिर्गमायकानिहा

तंस्रवाराध्यमृजुभिरनन्यशरणैर्नृभिः कृतज्ञःकोनसेवेतदुराराध्यमसाधुभिः ३६ योवैहिरण्याक्षवधेऽमहाः
द्रुतंविक्रीडितंकारणसूकरात्मनः शृणोतिगायत्यनुमोदतेऽजसाविमुच्यतेब्रह्मवधादपिहिजाः ३७ एतन्महापु
ण्यमलंपवित्रंधन्ययशस्यंपदमायुराशिषाम् प्राणेंद्रियाणायुधिशौर्यवर्धनंनारायणोऽंगेगतिरंगशृण्वताम् ३८
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः १९ शौनकउवाच महोपतिष्ठामध्यस्यसौ
तेस्वायंभुवोमनुः कान्यन्वतिष्ठतद्वाराणिमार्गायावरजन्मनाम् १ क्षत्तामहाभागवतः कृष्णस्यैकांतिकःसहृत् य
स्तत्याजाग्रजंकृष्णोसापत्यमघवानिति २ द्वैपायनादनवरोमहिलेतस्यदेहजः सर्वात्मनाश्रितःकृष्णंतसराश्चाप्यनु
व्रतः ३ किमन्वपृच्छन्मैत्रेयंविरजास्तीर्थसेवया उपगम्यकुशावर्त्तआसीनंतत्त्ववित्तमम् ४ तयोःसंवदतोऽसूतप्रवृ
त्ताह्यमलाःकथाः आपोगांगाइवाघघ्नीहरेःपादांबुजाश्रयाः ५ तानःकीर्तयभद्रंतेकीर्तन्योदारकर्मणः रसज्ञःकोऽ
नुत्पप्येतहरिलीलाऽमृतंपिबन् ६ एवमुग्रश्रवाःपृष्ट्वाऽपिभिर्नैमिषायनैः भगवत्परिप्ताध्यात्मस्तानाहश्रूयतामिति
७ सूतउवाच हरैर्धृतिक्रीडितनोःस्वमाययानिशम्यगोरुद्धरणंरसातलात् लीलांहिरण्याक्षमवज्ञयाहतंसंजा
तहर्षोमुनिमाहभारतः ८

राणिकृतवान् अर्वाचीनान्प्राणिनः कैरुपायैःसृष्टवानित्यर्थः १ विदुरमैत्रेयसंवादेनैवैतत्तज्ज्ञास्यतइतितमेवसंवादं
प्रष्टुमाह क्षत्तेतिपंचभिः श्रीकृष्णसहृत्वेहेतुः यइतिदुर्योधनादिभिरपत्यैःसहितमग्रजंधृतराष्ट्रम् अघवान्कृतापराधइतिहेतोः श्रीकृष्णोक्तंभ
वानादरात् यस्तत्याज २ अनवरः अन्यूनःमहिलेमहिम्नि ३ कुशावर्त्तेगंगाद्वारे ४ यत्किमपिपृच्छतुकिंतवेतिचेतूतत्राह तयोरिति अघघ्नीः
अघघ्नः नूनंकथाःप्रवृत्ताः ५ कीर्तन्यानिर्कीर्तनार्हाणिउदाराणिकर्माणियस्यहरेः ६ एवमितिव्यासवाक्यम् उग्रश्रवाःरोमहर्षणपुत्रःनैमिषमयन
माश्रयोपेषाम् अर्पितमध्यात्ममनोयेन ७ गोःउद्धरणंलीलांहिरण्याक्षंवावज्ञयाहतंनिशम्य भारतोविदुरः ८ ६२ ६३

यस्मान्त्वमव्यक्तमार्गवित् ब्रह्मणो वा विशेषणम् ९ एतत् जगत् अभावयन् उत्पादयामासुः १० संहितायाः सभार्यास्वतंत्राभार्यानिपे-
क्षाः कर्मसुप्रजासर्गादिषु संहताः परस्परापेक्षाः इदं जगत् ११ ब्रह्मा किमारभतेति प्रश्नस्य यक्षादीन् सृष्टवानित्युत्तरं वक्तुं पूर्वोक्तं-
सृष्टिमनुस्मारयति दैवेनेतिसमभिः मन्वादिप्रश्नानां तूत्तराध्यायमारभ्योत्तरं भविष्यति दुर्वितर्क्येण दैवेन जीवादृष्टेन परेण प्रकृत्यधिष्ठात्रा
महापुरुषेण अनिमिषेण कालेन च हेतुना भगवतो निर्विकारात् जातस्योभयं दुष्प्रधानं तस्मात् महानासीत् तदुक्तं तंत्रे विष्णोस्तत्री

विदुरउवाच प्रजापतिपतिः सृष्ट्वा प्रजासर्गे प्रजापतीन् किमारभत मे ब्रह्मन् प्रब्रूह्य व्यक्तमार्गवित् ९ येम
शब्द्यादयो विप्रायस्तु स्वायं भवो मनुः तैवै ब्रह्मण आदेशात् कथमेतदभावयन् १० संहितायाः किमसृजन् स्वतंत्रा उ-
त कर्मसु अहोस्वित्संहताः सर्व इदं समसमकल्पयन् ११ मैत्रेय उवाच दैवेन दुर्वितर्क्येण परेणानिमिषेण
च जातस्योभाद्भगवतो महानासीद्दुष्प्रधानात् १२ रजः प्रधानान्महतस्त्रिलिङ्गो दैवचोदितात् जातः ससर्जभूता
दिर्वियदादिनिपंचशः १३ तानि चैकैकशः स्रष्टुमसमर्थानि भौतिकम् संहत्य दैवयोगेन हैममंडमवा सृजन् १४
सोऽशयिष्ठाब्धिसलिले आंडकोशो निरात्मकः सायं वैवर्षसाहस्रमन्ववात्सीत्तमीश्वरः १५ तस्य नाभेरभूत्सद्यं स
हस्राकोरुदाधिति सर्वजीवनिका योको यत्र स्वयं मभूत्स्वराट् १६ सोऽनुविष्टो भगवता यः शोते सलिलाशये लोक
संस्थां यथा पूर्वं निर्ममे संस्थया स्वया १७ ससर्जच्छायया विद्यां पंचपर्वाणि भगवतः तामिस्त्रमंधतामिस्त्रंतमोमोहो
महातमः १८

णिरूपाणि पुरुषारत्यान्यथो विदुः प्रथमं महतः स्रष्टु द्वितीयं त्वंडं संस्थितम् तृतीयं सर्वभूतस्थं तानि ज्ञात्वा विमुच्यत इति १२ मह-
तो जातो भूतादिरहंकारस्त्रिलिङ्गस्त्रिगुणः रजः प्रधानादिति स्वतः सत्त्व प्रधानस्यापि महतो हंकारोत्पत्तिकाले कार्यानुरूपं रजः प्रधानत्वं भवतीति
भावः पंचशः तन्मात्राणि महाभूतानि ज्ञानेन्द्रियाणि कर्मेन्द्रियाणि तत्तद्देवताश्चेति पंच पंचससर्जत्यर्थः १३ भौतिकं हैममंडमेकैकशः प्रत्येकं स्रष्टुम-
समर्थानि सन्ति संहत्य ससृजुः १४ अन्ववात्सीत् अधिष्ठितवान् १५ सहस्राकाराणि भवोरुदाधितिर्यस्य तत् सर्वजीवनिकायानामोक्तः स्थानं पदं स्व-
राट् ब्रह्मा १६ यः सलिलाशये गभोदिकस्यांतः शोते तेन भगवताऽनुविष्टोऽधिष्ठितः मनुसः स्वराट् स्वया संस्थयानामरूपादिक्रमेण १७ छाया प्रभा प्रतियो-
गिनीतया अनुद्योत्यर्थः यस्त्वबुद्धिकृतः प्रभोरित्युक्तत्वात् महातम इति महामोहः स्वरूपनिर्देशमात्रविवक्षयामोह इति प्रथमा प्रयोगः १८ ६२

तदेवंप्रथमोक्तांसाधारणांसृष्टिमनूयकेनचित्प्रशेषेणासाधारणांसृष्टिमाह विससर्जेत्यादिनायावत्समाप्ति तद्विसृष्टंकायंरात्रिरूपंततएव
जातानियक्षरक्षांसिजगृहुः क्षत्तृषोः समुद्रवायस्यांताम् अत्रचयाःस्यसातनूरासीत् तामपोहतसातमिस्राःभवदित्यादिश्रुतिरनुसंधेया १९
उपसृष्टाभिभूताःजग्धुमत्तुंभक्षयितुम् यतोवयंक्षत्तृड्भ्यामर्दिताः अतएनंपितेतिकृपयामारक्षतेत्येके अन्येतुजक्षध्वंभक्षयतेतिश्रु-
वंतः जक्षभक्षहसनयोरितिधातुः २० देवोब्रह्मासंविग्नोभीतःसन् मांमाजक्षतमाभक्षयतकिंतुरक्षत अहोहेयक्षरक्षांसियूयंमेप्रजाः स-
तावभूविथजातास्थएवमुयस्वभावायक्षराक्षसाजाताइत्यर्थः तत्रयेयक्षध्वमित्यूचुस्तेयक्षाः येतुमारक्षतेतितेराक्षसाइतिज्ञेयम् एतच्चतिर्य-
गादितामससर्गस्याप्युपलक्षणम् २१ प्रभयादीव्यन्द्योतमानायायाः देवताः द्युतिमत्यः सात्विक्यस्तास्ताः प्रमुखतः प्राधान्येनासृजत्तेदे-

विससर्जान्ननःकायंनाभिनंदंस्तमोमयम् जगृहुर्यक्षरक्षांसिरात्रिंक्षत्तृड्समुद्रवाम् १९ क्षत्तृड्भ्यामुपसृष्टास्ते
तंजग्धुमभिदुद्बुः मारक्षतेनंजक्षध्वमित्यूचुः क्षत्तृड्दिताः २० देवस्तानाहसंविग्नोमामांजक्षतरक्षत अहोमेय-
क्षरक्षांसिप्रजायूयंभूविथ २१ देवताः प्रभयायायादीव्यन्प्रमुखतोःसृजत् तेअहार्षुर्देवयंतोविसृष्टांतांप्रभाम-
हः २२ देवोऽदेवान्जघनतःसृजतिस्मातिलोलुपान् तएनंलोलुपतयामैथुनायाभिपेदिरे २३ ततोहसनसभगवा-
नस्करैर्निरपत्रपैः अन्वीयमानस्तरसाक्रुद्धोभीतःपराऽपतत् २४ सउपब्रज्यवरदंप्रपन्नातिहरहरिम् अनुग्रहा-
यत्तक्तानामनुरूपाल्पदर्शनम् २५ पाहिमांपरमात्मस्तेप्रेषणेनासृजंप्रजाः ताइमायभितुंपापाउपाक्रामंतिमाप-
मो २६ त्वमेकःकिललोकानांक्षिणानांकुशनाशनः त्वमेकःकुशदस्तेषामनासन्नपदांतव २७

वाः देवताइतिस्त्रीत्वेननिर्दिष्टानामप्यर्थमात्रविवक्षयातइतिपुंस्त्वेनप्रतिनिर्देशः एवंयक्षरक्षांसीत्यत्रापिज्ञेयम् तेनविसृष्टांत्यक्तां
प्रभामहः दिवसरूपांसतींदेवयंतः क्रीडयंतः अहार्षुर्जगृहुः २१ अदेवानितिच्छेदः सजघनादस्करानसृजतेतिश्रुतेः अतिलोलुपान्
स्त्रीलंपटान् अभिपेदिरेप्राप्ताः २३ पराऽपतत् अपलायत् २४ भक्तेच्छानुरूपमात्मानंदर्शयतीतितथातमुपब्रज्य २५ पाहीतिह्य-
भ्यांप्रार्थितवान् यभितुंमैथुनेनधर्षयितुम् २६ लोकानांजनानांतवअनासन्नौअनाश्रितौपादौयैस्तेषाम् २७ ७ ७ ७ ७ ७
श्रीगोपालोविजयते श्रीवामनोविजयते ७ ७ ७ ७ ७

विविक्तमसंदिग्धमध्यात्मदर्शनं परचित्तज्ञानं यस्य हरेः घोरां कामकश्मलां स्वतनुं विमुंचेति उक्तवानिति शेषः इत्युक्तं ब्रह्मा तां तनुं विमुमोच सर्वत्र त
नुत्यागो नाम तत्तन्म नो भावत्यागो विवक्षितः गृहणं च तत्तद्वापत्तिरिति द्रष्टव्यम् २८ साः होरात्रयोः संधिरभवदिति श्रुतेः सा तेन विसृष्टा तनुः सा
यंतनी संध्या बभूव सान्त्विकामोद्रेकवेला अस्तराश्च राजसत्वात् स्त्रीलंपटाः अतस्तां संध्या मेव स्त्रियं कल्पयित्वा ते संमोहं प्राप्ता इत्याह तामिति त्रि
भिः नूपुराभ्यां कण्ठां चरणौ भोजेयस्याः मदेन विह्वले लोचनेयस्याः कांची कलापेन विलसद्बहुकूलं तेनाच्छन्नरोधः कटितटं यस्याः ताम् २९ अ
न्योन्यमाश्लेषया उपमर्देन हेतुना तनुं गौ निरंतरौ पयोधरौ यस्याः सुहिजां सुदतीं स्निग्धो हासो लीलाः वलोकनं यस्याः ३० गृहंती वस्त्रांचलेनाचृण्व
नाम् नीलानामलकानां वस्त्रैः स्तोमो विद्यते यस्याः हे धर्मविदुरतां स्त्रियमुपलभ्य मत्वा ३१ संमूढानां विभावनाक्रममाह अहो इति ३२ अभिसं

सोऽवधार्यास्य कार्पण्यं विविक्ताध्यात्मदर्शनः विमुंचात्मतनुं घोरा मिलक्तो विमुमोच ह २८ तां कण्ठा चरणौ भो
जां मदविह्वललोचनाम् कांची कलापविलसद्बहुकूलच्छन्नरोधसम् २९ अन्याऽन्याश्लेषया तनुं गौ निरंतरपयोधरा
म् सुहिजां सुदतीं स्निग्धहासलीलावलोकनाम् ३० गृहंती व्रीडया तानं नीलालकवस्त्रिणीम् उपलभ्या स्तराध
र्मसर्वे संमुमुहुः स्त्रियम् ३१ अहो रूपमहो धैर्यमहो अस्यानवं वयः मध्ये कामयमानानां कामे वा विसर्पति ३२ वित
र्कयंतो बहुधा तां संध्यां प्रमदाकृतिसम् अभिसंभाव्य विश्रंभात्पर्यपृच्छन्कुमेधसः ३३ कासिकस्यासिरंभोरुको वाऽर्थ
स्तेऽत्र भामिनि रूपद्रविणपण्येन दुर्भागान्नो विबाधसे ३४ यावाकाचित्त्वमबले दिक्षासंदर्शनं तव उत्सन्नोषीक्षमा
णानां कंदुकक्रीडयामनः ३५ नैकत्र ते जयति शालिनि पादपद्मं घ्नत्यामुहुः करतलेन पतत्यतंगम् मध्यविषीदति बृह
स्तनभारभीतं शांते वददृष्टिरमलासुशिरवासमूहः ३६

भाव्यसल्लस्य विश्रंभात् प्रणयात् कुबुद्धयस्ते तां पप्रच्छुः ३३ कासीति त्रिभिः
काऽसिनात्याकस्य वाकन्या हे भामिनि कोपने रूपमेव द्रविणमनर्घ्यवस्तु तदेव पण्यं क्रयाऽर्हेतेन तदसमर्पणेन नो विबाधसे ३४ किं जाति कुलादि
प्रश्नेन यावाकाचिद्बुद्धिदिक्षाददं तावद्बुद्धं जातं यत्तव दर्शनम् किंतु केवलं नो मनः उत्सन्नोषीक्षमासि ३५ क्षुभितचित्तानां वाक्यं हे शालिनि
श्लाघ्ये एकत्र न जयति न स्थिरी भवति यद्वा नैकत्र अनेकगतिविलासेषु जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते पतत्यतंगमुच्चलं तं कंदुकम् बृहतोः स्तन
योर्भारोद्भातं तव क्लृप्तं मध्यं विषीदति श्राम्यति शांता मंथरे वपसरति सुशिरवासमूहः शोभनः केशकलापस्ते पादांतरे सुशिरवाः शोभनान्च केशान्

अवकीर्यमाणान्समूहबधानेति अत्रच अस्तंगच्छन्सूर्यएवपतत्यतंगः मेघविच्छेदो मध्यविषादः तारकारूपादृष्टिः तमएवकेशा इत्याद्यूह्यम्
 ३६ प्रमदेवाचरंतींस्त्रियंमलाजगृहुः ३७ प्रहस्यात्मानमात्मना जिघंत्याकांत्यासौंदर्येण प्रहसनमात्मावघ्राणं च सौंदर्यानुभावचातुर्यविकारेः ३८
 ज्योत्स्नां चंद्रिकारूपांत एव गंधर्वादिगणाः विश्वावसुः पुरोगमो मुख्यो येषु ३९ आत्मनस्तंद्रिणा आलस्येन तांश्च सुक्तकेशान् बीक्ष्य नेत्रे निमीलित
 वान् ४० इंद्रियाणां विकृतेदः स्वावोययातां निद्रां प्रचक्षते येनोंद्रियविकृतेन हेतुना उच्छिष्टाश्च संतः धर्षयंति भ्रांतान् कुर्वन्ति तं भूतादिगणमुन्मा
 दं प्रचक्षते तंद्राजृम्भिकानिद्रोन्मादहेतुत्वेन भूतादीनां तनूनां च चातुर्विध्यमुक्तम् ४१ ऊर्जस्वंतं बलवंतम् परोक्षेण अदृश्यरूपेण ४२ आत्मनः स

इतिसायंतनीं संध्यामकराः प्रमदायतीम् प्रलोभयंतीं जगृहुर्मलामूढधियः स्त्रियम् ३७ प्रहस्यभावगंभीरं जिघंत्या
 त्मानमात्मना कांत्याससर्जभगवान् गंधर्वाप्सरसांगणान् ३८ विससर्जतनुं तां वै ज्योत्स्नां कांतिमतीं प्रियाम् तए
 वचाददुःशीत्या विश्वावसुपुरोगमाः ३९ सृष्ट्वा भूतपिशाचांश्च भगवानात्मतंद्रिणा दिग्वाससो मुक्तकेशान् बीक्ष्य
 चामीलयद्दृशौ ४० जगृहुस्तद्विस्तृष्टां तां जृम्भणारख्यातनुं प्रभोः निद्रामिंद्रियविकृतेदोयया भूतेषु दृश्यते येनोच्छिष्टा
 न्धर्षयंति तमुन्मादं प्रचक्षते ४१ ऊर्जस्वंतं मन्यमान आत्मानं भगवानजः साध्यान् गणान् पितृगणान् परोक्षेणासृ
 जत्प्रभुः ४२ तमात्मसर्गेतत्कायं पितरः प्रतिपेदिरे साध्येभ्यश्च पितृभ्यश्च कवयो यद्वितन्वते ४३ सिद्धान्विद्याध-
 रांश्चैव तिरोधानेन सोऽसृजत् तेषां ददात्तमात्मानमंतर्धानारब्धमद्भुतम् ४४ सकिन्नरान् किंपुरुषान् प्रत्यात्त्येना
 सृजत्यक्लः मानयन्नात्मानात्मानमात्माभासं विलोकयन् ४५ ते तु तज्जगृहूरूपं त्यक्तयत्परमेशिना मिथुनीभूयगा
 यंतस्तमेवोषसिकर्मभिः ४६ देहेन वै भोगवता शयानो बहुचिंतया सर्गेऽनुपचिते क्रोधा दुःखसर्जहतद्वेषुः ४७

गोयिस्मात् तं यत् येन कायेन संप्रदानत्वं निमित्तेन कवयः कर्मकोविदाः साध्येभ्यः पितृभ्यश्च स्वपितृरूपेभ्यः वितन्वते आत्मादिना हव्यं कव्यं च द
 दति ४३ तिस्रोधानेन दृश्यत्वे सत्यप्यंतर्धानशक्त्या ४४ प्रत्यात्त्येन प्रतिबिंबेन आत्माभासं प्रतिबिंबम् आत्मना आत्मनो मनः प्रतिबिंबदर्शिनः
 सुंदरस्य शिरः कंठादिचेष्टा अतएव तत्सृष्टानां मिथः संमानेन नित्यं मिथुनीभावः ४५ तत्प्रतिबिंबरूपं कर्मभिः तत्पराक्रमानुवर्णनैः ४६ भोग
 आभोगो विस्तारः पादादिप्रसरणं तद्वत्तादेहेन अनुपचिते रूढिप्रभाते तत्प्रभोगक्रोधादियुक्तम् ४७

अमुतः अमुष्मात्तदेहात् येकेशाअहीयंतप्रच्युताः तेअहयोजाताः प्रसर्पतः पादाद्याकुंचनैः प्रचलतोऽमुष्मात्सर्पाः अतएव अगानभवन्तीति
 नागाः अतिवेगवन्तइत्यर्थः भोगवतोजातत्वात् भोगेनपणेनउरुविस्तीर्णाकंधरायेषांसर्वेचैतेतत् क्रोधयोगात् क्रूराः तेषामवांतरजातिभेदः
 सर्पसिद्धांतेप्रसिद्धः ४८ यदामन्यमानोऽभूत् तदामनूनससर्ज ४९ तेष्यः स्वायंपुरुषंपुरुषाकारंपुरंदेहमत्यसृजत् ददौतान्मनून् ५० तेलयाकृ
 तम् सकृत्तलमाहुः यस्मिन्मनुसर्गेक्रियाअग्निहोत्राद्याः अतोऽस्मिन्सर्वेवयंसाकंसहअन्नंहविर्भागादिअदामभक्षयामहेब्रह्मन् ५१ कायसृ

येऽहीयंतामुतःकेशाअहयस्तेऽगजजिरे सर्पाःप्रसर्पतःक्रूराणागाभोगोरुकंधराः ४८ सआत्मानंमन्यमानःकृ
 तमित्यमिवात्मभूः तदामनूनससर्जतेमनसालोकभावनात् ४९ तेष्यः सोऽत्यसृजत्स्वायंपुरंपुरुषमात्मवान्
 तान्दृष्ट्वायेपुरासृष्टाःप्रशशंसुःप्रजापतिम् ५० अहोएतज्जगत्सृष्टःसकृत्तंवततेकृतम् प्रतिष्ठिताःक्रियाय-
 स्मिन्साकमन्मदामहे ५१ तपसाविद्यायायुक्तोयोगेनससमाधिना ऋषीन्ऋषिर्हृषीकेशःससर्जाभिमताःप्र
 जाः ५२ तेष्यश्चैकैकशःस्वस्यदेहस्यांशमदादजः यत्तत्समाधियोगार्द्धितपोविद्याविरक्तिमत् ५३ इतिश्रीभा
 गवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविंशतितमोऽध्यायः २० विदुरउवाच स्वायंभुवस्यचमनोर्वशःपरमसंम
 तः कथ्यतांभगवन्त्रमैथुनेनैधिरेप्रजाः १ प्रियव्रतोत्तानपादौसतोस्वायंभुवस्यवै यथाधर्मंजुगुपतुःसप्तद्वीपव-
 तांमहीम् २ तस्यवैदुहिताब्रह्मन्देवहृतीतिविश्रुता पत्नीप्रजापतेरुक्ताकर्दमस्यलवानघ ३ तस्यासवैमहायो
 गीयुक्तायायोगलक्षणैः ससर्जकतिधावीर्यतन्मेषुशूषवेवद ४

ष्टिसुक्ताऋषीणांसृष्टिमाह तपसेति विद्याउपासना योगोऽत्रासनादिः ससमाधिः वैराग्यैश्वर्यादियुक्तः समाधिः तेनचयुक्तः हृषीकेशः
 स्ववशोद्विजःसन् ऋषिर्ब्रह्माऋषीन् प्रजाःससर्ज ५२ किंतद्देहंयस्यांशमदादित्यतआह यदिति समाधिश्चयोगश्चऋद्धिश्चऐश्वर्यंतपश्च
 विद्याचविरक्तिश्चविद्यंतेयस्मिन्तत् ५३ इतितृतीयस्कंधेटीकायांविंशोऽध्यायः २० एकविंशेतपोविद्यातोषितेनतुविष्णुना
 कर्दमस्यमनोःपुत्र्याविवाहघटनोच्यते १ एधिरेणधांचक्रिरे धर्ममहांचयथाजुगुपतुःररक्षतुः तन्मेवदेतितृतीयेनान्वयः २ तस्यमनोः ३ यो
 गलक्षणैर्यमादिभिर्युक्तायाम् कतिधावीर्यससर्जकतिपुत्रानुत्पादयामासेत्यर्थः ४ ७ ७ ७ ७

मानवीम् मनोः कन्यामाकूतिंच प्रसूतिंच भार्यो लब्धाय याभूतानि ससर्ज तच्च वदेति चकार स्यार्थः ५ सहस्राणां समादश दश सहस्राणि संव-
त्सरानित्यर्थः ६ ततस्तस्मिंस्तपसि क्रियायोगेन पूजाप्रकारेण संप्रपेदे सिधेवे प्रपन्नेभ्यो भक्तेभ्यो वरदातारम् ७ शब्दैकवेद्यं यद्ब्रह्मतन्मयं व-
सुर्देधत् तंप्रत्यात्मानं दर्शयामास ८ सकर्दमस्तं रवेः वस्थितं दृष्ट्वा मूर्धाक्षिता वपतत् गीर्भिश्चाभ्यगृणादिति चतुर्णामन्वयः पद्मोत्पले दिनरा-
त्रिविकासे सितानां पद्मानां मुत्पलानां च स्वकृत्यस्य तम् स्निग्धानीलश्रये अलकास्तेषां द्रातो वल्काञ्जयेत्यस्य ९ श्वेतोत्पलं क्रीडनकं यस्य मनः
स्पर्शमनस्थानं दजनकं स्मितमीक्षणं च यस्य तम् १० वक्षसि शीर्यस्य कौस्तुभः कंधरायां यस्य ११ प्रीतिरेव स्वभावः स्वतः सिद्धो धर्मो यस्य तया

रुचिर्यो भगवान्ब्रह्मन्दो वा ब्रह्मणः सतः यथा ससर्ज भूतानि लब्धाय भार्यो च मानवीम् ५ मैत्रेय उवाच प्र-
जाः सृजेति भगवान्कर्मो ब्रह्मणो दितः सरस्वत्यां तपस्तेपे सहस्राणां समादश ६ ततः समाधितुक्तेन क्रियायोगेन
कर्ममः संप्रपेदे हरिभक्त्या प्रपन्नवरदाशपम् ७ तावत्प्रसन्नो भगवान्पुष्कराक्षः कृत्युगे दर्शयामास तं क्षत्तः शा-
ब्दं ब्रह्मदधदपुः ८ सतं विरजमर्कमसितपद्मोत्पलसूत्रम् स्निग्धानीलालकद्रातवल्काञ्जं विरजो वरम् ९ विरी-
टिनकुंडलिनशंखचक्रगदाधरम् श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणम् १० विन्यस्तचरणां भोजनं सदेशेण
रुत्मतः दृष्ट्वा रवेः वस्थितं वक्षः श्रियं कौस्तुभकंधरम् ११ जातहर्षो पतन्मूर्धाक्षितो लब्धमनोरथः गीर्भिस्त्वभ्यगृ-
णात्सीति स्वभावात्माकूतांजलिः १२ ऋषिरुवाच जुष्टं बतार्थारिवलसत्तराशोः सां सिध्यमदृष्ट्वा स्तवदर्श-
नान्नः यद्दर्शनं जन्मभिरिड्यसद्भिः शासते योगिनो रूढयोगाः १३ ये मायया ते हतमेधसस्त्वत्पादारविंदं भवसिंधु-
पोतम् उपासते कामलवायतेषां रासीशकामान्तिरयेऽपि स्युः १४ तथा सचाहं परिबोदु कामः समानशीला गृहमे-
धधेनुम् उपेयिवान्मूलमशोपमूलदुराशयः कामदुष्टांघ्रिपस्य १५ विध आत्मा मनो यस्य १२ त्वामृते परमानंदं धिगन्यवरकामुकम्

अथापि रूपं मानुगृहाण वरदानतः वतेति हर्षे हेर्दृश्यनोऽस्माभिः समग्रसत्त्वनिधेस्तव दर्शनात् अद्याह्णोः सां सिध्यंसाफल्यं तुष्टं सेवितम् त्व-
दर्शनमेव महाफलमित्यपवादयति यस्य तव दर्शनं साद्भिः रुतरोत्तरमापादितं कर्षेर्जन्मभिः रूढो विरूढो योगो यैस्तेऽपि १३ सकामभक्तान् विगर्ह-
यन्नाह यइति हेर्दृश्येति रयेऽपि स्युः तेषां कामानां लवाययेत्तन्मायया नष्टबुद्धयः त एवोपासते त्वंतु तेषां तान् कामानपिरासिददासि १४ यः स
कामान्तिं दामिसोऽहमपि तादृश एवेत्याह तयेति गृहमेधो गृहाथमः तत्र धेनुं त्रिवर्गदोग्धीं भार्यो परिबोदु कामः परिणेतुमिच्छन् कामदुष्टांघ्रिपस्य
कल्पदुष्टमस्य तव पादमूलमंघ्रिमुपेयिवान् उपगतोऽस्मि ननु कामाद्यर्थमन्यत्किमप्युपास्यताम् नयतः अशेषस्य पुरुषार्थस्य मूलमेतदेव १५

ननु तर्हि मुक्त्यर्थमेवाकिं न भजसि अनधिकारादित्याह हेऽधीश त्वत्प्रजापतिः तस्य तव वचसा तं त्याज्यं कामहतो लोकः पशुवच बद्धः हे शक्र धर्ममूर्ते अहंच किल लोकानुगतः अतः तुभ्यं बलिं वहामि कर्ममयां त्वदाज्ञां मनुवर्ते अनिमिषाय कालात्मने तदर्थं भार्यं चेच्छामीति चकार स्यार्थः न केवलं लोकानुगतो वहामि किंतु ऋणत्रयापाकरणार्थमिति किलेत्कृतम् अनिमिषायति अनेन कालात्मकात् त्वत्तोषीतः कर्मकरोमीत्युक्तम् १६ एतत्तुभ्यं त्वद्वक्तानां नास्तीत्याह द्वाभ्याम् लोकान् कामाभिभूतान् ताननुसृतान् पशूंश्च विवेके सत्यपि पुनः कर्मजडान् मादृशान् हित्वा अनादित्येतव चरणरूपमातपत्रं श्रिताः तानेवाह त्वद्गुणानां वादः कथा तदेव सीधुः मदिरा संसारविस्मरकलात् पीयूषं रुचिकरत्वात् तेन निर्यापिता विलापिता देहधर्माः क्षुत्पिपासादयो यैः एषां मित्यन्तरेणान्वयः १७ तव यन्त्रिणाभिकालचक्रं तत्तज्जगदाच्छिद्य आह्वयधावदपि एषां त्वद्वक्तानां मायुराच्छिद्यधावन्नभावति कथं भूतम् अजरं ब्रह्मतस्मिन् अक्षरूपेऽत्र मिर्ममणं ममदिति वक्तव्ये अतिश्रमणशीलत्वात् उपचारेण ममिरित्यभेदनिर्देशः अधिकमासेन सह त्रयोदशमासा आशयस्य त्रिशतं षष्ठिश्चाहोरात्राः पर्वणि यस्य शतशब्दे विभक्तेरलुगार्थः षडर्तवो नैम

प्रजापते स्ते वचसाऽधीश तं त्यालोकः किलायं कामहतो लुबद्धः अहंच लोकानुगतो वहामि बलिं च शुक्लानिमिषाय तुभ्यम् १६ लोकांश्च लोकानुगतान् पशूंश्च हित्वा श्रितास्ते चरणातपत्रम् परस्परं त्वद्गुणवादसीधु पीयूषं निर्यापित देहधर्माः १७ न ते जराक्षमि रायुरेषां त्रयोदशारं त्रिशतं षष्ठिपर्व षण्णैश्च न तच्छिद्ये यन्त्रिणाभिकालस्रोतो जगदाच्छिद्यधावत् १८ एकः स्वयं स नृजगतः सिसृक्षया द्वितीयया त्वन्नधियोगमायया सृजस्य दः पाप्मिपुनर्ग्रसिष्यसे यथो र्णनाभिर्मगवान् स्वशक्तिभिः १९ नैतद्वत्ताधीश पदं तवोप्सितं यन्मायया नस्तनुषे भूतसूक्ष्मम् अनुग्रहायास्त्वपि यर्हि मायया लसत्तुलस्या तनुवाविलक्षितः २० यो यस्य अनन्ताः क्षणलवादयः छदाः पत्राणि पत्राकाराधाराः संतियस्य त्रीणि चातुर्मा स्यानि नाभयः आधारभूतानि वलयानियस्य करालस्रोतः तीव्रवेगमेतौ विंशेऽप्येव संवल्लस्य कंचक्रमुक्तमिति द्रष्टव्यम् १८ ननु निरुपाधिसु दासीनां मां किं याचसे तथाऽपि मायया विश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वात् त्वमेव याच्य इत्याह स्वयमेक एव सन्नपि आत्मन्यधिकृतया योगमायया हेतुना याः स्वी कृताः शक्तयः सत्त्वाद्याः ताभिः अदो विश्वम् स्वव्यतिरिक्तसाधनानपेक्षत्वे दृष्टातः यथेति १९ यद्यपि मायिकत्वात् भक्तेभ्यो विषयस्वरं दातुं नैच्छसि तथाऽप्यस्मदभिप्रायानुसारेण तत्संपादयेत्याह नैतदिति हे अधीशनोऽस्माकं भजतां भूतसूक्ष्मरूपं पदं शब्दादिविषयस्वरं मायया तनुषे विस्तारयसीतियत् एतन्न वयद्यपीप्सितं न भवति तथाऽप्यस्मादनुग्रहायास्तत्र ऋणत्रयापाकरणानंतरमेवापवर्गाय भवत्वित्यर्थः यर्हि पतः मायया परिच्छिन्न इवलसं त्या तुलस्या युक्तस्त्वं विलक्षितोऽसि एवं भूतस्य तव दर्शनं यतो मुक्तिमुक्तिप्रदमित्यर्थः २० ७ ७

तंत्वात्वांभुक्तिमुक्तिप्रदंनमामिमुक्तिदत्तेहेतुः अनुभूत्याज्ञानेनउपरतःक्रियाऽर्थः कर्मफलभोगोयस्मिन्भोगदत्तेहेतुः स्वामायया आवर्तितं लोकतंत्रंविश्वोपकरणंयेन अतःसकामैर्निष्कामैश्चनमनीयंपादसरोजयुगंयस्यतम् तत्रअल्पीयसिसकामेपुंसिभजनेवाकामान्वर्षतीतित यातम् २१ असृतेनसखकरेणप्रेमस्मिताभ्यामीक्षणो नविश्वमंतीभूर्यस्य २२ चैत्यंहार्दभावम् मैमयासमयोजिसंघटितम् यदर्थमेवाहंस मर्चितःतत् २३ मयिसंगृभितःसंगृहीतएकाग्रीकृतआत्माचित्तंयैस्तेषांयन्मदहणंत्वादृशेषुअतितरांसर्वयामृषानिष्फलंनस्यात् २४ विरल्या तंसंगलमभ्युदयःसदाचारादिलक्षणंयस्य २५ हेविप्रमहिष्यासह २६ २७ यत्रयस्यांभार्यायाम् समाहितम् अभिसंधानेनस्थितम् नृपव

तंत्वाऽनुऽभूत्योपरतक्रियार्थस्वमाययावर्तितलोकतंत्रम् नमाम्यभीक्ष्णंनमनीयपादसरोजमल्पीयसिकाम वर्षम् २१ ऋषिरुवाच इत्यव्यलीकंपणुतोऽक्षनाभस्तमावभाषेवचसाऽसृतेन रूपर्णपक्षोपरिरोचमा- नःप्रेमस्मितोद्वाक्षगविश्वमद्ः २२ श्रीभगवानुवाच विदित्वातवचैत्यमेपुरैवेसमयोजितत् यदर्थमा त्मनियमैस्त्वयैवाहंसमर्चितः २३ नवेजातुमृषैवस्यात्यजाध्यक्षमदहणम् भवहिधेयतितरांमयिसंगृभितात्मनाम् २४ प्रजापतिसूतःसम्प्राद्मुनिर्विरल्यातमंगलः ब्रह्मावर्त्तयोऽधिवसन्शास्त्रिससाणवांसहोम् २५ सचेहविप्रराज र्षिर्महिष्याशतरूपया आयास्यतिदिहक्षस्त्वांपरश्वोधर्मकोविदः २६ आत्मजामसितापांगीवयःशीलगुणान्वि- तां मृगयंतीपतिदास्यत्यलुरूपायतेप्रभो २७ समाहितंतेहृदयंयत्रेमान्यरिवत्सरान् सात्वाब्रह्मन्नृपवधूःकाम माशक्तमजिष्यति २८ यातआत्मभृतवीर्येनवधाप्रसविष्यति वीर्येत्वदीयेत्रक्षयआधास्यत्यंजसात्मनः २९ त्वंचेसम्य गनुषायनिदेशंमउशत्तमः मयितीर्याकृताशेषक्रियाऽर्थोमांप्रपत्स्यसे ३० कृत्वादयंचजीवेषुदत्वाचाभयमात्मवा न् मय्यात्मानंसहजगत्द्रक्ष्यस्यात्मनिचापिमाम् ३१ सहाहंस्वांशकलयात्वदीयेणमहामुने तवक्षेत्रेदेवहूत्यांप णेष्येतत्त्वसंहिताम् ३२

धूराजकन्या २८ तेवीर्यमात्मनिभृतंधृतंयाप्रसविष्यतिसाभजिष्यति वीर्येवीर्यप्रसूतासकन्यास अंजसाआ त्मनःपुत्रानाधास्यंति २९ निदेशमाज्ञाम् उशत्तमः शक्तसत्त्वः तीर्थपात्रंतेनदानंलक्ष्यतेमयिसमर्पितसर्वकर्मफलइत्यर्थः ३० गार्हस्थ्येनदयां कृत्वासंन्यासेनाभयंदत्वामयिआत्मानंजगच्चसहएकीकृतंद्रक्ष्यसि ३१ त्वदीयेणसहदेवहूत्यामवतीर्येतिशेषः ३२ ४९ ४९

प्रत्यग्भूतेषु अक्षेषु जायते आविर्भवतीति प्रत्यगक्षजः सरस्वत्या नद्या परिश्रितात् परिवेष्टितात् ३३ अशेषैस्तपोमंत्रादिसिद्धेश्वरैः अभिषुतः
सिद्धमार्गः वैकुण्ठमार्गो यस्य यद्वा अशेषसिद्धेश्वराभिषुतश्चासौ सिद्धैर्मृग्यत इति सिद्धमार्गश्च स यथो पत्ररथेन्द्रो गरुडस्तस्य पक्षैरुदार्यमभि
व्यक्तं सामाकर्णयन् बृहद्रथंतरेपक्षायितिश्रुतेः उच्चारितम् स्तोमंच सामाधार मूलानाम् ऋचांसमुदायं शृण्वन् स्तोम आत्मेति श्रुतेः समास
पादे उच्चारितः स्तोमः स्तोत्रीयसममुदायो यस्य साम्न इति ३४ तं कालं परश्व इत्युक्तं प्रतीक्षमाणः ३५ शातकौभाः सौवर्णाः परिकरायस्मिन्

मैत्रेय उवाच एवं तमनुभाष्याथ भगवान् प्रत्यगक्षजः जगाम बिंदुसरसः सरस्वत्या परिश्रितात् ३३ नि
रीक्षतस्तस्य यथा वशोषसिद्धेश्वराभिषुतसिद्धमार्गः आकर्णयन् पत्ररथेन्द्र पक्षैरुच्चारितं स्तोममुदायं साम ३४
अथ संप्रस्थितेषु क्लृप्तो भगवान् नृषिः आस्ते स्म बिंदुसरसितं कालं प्रतिपालयन् ३५ मनुः स्यंदनमास्थाय शा
तकौभपरिच्छदम् आरोप्य स्वादुहितरं सभार्यः पर्यटन्महीम् ३६ तस्मिन् सुधन्वन् नहनि भगवान् प्रत्यगक्षजः
उपायादाश्रमपदमुनेः शातव्रतस्य तत् ३७ यस्मिन् भगवतो नैत्रान्यपतन् श्रु बिंदवः कृपया संपरीतस्य प्रपन्नेः
पितया भृशम् ३८ तद्वै बिंदुसारो नाम सरस्वत्या परिप्लुतम् पुण्यं शिवा मृतजलं महर्षिगणसेवितम् ३९ पुण्यदु
मलताजालैः कूजत्पुण्यमृगा द्विजैः सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यं वनराजि श्रियाः न्वितम् ४० मत्तद्विजगणैर्घुष्टं मत्तभ्रमर-
विभ्रमम् मत्तबहिर्नटाटोपमाद्भ्यन्तकोकिलम् ४१ कदंबचंपकाशोककरंजबकुलासनैः कुदमंदारकुटजै
श्रुतपोतैरलंकृतम् ४२ कारंडवैः पूर्वैर्हंसैः कुररैर्जलकुक्कुटैः सारसैश्चक्रवाकैश्च चकोरैर्वल्युक्कृतम् ४३

तं रथमास्थाय दुहितरं चारोप्य चरान्वेषणार्थं पर्यटन् ३६ हे सुधन्वन् बिंदुरथदहः ३७ तत्सवेशमात्रेण परमानंदं प्राप्त इति दर्शयितुमाश्र
मं वर्णयति यस्मिन्नित्यादिभिः सप्तभिः श्लोकैः प्रपन्ने कर्दमे ३८ शिवमारोग्यममृतवत्त्वादुजलं यस्मिन् ३९ कूजंतः पुण्यामृगाः द्विजा
येषु तैः पुण्यदुमलतानां जालैः समूहैर्युक्तम् ४० घुष्टं नादितम् मत्तभ्रमराणां विभ्रमः विनोदो यस्मिन् मत्तबहिर्नटाटोपमाटोपो
नृत्यसंभ्रमो यस्मिन् आद्भ्यन्तः मिथो मत्ताः कोकिला यस्मिन् ४१ कदंबादिभिर्वृक्षैरलंकृतम् ४२ कारंडवादिभिः पक्षिभिः व
ल्युयथा तथा कूजितम् ४३

७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७

हरिणादिभिर्वृतम् तत्र क्रोडः सूकरः श्वावित् शल्लुकः मर्कटः तद्विशेषागोपुच्छाः हरिर्वानरः सिंहो वानाभिः कस्तूरीमृगः ४४ हुतः
हुताशनो ब्रह्मचारियो ग्योयेन ४५ उग्राशुकयोगो यस्य तेन वपुषा विद्योतमानम् ४६ तस्य भगवतो व्याहृतं भाषणमेव अमृतकला अमृतम्
यस्य चंद्रस्य कला तन्मयं पीयूषं तस्य श्रवणेन च नाति क्षामंत पसा कृशं संतप्तं यक्षशम् प्रांशुसुन्नतम् उपसंसृत्य समीपं गत्वामलिनंददशीति
पूर्वेयक्रिया अर्हते अनेनेति अर्हेणं महारत्नं तन् असंस्कृतमनिर्णितं ययामलिनंदं श्यतेन दूत ४७ उदजं पर्णशालां पातम् पुरः पादस-
मीपे प्रणतम् आशीर्भिरभिनंद्य सपर्यया पूजया प्रत्यगृह्णात् सकृत्तवान् ४८ ४९ तेन चक्रमणं पर्यटनं हियस्मात् ५० प्रभुस्यं विष्णुं प्रण

तथैव हरिणैः क्रोडैः श्वाविद्रवयकुंजरैः गोपुच्छैर्हरिभिर्मर्कैर्नकुलैर्नाभिभिर्वृतम् ४४ प्रविशयतन्तार्थवत्मादि
राजः सहात्मजः ददर्श मुनिमासीनं तस्मिन् हुतहुताशनम् ४५ विद्योतमानं वपुषा तपस्युग्रसुजाविर्म् नाति क्षा-
मं भगवतः स्निग्धापांगावलोकनात् ४६ तद्व्याहृतामृतकला पीयूषश्रवणेन च प्रांशुपयपलाशादंजटिलंचार-
वाससम् उपसंसृत्यमलिनं यथाः हणमसंस्कृतम् ४७ अथोदजमुपायांत नृदेवं प्रणतपुरः सपर्यया पर्यगृह्णा-
त्प्रतिनंद्यात्तुरूपया ४८ गृहीता हृणमासीनं संयतं पीणयन्मुनिः स्मरन् भगवदादेशमित्याह श्लक्ष्णया गिरा ४९
नूनं चक्रमणं देवसतां संरक्षणाय ते वधाय चासतां यत्नं हरेः शक्तिर्हिपालिनी ५० योर्केद्वग्नौ द्वायूनां यमधर्म-
प्रचेतसाम् रूपाणि स्थाना अधत्सेतस्मै शुक्राय ते नमः ५१ नयदारयमास्थाय जैत्रं मणिगणार्पितम् विस्फूर्ज-
चंद्रकोदंडोरथेन त्रासयन् नयान् ५२ स्वसैन्यचरणक्षरणं वेपयन् चंद्रलंभकः विकर्षन् हृतीं सेनां पर्यटस्यं शुभा-
निव ५३ तदैव सेतवः सर्ववर्णाश्चमनिबंधनाः भगवद्रचिताराजन्भिद्योरन्वतदस्युभिः ५४ अधर्मश्च समेधेत
लोलुपैर्व्यकुशैर्नृभिः शयाने लयिलोको यंदस्युग्रस्तोचिनं क्षयति ५५

मति यदतिस्थाने तत्तत्कार्यवसरे शुक्राय विधावे ५१ नयदेति पंचानामयम-
र्थः यद्यपि धर्मरक्षार्थम् सर्वतः पर्यटतस्तव प्रसंगादप्यागमनं संभवति तथाऽपि विशेषकार्ये चेदस्ति तत्कथ्यतामिति जैत्रं यमदम् मणिगणा-
अर्पिताय स्मिन् तं रथमारुह्य तं यदा भवो मंडलं पर्यटसितदा सेतवो भिद्योरन्वति त्रयाणामन्वयः विस्फूर्जन्नादं कुर्वन् चंद्रकोदंडं धनु र्यस्य ५२
स्वसैन्यस्य चरणैः क्षरणं संघटितम् ५३ वर्णाश्चमाणां निबंधनं यैः बत अहो ५४ निरंकुशैर्नृभिर्निमित्तभूतैः शयाने निश्चिंतं ५५ ३

निर्व्यलीकेनसंहर्षेणप्रतिपद्यामहेस्वीकुर्महे ५६ इतिश्रीभागवतेतृतीयस्कंधेटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽर्द्धमायादा
 घथादिष्टं हि विष्णुना मनुर्दुहितरं देवहूतिमिह पवर्ण्यते १ एवमाविष्कृतं अभिष्टुतः अशेषाणां गुणानां कर्मणां च उदय उत्कर्षो यस्य स सम्मा
 द्मनुः स ब्रीड इव स्वकीर्तिश्रवणात् प्रत्यारब्धानं शंकया वातं मुनिमुवाच उपारतं निवृत्तिनिरतम् १ मदीया कन्या त्वया परिणयेति विज्ञापयिष्य
 न् युष्मदस्मत्संबंधस्तावदीश्वरेण पूर्वमेव धटित इत्याह ब्रह्मेति सार्धाभ्याम् आत्मनः परीक्षया पर्याप्तुमिच्छया छंदो मय स्यात्मानः पर्याप्तिः पाल
 नं वेदप्रवर्तनं तस्येच्छया युष्मान् ब्राह्मणान् २ तच्चाणाय ब्राह्मणपालनाय ब्रह्म ब्राह्मणजातिः क्षत्रं क्षत्रियजातिः ३ एवं स देव एव रक्षति स्म

अथापि पृच्छेलां वीरयदर्थं त्वमिहागतः तद्वयं निर्व्यलीकेन प्रतिपद्यामहे हृदा ५६ इति श्रीभागवते महापुरा
 णे तृतीयस्कंधे एकविंशतितमोऽध्यायः २१ मैत्रेय उवाच एवमाविष्कृता शेषगुणकर्मोदयो मुनिम्
 स ब्रीड इव तं सम्मादुपारतमुवाच ह १ मनुरुवाच ब्रह्माऽसृजत्स्वमुखतो युष्मानात्मपरीक्षया छंदो मयस्त
 पो विद्यायोगयुक्तानि लंपदान् २ तच्चाणायामसृजत्वा स्मान्दोः सहस्रात्सहस्रपात् हृदयंतस्य हि ब्रह्म क्षत्रं मगं प्रच
 क्षते ३ अतो ह्यन्योऽन्यमात्मानं ब्रह्म क्षत्रं च रक्षतः रक्षति स्माव्ययो देवः स यः सदसदात्मकः ४ तव संदर्शनादेव
 च्छिन्ना मे सर्वे संशयाः यस्त्वयं भगवान् प्रीत्या धर्ममाहरि रक्षिषोः ५ दिक्ष्यामि भगवान् दृष्टो दुर्दर्शो योऽकृतात्मना
 म् दिक्ष्यापादरजः स्पृष्टं शीर्ष्णमिभ्रवतः शिवम् ६ दिक्ष्या त्वयाऽनुशास्तोऽहं कृतश्चानुग्रहो महान् अपावृतेः
 कर्णरंध्रैर्जुष्टा दिव्यो शतीर्गिरः ७ स भवान् दुहितुस्नेहपरिक्लिष्टात्मनो मम श्रोतुमर्हसि दीनस्य आवितं कृपया
 मुने ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेयं दुहितामम अन्विच्छति पतियुक्तवयः शीलगुणादिभिः ९

कोऽसौ यः सदसदात्मकः सर्वात्मकः तथाऽपि अव्ययो निर्विकारः ४ तं विज्ञापयितुमेव तद्दर्शनादिकमभिनंदति तवेति त्रिभिः रिरक्षिषोः
 रक्षितुमिच्छोः ५ अकृतात्मनां अवशीकृतचित्तानाम् ६ अनुग्रहोऽनुशासनादिरूप एव उशतीः उशत्यः ७ विज्ञापयति स भवानिति
 सप्तभिः दुहितुः स्नेहेन परिक्लिष्ट आत्मा यस्य आवितं विज्ञापनम् ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेति पुत्रिकाकरणशंका निरस्ता मम स्मृतेति
 क्षत्रकन्यातवयोग्येति दर्शितम् ९

एषादेवहूतिः १० प्रतीच्छस्वीकुरु ११ उद्यतस्य स्वतः प्राप्तस्य विषयस्य प्रतिवादः प्रत्याख्यानम् १२ कीनाशं कृपणम् अवज्ञया परापमा-
नेन १३ यस्य सावधि ब्रह्मचर्यं स उपकुर्वाणः प्रप्तां मया दत्ताम् १४ अप्रप्ता चेति मध्ये वक्तुं निश्चयत्वात् कस्मै चित् प्रतिश्रुता च न भवती-
त्यर्थः आद्यः प्रथमः ततः पूर्वं विवाहाभावात् मुख्य इति वा १५ भूयात् भवेत्यतीतः गृष्णा मिते सौभाग्याय हस्तं मया पत्येत्यादि मंत्रप्र-
सिद्धः स्वयांगकांस्तैव श्रियं भूषणादि शोभाम् १६ यां विलोक्य न्यपतत् संमोहेन विमूढं व्याकुलं चेतो यस्य कृणुयां मंघ्रिभ्यां शोभाय स्या-

यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् अश्रुणोन्नारदादेषात्वय्यासीत्कृतनिश्चया १० तत्प्रतीच्छद्भिजाग्र्येमां-
श्रद्धया पदतां मया सर्वात्मनाऽनुरूपान्ते गृहमेधिषु कर्मसु ११ उद्यतस्य हि कामस्य प्रतिवादो न शस्यते अपि नि-
मुक्तसंगस्य कामरक्तस्य किंपुनः १२ यउद्यतमना हत्य कीनाशमभियाचते क्षीयते तद्यशः स्फुटं मानश्चावज्ञया
हतः १३ अहंत्वाऽश्रुणवं विद्वन्विवाहायै समुद्यतम् अतस्त्वमुपकुर्वाणः प्रप्तां प्रतिगृहाण मे १४ ऋषिरुवा-
च वादमुद्धोदु कामोऽहमप्रप्ता च तवात्मजा आवयोरनुरूपो सावाद्यो वैवाहिको विधिः १५ कामः स भूया-
न्नरदेव तस्याः पुत्र्याः समाम्नाय विधौ प्रतीतः कएव ते तनयांना द्रिये तस्वयैव कांत्या क्षिपती मिव श्रियम् १६ यां
हर्म्यपृष्ठे कृणु देधि शोभां विक्रीडती कंदुकविह्वलाक्षीम् विश्वावसु न्यपतत्त्वादिमाना हिलोक्य संमोहविमूढ-
चेताः १७ तां प्रार्थयती ललना ललाममसे वितथी चरणैरदृष्टाम् वत्सामनोरुच्चपदः स्वसारं कोनां नुमन्येत बु-
धोऽभियाताम् १८ अतो भजिष्ये समयेन साध्वी यावत्तेजो बिभृयादात्मनो मे अतो धर्मान्पारमहंस्यसुरत्यान्
शुक्लप्रोक्तान् बहु मन्येऽविहिंस्रान् १९

सा १७ तां ललनां ललामं भूषणभूताम् असेवितौ श्रियश्चरणौ यैस्तैरदृष्टां द्र-
ष्टुमप्ययोग्याम् उच्चपदः उत्तानपादस्य अभियातां स्वयंप्राप्ताम् १८ भजिष्ये स्वीकरिष्ये यावदपत्योत्पत्तिस्तावद्गार्हस्थ्यम् ततः परं सं-
न्यास इति भाषाबंधः समयः तमेवाह यावत् आत्मनो मम च तेजो गर्भं बिभृयात् यद्वा ममात्मनो देहात् श्रुतं तेजो वीर्यं बिभृयादिति
अतः परं पारमहंस्यं ज्ञानं तस्मिन् सुरत्यान् शुक्लेन विष्णुना साक्षात् प्रकर्षेणोक्तान् अविहिंस्रान् हिंसारहितान् शमादीन् बहु यथा भवति
एवमनुष्ठेयान् मन्ये १९

ननुतवपितुः प्रजापतेराज्ञासृष्टावेवनसंन्यासेतत्राह यतइति संस्थास्यतेचलयंयास्यतिवावेति एवार्थेऽत्रणत्रयापाकरणानंतरंसंन्यास
एवमादृशानांभगवतोक्तइत्यर्थः २० हेउग्रधन्वनूलुलुभेमुनेमुखेनप्रलोभ्यतेस्म यद्वासुरवेनप्रलोभितवान् २१ समनुः अनंतरंमहिष्या
अव्यवसितंनिश्चयंज्ञात्वा २२ पारिबाहीन्विवाहकालेप्रदेयान्भूषाःभूषणानिचवासंसिपरिच्छदान् गृहोपकरणानिच २३ प्रत्तांप्र
दत्तांसदृक्षायसदृशायगताव्यथाचिंतायस्य औलंक्येनोन्मथितः क्षभितः आशयोयस्य २४ तस्याविरहंसोढुं अशक्नुवन्सन् हेअंबहे

यतोऽभवद्विषमिदंविचित्रंसंस्थास्यतेयत्रचवावतिष्ठते प्रजापतीनांयतिरेषमह्यंपरंप्रमाणंभगवान्ननंतः २०
मैत्रेयउवाच सउग्रधन्वन्नियदेवाबभाष आसीच्चतूष्णीमरविंदनाभम् धियोपगृह्णन्स्मितशोभितेन
सुरवेनचेतोलुलुभेदेवहृत्वाः २१ सोऽनुज्ञात्वाव्यवसितंमहिष्यादुहितुःस्फुटम् तस्मैगुणगणाढ्यायददौतुल्या
प्रहर्षितः २२ शतरूपामहाराज्ञीपारिबाहीन्महाधनान् दंपत्योःपयदात्सीत्याभूषावासःपरिच्छदान् २३ प्र-
त्तांदुहितरंसम्नादृसदृक्षायगतव्यथः उपगृह्यचबाहुभ्यामौलंक्योन्मथिताशयः २४ अशक्नुवन्स्तद्विरहमुचन्
बाष्पकलांसुहुः आसिचदंबवत्सेतिनेत्रोदौदुहितुःशिरवाः २५ आमंश्चतंसुनिवरमनुज्ञातःसहानुगः प्रतस्थैर
थमारुह्यसभार्यःस्वपुरंनृपः २६ उभयोर्ऋषिकुल्यायाःसरस्वत्याःसुरोधसोः ऋषीणामुपशांतानांपश्यन्नाश्रम
संपदः २७ तमायांतमभिप्रेत्यब्रह्मावर्त्तात्प्रजापतिम् गीतसंस्कृतिवादित्रैःप्रत्यदीयुःप्रहर्षिताः २८ बर्हिष्मती
नामपुरीसर्वसंपत्समन्विता न्यपतन्त्यत्ररोमाणिन्यज्ञस्यांगंविधुन्वतः २९ कुशाःकाशास्तएवासन्शश्वद्धरितच
र्चसः ऋषयोयैःपराभाष्ययज्ञधान्यज्ञमीजिरे ३०

वत्सेइतिब्रुवन् संधिरार्षःशिरवाःकेशानासिंचत् २५ २६ ऋषिकुलहितायाःउभयोःसुरोधसोःशोभनतटयोः २७ अभिप्रेत्यज्ञा-
त्वाब्रह्मावर्त्तात्देशाल्यजाःप्रजापतिंप्रत्यज्जग्मुः २८ कोऽसौब्रह्मावर्त्तइत्यपेक्षायामाह यत्रबर्हिष्मतीनामपुरीतिसाऽपिकुत्रयत्रयज्ञ-
स्ययज्ञवराहस्यरोमाणिन्यपतन्नितियत्रेतिसर्वत्रसंबध्यते २९ बर्हिष्मतीनामनिरुक्तिंब्रुवन्प्रसंगादेशस्यश्रैष्ठ्यमाहद्वाभ्याम् कुशाःकाशा-
श्वासन् शश्वत्तनित्यंहरितंवर्चोवर्णोयेषांनीलवर्णाइतियावत् यज्ञधान्पराभवंनीलायज्ञंविष्णुम् ३० ३१ ३२

कुशकाशमयं बर्हिः रास्तीर्य भगवान्मनुः अयजद्यज्ञपुरुषं लब्ध्वा स्थानं यतोऽब्रुवम् ३१ बर्हिष्पतीनामविभक्त्यो
निर्विशयसमावसत् तस्यां प्रविष्टो भवनं तापत्रयविनाशनम् सभार्यः सप्रजः कामान्बुभुजेऽन्याविरोधतः ३२
संगीयमानसं कीर्तिः सस्त्रीभिः सुरगायकैः प्रत्यूषेऽब्रुवद्धनहृदा शृण्वन् हरेः कथाः ३३ निष्णातं योगमाया
समुनिं स्वायं भवमनुम् यदा भ्रंशयितुं भोगानशोकं भगवत्परम् ३४ अयातयामास्तस्यासन्त्यामाः स्वांतरया
पनाः शृण्वतोऽध्यायतो विष्णोः कुर्वतोऽब्रुवतः कथाः ३५ स एव स्वांतरं नित्ये युगानामेकसप्ततिम् वासुदेवप्रसं
गेन परिभूतगतित्रयः ३६ शारीरमानसादिज्या वैयासे ये च मानुषाः भौतिकाश्च कथं क्लेशाबाधते हरि संशय-
म् ३७ यः पृष्टो मुनिभिः प्राह धर्मान्नानाविधान् शूभान् तृणावणाश्च माणाश्च सर्वभूतहितः सदा ३८ एतत्त
आदिराजस्य मनोऽश्चरितमद्भुतम् वर्णितं वर्णनीयस्य तदपत्योदयं शृणु ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे
तृतीयस्कंधे द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ मैत्रेय उवाच पितृभ्यां प्रस्थिते साध्वीपतिमंगितकोविदा
नित्यं पर्यचरन्तीत्याभवानीव भवप्रभुम् १

यातो यामो यस्य पक्षस्यान्नस्य तद्गतसारं भवति अतोऽन्यदपि गतसारं यातया
ममुच्यते अपातयामाः अगतसाराः आसन् स्वांतरंतदायं मन्वंतरं यापयन्ति नयन्ति ये यामाः कालावयवाः कुर्वतः स्ववाक्यैरुपनिबध्नतः
३५ परिभूतंगतित्रयं जाग्रदादिसात्त्विकादिवायेन ३६ दिव्यास्त्वंतरिक्षाः मानुषाः शत्रुप्रभवाः भौतिकाः शीतोष्णादिप्रभवाः वैद्यासे
विदुर ३७ तस्य ज्ञानातिशयमाह यइति नृणां साधारणधर्मान् ३८ तस्य यदपत्यं देवहूतिस्तस्योदयं प्रभावम् ३९ इति तृतीये टीका
पांद्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशोऽथ योगनिर्मिते सर्वसंपदि विमाने कामगे चित्रातयोरतिरुदीर्यते १ प्रस्थिते गमने हृते सति १ ६४

२ दंभं कपटम् अधम् निविद्धाचरणम् तेजीयांसम् अति तेजस्विनम् ३ देवा दूरीयसः देवा दपि गुरुतरात् देवमप्यन्यथाकर्तुं समर्थ इत्यर्थः ४
 व्रतचर्यया कर्षितां तत्रापि भूयसा कालेनातिक्षामाभित्यर्थः ५ सहस्रियः मदर्थे क्षपयितुं नावेक्षितः न गणितः समुचितः श्लाघ्योऽपि मत्सेवासक्त्या
 उपेक्षित इत्यर्थः ६ तपश्च समाधिश्च विद्या च उपासना तासु य आत्मयोगः चित्तैकाग्र्यं तेन विजिताः प्राप्ताः भगवत्प्रसादाः दिव्या भोगाः तानेव ते अवरुद्धा
 नृत्वाऽपि वशीकृतान् प्रपश्यते दिव्यां दृष्टिं वितरामियथा दृष्ट्या दृश्यसि ७ अन्ये पुनर्भोगाः किं नाकमपि अतितुच्छा इत्यर्थः तत्र हेतुः भगवत्पुरुषः

विश्रंभेणात्मशौचेन गौरवेण दमेन च शुश्रूषया सौहृदेन वाचा मधुरया च भो २ विसृज्य कामं दंभं च द्वेषं लोभम
 घमं दम् अप्रमत्तोद्यतानित्यं तेजीयांसमतोषेयत् ३ सर्वे देवर्षिवर्यस्तामानवीसमनुव्रताम् देवा दूरीयसः पत्करा
 शासानां महाशिवः ४ कालेन भूयसा क्षामां कर्षितां व्रतचर्यया प्रेमगद्गदया वाचा पीडितः कृपयाऽब्रवीत् ५ तुष्टोऽ
 हं मद्यतवमानविमानदायाः शुश्रूषया परमया परया च भक्त्या यो देहिनामयमतीव सहस्त्वदेहो नावेक्षितः समुचितः क्ष
 पितुं मदर्थे ६ ये मे स्वधर्मनिरतस्य तपः समाधिविद्यात्मयोगविजिता भगवत्प्रसादाः तानेव ते मदनुसेवनयाऽवरुद्धान्
 दृष्टिं प्रपश्य वितराम्य मयानशोकान् ७ अन्ये पुनर्भगवतोऽश्रुवडद्विजृम्भविभ्रंशितार्थरचनाः किमुरुक्रमस्य सिद्धाऽसि
 मुंक्ष्व विभवा निजधर्मदोहान् दिव्यान् रैर्दुरधिगान् नृपविक्रियाभिः ८ एवं ब्रुवाणमबलाऽखिलयोगमायाविद्यावि
 चक्षणमवेक्ष्य गताधिरासीत् संप्रश्रयप्रणयविह्वलयागिरेष द्वाडाऽवलोकविलसद्दसिताननाह ९ देवहूतिरुवा
 च राद्ववतद्विजृषतदमोघयोगमायाधिपे त्वयि विभो तदर्वमिभर्तः यस्तेऽभ्यधायि समयः सकृदगसगो भूयाद्
 रीयसि गुणः प्रसवः सतीनाम् १०

स्ययाऽश्रुस्तस्याऽद्विजृम्भो वकीभावस्तेन विभ्रंशितार्थरचना मनोरथायेषु निजधर्मेण पातिव्रत्येन दुह्यंत
 इति तथा तान् दुरधिगान् दुष्पापान् नृपावयमिति याविक्रियास्तत्तद्भोगविकृतयः ताभिः ८ अखिला योगमायाश्च तत्तदुपासनास्तासु विचक्षणानि
 पुणमेवं ब्रुवाणं पतिमवेक्ष्य गताधिः निश्चिंता जाता संप्रश्रयो विनयः प्रणयः प्रेमताभ्यां विह्वला गद्गदातया गिरा ईषद्वादाऽहितोयोऽवलोकस्तेन वि
 लसद्दिकसितं हसितं जातहासमाननं यस्याः सा आह जगाद ९ बतेति हर्षे द्विजवृषद्विजश्चेष्टहेमर्तः त्वयि एतत्सर्वं राद्वसिद्धमेव तदहमवैमिजानामि
 किंतु यस्ते त्वया समयोऽभिहितः स तावद्भूयात्स कृदिति गर्भसंभवमात्रपर्यंत इत्यर्थः यस्मात्तू गरीयसि श्रेष्ठे भर्तृरि हेतुभूते स्त्रीणां प्रसवो गुणः म-

भा. नृ. टी.
५३

हान् लाभः समासपाठे गरीयसि पत्यौ सति सतीनां यतो गुणयसवः गुणविस्तारो भवति अनः पुत्रोत्पत्त्या मम गुणविस्तारे जाते पश्चात् दुक्तं सर्वं भवति ति भावः १० अंगसंगं यच्च प्रथममिति कर्तव्यतां संपादयेत्याह हे ईशतत्र अंगसंगे इति कृत्यं साधनम् यथोपदेशं कामशास्त्रानुसारेण उपशिक्षसंजानीहि उपकल्पयेत्यर्थः येन साधनेनाभ्यंगभोजनपानादिना अतीवरंतुमिच्छया कर्षितो दीनश्च ममैव आत्मा देहः सिध्येतरति समर्थो भवेत् कथं भूतायाः तैलयेव कृतः क्षोभितो यो मनो भवस्तेन धर्षितायाः तत्ततोऽनुरूपं भवनं विचक्ष्वितर्कय विचारयेति यावत् ११ तर्हि तत्क्षणमेव आविरचीकरत् आविर्भावयां बभूव १२ तदेव विशिनष्टि सर्वकामदुग्धमिति नवभिः सर्वैश्चरत्नादिभिः समन्वितम् सर्वद्वीनां सर्वसंपदां य उपचयस्तस्य उदर्क उत्तरोत्तराभिर्दृष्टिर्यस्मिन् उपस्कृतं शोभितम् १३ उपकरणं परिकरः पट्टिका अल्पवस्त्रविस्ताराः पट्टवस्त्रविशेषाः पताकाः वि

तत्रेति कृत्यमुपशिक्षयथोपदेशं येनैषमेकर्षितोऽतिरिंसयात्मा सिद्धो तते कृतमनो भवधर्षिताया दीनस्तदीश भवनं सदृशं विचक्ष्व ११ मैत्रेय उवाच प्रियायाः प्रियमन्विच्छन्न कर्हमो योगमास्थितः विमानं कामगं क्षत्तस्तर्ह्येवा विरचीकरत् १२ सर्वकामदुग्धं दिव्यं सर्वरत्नसमन्वितम् सर्ववर्ष्यपचयोर्दकं मणिस्तंभैरुपस्कृतम् १३ दिव्योत्कर्षणोपेतं सर्वकालसखावहम् पट्टिकाभिः पताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् १४ स्वर्गाभिर्विचित्रमाल्याभिर्मंजुसिंजत् षडंघ्रिभिः दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रैर्विराजितम् १५ उपर्युपरिविन्त्यस्तनिलयेषु पृथक् पृथक् क्षिप्तैः कशिपुभिः कांतं पर्यंकव्यजनासनैः १६ तत्र तत्र विनिक्षिप्तानां शिल्पोपशोभितम् महामरकतस्थल्याज्जटविद्रुमवेदिभिः १७ हास्सुविद्रुमदेहल्याभातं वज्रकपाटमत् शिखरेष्विंद्रनीलेषु हेमकुम्भैरधिष्ठितम् १८ चक्षुष्मत्पद्मरागाग्र्यैर्वज्रभित्तिषु निर्मितैः सुष्टं विचित्रवैतानैर्महाऽहैर्हैर्मतोरणैः १९ हंसपारावतघातैस्तत्र तत्र निकूजितम् कृत्रिमान्मन्यमानैः स्वान् अधिरुह्याधिरुह्य च २०

सूतास्ताभिः १४ विचित्राणि माल्यानि पुष्पाणि यासु मंजुयथा भवति एवं सिंजतः षडंघ्रयो ग्रासताभिः स्वर्गाभिः १५ उपर्युपरिविन्त्यस्तनिलयेषु कशिपुभिः शय्याभिः कांतं कमनीयम् पर्यंकादिभिश्च कांतम् १६ १७ हास्सुद्वारेषु विद्रुमनिर्मिता देहली उदुंबरस्तयाभातं शोभितम् वज्रखचितकपाटयुक्तम् इंद्रनीलमयेषु शिखरेषु प्रासादाग्रभागेषु १८ चक्षुष्मत्पद्मरागाग्र्यैः यद्वा चक्षुष्मादि-
वकैः पद्मरागाग्र्यैः विचित्रैर्वैतानैर्वितानसमूहैः १९ कृत्रिमानपि हंसादीन् स्वान् सजातीयान् मन्यमानैस्तत्र तत्राधिरुह्याधिरुह्या निकूजितम् २०

विहारस्थानं क्रीडाप्रदेशः विश्रामः शयनगृहं संवेश उपभोगस्थानम् प्रांगणं गृहादृहिः अजिरं प्राकारादृहिः यथोपजोषं यथास्वमात्मनः
स्वस्य मायाविनोऽपि विस्मयजनकमिव २१ नातिप्रीतेन मलिनदेहत्वात् परिचारिकाभावाच्च २२ अस्मिन् द्रुदे बिंदुसरसि आरुह्य अधिरुहं श
कुन विष्णुना कृतमानंद बिंदुनिपातनेन यापकं प्रापकम् २३ समादाय आदृत्य सरजं मलिनम् वेणीभूता ललितान् २४ शबलौ विवर्णौ स्तनौ
यस्मिन् तत् सरस्वत्याः शिवानि जलानि आशोरते यस्मिन् शिवजलाशया जलचरा यस्मिन् इति वा २५ सातत्र निमग्ना सती विस्मयं ददर्शतमा

विहारस्थानविश्रामसंवेशप्रांगणाजिरैः यथोपजोषं रचितैर्विस्मापनमिवात्मनः २१ ईदृग्गृहंतत्पश्यंतीनातिप्रीतेन
चेतसा सर्वभूताशयाभिज्ञः प्रावोचत् कर्हमः स्वयम् २२ निमज्यास्मिन् द्रुदे भीरुविमानमिदमारुह इदं सुकु कृतं तीर्थ-
माशिषां यापकं नृणाम् २३ सातद्रुतुः समादाय वचः कुवलये क्षणा सरजं बिभ्रती वासो वेणीभूतांश्च मूर्धजान् २४ अं
गंच मलयं केन संलुन्नं शबलस्तनम् आविवेश सरस्वत्याः सरः शिवजलाशयम् २५ सां तः सरसि वेश्मस्थाः शतानि द
शकन्यकाः सर्वाः किशोरवयसो ददर्शोत्पलगंधयः २६ तां दृष्ट्वा सहसोत्थाय प्रोचुः प्राजलयः स्त्रियः वयं कर्मकरीस्तुभ्यं
शाधिनः करवाम किम् २७ स्नानेन तां महार्हेण स्नापयित्वा मनस्विनीम् दुकूले निर्मले नूत्ने दूरस्यैव मानद २८ भूष
णानि परार्थानि वरीयांसि द्युमंति च अन्नं सर्वगुणोपेतं पानं चैवामृतासर्वम् २९ अथादर्शस्वमात्मानं स्मृतिं विरे-
जांबरम् विरजं कृतस्वस्त्ययनं कन्याभिर्बहुमानितम् ३० स्नातं कृतशिरस्नानं सर्वाभरणभूषितम् निष्करीवंचल
यिनं कूजलांचननूपुरम् ३१ श्रोण्यो रर्ध्वस्तया कांच्या कांचन्या बहुरत्नया हारेण च महार्हेण रुचकेन च भूषितम् ३२

हसां तः सरसीति दशभिः उत्पलगंधयः कमलगंधिन्यः २६ स्त्रियः प्रोचुः तुभ्यं तव कर्मकरीः परिचारिका वयमस्मान् आज्ञापयेति २७ ततश्च
स्नानेन स्नानयोग्यतैलादिना २८ परार्थानि उत्कृष्टानि वरीयांसि तस्त्रियाणि दीप्तिमंति च पानं पेयम् अमृतं स्वादु आसवं मादकम् २९ आदर्शे स्ना
मात्मानं ददर्शेति शेषः आत्मानं विशिनष्टि चतुर्भिः कृतं स्वस्त्ययनं मंगलयस्य पुंस्त्वमात्मशब्दसामानाधिकरण्यात् ३० विरजमित्यस्य प्रपंचः स्नात
म् उदृत्य क्षालितं कृतशिरः स्नानमभ्यंगोपेन भूषितत्वं मेवाह निष्कंपदकं ग्रीवायांस्य ३१ बहूनि रत्नानि यस्यां तयारुचकेन मंगलद्रव्येण कुं-
कुमादिना तदुक्तं विश्वप्रकाशे रुचकं मंगलद्रव्यं ग्रीवाभरणं दंतयोरिति ३२

सुदतासक्तवाचक्षुषेतिचजातावेकवचनानि एतेर्लसत्तशोभमानंमुखंयस्य कथंभूतेनचक्षुषा श्लक्ष्णोमनोहरः स्निग्धोऽपांगौनेत्रप्रांतो
यस्यपद्मकोशेनस्पर्धतइतिपद्मकोशस्पृत्तेन ३३ दृष्ट्वाचयदापतिसस्मारतदायत्रासौतत्रैवस्वयमग्यास्ते ३४ आत्मानंनिशाम्यदृष्ट्वातांचत
स्ययोगगतिंयोगप्रभावंदृष्ट्वासंशयंकिमिदमितिविस्मयम् ३५ समुनिर्विवाहाद्याकृत्यदात्मनोरूपंतदेवपुनर्विभ्रतीसंवीतौप्रादृतोरुचिरौस्तनौ
यस्याः पादांतरेतुरूपविशेषणम् ३६ शोभनेवाससीयस्याः जातोभावः प्रेमयस्यहेअमित्रहन्जितकाम ३७ तस्मिन्विमानेसुनिर्विभ्राजे न-
लुप्तोमहिमास्वातंत्र्यस्य उपचीर्णंशुश्रूषितंवपुर्यस्य विकसितकुसुद्रणवान् अपीच्योऽतिसंदरः पूर्णचंद्रवत्सुनिर्गमइवविमानम् ताराद-

सुदतासक्तुवाश्लक्ष्णस्निग्धापांगेनचक्षुषा पद्मकोशस्पृधानीलैरलकैश्चलसन्मुखम् ३३ यदासस्मारत्रयम्
मृषीणांदयितंपतिम् तत्रचास्तेसहस्रीभिर्यत्रास्तेसप्रजापतिः ३४ भर्तुः पुरस्तादात्मानंस्त्रीसहस्रवृत्तंतदा नि-
शाम्यतद्योगगतिंसंशयंप्रत्यपद्यत ३५ सतांरुतमलस्नानांविभ्राजंतीमपूर्ववत् आत्मनोविभ्रतीरूपंसंवीतरुचि-
रस्तनीम् ३६ विद्याधरीसहस्रेणसेव्यमानांस्त्ववाससम् जातभावोविमानंतदारोहयदमित्रहन् ३७ तस्मिन्नलु-
प्तमहिमाप्रिययाऽचुरक्तोविद्याधरीभिरुपचीर्णवपुर्विमाने वभ्राजउत्कचकुसुद्रणवानपीच्यस्ताराभिरावृतद्वो-
उपतिर्नमस्थः ३८ तेनाष्टलोकपविहारकुलाचलेंद्रद्रोणीघनंगसरवमारुतसौभगासु सिद्धैर्चुतोद्युधुनिपात-
शिवस्वनास्करेमेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ३९ वैश्रंभकेसरसनेनंदनेपुष्पमद्रके मानसेचैत्ररथ्येचसरेमेरा-
मयारतः ४० भ्राजिष्णुनाविमानेनकामगेनमृहीयसा वैमानिकानत्यशतचरन्लोकान्यथाऽनिलः ४१ किंदुरा-
पादनंतेषांपुंसासुहृमचेतसाम् यैराश्रितस्तीर्थपदश्चरणोव्यसनात्ययः ४२

वताःस्त्रियः कुसुदानीवतासांनेत्राणीतिज्ञेयम् ३८ तेनविमानेन अष्टलोकपालानांविहारोयस्मिन्कुलाचलेंद्रोमेरुः तस्यद्रोणीषुदरी-
षु अनंगस्यसरवायोमारुतः शीतस्रगंधमंदाऽनिलः तेनसौभगंसौभाग्यंसौंदर्ययासुसिद्धैर्चुतः स्तुतः सन् द्युधुनिर्गंगातस्याः पातेनशिवः
स्वनोयासुतास्करेमे ललनावरूथी स्त्रीरत्नसमूहवान् ३९ वैश्रंभकादिषुदेवोद्यानेषु मानसेचसरसिरतः प्रीतः सन् ४० अत्यशतअति-
क्रम्यस्थितः ४१ उद्दामचेतसांधीराणांव्यसनंसंसारस्तस्यात्ययोयस्मात् ४२

प्रेक्षयित्वादर्शयित्वागोलंमंडलंस्वसंस्थयाद्दीपवर्षादिरचनयायावान् तावन्तं बहुन्याश्चर्याणियस्मिन्तम् ४३ विभज्यनवधानवप्रभेदेनात्मानं कृत्वा ४४ ४५ शरदः संवत्सराः मनागीषादिव्यतीयुः ४६ आत्मनास्वदेहार्थरूपेण अतिप्रीत्याभावयन् तथासतिसदपत्यं भवेदिति नो धानवधासर्वसंकल्पविदितितस्याः बद्धपत्यसंकल्पं जानन्नित्यर्थः विभक्त्या कर्तुं समर्थश्च आत्मविदिति च तस्यामनासक्तत्वात् स्त्रियोजाता इति भावः पुमान्पुंसोऽधिकेश्चुक्रेस्त्रीभवत्यधिकेस्त्रिया इति स्मृतेः ४७ अतः अनंतरमेव सद्यः एकस्मिन्नेवाहनि चारूणिसर्वाण्यंगानियासाम्

प्रेक्षयित्वाफवोगोलंपत्यैयावान्स्वसंस्थया बद्धाश्चर्यं महायोगीस्वाश्रमायन्यवर्तत ४३ विभज्यनवधात्मानं मानवीं सरतोत्सुकाम् रामां निरमयनरेमेवर्षपूगान्मुहूर्तवत् ४४ तस्मिन्निमानउल्लृष्टां शय्यारतिकरां श्रिता नचाबुल्यततंकालंपत्याऽपीच्येन संगता ४५ एवयोगानुभावेनदंपत्योरममाणयोः शतव्यतीयुः शरदः कामला लसयौर्मनाक् ४६ तस्यामाधत्तरेतस्तांभावयन्नात्मनात्मवित् नोधाविधायरूपंस्वसर्वसंकल्पविदिभक्तः ४७ अतः सासुषुवेसद्योदेवहूतिः स्त्रियः प्रजाः सर्वास्ताश्चारुसर्वांग्योलोहितोत्पलगंधयः ४८ पतिसाप्रव्रजिष्यंततदा लक्ष्योशतीसती स्मयमानाविक्रुवेनहृदयेनविदूयता ४९ लिखंत्यधोमुखीभूमिपदानरवमणिश्रिया उवाचलुलितावाचं निरुंध्याश्रुकलांशनैः ५० सर्वतद्भगवान्मेत्यमुपोवाहप्रतिश्रुतम् अथापिमंप्रपन्नाया अभयं दातुमर्हसि ५१ ब्रह्मन्दुहितृभिस्तुभ्यं विमृग्याः पतयः समाः कश्चित्स्यान्मेविशोकायलघुप्रव्रजितेवनम् ५२ एतावताऽलंकालेन व्यतिक्रान्तेन मे प्रभो इन्द्रियार्थप्रसंगेन परित्यक्तपरात्मनः ५३ इन्द्रियार्थेषु सज्जंत्याप्रसंगस्त्वयि मे कृतः अजानंत्यापरं भावं तथाऽप्यस्वभयाय मे ५४

४८ प्रव्रजिष्यंतम् आलक्ष्यवितर्क्यस्मयमाना बहिः अंतस्तु विक्रुवेन व्याकुलेन विदूयता संतप्यमानेन हृदा उवाचे तत्तरेणान्वयः ४९ नखा एव मणयः तैः श्रीः शोभायस्यतेन पदाभवं लिखन्तीति दुरंतचिंतालक्षणम् उपोवाहसंपादितवान् अभयमिति भाविनो दैन्यात् संसाराच्च यद्भयंतन्निवर्तयेत्यर्थः ५१ तत्र दैन्यं निवेदयति तुभ्यंतवदुहितृभिः स्वयमेवात्मनः समायोग्याः पतयो विमृग्या इति दैन्यं प्राप्तम् संसारभयमुररीकृत्याह कश्चिदिति विशोकाय ज्ञानोपदेशाय स्त्रीभिर्ऋणानपाकरणात् कंचित्कालं त्वदवस्थानेन ब्रह्मवित्पुत्रः कश्चिक्लृप्तादित्यर्थः ५२ विषयान् भक्त्य किं ब्रह्म विद्ययेति चेत्तत्राह एतावता अलंपूर्यतां परित्यक्तः परात्मा यथा तस्यामम ५३ स्वरूपतमनुशोचंत्याह इन्द्रियार्थेषु चित्तचतुर्भिः मे मया परं भावं तत्त्वं ब्रह्म विदिति ५४

प्रसंगः कथमभयायास्तु तत्राह संगतिरिति अधिया अज्ञानेन ५५ स्वभावतः प्रवृत्तं यस्य कर्मधर्मार्थेन कल्पते धर्माभिमुखं न भवेत् तत्रापि नि-
ष्कामधर्मद्वारा विरागाय न कल्पते तद्वारा च तीर्थपदस्य हरेः सेवाऽर्थेन पर्यवस्येदित्यर्थः ५६ नमुमुक्षेयमोक्तुमिच्छानकृतवत्यस्मि ५७
इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे टीकायां त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ चतुर्विंशतितो जन्मकपिलस्याह तत्पितुः प्रयज्यांतमनुज्ञाप्य त्र-
णत्रयविमोक्षतः १ शालिनीं श्लाघ्याम् शकुनेनाभिव्याहृतं सहाहं स्वांशकलयेत्यादि १ इत्थं मारिवदः खेदं माकार्षीः आत्मानं प्रति अहं भा-
ग्यहीनोति अदूरात् शीघ्रम् २ दमेन इन्द्रियसंयमेन नियमेन स्वधर्मेण तपोऽसिद्रविणदानानि च तैः ३ हृदयग्रंथिं चिज्जडात्मकम् अहंकारल-

संयोगः संसृतेर्हेतुरसत्कविहितो धिया स एव साधुषु कृतो निःसंगत्वाय कल्पते ५५ नेह यत्कर्म धर्माय न विरागाय
कल्पते न तीर्थपदसेवायै जीवन्मृता हि सः ५६ साहं भगवतो नूनं वंचिता मायया हृदम् यत्त्वां विमुक्तिदं प्राप्य न
मुमुक्षेयबंधनात् ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे कापिले योपाख्याने त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३
मैत्रेय उवाच निर्वेदवादिनी मेवं मनो दुहितरं मुनिः दयालुः शालिनीमाह शुक्लाभिव्याहृतं स्मरन् १
ऋषिरुवाच मारिवदो राजपुत्रीत्यमात्मानं प्रत्यनिन्दितं भगवांस्ते क्षरोगर्भमदूरात् संप्रपत्स्यते २ धृत
वृत्तासि भद्रं ते दमेन नियमेन च तपोऽद्रविणदानैश्च श्रद्धया चैश्वर्यभज ३ सत्वयाराधितः शुक्लो वितन्वन्मामकं यशः
छेत्ता ते हृदयग्रंथि मौदर्यो ब्रह्मभावतः ४ मैत्रेय उवाच देवहूत्यपि संदेशं गौरवेण प्रजापतेः सम्यक्स्था-
यपुरुषं कूटस्थमभजद्गुरुम् ५ तस्यां बहुतिथे काले भगवान्मधुसूदनः कर्दमं वीर्यमापन्नो जज्ञेऽग्निरिव दारुणि
६ अवादीयंस्तदा ब्योम्नि वादित्राणि घनाघनाः गायंति तं स्मरं धर्वा नृत्यं त्यप्सरसो मुदा ७ पेतुः समनसो दिव्याः स्वे
चरैरपवर्जिताः प्रसेदुश्च दिवाः सर्वा अंभांसि च मनांसि च ८ तत्कर्दमाश्रमपदं सरस्वत्या परिश्रितम् स्वयंभूः साकम्
षिभिर्मरीच्यादिभिरभ्ययात् ९ भगवंतं परं ब्रह्म सत्त्वेनांशेन शत्रुहन् तत्त्वसंख्यानविज्ञस्यै जातं विद्वानजः स्वराट् १०

क्षणं बंधं छेत्ता छेत्स्यति औदर्यः पुत्रः सन् ब्रह्मभावयति उपदिशतीति तथा ४ श्रद्धाय विश्वस्य ५ बहुतिथे बहुतरे कालेति क्रांते कर्दमं कर्द-
मसंबंधि ६ घनाघना इत्येकं पदं वर्षतो मेघाः गायंति स्म नृत्यंति स्म ७ अपवर्जिता मुक्ताः ८ परिश्रितं वेष्टितम् ९ आगत्य किंकृतवान् तदाह भग-
वंतमिति श्लाघ्याम् तत्त्वानां संख्यानं यस्मिन् तस्य सांख्यस्य विज्ञस्यै विशेषेण ज्ञापनाय भगवंतं जातं विद्वान् अजो ब्रह्मा स्वराट् स्वतः सिद्धज्ञानः १०

तस्यचिकीर्षितं सभाजयन् पूजयन् प्रहृष्यमाणैरसृभिः कर्दमं चेदमभ्यधादिति द्वयोरन्वयः चकाराद्देवहूतिं च ११ तत्र-
 त्वयेति पंचभिः कर्दमं प्रत्याह अपचितिः पूजाकृतायद्यस्मात् निष्कपटं सम्यग्गृहीतवान् १२ अनुमन्येतेति यत् एतावत्येव १३ अनेकधा प्र-
 भावैः वंशैर्देहयिष्यंति वर्धयिष्यंति १४ अविमुरत्येष्यो मरीच्यादिभ्यः १५ पुत्रस्तसाक्षादीश्वर इत्याह वेदाहमिति शोवधिं निधिं सर्वाभी-
 ष्टदम् १६ देवहूतिं प्रत्याह त्रिभिः ज्ञानं शास्त्रोक्तम् विज्ञानमपरोक्षं च ते एव योग उपायस्तेन कर्मणा जटाः मूलानि वासनाद्भरन्नुत्सादयि-

सभाजयन् विशद्वेन चेतसा तच्चिकीर्षितम् प्रहृष्यमाणैरसृभिः कर्दमं चेदमभ्यधात् ११ ब्रह्मोवाच
 त्वयामेऽपचितिस्तात कल्पितानिर्व्यलीकतः यन्मोसं जगृहे वाक्यं भवान्मानदमानयन् १२ एतावत्येव शुश्रूषा
 कार्यापितरि पुत्रकैः वाढमित्यनुमन्येत गौरवेण गुरोर्वचः १३ इमादुहितरः सभ्यतव वत्सकमध्यमाः सर्गमेतं प्र-
 भावैः स्वैर्देहयिष्यंत्यनेकधा १४ अतस्त्वमविमुरत्येष्यथाशील्यथारुचि आत्मजाः परिदेह्यद्यविस्तृणीहिय
 शोभवि १५ वेदाहमाद्यपुरुषमवतीर्णं समायथा भूतानां शोवधिं देहं विभ्राणं कपिलं मुने १६ ज्ञानविज्ञानयोगेन
 कर्मणा सुद्भरन्जटाः हिरण्यकेशः पद्माक्षः पद्ममुद्रापदांबुजः १७ हेमानवि अविद्यास्वरूपा ज्ञानस्य संशयाः मि-
 श्रयग्रंथि छित्वा गां विचरिष्यति १८ अयं सिद्धगणाधीशः सारख्याचार्यैः ससंमतः लोके कपिल इत्यारख्या गंताते की-
 र्तिवर्धनः १९ मैत्रेय उवाच तावाश्वास्य जगत्त्रैलोक्यं कुमारैः सह नारदः हंसो हंसेनयानेन त्रिधामपरमं ययौ
 २० गतेशतधृतौ क्षत्तः कर्दमस्तेन चोदितः यथोदितस्वदुहितुः प्रादाद्विश्वसृजाततः २१ मरीचये कलां प्रादादन-
 सूयामथात्रये श्रद्धामंगिरसे यच्छुलस्त्याय हविर्भवम् २२ पुलहाय गतिं युक्तां क्रतवे च क्रियां सतीम् रव्यातिं च
 ऋगवे यच्छदसिष्ठायाप्यरुंधतीम् २३

पुनः पद्ममुद्रायुक्तं पदांबुजं यस्य १७ हेमानवि अविद्यास्वरूपा ज्ञानस्य संशयाः मि-
 श्राज्ञानानि तन्मयं तव हृदयग्रंथिम् १८ ससंमतः स पूजितः सन् गंतां प्राप्स्यति १९ कुमारैः सहैति शेषः सह नारदः नारदसहितश्च मरीच्या-
 दीन् विवाहार्थमवस्थाप्य नैष्ठिकैरेतैः पंचभिः सहितः हंसो ब्रह्माययौ त्रिधामतृतीयं धाम स्वर्गः तस्य परां काष्ठां सत्यलोकम् २० शतधृतौ ब्र-
 ह्मणि २१ २२ युक्तां योग्याम् अयच्छत् अदात् २३

वितन्यते समृद्धः क्रियते शांत्यधिष्ठात्री देवतामित्यर्थः समलालयत् संतोषितवान् २४ निमन्त्र्य पृथ्वानं दिहर्षं प्राप्ताः संतः सच मुनिः त्रियुगं
विष्णुं विविक्तेरहसि २६ पापच्यमानानां भृशं दह्यमानानां निरये संसारे स्वीये रमंगलैः पापैः २७ कुतः सर्वा देवताः प्रसन्ना इति ज्ञातम् अ-
लभ्यलाभादित्याह द्वाभ्यां बहुषु जन्मसु विपक्षेन सा सिद्धेन सम्यक् योगो भक्तियोगस्तस्मिन् समाधिरेकाग्र्ये तेन शून्यागारेषु विविक्तस्थानेषु य-
स्य तव पदम् २८ हेलनमवज्ञां लाघवं न गणय्य अगणयित्वा उचितमेव तवैतदित्याह यस्त्वं स्वानां भक्तानां पक्षं पुष्पमसीतितयासः २९ एतत्

अथर्वणोऽददाच्छांतिं ययायज्ञो वितन्यते विप्रर्षमान्कृतो द्वाहान्सदारान्समलालयत् २४ ततस्तत्कृष्यः क्षत्तः
कृतदारानि मन्त्र्यतम् प्रातिष्ठन् नदिमापन्नाः स्वस्वमाश्रममंडलम् २५ सचावतीर्णं त्रियुगमाज्ञाय विबुधर्षणम् वि-
विक्त उपसंगम्य प्रणम्य समभाषत २६ अहो पापच्यमानानां निरये स्वैरमंगलैः कालेन भूयसा नूनं प्रसीदतीह देवताः
२७ बहुजन्मविपक्षेन सम्यग्योगसमाधिना द्रष्टुं यतं ते यतयः शून्यागारेषु यत्पदम् २८ स एव भगवानद्य हेलनं न गण-
य्यन्ः गृहेषु जातो यास्याणां यः स्वानां पक्षपोषणः २९ स्वीयवाक्यमृतं कर्तुं मवतीर्णोऽसि मे गृहे विकीर्षु भगवान्
ज्ञानं भक्तानां मानवर्द्धनः ३० तान्येव तेऽभिरूपाणि रूपाणि भगवंस्तव यानि यानि चरोचंते स्वजनानां मरूपि-
णः ३१ त्वांसूरिभिस्तत्त्वबुधैः सदाऽभिवादाहं पादपीठम् ऐश्वर्यवैराग्ययशोऽवबोधवीर्यश्रियां पू-
र्तमहं प्रपद्ये ३२ परमं धानं पुरुषं महातं कालं कविं त्रिदृतं लोकपालम् आत्मानुभूत्याऽनुगतप्रपंचस्वच्छंदवाक्तिं
कपिलं प्रपद्ये ३३

पंचयति द्वाभ्याम् स्वयमेवावतीर्णोऽसि स्ववाक्यं तव पुत्रो भविष्यामीति यत् तत्सत्यं कर्तुं ज्ञानं ज्ञानसाधनं सांख्यं
च विकीर्षुः सन् ३० यानि तवा लौकिकानि चतुर्भुजादिरूपाणि तान्येव तेऽभिरूपाणि योग्यानि यानि च स्वजनानां रोचंते मनुष्यसंरूपाणि
तान्यपि ते रोचंत इत्यर्थः अरूपिणः प्राकृतरूपरहितस्य ३१ अभिवादाहं पादपीठं यस्य ऐश्वर्यादिभिः पूर्तं पूर्णम् ३२ ऐश्वर्यादिकं विदु-
ष्वन्नाह परं परमेश्वरं तत्र हेतुः स्वच्छंदाः स्वार्थिनाः शक्तयो यस्य ता एवाह प्रधानं प्रकृतिरूपं पुरुषं तदधिष्ठातारं महातं महत्तत्त्वरूपं कालं ते-
षां क्षोभकं त्रिदृतम् अहंकाररूपं लोकालोकं तत्प्राकृतं तदेवं मायया प्रधानादिरूपता सुक्ता चिच्छक्त्या निष्प्रपंचता माह आत्मानुभूत्या चि-
च्छक्त्या अनुगतः स्वस्मिन् लीनः प्रपंचो यस्य तम् कविं सर्वज्ञम् प्रधानाद्याविर्भावलयसाक्षिणमित्यर्थः ३३

संन्यासानुज्ञांप्रार्थयते आस्माभिपृच्छेयत्किंचिदभिपृच्छामीत्यर्थः त्वयापुत्ररूपेणावतीर्णानिनिवृत्तानिऋणानिदेवादिरूपाणियस्यसः आ-
मकामश्वाहंपरिव्रजतांसंन्यासिनांपदवीमार्गमाश्रितः सन् त्वांयुंजन् स्मरन्विचरिष्यामि ३४ अहंतावज्ज्ञानोपदेशायैवल्लङ्घ्येऽवतीर्णः अत-
स्तवगृहेवसतोऽपिमुक्तिः सलभैवयद्यवश्यंगंतव्यमेवेत्याग्रहः तथाऽपिमामेवानुस्मरन् गच्छेत्याशयेनाहमयेतिषड्विः सत्यलौकिकेवैदिकेलौकि-
केचकृत्येस्वोक्तस्यप्रामाण्यमभिदर्शयतियद्यस्मान्नुभ्यंतवपुत्रोभविष्यामीत्यवोचम् अथअतएवतत्कृतंयथाभवतितथामयाऽजनिजन्म-
स्वीकृतम् ३५ दुराशयात् मुमुक्षूणांसुनीनामात्मदर्शनेसंमतायतत्त्वानांप्रसंख्यानायविद्दीलक्ष्तरस्यानुषंगः ३६ नन्वयमात्मज्ञानमार्गः पू-

आस्माभिपृच्छेऽद्यपतिंप्रजानांत्वयाऽवतीर्णार्णउतामकामः परिव्रजत्यदवीमास्थितोऽहंचरिष्येत्वांहृदियुंजन्वि-
शोकः ३४ श्रीभगवानुवाच मयाप्रोक्तंहिलोकस्यप्रमाणंसत्यलौकिके अथाजनिमयात्नुभ्यंयदवोचम्
तंमुने ३५ एतन्मोजन्मलौकेस्मिन्मुमुक्षूणांदुराशयात् प्रसंख्यानायतत्त्वानांसंमतायात्मदर्शने ३६ एषआ-
त्मपथोव्यक्तोऽनष्टः कालेनभूयसा तंप्रवर्तयितुंदेहमिमंविद्धिमयाभूतम् ३७ गच्छुकाममयापृष्टोमयिसंन्यस्तक-
र्मणा जित्वासुदुर्जयमृत्युममृतत्वायमांभज ३८ मामात्मानंस्वयंज्यातिः सर्वभूतगुहाशयम् आत्मन्येवात्मनावी-
क्ष्यविशोकोभयमृच्छसि ३९ मात्रेआध्यात्मिकांविद्यांशमनींसर्वकर्मणाम् चित्तरिष्येयथाचासौभयंचातितरि-
ष्यति ४० मैत्रेयउवाच एवंसमुदितस्तेनकपिलेनप्रजापतिः दक्षिणीकृत्यतंप्रीतोचनमेवजगामह ४१ व्र-
तंसआस्थितोमौनमात्मैकशरणोमुनिः निःसंगोव्यचरत्क्षोणीमनग्निरनिकेतनः ४२

वसिष्ठएवनेदानीमपूर्ववत्प्रवर्तनीयस्तत्राह

एषइति अव्यक्तःसूक्ष्मः ३७ कामंयथेच्छम् आपृष्टः अनुज्ञातः यद्वायथात्वंगंतुंमांपृष्टवान् तथाऽव्यवस्थातुंमयाऽपिलमापृष्टइत्यर्थः मयिसं-
न्यस्तेनसमर्पितेनकर्मणा अविद्ययामृतंतीर्त्वाविद्ययाऽमृतमश्नुतइतिश्रुतेः ३८ ततश्चमांपरमंपरमात्मानम् आत्मनिस्वस्मिन्आत्मनामनसा
अन्वीक्ष्यमाणोऽभयंमोक्षंप्राप्स्यसि ३९ मात्रेदेवहृत्यै शमनींउन्मूलनींभयमतिशयेनतरिष्यतिपरमानंदंचप्राप्स्यतीतिचकारार्थः ४० समु-
दितःसम्यगुक्तःसन् तंप्रदक्षिणीकृत्य ४१ सुनीनांव्रतंमौनम् अहिंसालक्षणम् ४२

सदसतः परं यत्तस्मिन् ब्रह्मणि गुणावभासके निर्गुणे एकभक्त्या अव्यभिचारिण्या भक्त्या अनुभाविते अपरोः क्षीयते ४३ अतो देहादि
 ग्रहंकारादिरहितः अतएव निर्द्वन्द्वः शीतोष्णाद्यनाकुलः समद्वन्द्वभेदाग्राहकः किंतु स्वद्वन्द्वमेव पश्यन् प्रत्यक्प्रवणाप्रशान्ताविशेषपरहिता
 धार्यस्य ४४ तदेवं विधकल्पितोपाधिनिवृत्तमुक्तापरमेश्वरपदमाप्तिमाह वासुदेन इति त्रिभिः प्रतीचो जीवस्यात्मनिलब्ध आत्मानि च तं येन य
 तो मुक्तं बंधनमज्ञानं यस्य ४५ लब्धात्मतामेवाह आत्मानमिति ४६ तदेवं तेन भागवतगतिः प्राप्ता पादांतरे स एव तां गतिं प्राप्त इति ४७ इ
 ति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशोजनन्या तुष्टयो बंधविमोचनम् आदावाहपरं भक्तिलक्षणं

मनो ब्रह्मणि पुंजानो यत्तत्सदसतः परम् गुणावभासे विगुण एकभक्त्या अनुभाविते ४३ निरहं कृति निर्मगश्च नि
 र्द्वन्द्वः समद्वन्द्वस्वद्वन्द्व प्रत्यक्प्रशान्तधीर्धीरः प्रशान्तोर्मिरिवोदधिः ४४ वासुदेवे भगवतिसर्वज्ञे प्रत्यगात्मनि परेण
 भक्तिभावेन लब्धात्मा मुक्तबंधनः ४५ आत्मानं सर्वभूतेषु भगवंतमवस्थितम् अपश्यत्सर्वभूतानि भगवत्पिचा
 त्मनि ४६ इच्छाद्वेषविहीनेन सर्वत्र समचेतसा भगवद्भक्तियुक्तेन प्राप्ता भागवतगतिः ४७ इति श्रीभागवते म
 हापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ शौनक उवाच कपिलस्तत्त्वसंख्याता भगवा
 नात्ममायया जातः स्वयमजः साक्षादात्मप्रज्ञप्तये नृणाम् १ न ह्यस्य वर्ष्मणः पुंसां वरिष्ठाः सर्वयोगिनाम् विश्रुतो
 श्रुतदेवस्य भूरितृप्यंति मेऽसवः २ यद्यदि धत्ते भगवान् स्वच्छं दात्मात्ममायया तानि मे श्रद्धा नस्य कीर्त्तन्या न्यनु
 कीर्त्तय ३ सूत उवाच द्वैपायन सरस्वत्स्ववं मैत्रेयो भगवांस्तथा ग्राहेदं विदुरं प्रीत आन्वीक्षिक्यां प्रचोदितः ४

कपिलः स्तुतः १ कपिलेनार्पिता मात्रे गूढभावनियंत्रिता योगमाषि वयमंजूषास्फुटमुद्गाद्यतोऽधुना २ उक्तानुवादपूर्वकं कपिलं योगं पृच्छति क
 पिल इति त्रिभिः तत्त्वानां संख्याता गणकः सांख्यप्रवर्त्तक इत्यर्थः अज एव स्वयं जातः आत्मप्रज्ञप्तये आत्मतत्त्वज्ञापनाय १ पुंसां मध्ये वर्ष्मणः वृद्ध
 स्य उत्तमस्येत्यर्थः सर्वयोगिनां मध्ये वरिष्ठाः वरस्य भावां वरिष्ठा भवितुं प्रधानोऽयं निर्देशः वरिष्ठस्येत्यर्थः यद्वा वरीयस्त्वादित्यर्थः विश्रुतो कीर्त्तौ अ
 सव इन्द्रियाणि भूरि अलं न तृप्यंति श्रुतेन श्रवणेन दीक्ष्यति द्योतत इति तत्रातस्य यद्वा भूरि बहुशः श्रुतो देवो येन तस्यापि मे असव इति संबंधः २
 स्वानां छंदेन इच्छया आत्मा देहो यस्य सः यद्यत्कर्म विधत्ते तानि कर्माणि कीर्त्तनार्हाणि अनुकीर्त्तय ३ यथा लं मां प्रचोदयसि एवं प्रचोदितः स नू तथा
 तत्प्रश्नानुसारेण आन्वीक्षिक्या मात्मविद्यायाम् ४

विंदुसरे इति आर्षः विंदुसरसि ५ तत्त्वमार्गस्याग्रं पारं दर्शयतीति तथा एष मानविते गर्भे प्रविष्टः कैटभा र्दन इत्यादि धातुर्वचः संस्मरंती प्राह
 ६ असतामिन्द्रियाणां तर्पणात् विषयाभिलाषात् निर्विण्णान् आन्ताः स्मि येन संभाव्यमानेन पूर्यमाणेन ७ पारंगमयतीति पारंगं त्वमेव श्रेष्ठं चक्षुर्मया ल
 धत्वं दनुग्रहाज्जन्मनामंते भाव्ये सति ८ तत्पंचयतिसंभगवान् भवान् चक्षुःसु उदितः सूर्यो यथा ९ अपाक्रष्टुमपनेतुं कोऽसौ संमोहः तमाह एत

मैत्रेय उवाच पितरि प्रस्थिते रण्यं मातुः प्रियचिकीर्षया तस्मिन् विंदुसरे वालीद्भगवान् कपिलः किल ५ तस्मा
 सीनमकर्माणं तत्त्वमार्गाग्रं दर्शनम् स्वसूतं देवहूत्या ह धातुः संस्मरतीवचः ६ देवहूतिरुवाच निर्विण्णानि
 तरां भूमन्सदिन्द्रियतर्पणात् येन संभाव्यमानेन प्रपन्नाऽधतमः प्रभो ७ तस्य त्वंतमसोऽधस्य दुष्पारस्याद्य पारगम्
 सच्चक्षुर्जन्मनामंते लब्धं मे त्वदनुग्रहात् ८ य आद्यो भगवान् पुंसामीश्वरो वै भवान् किल लोकस्य तमसोऽधस्य चक्षुः
 सूर्य इवोदितः ९ अथ मे देव संमोहमपाक्रष्टुमर्हसि योऽवग्रहोऽहं ममेतीत्येतस्मिन् योजितस्त्वया १० तं तागताहं-
 शरणं शरण्यं स्वभृत्यसंसारतरोः कुठारम् जिज्ञासयाऽहं प्रकृतेः पुरुषस्य नमामि सद्धर्मविदां वरिष्ठम् ११ मैत्रेय
 उवाच इति स्वमातुर्निरवद्यमीप्सितं निशम्य पुंसामपवर्गवर्धनम् धियाऽभिनंद्या त्ववतां सतां गतिर्विभाष ईष-
 स्मिन्तशोभिताननः १२ श्रीभगवानुवाच योग आध्यात्मिकः पुंसां मतो निःश्रेयसाय मे अत्यंतो परति
 र्यत्र दुःखस्य च सुखस्य च १३ तमिमं ते प्रवक्ष्यामि यमवोचं पुराऽनघे ऋषीणां श्रोतुकामानां योगं सर्वगिर्नैपुणम् १४
 चेतःखल्वस्य बंधाय मुक्तये चात्मनो मतम् गुणेषु सक्तं बंधाय रतं वा पुंसि मुक्तये १५ अहं ममाभिमानोऽर्थैः कामलो-
 भादिभिर्मलैः वीतं यदा मनः शुद्धमदुःखमसुखसमम् १६

स्मिन्देहादौ लयैव योजितोऽयोऽहं ममेत्यवग्रहः आग्रहः द्वितीय

इतिशब्दः तत्कार्यरागादिग्रहणार्थः १० प्रकृतेः पुरुषस्य च जिज्ञासया त्वामहं शरणं गता सती नमामीत्यन्वयः कुठारं छेत्तारम् ११ अपवर्गवर्ध-
 नं मोक्षोरतिजनकमोषत् स्मितेन शोभितमाननं यस्य १२ आध्यात्मिक आत्मनिष्ठः यत्र यस्मिन् १३ १४ तत्र सर्वगिर्नैपुणं चित्तसंयमाधीन
 मिति दर्शयन्नाह चेत इति अस्यात्मनो जीवस्य गुणेषु विषयेषु पुंसि परमेश्वरे वा शब्दस्तः शब्दार्थे १५ यथा च चित्तसंयमे पुरुषार्थसिद्धिस्तद-
 र्शयति त्रिभिः मलैर्वीतं विरहितं यदा शक्त्यं मनो भवति मनःशुद्धेर्ज्ञापकमाह अदुःखमिति १६

निरंतरं निर्भेदम् अणिमानं सूक्ष्ममखंडितमपरिच्छिन्नम् १७ हतौजसं क्षीणबलम् १८ मनः शब्दौ च भक्तिरेवांतरंगसाधनमित्याह ने-
ति १९ अस्य सर्वस्यापि सत्संगो मूलमिव्याह प्रसंगमिति अपाचतं निरावरणम् २० साधूनां लक्षणा माह तिति क्षवदति चतुर्भिः साधवः-
शास्त्रानुवर्तिनः साधुः सुशीलं तदेव भूषणं येषाम् २१ २२ एतानुक्तलक्षणान्ताया आध्यात्मिकादयो न तपंति न व्यथयंति कुतः मद्गतं चे-
तो येषां तान् २३ ये तापैर्नाभिभूयंते ते साधव इत्यर्थः २४ सत्संगस्य भक्त्यंगता सुपपादयति सतामिति वीर्यस्य सम्यक्वेदनं या कृता वीर्यसं-

तदा पुरुष आत्मानं केवलं प्रकृतेः परम् निरंतरं स्वयं ज्योतिरणिमानमखंडितम् १७ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियु-
क्तेन चात्मना परिपश्यत्कदासीनं प्रकृतिं च हतौजसम् १८ न युज्यमानया भक्त्या भगवत्यखिलात्मनि सदृशोऽ-
स्ति शिवः पंथायोगिनां ब्रह्मसिद्धये १९ प्रसंगमजरपाशमात्मनः कवयो विदुः स एव साधुः प्रकृतो मोक्षद्वारमपाचु-
तम् २० तिति क्षवः कारुणिकाः सहृदः सर्वदोहिणाम् अजातशत्रवः शांताः साधवः साधुभूषणाः २१ मय्यनन्ये-
न भावेन भक्तिं कुर्वंति ये हृदाम् मल्लुतेत्युक्तकर्माणस्य क्तस्वजनबाधवाः २२ मदाश्रयाः कथासृष्टाः शृण्वंतिकथ-
यंति च तपंति विविधास्तापानैतान्मद्गतचेतसः २३ त एते साधवः साध्विः सर्वसंगाविवर्जिताः संगस्तेष्वयते शार्थः
संगदोषहराहिते २४ सतां प्रसंगान्मम वीर्यसंविदो भवन्ति हृत्कर्णरसायनाः कथाः तज्जोषणादाश्च पवर्गवर्त्म-
नि श्रद्धारतिर्भक्तिरनुक्रमिष्यति २५ भक्त्या पुमान्जातविराग ऐंद्रियाहृष्टश्रुतान्मद्वचनानुचिंतया चित्तस्य यत्तो-
ग्रहणे योगयुक्तो यतिष्यते ऋजुभिर्योगमार्गैः २६ असेवया यं प्रकृतेर्गुणानां ज्ञानेन वैराग्यविजृम्भितेन योगेन
मय्यर्पितया च भक्त्या मां प्रत्यगात्मानमिहावरुधे २७

विदः हृत्कर्णयोरसायनाः सरवदाः तासां जोषणासेवनात् अपवर्गो

विद्यानिवृत्तिर्वर्त्मयस्मिन् तस्मिन् हरो प्रथमं श्रुत्वा ततो रतिः ततो भक्तिः अनुक्रमिष्यति अनुक्रमेण भविष्यतीत्यर्थः २५ ततः किमत आ-
ह भक्त्येति मम रचनाया सृष्ट्यादिलीलातस्या अनुचिंतया या भक्तिस्तथा ऐंद्रियात्सरवाज्जातविरागः सन् हृष्टश्रुतात् ऐहिकसुषिका-
त् ततो यत्त उद्युक्तः सन् चित्तस्य ग्रहणे यतिष्यते यतिष्यति ऋजुभिः भक्तिप्रधानत्वाद्नायासैः २६ तदेवं प्रकृतेर्गुणानामसेवया ज्ञानादिभि-
श्च अयं जीव इहैव देहे मामेवावरुधे प्राप्नोति २७

काचिदितिकास्त्रिदित्यर्थः उचितायोग्यातत्रापिममस्त्रियः कीदृशीगोचरायोग्यानिर्वाणंमोक्षात्मकंतवपदंस्वरूपम् अन्वभवे अनंतरमेवसर्वात्मना
प्राप्स्यामिअंजसास्त्रितिपाठे अहंस्त्रितिसंबंधः २८ भगवद्वाणोयोभगवंतंलक्ष्मीं करोतीत्यर्थः यतःयस्मात्तयोगात् २९ विजानीहिविशेषेणज्ञाप
यस्त्वस्मिन्नायासेन ३० इत्थंमातुरर्थप्रयोजनंविदित्वाजातस्नेहत्वेहेतुः यत्रयस्यांतन्वादेहेनाविर्भूतः तत्त्वान्यान्नायंतेअनुक्रम्यंतेयस्मिन् किंत
त् यत्सारंयंप्रवदंतितत्त्वोवाचभक्तिवितानंचयोगंच ३१ काचित्त्वय्युचिताभक्तिरितिपृष्टासुत्तमांभक्तिंलक्षयति गुणाः विषयाः लिङ्गयंतेज्ञायंतेये-
स्तेषांदेवानांद्योतनात्मकानामिंद्रियाणांतदधिष्ठातृणांवासलेसत्त्वमूर्तौहरावेवयावृत्तिः साभक्तिः सिद्धेर्मुक्तेरपिगरीयसीत्युत्तरेणान्वयः कथंभूता
अनिमित्तानिष्कामास्वाभाविकीअयत्नसिद्धातेषामेवंविधवृत्तौहेतुमाह गुरोरुच्चारणमनुश्रूयतइत्यनुश्रवोवेदः तदिहितमातुश्चाविकंतदेवकर्मये-

देवहृतिरुवाच काचित्त्वय्युचिताभक्तिः कीदृशीममगोचरा ययापदंतेनिर्वाणमंजसाऽन्वभवाअहम् २८ यो
योगोभगवद्वाणोनिर्वाणात्मस्त्वयोदितः कीदृशःकतिचांगानियतस्तत्त्वावबोधनम् २९ तदेतन्मेविजानीहियथाऽहं
मंदधीहरे सखंबुद्धेयदुर्बोधयोषाभवदनुग्रहात् ३० मैत्रेयउवाच विदित्वाऽर्थकपिलोमातुरित्यंजात
स्नेहोयत्रतन्वाऽभिजातः तत्त्वान्नायंयत्प्रवदतिसारंयंप्रोवाचवैभक्तिवितानयोगम् ३१ श्रीभगवानुवाच
देवानांगुणालिङ्गानामातुश्चाविककर्मणाम् सत्त्वएवैकमनसोरुत्तिःस्वाभाविकीतुया ३२ अनिमित्ताभागवतीभ
क्तिःसिद्धेर्गरीयसी जरयत्याश्रयाकोशानिगीर्णमनलोयया ३३ नैकात्मतामेस्पृहयंतिकेचित्प्रमत्त्यादसेवाऽभिरता
मदोहाः येऽन्योऽन्यतोभागवताःप्रसज्यसभाजयंतेममपौरुषाणि ३४ पश्यतितैमेरुचिराण्यवसंतःप्रसन्नवल्ग
रुणालोचनानि रूपाणिदिव्यानिवरप्रदानिसाकंवाचंस्पृहणीयांवदंति ३५

षामतएवएकमेकरूपमविकृतंमनोयस्यपुंसःशु

दसत्त्वस्येत्यर्थः ३२ भक्तिश्चप्रासंगिकीभवत्येवेत्याह याभक्तिःकोशालिङ्गशरीरंजरयतिक्षपयतिस्वप्रयत्नंविनैवसिद्धौदृष्टांतः निगीर्णंभक्त
मन्नमनलोजाठरोयथाजरयतीति ३३ भक्तेर्गरीष्ठत्वमेवोपपादयति नैकात्मतामितिपंचभिः एकात्मतांसायुज्यमोक्षंमदर्थमीहाक्रियायेषांप
सज्य आसक्तिंकृत्वापौरुषाणिवीर्याणि ३४ प्रसन्नानिवच्चाणिअरुणानिलोचनानिचयेषुतैर्मदूषैः साकंसहनित्यंपरमेश्वरानुभवसखं-
भक्तावधिकमितिभावः ३५

६१

६२

६३

६४

६५

६६

आत्मानंदस्त्ववश्यंभावीत्याह तैरिति दर्शनीयामनोहराअवयवामुखनेत्रादयोयेषुतैः हृत आत्मावित्तयेषां हृता आकृष्टाः प्राणाश्चेंद्रियाणि
येषांतान् भजतः अनिच्छतः इच्छाहीनानपि अर्णवीगतिमुक्तिंप्रयुक्तेप्रापयतिकैः साधनैः हृतात्मनः उदारैर्विलासादिभिः तत्रविलासोल्ला
वामंमनोहरं सूक्तंमधुरंभाषणम् ३६ विभूत्यादिकंचतत्राधिकमित्याह अथोअविद्यानिवृत्त्यनंतरंविभूतिसत्यलोकाधिगतांभोगसंपत्तिम्
अणिमाद्यष्टांगमैश्वर्यम् अनुप्रवृत्तंभक्तिमनुस्वतएवप्राप्तमपिभागवतींचश्रियंवैकुण्ठस्थांसंपत्तिम् अस्पृहयंति तेयद्यपिनस्पृहयंतीत्यर्थः त-
थाऽपितुलोकेवैकुण्ठेअश्रुवतेप्राप्तुवंत्येव ३७ नन्वेवंतर्हिलोकत्वाविशेषात्स्वर्गादिवद्भोक्तृभोग्यानांकदाचिद्विनाशः स्यात्तत्राह हेरांतस्त्वपे-
यद्वाशांतंशुद्धसत्त्वतद्रूपेवैकुण्ठेमत्पराः कदाचिदपिननंद्यंतिभोग्यहीनानभवन्ति अनिमिषोमेहेतिः मदीयंकालचक्रंचनोलेदितान्नयसति त

तैर्दर्शनीयावयवैरुदारविलासहासेक्षितवामसूक्तैः हृतात्मनो हृतप्राणांश्चभक्तिरनिच्छतोभोगतिमर्णवींप्रयु-
क्ते ३६ अथोविभूतिंमममायाविनस्तामैश्वर्यमष्टांगमनुप्रवृत्तम् श्रियंभागवतींचाऽस्पृहयंतिभद्रांपरस्यमेत-
ऽश्रुवतेतुलोके ३७ नकहिंचिन्मत्पराः शांतरूपेनक्ष्यंतिनोमनिमिषोलेदितेतिः येषामहंप्रिय आत्मासुतश्चस-
खागुरुःसहृदोदैवमिष्टम् ३८ इमंलोकंतथैवासुमात्मानमुभयायिनम् आत्मानमनुयंचेहयरायःपशवोगृहाः
३९ विसृज्यसर्वानन्यांश्चमामेवंविश्वतोमुखम् भजत्यनन्ययाभक्त्यातान्मृत्योरतिपारये ४० नान्यत्रमद्भगव-
तः प्रधानपुरुषेश्वरात् आत्मनःसर्वभूतानांभयतीव्रनिवर्तते ४१ मद्भयाद्वातिवातोऽयंसूर्यस्तपतिमद्भयात्
वर्षतींद्रोदहत्यग्निर्मृत्यश्चरतिमद्भयात् ४२

ब्रहेतुर्येषामिति सूतइवस्नेहविषयः सखेवविश्वासास्पदंगुरुरिचोपदेशासह-
दिवहितकारीइहंदैवमिवपूज्यः एवंसर्वभावेनमांयेभजंति तान्मदीयंकालचक्रंचनयसतीत्यर्थः ३८ एवंभूतांतुमुक्तिमेकंतभक्तेभ्योददामी-
त्याह इममितिद्वाभ्यांउभयायिनंलोकद्वयगाभिनम् आत्मानंसोपाधिकमात्मानमनुयेषुत्रकलत्रादयः येचपश्वादयःरायःधनानि ३९ अ-
न्यांश्चपरिग्रहान्मृत्योःसंसारात् अतिपारये अतिपारयामि ४० अभक्तानांतुकथंचिदपिनभोक्षइत्याह नेतिमद्भगवतो न्यत्रभगवतोमत्तो-
विनासर्वभूतानामात्मनोभगवदादिविशेषणत्रयेणसायर्थ्यनिरपेक्षत्वंहितकारित्वंचोक्तम् ४१ ऐश्वर्यंस्फुटयतिमद्भयादितिश्रुतिश्चभीषा-
ऽस्माद्वातःपवतेभीषोदेतिसूर्यः भीषाऽस्मादग्निश्चेंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइति ४२

मद्भजनादेवमोक्षइत्यत्रसदाचारंप्रमाणयति ज्ञानेति ४३ उपसंहरति एतावानिति मय्यर्पितंसत्तमनःस्थिरंभवतीति यत् एतावानेव ४४ इ
 तितृतायस्कंधेटीकायांपंचविंशतितमोऽध्यायः २५ षड्विंशोऽपुं प्रकृत्योक्तविवेकायोपवर्ण्यते सांख्येनसर्वभावानांजलक्षणभेदतः १
 धात्रापुत्राययत्योक्तंक्षेत्रेभिन्नासूतेनयत् मात्रेसांख्यंतदध्यात्मं प्राधान्येनाह तत्त्ववित् २ तत्त्वाम्नायंयत्सर्वदंति सांख्यमित्यत्रसांख्यंभक्ति-
 योगश्चेतित्रयमुपक्षिप्तंतत्रभक्तिमुक्त्वाइदानींसांख्यमाह अथेति १ ननुसुप्तिरात्मज्ञानादेवननुतत्त्वलक्षणज्ञानात् तमेवविदित्वाऽतिसृष्ट-
 मेतीतिश्रुतेरतआह ज्ञानमिति आत्मदर्शनरूपंज्ञानम् अतएवहृदयग्रंथिभेदनम् अहंकारनिवर्तकंनिःश्रेयसप्रयोजनाययदाहुः तत्तेवर्ण-
 याभितत्त्वलक्षणादेवविविक्तात्मज्ञानंभवतीतिभावः २ तत्रपुरुषलक्षयति अनादिरिति आत्मैवपुरुषः कोऽसावात्माप्रत्यक्षप्रतिलोमंधाम-
 स्फूर्तिर्यस्यक्षणिकपक्षंव्यावर्तयति अनादिरिति संसारित्वपक्षंव्यावर्तयति प्रकृतेःपरः अन्यः असंगः ज्ञानादिगुणत्वंवारयतिनिर्गुणःमीमां-

ज्ञानवैराग्ययुक्तेनभक्तियोगेनयोगिनः क्षेमायपादमूलंमेप्रविशंत्यकुतोभयम् ४३ एतावानेवल्लोकेस्मिन्पुंसांनिः
 श्रेयसोदयः तीव्रेणभक्तियोगेनमनोमय्यर्पितंस्थिरम् ४४ इतिश्रीभागवतमहापुराणेत्तृतीयस्कंधेटीका
 पिलेयोपारव्यानेपंचविंशतितमोऽध्यायः २५ श्रीभागवानुवाच अथतेसंप्रवक्ष्यामि तत्त्वानांलक्षणंपृथ-
 क् यद्विदित्वाविमुच्येतपुरुषःप्राकृतेर्गुणैः १ ज्ञानंनिःश्रेयसाथायपुरुषस्यात्मदर्शनम् यदाहुर्वर्णयंतत्तेहृदय-
 ग्रंथिभेदनम् २ अनादिरात्मापुरुषोनिर्गुणःप्रकृतेःपरः प्रत्यक्षधामास्वयंज्योतिर्विश्वंयेनसमन्वितम् ३ सएष
 प्रकृतिसूक्ष्मादेवीगुणमयीविष्णुः यदृच्छयैवोपगतामप्यपद्यतेलीलया ४

सकाद्यभिमतज्ञानविषयत्वंवारयतिस्वयंज्योतिः अनेनैवप्राभाकराभिमतंज्ञानाधारत्वेनस्फुरणमपिनिरस्तम् स्वयंज्योतिस्त्वेहेतुः विश्वं
 येनसमन्वितम् प्रकाशतइतिशेषः एतैरेवहेतुभिः पुरुषस्यप्रकृतेःपरत्त्वमपिसिद्धम् ३ अत्रावरणविक्षेपशक्तिभेदेनप्रकृतिर्द्विविधा त-
 त्रावरणशक्त्यासैवजीवोपाधिरविद्याविक्षेपशक्त्यासैवमायापारमेश्वरीपुरुषश्चजीवेश्वररूपेणद्विविधः तत्रयः प्रकृत्यविवेकेनसंसारतिस-
 जीवः यस्तुप्रकृतिंवशीकृत्यविश्वसृष्ट्यादिकरोतिसपरमेश्वरः तत्रप्रकृत्यविवेकेनजीवस्यसंसारप्रकारमाह सएषइतिपंचभिः सूक्ष्मामन्य-
 क्तांदैवींदेवस्यविष्णोः शक्तिंलीलयाउपगतांयदृच्छयैवाप्यपद्यतेत्यन्ययः ४

तस्यालीला माह गुणैरिति ज्ञानं गूहयति आरुणोतीति ज्ञानं गूहातया तथा च श्रुतिः अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां वर्द्धां प्रजां जनयतीति सरूपा
मू अजो ह्येकोऽनुपमाणोऽनुशतेजहात्येनां भक्तभोगा मजोन्यदिति सुमुहे आत्मानं विस्मृतवान् ५ पराभिध्यानं प्रकृत्यध्यासः तेन प्रकृतेर्गुणैः
कर्मसक्रियमाणेषु कर्तृत्वमात्मनि मन्यते ६ तदितिकर्तृत्वमननमेव अस्य पुरुषस्य साक्षिमात्रत्वात् अकर्तुरेव सतः कर्मभिर्विधः ईशस्यापर
तंत्रस्यैव कर्मबंधकृतं भोगे पारतंत्र्यम् निर्वृतात्मनः सारवात्मकस्यैव संसृतिर्जन्ममृत्युप्रवाहः प्रकृत्यविवेककृतमेतत्सर्वं भवतीत्यर्थः ७ ननु चैत-
न्यसामानाधिकरण्येनैव कर्तृत्वादपि तेष्वस्यैव तदंगीक्रियतां नेत्याह कार्यशरीरं कारणमिन्द्रियं कर्ता देवतावर्गः तद्भावापत्तौ पुरुषस्य प्रकृतिकार-
णं विदुः कूटस्थस्य स्वतो विकाराभावात् प्रकृतिपरिणामभूतदेहाद्यहंकारकृतमेव कर्तृत्वादिकमित्यर्थः भोक्तृत्वे तु पुरुषं कारणं विदुरित्यस्यायं भा-

गुणैर्विचित्राः सृजतीति सरूपाः प्रकृतिप्रजाः विलोक्य सुमुहे सद्यः सद्गूहज्ञानं गूहया ५ एवं पराभिध्यानेन कर्तृत्वं प्रकृ-
तेः पुमान् कर्मसक्रियमाणेषु गुणैरात्मनि मन्यते ६ तदस्य संसृतिर्विधः पारतंत्र्यं च तत्कृतम् भवत्यकर्तुरीशस्य सा-
क्षिणो निर्वृतात्मनः ७ कार्यकारणकर्तृत्वे कारणं प्रकृतिविदुः भोक्तृत्वे सारवदुःखानां पुरुषप्रकृतेः परम् ८ देवहू-
तिरुवाच प्रकृतेः पुरुषस्यापि लक्षणं पुरुषोत्तमं ब्रह्मकारणयोरस्य सदसच्चयदात्मकम् ९ श्रीभगवानु-
वाच यत्तन्निगुणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् प्रधानं प्रकृतिमाहुरविशेषं विशेषवत् १० पंचभिः पंचभिर्ब्रह्मच-
तुभिर्दिशभिस्तथा एतच्चतुर्विंशतिकं गणं प्राधानिकं विदुः ११ महाभूतानि पंचैव भूरापोऽग्निर्मरुन्नभः तन्मात्राणि च
तावन्ति गंधादीनि मतानि मे १२

वः यद्यप्यहंकारगतमेव कर्तृत्वादिकं भोक्तृत्वं च तथाऽपि विकारस्य जडावसानत्वादुपाधिप्राधान्यम् भोगस्य चि-
दवसानत्वात् उपहितप्राधान्यमिति ८ तदेवं संसारिणं पुरुषं तद्देतुं प्रकृतिं च जाले दानीं जगत्कारणमीश्वरं तत्प्रकृतिं च पृच्छति प्रकृतेरिति अस्य विश्व-
स्य सदसच्चस्थूलं सूक्ष्मं च कार्यं यदात्मकं तयोः प्रकृतिपुरुषयोः ९ तत्र प्रकृतिलक्षयति यत्प्रधानं तदेव प्रकृतिमाहुः किं तत्प्रधानं स्वतोऽविशेषं विशेषव-
त् विशेषाणामाश्रयः तर्हि किं ब्रह्म तन्निगुणं किं महत्त्वादिन अव्यक्तमकार्यं किं कालादिन सदसदात्मकं कार्यकारणरूपं किं जीवः न किं प्रकृतिः न-
नित्यम् १० अन्येषां तत्त्वानां लक्षणं वक्तुं तानि गणयति पंचभिरित्यादिसंख्याभेदेन एतच्चतुर्विंशतिकम् एतानि चतुर्विंशतिर्यस्मिन्मणौ तं गणं
प्राधानिकं प्रधानकार्यात्मकं ब्रह्म विदुः ११ एतद्विरुणोति महाभूतानीति त्रिभिः तावन्ति पंचैव १२

१३ अंतरात्मकमंतःकरणम् लक्षणरूपयाव्यवच्छेदिकया १४ यावन्मया प्रोक्तः एतावानेव संख्यातः गणितः तत्त्वज्ञैः कालेतुमतद्वयमाह यः कालः सपंचविंशकः अल्पार्थैकप्रत्ययः प्रकृतेरेवावस्थाविशेष इत्यर्थः १५ एकेतुपौरुषं पुरुषस्येश्वरस्य प्रभावम् विक्रमंकालमाहुः तमेव कालं हे-
 धालक्षयतियतमयं भवतिकस्य प्रकृतिमीयुषः प्रामस्य अतएव देहे अहंकारेण विमूढस्य कर्तुर्जीविस्य अनेन संहारकलेन लक्षितः १६ सृष्टिहे-
 तुत्वेन लक्षयति प्रकृतेरिति १७ कोऽसौ भगवान् तमाह अंतरिति अतः सर्वपाणिनां यः पुरुषरूपेण नियंतृत्वेन समन्वेतिसम्यक्तद्विकाररहित ए-
 वानुस्यूतो वर्तते बहिश्च कालरूपेण एष भगवान् यद्वायः पुरुष इति प्रसिद्धः कालः सपंचविंशः एकेतुपुरुषस्य प्रभावं कालमाहुः प्रभावस्यैव ल-
 क्षणं यत इति पुरुषस्यैव कालत्वे हेतुः प्रकृतेरिति उभयथा विवक्षायां हेतुः अंतरिति शेषं समानम् तदेवं प्रकृतेऽनुविंशतिभेदाः जीवेश्वरयोश्चै-

इन्द्रियाणि दशश्चोत्रं त्वग्दृग्मननासिकाः वाक्करोचरणौ मेढं गायुर्दशम उच्यते १३ मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमित्यं-
 तरात्मकम् चतुर्धा लक्ष्यते भेदोक्त्या लक्षणरूपया १४ एतावानेव संख्यातो ब्रह्मणः सगुणस्य ह स निवेशो म-
 या प्रोक्तो यः कालः पंचविंशकः १५ प्रभावं पौरुषं प्राहुः कालमेकयतो भयम् अहंकारविमूढस्य कर्तुः प्रकृतिमीयुषः
 १६ प्रकृतेर्गुणसाम्यस्य निर्विशेषस्य मानवि चेशयतः स भगवान् काल इत्यपलक्षितः १७ अतः पुरुषरूपेण का-
 लरूपेण यो बहिः समन्वेत्येष सत्त्वानां भगवान् आत्ममायया १८ देवात्क्षभितधर्मिण्यास्वस्यां यो नोपरः पुमान् आ-
 धत्तवीर्यं सासूतमहत्तत्त्वं हिरण्मयम् १९ विश्वमात्मगतं व्यंजन् कूटस्थो जगदकुरः स्वतजसा पिवती ब्रह्मात्मप्र-
 स्वापनतमः २०

व्यविवक्षया अतः पंचविंशतितत्त्वानि भवंति तयोर्भेदविवक्षया च षड्विंशतिर्भवन्ति १८ इदानीं तत्त्वानामुत्पत्तिपूर्वकं लक्षणान्याह देवा-
 दित्यादिना एतान्यसंहत्येततः प्राक्तनेन ग्रंथेन तत्र चित्तस्योत्पत्तिपूर्वकं लक्षणमाह चतुर्भिः देवात् जीवाद् दशान् क्षभिता धर्मा गुणाय स्याः यो
 नो अभिव्यक्तिस्थाने प्रकृतौ वीर्यं चिच्छक्तिम् सा प्रकृतिर्महत्तत्त्वमसूतमहतः स्वरूपमाह हिरण्मयं प्रकाशबहुलम् १९ विश्वमहंकारादिप्रपं-
 चम् आत्मगतं स्वस्मिन् सूक्ष्मरूपेण स्थितं व्यंजन् प्रकटयन्महान् तीव्रं प्रलयकालीनं तमोऽपि बत कूटस्थः लयविशेषशून्यः आत्मानं प्रस्वा-
 पयतीति तथा यत्पूर्वप्रलयसमये महान्ते प्रकृतौ विलापयामासेत्यर्थः २०

प्रसंगाच्चतुर्व्यूहोपासनामाह यत्तदितिसर्वागमप्रसिद्धमाह स्वच्छंविशदंशांतंरागादिरहितंभगवतःपदमुपलब्धिस्थानम् अतएववासुदे-
वारव्यंयदाहुः अयमर्थः अधिभूतरूपेणतस्यैवमहानितिसंज्ञा अध्यात्मरूपेणचित्तमितिउपास्यरूपेणवासुदेवइति अधिष्ठातातुतस्यक्षेत्रज्ञ
एवमहंकारेसंकर्षणउपास्यः रुद्रोऽधिष्ठातामनस्यनिरुद्धउपास्यः चंद्रोऽधिष्ठाताबुद्धोपद्युम्नउपास्यः ब्रह्माऽधिष्ठातेतिज्ञातव्यम् २१ स्वच्छत्वं
भगवद्विंबग्राह्यम् अविकारित्वंलयविक्षेपराहित्यम् अपांप्रकृतिः फेनतरंगादिरहिताऽवस्थापराभूतसंसर्गात्प्रकृतिनीयाययामधुरास्वच्छा
शीताचतुर्दित्यर्थः २२ अहंकारस्योत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह महत्तत्त्वादितिचतुर्भिः क्रियाशक्त्यशक्तिर्यस्यसः क्रियाशक्तिः २३ त्रैविध्यमाह वैकारि-
कइतितस्यकार्यमाह यंतःयस्मात् मनआदिनांभवउत्पत्तिः २४ तस्मिन्नुपास्यव्यूहमाहसहस्रशिरसमिति २५ लक्षणमाह कर्तृत्वमिति कर्तृ

यत्तत्सत्त्वगुणंस्वच्छंशांतंभगवतःपदम् यदाहुर्वासुदेवारव्यंचित्तंतन्महदात्मकम् २१ स्वच्छत्वमविकारित्वंशांत-
त्वमितिचेतसः दृष्टिर्भिलक्षणंशोक्तंयथाऽपांप्रकृतिःपरा २२ महत्तत्त्वादिकुर्वाणान्भगवद्दीर्घसंभवात् क्रियाशक्ति-
रहंकारस्त्रिविधःसमपद्यत २३ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चयतोभवः मनसश्चेंद्रियाणांचभूतानामहतामपि २४
सहस्रशिरसंसाक्षाद्यमनंतप्रचक्षते संकर्षणारव्यंपुरुषंभूतेंद्रियमनोमयम् २५ कर्तृत्वंकरणत्वंचकार्यत्वंचेतिल-
क्षणम् शांतघोरविमूढत्वमितिवास्यादहंकृतेः २६ वैकारिकादिकुर्वाणान्मनस्तत्त्वमजायत यत्संकल्पविकल्पाभ्यां
वर्ततेकामसंभवः २७ यद्विदुर्ह्यनिरुद्धारव्यंहृषीकाणामधीश्वरम् शारदेदीवरश्यामंसंराध्ययोगिभिःशनैः २८
तैजसात्तुविकुर्वाणाद्भुजितत्वमभूत्सति द्रव्यस्फुरणविज्ञानमिंद्रियाणामनुग्रहः २९

त्वंदेवतादिरूपेणकरणत्वमिंद्रियरू-

पेणकार्यत्वंभूतरूपेण शांतत्वादिकंतुतत्कारणगुणत्रयरूपेण २६ मनसउत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह वैकारिकादितिद्वाभ्याम् संकल्पश्चित्तनं-
विकल्पोविशेषचित्तनंयस्यमनसः संकल्पविकल्पाभ्यांकामसंभवोवर्ततइति कामरूपादृष्टिर्लक्षणत्वेनोक्ताननुग्रहस्त्व्यूहोत्पत्तिः तस्यसंक-
ल्पादिकार्यत्वाभावात् उपास्यव्यूहस्यचानिरुद्धोक्तेः २७ शारदंशरत्नालीनमिंदीवरंनीलोत्पलंतद्वदिवश्यामम् यत्शनैःसंराध्यंवशीकर्तुं
योग्यंदुर्ग्रहत्वात् २८ बुद्धेरुत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह तैजसादितिद्वाभ्याम् हेसतिद्रव्यस्फुरणरूपंविज्ञानमितिचित्तव्यावृत्त्यर्थमुक्तम् इंद्रिया-
णामनुग्रहइतिसविकल्पज्ञानेहृषीकाणामधीश्वरमितियदुक्तंतत्तुनिर्विकल्पकज्ञाने २९

द्रव्यस्फुरणस्यैव प्रपञ्चः संशयादिः विपर्यासो मिथ्याज्ञानम् निश्चयः प्रमाणं ज्ञानं स्वापो निद्रा प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रा स्मृतय इति पातंजलो
 क्तेः ३० इंद्रियाणां सुत्यत्तिमाह तैजसानि तैजसाहंकाराज्जातानि ज्ञानेन्द्रियाणां वैकारिकलशंका निवृत्त्यर्थमेवकारः द्विविधान्यपीन्द्रियाणि तैज
 सान्येचेत्यन्वयः तत्र हेतुः प्राणस्येति हियस्मात्प्राणस्य क्रियाशक्तिर्बुद्धेश्च विज्ञानशक्तिता अतः प्राणस्य तैजसत्वात्तत्क्रियाशक्तिमता मिन्द्रिया
 णां तैजसत्वं तथा बुद्धेस्तैजसत्वात्तदीयज्ञानशक्तिमता मपीन्द्रियाणां तैजसत्वमित्यर्थः ३१ तन्मात्रोत्पत्तिपूर्वकमाकाशादिमहाभूतोत्पत्तितल्लक्ष
 णं चाह तामसादिति पञ्चभिः श्रोत्रं तु शब्दगमित्यादिभिर्विषयोत्पत्त्यनंतरंतत्संबंधमात्रं कथ्यते तन्नूत्पत्तिः प्रागेवोत्पन्नत्वात् शब्दगच्छति प्रा
 मोतीति शब्दगम् ३२ शब्दस्य लक्षणमाह अर्थाश्रयत्वमर्थवाचकत्वं द्रष्टुर्लिंगत्वं कुड्यांतरितस्य वक्तुर्ज्ञापकत्वम् तदुक्तम् लिंगं यद् दृश्य

संशयोऽथ विपर्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च स्वापइत्यन्यते बुद्धेर्लक्षणं वृत्तितः पृथक् ३० तैजसानां इंद्रियाण्येव क्रि
 याज्ञानविभागशः प्राणस्य हि क्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञानशक्तिता ३१ तामसाच्च विकुर्वाणाद्भगवद्दीर्घचोदितात्
 शब्दमात्रमभूतस्मान्नमः श्रोत्रं च शब्दगम् ३२ अर्थाश्रयत्वं शब्दस्य द्रष्टुर्लिंगत्वमेव च तन्मात्रत्वं च नमसोलक्ष
 णं कवयो विदुः ३३ भूतानां छिद्रदातृत्वं बहिरंतरमेव च प्राणो इंद्रियात्मधिष्यत्वं नमसो वृत्तिलक्षणम् ३४ नम
 सः शब्दतन्मात्रात्कालगत्या विकुर्वतः स्पर्शाः भवन्ततो वायुस्त्वक्स्पर्शस्य च संग्रहः ३५ मृदुत्वं कठिनत्वं च शैत्य
 मुष्णत्वं मेव च एतत्स्पर्शस्य स्पर्शत्वं तन्मात्रत्वं नमस्वतः ३६ चालनं व्यूहनं प्राप्तिर्नैतत्त्वं द्रव्यशब्दयोः सर्वे इंद्रियाणा
 मात्मत्वं चायोः कर्माभिलक्षणम् ३७

योरिति नमसस्तन्मात्रत्वं सूक्ष्मत्वं शब्दस्य लक्षणमित्यन्वयः ३३ नमसोलक्षणमाह भूतानामिति छि
 द्रदातृत्वमवकाशादातृत्वं बहिरंतरव्यवहारास्पदत्वम् आत्मा मनः प्राणादीनां धिष्यत्वं माश्रयत्वं नाड्यादिछिद्ररूपेण वृत्तिः कार्यमेव लक्षणं वृ
 त्तिलक्षणम् एवमुत्तरत्राप्येकेन श्लोकेन तन्मात्रमहाभूतयोरुत्पत्तिः द्वितीयेन तन्मात्रलक्षणं तृतीयेन महाभूतलक्षणमित्यनुसंधेयम् ३४ कासा
 त्वक्स्पर्शस्य संग्रहः सम्यग्रहणं यथा पुंस्त्वं नियतलिंगत्वात् यद्वा स्पर्शस्य संग्रहस्ततो भवतीति शेषः शब्दतन्मात्रादित्यादितन्मात्राणामुत्तरत-
 उत्तरान्वयार्थमुक्तम् ३५ स्पर्शलक्षणमाह मृदुत्वमिति स्पर्शत्वं स्वरूपलक्षणमित्यर्थः नमस्वतो वायोस्तन्मात्रत्वं च ३६ चालनं वृक्षशारवादेः व्यू
 हनं मेलनं तृणादेः प्राप्तिः संयोगः द्रव्यस्य गंधवतो घ्राणं प्रति तथा शैत्यादिमतः स्पर्शनं प्रति शब्दस्य श्रोत्रं प्रति नैतत्त्वं सर्वे इंद्रियाणामात्मत्वमुपोद्बलकत्वम्
 कर्मणा कार्येणाभिलक्षणं भावेत्युद् कर्मेवाभिलक्षणमिति विग्रहेतु कारणो ३७

३८ द्रव्याकृतित्वं द्रव्यस्याकारसमर्पकत्वं गुणता द्रव्योपसर्जनप्रतीतिः शब्दस्य तु स्वातंत्र्येणैव प्रतीतिः अपत्यक्षद्रव्यत्वस्य स्पर्शादेरपि स्वातंत्र्येणैव प्रतीतिः रूपस्य तु नैव मितितस्यायं विशेष उक्तः व्यक्तिसंस्थालं द्रव्यस्य या संस्था संनिवेशः सैव संस्थायस्य तत्परिणामतया प्रतीतिरित्यर्थः तेजसस्तेजस्त्वमसाधारणत्वम् ३९ द्योतनं प्रकाशनं पचनं तंडुलादेः क्षत्तृद् अशनापिपासाचतद्वारेण पानमदनम् ४० जिह्वारसनं द्विषम् रसो गृह्यते न येति रसग्रहः यद्वा रसग्रहस्ततो भवतीति शेषः ४१ कषायादिषु लवणोऽपि द्रव्यः भौतिकानां संसर्गिद्रव्याणां य एको मधुर एव सन्नेव मनेकधा भिद्यते सरस इत्यर्थः ४२ क्लेदनमादीकरणं पिंडनं मृदादेः पिंडीकरणम् तृप्तिः तृप्तिदातृत्वम् प्राणनं जीवनम् आपो मयः प्राण

वायोश्च स्पर्शतन्मात्रात् रूपं दैवैरितादभूत् समुत्थितं ततस्तेजश्चक्षूरूपोपलम्भनम् ३८ द्रव्याकृतित्वं गुणता व्यक्तिसंस्थालं मेव च तेजस्त्वं तेजसः साध्विरूपमात्रस्य वृत्तयः ३९ द्योतनं पचनं पानमदनं हिममर्दनम् तेजसो वृत्तयस्त्वेताः शोषणं क्षत्तृदेव च ४० रूपमात्राद्विकुर्वाणात्तेजसो दैवचोदितात् रसमात्रमभूत्तस्माद्भोजिह्वारसग्रहः ४१ कषायो मधुरस्तिक्तः कटुस्त्वदिति नैकधा भौतिकानां विकारेण रस एको विभिद्यते ४२ क्लेदनं पिंडनं तृप्तिः प्राणनाप्यायनोदनम् तापापनोदो भूयस्त्वमभसो वृत्तयस्त्विमाः ४३ रसमात्राद्विकुर्वाणाद्भसो दैवचोदितात् गंधमात्रमभूत्तस्मात्पृथ्वीप्राणस्तु गंधगः ४४ करं भूतिसौरभ्यशान्तोदयादिभिः पृथक् द्रव्यावयववैषम्यात् गंध एको विभिद्यते ४५ भावनं ब्रह्मणस्थानं धारणं सहि शोषणम् सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः पृथिवीवृत्तिलक्षणम् ४६ नभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्छ्रोत्रमुच्यते वायोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तत्स्पर्शनं विदुः ४७

इति श्रुतेः आप्यायनं तृडैकृत्य निवर्त्तनम् उदनं मृदूकरणम् ओदनमिति पाठेऽपि स एवार्थः भूयस्त्वं कृगादावुद्धृतस्यापि पुनः पुनरुद्भवः ४३ गंधगः गंधं प्राप्नोति ४४ करं भूमिश्च गंधः यथा व्यंजनादीनां हिग्वादि संस्कारेण पूतिर्गंधः सौरभ्यः कर्पूरादेः शान्तः शतपत्रादेः उग्रो लक्ष्मणादेः संसर्गिकाणां द्रव्यावयवानां वैषम्यात् य एवं विभिद्यते संगंध इत्यर्थः ४५ ब्रह्मणो भावनं प्रतिमादिरूपेण साकारतापादनम् स्थानं जलादिविलक्षणतया तन्नेरपेक्ष्येण स्थितिः धारणं जलाद्याधारत्वम् सतामाकाशादीनां विशेषणमवच्छेदकत्वं सर्वेषां सत्वानां प्राणिनां तद्गुणानां च पुंस्त्वादीनामुद्भेदः परिणामविशेषैः प्रकटीकरणम् ४६ श्रोत्रादीनां शब्दादिग्राहकत्वमुक्तं तेषां च लक्षणं तदेवेत्याह पंचभिः श्लोकोद्भिः नभसोगुणविशेषः शब्दो यस्यार्थो विषयः ४७

४८ गुणविशेषशब्दव्यावर्त्यदर्शयति परस्येति परस्यकारणस्य धर्मः शब्दादिः अपरस्मिन्कार्ये वा व्यादौ कारणान्वयाद् दृश्यते अतो भावानां
माकाशादीनां विशेषो गुणः सर्वोऽपि शब्दादिभूमावेवोपलक्ष्यते चतुर्णां तत्रान्वयात् जलादिषु यथाऽन्वयमेव न सर्वः आकाशोऽन्वयान्वया-
भावादेक एवेति ४९ एवं कारणोत्पत्तिमुक्त्वा कार्योत्पत्तिमाह साधैस्त्रिभिः एतान्यसंहत्य अमिलित्वा यदा स्थितानि तदा जगदादिरीश्वरः प्रा-
विशत् सतेति च प्राधान्याभिप्रायेणोक्तम् प्रवेशस्तु सर्वेष्वपि विवक्षित एव ५० अनुविद्भ्यः कर्मिणेभ्यः यस्मादंडादसौ विराट् पुरुष उदतिष्ठत्
५१ भगवतो रूपमिति पुरुषाभेदाभिप्रायेण ५२ तस्मिन् न ध्यात्मादिविभागमाह हिरण्मयादिति नवभिः उत्थाय औदासिन्यं विहाय तमाविश्य

तेजो गुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्च द्दकरुच्यते अंभो गुणविशेषोऽर्थो यस्य तद्रसनं विदुः सृमेर्गुणविशेषोऽर्थो यस्य
संघाण उच्यते ४८ परस्य दृश्यते धर्मोऽह्यपरस्मिन् समन्वयात् अतो विशेषो भावानां भूमावेवोपलक्ष्यते ४९ एता-
न्यसंहत्य यदा महदादीनि सप्त वै कालकर्मगुणोपेतौ जगदादिरूपा विशत् ५० ततस्तेनानुविद्भ्यो युक्तेभ्योऽहमचे-
तनम् उत्थितं पुरुषाय स्मादुदतिष्ठत् सौ विराट् ५१ एतदंडविशेषारव्यक्रमवृद्धेर्दशोत्तरैः तोयादिभिः परिचृतं प्रधा-
नेनावृतैर्बहिः यत्र लोकवितानोऽयं रूपं भगवतो हरेः ५२ हिरण्मयादंडकोशादुत्थाय सलिलेशयात् तमाविश्य महा-
देवो बहुधा निर्विभेदस्वम् ५३ निरभिद्यतास्य प्रथमं मुखं वाणां ततोऽभवत् वाण्यावन्हिरयो नासे प्राणो तो घ्राण-
एतयोः ५४ घ्राणादायुरभिद्येतामक्षिणी चक्षुरेतयोः तस्मात्सूर्योन्यभिद्येतां कर्णौ श्रोत्रं ततो दिशः ५५ निर्विभेद-
विराजस्त्वग्रोमश्मश्चादयस्ततः तत औषधयश्चासन् शिश्नं निर्विभिदेततः ५६ रेतस्तस्मादाप आसन्निरभिद्यत-
वैगुदम् गुदादपानोऽपानाच्च मृत्युर्लोकभयंकरः ५७ हस्तौ च निरभिद्येतां बलं ताभ्यां ततः स्वराट् पादौ च निरभिद्ये-
तां गतिस्ताभ्यां ततो हरिः ५८

अधिष्ठाय महांश्चासौ देवश्च खं छिद्रम् ५३ वाण्यासहवन्हिरभवत् प्राविशत् नासे
निरभिद्येताम् प्राणोतः प्राणेन कृतः सूतः सन् घ्राणः एतयोर्नासिकयोरभवदित्यनुषंगः ५४ घ्राणादनंतरं वायुश्च प्राणोत इति विशेषणं
सर्वेन्द्रियेष्वपि द्रष्टव्यम् न्यभिद्येतामन्यभिद्येतामिति पाठद्वयोऽप्येक एवार्थः ततो दिशः प्राविशन् ५५ आदिशब्देन केशाः ५६ ५७ स्वराडिं
द्रः ५८ श्रीगोपालो विजयते ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

हरिर्निष्णुः आप्तुं ज्ञातम् ५० बुद्ध्यादिषु हृदयमेवाधिष्ठानं गिरांपतिर्ब्रह्माचैत्यः क्षेत्रज्ञः ६० अन्यथ्यतिरेकाभ्यां क्षेत्रज्ञं विवेक्तुं सर्वेषां पुनः
प्रवेशमाह एतदिति नवभिः ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ विराट् देहस्य व्यष्टिदेहं दृष्ट्वा तत्त्वं न दर्शयन् सारं न्या

नाड्योः स्मृतिरभिद्यतताम्यो लोहितमाभृतम् नद्यस्ततः समभवन् उदरं निरभिद्यत दक्षिणासेततः स्यातां स
मुद्रस्त्वंतयोरभृतम् ५० अथास्य हृदयं भिन्नं हृदयान्मन उत्थितम् मनसश्चंद्रमाजातो बुद्धिर्बुद्धेर्गिरांपतिः अहंका
रस्ततोरुद्रश्चित्तं चैत्यस्ततोऽभवत् ६० एते ह्यभ्युत्थिता देवानेवा स्योत्यापनेऽशकन् पुनराविविशतः खानितमुत्था
पयितुं क्रमात् बन्धिवान्नामुरवं भजेनोदतिष्ठत्तदा विराट् ६१ घ्राणेन नासिके वायुनोदतिष्ठत्तदा विराट् अक्षि
णी चक्षुषादित्योनोदतिष्ठत्तदा विराट् ६२ श्रोत्रेण कर्णेन च दिशोनोदतिष्ठत्तदा विराट् त्वचरोमभिरौषधेनोदति
ष्ठत्तदा विराट् ६३ रेतसा शिश्ममापस्तुनोदतिष्ठत्तदा विराट् गुदमृत्करपानेन नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६४ हस्ता विद्रो
बलेनैव नोदतिष्ठत्तदा विराट् विष्णुर्गत्यैव चरणेनोदतिष्ठत्तदा विराट् ६५ नाडीर्नद्यो लोहितेन नोदतिष्ठत्तदा विरा
ट् दक्षत्तद्भ्यामुदरं सिंधुर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६६ हृदयं मनसा चंद्रो नोदतिष्ठत्तदा विराट् बुद्ध्या ब्रह्माऽपि हृदयं नो
दतिष्ठत्तदा विराट् रुद्राभिमत्या हृदयं नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६७ चित्तेन हृदयं चैत्यः क्षेत्रज्ञः प्राविशद्यदा विराट् त
दैवपुरुषः सलिलाद्बुद्धिर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६८ यथा प्रसक्तं पुरुषं प्राणैर्द्रियमनो धियः प्रभवन्ति विनायेन नोत्थापयितुं नो जसा ६९
तमस्मिन् प्रत्यगात्मानं धिया योगप्रवृत्तया भक्त्या विरक्त्या ज्ञानेन विविच्यात्मनि चिंतयेत् ७० इति श्रीभागवते
महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले ये तत्त्वसमाप्नायेषां षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ श्रीभगवानुवाच प्रकृतिस्थोऽपि
पुरुषो नाज्यते प्राकृतैर्गुणैः अविकारादकर्तृत्वात् निर्गुणत्वाज्जलार्कवत् १

नुकथनस्य प्रयोजनमाह यथेति ह्यभ्याम् प्रथमं परमेश्वरेण
क्तिस्ततोऽन्यत्र विरक्तिः ततो योगप्रवृत्ताधीः एकाग्रं चित्तम् ततो यत् ज्ञानं तेन प्रत्यगात्मानं क्षेत्रज्ञमस्मिन् आत्मनिकार्यकारणसंघाते विविच्य चिंतये
त् ७० इति तृतीये टीषड्विंशतितमः २६ सप्तविंशततः सम्यक् बहुसाधनयोगतः पुं प्रकृत्योर्विवेकेन मोक्षशान्तिर्निरूप्यते १ विवेकज्ञानेन मोक्षमुप
पादयितुं शुद्धस्यैव पुरुषस्य पूर्वोक्तं प्रकृत्यविवेकतः पूर्वोक्तं संसारमनुस्मारयति प्रकृतिस्थोऽपीति त्रिभिः देहस्योपि नाज्यते न लिप्यते गुणैस्तत्कृतैः सु
खदुःखादिभिः निर्गुणत्वादकर्तृत्वं ततो विकारित्वं तस्मात् १ ७२

२ अनिर्गतः सन् प्रकृतिसंग्रहः सदसन्मिश्रयोनिषु देवतियेङ्गनरादिषु संसारपदवीं प्राप्नोति ३ ननु तर्ह्यवास्तवत्वात्संस्तुतेः किं तन्निरुति
प्रयासेन तच्चाह अर्थेहीति ४ यतो विषयध्यानमनर्थहेतुः अतो मनो नियंतव्यमित्याह अतएवेति असतामिन्द्रियाणां पथिविषयमार्गे तीव्रेण
दृढेन विरक्त्या च तीव्रया ५ भक्तिविरक्त्योस्तीव्रत्वे कारणानिवर्णयन् ज्ञानेन मोक्षप्रकारमाह षड्विः यमादिभिर्योगमार्गैः चित्तमभ्यसन् पुनः पु
नरेकाग्रोऽकुर्वन् आत्मानमुपलभ्य सर्वानुस्यूतमद्वयं परमात्मानं प्रतिपद्यत इति षष्ठेनान्वयः सत्येन निष्कपटेन भावेन प्रेम्णा ६ अप्रसंगतः संग
त्यागेन बलीयसा ईश्वरार्पितेन ७ विविक्तशरणैकांतवासी ८ असदाग्रहमहंममताम् प्रकृतेः पुरुषस्य च दृष्टं तत्त्वेन ज्ञानेन ९ निवृ

स एष यर्हि प्रकृतेर्गुणेषु भिविषज्जते अहंक्रियाविमूढात्मा कर्तास्मात्प्रभिमन्यते २ तेन संसारपदवीमवशोऽप्येत्य
निर्गतः प्रासंगिकैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्रयोनिषु ३ अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संस्तुतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य
स्वप्नेऽनर्थगमो यथा ४ अतएव शानैश्चित्तं प्रसक्तमसतां पथि भक्तियोगेन तीव्रेण विरक्त्या च नयेद्वशम् ५ यमादि
भिर्योगपथैरभ्यसंश्च दृष्ट्याऽन्वितः मयि भावेन सत्येन मूलकथाश्रवणेन च ६ सर्वभूतसमत्वेन निर्वैरेणाप्रसंगतः ब्रह्म
चर्येण मौनेन स्वधर्मेण बलीयसा ७ यदृच्छयोपलब्धेन संतुष्टो मितमङ्गुलिः विविक्तशरणः शांतो मैत्रः करुण आत्मवा
न् ८ सानुबंधं च देहेऽस्मिन्नकुर्वन् सदाग्रहम् ज्ञानेन दृष्टं तत्त्वेन प्रकृतेः पुरुषस्य च ९ निवृत्तबुद्ध्यावस्थानो दूरिभूतान्य
दर्शिनः उपलभ्यात्मानात्मानं चक्षुषेवाकमात्मदृक् १० मुक्तलिंगं सदाभासमसति प्रतिपद्यते सतो बंधुमसच्चक्षुः सर्वा
नुस्यूतमद्वयम् ११ यथा जलस्थ आभासः स्थलस्थेनावदृश्यते स्वाभासेन तथा सूर्यो जलस्थेन दिवि स्थितः १२

तानि बुद्ध्यवस्थानानि जाग्रदादीनियस्यसः अतएव दूरीभूतमन्यदर्शनं यस्य आत्मना अहंकारावच्छिन्नेन आत्मानं शब्दमुपलभ्य एकस्यैवावच्छे
दानवच्छेदाभ्यां करणकर्मत्वे दृष्टं तमाह चक्षुषा चक्षुरवच्छिन्नेनार्केण गगनस्थमर्कमिव एवमात्मदृक् शब्दमात्मानं पश्यन् १० मुक्तलिंगं निरुपाधि
कमसति मिथ्याभूतेऽहंकारे सदाभासं सद्रूपेणाभासमानं ब्रह्म प्राप्नोति शुद्धजीवस्वरूपादिशेषमाह सतः कारणस्य प्रधानस्य बंधुमधिष्ठानम्
असतः कार्यस्य चक्षुरिव प्रकाशकं सर्वेषु कार्यकारणेषु अनुस्यूतम् अद्वयं परिपूर्णम् ११ अहंकारोपहितेन शब्दब्रह्म प्रतिपत्तिं सदृष्टं तमाह
यथेति जले स्थित आभासः सूर्यप्रतिबिंबो यदा गृहांतर्वर्ति भित्तोऽस्फुरति तदा गृहकोणस्थितैः पुरुषैर्भित्तादौ स्थले स्थितेन स्वाभासेन सूर्यप्र

तिविचयेन यथाप्रथमं जलस्थ आभासोऽवदृश्यते लक्ष्यते गगनस्थस्य गृहमध्ये प्रतिविंबायोगात् चार्थे तथा शब्दः यथाचेत्यर्थः यथान्वजल
स्थेन दिवि स्थितः सूर्यः लक्ष्यते १२ एवं भूतेन्द्रियमनोमयैः देहेन्द्रियमनोभिरवच्छिन्नैः स्वाभासैरात्मप्रतिविंबैस्त्रिगुणोऽहंकारः सतो ब्रह्म
ण आभासोऽस्मिन्नेन रूपेण लक्षितः अहंकारस्याभासं विना विषयाभासानुत्पत्तेः अनेन चाहंकारेण सदा भासवता सत्यद्रूपपरमार्थज्ञप्ति
रूप आत्मा लक्षित इत्यर्थः १३ इदानीं स्रष्टुमिच्छाक्षित्वेन शब्दात्मप्रतिपत्तिमनुभवतो दर्शयति त्रिभिः भूतादिषु असति असत्तुल्ये अव्याकृते नि
द्र्यालीनेषु सत्कृत्यस्तत्र सदा विनिद्रो निरहंक्रियस्तमात्मानं प्रतिपद्यत इति तृतीयेनान्वयः १४ ननु यदि तदा विनिद्रोऽसावस्ति तर्हि जाग्रत्स्वप्न
योरिव स्फुटः किं नावभासते तत्राह पूर्वसदृशः तो दृष्टत्वेन स विकल्पतया स्फुटं प्रतीतः स्रष्टुमौ तु भूतादेरहंकारविषयस्य लीनत्वात् तद्विष

एवं त्रिवृदहंकारो भूतेन्द्रियमनोमयैः स्वाभासैर्लक्षितोऽनेन सदा भासेन सत्यद्रूप १३ भूतसूक्ष्मेन्द्रियमनोबुद्ध्या
दिष्विह निद्रया लीनेषु सति यस्तत्र विनिद्रो निरहंक्रियः १४ मन्यमानस्तदात्मानमनयेन नष्टवन्मृषा नष्टे हंकरणोद्
ष्टानष्टवित्तदवातुरः १५ एवं प्रत्यवमृश्यासावात्मानं प्रतिपद्यते साहंकारस्य द्रव्यस्य योऽवस्थानमनुग्रहः १६ देव
हतिरुवाच पुरुषं प्रकृतिं ब्रह्मन् विमुंचति कर्हिचित् अन्योऽन्यापात्रयत्वाच्च नित्यत्वादनयोः प्रसो १७ यथा
गंधस्य भूमेऽथ न भावो व्यतिरेकतः अपां रसस्य च यथा तथा बुद्धेः परस्य च १८ अकर्तुः कर्मबंधोऽयं पुरुषस्य यदाश्रयः
गुणेषु सत्कृत्यः कैवल्यं तेऽद्यतः कथम् १९

येऽहंकारेण सति स्वयमनयोऽपि मृषैवात्मानं नष्टवन्मन्यमानो यः अन्यस्य नाशो
ऽन्यस्य नष्टतुल्यत्वे दृष्टांतः नष्टवित्तो यथा आतुरो विवशः नष्टवद्भवतीत्यर्थः १५ ननु स्रष्टुमौ न किंचिदनुभूयते मैवम् स्रष्टवमहमस्वाप्सं न
किंचिदवेदिषमिति विशेषज्ञानं विना केवलस्यात्मनः प्रतिसंधानादित्याह एवमिति ननु प्रतिसंधाने साहंकारस्य प्रतीतेः कथं निरहंक्रियत्वं त
त्राह साहंकारस्य द्रव्यस्य कार्यकारणसंघातस्य अनुग्रहः प्रकाशकः अवस्थानं च द्रव्यविशेषणतयाऽहंकारस्यापि दृश्यत्वाच्च तद्रूपात्मा त
द्व्यतिरिक्तः तमात्मानमित्यन्वयः १६ भक्तिविरक्तिभ्यां सत्यपि विचंके प्रकृतिपुरुषयोः परस्परत्यागाभावात् कथं मुक्तिरिति पृच्छति पुरुषमिति
चतुर्भिः १७ व्यतिरेकाभावमात्रे दृष्टांतः यथा व्यतिरेकतो भावः सत्तानास्ति गंधस्य कदाचिदपक्षयदर्शनादृष्टांतांतरम् अपामिति बुद्धेः प्रकृ
तेः परस्य च पुरुषस्य १८ ततः किमत आह अकर्तुरित्येगुणा आश्रयो यस्य सः तेषु प्रकृतेर्गुणेषु सत्कृत्य पुरुषस्य कैवल्यं कथम् १९

अतएव क्वचित् निवृत्तप्रायस्यापि संसारमयस्य पुनरुद्भवोद्देश्यतइत्याह क्वचिदिति २० नहि प्रकृतिसंबंधमात्रंबंधहेतुः किंतु गुणबुद्ध्या
तदासक्तिः तन्निवृत्तौ सत्यां मोक्षोद्यते क्वचिदुद्भवस्तसाधनवैकल्यात् इत्यभिप्रेत्य साधनातिशयंकथयन् परिहरति त्रिभिः निमित्तफलत
न्न निमित्तं प्रवर्तकं यस्मिन् निष्कामेण धर्मेण अमलात्मनानिर्मलेन मनसा श्रुतेन कथा श्रवणेन संभृतया पुष्टया २१ २२ दृष्ट्यमाना अभि
भूयमाना तिरोहिता भवति २३ एवं च सति पुनरुद्भवो नास्तीत्याह भक्तो भोगो यस्याः नित्यशः सदा दृष्टो दोषो यस्याः अतएव परित्यक्ता सती श्वर
स्या परतंत्रस्य स्वे महिम्नि स्थितस्य स्वानंदं प्राप्तस्य २४ अविवेकावस्थायामनर्थहेतुरपि विवेकानंतरं न भवतीति सदृशं तमाह यथेति द्वाभ्यां

क्वचित्त्वावमर्शेन निवृत्तं मयमुल्लेखम् अनिवृत्तनिमित्तत्वात् पुनः प्रत्यवतिष्ठते २० श्रीभागवानुवाच
अनिमित्तनिमित्तेन स्वधर्मेणामलात्मना तीव्रयामपि भक्त्या च श्रुतसंभृतया चिरम् २१ ज्ञानेन दृष्टतत्त्वेन वैराग्येण
बलीयसा तपोयुक्तेन योगेन तीव्रेणात्मसमाधिना २२ प्रकृतिः पुरुषस्य हृददृष्टमाना त्वहर्निशम् तिरो भवित्री शन
कैरग्नेयो निरिवारणिः २३ भुक्तभोगापरित्यक्ता दृष्टदोषा च नित्यशः नेश्वरस्याशुभं धत्ते स्वे महिम्नि स्थितस्य च २४
यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बद्धनर्थभृत् स एव प्रतिबुद्धस्य नृवैमोहाय कल्पते २५ एवं विदिततत्त्वस्य प्रकृतिर्मयि
मानसम् युजतो नापकुरुत आत्मारामस्य कर्हिचित् २६ यदैव मध्यात्मरतः कालेन बहुजन्मना सर्वत्र जातवैराग्य
आब्रह्मभवनान्मुनिः २७ मद्भक्तः प्रतिबुद्धार्थमित्यसादेन भूयसा निःश्रेयसं स्वसंस्थानं कैवल्यारण्यं मदाश्रयम् २८
प्राप्नोतीहं जसाधारः स्वदृशा छिन्नसंशयः यद्गत्वा न निवर्त्तत योगीलिंगाद्दिनिर्गमे २९ यदानयोगोपचितास्तु चेतो
मायासु सिद्धस्य विपुज्जतेऽग अनन्यहेतुवयमे गतिः स्यादात्यंतिका यत्र न मृत्युहासः ३० इति श्रीभागवते म-
हापुराणे तृतीयस्कंधे सप्तविंशतितमोऽध्यायः २७

प्रस्थापः स्वप्नः बद्धनर्थान् विभर्ति पुष्पातिप्रतिबुद्धस्य संस्कारवशेन स्फुरन्नापि २५

२६ उपसंहरति यदैवमिति त्रिभिः बहुनिजन्मानियस्मिन्काले २७ प्रतिबुद्धार्थः विदितात्मतत्त्वः कैवल्यारण्यं स्वसंस्थानं देहादिव्यतिरिक्त
स्वरूपं मदाश्रयं निःश्रेयसं निरतिशयानंदम् २८ स्वदृशा आत्मज्ञानेनाछिन्नाः संशयाः मिथ्याज्ञानानियस्य लिंगाद्दिनिर्गमे लिंगशरीरना
शो सतीत्यर्थः २९ तदा तु अणिमादिसिद्धयोः तरायरूपा भवन्ति तास्तु योगेनोपचितास्तु सद्भासनायोगादन्यो हेतुर्थासां तास्तु यदा सिद्धस्य-

चेतो न विषज्जते अंगहेमातः अथतदा अंतमति कांतोऽत्यंतो योऽहंतत्संबन्धिनीयत्रयस्यांगतौ मृत्योर्होसो न भवति विषक्तौ तु सिद्धौऽपि म
यावशीकृत इति मृत्योर्होसो गर्वो भवतीत्यर्थः ३० इति तृतीये टीकायां सप्तविंशतितमोऽध्यायः २७ अष्टाविंशतितोऽष्टांगयोगेन ध्यान
शोभिना सर्वोपाधि विनिर्मुक्तस्य रूपज्ञानमीर्यते १ भक्तिसंक्षेपतः प्रोच्यसांख्यमाख्यायविस्तृतम् अथाह वैष्णवं योगमष्टांगं कपिलो हरिः
२ सबीजस्य सालंबनस्य प्रसन्नं सत् १ तत्रयमनियमाना हन्निभिरक्षरद्वयाधिकैः शक्त्या स्वधर्माचरणम् २ ग्राम्यस्त्रैवर्गिको धर्मः तस्मान्नि
वृत्तिः मितंचतन्मेध्यं शब्दंचतस्यादनंतत्रमितं नाम द्वौ भागौ पूरयेदन्नेस्तो येनैकं प्रपूरयेत् मारुतस्य प्रचारार्थं चतुर्थमवशेषयेदिति स्मृतिसि
द्धम् विविक्तं विजनं क्षेमं निर्बाधंतस्य स्थानस्य सेवनम् ३ यावत्तार्थः प्रयोजनं तावन्मात्रस्य परिग्रहः ४ आसनादीन्यंगान्याहन्निभिः सत आ

श्रीभगवानुवाच योगस्य लक्षणं वक्ष्ये सबीजस्य नृपात्मजे मनोयेनैव विधिना प्रसन्नं याति सत्यथम् १
स्वधर्माचरणं शक्त्या विधर्माच्च निवर्तनम् दैवाल्लब्धेन संतोष आत्मविचरणार्चनम् २ ग्राम्यधर्मे निवृत्तिश्च मोक्षधु-
र्मरतिस्तथा मितमेध्यादनं शश्वद्विविक्तक्षेमसेवनम् ३ अहिंसा सत्यमस्तेयं यावदर्थपरिग्रहः ब्रह्मचर्यं तपः शौ-
चं स्वाध्यायः पुरुषार्चनम् ४ मौनं सदासनजयः स्थैर्यं प्राणजयः शनैः प्रत्याहारश्चंद्रियाणां विषयान्मनसाहृदि ५
स्वधिष्ययानां मेकदेशे मनसा प्राणधारणम् वैकुण्ठलीलाभिध्यानं समाधानं तथात्मनः ६ एतैरन्यैश्च पथिभिर्मनोदु-
ष्टमसत्यथम् बुध्यायुं जीतशानकैर्जितप्राणो ह्यतंद्रितः ७ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य विजितासन आसनम् तस्मिन्स्व-
स्ति समासीनश्चक्षुकायः समभ्यसेत् ८ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः प्रतिकूलेन वाचित्तं यथास्थिरमचंच-
लम् ९

सनस्य जयेन स्थैर्यम् ५ स्वधिष्ययानां प्राणस्थानानां मूलाधारादीनां मध्ये एकस्मिन् देशे मनसा सह प्राणस्य धारणम् आत्मनो म-
नसः समाधानमात्माकारता ६ अन्यैश्च व्रतदानादिभिः पथिभिरुपायैः ७ आसनादीनि प्रपंचयति शक्त्वा विनियमावत्समाप्ति आसनं कुशाजि-
नचैल्लोत्तरं प्रतिष्ठाप्य स्वस्तिकासनेन यथास्तरवमिति वा समभ्यसेत् प्राणमिति शेषः उरुजंघां तराधाय पादाग्रैः जानुमध्ये योगिनो यदवस्थानं
स्वस्तिकं तद्विदुर्बुधाः ८ वात्सवायोरंतः प्रवेशनं पूरकः प्रवेशितस्य धारणं कुंभकः धृतस्य बहिर्निःसारणं रेचकः प्रतिकूलेन रेचकपूरककुंभकैः य-
द्वा इडया पूर्य पिंगलया रेचनं पिंगलया पूर्य इडया रेचनमिति एवं प्रतिकूलेन वा शब्दश्चार्थे स्थिरं सत्युनरपि चंचलयथान भवति तथा शोधयेत् ९

ध्मातंसंततमित्यर्थः लोहं सवर्णं यथा मलं त्यजति तथा मनो विरजं स्यात् ततश्च चलनं स्यादिति भावः १० प्राणायामादीनां समाधौ हारकार्या-
 ण्याह प्राणायामैरिति दोषान्वातश्लेष्मादीन् संसर्गान् विषयसंसर्गान् अनीश्वरान् रागादीन् वायुना सह मनसः स्थिरीकरणं धारणास्थि-
 रस्य तृत्तिसंततिर्ध्यानम् दृष्टिनिरोधः समाधिरिति भेदः स समाहितं स्थिरं जातम् काष्ठांकलां मूर्तिमित्यर्थः स्वनासाग्रेऽवलोकनं यस्य एतच्च ल-
 यविक्षेपयोः परिहाराय १२ ध्येयं हरिमाह सप्तभिः प्रसन्नं वदनां भोजं यस्य तं ध्यायेदिति षष्ठेनान्वयः पद्मगर्भवदरुणे ईक्षणे नेत्रे यस्य नीलोत्प-
 लदलवत् श्यामम् १३ लसत्संकजस्य किंजल्कवत् पीते कौशेयवाससीयस्य श्रीवत्सोलालं च नंदस्य सियस्य भ्राजलौक्यभेनामुक्ता संश्लिष्टा कंध-
 रायस्य १४ मत्तहिरेफाणांकलो मधुरोऽनिर्यस्यांतयापरीतं व्याप्तं परार्थानि अमूल्यानि हारादानियस्य १५ कांचीगुणेनोद्धतं तीक्ष्णं पीयस्य भ-

मनोऽचिरात्स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः वाय्वग्निभ्यां यथा लोहं ध्मातं त्यजति वै मलम् १० प्राणायामैर्दहे दोषा-
 न्धारणाभिश्च किल्बिषान् प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ११ यदा मनः स्वविरजं योगेन स समा-
 हितम् काष्ठां भगवतो ध्यायेत् स्वनासाऽग्रावलोकनः १२ प्रसन्नवदनां भोजं पद्मगर्भारुणे ईक्षणम् नीलोत्पलदल-
 श्यामं शरवचक्रगदाधरम् १३ लसत्संकजकिंजल्कपीतकौशेयवाससम् श्रीवत्सवक्षसं भ्राजलौक्यभासुक्तकंध-
 रम् १४ मत्तहिरेफकलयापरीतं वनमालया परार्थ्यहारवलयकिरीटांगदन्तूपुरम् १५ कांचीगुणोद्धतं तीक्ष्णं
 हृदयां भोजविष्टरम् दर्शनीयतमं शांतं मनो नयनवर्धनम् १६ अपीच्य दर्शनेन शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् संतं व-
 यसि कैशोरे भृत्यान्नुग्रहकातरम् १७ कीर्त्तन्यतीर्थं यशसं पुण्यश्लोकं यशस्करम् ध्यायेद्देवं समग्रां गं यावन्न च्य-
 वते मनः १८ स्थितं व्रजंतमासीनशयानवागुहाशयम् प्रेक्षणीयो हितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा १९ तस्मिन् ल-
 ष्पदं चित्तं सर्वावयवसंस्थितम् विलक्ष्यैकत्र संयुज्यादंगं भगवतो मुनिः २०

क्तानां हृदयां भोजमेव विष्टरमासनं यस्य भक्तानां म-
 नोनयनानि वर्धयति हर्षयतीति तथा १६ अपीच्य मतिस्फंदरं भक्तविषयं दर्शनं यस्य कैशोरे तारुण्येव यसि संतं स्थितम् भृत्यानां मनुग्रहे कातरं
 व्यग्रम् १७ कीर्त्तन्यं कीर्त्तनार्हं तीर्थं यशो यस्य पुण्यश्लोकावलिप्रसुराः तेषां यशस्करम् समग्राण्यंगानि यस्मिन् न च्यवते नापयाति न पर्येति
 १८ प्रेक्षणीयमीहितं लीलायस्य १९ तदेवं समग्रध्यानमुत्काणकैकावयवध्यानमाह तस्मिन् लब्धं पदं स्थितिर्येन तत्तत्चित्तं विशेषेण लक्ष्मीकृत्य ए-

कत्र एकस्मिन् गङ्गा इत्यर्थः २०

तदेवपादादिक्रमेणाहत्रयोदशभिः सम्यक्चिंतयेत् पादतलेरेखात्पकानिवज्जादानिलांछनानितैरादयंयुक्तम् उत्तुंगाश्चरक्ताश्चविलसंतो
नरवास्तेषांचक्रवालंमंडलंतस्यज्योत्स्नाभिराहतोमहतांध्यातृणांहृदयांधकारोयेनएतच्चसर्वमुपादेयविशेषणंध्येयत्वेनैवोच्यते २१ किंच
यस्यशौचेनक्षालनेननिःसृतायाः सरित्पवरायाः गंगायाः उदकेनतीर्थेनसंसारतारकेणमूर्ध्नि अधिकृतेनधृतेनशिवोः पिशिवोः भूत् अत्य
धिकंस्मरवंप्रापेत्यर्थः ध्यातुर्मनसियः शमलशैलः पापपर्वतः तस्मिन्निःसृष्टंक्षिप्तंवज्रमिवयत्त यद्वा शमलशैलेनिःसृष्टंस्वलांछनरूपंवज्रंये
नतत् २२ विभोर्जालुहृतं तस्यैतजंघाद्वयम् अखिलस्यविधातुर्ब्रह्मणः जनन्यालक्ष्म्या संलालितंस्पर्शचातुर्येणसंसेवितम् संसारित्वमिव
प्रतीतंवारयति अभवस्येति हृदिकुर्यात् ध्यायेत् २३ स्रपणस्यभजयोः स्कंधयोः अधिउपरि ओजसोबलस्यनिधी आधारौ अतसिकायाः कु

संचिंतयेद्भगवत् शरणारविंदं वज्रांकुशध्वजसरोरुहलांछनादयम् उत्तुंगरक्तविलसन्नरपचक्रवालज्योत्स्नाभि
राहतमहद्भृदयांधकारम् २१ यच्छौचनिःसृतसरित्पवरोदकेनतीर्थेनमूर्ध्नि अधिकृतेनशिवः शिवोः भूत् ध्यातुर्म
नः शमलशैलनिःसृष्टवज्रं द्वायेच्चिरंभगवत् शरणारविंदम् २२ जानुद्वयंजलेजलोचनयाजनन्यालक्ष्म्याः खिलस्य
स्मरवंदितयाविधातुः ऊर्वोनिधायकरपल्लवरोचिषायत्संलालितं हृदिविभोरभवस्यकुर्यात् २३ ऊरुस्रपणभजयो
रधि शोभमानावो जो निधी अतसिकाकुसुमावभासौ व्यालंबिपीतवरवाससिवत्तमानकांचीकलापपरिरंभिनितंब
बिंबम् २४ नाभिद्भृदंभवनकोशगुहोदरस्थंयत्रात्मयोनिधिषणाखिललोकपद्मम् व्यूढंहरिन्मणिवृषस्तनयो
रमुष्यध्यायेद्द्वयंविशदहारमयूरवगौरम् २५ वक्षोऽधिवासमृषभस्यमहाविभूतेः पुंसांमनोनयननिर्वृतिमादधानं
कंठचकौस्तभमणेरधिभूषणार्थंकुर्यान्मनस्यखिललोकनमस्कृतस्य २६

समवल्कांत्यावभासमानौव्यालंबिआगुत्फलंबमाने
यत्पीतांबरंवासस्तस्मिन्वर्तमानोयः कांचीकलापस्तेनपरिरंभः संश्लेषोविद्यतेयस्यतद्विभोर्नितंबबिंबं हृदिकुर्यादितिपूर्वणैवान्वयः २४ असु
ष्यहरं नाभिद्भृदं ध्यायेत् कथंभूतम् भवनानांकोशस्यसमूहस्यगुहो अधिष्ठानंयदुदरंतत्रस्थितम् यत्रनाभिद्भृदे आत्मयोनेर्ब्रह्मणोधिषणं
धिष्यमखिललोकं कंठं व्यूढं मुत्थितम् तथाहरिन्मणिवृषोमरकतमणिश्चेष्टाविवयौस्तनौतयोर्द्वयं ध्यायेत् विशदहाराणामयूरवैगौरं
श्वेतम् २५ ऋषभस्यश्रेष्ठस्यमहाविभूतेर्महालक्ष्म्या अधिवासंस्थानंवक्षः कंठचमनसिकुर्यात् कथंभूतंकंठचकौस्तभमणिर्येभूषणार्थं धृतः
तस्य अधिकंभूषणमर्थः प्रयोजनंयस्यकौस्तभमणिमेवस्वयमलंकुर्वंतमित्यर्थः पुंसांस्मर्तृणांचमनोनयनानां निर्वृतिमादधानमित्युभयोर्विशेषणं २६

निर्णिक्तानिउज्ज्वलीकृतानिबाहुवलयाङ्गदानियेषु अधिश्चितालोकपालायेषु दशशतारं चक्रं न स ह्यंतेजोयस्य करसरोरुहेराजहंसमिव २७
 अरातयोयेभटायोद्धारस्तेषां शोणितमेव कर्दमस्तेन दिग्धां लिप्ताम् अस्य कंठे मालां मणिं च स्मरेत् मधुव्रतानां वरूथस्य गिरा उपघुष्टां नादिताम्
 चैत्यस्य जीवस्य तत्त्वम् तदुक्तं वैष्णवे आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणामलम् बिभर्त्तिकौस्तुभमणिस्वरूपं भगवान् हरिरिति २८ भृत्येष्व
 नुकंपिता कृतानुकंपया धीस्तया गृहीता मूर्तिर्येन तस्य विस्फुरंती ये मकरकुण्डले तयोर्वलिता तेन प्रचलनेन विद्योतिता अमलौकपोलौ यस्मिन्
 तत् उदारा उन्नतानासायस्मिन् तत् २९ यच्च स्वयाभूत्या शोभया अलिभिः परिसेव्यमानं मीनद्वयाश्रयं च श्रीनिकेतनं पद्मं मधिक्षिपद्वर्तते तस्या

बाहूंश्च मंदरगिरेः परिवर्त्तनेन निर्णिक्तबाहुवलयाङ्गान्धिलोकपालान् संचिंतयेद्दशशतारं मसह्यतेजः शंखं च तत्क
 रसरोरुहेराजहंसम् २७ कौमोदकीं भगवतो दयितां स्मरेत् दिग्धामरातिभटशोणितकर्दमेन मालां मधुव्रतवरू
 थगिरोपघुष्टां चैत्यस्य तत्त्वममलमणिमस्य कंठे २८ भृत्यानुकंपितधियेह गृहीतमूर्तेः संचिंतयेद्भगवतो वदनार
 विंदम् यदि स्फुरन्मकरकुण्डलवलिता तेन विद्योतिता मलकपोलमुदारनासम् २९ येच्छ्रीनिकेतमालिभिः परिसेव्य
 मानं भूत्या स्वयाकुटिलकुतलवृंदजुष्टम् मीनद्वयाश्रयमधिक्षिपद्वर्त्तने च ध्यायेन्मनोमयमतं द्रितउल्लसद् ३०
 तस्यावलोकमधिकं रूपयाऽतिघोरतापत्रयोपशमनाय निस्सृष्टमक्ष्णोः स्निग्धस्मितानुगुणितं विपुलप्रसादं ध्या
 येच्चिरं विपुलभावनाया गुहायाम् ३१ हासं हरे रवनतारिविलोकातीव शोकाश्रुसागरविशोषणमत्कदारम् संमो
 हनाय रचितं निजमाययास्य भ्रूमंडलं मुनिकृते मकरध्वजस्य ३२ ध्यानाय न प्रहसितं बहुलाधरोष्ठभासारुणायि
 ततनुद्विजकुंदपंक्ति ध्यायेत्स्वदेहकुहरेऽवसितस्य विष्णोर्भक्त्यार्द्रयाऽर्पितमनानपृथग्निदृक्षेत् ३३

येत् तत्र कुंतलैरलीनामधिक्षेपः नेत्रद्वयेन मीनद्वयस्येति द्रष्टव्यम् अजोऽवनेत्रेयस्मिन्निलकपमानांतरसुल्लसंत्यौ भ्रुवौ यस्मिन् मनोमयं मम स्या वि
 भवत् ३० रूपया अधिकमित्यर्थः अक्षिभ्यां निस्सृष्टं प्रयुक्तं स्निग्धस्मितेनानुगुणितं संयुक्तं विपुलः प्रसादो यस्मिन् गुहायां हृदि ३१ अवनतायेऽ
 रिविलोकास्तेषां तीव्रशोकेन यान्यश्रूणितेषां सागरं विशोषयतीति तथा तं हरेर्हासमस्य अत्कदारं भ्रूमंडलं च ध्यायेत् कथं भूतं निजमायया मक
 रध्वजस्यापि संमोहनाय रचितं मुनिकृते मुनीनामुपकाराय मुनीनां संमोहने प्रवृत्तं काममेव मोहयितुमित्यर्थः ३२ मंदहासध्यानमुत्कास्फुटहा
 सध्यानमाह विष्णोः प्रहसितमुच्चैर्हसितं ध्यायेत् कीदृशं ध्यानायनम् अतिसुंदरतया प्रयत्नं विनैव ध्यानस्य विषयभूतम् सौंदर्यमे

वाह बहुलया अधिकया अधरोष्ठस्य भासाकांसा अरुणी भूतास्तनवः सूक्ष्मादिजा एव कुंदमुकुलानितेषां पंक्तिः स्फुरति यस्मिंस्तत् देहकुहरेह
दयाकाशे अवसितस्य ज्ञातस्य प्रेमरसेनार्द्रया भक्त्या तस्मिन्नेवार्पितमनाः सन् पृथक्कृतव्यतिरिक्तं द्रष्टुं नेच्छेत् न चित्तं विचालयेदित्यर्थः ३३
समाधिमाह एवमिति ह्यभ्यानिर्वाजः सबीजश्चेति द्विविधो योगः तत्र निर्वाजयोगो यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरम् ततस्ततो नियम्येत
दात्मन्येव वशं नयेत् इति गीता द्युक्तमार्गेण क्रियमाणोऽपि दुष्करः समाधिः सबीजे तु सुकरः तत्र हि परमानंदमूर्तौ हरौ ध्यायमानेऽयत्नत एव चि-
त्तोपरमो भवति तदुक्तम् हृतात्मनो हृतापाणां श्रमभक्तिरनिच्छतो गतिमर्षां प्रयुंक्त इति अतः स एवोपलक्षितः योगस्य लक्षणं वक्ष्ये सबीजस्ये-
तित देवाय तस्मिन् हृत्वं दर्शयति एवं ध्यानमार्गेण हरौ प्रतिलब्धो भावः प्रेमयेन तया भक्त्या द्रवत् हृदयं यस्य प्रमोदादुद्भूतानि पुलकानि यस्य औलं-

एवं हरौ भगवति प्रतिलब्धो भावो भक्त्या द्रवत् हृदय उत्पुलकः प्रमोदात् औलंठ्य बाष्पकलया मुहुरर्द्यमानस्तच्चा-
पि चित्तबडिशंशनकैर्वियुंक्ते ३४ मुक्ताश्रयं यर्हि निर्विषयं विरक्तं निर्वाणमृच्छति मनः सहसा यथाऽर्चिः आत्मान-
मत्र पुरुषोऽव्यवधानमेकमन्वीक्षते प्रतिनिवृत्तगुणप्रवाहः ३५ सोप्येतया चरमयामनसो निवृत्त्या तस्मिन्महिम्न्य-
वसितः स्रवदुःखवाद्यो हेतुत्वमप्यसति कर्तरि दुःखयो यत्स्वात्मनि धत्त उपलब्धपरात्मकाष्ठः ३६

व्यप्रवृत्ताश्रुकलयाच

मुहुरर्द्यमानः आनंदसंप्लवे निमज्जमानः दुर्ग्रहस्य भगवतो ग्रहणे बडिशं मत्स्यवेधनमिवोपायभूतं चित्तमपि ध्वेयाद्वियुंक्ते तद्धारणे शिथिलप्रयं-
लो भवतीत्यर्थः ३४ यर्हियदा एवं निर्विषयं भवति अतएव मुक्ताश्रयं च ध्येयसंबंधं विना धातव्यं स्थानासंभवात् न च पूर्ववत् शब्दादिर्विषयः स्या-
त् यतस्तत्र विरक्तं परमानंदानुभवेन अतो निर्वाणं लयमृच्छति वृत्तिरूपतां परित्यज्य ब्रह्माकारेण परिणमत इत्यर्थः यथाऽर्चिर्ज्वाला आश्रयवि-
षयापगमे महाभूतज्योतिरूपेण परिणमते अत्र अस्यां दशायामव्यवधानं ध्यात्वा ध्येयविभागशून्यमेकमखंडम् आत्मानमनुगतमीक्षते अत्र हे-
तुः प्रतिनिवृत्तोपगतो गुणप्रवाहो देहाद्युपाधिर्यस्य ३५ न च स्रुतोत्थित इव पुनः संसरतीत्याह सोऽपि स एव पुरुषः तस्मिन्महिम्नि ब्रह्मरूपे अव-
सितः अवसानं निष्ठां प्राप्नोति कयामनसो निवृत्त्या चरमयाऽविद्या रहितयेति स्रुताद्विशेषः तत्र ह्यविद्याऽस्ति न त्विदानीम् अत्र हेतुः एतया योगाभ्या-
सकृतयेत्यर्थः न चैवमपि स्रवदुःखयोरात्मधर्मत्वे कुतो ब्रह्मैक्यं तच्चाह दुःखयोः स्रवदुःखयोर्हेतुत्वं भोक्तृत्वं यत्पूर्वमासीत् तदपि असति अ-
विद्याकृते कर्तरि अहंकारे विधत्ते तन्निष्ठमेव पश्यतीत्यर्थः यतः उपलब्धपरात्मकाष्ठः अपरोऽक्षीकृतात्मतत्त्वः ३६

तस्य जीवन्मुक्तिमाह देहं चेति ह्यभ्याम् चरमउक्तलक्षणः सिद्धो देहमपि न विपश्यति कुतः सखदुःखेव आसनादुत्थितमुत्थाय तत्रैव स्थितं तत्र स्था
नादपेतं ततो देववशात् पुनरपि उपेतं वा न विपश्यति यतः स्वरूपं प्राप्तः यतो देहात् स्वरूपमध्यगमत् तं देहमिति वासतोऽप्यननुसंधाने दृष्टान्तः वासः
परिकृतं कटितदेपरिवेष्टितं स्थितम् गतं वामदिशामदेनांधो यथानपश्यतीति ३७ ननु तर्हि देहस्य कथं प्रवृत्तिनिवृत्तौ जीवनं च तत्राह देहोऽपीति
दैवं पूर्वसंस्कारस्तद्वशेन गच्छन् यावत्स्वारंभकं कर्मास्ति तावत्प्रतिसमीक्षते जीवत्येव सासकः सेंद्रियः ननु तर्हि तस्मिन्पुनः संगः स्यात्तत्राह तं देहं स्वा
मदेहादितुल्यं संप्रपंचं पुत्रादिसहितं पुनर्न भजते अहंममेति नाभिमन्यते आरूढः प्राप्तः समाधिपर्यंतो योगो येन अतएव प्रतिबुद्धं वस्तु आत्मत
लं येन सः ३८ प्रतिबोधप्रकारमाह वद्विः यथेति अतिस्नेहवशादात्मत्वेनाभिमतादपि पुत्रादेः मर्त्यः पित्रादिः पुरुषो देहादेर्द्रष्टा ३९ पृथगवस्था

देहं च तं न चरमः स्थिरमुत्थितं वा सिद्धोऽपि विपश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् देवादुपेतमयदेववशादपेतं वा सो यथाप
रिकृतं मदिशामदांधः ३७ देहोऽपि देववशागः खलुकर्मयावत्स्वारंभकं प्रतिसमीक्षत एव सासकः तस्य प्रपंचमधिरूढ
समाधियोगः स्वाम्पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुः ३८ यथा पुत्राच्च वित्ताच्च पृथक् मर्त्यः प्रतीयते अप्यात्मत्वेनाभिमता
देहादेः पुरुषस्तथा ३९ यथोल्मुकादिस्फुलिगात्सूमाद्वापि स्वसंभवात् अप्यात्मत्वेनाभिमता तदग्निः पृथगुल्मु
कात् ४० भूतेन्द्रियांतः करणात् प्रधानाज्जीवसंज्ञितात् आत्मा तथा पृथग्द्रष्टा भगवान्ब्रह्मसंज्ञितः ४१ सर्वभू
तेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मानि ईक्षते तानन्यभावेन भूतेष्विव तदात्मताम् ४२ स्वयोनिषु यथा ज्योतिरेकं नाना प्रती
यते योनीनां गुणवैषम्यात् तथात्मा प्रकृतौ स्थितः ४३

नाभावेऽपि भेदं सदृष्टान्तमाह यथोल्मुकादिदानीं ज्वलतः काष्ठात् स्वसंभवात्

त् अग्नेः संभूतात् आत्मत्वेन अग्नेः स्वरूपत्वेनाभिमतादपि असंताविवेकिनो हि धूमोऽप्यग्न्यभिमानोऽस्ति उल्मुकात् पूर्वसिद्धादपि तद्वाह
कः प्रकाशकश्चाग्निः पृथगेव ४० भूतादेर्द्रष्टा तेष्वः पृथक् तस्मादपि जीवसंज्ञिताद्ब्रह्मसंज्ञितः पृथक् तथा प्रधानादपि तत्सर्ववर्तको भगवान्पृ
थगित्यर्थः ४१ उपाधितो विवेकमुत्क्लान्तस्यैक्यमाह सर्वभूतेष्विति भूतेषु चतुर्विधेषु तदात्मतां महाभूतात्मताम् ४२ धर्मभेदस्याप्यौपाधि
कतां सदृष्टान्तमाह स्वयोनिषु ज्योतिरग्निः गुणवैषम्यात् दीर्घकृत्वादिभेदात् प्रकृतौ देहे ४३

७

७

७

स्वांशस्य जीवस्य बंधुहेतुं देवीं देवस्य विष्णोः शक्तिं पराभावात् तत्पसादेनैव जित्वा स्वरूपेण ब्रह्मत्वेनावतिष्ठते ४४ इति श्रीभागवते महा
पुराणे तृतीयस्कंधे टीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ एकोनविंशके भक्तियोगस्तु बहुधोच्यते कालस्य च बलं घोरा संसृतिश्च विरक्त
ये १ उक्तानुवादपूर्वकं भक्तिमार्गं भेदान् पृच्छति ह्यस्याम् लक्षणं महदादीनां यथासांख्येषु तथा कथितं येन लक्षणेन तत्पारमार्थिकं परस्य
रविभक्तमित्यर्थः १ यो भक्तियोगो मूलं प्रयोजनं यस्य तद्यन्मूलं तत्कथितम् तस्य भक्तियोगस्य मार्गप्रकारं विस्तरतो मे ब्रूहि २ येन संसृतीनामा
ख्यानेन विगतरागो भवेत् ३ ईश्वररूपस्य महाप्रभावस्य ते त्वदात्मकस्य यद्देतोर् यद्भ्यात् कुशलं पुण्यं कुर्वीति ४ अचक्षुषः अज्ञस्य अतो मि
थ्या भूते देहादावभिमतं रंहंकारो यस्य अतः कर्मस्वनुविद्धया आसक्त्या धिया श्रान्तस्य अतएव अनाश्रये अपारेतमसि संसारे चिरं प्रसक्त-

तस्मादिमांस्वां प्रकृतिं देवीं सदसदात्मिकाम् दुर्विभाव्यां पराभाव्यस्वरूपेणावतिष्ठते ४४ इति श्रीभागवते म
हापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले ये साधनानुष्ठानं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ देवहूतिरुवाच लक्षणं
महदादीनां प्रकृतेः पुरुषस्य च स्वरूपं लक्ष्यते मीषायेन तत्पारमार्थिकम् १ यथासांख्येषु कथितं यन्मूलं तत्स्य च
क्षते भक्तियोगस्य मे मार्गं ब्रूहि विस्तरशः प्रभो २ विरागो येन पुरुषो भगवन् सर्वतो भवेत् आचक्षुषी जीवलोकस्य
विविधालोकसं सृतीः ३ कालस्येश्वररूपस्य परेषां च परस्य ते स्वरूपं बत कुर्वीति यद्देतोः कुशलं जनाः ४ लोकस्य
मिथ्याभिमतं रचक्षुषश्चिरं प्रसक्तस्य तमस्य नाश्रये श्रान्तस्य कर्मस्वनुविद्धया धिया त्वमा विरासीः किल योगभास्करः
५ मैत्रेय उवाच इति मातुर्वचः श्रुत्वा प्रतिनंद्य महा मुनिः आबभाषे कुरु श्रेष्ठ प्रीतस्तां करुणाऽर्दितः ६
श्रीभगवानुवाच भक्तियोगो बहुविधो मार्गैर्भाभिनिभाव्यते स्वभावगुणमार्गेण पुसां भावो विभिद्यते ७ अ-
भिसंधाय यद्दिसां दंभं मात्सर्यमेव वा संरंभाभिन्नदृक् भावं मयि कुर्यात्सितामसः ८ विषयानभिसंधाय यशश्चैश्वर्य
मेव वा अर्चादावर्चयेद्यो मां पृथक् भावः सराजसः ९

स्य लोकस्य प्रबोधाय त्वं योगप्रकाशको भास्करः किला विभूतोसि ५ श्रुत्वा संद
रम् ६ मार्गैः प्रकारविशेषैः तानेवाह स्वभावभूता ये गुणास्तेषां मार्गेण रतिभेदेन भावः अभिप्रायः फलसंकल्पभेदात् भक्तिभेद इत्यर्थः ७ अ-
भिसंधाय संकल्पसंरंभाक्रोधीभिन्नदृक् भेददर्शी यो भावं भक्तिं कुर्यात् सत्रिविधोऽपि तामसः ८ पृथग्भावः भेददर्शी ९ ७ ७ ७

कर्मनिर्हारं पापक्षयम् परस्मिन्परमेश्वरे तदर्पणं कर्मापेक्षं भगवत्प्रीतिमुद्दिश्येत्यर्थः यष्टव्यमिति विधिसिद्धिमुद्दिश्येत्यर्थः भेददर्शित्वमर्चादा-
वर्चनं च त्रिष्वपि समानम् तदेवं तामसादिभक्तिषु त्रयस्त्रयोभेदाः तासु यथोत्तरं श्रेष्ठ्यम् एवं च श्रवणकीर्तनादयो नवापि प्रत्येकं नवनवभेदाः
तदेवं सगुणाभक्तिरेकाशीतिभेदाभवति १० निर्गुणा तु भक्तिरेकविधैव तामाह मद्गुणश्रुतिमात्रेणेति द्वाभ्याम् अविच्छिन्नासंतता ११ अ-
हैतुकी फलानुसंधानशून्या अव्यवहिता भेददर्शनरहिता च मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि पुरुषोत्तमे मनोगतिरित्याभक्तिः सा निर्गुणस्य भक्ति-
योगस्य लक्षणमित्यन्वयः लक्षणं स्वरूपम् १२ भक्तानां निष्कामतां कैमुत्यन्यायेनाह सालोक्यं मया सहैकस्मिन् लोके वासम् सार्धं समानै-

कर्मनिर्हारमुद्दिश्य परस्मिन्वा तदर्पणम् यजेद्यष्टव्यमिति वा पृथग्भावः स सात्विकः १० मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि स-
र्वगुहाशये मनोगतिरविच्छिन्ना यथा गंगाऽभसौ बुधौ ११ लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य ह्युदाहृतम् अहं-
तुल्यव्यवहिताया भक्तिः पुरुषोत्तमे १२ सालोक्यं सार्धं सामीप्यं सारूप्यैकत्वमप्युत दीयमानं न गृणहंति विनाम-
त्सेवनं जनाः १३ स एव भक्तियोगारव्य आत्यंतिक उदाहृतः येनातिव्रज्य त्रिगुणमद्भावा योपपद्यते १४ निषेवि-
तेनानिमित्तेन स्वधर्मेण महीयसा क्रियायोगेन शस्तेन नातिहिंसेण नित्यशः १५ मद्दिष्टं दर्शनं स्पर्शपूजास्त-
त्यभिवंदनैः भूतेषु मद्भावनया सत्त्वेनासंगमेन च १६ महतां बहुमानेन दीनानामनुकंपया मैत्र्या चैवात्मतुल्ये-
षु यमेन नियमेन च १७ आध्यात्मिकानुश्रवणान्नामसंकीर्तनाच्च मे आर्जवेऽनयसंगेन निरहं क्रियया तथा १८
मद्भ्रमणो गुणैरेतैः परिसंशुद्ध आशयः पुरुषस्यांजसाऽभ्येति श्रुतमात्रगुणं हि माम् १९

इत्यर्थं सामीप्यं निकटवर्तित्वं सारूप्यं समान-

रूपतामेकत्वं सासुज्यमुत अपि दीयमानमपि न गृणहंति कुतस्तत्कामनेत्यर्थः १३ किमिति तर्हि भजंते भक्तेरेव परमफलत्वात् इत्याह स एवेति
ननु त्रैगुण्यं हित्वा ब्रह्मप्राप्तिः परमफलं प्रसिद्धम् सत्यम् तत्तु भक्तावानुषंगिकमित्याह येन भक्तियोगेन मद्भावाय ब्रह्मत्वाय १४ एवं भूताया-
भक्तेः साधनान्याह पंचभिः निषेवितेन सम्यगनुष्ठितेन अनिमित्तेन स्वधर्मेण नित्येनैमिक्तिकेन महीयसा श्रद्धादियुक्तेन क्रियायोगेन पंचरा-
त्राद्युक्तपूजाप्रकारेण शस्तेन निष्कामेण १५ मद्दिष्टं मत्प्रतिमादितस्य दर्शनादिभिः सत्त्वेन धैर्येण असंगमेन वैराग्येण १६ १७ १८
मद्भ्रमणः भगवद्भ्रमानुष्ठानः पुरुषस्याशयश्चित्तम् १९ २०

प्रयत्नं विनैव प्राप्नोति हंशः वातोरथः प्रापको यस्य गंधस्य आशयात्स्थानात् आहंते आत्मसात्करोति अविकारिसमं यच्चेतः २० चित्तशक्तिश्च
सर्वभूतात्मदृष्टौ वभवतीति वक्तुं केवलप्रतिपादिनिर्दिष्टानिदन्नाह अहमितिसप्तभिः अर्चैर्विडंबनमनुकरणम् अर्चायां पूजाविडंबनमिति वा
अवज्ञोपेक्षाद्वेषनिंदाः क्रमेण चतुर्भिर्निर्विध्यां २१ हित्वा उपेक्ष्य २२ २३ द्रव्यैरुत्पन्नया क्रियया भूतग्रामावमानिनः तन्निंदकस्य २४ तर्हि
किमर्चादावर्चनमनर्थकमेव नेत्याह अर्चादार्पितसर्वभूतेष्ववस्थितं मांसं स्वहृदियावन्न वेदस्वकर्मकृत् कर्माविरोधेन यथावकाशम् अनेन कर्मनि
ष्ठाया अपि स एवावधिरित्युक्तं भवति २५ अंतरा अंतरं भेदमुत्तर् अपि अरमल्पम् अल्पमपि भेदं यः पश्यतीत्यर्थः यद्वा अंतरामध्ये उदरं शरीरं

यथा वातरथो घ्राणमाहंते गंध आशयात् एवं योगरतं चेत आत्मानमविकारयत् २० अहं सर्वेषु भूतेषु भूतात्मा
वस्थितः सदा तमवज्ञायमानं मर्त्यः कुरुतेर्चाविडंबनम् २१ यो मांसं सर्वेषु भूतेषु संतमात्मानमीश्वरम् हित्वा चापि
जतमोढयात्तमस्मन्येव जुहोति सः २२ द्विषतः परकार्यमां मानिनो भिन्नदर्शिनः भूतेषु बहुवैरस्य न मनः शांतिमु
च्छति २३ अहमुच्चार्य च द्रव्यैः क्रिययोत्पन्नयानघे नैव तुष्टोऽर्चितोऽर्चायां भूतग्रामावमानिनः २४ अर्चादावर्च
येत्तावदीश्वरं मांसकर्मकृत् यावन्न वेदस्वहृदिसर्वभूतेष्ववस्थितम् २५ आत्मनश्च परस्यापि यः करोत्यंतरोदरम्
तस्य भिन्नदृशो मृत्युर्विदधे भयमुल्बणम् २६ अथ मांसं सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् अर्हयेद्दानमाणाभ्यामे-
व्याभिन्नेन चक्षुषा २७ जीवाश्चेष्टास्त्यजीवानां ततः प्राणभूतः शब्दो ततः सचित्ताः प्रवरास्ततश्चंद्रियवृत्तयः २८ त
त्रापि स्पर्शवेदिभ्यः प्रवरारसर्वे दिनः तेष्वंगंधविदः श्रेष्ठास्ततः शब्दविदो वराः २९

त्करहंतस्य भयं विदधे करोमि २६ अथ अतः सर्वभूतेषु कृतालयं कृतावा संतत्रहेतुः भूतानामात्मानम् अंतर्धामिणम् अभिन्नेन चक्षुषा
समदर्शनेन २७ तत्रापि यथोत्तरं मानाद्यतिशयः कर्तव्य इति वक्तुं तारतम्यमाह जीवा इति सार्द्धैः षड्विः अजीवानां अचेतनं भ्यः तज्ज्ञेय-
पि प्राणभूतः प्राणवृत्तिमंतः सचित्ताः ज्ञानवंत इन्द्रियाणां वृत्तयो येषु इन्द्रियवृत्तयो वृक्षाणामपि सूक्ष्माः संत्येव तथा हि यद्वा भारते मोक्षधर्मेषु
स्मर्यते तस्मात्प्रशंयंति पादपाः तस्मान्जिघ्रंति पादपा इत्यादिप्रसिद्धातरुषु प्रभूतानुस्पर्शनेन्द्रियवृत्तिरेव २८ अतस्तेभ्यस्पर्शवेदिभ्योरसर्वेदि-
नो मत्स्यादयः श्रेष्ठाः गंधविदो भ्रमरादयः शब्दविदः सर्पादयः २९

रूपभेदविदः काकादयः उभयतोदंतायेषाम् अपादेभ्यस्तेभ्यो बहुपादाः तेष्वश्वतुष्यादा इत्यर्थः द्विपान्मनुष्यः ३० ततस्तेषु वर्णाः ३१ संशयच्छे-
नामीमांसकः ततोऽपिकेवलात् स्वधर्मकृत्सुक्तसंगस्य लक्षणम् आत्मनो धर्ममदोग्धानिष्काम इत्यर्थः ३१ अर्पिता अशेषाः क्रिया अर्थास्तत्फ-
लानि आत्मादेहश्च येन अतएव निरंतरः अव्यवहितः अकर्तुः कर्तृत्वाभिमानश्न्यात् ३२ जीवानां कल्याणपरिकल्पनेन अंतर्यामितया प्रविष्ट-
इति दृष्टे इत्यर्थः ३४ उक्तं भक्तियोगं पूर्वोक्तेनाष्टांगयोगेन सहोपसंहरति भक्तियोगश्चेति हेमानविपुरुषं परमेश्वरम् ३५ यदन्यत्पृष्टं जीवस्य संसृ-

रूपभेदविदस्तत्र ततश्चोभयतोदतः तेषां बहुपादाः श्रेष्ठाश्चतुष्यादस्ततो द्विपात् ३० ततो वर्णाश्च चत्वारस्तोषां
ब्राह्मण उत्तमः ब्राह्मणेऽपि वेदज्ञोऽत्यर्थज्ञोऽभ्यधिकस्ततः ३१ अर्थज्ञा संशयच्छेत्ता ततः श्रेयान्स्वकर्मकृत् सु-
क्तसंगस्ततो भूयान्दोग्धा धर्ममात्मनः ३२ तस्मान्मय्यर्पिता शेषक्रियार्थात्मानि निरंतरः मय्यर्पितात्मनः पुंसो मयि स-
न्यस्तकर्मणः ३३ न पश्यामि परं भूतमकर्तुः समदर्शनात् मनसैतानि भूतानि प्रणमेद्बहुमानयन् ईश्वरो जीवकल-
याप्रविष्टो भगवानिति ३४ भक्तियोगश्च योगश्च मयामानव्युदीरितः ययौ रेकतरेणैव पुरुषः पुरुषं व्रजेत् ३५ एतद्भ-
गवतोरूपं ब्रह्मणः परमात्मनः परं प्रधानं पुरुषं देवं कर्मविचेष्टितम् ३६ रूपभेदास्य देविदिव्यकाल इत्यभिधीयते भू-
तानां महदादीनां यतो भिन्नदृशां भयम् ३७ योऽतः प्रविश्य भूतानि भूतैरेत्यखिलाश्च यः स विष्णुर्वाख्योऽधियज्ञोऽ-
सौ कालः कलयतां प्रभूः ३८ न चास्य कश्चिद्व्यति न ह्येष्ट्यो न च बाधनः आविशत्यप्रमत्तो सौ प्रमत्तं जनमंतकृत् ३९
यद्भयाद्वातिवातो यस्य सूर्यस्तपति यद्भयात् यद्भयात् वर्षते देवो भगणो भ्रातियद्भयात् ४०

तीः कालस्य स्वरूपं चाचक्षेति तदाह एतदितिसार्धेन एतत्सर्वं निषेत्तु यद्भगवतोरूपम् कीदृशं प्रधानपुरुषात्मकं परंतद्व्यतिरिक्तं च एतदेव दे-
वमित्यभिधीयते कीदृशं कर्मणो विचेष्टितम् नानासंस्तिलक्षणं यस्मात् तत्तदेव प्रेरितकर्मकृताः संस्तुतयो विचित्रा इत्यर्थः ३६ एतदेव भगव-
तोरूपं काल इति चाभिधीयते कीदृशं रूपभेदस्य वस्तूनामन्यथा तस्य आस्पदमाश्रयः कारणम् उक्तं हि कालाद्गुणव्यतिकर इति वक्ष्यते च गुण-
व्यतिकरः काल इति दिव्यमद्भुतप्रभावम् तदेवाह भूतानां भित्तियावत्समाप्तिं महदादीनां तत्तदभिमानिनां जीवानाम् ३७ भयहेतुत्वमाह
यद्भिति भूतैरेव भूतान्यतिसंहरति अधियज्ञः यज्ञफलदाता कलयतां वशीकुर्वताम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३

यद्यस्मात्प्रीताः ४१ यतोप्रीताः सरितः स्वयंति इंधेदीप्यतेसहगिरिभिर्भूः ४२ अदः नभः यन्नियमात्तयस्याज्ञयामहान्महत्तत्त्वमंकुरात्मकं
स्वदेहं लोकलेनतनुतेविस्तारयति ४३ गुणाभिमानिनोगुणानियन्तारो देवा ब्रह्मादयः अस्य विश्वस्य सर्गादिषु प्रवर्तते अनुयुगं वारं वारमित्य-
र्थः ४४ जनेन पित्रादिना जननं पुत्रादिजनयन्नादिकृत् मूलना अंतकमपि मारयन्तं करः स्वयंत्वनादिरनंतोऽव्ययश्च ४५ इति श्री-
भागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायामेकोनविंशत्तमोऽध्यायः २९ त्रिंशोत्तुकायकांतादिलालनाकुलचेतसाम् कामिनांतामसी-

यहनस्पतयोप्रीतालताश्रौषधिभिः सह स्वेस्वेकालेभिर्गृणहंति पुष्पाणि च फलानि च ४१ स्वयंतिसरितोप्रीता
नोत्सर्पत्कदधिर्यतः अग्निरिंधेसगिरिभिर्भून्मज्जतियद्भ्यात् ४२ नभोददातिश्वसतां पदं यन्नियमाददः लो-
कं स्वदेहं तनुते महान्सप्तभिरावृतम् ४३ गुणाभिमानिनो देवाः सर्गादिष्वस्य यद्भ्यात् वर्ततेऽनुयुगं येषां च श-
एतच्चराचरम् ४४ सोऽनंतोऽतकरः कालो नादिरादिकृदव्ययः जनं जनेन जनयन् मारयन् मूलनाऽतकम् ४५
इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकोनविंशत्तमोऽध्यायः २९ कपिल उवाच तस्यैतस्य जनो
नूनं नायं वेदो रुविक्रमम् काल्यमानोऽपि बलिनो वा योरिव घना वलिः १ यं यमर्थं मुपादत्ते दुःखेन स्फुरयहेतवे
तु तंधुनोति भगवान् पुमान् शोचति यत्कृते २ यदध्रुवस्य देहस्य सानुबंधस्य दुर्मतिः ध्रुवाणि मन्यते मोहाद्गृह-
क्षेत्रवसूनि च ३ जंतुर्वैभव एतस्मिन् यायां योनिमनुव्रजेत् तस्यां तस्यां सलभते निर्धृतिं न विरज्यते ४ नरकं
स्थोऽपि देहं न पुमांस्यक्तुमिच्छति नारक्यानिर्धृतो स त्यां देवमाया विमोहितः ५ आत्मजाया कृतागारपशूद-
विणबंधुषु निगूढमूलहृदय आत्मानं बहु मन्यते ६

पापादधोगतिरुदीर्यते १ कालप्रभाववर्णनपूर्वकं वैराग्याय विचित्रक-
र्मकृतां संसृतिमध्यायत्रयेण प्रपंचयति तस्यैतस्य बलिनः कालस्य बलिनेति वा पाठः काल्यमानः विचाल्यमानोऽपि वा योर्विक्रमं यथा मेघ-
पंक्तिर्न वेद १ विक्रममेवाह यं यमर्थं दुःखेन प्रयासेनोपादत्ते आपादयति तंतं भगवान् कालो धुनोति विनाशयति यत्कृते यन्निमित्तम् २ शो-
के हेतुः यद्यस्मात्सानुबंधस्य कलत्रादिसहितस्य देहस्य संबंधी निगूहादीनि वस्तूद्रव्यम् अनुक्तसमुच्चयार्थश्चकारः ३ दुर्मतित्वं दर्शयन्
दुःखं प्रपंचयति जंतुरिति चतुर्दशभिः ४ नारक्यां नरकाहारादिभिर्जातायाम् ५ निगूढमूलं प्रसृतमनोरथं हृदयं यस्य बहु मन्यते कृतार्थोऽहमि-
ति श्लाघते ६

उद्धहनाधिनापोषणचिंतया ७ दुराशयत्वमाह आक्षिप्त आत्मा इन्द्रियाणि च यस्य कया असतीनां पुंश्चलीनामपिरहसिरचितया संभोगादिरू-
पयामधुरभाषिणां शिशूनामालापैश्च सरववन्मन्यत इत्यन्तरेणान्वयः ८ कूटाः वित्तशक्त्या दिवहुलाधर्मायेषु दुःस्वप्रधानेषु ९ येषां पोषणे ना-
धोयाति तान्पुष्णाति शेषभक्तिमोऽपितस्य दुर्लभ इत्यर्थः १० वार्तायां जीविकायां निःसत्त्वः अशक्तः परार्थे परस्वे ११ अकल्पः असम-
र्थः १२ पूर्वयथा आद्रियंते तथा आदरं न कुर्वन्तीनां शाः कृपणाः कृषीवलागोजरं वृद्धं बलीवर्दम् १३ भ्रियमाणः पुष्यमाणः १४ अव-

संदह्यमानसर्वांगेषामुद्धहनाधिना करोत्यविरतं मूढो दुरितानि दुराशयः ७ आक्षिप्तात्वेन्द्रियस्त्रीणामसतीनां
चमायया रहोरचितया लापैः शिशूनां कलभाषिणाम् ८ गृहेषु कूटधर्मेषु दुःस्वतंत्रेषु तंद्रितः कुर्वन् दुःस्वप्रती-
कारं सरववन्मन्यते गृही ९ अर्थैरापादितैर्गुर्व्याहिंसयेतस्ततश्चतान् पुष्णाति येषां पोषणे शेषभक्त्या त्यधः स्व-
यम् १० वार्तायां लुप्यमानायामारब्धायां पुनः पुनः लोभाभिभूतो निःसत्त्वः परार्थे कुरुते स्पृहाम् ११ कुटुंबभरणा-
कल्पो मंदभाग्यो वृथाद्यमः श्रिया विहीनः कृपणो ध्यायन् च्छुसति मूढधीः १२ एवं स्वभरणाकल्पं तत्कलत्रादयस्त-
दा नाद्रियंते यथा पूर्वकीनाशा इव गोजरम् १३ तत्राप्यजातनिर्वेदो भ्रियमाणः स्वयंभूतैः जरयोपात्तवैरुष्यो मर-
णाभिमुखो गृहे १४ आस्तेव मृत्योपन्यस्तं गृहपाल इवाहरन् आमयाव्यपदीप्ताग्निरल्पाहारोत्पचेष्टितः १५
वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिकः कासश्वासकृतायासः कंठे घुरघुरायते १६ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः
स्वबन्धुभिः वाच्यमानोऽपि न ब्रूते कालपाशवशागतः १७ एवं कुटुंबभरणे व्यापृतात्मानितेन्द्रियः भ्रियते रुदतां स्वा-
नामुरुवेदनयाऽस्तधीः १८ यमेदूतो तदा प्राप्सौ पीमौ सरभसं क्षणौ सदृक्षात्रस्तहृदयः शकुन्मूत्रं विमुंचति १९
यातनादेह आचृत्य पाशैर्बद्धा गले बलात् नयतो दीर्घमध्वानंद इय राजभटायथा २०

मत्याऽवज्ञया उपन्यस्तं समीपे प्रक्षिप्तं दत्तम् गृहपा-

लः श्वा आहरन् फंजानः आमयावीरोगी १५ उत्तारो बहिर्निर्गतनेत्रः कफेन संरुद्धनाड्यो मार्गभूतायस्य कासश्वासाभ्यां कृत आयासो यस्य
घुरघुर इति शब्दं करोति १६ परिवीतः परिवेष्टितः वाच्यमानः बन्धोतातेत्याहूयमानः १७ अस्तधीर्नष्टमतिः १८ मृतस्य पुण्यपापाभ्यां हेतूनां
त्रपापगतिमाह यमेदूता वित्यादियावत्समाप्ति सरभसं स क्रोधमीक्षणं योस्तौ दृष्ट्वा १९ आचृत्य निरुत्थ २० ६१ ६१

तयोस्तर्जनैर्निर्भिन्नहृदयस्य आर्तः सन् चलतीति हृतायेनान्वयः २१ क्षुत्तृड्परीतो व्यासः नमाः बालुकाः यस्मिन् निर्गत आश्रमो विश्राम
स्थानमुदकंचयस्मिन् २२ यमसादनं नीतो भवति २३ तत्रैव विशेषमाह अध्वनः संबंधिनां योजनानां नवतिं नवचसहस्राणि पापाधिक्येन द्वा
भ्यां नीतः सन् २४ यातनाः संक्षेपतो दर्शयति चतुर्भिः आदीपनं प्रज्वलनं प्राप्नोति स्वेन कृतं छिन्नं यत्स्वस्य मांसं तस्य भक्षणमित्यर्थः २५ आत्मनो
वैशसं पीडाम् २६ भिदापनं भेदशापणम् २७ २८ न चैतदसंभावितम् अत्रापि दृश्यमानत्वादित्याह अत्रैवेति २९ उभयंकुटुंबं सं

तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः पथि श्वभिर्भक्ष्यमाण आर्तो घंस्वमनुस्मरन् २१ क्षुत्तृड्परीतोऽर्कदवान-
लानिलैः संतप्यमानः पथितमबालुके कृच्छ्रेण पृष्ठे कशया चताडितश्चलत्यशक्तोऽपि निराश्रमोदके २२ तत्र तत्र पतन्
श्रांतो मूर्च्छितः पुनरुत्थितः यथापापीयसानीतस्तमसायमसादनम् २३ योजनानां सहस्राणि नवतिं नवचाध्वनः त्रि
भिर्मूर्च्छितो द्वाभ्यां नीतः प्राप्नोति यातनाः २४ आदीपनं स्वगात्राणां वैष्टयित्वोल्मुकादिभिः आत्ममांसादनं कापि स्व
कृतं परतोऽपि वा २५ जीवतश्चात्राप्सु द्वारः श्वगृध्रैर्यमसादने सर्पवृश्चिकदंशाद्यैर्दंशद्विश्वात्मवैशसम् २६ कृत-
नंचावयवशोगजादिभ्यो भिदापनम् पातनं गिरिशृंगेभ्यो रोधनं चांबुगर्तयोः २७ यास्तामिस्त्राधतामिस्त्रारौरवाद्या
श्च यातनाः भंक्तेन रोधानां रीत्यामिथः संगेन निर्मिताः २८ अत्रैव नरकः स्वर्ग इति मातः प्रचक्षते यायातनावेनारक्य
स्ता इहाप्सु पलक्षिताः २९ एवं कुटुंबविभ्राण उदरभर एव वा विसृज्ये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ३० एकः
प्रपद्यते ध्यातं हिलेदं स्वं कलेवरम् कुशलेतरपाथे यो भूतद्रोहेण यद्भूतम् ३१ दैवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमा
न् भंक्ते कुटुंबपोषस्य हृतवित्त इवात्तुरः ३२ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुंबभरणोत्सुकः याति जीवोऽधतामिस्त्रं चरमं त
मसः पदम् ३३

देहं च ३० पापार्जितं धनं भंजते बहवः कर्त्तैव नरकं यातीत्याह एक इति भूतद्रोहेण यद्भूतं तत्स्थूलं क
लेवरं वा इहैव हिला कुशलादितरत्पापं तदेव पाथेयं भोग्यं यस्य ३१ ननु पापमपि विहाय गच्छतु तत्राह दैवेनेति तस्य कुटुंबपोषणस्य श
मलं पापं दैवेन ईश्वरेण प्रापितं भंक्ते ३२ ननु कुटुंबपोषणं विहितमेव तत्राह केवलेति तमसो नरकस्य च परमं पदं स्थानम् ३३ ७१
श्रीमज्जगदीश्वराय नमः ७१

पुनर्मनुष्यशरीरप्राप्तिप्रकारमाह नरलोकस्यमनुष्यदेहस्यप्राप्तेरधस्तात् अर्वाक्यावत्योयातनाः आदिशब्देनश्वसूकरादियोनयश्चयाः
ताः सर्वाः क्रमेणसंप्राप्यभोगेनक्षीणपापःशुचिःसन् अत्रपुनःनरत्वंप्राप्नोतीत्यर्थः ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेत्तृतीयस्कंधेटी
कायांत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोविमिश्रैस्तपुण्यपापैरिहांतरा मनुष्ययोनिसंप्राप्तिर्वर्ण्यतेराजसीगतिः १ पुनरत्राव्रजेदित्यक्तंत
देवविशेषतोदर्शयितिकर्मणापूर्वकृतेनदैवमीश्वरः तदेवनेत्रेनेतृप्रवर्तकंस्यप्रविष्टोभवति १ कललंशक्रशोणितमिश्रितंभवति बुद्बुदंवर्तुला
कारम् कर्कधूर्वदरीफलंतदाकारंकठिनंपेशीमांसंपिंडाकारम् अंडंवायो न्यंतरे २ बाह्वंश्चादीनामंगानांविग्रहोविभागः लिंगंचच्छिद्राणिचते

अधस्तान्नरलोकस्यावतीर्यातनादयः क्रमशःसमनुक्रम्यपुनरत्राव्रजेच्छुचिः ३४ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेत्तृतीयस्कंधेकापिलेयोपारव्यानेकर्मविपाकोनामत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३० श्रीभागवानुवाच कर्मणा
दैवनेत्रेणजंतुर्देहोपपत्तये स्त्रियाःप्रविष्टुदरंपुंसोरेतःकणाश्रयः १ कललंलेकरात्रेणपंचरात्रेणबुद्बुदम् दशा
हेनतुकर्कधूःपेश्यंडवाततःपरम् २ मासेनतुशिरोह्याभ्यांबाह्व्याद्यंगविग्रहः नखलोमास्थिममाणिर्लिंगच्छि-
द्रौद्भवस्त्रिभिः ३ चतुर्भिर्धातवःसप्तपंचभिःक्षुत्तुद्भवः षड्विज्जरायुणावीतःकुक्षौफ्नास्यतिदक्षिणे ४ मातुर्ज
ग्यानपानाद्यैरेधद्वातुरसंमते शोतेविष्मूत्रयोगिते सजतुर्जतुसंभवे ५ कृमिभिःक्षतसर्वांगःसौकुमार्यात्यतिक्षु
णम् मूर्च्छामाभोत्करुकुशस्तत्रत्यैःक्षधितैर्मुहुः ६ कुटुतीक्ष्णोष्णालवणरूक्षाम्लादिभिरुल्बणैः मातृभक्ते
रुपस्पृष्टःसर्वांगोत्थितवेदनः ७ उल्बेनसंचृतस्तस्मिन्नंत्रैश्चबहिरावृतः आस्तेकृत्वाशिरःकुक्षौफ्मग्नपृष्ठशिरो
धरः ८

षासुद्भवः ३ जरायुणागर्भवेष्टनेनवीतः प्रावृतः ४ मातुर्जगधेन भाक्षितेनान्नेनपानाद्यैश्चएधमानाधातवोयस्यजंतूनांसं-
भवोयस्मिन्तस्मिन् असंमतेगर्भेशोते तथात्वमार्कंडेयपुराणे नाडीचाप्यायनीनामनाभ्यांतस्यनिबध्यतेस्त्रीणांतथात्रस्रुषिरेसानिबद्धोप
जायते क्रमंतेभक्तपीतानिरुग्नीणांगर्भोदरेतथा तैराप्यायितदेहोऽसौजंतुर्देहिसुपैतिवाइति ५ तत्रत्यैः कृमिभिःखादद्भिःसौकुमार्यात् कोमल
त्वेनक्षतानिसर्वांगानियस्य ६ उल्बणैः दुःसहैःसर्वेषंगेषुउत्थितावेदनायस्य आस्तइत्यन्तरेणान्वयः ७ उल्बेनजरायुणाफ्मग्नंकुटिलोभूतंपृष्ठंशि-
रोधराग्रीवाचयस्य ८

दैवात्पूर्वकर्मवशात् लब्धास्मृतिर्येनसः दीर्घदुरंतमनुच्छासंयथाभवतितथातत्रस्थितः सन् ९ सूतिहेतुभिर्वातेर्वेपितः सोदरः समानो
दरजन्माविष्ठाभूः कृमिरिवेति १० नाथमानोयाचमानः उततप्यमानइतिवाक्त्रुषिर्देहात्मदर्शीभीतः पुनर्गर्भवासात् सप्तवधयोबंध
नभूताः धातवोयस्यसः विक्रवयाच्याकुलया ११ उपसन्नजगद्वक्षितुंस्वेच्छयाग्रहीतनानामूर्तेः भगवतश्चरणारविंदमकुतोभयंसोऽ
हंशरणं ब्रजामिभ्रविचलदिति श्रीकृष्णावताराभिप्रायेण असतोमे अनुरूपायोग्यायेनेदृशीगर्भवासलक्षणागतिर्दर्शितातस्य १२
ननुकोऽसौयंशरणं ब्रजसिकोवातवतस्यचविशेषः येनसेव्यसेवकत्वमित्यपेक्षायामाह अत्रमातुर्देहेभूतेंद्रियाशयमयीदेहाकारपरिण
तांमायामवलंब्य आश्रित्यकर्मभिरावृतस्वरूपइवबद्धइवचयः आस्तेसोऽहंयस्तु अत्रैवास्तेतंनमामिकथंभूतमित्यपेक्षायामुशब्दोक्तंवि

अकल्पः स्वांगचेष्टायांशकुंतइवपंजरे तत्रलब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् स्मरन् दीर्घमनुच्छासंशर्म-
किंनामविंदते ९ आरभ्यसप्तमान्मासांल्लब्धबोधोऽपिवेपितः नैकत्रास्तेसूतिवातेर्विष्ठाभूरिवसोदरः १० ना
थमानत्रुषिर्भीतिः सप्तवधिः कृताजलिः स्तवीततं विक्रवयावाचायेनोदरेऽपितः ११ जंतुरुवाच तस्या
पसन्नमवितुंजगदिच्छयात्तनानातनोर्भ्रविचलच्चरणारविंदम् सोऽहंब्रजामिशरणं ह्यकुतोभयमेयेनेदृशीग
तिरदर्श्यसतोऽनुरूपा १२ यस्त्वत्रबद्धइवकर्मभिरावृतात्माभूतेंद्रियाशयमयीमवलंब्यमायाम् आस्तेविशक्त्य
मविकारमखंडबोधमातप्यमानहृदयेऽवसितंनमामि १३ यः पंचभूतरचितेरहितः शरीरेच्छन्नोयथैन्द्रियगुणा-
र्थचिदात्मकोऽहम् तेनाविकुंठमहिमानमृषितमेनवंदेपरंप्रकृतिपुरुषयोः पुमांसम् १४

शेषंदर्शयति आतप्यमानेहृदयेऽवसितं प्रतीतमेवमप्यविकारंकुतः विशक्त्यनिरुपाधितंकुतः अखंडोबोधोयस्यतम् १३ ननुत्वमपिव
स्तुतः शब्दएव असंगोत्थायंपुरुषइत्यादिश्रुतेः तत्कथंयुवयोरयंविशेषः तत्राह यः पंचभिर्भूतैः रचितेशरीरे अयथाभिथ्यैवच्छन्नः नव-
स्तुतः यतस्तेनशरीरेणरहितः असंगः अतोयथैवइन्द्रियगुणार्थचिदात्मकः इन्द्रियाणिचगुणाश्च अर्थाश्चचिदाभासश्चतदात्मकः सोऽहं
तंवंदेकथंभूतंतेनशरीरेण अविकुंठोमहिमायस्यतम् अवगुंठेतिपाठे अवसन्नंगुंठनमावरणंयस्यसमहिमायस्येत्यर्थः तत्रहेतुः प्रकृति-
पुरुषयोः परंनियंतारंकुतः ऋषिसर्वज्ञंविद्याशक्तिमित्यर्थः विद्याःविद्याकृतोविशेषइतिभावः १४

ननु ज्ञानेनायं बंधो निवर्तिष्यते किं परमेश्वरवन्दनेन तत्राह यस्य माययानष्टस्मृतिः संसारसंबन्धिनिपथितदभिध्रमेण तत्कृतेन क्लेशेन चरन्
यं जीवः महत्तस्तस्यैवेश्वरस्यानुग्रहं विना पुनः कया युक्त्या लोकं निजस्वरूपं प्रवृणीत संभजेत अभिध्रमहेतुत्वेन पंथानं विशिनष्टि उरूणि गु
णनिमित्तानि कर्माणि नितरां बंधनानि यस्मिन् ईश्वरस्य प्रसादं विना ज्ञानाभावात्स एव सेव्य इत्यर्थः १५ ईश्वर एव ज्ञानद इत्यपपादयन्नाह य
देतत् त्रिकालविषयं ज्ञानं तत्तं विना कतमो मय्य दधात् न कोऽपि किंतु स देवः ईश्वर एव ननु अन्यः प्रकृष्टो जीवः दधातुनेत्याह जीवरूपां कर्मप
दवीमनुवर्त्तमाना वयमिति तद्व्यतिरेकेण न कोऽपि समर्थ इत्यर्थः अन्यस्यात्रा संभवमुक्ता तस्य संभवमाह स्थिरेषु चरेषु च अंतर्यामिरूपोऽनुव
र्त्तितोऽशोयेन तं भजेम १६ स्वदुःखं विज्ञापयन्नाह देहीति अन्यदेहविवरे मातुरुदरकुहरेयोऽसृग्विणमूत्रकूपः तस्मिन् पतितः तत्र जठराग्निना
मृशंततो देहो यस्य अतएव रूपणधीः इतो विवरात् विवसितुं निर्गतुमिच्छन् स्वमासान् गणयन् असौ कदानु अहो बहिर्निर्वास्यते १७ तत्कृ-

यन्माययोरुगुणकर्मनिबंधनेऽस्मिन्सांसारिके पथि चरंस्तदभिध्रमेण नष्टस्मृतिः पुनरयं प्रवृणीत लोकं युक्त्या
कयामहदनुग्रहमंतरेण १५ ज्ञानं यदेतददधात्कतमः स देवस्त्रैकालिकं स्थिरचरं च नुवर्त्तितांशः तं जीवकर्मपद-
वीमनुवर्त्तमानास्तापत्रयोपशमनाय वयं भजेम १६ देहान्यदेहविवरे जठराग्निनाऽसृग्विणमूत्रकूपपतितो मृशत
तदेहः इच्छन्ति तो विवसितुं गणयन् स्वमासान् निर्वस्यते रूपणधीर्भगवन्कदानु १७ येनेदृशी गतिमसौ दशमा
स्य ईशसंग्राहितः पुरुदयेन भवादृशेन स्वेनैव तुष्यतु कृतेन स दीननाथः कोनाम तत्प्रतिविनाऽजलिमस्य कुर्यात्
१८ पश्यत्ययं धिषणयाननुसप्तवधिः शारीरके दमशरीरपरः स्वदेहे यत्सृष्ट्या स तमहं पुरुषं पुराणं पश्ये बहि
र्हृदि च चैत्यमिव प्रतीतम् १९

तमुपकारं स्मरन् आह येनेदृशी गतिं ज्ञानं भवादृशेनेति निरूपमेनेत्यर्थः स्वकृतेनैव स्वयंतुष्यतु अं-
जलिमात्रं विना तत्कृतोपकारे प्रत्युपकारं कः कुर्यादित्यर्थः १८ ईदृशी गतिमित्यनेन जात्यंतरविलक्षणज्ञानं प्रापितवानित्युक्तम् तदेव वैल
क्षण्यमाह पश्यतीति अयमपरः पश्वादिः सप्तवधिर्जीविः स्वदेहे शारीरके शरीरभावेऽस्वरदुःखे केवलं ननु पश्यति अहंपुनर्यत्सृष्ट्या धिष
णयाय हृतेन विवेकज्ञानेन दमशरीरी दम इत्यपलक्षणं शमदमादियुक्तशरीरवान् आसमभवंतमेव च पुराणमनादिं पुरुषं पूर्णं बहिर्बहि
र्हृदि च पश्ये पश्यामीत्यन्वयः कथमपरोऽक्षतया प्रतीतं चैत्यमिव अहंकारास्पदं भोक्तारमिवेत्यर्थः १९

विवेके ज्ञानकृतं संसारोद्वेगमनुवदन् मोक्षमार्गमेवाध्यवस्यतिसोऽहमिति द्वाभ्याम् हे विभो बहुदुःखवासंयथाभवतितथागर्भे वसन्नपिसोऽहं
गर्भादहो न निर्गंतुमिच्छामि तत्र हेतुः अंधकूपप्राये यत्र बहिरुपयातंगतं प्राणिनं देवस्य तव माया उपसर्पति न्यामोति यदनुयां मायामनुमिष्या
मतिर्देहोऽहंबुद्धिः संसृतिचक्रं च कलत्रपुत्रादिसंबंधानुपसर्पति २० तस्मादत्रैव स्थितोऽपि विगतविक्रवः अव्याकुलः सन् स्रहदा आत्मना सारथि
रूपया बुल्यैव आत्मानं तमसः संसारादुद्धरिष्यामि अनेकरंध्रं नानागर्भवासरूपमेतत् व्यसनंदुःखं यथा मे मा भविष्यत् न भविष्यति तथा का
त्र तव साधनसामग्री तत्राह उपसादितौ हृदयं प्रापितौ विष्णोः पादौ येन मया सः २१ दशमासाः परिच्छेदकायस्येति प्रसूतिपूर्वक्षणोपलक्षणमृषि-
र्जीविः सद्यः तत्क्षणमेव अवाचीनमवाप्सु संसूतिहेतुर्मारुतः क्षिपति नुदति २२ अवसृष्टः अधः क्षिप्तः सन् २३ रोरूयति रोरूयते २४ परस्य च

सोऽहं वसन्नपि विभो बहुदुःखवासं गभान्नि निर्जिगमिषे बहिरंधकूपे यत्रोपयातमुपसर्पति देवमायामिष्यामतिर्यदनु
संसृतिचक्रमेतत् २० तस्मादहं विगतविक्रव उद्धरिष्या आत्मानमाश्रितमसः स्रहदात्मनैव भूयो यथा व्यसनमेतद्
नेकरंध्रं मा भविष्यदुपसादितविष्णुपादः २१ कपिल उवाच एवं कृतमतिगर्भे दशमास्यः स्तवन् नृषिः
सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यै सूतिमारुतः २२ तेनावसृष्टः सहसा हृत्वा वाकृशिर आतुरः विनिष्क्रामति कृच्छ्रेण
निरुच्छ्रासोहत स्मृतिः २३ पुतितो म्रव्यसृड्भूत्रे विष्ठाभूरिव चेष्टते रोरूयति गते ज्ञाने विपरीता गतिं गतः २४
परं च दैनविदुषा पुष्यमाणो जननसः अनभिमेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः २५ शायितो शक्तिपर्यंकं जंतुस्वेद
जदूषिते नेशः कंडूयनेऽगानामासनोत्थानचेष्टने २६ तुदंत्यामलचंदंशामशकामकुणादयः रुदंतं विगतज्ञानं कृ
मयैः कृमिकं यथा इत्येवं शैशवं भ्रूत्कादुःखं पौगंडमेव च २७ अलब्धाभीप्सितो ज्ञानादिद्वमन्युः शृचार्पितः सह
देहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना करोति विग्रहं कामी कामिधंता यचात्मनः २८

दमभिप्रायमविदुषा अनभिमेतं स्तन्याथं रोदने उदरव्य
थां प्रकल्प्य निंबरसपानम् उदरव्यययारोदने स्तनपानमित्यादि २५ आसनोत्थानचेष्टने चानीशः सन्न रोरूयति इत्यनुषंगः २६ आमाकोमलाल
कृयस्यतं विगतं गर्भं जातं ज्ञानं यस्य शैशवं पंचवर्षाणिततः पौगंडं यौवनादवाकृतत्रचाध्ययनादिदुःखम् २७ यौवनदुःखमाह साधैरिति अ-
लब्धाभीप्सितत्वेन शृचार्पितः व्यासः अज्ञानादिद्वो दीप्तो मन्युर्यस्य सः देहेन सहैव वर्धमानेनाभिमानेन मन्युना च विग्रहं विरोधं करोति आत्मनोऽता
यनाशाय २८

अज्ञानं प्रपंचयति भूतैरारब्धे देहे स असदाग्रहोऽहंमेति मतिं करोति २९ तदर्थं देहार्थं यत्नं येन कर्मणा बद्धः यो देहः अनुयाति पुनः पुनराया-
ति अनुवर्तति इति वा कुतः अविद्या कर्मभ्यां बध्यत इति तथा ३० यद्यसद्विरास्थितः अधिष्ठितः सन् तेषां पथिरमते पथि सन्मार्गे आस्थितोऽपि य-
द्यसद्विः सहरमत इति वा तर्हि यातना देह आरब्धे सादि पूर्वोक्तप्रकारेण नरकं प्रविशति ३१ असत्संगं निंदति सत्यमिति त्रिभिः ३२ खंडितात्मसूदे-
हात्मबुद्धिषु योषितां क्रीडा मृगवदधीनेषु ३३ यथा च योषित्संगिनां संगतो बंधः तथाऽन्यप्रसंगतो न भवेत् ३४ योषित्संगस्यानर्थहेतुतां प्रपंचय-

भूतैः पंचभिरारब्धे देहे देहाबुधोऽसकृत् अहंमेत्यसद्वाहः करोति कुमतिर्मतिम् २९ तदर्थं कुरुते कर्म यद्दो-
याति संसृतिम् योऽनुयाति ददन्केशमविद्या कर्मबंधनः ३० यद्यसद्विः पथि पुनः शिरोदरकृतोद्यमैः आस्थितो र-
मते जंतुस्तमो विंशति पूर्ववत् ३१ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिः शौर्द्धीर्यशः क्षमा शमो दमो भगव्येति यत्संगाद्याति संक्ष-
यम् ३२ तेषां शांतेषु मूढेषु खंडितात्मस्वसाधुषु संगं न कुर्याच्छौच्येषु योषित्क्रीडा मृगेषु च ३३ न तथाऽस्य भवेन्नो-
हो बंधश्चान्यप्रसंगतः योषित्संगाद्यायापुंरो यथा तत्संगिसंगतः ३४ प्रजापतिः स्यादुहितरं दृष्ट्वा तद्रूपधर्षितः रो-
हिडूतांसोऽन्वधा वदक्षरूपी हतत्रपः ३५ तत्सृष्टसृष्टसृष्टेषु को न्वखंडितधीः पुमान् ऋषिनारायणमृते योषिन्मस्ये-
हमायया ३६ बलं मे पश्य मायायाः स्त्रीमध्याजयिनो दिशाम् या करोति पदाक्रांतान् भूविजृम्भेण केवलम् ३७ संगं न
कुर्यात्सिमदासजातु योगस्य पारं परमारुरुक्षुः मत्सेवया प्रतिलब्ध्वात्मलाभो वदंति यानिरयहारमस्य ३८ योपयाति श-
नैर्माया योषिर्देवविनिर्मिता तामीक्षेतात्मनो मृत्युं तृणैः कूपमिवावृतम् ३९ यामन्यते पतिमो हान्मन्माया मृषमाय-
तीम् स्त्रीत्वं स्त्रीसंगतः प्राप्तो वित्तापत्यगृहप्रदम् ४०

तिप्रजापतिरिति सप्तभिः रोहिडूतां मृगीरूपां सती मृक्षरूपा मृगाकारः

सन् हतत्रपो निर्लज्जः ३५ तेन ब्रह्मणा सृष्टामरीच्यादयः तैः सृष्टाः कश्यपादयः तैरपि देवमनुष्यादयः तेषु को नु पुमानखंडितधीः अनाकृष्टमा-
नाः ३६ दिशां जयिनः शूरानपि ३७ प्रतिलब्धः आत्मरूपलाभो येन अस्य सुसुक्ष्मोऽर्थः प्रमदाः निरयहारं वदंति योगिनः ३८ शनैः शम्भूपादिमिषेणो-
पयातिया योषिद्रूपमायातां मृत्युं प्रतिकूलामीक्षेत् ३९ सुसुक्ष्मं स्त्रियं प्रत्येत देवाहया मन्यते इति द्वाभ्याम् ऋषमायतीं पुरुषवदाचरंती यामममायां
वित्तादिप्रदं मन्यते तदातां पुरुषरूपां मायां मृत्युं विद्यादित्युत्तरेणान्वयः यतः पूर्वजन्मनि स्वयं पुमान् स्त्रीसंगतः अंतकाले स्त्रीध्यानेन स्त्रीत्वं प्राप्तो जीव-

तां पत्यादिरूपं मूलं विजानीयात् मृगयोर्लुब्धकस्य गायनमनुकूलत्वेन प्रतीयमानमपियथा मृगस्य मूलः ४१ तदेवं जीवस्य संसृतिः प्रपञ्चिता
तत्र च तस्य कर्मवशेन लोका ल्लोकांतरगमनं जन्ममरणं चोक्तम् तत्रैवं शक्यते ननु व्यापकस्य कथं लोका ल्लोकांतरगमनं नित्यस्य च कथं जन्मम
रणं भोगेन कर्मक्षये च सति जन्ममरणं चेप्यते तत्कृतः पुनरपि तस्य कर्मसंभव इति तत्र लोकांतरगमनं कर्मच संभवतीत्याह देहेनेति जीवस्योपा
धितया भूतेन जातेन जीवेन लिङ्गदेहेन लोकांतरमनुव्रजन् अविरतं कर्माणि करोतीति कर्मणामसमाप्तिरुक्ता ४२ जन्ममरणसंभवमाह जी-
वोपाधिलिङ्गदेहः अस्यात्मनः अनुगतः अनुवर्ती भूतेन्द्रियमनोमयः स्थूलभूतादिविकारो देहः भोगाय तनंतयो निर्बोधः कार्यायोग्यता तदस्य
जीवस्य मरणमुच्यते आविर्भावस्तु संभवो जन्मोच्यते ४३ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति द्रव्योपलब्धिस्थानस्य नैत्रगोलकादेर्द्रव्ये क्षायां रूपादिद

तामात्मनो विजानीयात् तत्पत्यगृहात्मकम् दैवोपसादितं मूलं मृगयोर्गायनं यथा ४१ देहेन जीवभूतेन लोका ल्लो
कमनुव्रजन् भजान एव कर्माणि करोत्यविरतं पुमान् ४२ जीवोऽस्यानुगतो देहो भूतेन्द्रियमनोमयः तन्निरोधोऽस्य
मरणमाविर्भावस्तु संभवः ४३ द्रव्योपलब्धिस्थानस्य द्रव्ये क्षायायोग्यता यदा तत्संचलमहं मानादुत्पत्तिर्द्रव्यदर्शन
म् ४४ यथाऽक्ष्णोर्द्रव्यावयवदर्शनायोग्यता तदा तदेव चक्षुषा द्रष्टुं दृष्ट्वा योग्यतानयोः ४५ तस्मान्नकार्यैः सं
त्रासो न कार्पण्यं न संभ्रमः बुध्वा जीवगतिं धीरो मुक्तसंगश्चरेदिह ४६ सम्यग्दर्शनया बुद्ध्या योगवैराग्ययुक्तया मा
या विरचिते लोके त्वरेन्यस्य कलेवरम् ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले यो पारव्याने जीवग
तिरेकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१

शनेकाचकामलादिदोषेण यदा योग्यता भवति तदैव चक्षुषा द्रव्यस्याप्ययोग्यता अनयोः स्थानचक्षुषोर्य
दा योग्यता तदैव द्रष्टुं जीवस्य दृष्ट्वा योग्यता एवं स्थूलदेहवैकल्ये लिङ्गस्य वैकल्यं तदेव जीवस्य मरणं न स्वत इत्यर्थः ४४ क्वचिदेकः श्लोकः पठ्य
ते तत्रायमर्थः द्रव्योपलब्धिस्थानस्य स्थूलशरीरस्य द्रव्ये क्षायां यदा योग्यता तत्संचलं मरणम् अहं मानात् इदमेवाहमित्यभिमानेन द्रव्यस्य
स्थूलशरीरस्य दर्शनमुत्पत्तिः अक्ष्णोर्गोलकयोः द्रव्यावयवस्य रूपादेर्दर्शने योग्यता शेषं समानम् ४५ यस्मान्न वस्तुतो जीवस्य जन्ममरणादितस्मा
न्मरणात्संत्रासो न कार्यः जीवनेन च कार्पण्यं दैन्यं कार्यं संभ्रमश्च जीवनप्रफले ४६ ननु सर्वथा मुक्तसंगत्वे कथं जीवितमत आह सम्यक्पश्यति विचारय
तीति सम्यग्दर्शनात् तया बुद्ध्या माया विरचिते लोके कलेवरं न्यस्य निक्षिप्य तस्मिन्नासक्तिं त्यक्त्वा विचरेदित्यर्थः ४७ इति तृतीये टी. मेकत्रिंशत्तमः ३१

द्वात्रिंशोऽसाल्लिकैर्धर्मैर्हर्षगतिरुदीर्यते तत्त्वज्ञानविहीनस्य ततश्च पुनरागतिः १ तदेवं पापकर्मणो गतिरुक्ता इदानीं काम्यकर्मणो गतिरुक्ता
इदानीं काम्यकर्मणो गतिमाह अथेति चतुर्भिः योगगृह एवावसन्नस्वान्धर्मान्दोग्धिदोह्यमाह काममर्थं च तान्दुग्धान्धर्मान्भूयः पिपतिं
पूरयति अनुतिष्ठति १ सोऽपि भगवदाराधनरूपाद्धर्मात् पराङ्मुखः सन् प्राकृतानं पिदेवान् पितृंश्च यजते २ ततः किं तत्राह तेषां श्रद्धया-
आक्रांता व्याप्ता मतिर्यस्य पितृर्थं देवार्थं च व्रतं नियमो यस्य सोमपाः तत्र सोमं पीलेत्यर्थः ३ लोकेति श्रुत्यपि पुण्यक्षयात् पातमुत्कालो कानामपि
लयमाह यदा चाहरहः प्रलयो ४ भगवद्धर्मनिष्ठानां तत्प्राप्तिमेव गतिमाह त्रिभिः ये तु कामार्थं प्रयोजनाय स्वधर्मान् न दुह्यन्ति न दुहन्ति निःसंगा
अनासक्ताः न्यस्तानिर्द्वेषरे समर्पितानि कर्माणि यैः ५ ६ विश्वतो मुखं परिपूर्णं पुरुषं यांति तथा च श्रुतिः सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांति यत्रा

कपिल उवाच अथ योगगृहमेधीयान्धर्मान्नेवावसन्नगृहे काममर्थं च धर्मांश्च दोग्धिभूयः पिपतिं तान् १ स चापि
भगवद्धर्मात् काममूढः पराङ्मुखः यजते क्रतुभिर्देवान् पितृंश्च श्रद्धयान्वितः २ तच्छ्रद्धयाक्रांतमतिः पितृदेवव्रतः पु-
मान् गत्वा चाद्रमसं लोकं सोमपाः पुनरेष्यति ३ यदा चाहो द्रशय्यायां शेते न तासूनो हरिः तदा लोकालयं यांति त ए-
ते गृहमेधिनाम् ४ ये स्वधर्मान् न दुह्यन्ति धीराः कामार्थं हेतवे निःसंगान्यस्तकर्माणः प्रशान्ताः शब्दचेतसः ५ निवृत्ति-
धर्मनिरतानिर्भमानिर्हंकृताः स्वधर्माख्येन सत्त्वेन परिशुद्धेन चेतसा ६ सूर्यद्वारेण ते यांति पुरुषं विश्वतो मुखम्
परावरेशं प्रकृतिमस्योत्पत्यन्तभावनम् ७ द्विपराद्धावसानेयः प्रलयो ब्रह्मणस्तुते तावदध्यासते लोकं परस्य पर-
चिंतकाः ८ क्षमाः भो नलानिलवियन्मन इन्द्रियार्थभूतादिभिः परिवृत्तं प्रति संजिहीर्षुः अव्याकृतं विशतिर्यदि गुण-
त्रयात्मा कालं परारव्यमनुभूय परः स्वयं भूः ९

मृतः पुरुषो ह्यव्ययात्मेति प्रकृतिसुपादानकारणम् उत्पत्यन्तभावनं निमित्तकारणम् ७ परमेश्वरदृष्ट्या हिरण्यगर्भोपासकानामपि क्रमे-
ण तत्प्राप्तिमाह द्विपराद्धावसान इति त्रिभिः परस्य हिरण्यगर्भस्य परचिंतकाः परमेश्वरदृष्ट्या हिरण्यगर्भोपासकाः ८ क्षमादीनि पञ्चम-
हाभूतानि मनश्चोन्द्रियाणि च अर्थाश्च शब्दादयः भूतादिश्चाहंकारः एवमादिभिः परिवृत्तं युक्तं ब्रह्मांडं प्रति हर्तुमिच्छुः सन् अव्याकृतमी-
श्वरं परारव्यं द्विपरार्थलक्षणं कालम् ९

परेत्यदूरंगत्वाभगवंतंहिरण्यगर्भमनुप्रविष्टाययोगिनः अमृतं परमानंदरूपं प्रधानमुत्कृष्टं ब्रह्म तेनैव सहोपयांति न तु पूर्वम् यतस्तदा अगता
भिमानाः तथा च स्मृतिः ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे परस्यांते कृतात्मानः प्रविशन्ति परंपदमिति १० भगवदुपासकास्तस्मात्साक्षादेव तं
प्राप्नुवन्ति न तु क्रमेण अतस्त्वं साक्षात्तमेव भजेत्याह अथ तस्माद्भावेन प्रेम्णा ११ एवता वद्भगवद्भक्तानां निरंतरमेव तस्याभिः भगवदभेदेन
हिरण्यगर्भोपासकानां तु क्रमेणोक्तम् भेदेनोपासने तु ब्रह्मादयोऽप्यावर्तन्ते किमुतान्य इत्याह आद्य इति चतुभिः यो वेदगर्भः सोऽपि गुणव्य-
तिकरे जाते पूर्व यथा ब्रह्मपदाधिकृतः सन् प्रजायते न केवलं स एवैकः किंतु ऋषिभिर्मरीच्यादिभिः योगेश्वरादिभिश्च सह १२ जन्मनि हेतु ह्यं
भेददृष्ट्या भिमानेन कर्तृत्वादिति च यथा पूर्वखे हेतुः निःसंगेन निष्कामेण कर्मणेति १३ किं कृत्वाऽत्र प्रजायते प्रथमं पारमेष्ठ्यमैश्वर्यं निषेव्यप

एवं परेत्यभगवंतमनुप्रविष्टाय योगिनो जितमरुन्मनसो विरागाः तेनैव साकममृतं पुरुषं पुराणं ब्रह्म प्रधानमुपयां-
त्यगताभिमानाः १० अथ तं सर्वभूतानां हृत्पद्मे पुकृतालयम् श्रुतानुभावशरणं ब्रजभावेन भामिनि ११ आद्यः
स्थिरचराणां यो वेदगर्भः सहर्षिभिः योगेश्वरैः कुमारार्द्यैः सिद्धैर्योगिप्रवर्तकैः १२ भेददृष्ट्याऽभिमानेन निःसंगे-
नापि कर्मणा कर्तृत्वात्सगुणं ब्रह्म पुरुषं पुरुषर्षभः १३ स संसृत्य पुनः काले काले नेश्वरमूर्तिना जाते गुणव्यतिक-
रे यथा पूर्वं प्रजायते १४ ऐश्वर्यपारमेष्ठ्यं च तंऽपि धर्मविनिर्मितम् निषेव्य पुनरायांति गुणव्यतिकरे सति १५ येल्विहा
सक्तमनसः कर्मसु च ह्यान्विताः कुर्वन्त्यप्रतिषिद्धानि नित्यान्यपि च कृत्स्नशः १६ रजसाकुठमनसः कामात्मानो जिते
द्रियाः पितृन्यजन्त्यनुदिनं गृहेष्वभिरताशयाः १७ त्रैवर्गिकास्ते पुरुषा विमुखा हरिमेधसः कथायां कथनीयोरुविक्र-
मस्य मधुहिषः १८

श्रुत्यालये सगुणं गुणाधिष्ठातारं प्रथमावताररूपं पुरुषं संसृत्य प्राप्य १४ तेऽपि ऋषिप्रमुखाः स्वकर्मनिर्मितमैश्व-
र्यं निषेव्य पुरुषं च संसृत्य यथा पूर्वं स्वस्वाधिकारेण पुनरायांतीत्यन्वयः १५ यदा ब्रह्मोपासकानामपि भेददर्शनाभिमानाभ्यामेव मावृत्तिस्तदा
काम्यकर्मिणां किंवक्तव्यमिति तान्निन्दन्नाह षड्विः येल्विह कर्मस्वा सक्तमनसः संतः अप्रतिषिद्धानि काम्यानि नित्यानि च कर्माणि कृत्स्नानि कुर्व-
न्ति ते अर्यम्णो दक्षिणेन पथा धूममार्गेण पितृलोकं व्रजन्तीति पंचमेतान्वयः मध्येतन्निंदा १६ १७ हरतिसंसारं मेधायस्य कथनीया उर-
वो विक्रमायस्य तस्य मधुहिषः कथायां विमुखाः संतो ये त्रैवर्गिकाः १८

येचाच्युतस्य कथासुधां हित्वा असतांगाथाः शृण्वंतिते नूनं देवेन विहता इत्यन्वयः १९ पितृलोकात्पुनः प्रजामनुपुत्रादिषु प्रजायंतैर्गर्भाधानादार
भ्यश्मशानां ताः क्रियाः कृतवन्तः यथोक्तकारिण इत्यर्थः २० कथं प्रजायंतैतदाह ततस्ते पुनरिमं लोकं प्रतिपतंति विप्रं शित उदयो भोगसाधनं येषाम्
२१ परमेश्विनं परमेश्वरं प्रीत्या तस्य गुणानां श्रयते या भक्तिस्तया २२ भजने च ज्ञानवैराग्ये स्वत एव भवत इत्याह वासुदेव इति २३ तदेवोपपादय-
ति यदाऽस्य भक्तस्य चित्तं भगवद्गुणानुरागेण तस्मिन्नेव निश्चलं सदिन्द्रियवृत्तिभिर्वैषम्यमर्थेषु न गृण्हाति २४ तदेवात्मनात्मानं स्वप्रकाशमीक्ष-
ते कथं भूतं समंचत दर्शनं च तत्कुतः निःसंगं संगो हि वैषम्यं भवति निःसंगो हेतुः हेयोपादेय रहितं तत्कुतः पदं व्यवसितमारूढं परमानंदो ह मिति नि-
श्चयं प्राप्तमित्यर्थः २५ समेधित्येव चित्तं तदेव साम्यं दर्शयति ज्ञानमात्रमेव परब्रह्मादिशब्दैः प्रसिद्धं दृश्यादिभिः दृश्यद्रष्टृकरणरूपेण पृथक्

नूनं देवेन विहता येचाच्युत कथासुधाम् हित्वा शृण्वंत्यसद्गाथाः पुरीषमिव विद्धुजः १९ दक्षिणेन पथार्यम्णाः पितृ
लोकं व्रजंतिते प्रजामनुप्रजायंतैश्मशानां तत्क्रियाकृतः २० ततस्ते क्षीणसकृताः पुनर्लोकमिमं सति पतंति विचशा
देवैः सद्यो विप्रं शितोदयाः २१ तस्मात्त्व सर्वभावेन भजस्व परमेश्विनम् तद्गुणां श्रयया भक्त्या भजनीयपदांबुजम्
२२ वासुदेव भगवति भक्तियोगः प्रयोजितः जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानं यद्ब्रह्म दर्शनम् २३ यदाऽस्य चित्तमर्थेषु समे-
धिन्द्रियवृत्तिभिः न विगृण्हाति वैषम्यं प्रियमप्रियमित्युक्तं २४ स तदेवात्मनात्मानं निःसंगं समदर्शनम् हेयोपादेय
रहितमारूढं पदमीक्षते २५ ज्ञानमात्रं परब्रह्म परमात्मेश्वरः पुमान् दृश्यादिभिः पृथग्भावे भगवानेक ईयते २६
एतावानेव योगेन समग्रं ह योगिनः युज्यते भिमतो ह्यर्थे यदिदं संगस्तत्कल्लशः २७ ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्ब्रह्म
निर्गुणम् अवभात्यर्थरूपेण भ्रांत्या शब्दादिधर्मिणा २८ यथा महान् हरूपस्थित्यं च विधः स्वराद् एकादशवि-
धस्तस्य च पुरंदंजगद्यतः २९ प्रतीयते ज्ञानमात्रत्वेन समेधित्यर्थः २६ ननु ज्ञानमात्रमात्मनः स्वरूपत्वान्नित्यं प्राप्तमेवेति किमनेकसाधनं

साध्येन योगेन प्राप्यते तदाह एतावानिति युज्यते प्राप्यते प्रपंचसंगव्युदास एव योगफलमित्यर्थः २७ ननु कथं प्रत्यक्षादिप्रतीतः प्रपंचो व्युत्पत्तिं श-
क्यते प्रतीतेर्भाति त्वादित्याह ज्ञानमिति पराचीनैः पराङ्मुखैः शब्दादिधर्मो यस्य तेनार्थरूपेण ज्ञानरूपं निर्गुणं ब्रह्मैवावभाति नित्यं पृथगस्ती-
त्यर्थः २८ अर्थरूपत्वमेवोदाहृत्य दर्शयति यद्येति अहंरूपः अहंकारः स च त्रिवृत् त्रिगुणात्मकः पुनश्च भूतरूपेण पंचविधः इन्द्रियरूपेणैकाद-
शविधश्च स्वराद्जीवरूपः तस्य जीवस्य च पुरंदंजगच्च प्रतीयेभ्यो महदादिभ्यः तथाऽवभाति २९

ननु तर्हि जनः किमित्येवं न प्रत्येति तत्राह एतद्ब्रह्म ३० उक्तमेवार्थं सस्वप्रतिपत्त्यर्थं संक्षेपेणानुवदति इतीति हेगुर्विपूज्ये ३१ अनेन च ज्ञानयोगे न भगवानेव प्राप्यो यथा भक्तियोगेनेत्याह नैर्गुण्यो ज्ञानयोगश्च मन्निष्ठो भक्तिलक्षणश्च यो योगस्तयोर्द्वयोरप्येक एवार्थः प्रयोजनं कोऽसौ भगवच्छब्दो लक्षणं ज्ञापको यस्य तदुक्तं गीतासु तेषामुच्यते मामेव सर्वभूतहिते रता इति ३२ ननु ज्ञानयोगस्य आत्मलाभः फलं शास्त्रेणावगम्यते भक्तियोगस्य तु भजनीयेश्वरप्राप्तिः कुतस्तयोरेकार्थत्वं मित्याशंक्य दृष्टान्तेनोपपादयति यथा बहूनां रूपरसादीनां गुणानामाश्रयो गुडस्तीरादिः एक एवार्थो मार्गभेदप्रवृत्तौ रिति द्वियैर्नानाप्रतीयते चक्षुषाश्चक्षु इति रसनेन मधुर इति स्पर्शनेन शीत इत्यादितथा भगवानेव तत्तद्भूषेणावगम्यते

एतद्द्वैश्रद्धया भक्त्या योगाभ्यासेन नित्यशः समाहितात्मानिः संगो विरक्त्या परिपश्यति ३० इत्येतत्कथितं गुर्विज्ञानं तद्ब्रह्म दर्शनम् येनानुबध्यते तत्त्वप्रकृतेः पुरुषस्य च ३१ ज्ञानयोगश्च मन्निष्ठो नैर्गुण्यो भक्तिलक्षणः द्वयोरप्येक एवार्थो भगवच्छब्दलक्षणः ३२ यथैर्द्वियैः पृथक् द्वारे रथो बहुगुणाश्च यः एको नानेयते तद्ब्रह्म गुणां श्रद्धास्त्वर्त्तुभिः ३३ क्रियया क्रतुभिर्दानैस्तपः स्वाध्यायमर्शनैः आत्मैर्द्वियजयेनापि संन्यासेन च कर्मणाम् ३४ योगेन विविधा गेन भक्तियोगेन चैव हि धर्मेणोभयचिन्हेन यः प्रवृत्तिनिवृत्तिमान् ३५ आत्मतत्त्वावबोधेन वैराग्येण हृदेन च ईयते भगवानेभिः सगुणो निर्गुणः स्वदृक् ३६ प्रावोच भक्तियोगस्य स्वरूपं ते चतुर्विधम् कालस्य चाव्यक्तगतं यतिर्धावति जंतुषु ३७ जीवस्य संसृता बद्धीरविद्या कर्मनिर्मिताः यास्वंगप्रविशन्नात्मानवेदगतिमात्मनः ३८ नैतत्स्वलायोपदिशेन्नाविनीताय कर्हिचित् नस्तध्यायनभिन्नाय नैव धर्मध्वजाय च ३९ न लोलुपायोपदिशेन्न गृहारूढचेतसं नाभक्ताय च मे जातु नमस्कृत्तद्विषामपि ४० श्रद्धधानाय भक्ताय विनीतायानसूयवे भूतेषु कृतमैत्राय शुश्रूषाऽभिरताय च ४१

३३ शास्त्रमार्गो

नेव प्रपंचयति क्रिययेति त्रिभिः क्रियया पूर्त्तरूपया क्रतुभिर्यागैः मर्शनं मीमांसा आत्मैर्द्वियजयोनिषिद्धवर्जनम् ३४ उभयचिन्हेन संकामनिष्कामलक्षणेन तमेवाह य इति सकामधर्मप्राप्यं स्वर्गाद्यपि भगवत एव सगुणं स्वरूपमिति भावः ३५ एभिर्वर्त्तुभिः स्वदृक् स्वप्रकाशः ३६ तदेवं ज्ञानयोगसुपसंहृतस्य च भक्तियोगेन समानार्थत्वं सुक्ता भक्तियोगाद्युपसंहरति प्रावोचमिति द्वाभ्यां चतुर्विधम् त्रिगुणनिर्गुणभेदेन अंतर्धावति उत्पत्तिनिधनादिकरोति ३७ अंगहेमातः ३८ उपदेशोऽधिकारिणो दर्शयति नैतदिति द्वाभ्याम् स्वलाय परोद्देजकाय भिन्नाय दुराचाराय धर्मध्वजाय दांभिकाय ३९ ४० अधिकारिण आह श्रद्धधानायैति द्वाभ्याम् ४१ ६९

४२ एतच्छ्रवणकीर्तनपरस्यापिमत्पदप्राप्तिरेवफलमित्याह यइति अप्यर्थेचकारः सोऽपिमत्पदवीमेतिहिनिश्चितम् ४३ इति श्रीभा
गवतेमहापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायां द्वात्रिंशतितमोऽध्यायः ३२ त्रयस्त्रिंशोतुतस्यैवकपिलस्योपदेशतः ज्ञानभावेनतन्मातुजीवन्मुक्ति
रुद्धार्यते १ विस्त्रस्तमोहरूपं पटलमावरणं यस्याः सातत्त्वान्येवविषयस्तेनांकितसिद्धिः सांख्यज्ञानंतस्यभूमिक्षेत्रं प्रवर्तकम् १ अथेतिवा
क्यांतरे अजोऽपितववपुः केवलंदध्यौ ननु दृष्टवान् सचस्वयं साक्षाद्यस्य तव जठराज्जातः स भवानेव विश्वस्य सर्गादिविधत्तेन तु तव सर्गादिक
र्ता कश्चिदस्ति एवं भूतस्त्वमे मया कथं जठरेण धृत इति त्रयाणामन्वयः कथं भूतं वपुः सत् व्यक्तम् तत्र हेतुः अंतःसलिलेशयानं कीदृशम् भू

बहिर्जातविरागाय शांतचित्ताय दीयताम् निर्मत्सराय शूचयेयस्याहं प्रेयसां प्रियः ४२ यइदं शृणुयादं वशं
यापुरुषः सकृत् योवाऽभिधत्ते मच्चित्तः सत्येति पदवीचमं ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे
द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ मैत्रेय उवाच एवमिदं शक्यं कपिलस्य वचो जनित्री सा कर्तुमस्य दयिता किल देवहू-
तिः विस्त्रस्तमोहपटलात्तमभिप्रणम्य तु श्रवतत्त्वविषयांकितसिद्धिभूमिम् १ देवहूतिरुवाच अथा
प्यजोऽतः सलिलेशयानं भूतेन्द्रियार्थात्ममयं वपुस्ते गुणप्रवाहं सदशेषबीजंदध्यौ स्वयं यज्जठराज्जातः २ स
एव विश्वस्य भवान् विधत्ते गुणप्रवाहेण विभक्तवीर्यः सर्गाद्यनीहो वितथाभिसंधिरात्मे श्वरोऽतर्क्यसहस्रशक्तिः
३ सत्वं भूतो मे जठरेण नाथ कथं नु यस्योदर एतदासीत् विश्वयुगांते वटपत्र एकः शतेस्ममाया शिशुरंधिपानः ४

तानींद्रियाणि च अर्थाश्च शब्दादयः आत्मा च मनः एतन्मयमेतैर्व्याप्तमित्यर्थः कुतः गुणानां प्रवाहो यस्मिन् तत् कुतः अशेषस्य कार्यकारण
स्य बीजं कारणम् २ कथं भूतो भवान् सर्गादिविधत्ते गुणप्रवाहरूपेण विभक्तवीर्यं शक्तिर्येन सः शक्तिद्वारेण विधत्ते न साक्षादित्यर्थः यतः अ-
नीहो निश्क्रियः तर्हि कथं शक्तिद्वारेणापि सर्गादिविधत्ते अवितथाभिसंधिः सत्यसंकल्पः किमर्थं विधत्ते आत्मनां जीवानां मीश्वरः जीवानां भो-
गार्थमित्यर्थः ननु कथं विचित्रान् भोगान् एक एव विदध्यात् तत्राह अतर्क्याः सहस्रमपरिमिताः शक्तयो यस्य ३ किंच प्रलये यस्योदरे एतत् वि-
श्वमासीत् सत्वं मया जठरेण कथं धृतः ननु शिशो मयि किमेतदुच्यते तत्राह वटपत्र इति अंधिपादांगुष्ठं पिबतीत्यंधिपानः इदमपि शिशुत्वं तद्
देवमाया इति भावः ४

अथवानलंमया अपत्यांतरमिवजठरेभृतः किंतुवाराहाद्यवतारवदिच्छैर्यैवाविर्भूतोसीत्याह त्वंदेहतंत्रोदेहपरिकरः स्वीकृतमूर्तिरसि
पाप्मनांदुष्टानांनिदेशभाजामाज्ञाऽनुवर्तिनांविभूतयेसमृद्धये आत्मपथोपलब्धयेज्ञानमार्गप्रदर्शनाय ५ अतस्त्वदर्शनादहंकृतार्थाः
स्मीतिकैमुत्यन्यायेनाह यन्नामधेयस्यश्रवणमनुकीर्तनंचतस्मात् कचिल्लदाचिदपिश्वानमतीतिश्वादः श्वपचः सोऽपिसवनायसोमया
गायकल्पतेयोग्योभवति अनेनपूज्यत्वंलक्ष्यते ६ तदुपपादयति अहोवतेत्याश्चर्येयस्यजिह्वाऽग्रेतवनामवर्तते सश्वपचोऽपि अतःअ

त्वंदेहतंत्रःप्रशमायपाप्मनांनिदेशभाजांचविभोविभूतये यथावतारास्तवसूकरादयस्तथायमप्यात्मपथोप
लब्धये ५ यन्नामधेयश्रवणाचुकीर्तनात्तयत्यह्णाद्यस्मरणादपिक्वचित् श्वादोऽपिसद्यःसवनायकल्पते
कुतःपुनस्तेभगवन्नुदर्शनात् ६ अहोवतेश्वपचोऽतोगरीयान् यज्जिह्वाऽग्रेवर्ततेनामतुभ्यम् तेषुस्तपस्ते
जुहुवुःसस्त्रुरार्याब्रह्मचूचुर्नामगृणंतियेते ७ तंत्वामहंब्रह्मपरंपुमांसप्रत्यकूस्त्रोतस्यात्मनिसंविभाव्यम् स्व
तेजसाध्यस्तगुणप्रवाहवदविष्णुकपिलवेदगर्भम् ८ मैत्रेयउवाच ईडितोभगवानेवंकपिलारव्यःप
रःपुमान् वाचाविकुवयेत्याहमातरमातृवत्सलः ९ कपिलउवाच मार्गेणानेनमातस्तेस्रसेव्येनोदि
तेनमे आस्थितेनपरांकाष्ठामचिरादवरोत्स्यसि १०

स्मादेवहेतोर्गरीयान् यद्यस्माद्वर्तते अतइतिवाकुतइत्यतआह तए-
वतपस्तेषुः कृतवंतः जुहुवुर्होमंकृतवंतः सस्त्रुस्तार्थेषुस्नाताः आर्याः तएवसदाचाराः ब्रह्मवेदमनूचुः अधीतवंतः त्वन्नामकीर्तनेतपआद्यं
तर्भूतमतस्तेपुण्यतमाइत्यर्थः यद्वा जन्मांतरेतैस्तपोहोमादिसर्वंकृतमितित्वन्नामकीर्तनेनमहाभाग्यादयादवगम्यतइत्यर्थः ७ प्रत्यकूस्त्रोत
सिप्रत्याहृते आत्मनिमनसिसंविभाव्यंसंचित्यंवेदागर्भेयस्यसः ८ अविकुवयागंभीरयावाचा ९ तेतवस्रसेव्येनसरवसेव्येनमेमया
उदितेनआस्थितेनाचुष्टितेनपरांकाष्ठांजीवन्मुक्तिमवरोत्स्यसिप्राप्स्यसि १०

यायाः यास्यसि अतद्विदः मन्मत्तमविद्वांसः ११ अनुमतः अनुज्ञातः १२ सरस्वत्या आपीडेपुष्पसुकुटतुल्येसरस्वत्येतिपाठेसुकुटे
नेवसंवेष्टितेबिंदुसरसिसमाहिताबभूव १३ कथंभूतासतीसमाहितातदाह अभीष्टंविषवणमवगाहः स्नानंतेनकपिशान्पिशंगान्
स्वतएवकुटिलान् अलकान्केशान् तथा आत्मानंदेहंचारधारिणंकृशंचविभ्रतीसती १४ प्रजापतेः कर्दमस्यतपोयोगाभ्यांविजृंभितम्
तिशयितंस्वगार्हस्थ्यंहित्वापुत्रभूतेश्वरविरहातुरासतीवदनंकिंचिदनिर्वाच्यंशोकव्याकुलंचकारेतिषष्ठेनान्वयः १५ यत्रगार्हस्थ्येक्षी

श्रद्धैतन्मत्तंमद्यंनुष्टंयद्ब्रह्मवादिभिः येनमामभवंयायामृत्युमृच्छंत्यतद्विदः ११ मैत्रेयउवाच
इतिप्रदर्श्यभगवान्सतीतामात्मनोगतिम् स्वमात्राब्रह्मवादिन्याकपिलोऽनुमतोययौ १२ सान्चापितनयोक्ते
नयोगादेशेनयोगयुक् तस्मिन्नाश्रमआपीडेसरस्वत्याःसमाहिता १३ अभीष्टावगाहकपिशान्जटिला
नकुटिलालकान् आत्मानंचोग्रतपसाविभ्रतीन्वीरिणंकृशम् १४ प्रजापतेः कर्दमस्यतपोयोगाविजृंभितम्
स्वगार्हस्थ्यमनोपम्यंप्रार्थ्यवैमानिकैरपि १५ पयःफेननिभाःशय्यादांतारुक्मपरिच्छदाः आसनानिचहेमानि
सस्पर्शास्तरणानिच १६ स्वच्छस्फटिककुड्येषुमहामारकतेषुच रत्नप्रदीपाआभांतिललनारत्नसंयुताः १७
गृहोद्यानंकुसमितैरम्यंबह्वमरदुमैः कूजद्विहंगमिकनंगायन्मत्तमधुवतम् १८ यत्रप्रविष्टमात्मानंविबुधान्
चराजगुः वाप्यासुत्यलग्धिन्यांकर्दमेनोपलालितम् १९ हित्वातदीप्सिततममप्यारवंडलयोषिताम् किंचि
चकारवदनंपुत्रविश्लेषणातुरा २०

रफेननिभाः मृदुशुभ्राः शय्याः आस्तरणानिदंतघटितामंचकाश्चस्वर्णमयाः परिकराः
आसनानिपीठादीनिसस्पर्शान्यास्तरणानियेषु १६ १७ बहुभिरमरदुमैरम्यम् १८ यत्रोद्यानेप्रविष्टमात्मानंदेवहूतिमिति १९
आरवंडलइंद्रस्तस्ययोषितस्तासामपिर्दप्सिततमंप्राप्तुमिष्टतमम् तत्तद्वित्वातत्राभिमानं त्यक्त्वा २० २१ २२ २३

सहृदियोगस्य दुःसहतामाह वनमिति नष्टेवत्सेवत्सलागौरिवाभूत् २१ विरहकृतध्यानफलमाह निस्पृहानिर्वासना वत्सविदुर
२२ ततः स्वसूतः कपिलो यदा हतद्भगवतो रूपं ध्यायतीतदा आत्मानं च विश्वतो मुखं सर्वगतं ध्यायती ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्बभूवेति पू
र्वस्यैवानुषंगः केन ध्यायती विशुद्धेनात्मना मनसा २३ विशुद्धो कारणान्याह भक्तिप्रवाहरूपेण योगेन वैराग्येण च युक्तानुष्ठानेन जा
तं यज्ज्ञानं तेन च युक्तानुष्ठानं च गीता सूक्तम् युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ब्रह्महे
तुना ब्रह्मत्वापादकेन २४ विश्वतो मुखत्वे हेतुः स्यानुभूत्या स्वरूपप्रकाशेन तिरोभूतं मायागुणैर्विशोषणं परिच्छेदो यस्य २५ कथं

वनं प्रव्रजिते पत्यावपत्य विरहातुरा ज्ञात तत्त्वाऽप्यभून्नष्टेवत्सेगौरिव वत्सला २१ तमेव ध्यायती देवमपत्यं
कपिलं हरिम् बभूवा चिरतो वत्स निस्पृहा तादृशो गृहे २२ ध्यायती भगवद्रूपं यदा ह ध्यानगोचरम् सूतः प्रसू-
न्नवदनं समस्तव्यस्तचिंतया २३ भक्तिप्रवाहयोगेन वैराग्येण बलीयसा युक्तानुष्ठानजातेन ज्ञानेन ब्रह्महे
तुना २४ विशुद्धेन तदात्मानमात्मना विश्वतो मुखम् स्यानुभूत्या तिरोभूतमायागुणविशोषणम् २५ ब्रह्म
ण्यवस्थितमतिर्भगवत्यात्मसंश्रये निवृत्तजीवापत्तित्वात्क्षाणक्लेशासनिर्धृतिः २६ नित्यारूढसमाधित्वात्प
रावृत्तगुणभ्रमा न स स्मारतदात्मानं स्वमेहृष्टमिवोत्थितः २७ तद्देहः परतः पोषोऽप्यक्षुशश्चाध्यसंभवात् व
भौमलैरवच्छिन्नः सधूम इव पावकः २८ स्वागतपोयोगमयमुक्तकेशगतांबरम् दैवगुप्तं न बुबुधे वाक्कदेवप्र
विष्टधीः २९

भूते ब्रह्मणि आत्मनां जीवानां संश्रये भगवति तस्या जीवन्मुक्तिमाह सार्द्धैस्त्रिभिः तदा च निवृत्ता जीवापत्तिर्जीवि
भावो यस्यास्तस्याः भावस्तत्त्वं तस्मात् विगतक्लेशा प्रासनिर्धृतिश्च सती आत्मानं देहं न स स्मारेत्कृत्तरेणान्वयः २६ ननु तथापि गुणानां वि
द्यमानत्वात् कथमस्मरणं तत्राह नित्यारूढो लब्धप्रतिष्ठः समाधिर्यस्यास्तस्या भावस्तत्त्वं तस्मात्परावृत्तः शांतौ गुणनिमित्तो भ्रमो यस्याः
सा २७ परतः पराभिरेव कर्दमसृष्टविद्याधरीभिः पोषः पोषणं यस्य आधिर्मनोग्लानिस्तदसंभवादक्षुशः मलैरवच्छिन्नो बभौ २८ दैव
गुप्तमारब्धकर्मपालितम् २९

निर्गुणानित्यमुक्तम् ३० हेवीरविदुरउपेयुषीप्राप्ता ३१ हेसौम्यस्तस्यास्तन्मर्यशरीरंसरिदभूत्कथंभूतंयोगेनविधूताविलीनामात्योदे-
हिकाधातुमलायस्य ३२ कपिलोऽपिप्रयावित्कृतम् तदेवप्रपचयति कपिलोऽपीतित्रिभिः समनुज्ञाप्यअनुज्ञांसंप्राश्य ३३ दत्तमर्हणम-

एवंसाकपिलोक्तेनमार्गेणाचिरतःपरम् आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणंभगवंतमवापह ३० तद्दोरासीत्पुण्यतमंक्षे-
त्रंत्रैलोक्यविश्रुतम् नाम्नासिद्धपदयत्रसासंसिद्धिमुपेयुषी ३१ तस्यास्तद्योगविधुतमात्यमत्यमभूत्सरित्-
स्रोतसांप्रवरासौम्यसिद्धिदासिद्धसेविता ३२ कपिलोऽपिमहायोगीभगवान्पितुराश्रमात् मातरंसमनुज्ञाप्य-
प्रागुदीचींदिशंययौ ३३ सिद्धचारणगधर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः स्तूयमानःसमुद्रेणदत्तार्हणनिकेतनः ३४
आस्तेयोगंसमास्थायसांख्याचार्यैरभिष्टुतः त्रयाणामपिलोकानामुपशान्त्यर्थसमाहितः ३५ एतन्निगदितंतातयस्य
घोहंतवानघ कपिलस्यचसंवादोदेवहृत्याश्रपावनः ३६ यइदमनुशृणोतियोऽभिधत्तेकपिलमुनेर्मतमात्मयोग
गुह्यम् भगवतिहृतधीःस्रपणंकेतावुपलभतेभगवत्पदारविंदम् ३७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृती-
यस्कंधेकापिलेयोपारव्यानेत्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७२ ७२ ७२

३५ प्रकरणार्थमुपसंहरति एतदितिनवत्यया ३६ एतच्छ्रवणकीर्तनफलमाह यइति स्रपणंकेतौगरुडध्वजेउपलभतेप्राप्नोति ३७ इ-
तिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेमावार्थदशपिकायाश्रीधरस्वामिविरचितायात्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ७२ ७२ ७२

इति श्रीमद्भागवततृतीयस्कंधः समाप्तः

